5 Νοεμβρίου 2023

Κυριακὴ κβ' (ε'Λουκᾶ)

Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων (γ'αι.)

Ἑρμᾶ καὶ Λίνου ἐκ τῶν 70 (α'αι.)

ἦχος πλ.α΄ - ἑωθινὸν ια΄

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

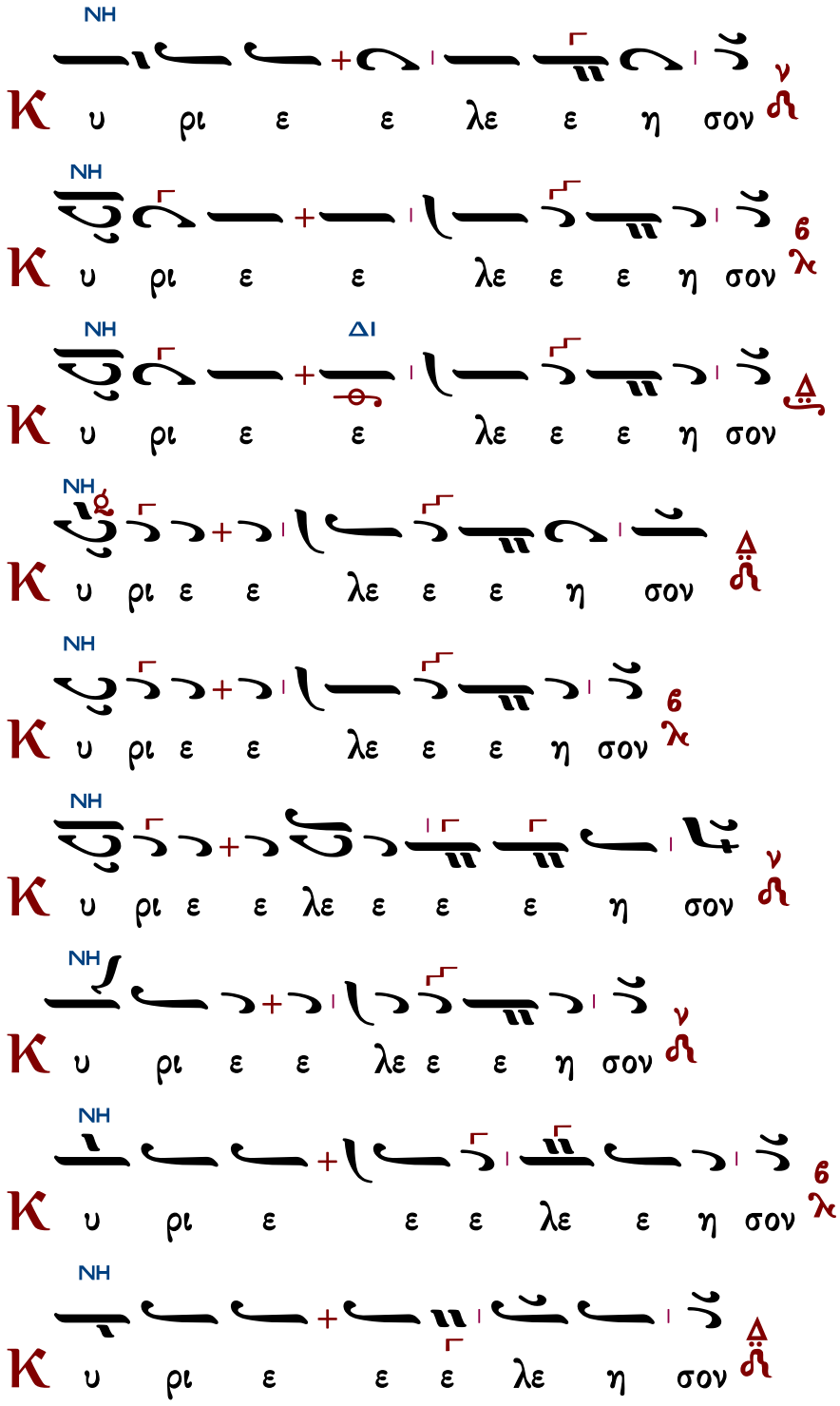

ἕτερα

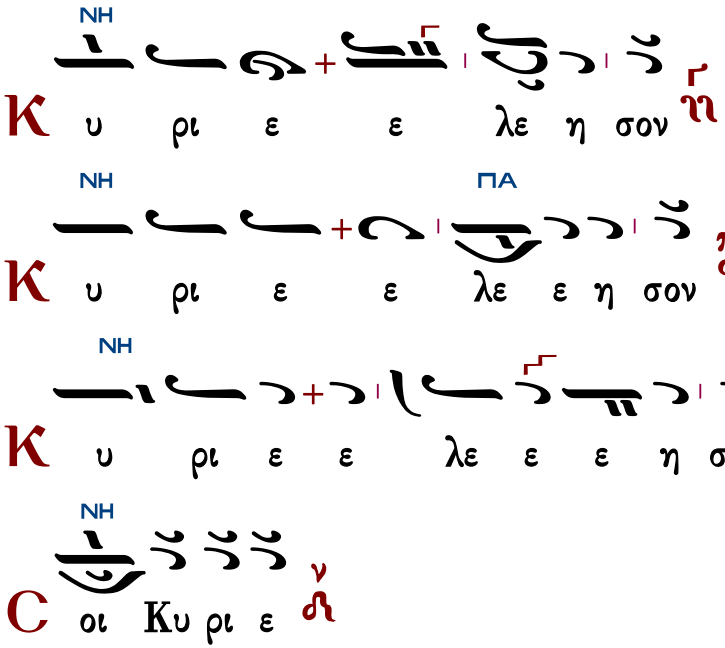

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

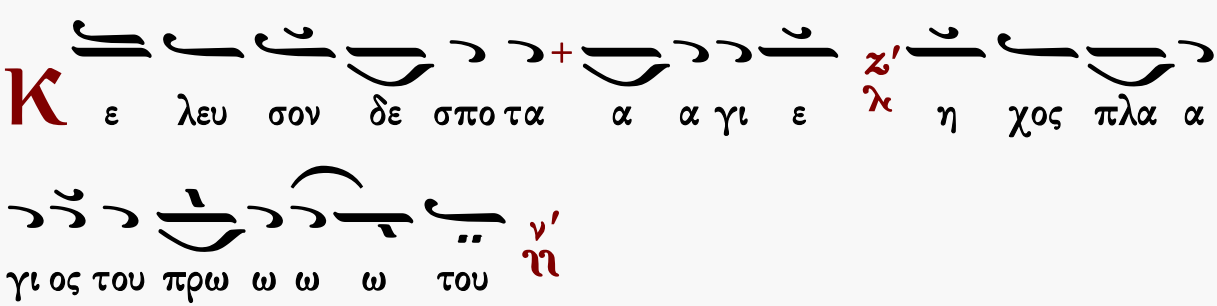

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος πλ.α΄

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.α΄

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Διὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ Χριστέ, διάβολον ᾔσχυνας, καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, δοξάζομέν σε Μονογενές.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Ὁ τὴν ἀνάστασιν διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἅδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλύπτεσθε.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθών, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἕνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἑσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκός, λάμψαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις Ἅδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι, φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, χαίρει χορὸς ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνων πλάνη, Ἀδὰμ πεσὼν ἀνίσταται, διάβολος κατήργηται.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων· Καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἴπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός. Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ, μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι, μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν προφητῶν, καὶ γνῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου καὶ παντοδύναμος.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κύριε ὁ τὸν Ἅδην σκυλεύσας, καὶ τὸν θάνατον πατήσας, Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος — ἦχος πλ.δ΄

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Γάλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως, διὰ βασάνων πολλῶν, Γαλακτίων καὶ θλίψεων, εἰς Χριστοῦ κατήντησας, ἡλικίαν γενόμενος, δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον, τῇ αὐθαιρέτῳ ὁρμῇ πανόλβιε. Ὦ τῆς ἑδραίας σου, καὶ βεβαίας πίστεως! δι᾽ ἧς Θεοῦ, ἔτυχες θεούμενος, νῦν τελεώτερον.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἐπιστημόνως ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησι,καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καταυγασθεῖσα Θεομακάριστε, καὶ καθελοῦσα στερραῖς ἐνστάσεσι, τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρχαῖον δράκοντα, μοναζουσῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, μάρτυς πολύαθλε.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δύο φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, ἀνατολῆς νοητῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν, εὐσεβῶς καταυγάζουσιν, ὑπερβαλλούσαις ἄθλων λαμπρότησι, καὶ ἰαμάτων, θείοις πυρσεύμασιν, ὧν τὴν ὑπέρφωτον, ἑορτὴν γεραίροντες, τὸν δι᾽ αὐτῶν, πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν δοξάσωμεν.

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος, τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως, Ἰσραήλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος, ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραήλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔμεινεν ἄφθορος, ὁ ὢν καὶ προών, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ἀργοσύντομον		σύντομον
Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον	Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας Προκείμενον

Σαββάτῳ ἑσπέρας
ψαλμός 92

Ἦχος λ/π ⸏ Βϡ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.62#

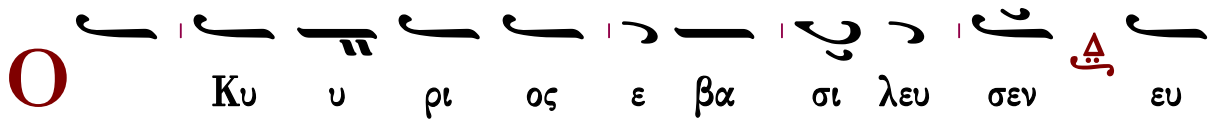

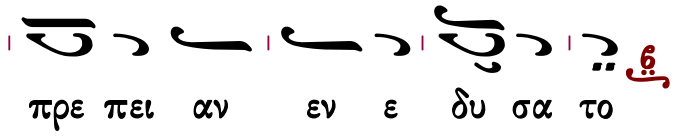

∴ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1

∴ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. 92:1

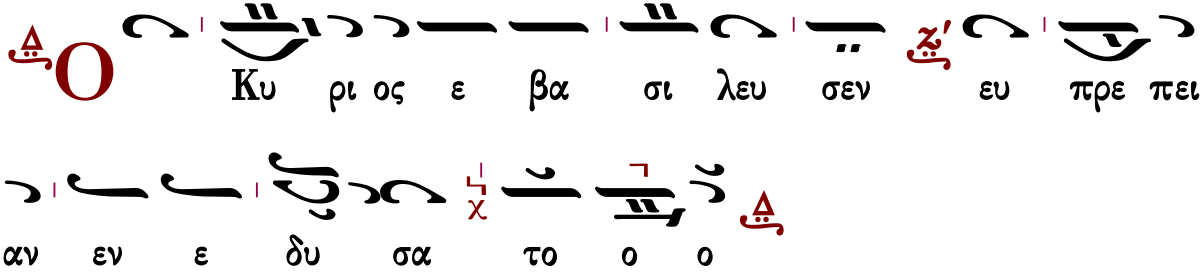

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ

ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοὶ Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

ἦχος πλ.α΄

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ᾀσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος Κύριος, σκυλεύσας Ἅδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σῴζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς ζωοδότα, κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας, ζωῆς καὶ σωτηρίας, σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος, οἰκήσας τάφῳ δέ, ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, συναναστήσας ἑαυτῷ ἐνδόξως ὡς Θεός, διὰ τοῦτο βοῶμεν· φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
Ξένη σου ἡ σταύρωσις, καὶ ἡ ἐν ᾅδου κάθοδος, φιλάνθρωπε ὑπάρχει· σκυλεύσας γὰρ αὐτόν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός, τὸν παράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου ἠξίωσας· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, φιλάνθρωπε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι᾽ ἧς ὁ λυτρωτής μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε, κατ᾽ εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἀργοσύντομο		σύντομο
Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν

σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητήν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Σοφία!
Εὐλόγησον.
Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.
Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον (γ΄), πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,

συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντὸς.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' 62

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωὰς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου· καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μή διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱοὺς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις

τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.
καὶ πάλιν
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β΄)
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος πλ.α΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη | Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητήν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἦχος πλ.α΄

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν, ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα, ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος νεκροὺς ἐξανέστησας, παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν, χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

ἦχος πλ.α΄

Κύριε, μετὰ τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν ἀποστόλων προσκύνησιν, ὁ Πέτρος ἐβόα σοι· γυναῖκες ἀπετόλμησαν, κἀγὼ ἐδειλίασα. Ληστὴς ἐθεολόγησε, κἀγὼ ἠρνησάμην σε, ἆρα καλέσεις με τοῦ λοιποῦ μαθητήν, ἢ πάλιν δείξεις με ἁλιέα βυθοῦ; ἀλλὰ μετανοοῦντά με δέξαι, ὁ Θεὸς καὶ σῶσόν με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγχῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὦ ἐλεῆμον, ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ᾅδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν. Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀπειρόγαμε νύμφη θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὔας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.α΄

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ᾔσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δέ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζώντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. γ΄

882 Πέτρου Λαμπαδαρίου	818 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	561 Γαβριὴλ Κουντιάδου
550 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	551 Χρήστου Τσακίρογλου	557 Γεωργίου Γέμελου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.

Ὅτι εὐλόγηται... Ἀμήν.

Ὑπακοὴ

ἦχος πλ.α΄

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Εφεσίου

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

ἦχος πλ.α΄

Ἀντίφωνον Α΄

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με Δαυϊτικῶς, ᾄδω σοι Σωτήρ μου. Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστί, θεϊκῷ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὁρατά τε σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὂν, τῆς Τριάδος ἓν ἐστιν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β΄

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν, δεῦρο ἐκεῖσε· ὅθεν βοήθεια ἥκει.

Δεξιά σου χεὶρ κἀμέ, Χριστὲ ἱπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν· σὺ εἶ Θεός, ζωή, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ′

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου, χαρᾶς πολλῆς πλησθεὶς εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία· ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρί, ἅμα τε καὶ Λόγῳ.

Προκείμενον

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. (Β′)

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

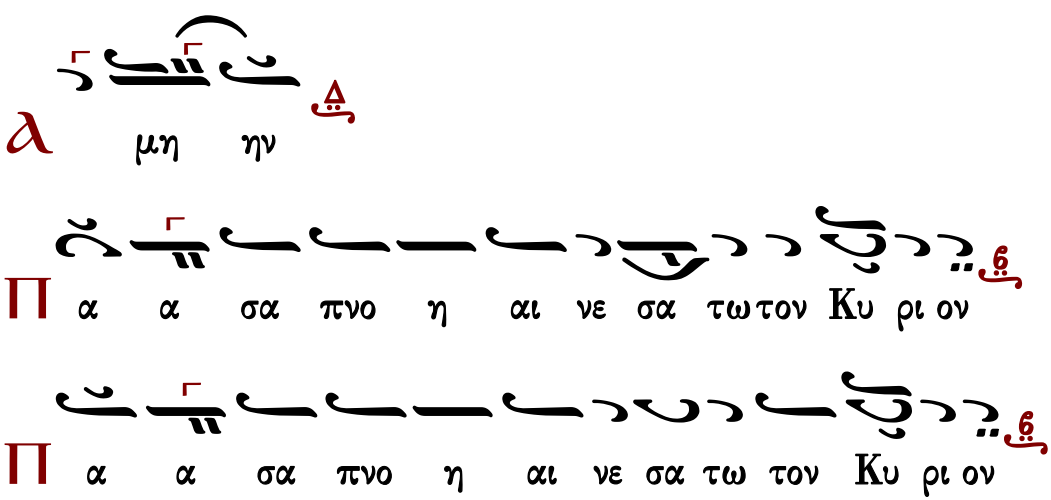

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

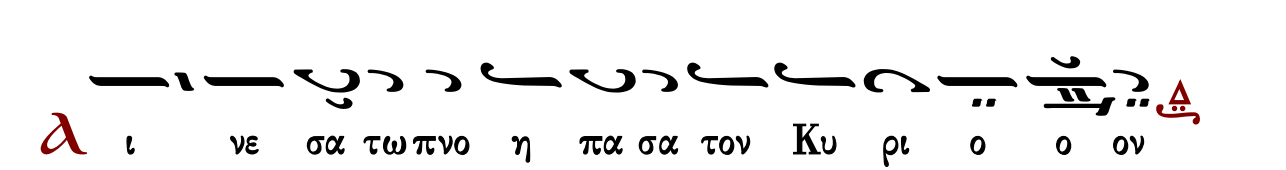

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 21:14-25
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. 15
Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον
τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἀρνία μου.
16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας,
ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. 17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ,
φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτὸ τὸ τρίτον, φιλεῖς με· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε,
σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου.
18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες·
ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. 19
Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ·
Ἀκολούθει μοι. 20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς,
ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν
ὁ παραδιδούς σε; 21 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; 22 Λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σύ ἀκολούθει μοι. 23 Ἐξῆλθεν
οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ᾽ Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;
24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς, ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν, ὅτι
ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. 25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα
ἐὰν γράφηται καθ᾽ ἕν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι᾽ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον

ὤλεσεν.

Ν' Ψαλμὸς

ἦχος β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

ἦχος β′

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ταῖς τῶν ἀποστόλων, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

Γεωργίου Πρωγάκη I | Γεωργίου Πρωγάκη II | Γαβριήλ Κουντιάδου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

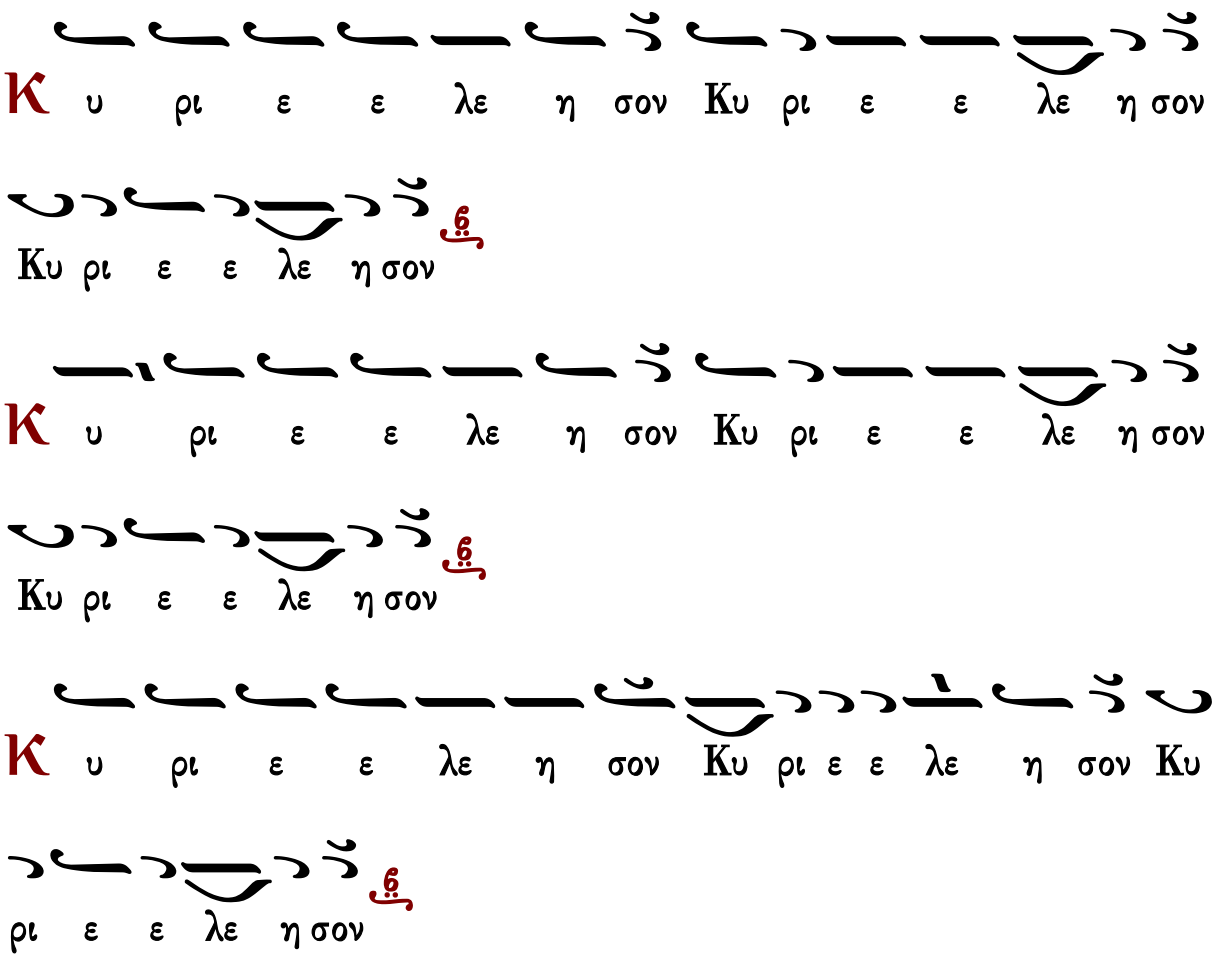

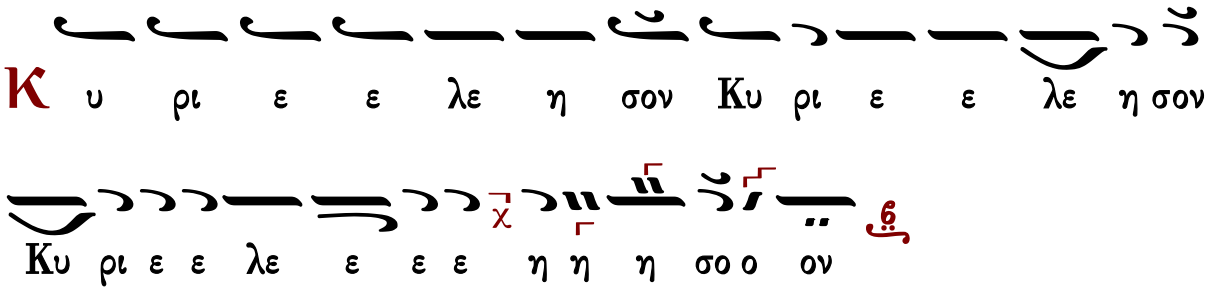

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Οἶκος-Συναξάριον

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.α΄

«Ἵππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.
Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.
Ἤγειράς με πεσόντα τῷ βόθρῳ ἐπικλιθείς, ζωοδότα ἀπτώτως καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ, ἀνασχόμενος ἀπειράστως, θείας οὐσίας μύρῳ με εὐωδίασας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Λέλυται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ κεχαριτωμένη, πιστοῖς χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφοροῦσα, Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ α΄

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
Τοὺς ἀνεσπέρους φωστῆρας τοὺς λογικούς, οὐρανοὺς τοὺς λάμψαντας, ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῇ,

τοῦ Χριστοῦ τοὺς θείους ἀθλητάς, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς πίστει τιμήσωμεν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἑλληνικῆς ἀπὸ ῥίζης στειρωτικῆς, εὐθαλὴς ἐβλάστησας θεοδώρητος βλαστός, Γαλακτίων κόσμῳ τοὺς καρπούς, προβαλλόμενος τῆς σῆς ἀτρέπτου πίστεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπιστημόνως τὴν πίστιν τὴν πρὸς Χριστόν, ἐκζητοῦσα ἔδραμες, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς, Ἐπιστήμη νυμφικῶς τούτῳ νενύμφευσαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κατεποντίσθην ὁ τάλας ἐν τῷ βυθῷ, τῶν πολλῶν μου πράξεων, καὶ πρὸς σὲ τὴν ἀγαθήν, καταφεύγω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, δὸς μοι χεῖρα βοηθείας καὶ διάσωσον.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.α΄

«Ὁ πήξας ἐπ᾽ οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ᾽ ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἠμείψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ᾽ αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ γ΄

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἐφέσει κρείττονος ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου, τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες, καὶ ῥευστῶν

πάντα τερπνά, σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ Γαλακτίων, εὐπειθῶς ἑπόμενος.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥυσθέντες βρόχων σαρκικῶν, καὶ παθῶν πολυπλόκων, ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ, συνεδέθητε Χριστοῦ· θυσία δὲ καθαρά, ἐν ἀθλήσει, τούτῳ προσηνέχθητε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀρνησάμενοι κόσμον,συνεδέθητε μᾶλλον, τῷ Πνεύματι Ἀθληταί, καὶ διὰ πόνων πολλῶν, βασιλείας, θείας ἠξιώθητε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οὐκ ἔστιν ὅστις πρὸς τὴν σήν, καταπέφευγε σκέπην, καὶ οὐκ ἔτυχε Κόρη, τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν· διὸ δέομαι τῆς σῆς, ὅπως τύχω, Κόρη ἀντιλήψεως.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...	Ἀμήν.

Κάθισμα

Ταχὺ προκατάλαβε ἦχος δ΄

Ἀσκήσει λαμπρύνας σου, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, ἀκτῖσιν ἀθλήσεως, φωταγωγεῖς τοὺς πιστούς, Γαλακτίων μακάριε· ὅθεν σου τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ἐπιτελοῦμεν, εὐσεβῶς σοι βοῶντες· Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν ἀσωμάτοις αὐτόν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνη πανύμνητε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.α΄

«Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν, προβλεπτικῶς ὁ Ἀββακούμ, Χριστὲ ἐν τρόμῳ ἐβόα σοι. Εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Μεῤῥᾶς τὰ πικρότατα νάματα, ὡς ἐν εἰκόνι προτυπῶν, τὸν ἄχραντόν σου Σταυρὸν

ἀγαθέ, τῆς ἁμαρτίας νεκροῦντα, τὴν γεῦσιν διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σταυρὸν κατὰ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, κατὰ γλυκείας ἐδωδῆς, χολὴν Σωτήρ μου προσίεσαι, κατὰ φθορᾶς δὲ θανάτου, τὸ αἷμά σου τὸ θεῖον ἐξέχεας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἑκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρί, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ δ΄

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοῦ σε πρόνοια, βλαστὸν ἀνέδειξε, στειρευούσης νηδύος τῶν ἀρετῶν, τοὺς καρποὺς πληθύνοντα, καὶ καρποφόρον δεικνύντα, παραινέσεσι τὴν σύζυγον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστὸν ἐπόθησας, κόσμον ἐμίσησας, κατεφρόνησας πλούτου, δόξης, τρυφῆς, καὶ τιμῆς ἠλόγησας, φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα σοφῶς, ἀλλαξάμενος πανόλβιε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσι, κατηκολούθησας, ἀκλινῶς Γαλακτίων σὺν τῇ σεπτῇ, Ἐπιστήμῃ ἔνδοξε· διὸ καὶ δόξης παρ᾽ αὐτοῦ, καὶ στεφάνων κατηξίωσαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τοῦ σώματος, Παναγία Παρθένε τὸ καθαρόν, Θεοῦ οἰκητήριον, κάθαρον ῥύπου με παντός, τῶν παθῶν μου ταῖς πρεσβείαις σου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ε΄

ἦχος πλ.α΄

«Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ σοὶ κραυγάζω, τὴν ψυχήν μου φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, Χριστὲ ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος, ἐν ἀδοξίας μορφῇ, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἠτιμωμένος, ἑκουσίως κρέμαται, τὴν θείαν μοι δόξαν, ἀφράστως προμηθούμενος.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σύ με μετημφίασας, πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστέ, φθορᾶς θανάτου ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, καὶ ἐξανατείλας τοῦ μνήματος τριήμερος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ δικαιοσύνην τε, καὶ ἀπολύτρωσιν ἡμῖν, τεκοῦσα Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας

ἀρᾶς, Θεοτόκε τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος.

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ ε΄

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ θείῳ φέγγει καταυγασθείς, καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναῖς, περιλαμφθεὶς Γαλακτίων σοφέ, ἔπεισας ἁγνεύειν σὺν σοὶ τὴν σύζυγον, ζυγὸν ἀνελομένην, τὸν ἐλαφρόν τοῦ Χριστοῦ.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν, πῦρ φιληδονίας καὶ πυράν, πολυθεΐας ἐσβέσατε, ἄμφω τὰ συμφέροντα συμφρονήσαντες, ἐν πόνοις πολυτρόποις, ψυχῆς καὶ σώματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νόμῳ πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ, ἄραντες ἐπ᾽ ὤμων τὸν σταυρόν, εἵλεσθε βίον τὸν ἄμεμπτον, καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε, ἀσκήσει καὶ νομίμοις, ἄθλοις ἐκλάμψαντες.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡλίου ὄχημα φωτεινόν, κάθαρον τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς, κἀμοῦ τοῦ δούλου σου δέομαι. τάχυνον τὴν χάριν τῆς εὐσπλαγχνίας σου, καὶ ἴασαι νοσοῦντα, Κόρη Θεόνυμφε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.α΄

«Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ, δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὔσπλαγχνος.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ γενάρχης, δέσποτα Χριστέ, παρηκόου βρώσεως γευσάμενος, καὶ πρὸς ζωὴν ἀνῆκται διὰ τοῦ πάθους σου.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ ζωὴ κατήντησας, πρὸς τὸν Ἅδην, δέσποτα Χριστέ, καὶ φθορᾷ τῷ φθείραντι γενόμενος, διὰ φθορᾶς ἐπήγασας τὴν Ἀνάστασιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινεν ἁγνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς παρθένος μήτηρ βαστάσασα.

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ ς΄

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ βίου τὸ βίαιον, βδελυξάμενοι σαφῶς, εἵλεσθε βίον ἄμεμπτον, ὡς βιασταὶ τῆς φύσεως καὶ διπλοῖς, ἐν ἄθλοις προλάμψαντες, διττοῖς τοῖς στεφάνοις κατεκοσμήθητε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωμάτων διάστασιν, ὑποστάντες τῶν ψυχῶν, ἑνώσει διὰ πίστεως, ἀσάρκους πρὶν καθείλετε δυσμενεῖς, αὖθις ὀρωμένους δέ, κατεβάλετε, σθένει θείου Πνεύματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νομίμως ἠρίστευσαν, Γαλακτίων ὁ κλεινός, καὶ ἡ θεόφρων σύζυγος, Ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς, αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, τὰ ἐλέη σου Λόγε πᾶσι δώρησαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ψυχήν μου ἐν πολλοῖς, κεκακωμένην πταίσμασι, καὶ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, Θεὸν καθικέτευε, βασιλείας τῆς ἄνω ἀξιῶσαί με.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...	Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.α΄

Πρὸς τὸν ᾅδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐῤῥύσω φιλάνθρωπε, διὸ πάντες σοι κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Οἶκος

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον, καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό· χαίρετε, θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ πόλει Γαλιλαίᾳ τοῦ κηρῦξαι. Διὸ πάντες σοι κράζομεν. Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον

Τῇ ε΄ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Ἀσυνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος,
Τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἠγαπηκότας.
Τμήθη Ἐπιστήμη Γαλακτίων τ᾽ ἐνὶ πέμπτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Ἑρμᾶ, Πατρόβα, Λίνου, Γαΐου καὶ Φιλολόγου.

Ἑρμᾶς, Πατρόβας καὶ Γάϊος τρεῖς ἅμα,
Ἀπόστολοι θνήσκουσιν, οἷς τριὰς φίλη.
Καθεὶς, Ἰησοῦς γνώσεως θείας λίνον,
Ζωγρεῖ σε, Λῖνε, καὶ μεθιστᾷ τοῦ βίου.
Φιλόλογος φιλῶν σὲ τὸν Θεὸν Λόγον,
Πληροῖ λόγους σούς, καὶ θανὼν σύνεστί σοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Δομνῖνος πυρὶ τελειοῦται.

Ἀνασκοπῶν πῦρ τῆς γεέννης Δομνῖνος,
Τὸ τῇ δε πῦρ ἔφριττεν οὔμενουν ὅλως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Τιμόθεος, Θεόφιλος καὶ Θεότιμος, πυγμαῖς τελειοῦνται.

Τὸν Τιμόθεον, καὶ συναθλητὰς δύω
Κτείνουσι πυγμαί, καὶ Θεὸς τιμᾷ Λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Δωρόθεος, θηρίοις ἐκδοθείς, τελειοῦται.

Ὁ Δωρόθεος ἐκδοθεὶς τοῖς θηρίοις,
Δῶρον προσήχθη τῷ Θεῷ προσδεκτέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Εὐψύχιος καὶ Καρτέριος, τὰ αἰδοῖα τμηθέντες, τελειοῦνται.

Αἰδοῖα Καρτέριος ἐκτετμημένος,
Σὺν Εὐψυχίῳ καρτεροψύχως φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Σιλβανός, εἰς μέταλλα βληθείς, τελειοῦται.

Ἐν τοῖς μετάλλοις Σιλβανὸς βεβλημένος,
Λείπει μέταλλα καὶ μεταλλάττει βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Πάμφιλος, ξεσθεὶς καὶ φυλακισθεὶς τελειοῦται.

Φρουρᾷ δαμασθείς, καὶ πρὸ τῆς φρουρᾶς ξέσει,
Διπλοῦν λάβοι Πάμφιλος εἰκότως στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀγαθάγγελος ξίφει τελειοῦται.

Χριστάγγελός τις ψῆφος Ἀγαθαγγέλῳ
Ἡ τῆς τελευτῆς ψῆφος ἦν ἐκ τοῦ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κάστορος τοῦ Ἐπισκόπου.

Οὐκ εἰς μακράν σου τοῦ πυρὸς Κάστορ λύσις,
Τί τοῦ λόγου δηλοῦντος; ἐγγὺς τὸ στέφος.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.α΄

«Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τοὺς παῖδας ἐδρόσισε, συμφώνως μελῳδοῦντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σάρκα περιθέμενος, ὡς ἀγκίστρῳ δέλεαρ, τῇ θείᾳ δυνάμει σου, τὸν ὄφιν καθείλκυσας, ἀνάγων τοὺς βοῶντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τῆς γῆς τὴν ἄπλετον, οὐσιώσας σύστασιν, ἐν τάφῳ καλύπτεται, σαρκὶ ὁ ἀχώρητος, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, πανάμωμε τέτοκας, Θεῷ ὃν σωματούμενον, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ ζ΄

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, πανσόφως προσανέψυχε, πυρπολουμένους πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν, ἀσκήσεως καὶ τῶν αἰκισμῶν, οὓς ἐν ἀθλήσει καρτερῶς, αὖθις ὑπέστητε.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἁγνείας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεως, στέργετε τὴν διάστασιν, ἐν ὁμονοίᾳ δὲ ψυχῆς διὰ πίστεως στερρᾶς, συνδούμενοι πρὸς ἀθλητικάς, αὖθις ἡνώθητε λαβάς, ὁσιομάρτυρες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος θεσπίσμασι, πειθήσας τοῦ παντάνακτος, τὰ θεσπίσματα ὡς ληρήματα τῶν δυσσεβῶν, ἡγήσατο· ὅθεν οὐρανῶν, τὴν βασιλείαν ἐν Χριστῷ κλῆρον ἀπείληφεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερτέρα ἐχρημάτισας πανάμωμε, τῶν νοερῶν δυνάμεων· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι οὐ τολμῶσιν ὅλως κατιδεῖν, ἀγκάλαις ἐβάστασας ταῖς σαῖς, χαριστηρίοις σε φωναῖς· ὅθεν δοξάζομεν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.α΄

«Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελπον· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ τὸ θελητόν, τοῦ σωτηρίου πάθους, ἀπηύξω ποτήριον, ὥσπερ ἀβούλητον, δύο θελήσεις· δυσὶ γὰρ καταλλήλαις, φέρεις ταῖς οὐσίαις, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σοῦ τοῦ παντουργοῦ, τῇ καταβάσει Ἅδης, Χριστὲ καταγέλαστος γεγονώς, ἤμεσε, πάντας τοὺς πάλαι τῇ πλάνῃ νεκρωθέντας, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ η΄

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου φίλτρον θερμότερον, πρὸς Χριστὸν ἐσχηκότες, σαρκὶ καὶ αἵματι, ὅλῳ τῷ νοῒ προσανέχειν ἀπείπασθε, σχέσεως ὑλώδους, ἐμφρόνως ἀποστάντες.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας ξένως διέστητε, τῆς ἁγνείας τῷ φίλτρῳ θείως ἡνώθητε, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ συνηρμόσθητε, κλέος συζυγίας, ἀζύγων μέγα θαῦμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Βασιλείαν τὴν ἄνω μάρτυς θεσπέσιε, κατοικῆσαι σπουδάζων, ταύτην κατέλαβες, αἵμασι τοῖς σοῖς, Γαλακτίων ὠνούμενος, σὺν τῇ Ἐπιστήμῃ, τῇ σῇ καλῇ συνάθλῳ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡσπερ πύρινος θρόνος φέρεις Πανάμωμε, τὸν ἐν κόλποις πατρῴοις ἀναπαυόμενον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοτόκε ἱκέτευε, ὅπως αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καταδίκης.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.α΄

«Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸν πεσόντα ἄνθρωπον, ἀνεδέξω δέσποτα Χριστέ, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ὅλος συναφθείς, μόνος ἁμαρτίας δέ, μὴ μετασχών, ὅλον ἐκ φθορᾶς, σὺ ἠλευθέρωσας, τοῖς ἀχράντοις σου παθήμασι.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεορρήτῳ αἵματι, κενωθέντι δέσποτα Χριστέ, ἐκ τῆς ἀχράντου πλευρᾶς, καὶ ζωοποιοῦ, θυσία μὲν πέπαυται, εἰδωλική, πᾶσα δὲ ἡ γῆ, σοῦ τῆς αἰνέσεως, τὴν θυσίαν ἀναφέρομεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐ Θεὸν ἀσώματον, οὐδὲ πάλιν ἄνθρωπον ψιλόν, προσήγαγεν ἡ ἁγνή, κόρη καὶ σεμνή, ἀλλ᾽ ἄνθρωπον τέλειον, καὶ ἀψευδῆ τέλειον Θεόν, ὃν μεγαλύνομεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Κανὼν τοῦ Μηναίου, ᾠδὴ θ΄

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον

ἦχος πλ.β΄

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστοῦ τῷ πόθῳ θερμῶς στομούμενοι, σχέσιν ψυχρὰν τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρου τῆς φύσεως, καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διερρήξατε, διὰ τὴν ἐν Τριάδι μίαν θεότητα, μάρτυρες δυάδος, ὑλικῆς ὑπεργενόμενοι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χοροῖς μαρτύρων, παρθένων τάγμασιν, ἐν οὐρανοῖς χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τῇ σῇ συζύγῳ Ἐπιστήμῃ κακῶν, λύσιν ἡμῖν βραβεύεις, νίκας τῷ Ἄνακτι, κόσμῳ Γαλακτίων, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Στερρῶς ἐν πίστει εἰς ἓν ἑνούμενος, πανευκλεῶς ὁ θεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος, καὶ τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος, συνήθλησε γενναίως, τούτων δεήσεσιν, οἴκτειρον ἡμᾶς Λόγε Θεοῦ, ὡς ὑπεράγαθος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φωναῖς ὑμνοῦμεν χαριστηρίοις σε, οἱ διὰ σοῦ τυχόντες ἀληθῶς τῆς θεώσεως, καὶ βοῶμέν σοι· Χαῖρε Πανάμωμε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε παλάτιον, τοῦ παμβασιλέως καὶ Θεοῦ, χαῖρε Μητρόθεε.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

ἦχος δ΄

α΄ Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ΄ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ΄ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε΄ Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς΄ Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ΄ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η΄ Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύντομοι Ἀργαὶ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας

αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος δ'

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

σύντομος — ἀργὴ — ἀργὴ (Παπαγιάννη)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... — Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... — Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... — Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι... — Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

ἦχος β'

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ')
Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

ἀναστάσιμον ια'

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν, τρὶς τῷ Πέτρῳ, φιλεῖς με, πυθόμενος ὁ Κύριος τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται ποιμενάρχην, ὃς ἰδὼν ὃν ἠγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἑπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην·οὗτος δὲ τί; Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Θεοτοκίον

Ὦ φοβερὸν μυστήριον, ὦ παράδοξον θαῦμα! διὰ θανάτου θάνατος παντελῶς ἠφανίσθη· τίς οὖν μὴ ἀνυμνήσει σου, καὶ τίς μὴ προσκυνήσει σου, τὴν Ἀνάστασιν Λόγε, καὶ τὴν ἁγνῶς, ἐν σαρκὶ τεκοῦσάν σε Θεοτόκον; Ἧς ταῖς πρεσβείαις ἅπαντας, λύτρωσαι τῆς γεέννης.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἀθανάσιου Παναγιωτίδη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

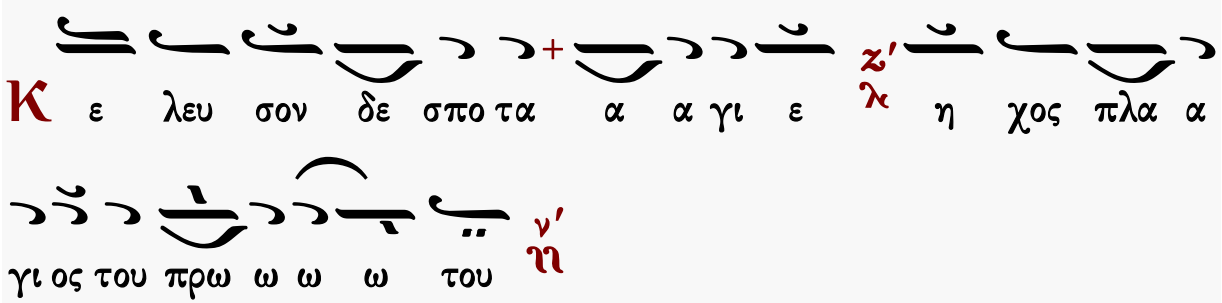

Αἶνοι

ἦχος πλ.α΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου Πρίγγου	Πέτρου Βυζαντίου Γαβριήλ Κουντιάδου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην...☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ.α΄

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου ἄγγελοι, οὐκ ᾔσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφότερα γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν, ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὃ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνῆμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι᾽ ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὗρον ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα· καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε, ὥσπερ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Κύριε, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ ποιητὴς τῶν ἁπάντων, ὁ δι᾽ ἡμᾶς σταύρωσιν, καὶ ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἅδου ἐλευθερώσῃς πάντας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγήσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σου μυστήρια; ἐνανθρωπήσας γὰρ δι᾽ ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεώς σου· ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου, τῷ λῃστῇ παράδεισον ἤνοιξας, καὶ ἐν τῇ ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἅδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει σου, τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας. Εὔσπλαγχνε δόξα σοι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, λίαν πρωΐ, ἐπεζήτουν σε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, καὶ τοῦ ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς ἀποστόλοις μηνῦσαι ἐμφανῶς· ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τοῦ θεοδέγμονος τάφου, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους οἱ φύλακες ἔλεγον· Ὦ τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς! φυλάττειν τὸν ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην ἐκοπιάσατε, κρῦψαι τὴν ἀνάστασιν τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, τρανῶς ἐφανερώσατε. Ὦ τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίου! Τί πάλιν κρῦψαι συμβουλεύεσθε, ὃ οὐ κρύπτεται; μᾶλλον δὲ παρ᾽ ἡμῶν ἀκούσατε, καὶ πιστεῦσαι θελήσατε τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. Ἄγγελος ἀστραπηφόρος, οὐρανόθεν κατελθών, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, οὐ τῷ φόβῳ νεκρώσει συνεσχέθημεν, καὶ φωνήσας ταῖς κραταιόφροσι μυροφόροις, ἔλεγε γυναιξίν· οὐχ ὁρᾶτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τοῦ Ἅδου τε τὴν κένωσιν; Τί τὸν τὸ νῖκος τοῦ Ἅδου, καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; Εὐαγγελίσασθε δὲ ταχὺ πορευθεῖσαι τοῖς ἀποστόλοις τὴν ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι· Ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν ια΄

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Φανερῶν ἑαυτόν, τοῖς μαθηταῖς σου Σωτὴρ μετὰ τὴν ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομήν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τοῦ ποιμένειν φροντίδα αἰτῶν. Διὸ καὶ ἔλεγες· εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. Ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, τὴν ποίμνην σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Πέτρου Φιλανθίδου	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀθανασίου Καραμάνη		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Σύντομοι	Ἀργαί
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Πέτρου Βυζαντίου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γεωργίου Βιολάκη
	Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου

Ἀναστάσιμον τροπάριον

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.231#

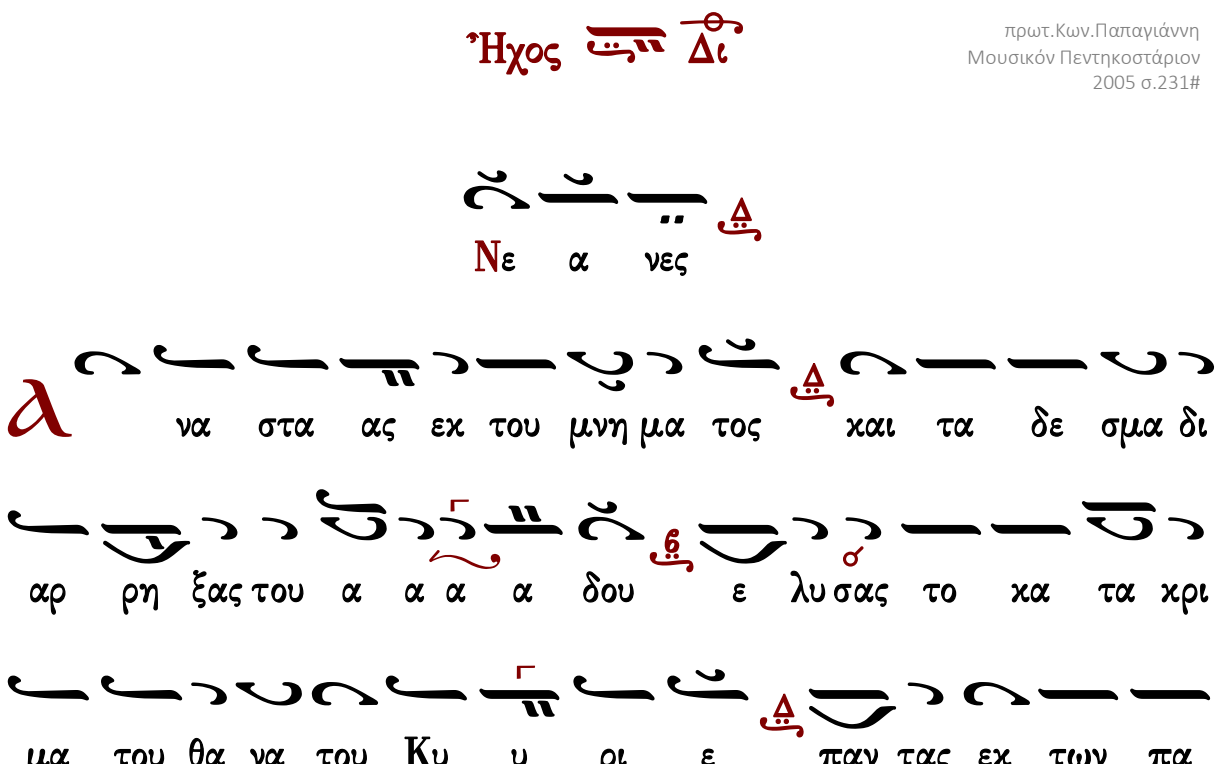

γι δων του ε χθρου ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ

τον τοις α πο στο ο λοις σου ε ξα πε στει λας αυ

τους ε πι το κη ρυ γμα και δι αυ των την ει ρη νην πα

ρε σχες τη οι κου με ε νη μο νε πο λυ ε ε ε

λε ε ε ε

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ ἀ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

ΝΗ

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

ΝΗ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

ΝΗ ΔΙ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

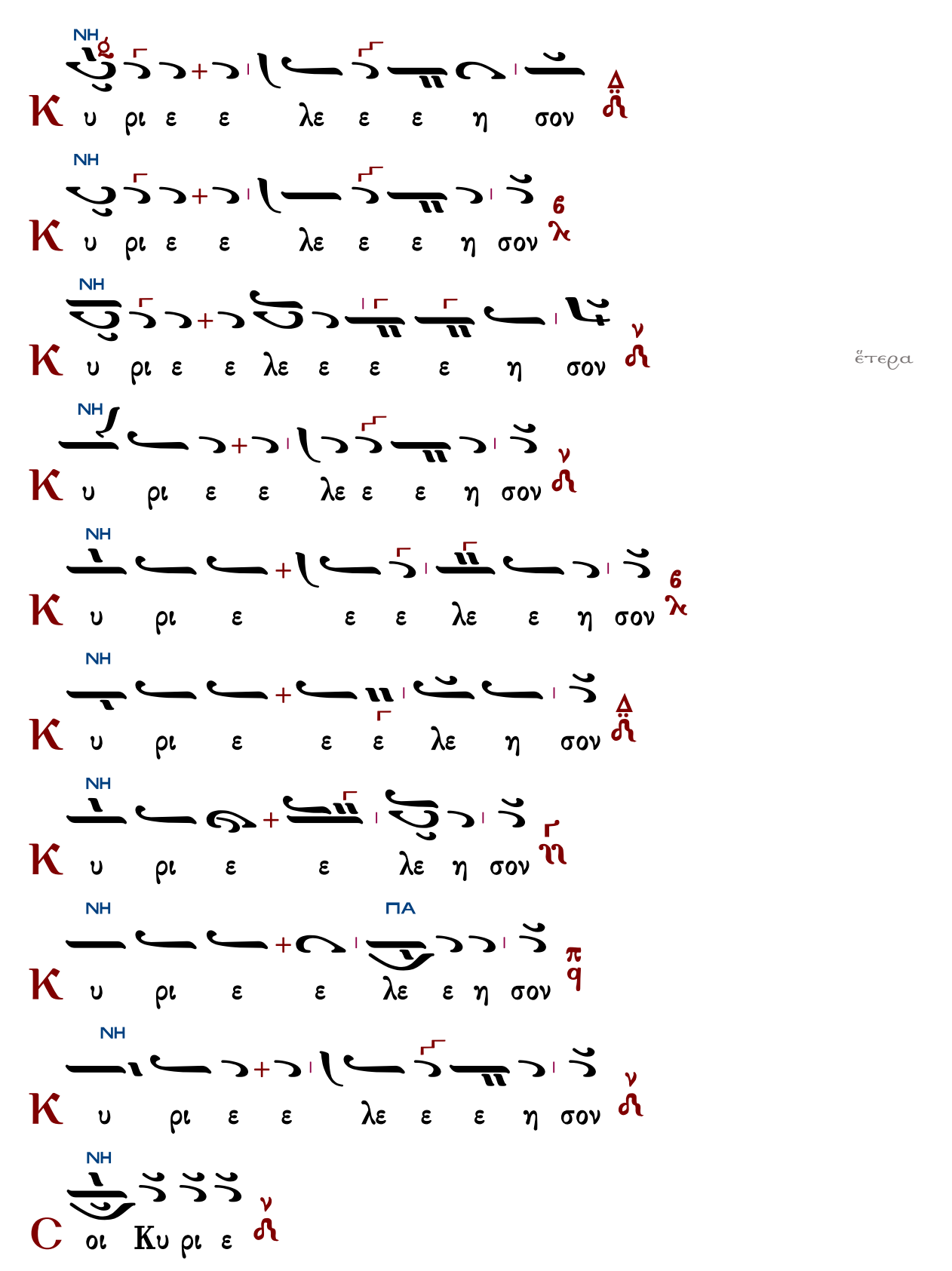
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε η σον
NH ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
C οι Κυ ρι ε

ἕτερα

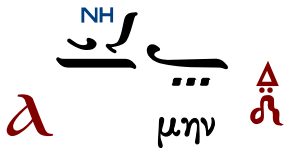

Τυπικὰ - Μακαρισμοὶ

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος

Πανδέκτη
1851 σ.26#

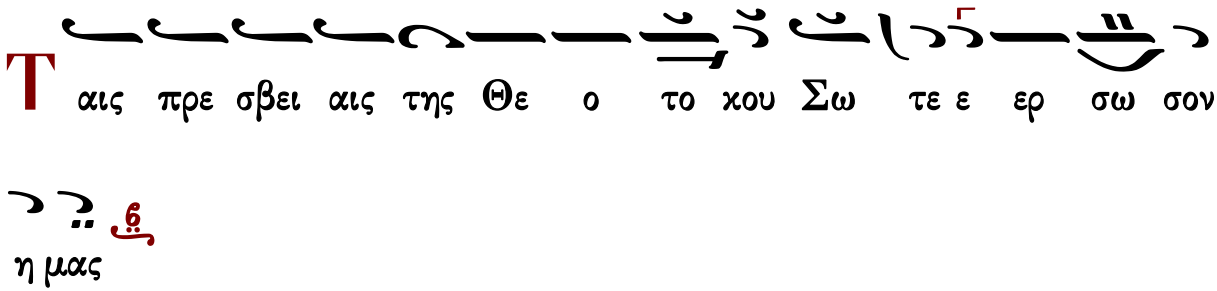

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

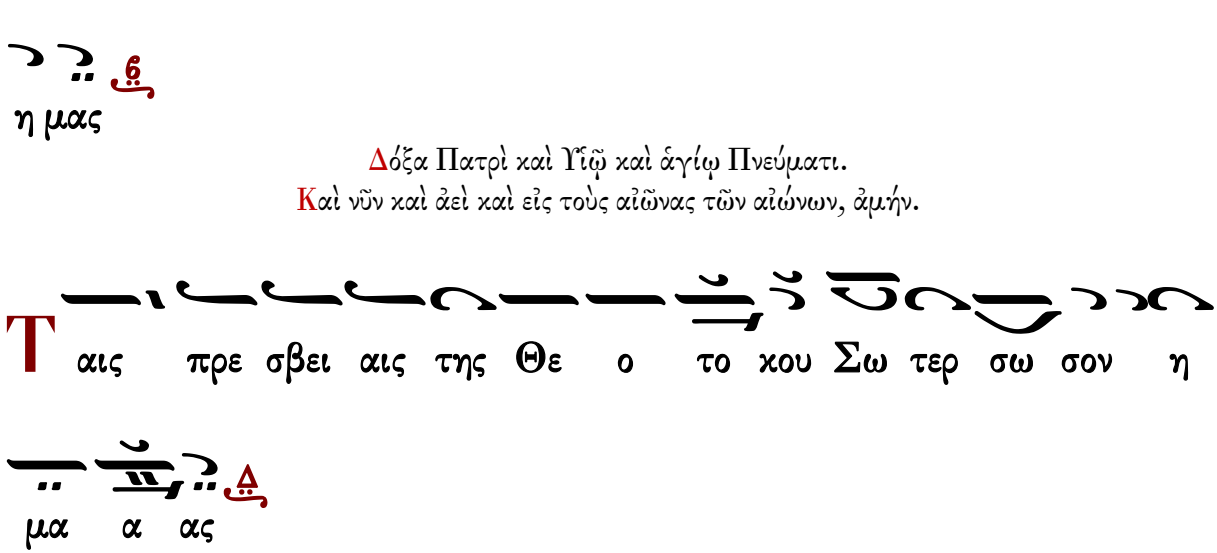

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′

Ἦχος Δι

∴ Αἶνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

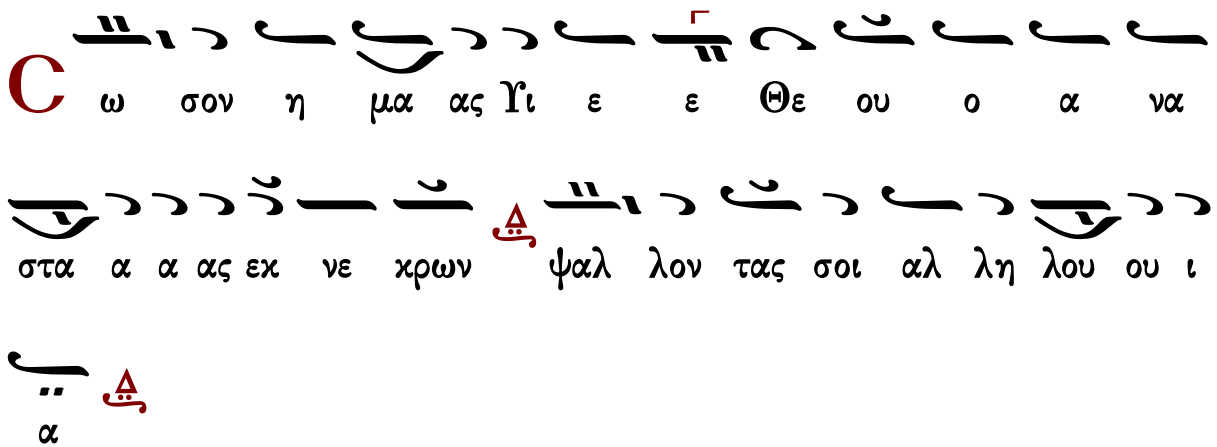

Πανδέκτη, 1851 σ.11#↴

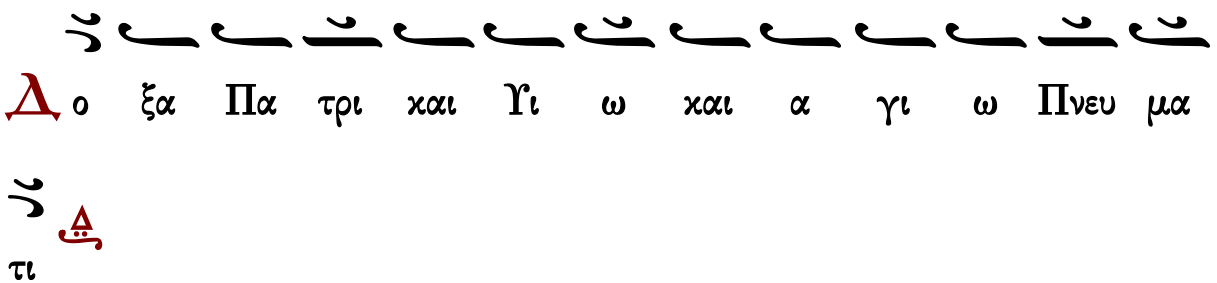

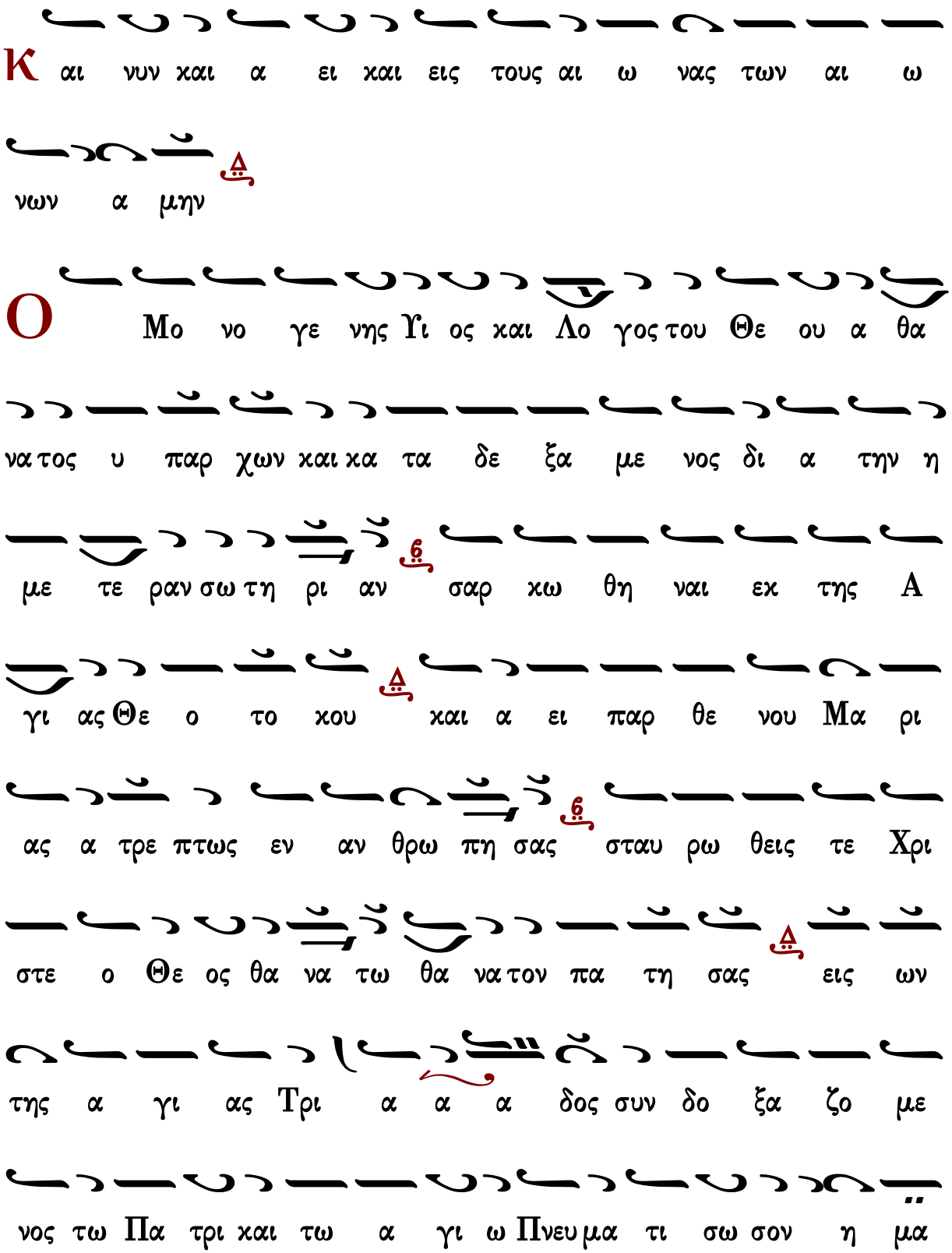
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι
ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων
της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο με
νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′ ἦχος πλ.α′

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθέριου Γεωργιάδη

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

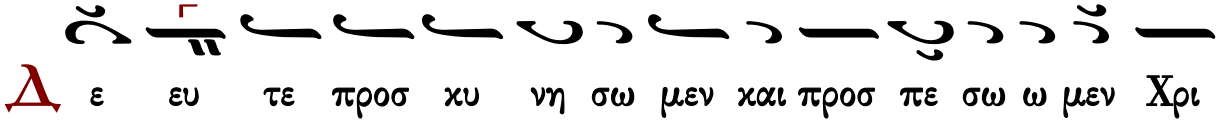

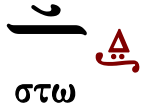

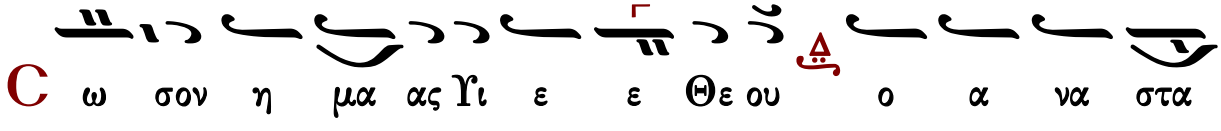

α α ας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος πλ.α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ηὐδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθέριου Γεωργιάδη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος β΄

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

β΄	πλ.α΄

Γεωργίου Πρωγάκη Ι	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κυριάκου Ἰωαννίδου τοῦ Καλογήρου
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ	Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου	
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος πλ.α΄.

Πρόσχωμεν

∴ Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. 11:8

∴ Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος. 11:2

Σοφία

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:11-18

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι᾽ οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ᾽ αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ ϟ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.82#

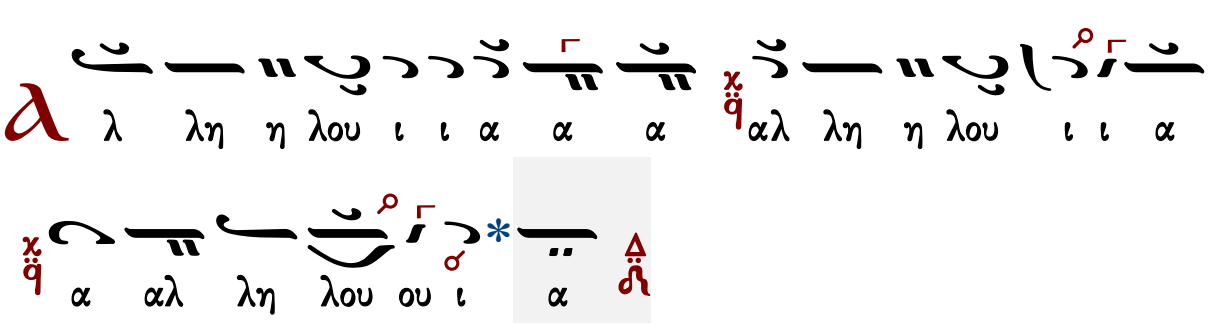

τὸ τέλος

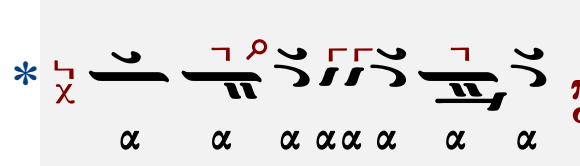

∴ Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. 88:2

∴ Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. 88:3

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 16:19-31
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ᾽ ἡμέραν λαμπρῶς. 20Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἑλκωμένος, 21καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ. 22Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. 23Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. 24Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. 25Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. 26Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται· ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. 27Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· 28ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. 29Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἔχουσι Μωσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. 30Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ᾽ ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, μετανοήσουσιν. 31Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

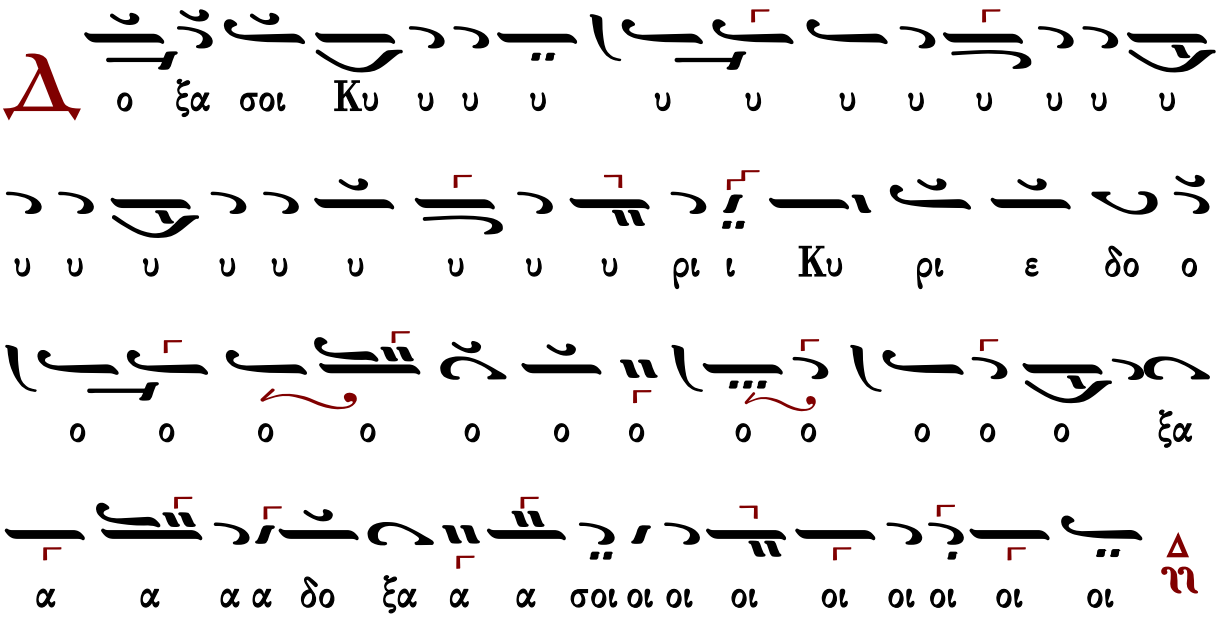

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ

ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

479	Πέτρου Λαμπαδαρίου	504	Γαβριὴλ Κουντιάδου
608	Πέτρου Ἐφεσίου	301	Θρασυβούλου Στανίτσα
459	Θεοδώρου Φωκαέως	304	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
449	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	349	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
372	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	304	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
372	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	240	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
318	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	364	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Λειτουργικὰ

Πατριαρχικὰ	Γερασίμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	τὰ κατὰ παράδοσιν	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη	Γερ. Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.α΄

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

395	Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους	386	Ἰωάννου Λαμπαδαρίου
346	Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι	445	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
274	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙ	203	Γεωργίου Καρακάση
510	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙΙ	138	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
384	Δανιὴλ Πρωτοψάλτου	243	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
461	Πέτρου Βυζαντίου	289	Ἀθανασίου Καραμάνη
556	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	288	Κωνσταντίνου Λάμπρου
470	Θεοδώρου Φωκαέως		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου — Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ἦχος β΄

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θείκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ

τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄) πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.
Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

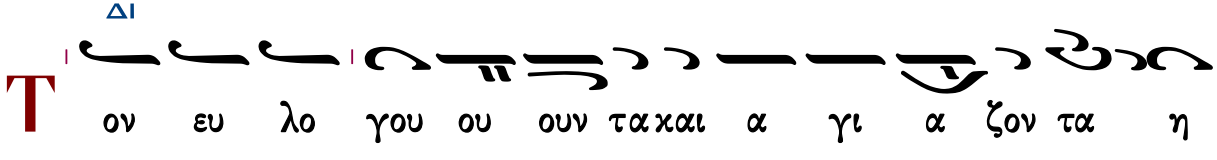

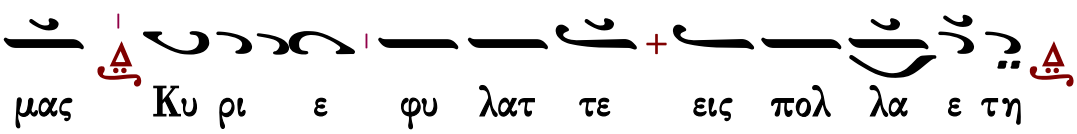

εἰς ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν

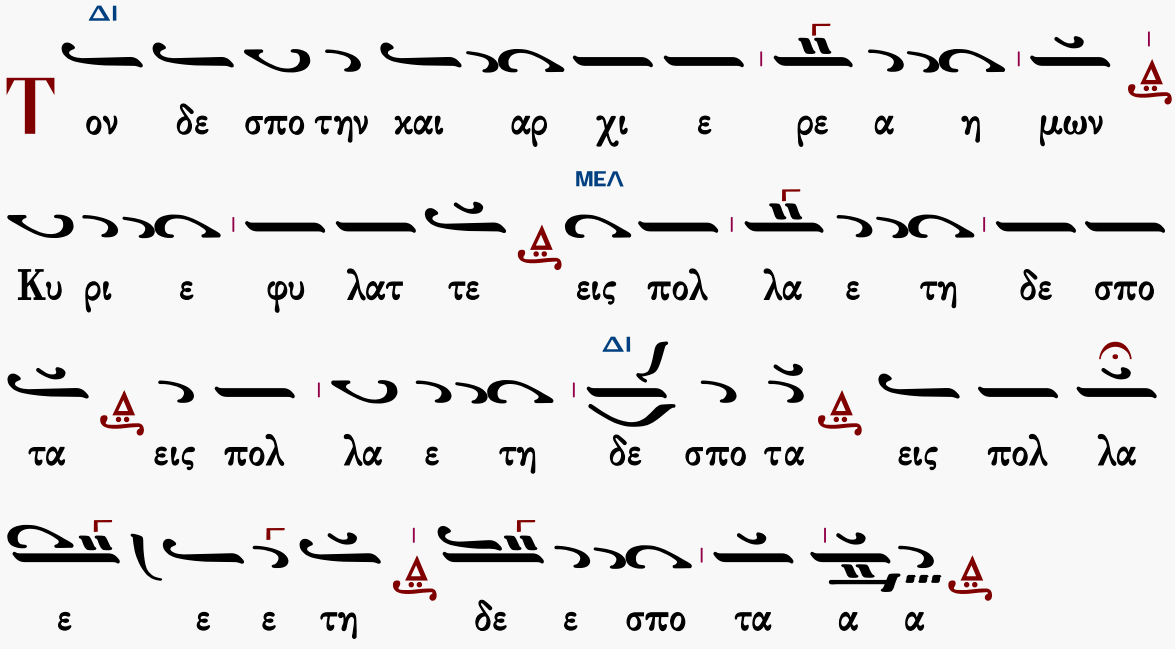

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.193*

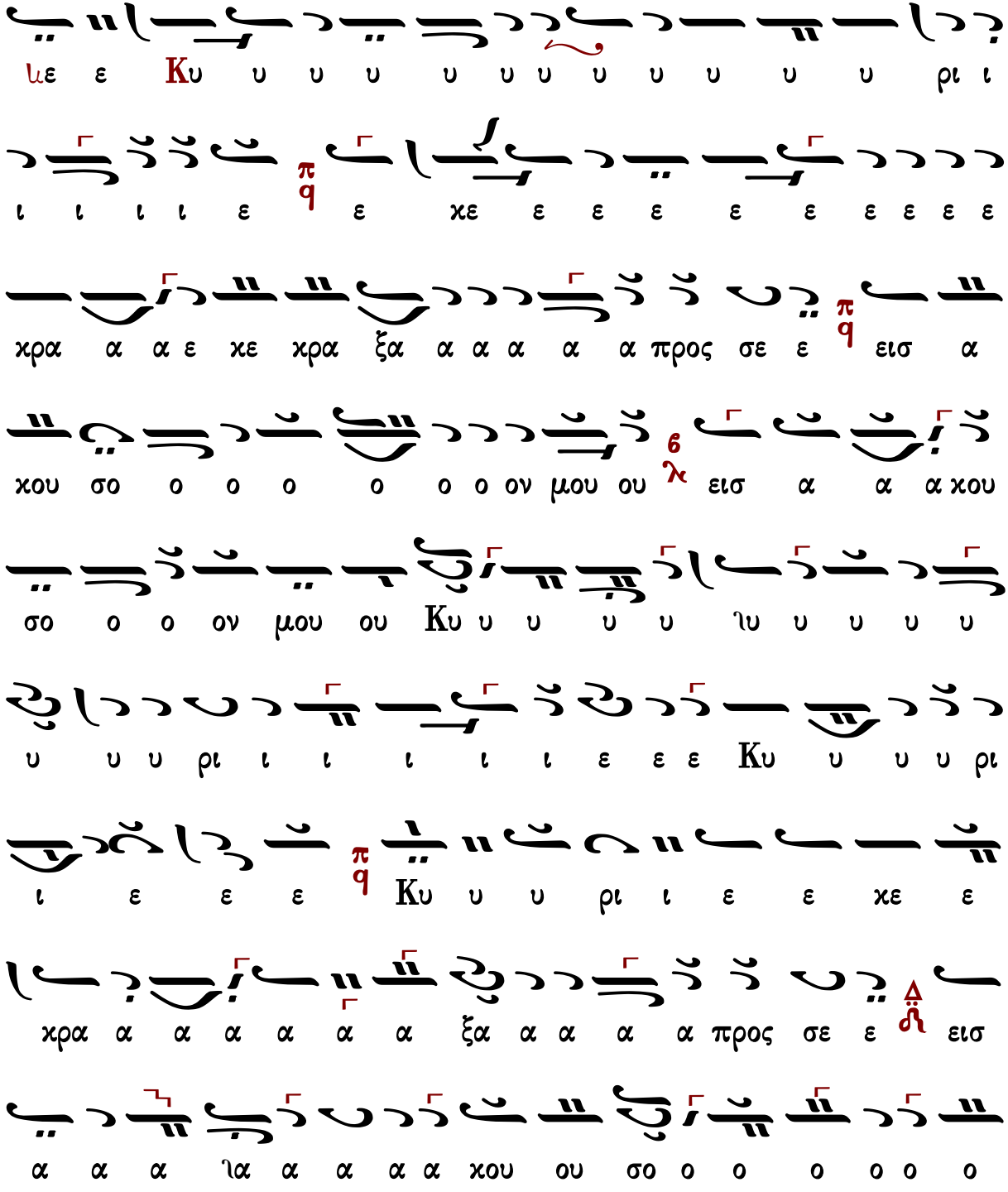

Κ
α τευ θυν θη η η η η τω ω η η προ
υ ρι ι ε ε ε ε
ου ου ου ου ου ου σο ο ο ον μου Κυ υ υ υ υ
ο ο ο ο ον μου ου ου ου ου ου ου προ ο ο ο ο
ι ο ο ο ο σχες τη φω νη η η η της δε
η η η η η η σε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω ω
ω ω ιω ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ναι αι
με ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε προ ο ο ο ο
α α α ισι α α ος σε ε ο ο ο ο ο ι ο ο ο

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου α α ρα α α α α

α α α α σιρ η η η η η η ιν ι

ι ι ι ι ιδ ε ε ε ε σπε ε α ι ι ι ι

ι ι ι ισ ι ι ι ιθ ου ου ου ου ου ου ου μου

ιν ω ω ω ω ω ω ω ω ρω ιδ ι ει ει χιν ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω

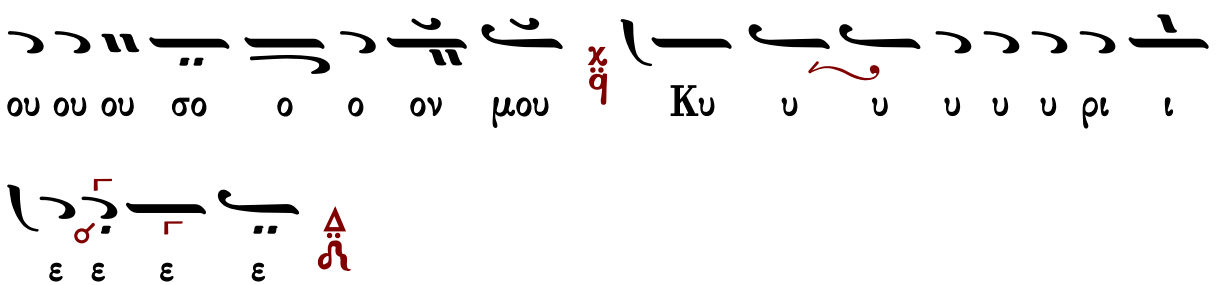

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.121*

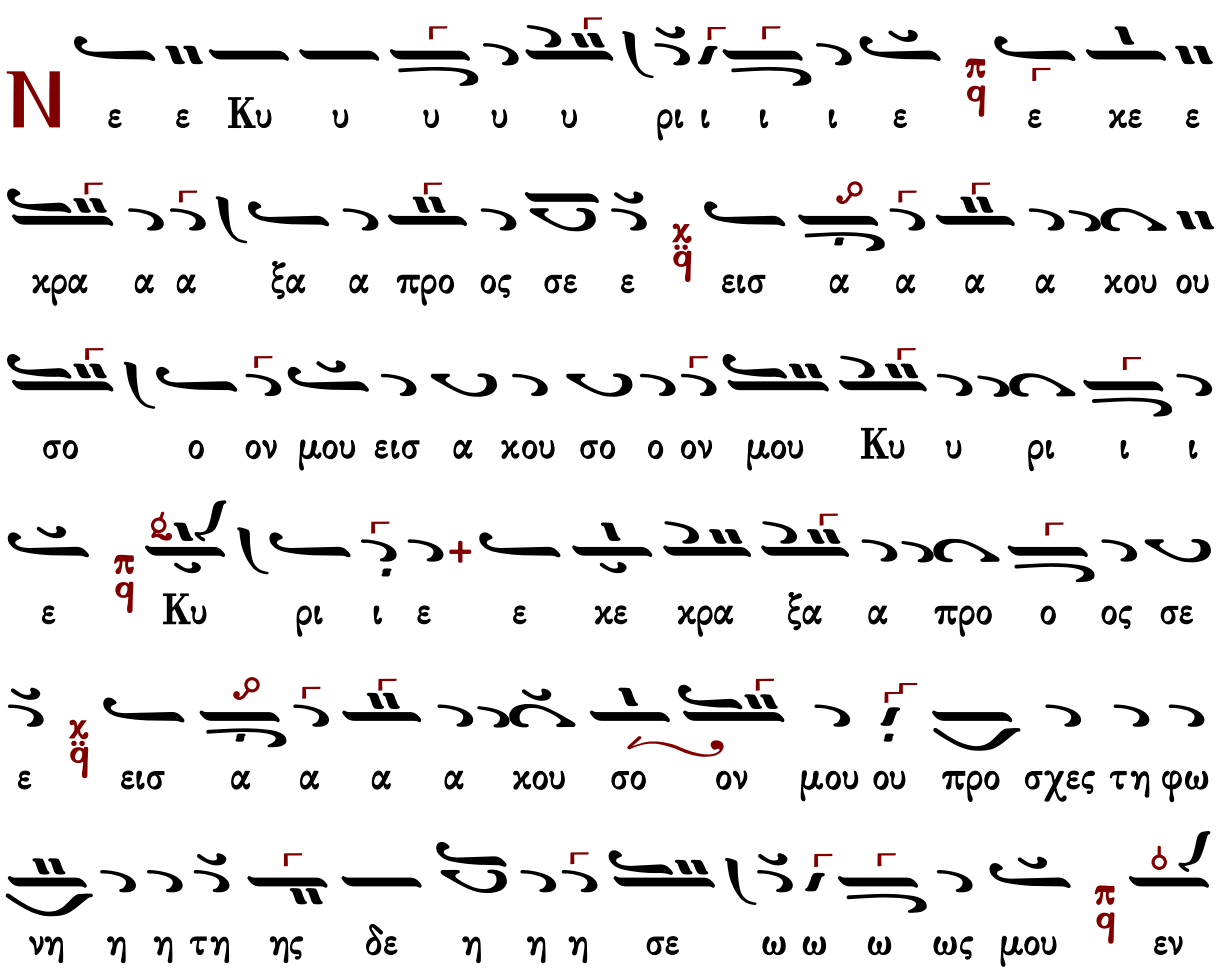

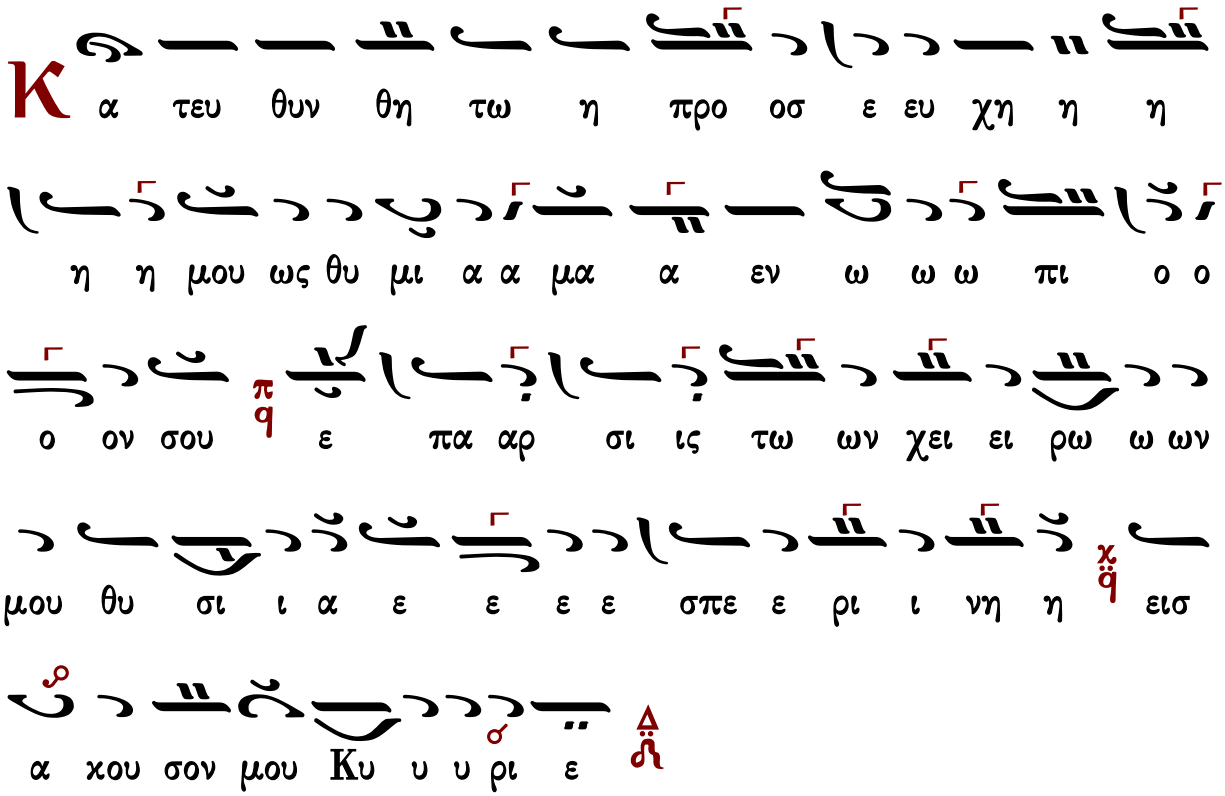

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.209#

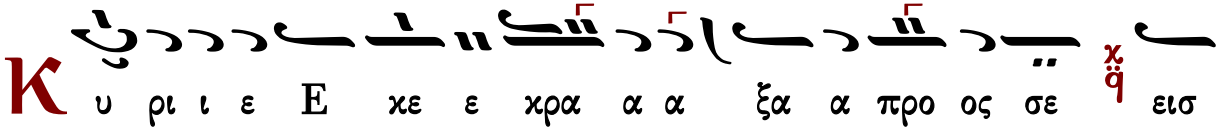

α χου ου σο ο ον μου εισ α χου σο ο ον μου Κυ υ ρι

ι ι ε π q Κυ ρι ε ε χε ε ε χρα ξα α προ ο

ος σε χ q εισ α α α α χου σο ον μου ου προ ο ο σχες

τη φω νη η η τη ης δε η η η σε ω ω ω ως μου π q

εν τω χε χρα γε ναι με ε προ ο ος σε ε χ q εισ α

χου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε Δ

Κ α τευ θυν θη τω η προ ο ο οσ ε ευ

χη η η μου ως θυ μι α α μα α εν ω ω ω πι ο

ο ο ον σου π q επ αρ σις τω ω ω ων χει ρω ω ων

μου ου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη η χ q εισ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ἀπ ἀ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.74*

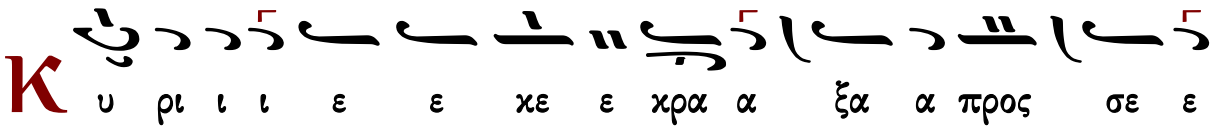

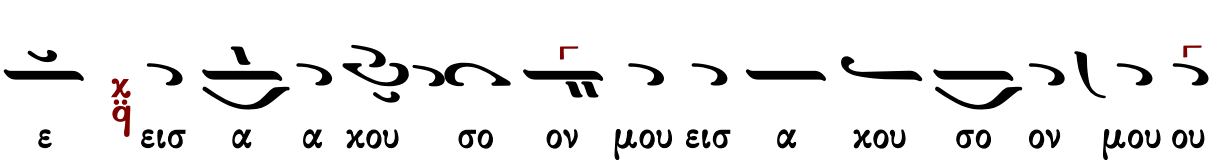

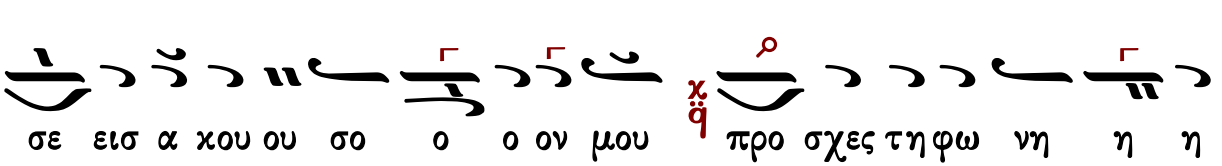

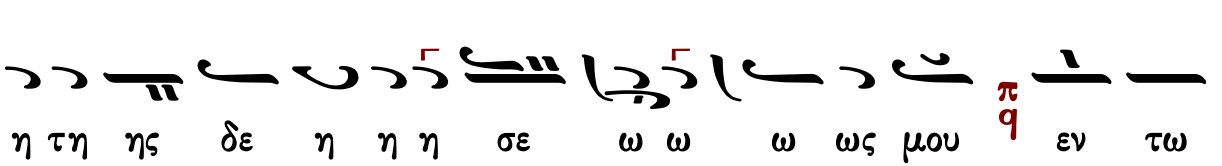

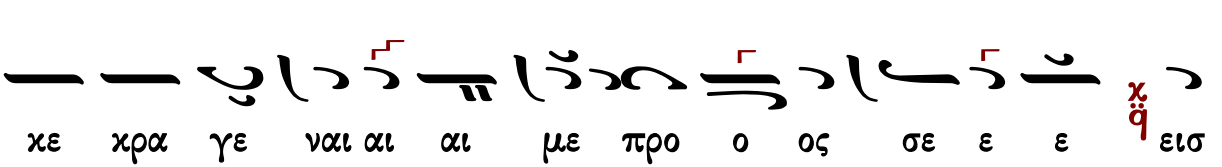

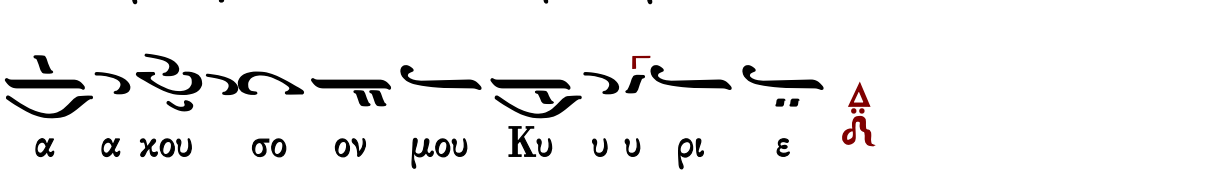

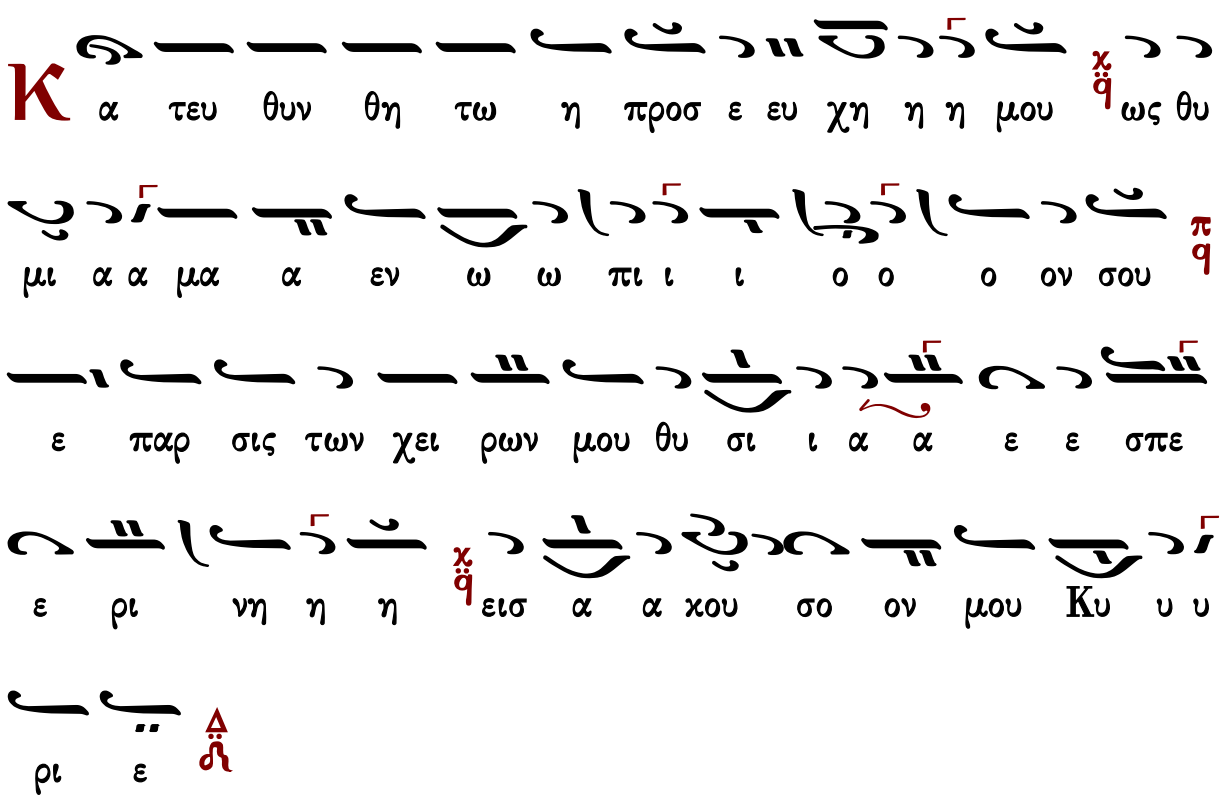

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ ἀ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β161*

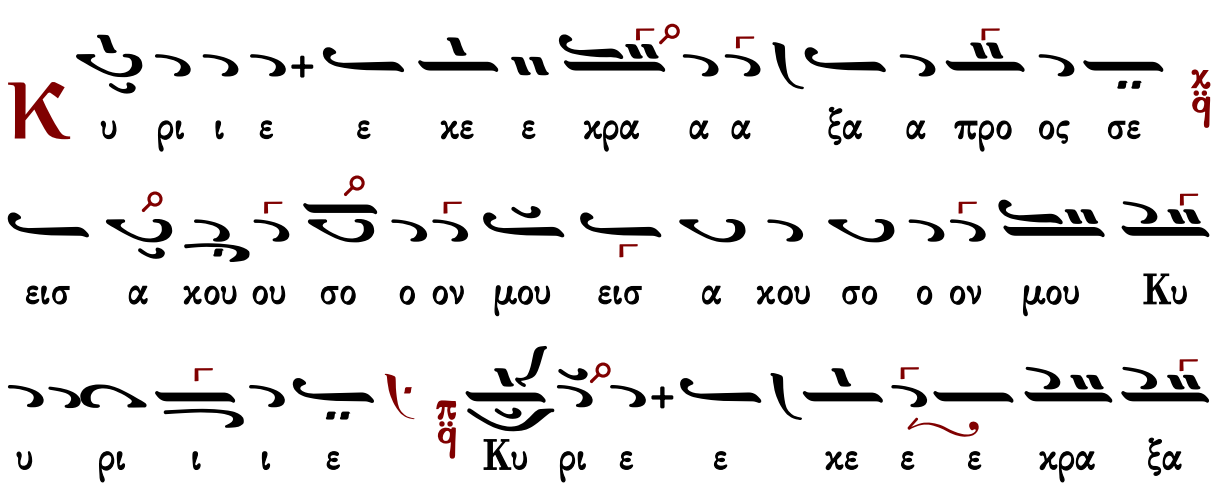

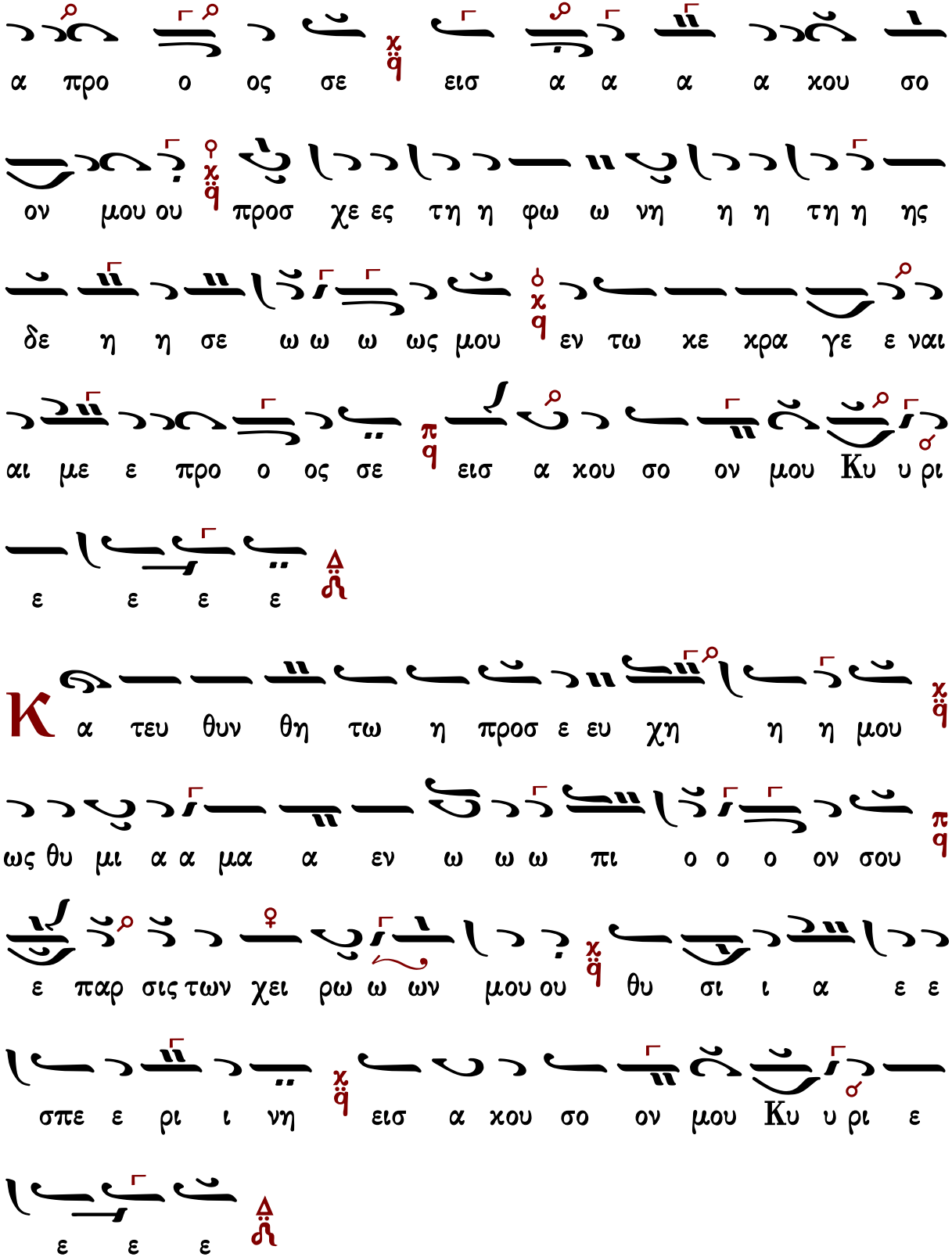
α προ ο ος σε εισ α α α α χου σο
ον μου ου προσ χε ες τη η φω ω νη η η τη η ης
δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω χε χρα γε ε ναι
αι με ε προ ο ος σε εισ α χου σο ον μου Κυ υ ρι
ε ε ε ε
Κ α τευ θυν θη τω η προσ ε ευ χη η η μου
ως θυ μι α α μα α εν ω ω ω πι ο ο ο ον σου
ε παρ σις των χει ρω ω ων μου ου θυ σι ι α ε ε
σπε ε ρι ι νη εισ α χου σο ον μου Κυ υ ρι ε
ε ε ε

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.122*

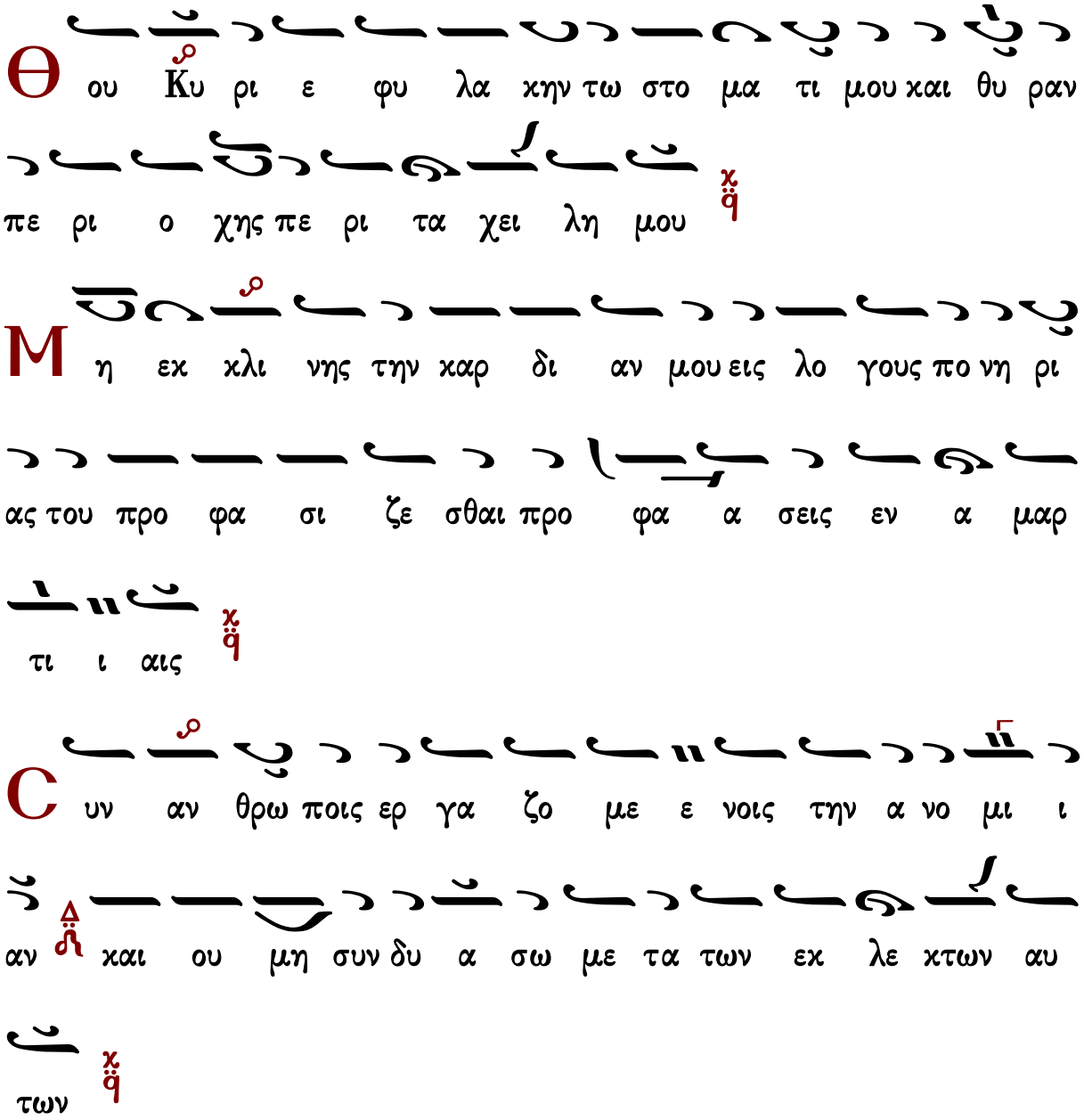

Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

κρι ται αυ των

Ἀ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ως ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

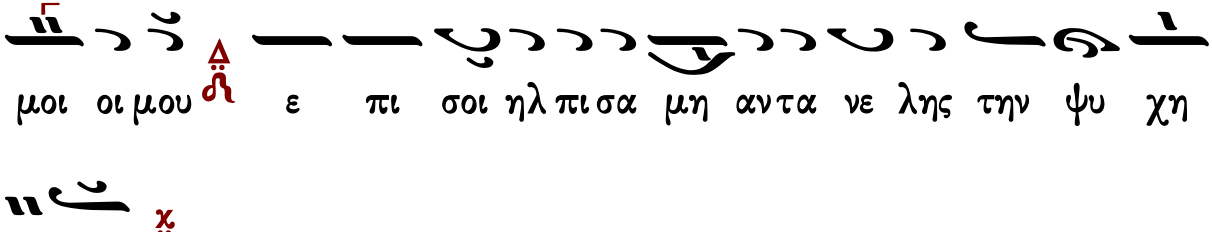
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη

ην μου

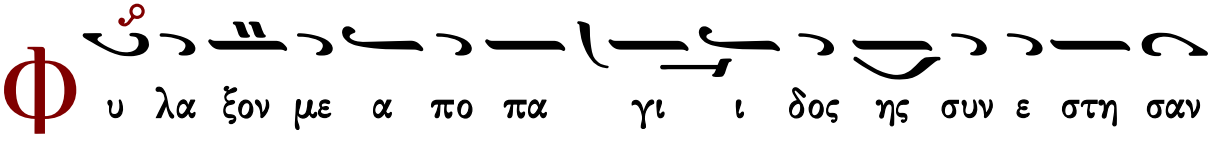
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

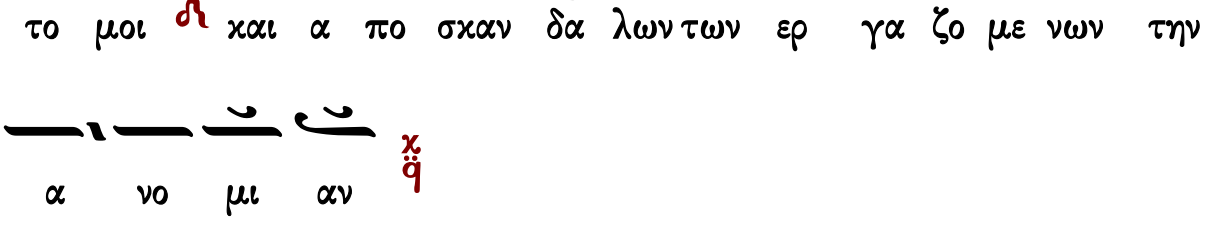
α νο μι αν

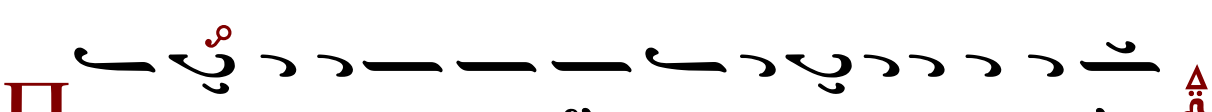
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω λοι

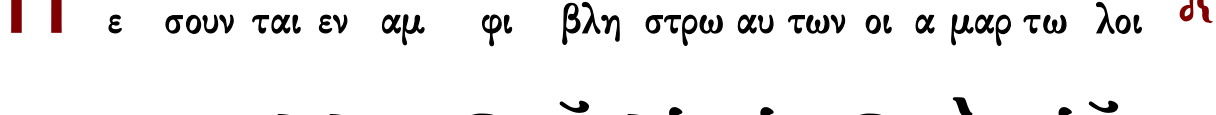
κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω

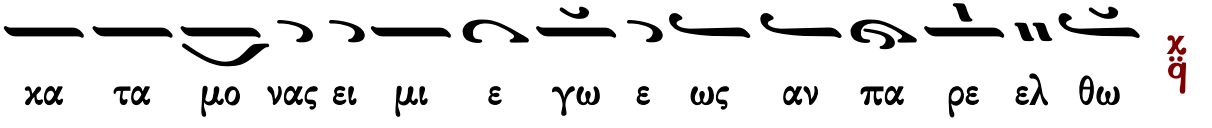
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

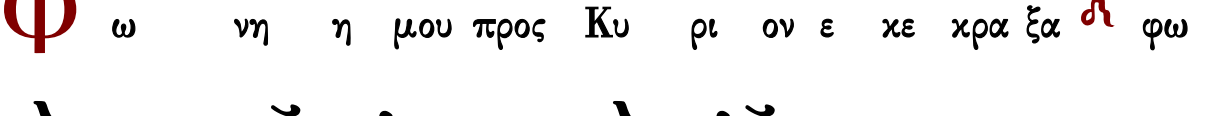
Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Є κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

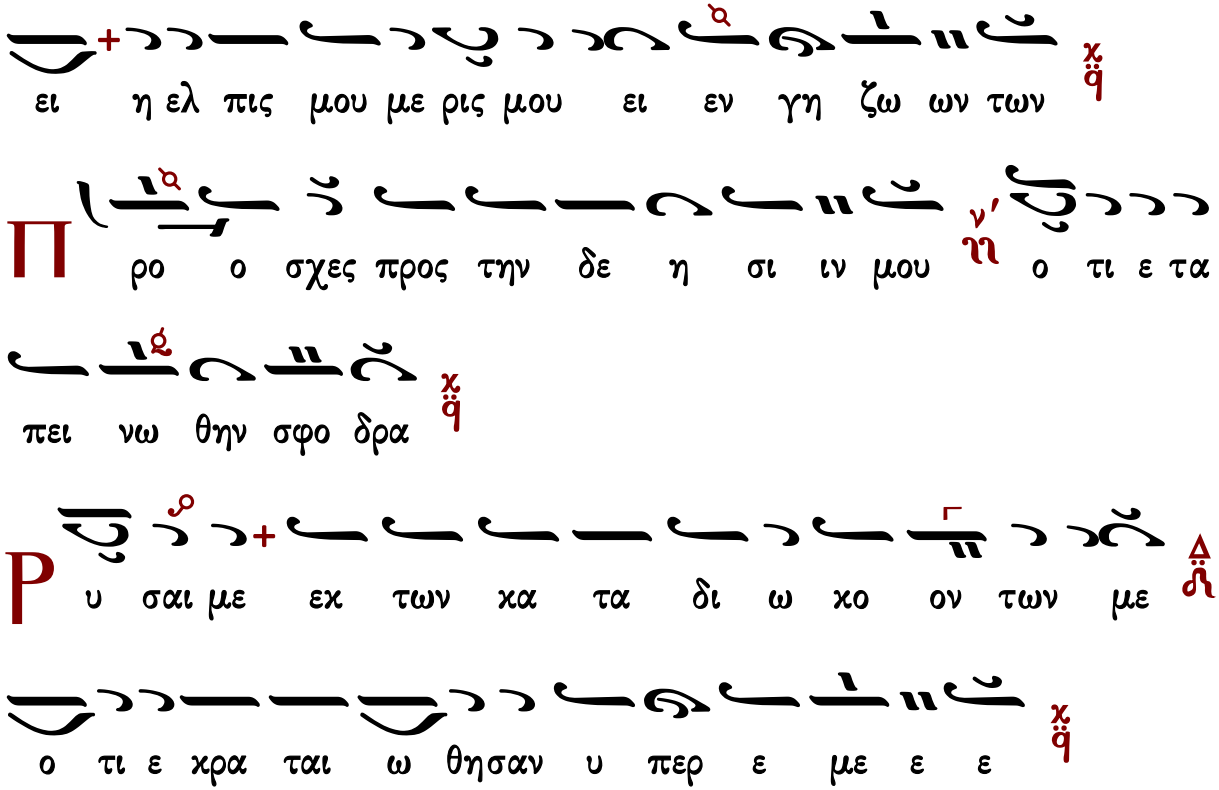

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.210#

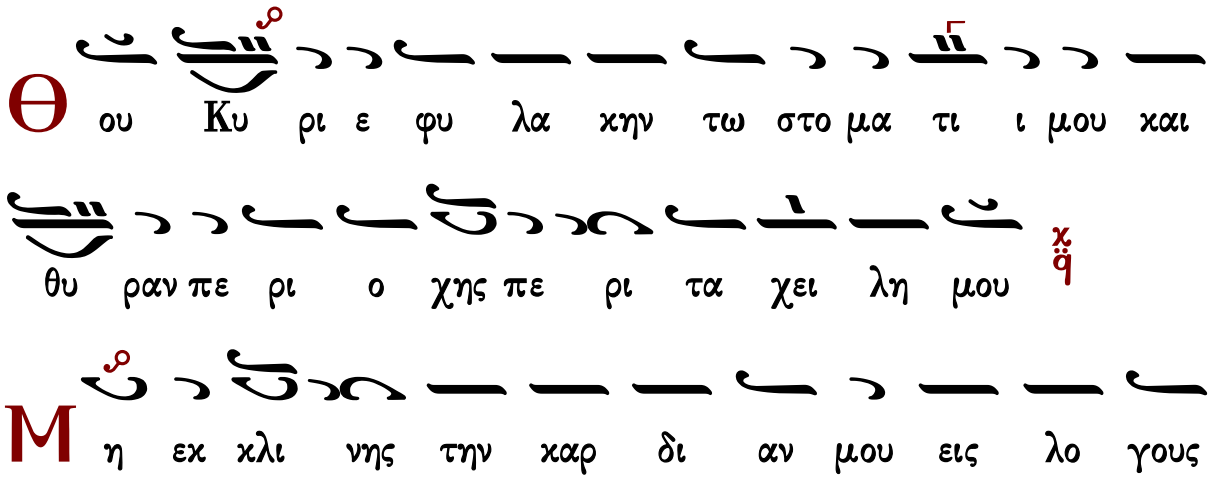

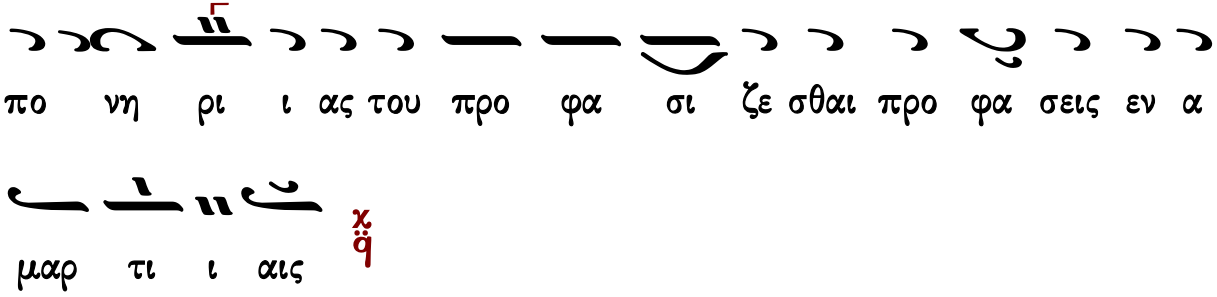
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α
μαρ τι ι αις

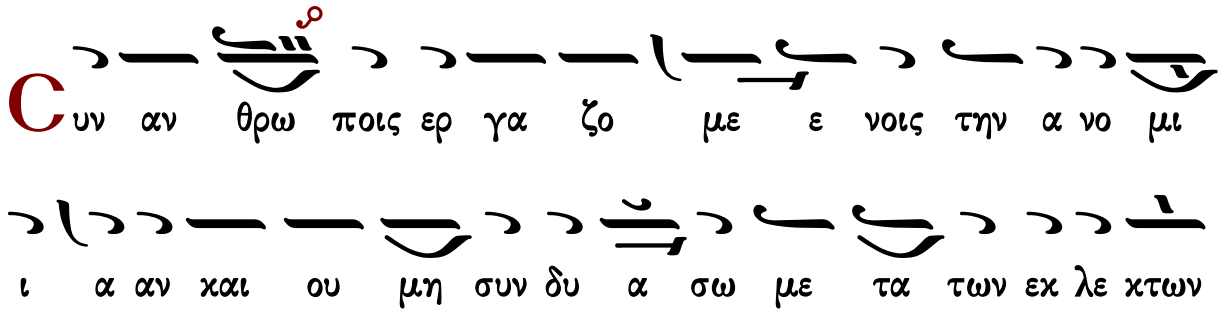
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι α αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων
αυ των

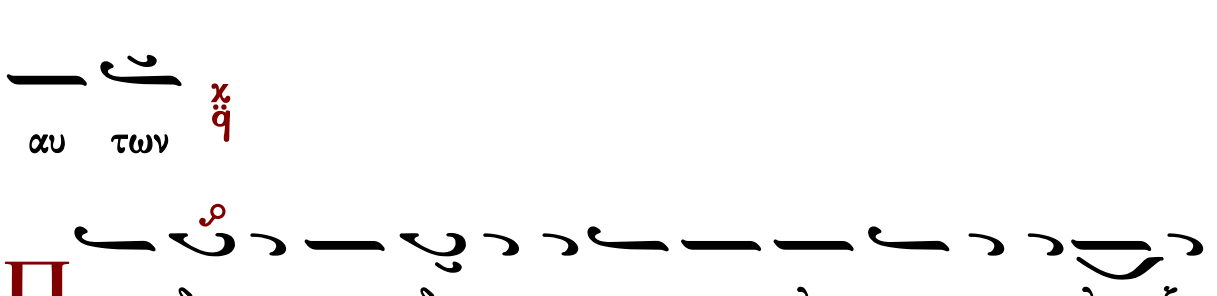
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε
φα λη ην μου

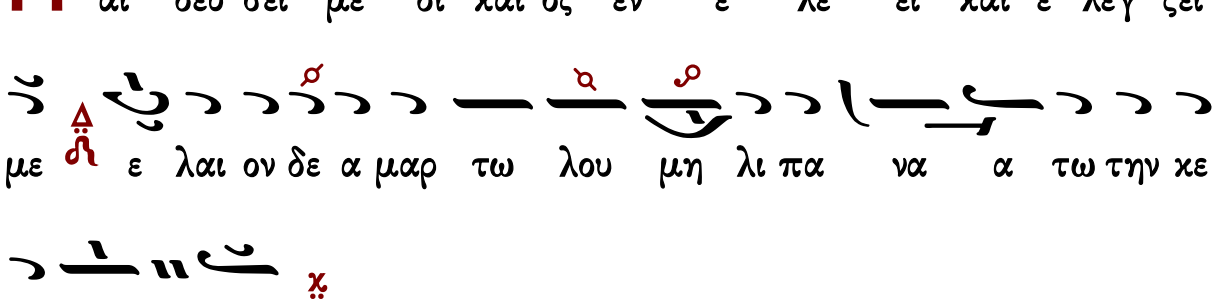
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι χρι ται αυ των

λ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην

ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου

φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη

σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με

νων την α νο μι ι αν

Π

ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ

ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є

κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є

ν τω ε κλει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνως τας τρι βους μου

Є

ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

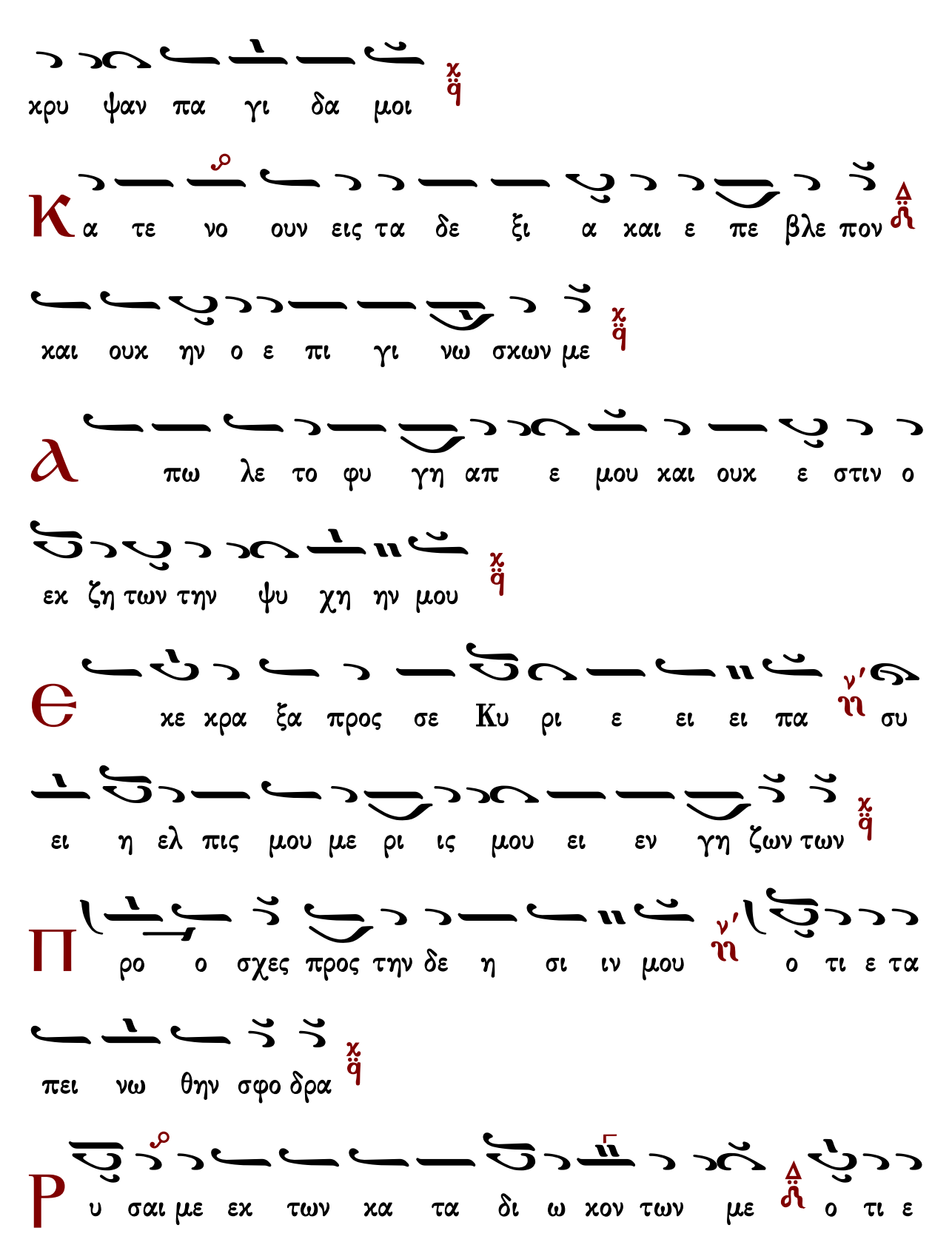
χρυ ψαν πα γι δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον
και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με
πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο
εκ ζη των την ψυ χη ην μου
κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ
ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζων των
ρο ο σκες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα
πει νω θην σφο δρα
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε

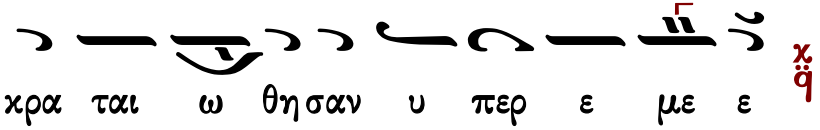

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β162*

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Κε

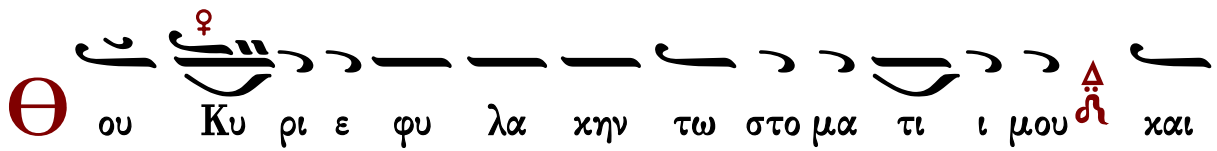

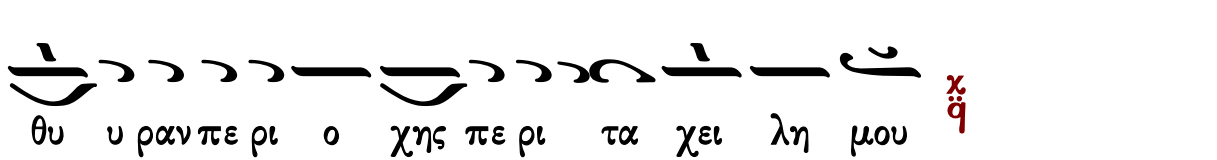

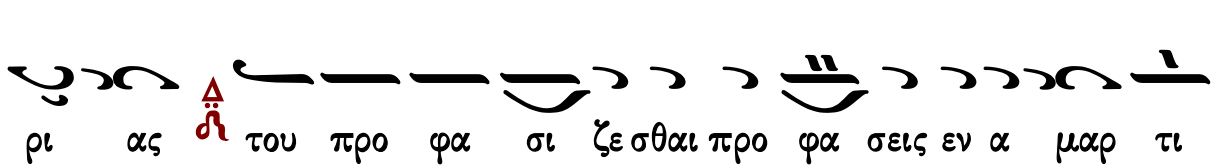

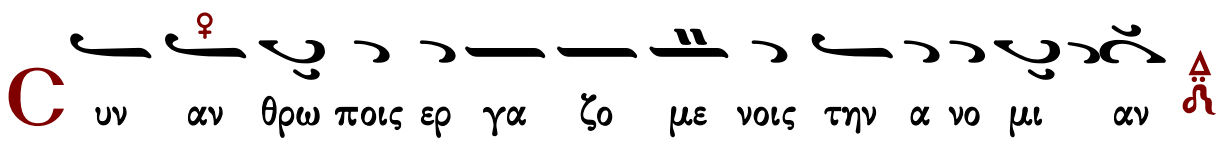

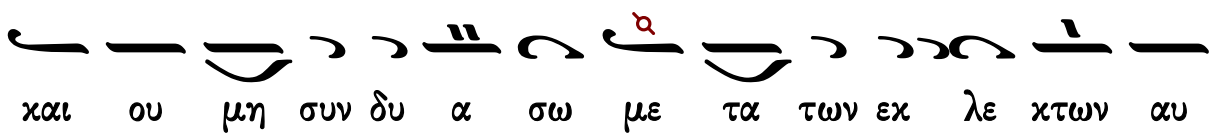

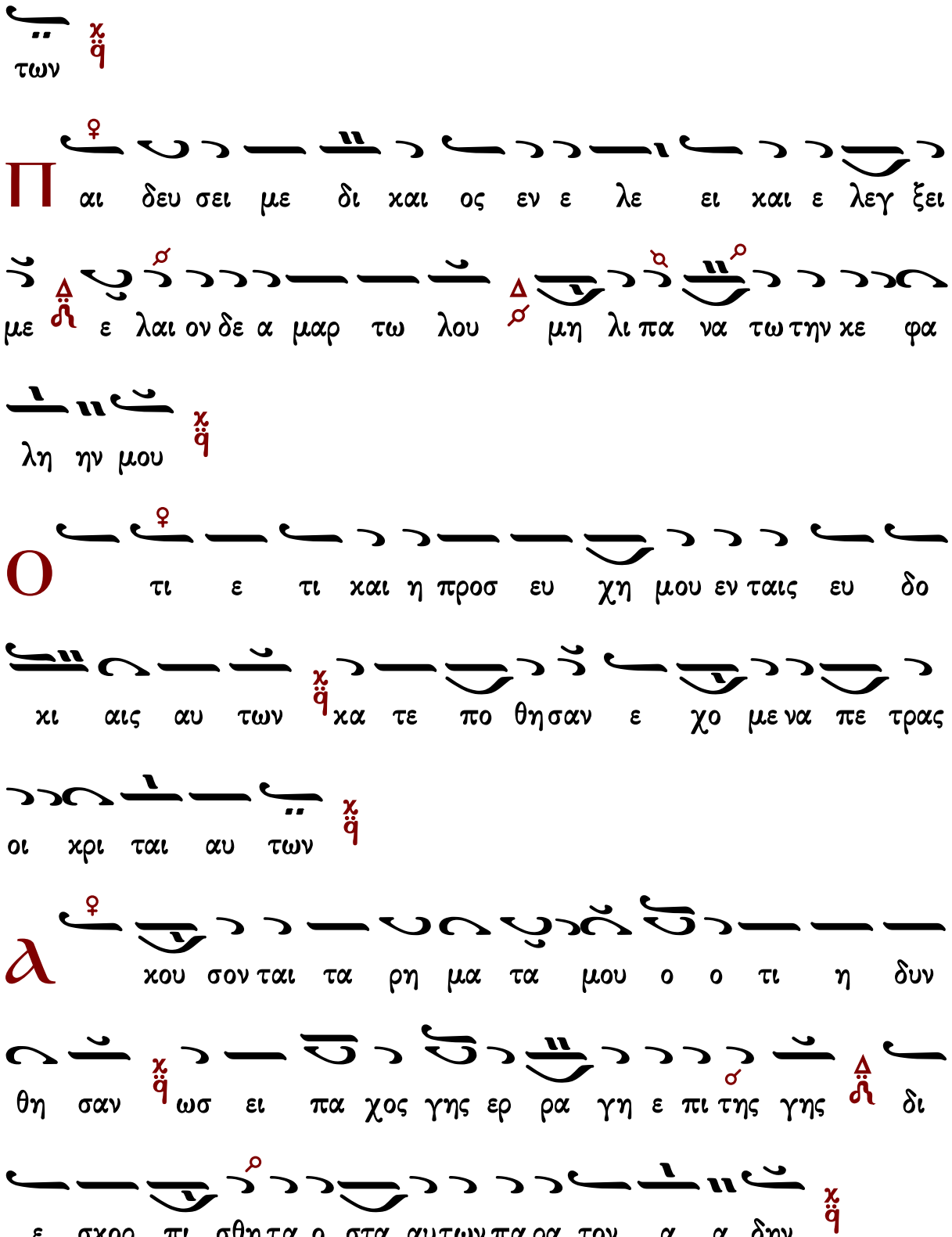
των
Π
αι δευ σει με δι χαι ος εν ε λε ει χαι ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε φα
λη ην μου
Ο
τι ε τι χαι η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι χρι ται αυ των
λ
κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν
θη σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην

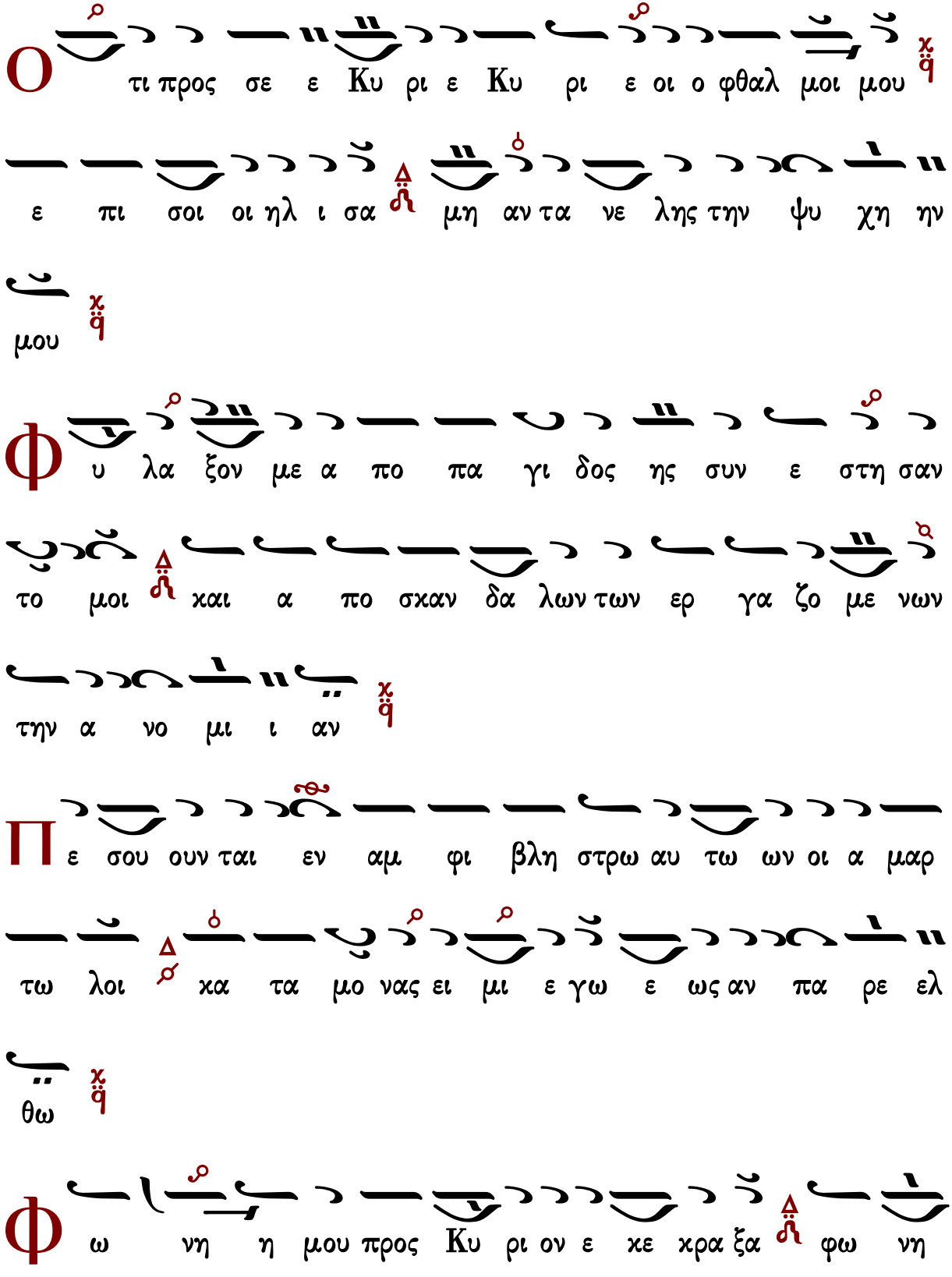
Ο τι προς σε ε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου
ε πι σοι οι ηλ ι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν
το μοι χαι α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων
την α νο μι ι αν
Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Θ χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε

λω

Θ ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ υ ε ε γνως τας τρι βους μου

Θ ν ο δω ω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον και

ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

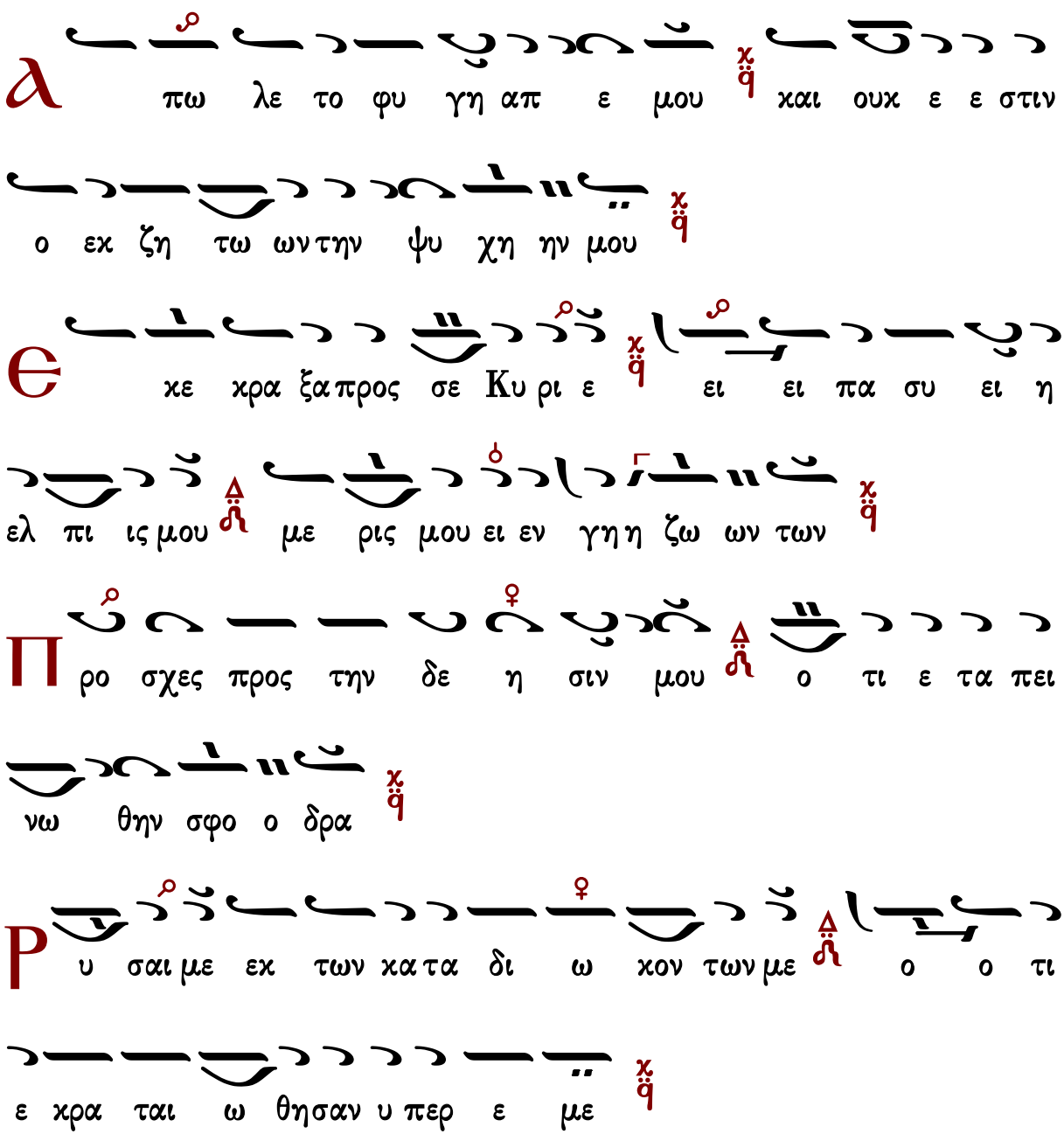

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ ϋ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.125*

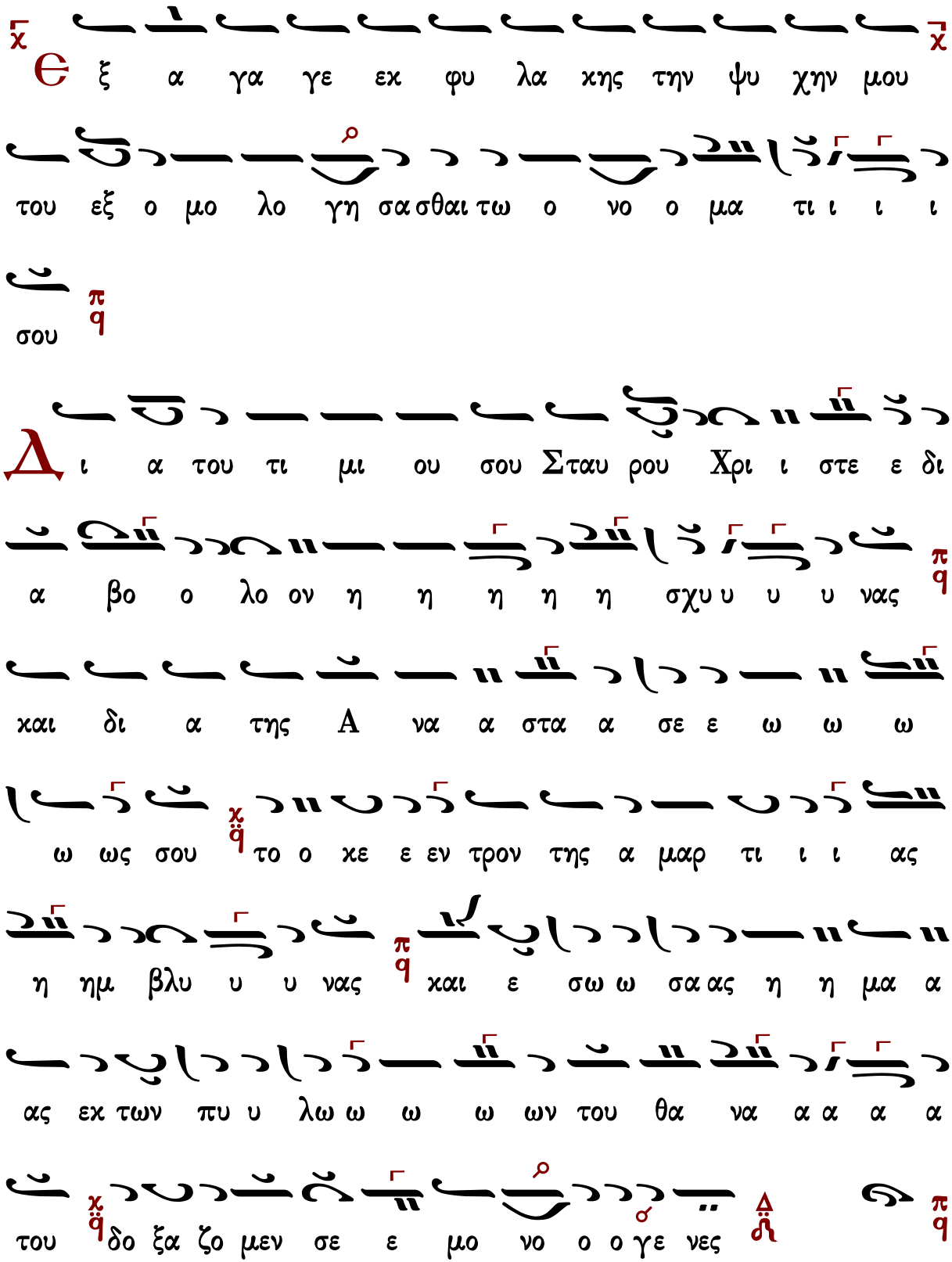
ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου
του εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο μα τι ι ι ι
σου
Δι α του τι μι ου σου Σταυ ρου Χρι ι στε ε δι
α βο ο λο ον η η η η η σχυ υ υ υ νας
και δι α της Α να α στα α σε ε ω ω ω
ω ως σου το ο κε ε εν τρον της α μαρ τι ι ι ας
η ημ βλυ υ υ νας και ε σω ω σα ας η η μα α
ας εκ των πυ υ λω ω ω ω ων του θα να α α α α
του δο ξα ζο μεν σε ε μο νο ο ο γε νες

με υ πο με νου σι δι χαι οι ε ως ου
αν τα α πο δω ω ω ως μοι
τη ν Α να στα σιν δι δου ς τω γε νει των α αν θρω
ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη η ην η η η
η η χθη ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι α α αρ χο ον
τες του Α α α α δου και ε πηρ θη η σαν πυ υ λαι
ο δυ υ υ υ νη η η η ραι εισ ε λη λυ θε γαρ
ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι ι στος λε ε
γων τοις εν δε σμοι οις ε εξ ε ε ελ θε ε ε ε
τε και τοις εν τω σκο τει α να κα λυ υ πτε σθε

Θ χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ
ρι ε εισ α χου σον τη ης φω νη η η ης μου
Μ ε ε ε γα α α θα α α α αυ μα ο των α
ο ο ρα τω ων χτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι
αν σαρ κι πα θων α νε ε στη ο ο α α θα α α
α α να α α α τος δευ τε πα τρι αι των ε θνω ων
του τον προ οσ κυ νη η η η σω ω ω ω μεν τη
γαρ αυ του ευ σπλα αγ χνι ι ι α ε εκ πλα α α νη
η ης ρυ σθε ε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν

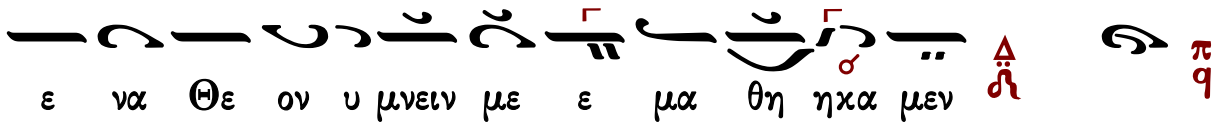

Στιχηρά Ἀνατολικά

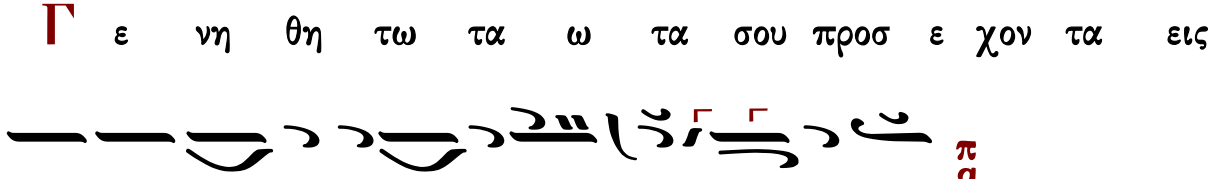

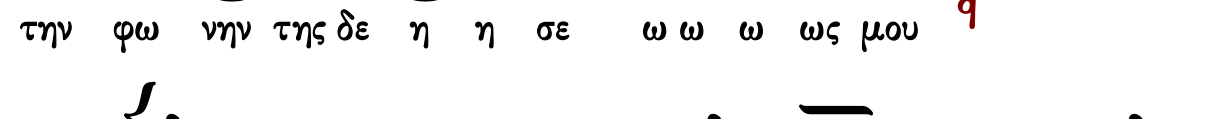

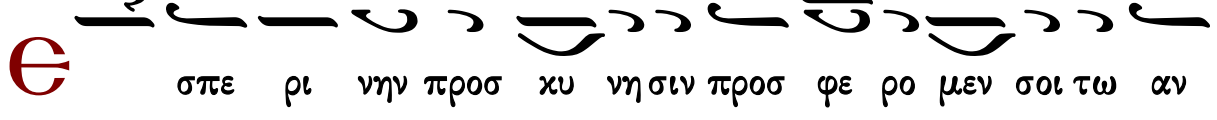

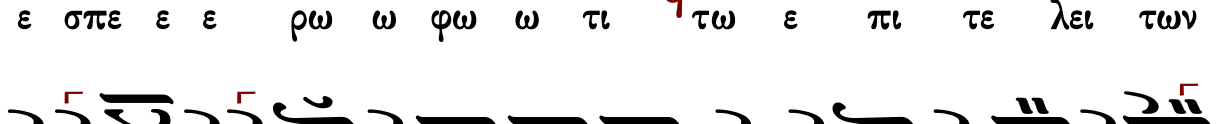

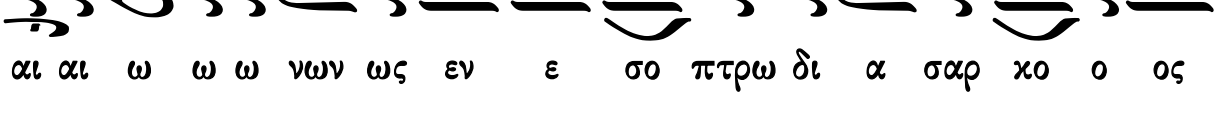

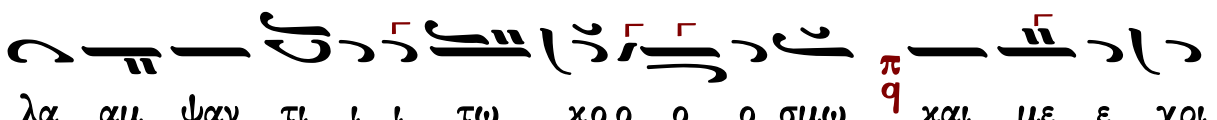

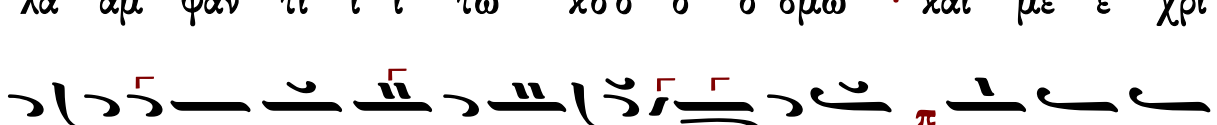

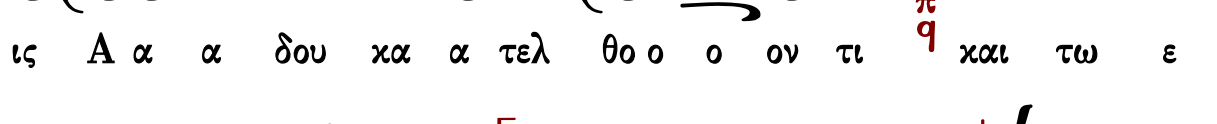

α αν τι φω το δο τα Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι

αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι

ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο

ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στι

Τον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο

ξο ο λο ο γη η η σω ω ω ω μεν αυ του γαρ εκ

νε χρων α να α στα α αν τος χο ο σμος εκ πλα α α

νης σε ε σω ω σται χαι αι ρει χο ρο ος α αγ

γε ε ε λων φε ε ευ γει ει δαι μο ο ο

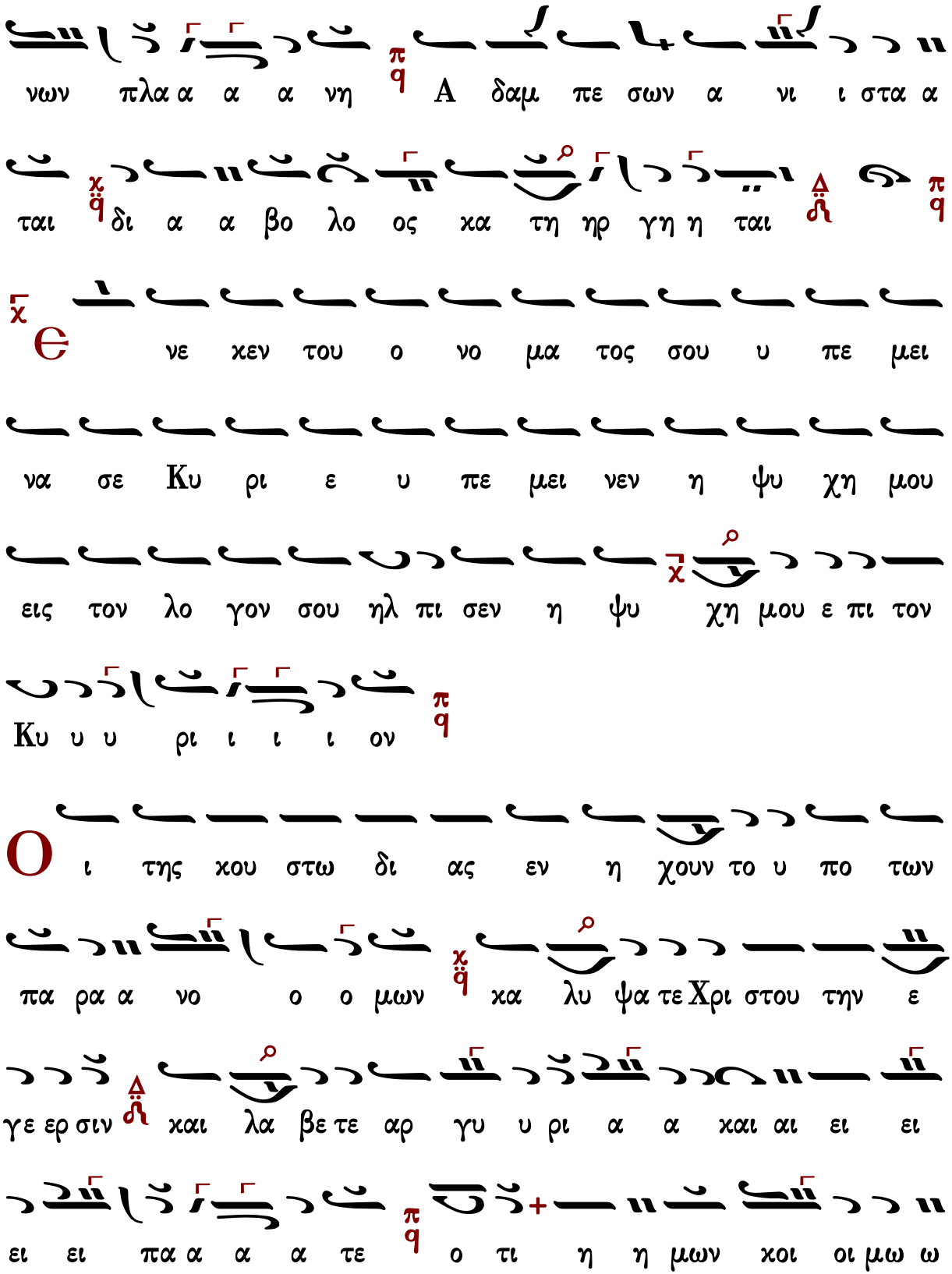
νων πλα α α α νη A δαμ πε σων α νι ι στα α
ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η ται
νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον
Κυ υ υ ρι ι ι ι ον
Οι της κου στω δι ας εν η χουν το υ πο των
πα ρα α νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε
γε ερ σιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι ει ει
ει ει πα α α α τε ο τι η η μων κοι οι μω ω

η η λη υ ου ει ει μει μνη του εχ νων ε ε με

η η συ ε ου ει τις δε τις ει τις ος χρ ε ε νε ο ο θη

σε νε χου η τις ος χρ ε ε νε ο ο τε τα α ε εν λα χρον

σμυρ ε λι στα μα ε ε νο ο ον και αι γυ υ υ μνον κα τα

τα φι τα εν τα φω τα ω τω εν και πον λι

αι αι ου ου δαι I σθε να πλα μη του α α α α

αι φη ο προ ων τω σεις η η ρη ας τα θε τε μα οι

ι στι ος ε τι αυ ο τε ω ω ω ω ω ω ων και γνω ω

ο λη η θω ος ο λυ τρω της του χο ο σμου και ιν α α

υ μος υ υ να σ πα αν το δυ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιμάταριον 1905 σ.214#

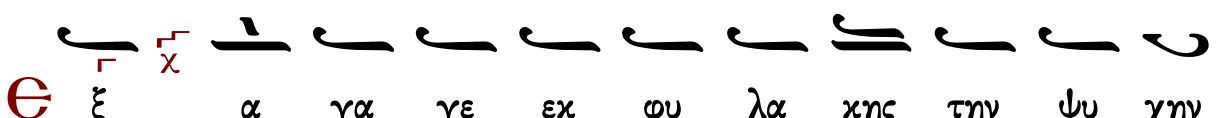

μου του εξ ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο μα τι

ι ι ι σου

Δ ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι

ι στε δι ι α α βο ο λον η η η η η

σχυ υ υ υ νας και δι α της α να στα σε ω

ω ω ως σου το κε ε εν τρο ον της α μαρ τι ι ι

ας η ημ βλυ υ υ νας και ε ε σω ω ω

σας η η μας εκ των πυ λω ω ων του θα να

α α α του δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε ε ε

ες

Є

με υ πο με νου σι δι χαι οι ε ως

ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι

Ο

την A να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν θρω

ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη η ην η η η

η η χθη ε φρι ι ξα αν του ου τον οι α α αρ

χον τε ες του α α α α δου και ε πηρ θη η σαν πυ

υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι εισ ε λη λυ θε γαρ

ο βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι ι στος λε

ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ε ξε ε ε ε ελ θε ε

ε ε τε και τοις εν τω σχο τει α να κα λυ υ

πτε ε σθε

Θ χ βα θε ων ε χε χρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε εισ α α α χου ου σον τη ης φω νη η η ης

μου

Μ ε γα θα α α αυ μα ο των α ο ρα τω ων χτι

ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σαρ κι πα α θων

α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α α

τος δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνω ων του ου

τον προσ κυ νη η η η σω ω ω ω μεν τη γαρ

αυ του ευ σπλα αγ χνι ι ι α εκ πλα α α

νης ρυ σθε ε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν

ε ε ε να α Θε ε ον υ μνειν με ε μα θη η

χα α μεν

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον

τα εις την φω νη η ην τη ης δε η η σε ω ω

ω ως μου

Θ σπε ρι νην προσ κυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω

α νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λει

των αι αι ω ω ω νων ως εν ε σο πτρω δι α σαρ κο

ο ος λα αμ ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω και με ε

χρι ις α δου κα α τελ θο ο ο ον τι χαι το ε

κει σε σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι χαι το

φως της α να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει

ξα α α αν τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο

ξα α σοι

Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Τ ον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο

ξο ο λο ο γη η η σω ω ω ω μεν αυ του γαρ

εκ νε χρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε

ε σω ω ω σται χαι ρει χο ρο ος α αγ γε ε λων φε

ε ε ευ γει δαι μο νων πλα α α α νη Α δαμ

πε σων αν ι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη

ηρ γη η ται

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον

ι της κου στω δι ας εν η χουν το υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την

ε γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι

ει ει ει ει ει πα α α α τε ο τι η μων κοι

μω ω με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη

η η θη ο ο νε ε ε κρος τις ει δε τις η κου σε

νε κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ε μα λι στα

ε σμυρ νι σμε ε ε νον και αι γυ υ υ μνον κα

τα λι πον τα και εν τω ω τα φω τα εν τα α

φι α α α α αυ του μη πλα να σθε Ι ου ου δαι

αι αι οι μα θε τε τα ας ρη σεις τω ων προ ο φη

τω ω ων και γνω ω ω ω τε π q ο ο τι αυ τος ε

στι ι ιν α α λη η θως ο λυ τρω της του ου κο ο ο

σμου και πα αν το δυ υ να α μος Δ ϯ

χ λ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος Δ ϯ

α πο φυ λα κης πρω ι ας χ Δ ϯ ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ον π q

Κ υ ρι ι ε ο τον α δην σκυ υ λε ε ευ σας και

τον θα να α τον πα τη σα ας Σω τη η η η ηρ η η

η η μων π q ο φω τι σας το ον κο ο ο σμον τω

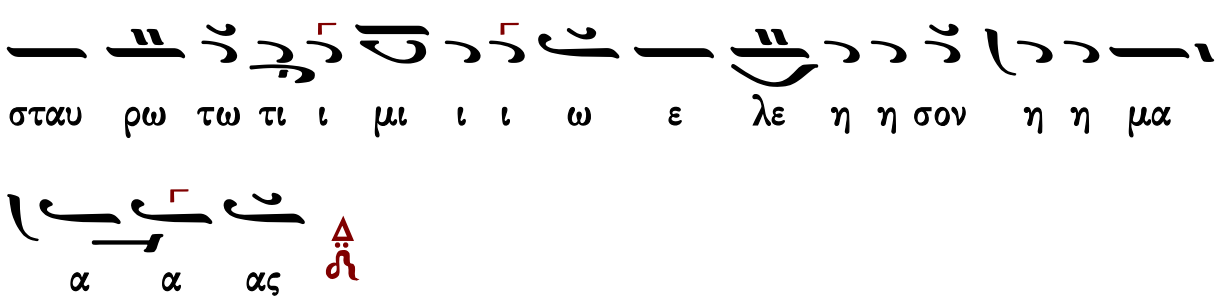

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.75*

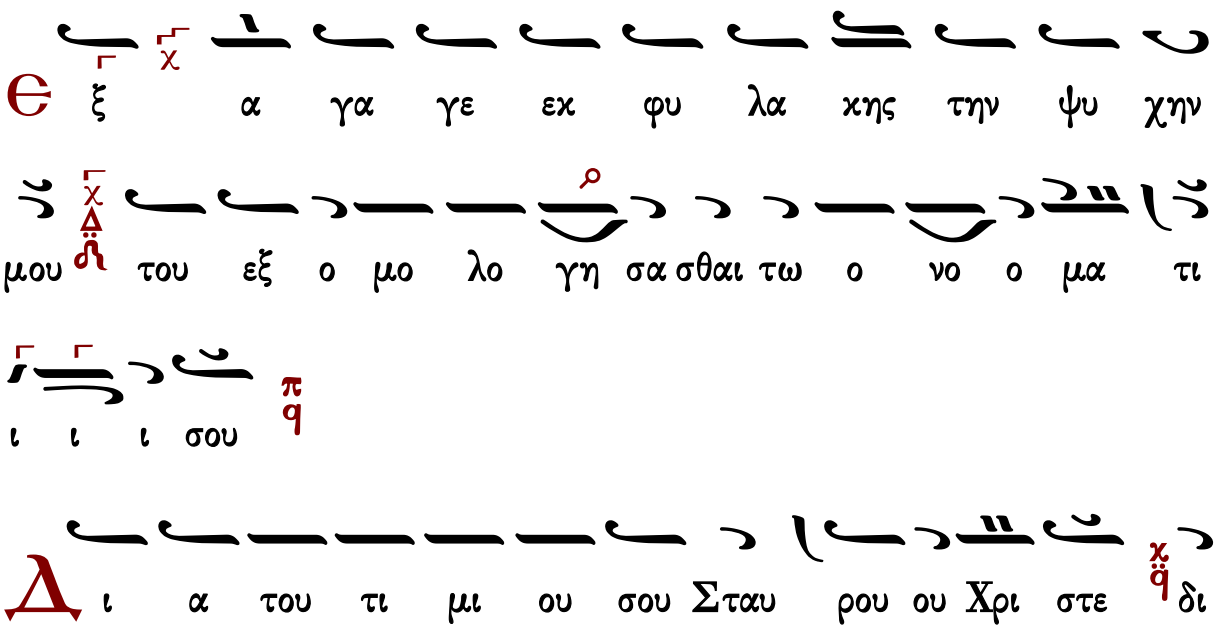

χε ε ε εν τρο ον της α μαρ τι ι ι ας ημ βλυ

υ υ νας και ε ε σω ω σα ας η μα α ας

εχ των πυ λω ω ων του θα να α α α του δο

ξα ζο μεν σε Mo νο γε ε νες

Є με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου αν τα α α πο δω ω ω ως μοι

O την α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν θρω ω

ω ω πων ως προ βα α α τον ε πι σφα γη η ην η η

η η χθη ε ε ε ε ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι

α α αρ χον τε ες του α α α α δου και ε

πη η ηρ θη η η σαν πυ υ υ λαι ο δυ υ νη η η

η ραι π q εισ ε λη λυ θε γαρ ο βα σι λευς της δο ο

ο ο ξη ης Χρι στος χ q λε ε ε γων τοις εν δε σμοις ε

ε ξε ε ε ελ θε ε ε ε τε χ q και τοις εν τω σκο

τει α να κα α λυ υ υ υ πτε σθε Δ

χ Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε χ Δ εισ α α α κου ου σον τη ης φω νη η η ης

μου π q

Μ ο ε ε ε ε ε γα α α θα α α αυ μα χ q ο των

α ο ρα τω ων κτι ι ι στης Δ δι α φι λαν θρω πι αν

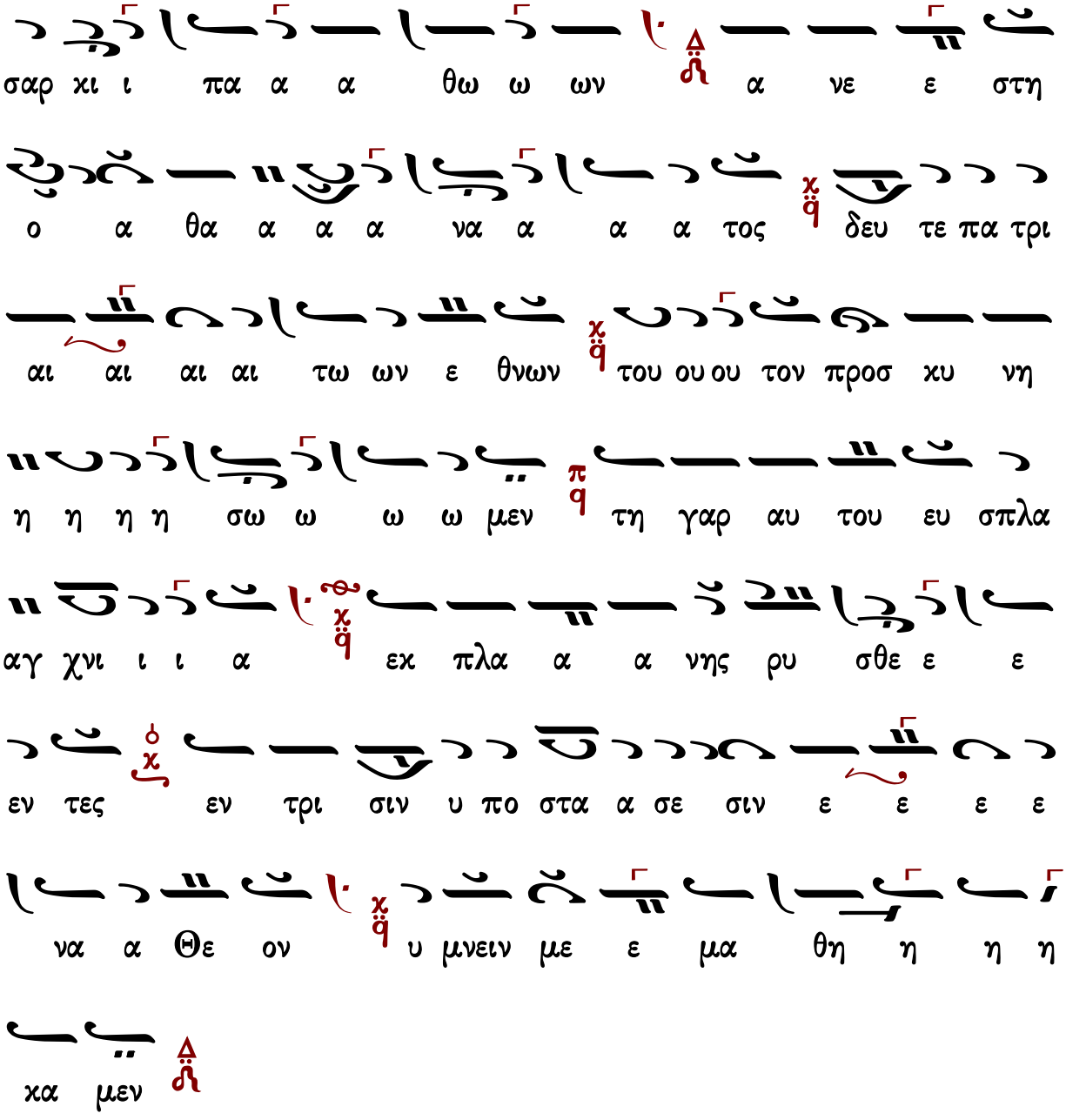

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

ω ως μου

e σπε ρι νην προσ κυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α

νε σπε ε ε ε ρω ω φω τι ι ι τω ε πι

τε λει των αι ω ω νων ως εν ε σο πτρω δι α α

σα α αρ κο ο ος λα αμ ψαν τι ι τω κο ο ο

ο σμω και με ε χρι ις α δου ου κα α τελ θο ο

ο ον τι και το ε κει σε σκο ο τος λυ υ σα

αν τι και το φως της α να στα σε ε ε ως τοις ε ε θνε

σι δει ξα αν τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ο

ξα σοι

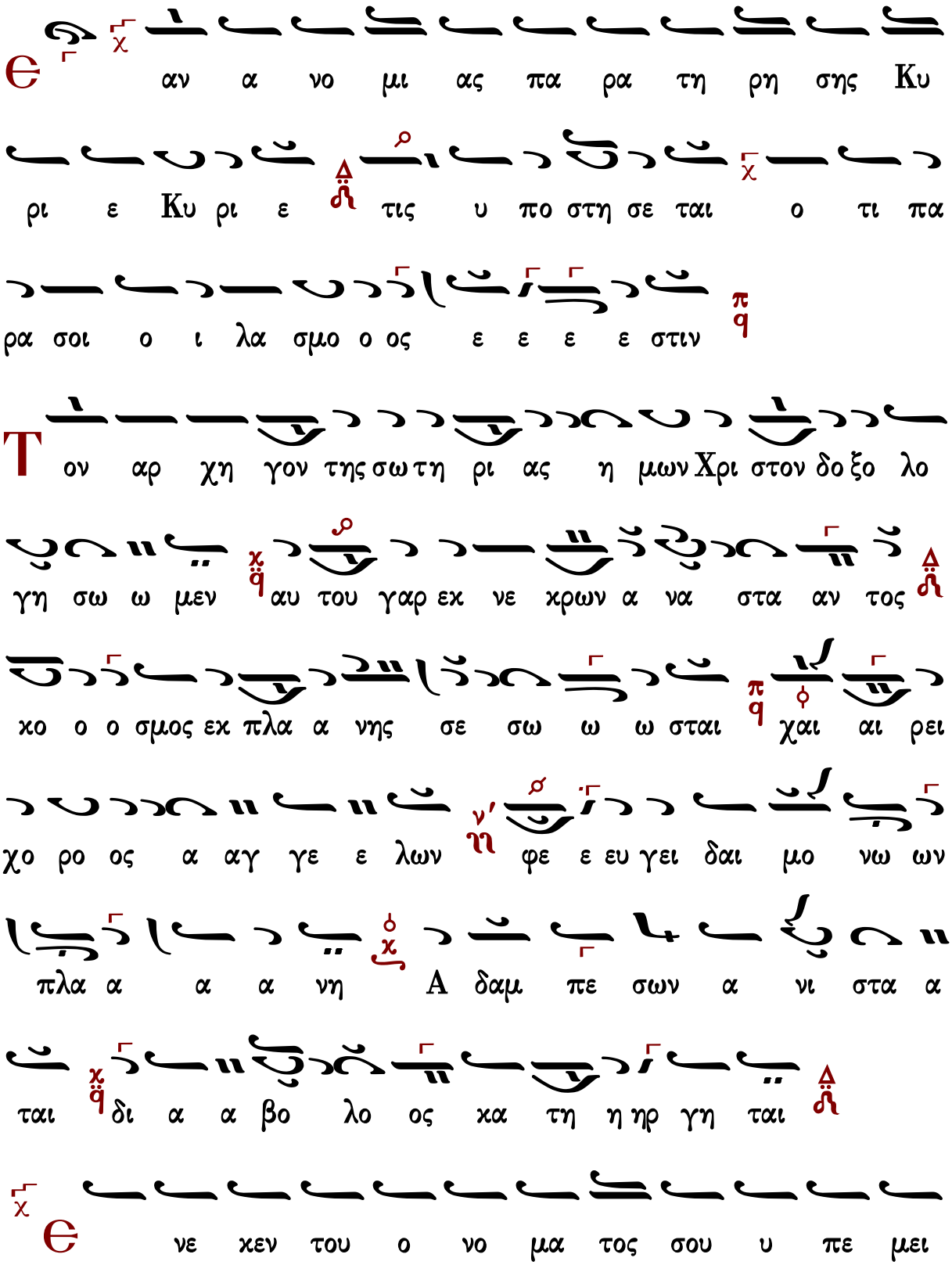
Є αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στιν
Τ ον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στον δο ξο λο
γη σω ω μεν αυ του γαρ εκ νε κρων α να στα αν τος
κο ο ο σμος εκ πλα α νης σε σω ω ω σται χαι αι ρει
χο ρο ος α αγ γε ε λων φε ε ευ γει δαι μο νω ων
πλα α α α νη Α δαμ πε σων α νι στα α
ται δι α α βο λο ος κα τη η ηρ γη ται
Є νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον
Οι της χου στω δι ας ε νη χουν το υ πο των πα ρα α
νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε γε ερ σιν και λα
βε τε αρ γυ υ ρι α α και ει ει ει ει ει πα α α α
τε ο τι η μω ων χοι μω ω με νων εχ του μνη
μει ου ε συ λη η η θη ο νε ε ε χρος τις ει δε
τις η χου σε νε χρον χλα πε ε ε εν τα α πο τε μα λι
στα ε σμυρ νι σμε ε ε νο ο ον και γυ υ υ μνον

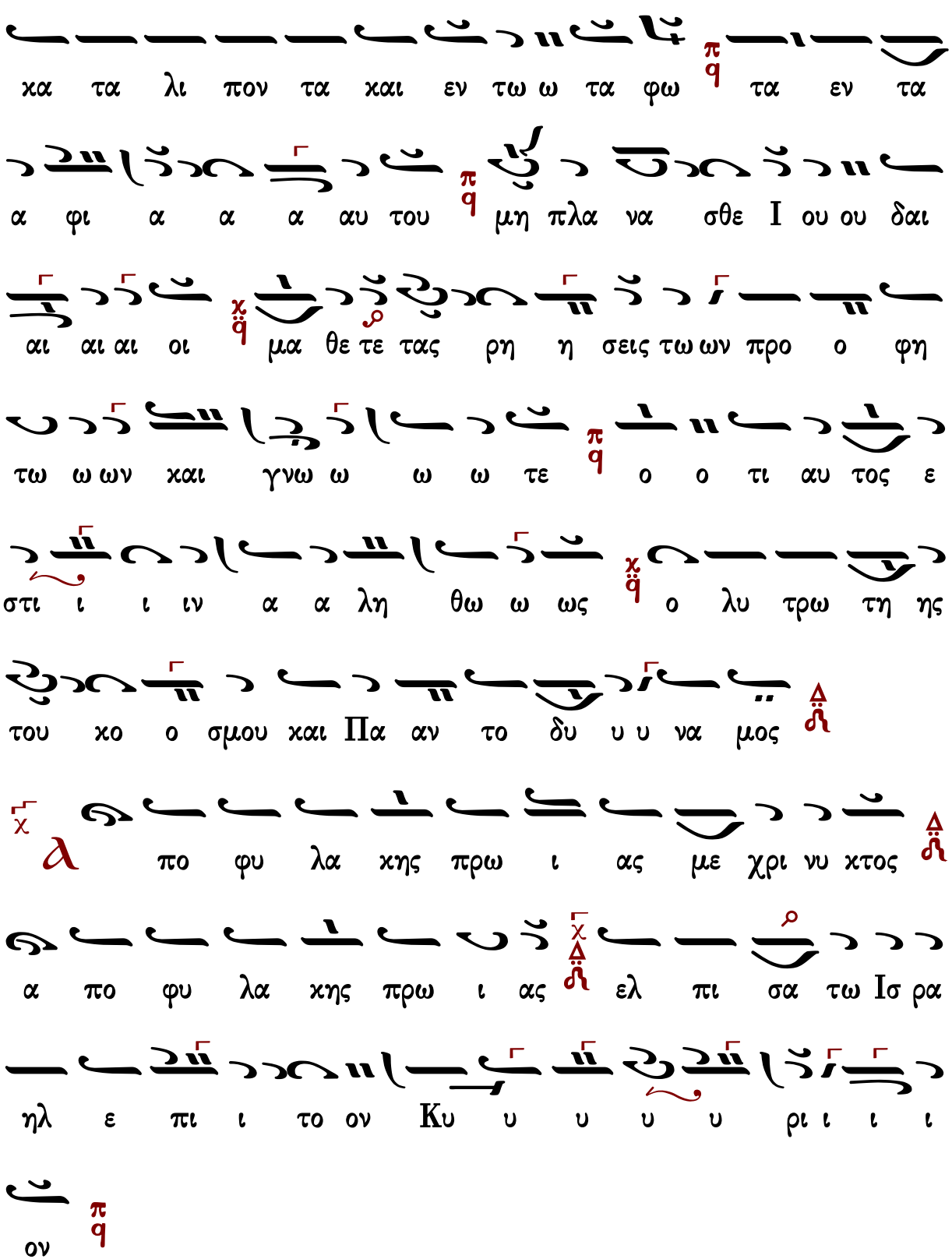

Ελευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ανθολογία
Εσπερινός 1986 σ.214*

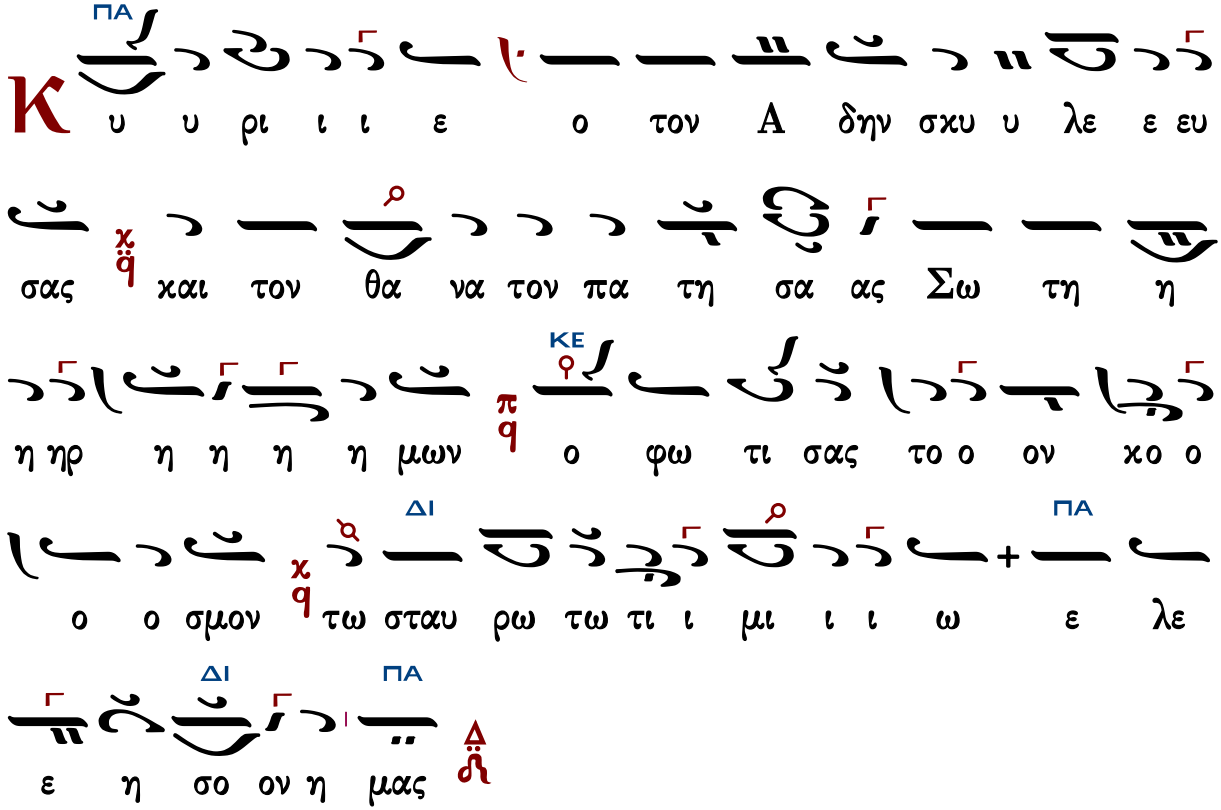

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ ϊ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.130*

ω ω νων α α α α μην

ν τη Ε ρυ υ θρα θα α λα α α α ασ

ση της α πει ρο γα α μου νυ υ υμ φης ει ει κω

ων δι ι ε γρα α α α α φη η πο ο τε

ε κει Μω υ σης δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α

α α τος εν θα δε ε Γα βρι ι ι ηλ υ πη ρε

τη ης του θα α α αυ μα α α α τος το τε τον βυ

θον ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ νυν

δε τον Χρι στον ε ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως η η η

Παρ θε ε ε ε νος η θα λα α ασ σα α με τα

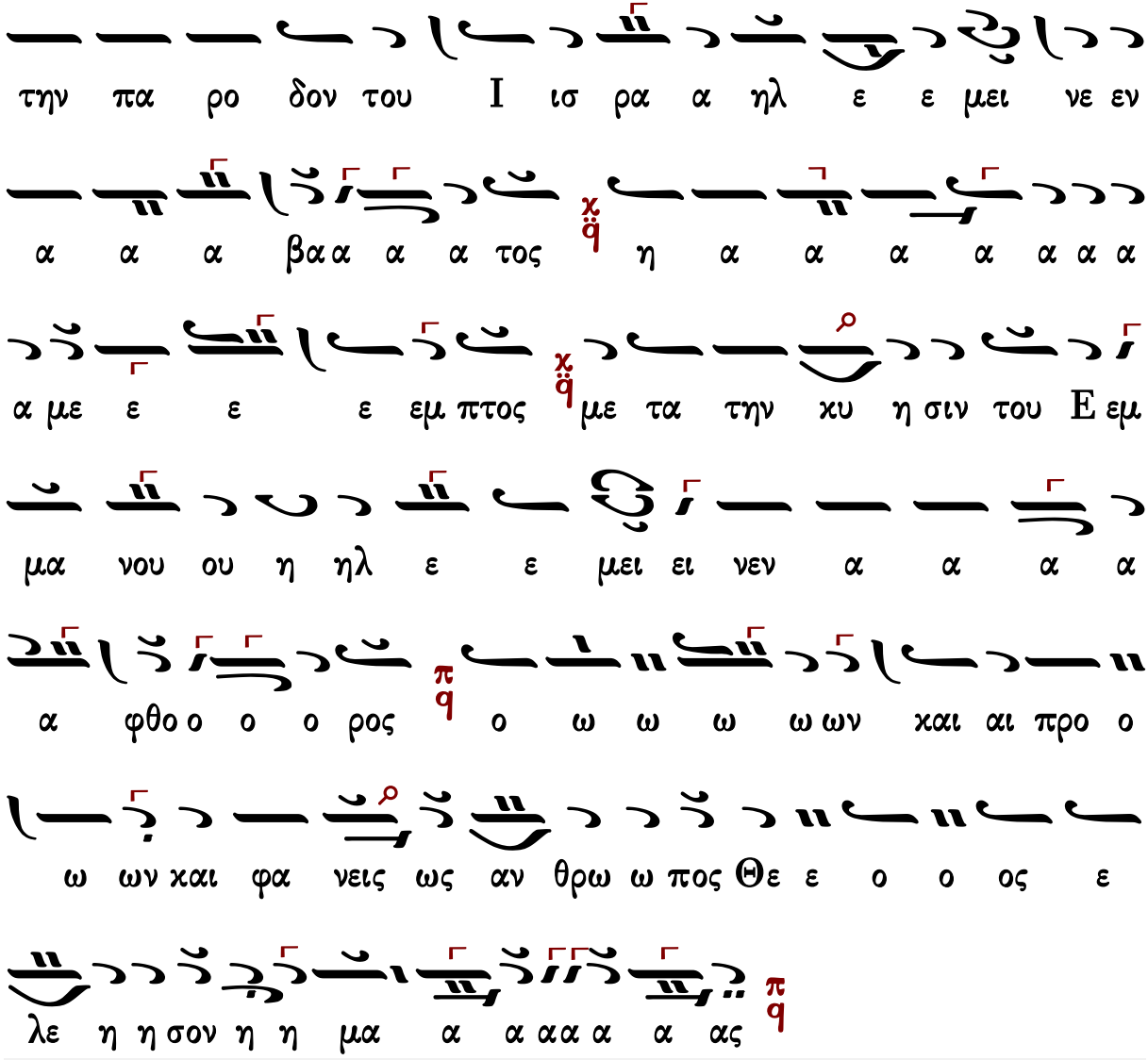

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εἴσοδος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ ἀ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.218#

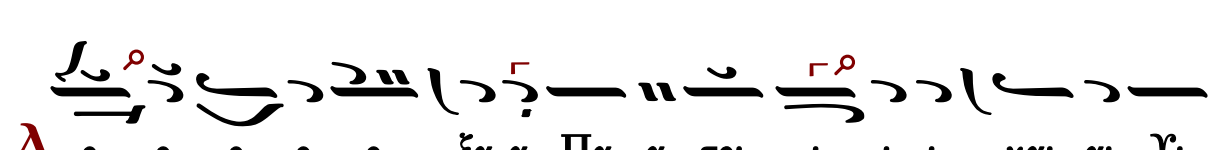

υι ω ω χαι α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην

Є ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α ασ ση

της α πει ρο γα μου ου νυ υ υμ φης ει ει χων δι ι

ε γρα α α α φη η πο ο ο τε ε χει Μω

υ σης δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α

τος εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη

ης του θα α α α αυ μα α α α τος το τε τον

βυ θον ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α

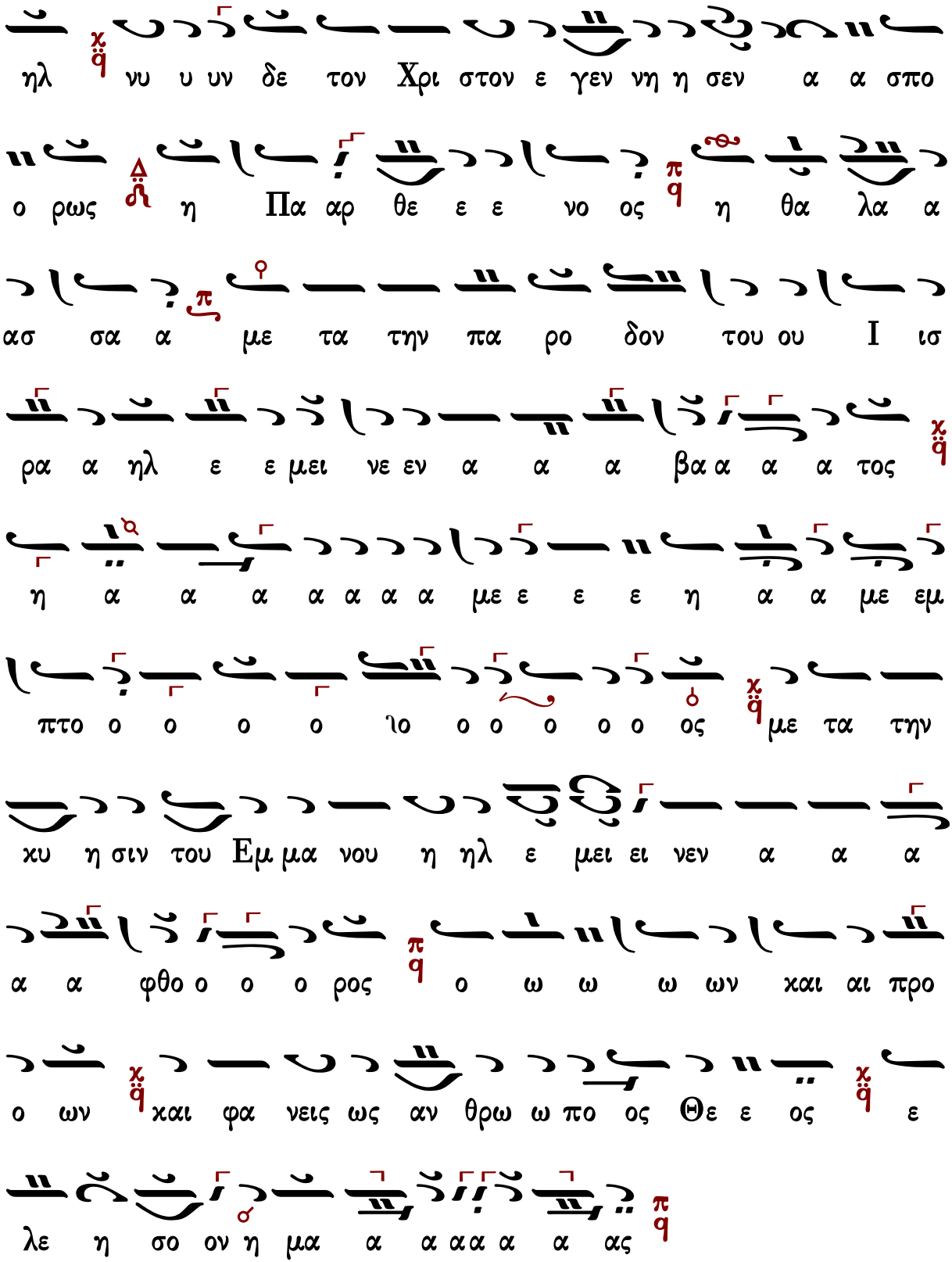
ηλ νυ υ υν δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο
ο ρως η Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα α
ασ σα α με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ
ρα α ηλ ε ε μει νε εν α α α βα α α α τος
η α α α α α α α με ε ε ε η α α με εμ
πτο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ος με τα την
κυ η σιν του Εμ μα νου η ηλ ε μει ει νεν α α α
α α φθο ο ο ο ρος ο ω ω ω ων και αι προ
ο ων και φα νεις ως αν θρω ω πο ος Θε ε ος ε
λε η σο ον η μα α α α α α α ας

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.4920*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι χ̇ ϊ̈

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην χ̇ ϊ̈

Θ ν τη ε ρυ θρα θα λα ασ ση ν̇ ν̇ η̇ της α πει ρο γα

μου νυμ φης ει κων δι ε γρα φη πο τε χ̇ ϊ̈ ε κει Μω υ σης

δι αι ρε της του υ δα τος χ̇ ϊ̈ εν θα δε Γα βρι ηλ υ

πη ρε της του θαυ μα τος χ̇ ϊ̈ το τε τον βυ θον ε πε

ζευ σεν α βρο χως Ισ ρα ηλ νυν δε τον Χρι στον ε γεν νη

σεν α σπο ρως η Παρ θε νος χ̇ ϊ̈ η θα λασ σα με τα την

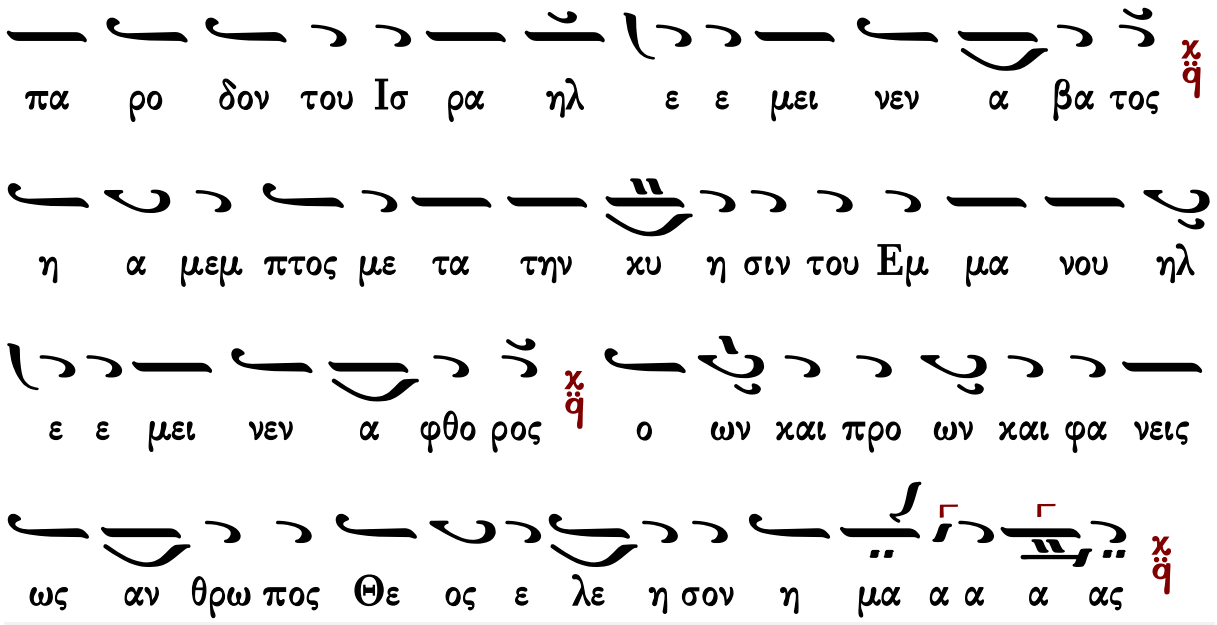

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ϊ ϙ Πα ϡ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.10*

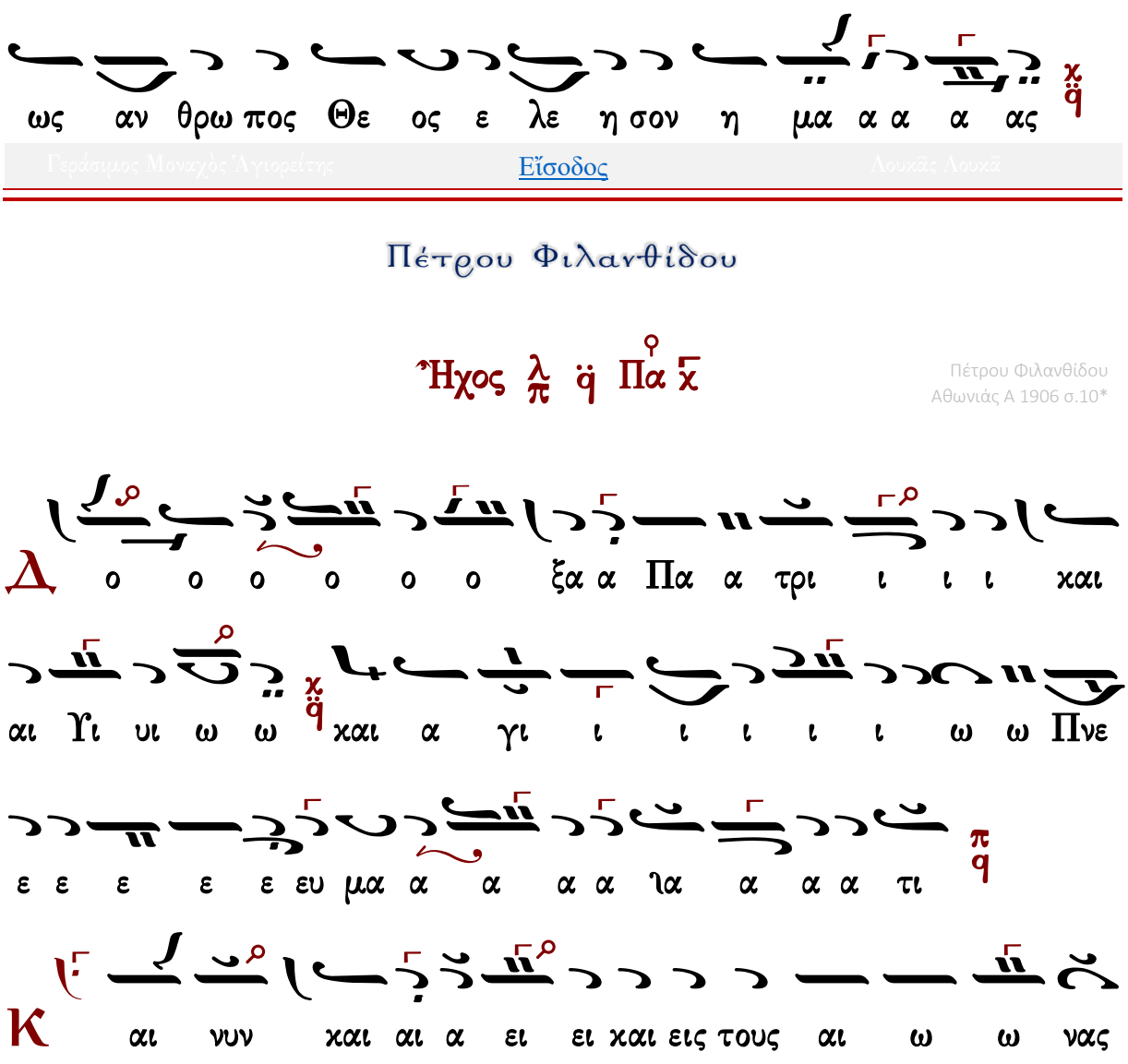

τω ων αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α
μην
ν τη ε ε ρυ υ υ υ θρα θα α α α λα α
ασ ση η της α α πει ρο γα μου νυ υ υ υ
υ υ υ υ υμ φης ει ει ει χω ω ω ων δι
ι ε ε γρα α φη η η η η η πο ο τε
ε χει ει ει Μω ω υ υ υ ση ης δι αι ρε ε
της του ου υ υ υ υ δα α α α τος εν θα
α δε ε ε Γα α βρι η η η ηλ υ πη η ρε ε
ε ε της του ου θα α α του θα α αυ μα α τος

το τε ε τον βυ θον ε ε πε ε ζε ε ευ σεν α βρο

χω ως Ι ισ ρα α η ηλ χ̈q νυ υ υ υ υ υν δε ε

ε το ο ο ο ον Χρι ι ι ι στο ο ον ε γε

εν νη η η σε εν α α α σπο ο ρως η η η η

η Πα α α αρ θε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε

ε νος π̈q η θα α α λα α α α α ια α α ασ

σα με τα α τη ην πα α ρο ο δον του ου ου ου

Ι ισ ρα α η η η ηλ ε ε ε ε μει νε εν α

α α α βα α α α α ια α α α τος χ̈q η

α α α α α α με ε ε ε ε η α α α α

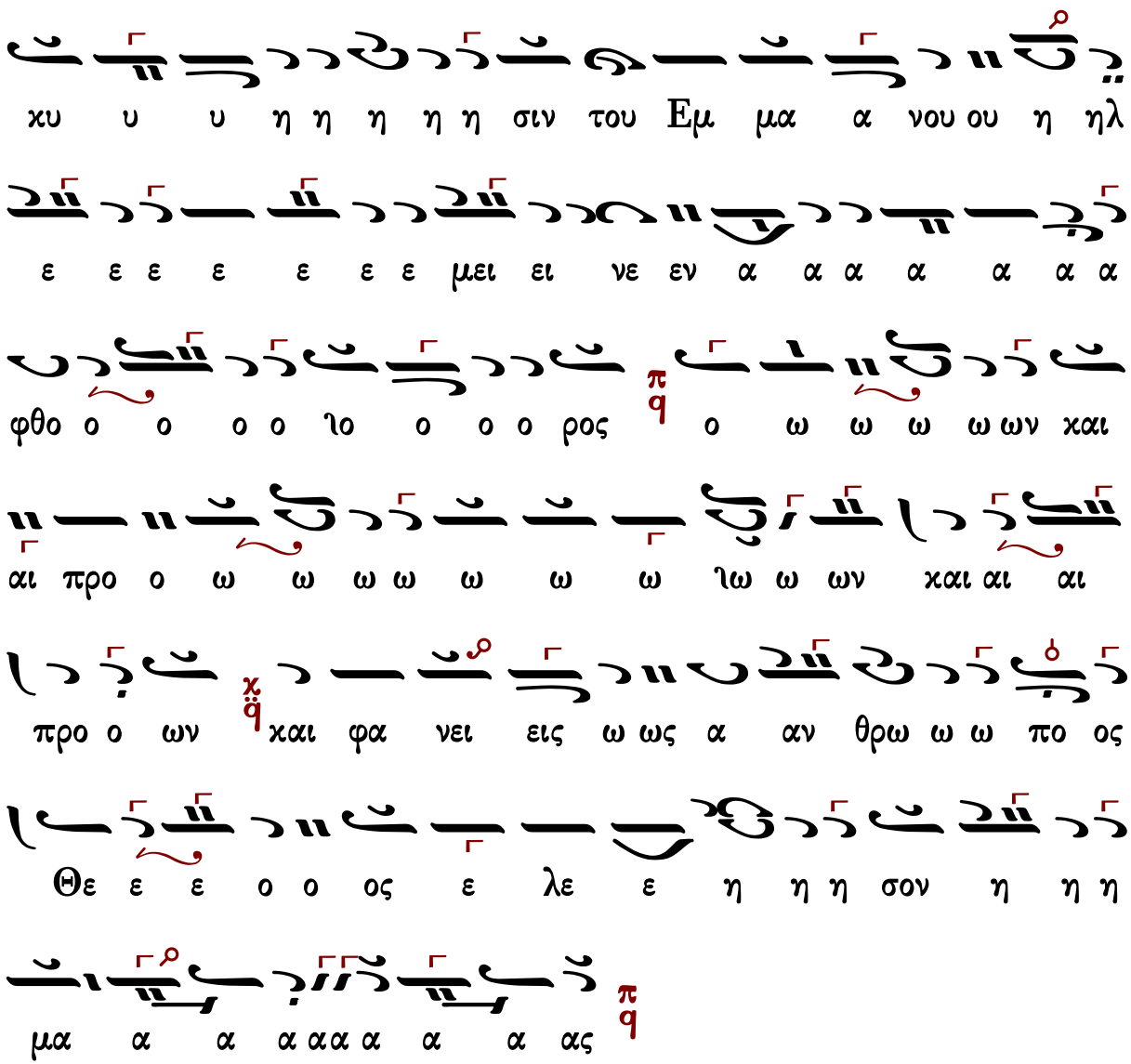

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.81*

Δ ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι

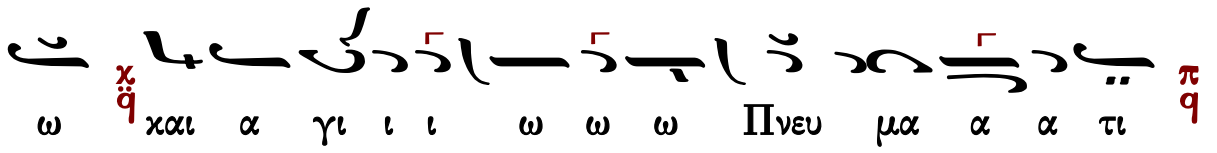

ω χαι α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι

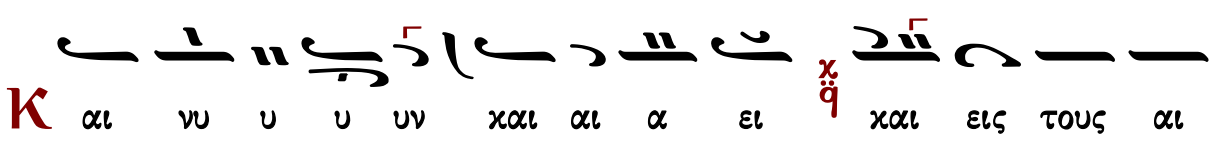

Κ αι νυ υ υ υν χαι αι α ει χαι εις τους αι

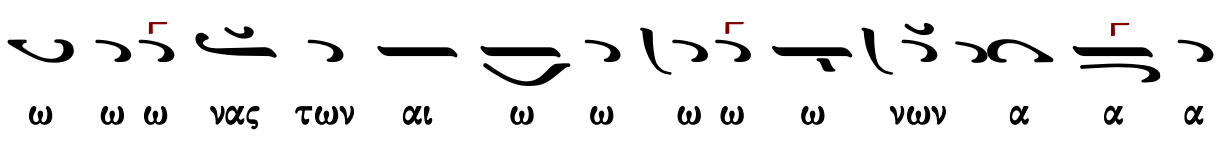

ω ω ω νας των αι ω ω ω ω ω νων α α α

μην

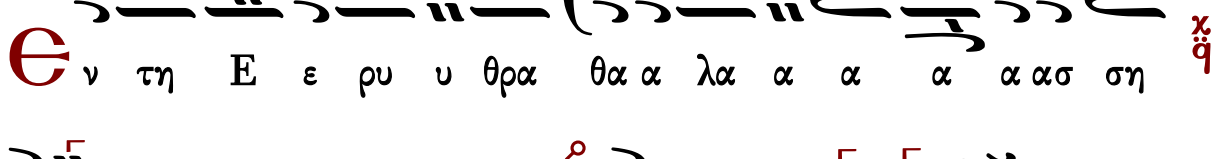

Θ ν τη Ε ε ρυ υ θρα θα α λα α α α α ασ ση

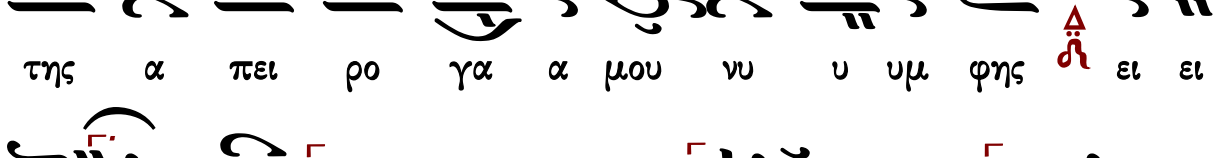

της α πει ρο γα α μου νυ υ υμ φης ει ει

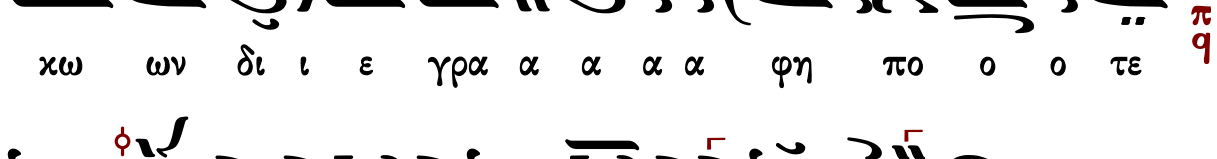

χω ων δι ι ε γρα α α α α φη πο ο ο τε

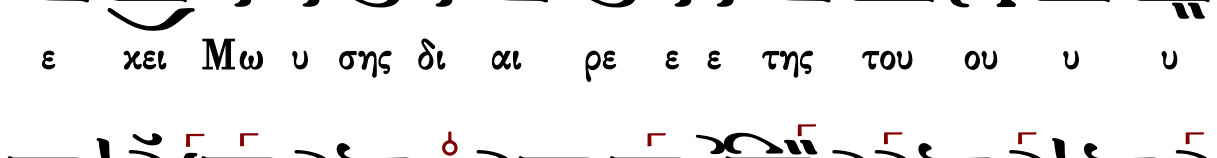

ε χει Μω υ σης δι αι ρε ε ε της του ου υ υ

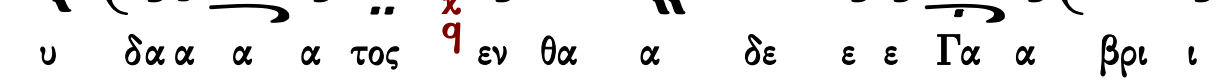

υ δα α α α τος εν θα α δε ε ε Γα α βρι ι

ι ηλ υ πη η ρε ε τη ης του θα α α

α αυ μα α α α τος το τε τον βυ θον ε πε ζε ε ευ σεν

α βρο ο χω ως Ι ισ ρα ηλ νυ υ υν δε τον

Χρι στον ε γε εν νη η η σεν α α σπο ο ρως η

η Πα α αρ θε ε ε ε νος η θα α α α α λα α α

ασ σα με τα την πα ρο δο ον του ου Ι ισ

ρα ηλ ε ε μει νε εν α α α βα α α α τος

η α μεμ πτος με τα την χυ η σιν του Εμ μα νου ηλ

ε ε μει ει νεν α α α α α φθο ο ο ο ρος ο

ω ω ω ω ων και αι προ ων και φα νεις ως αν θρω

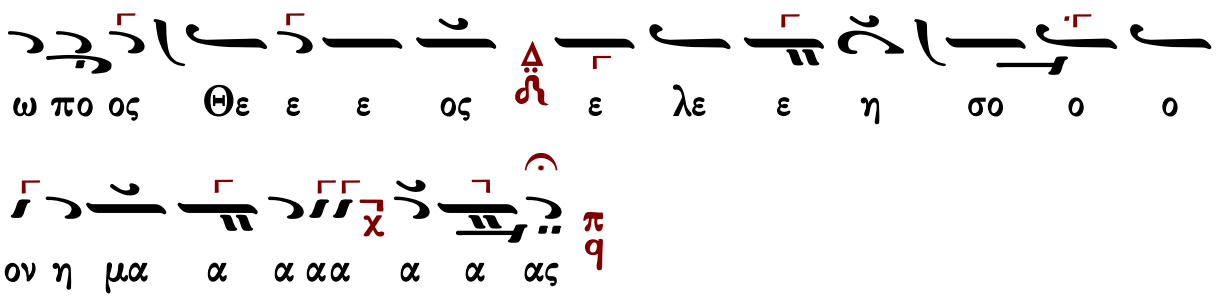

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος λ π ϋ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.312

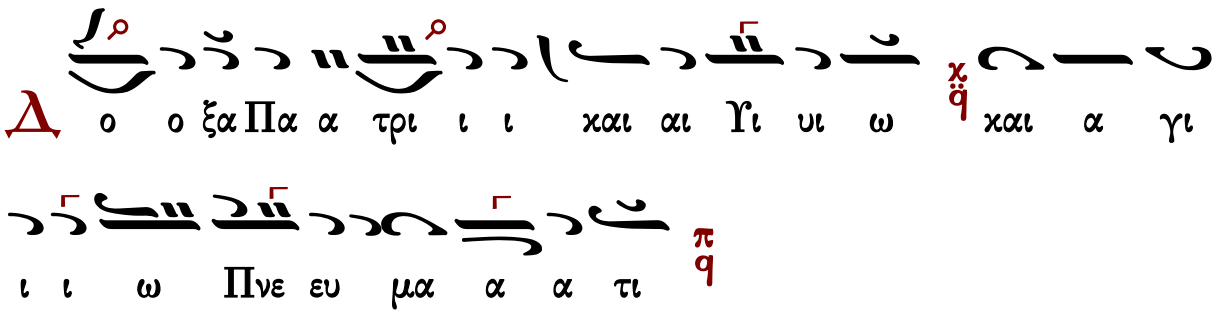

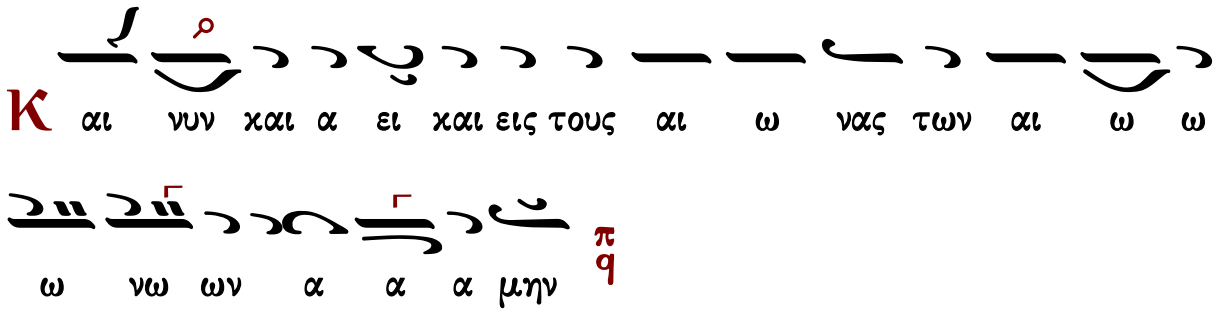

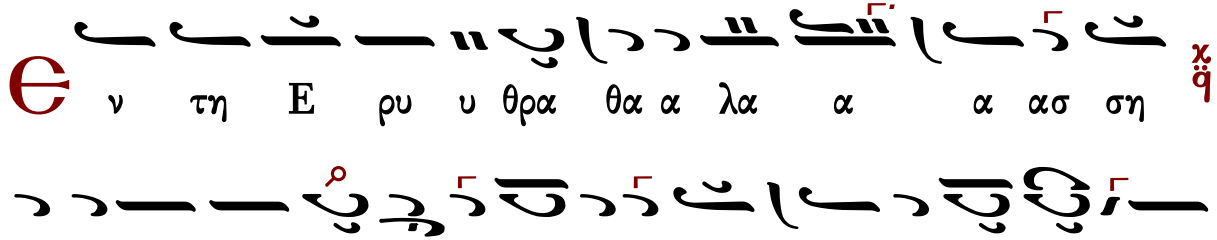

γρα α α α α φη η πο ο ο τε π/q ε χει Μω

υ σης δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α

τος χ/q εν θα δε Γα βρι ηλ υ πη ρε τη ης του θα α

α α αυ μα α α α τος π/q το τε τον βυ θον ε πε ζε ευ

σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ χ/q νυν δε τον Χρι στον

ε γε εν νη η η σεν α α σπο ο ρως η η Παρ θε

ε ε ε νος π/q η θα λα α ασ σα α με τα την πα

ρο δον του ου Ισ ρα α ηλ χ/q ε ε μει νε εν α

α α βα α α α τος χ/q η α α α α α α α με ε

ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο ο ιο

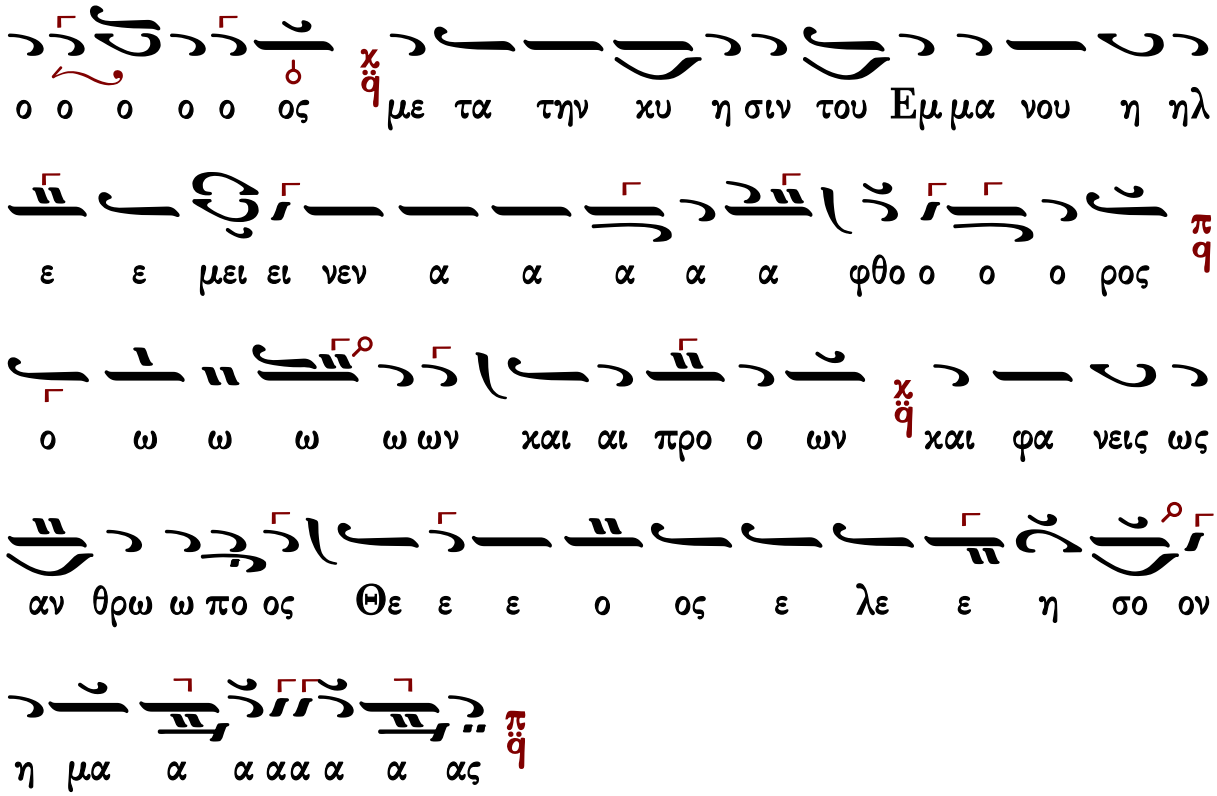

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β175*

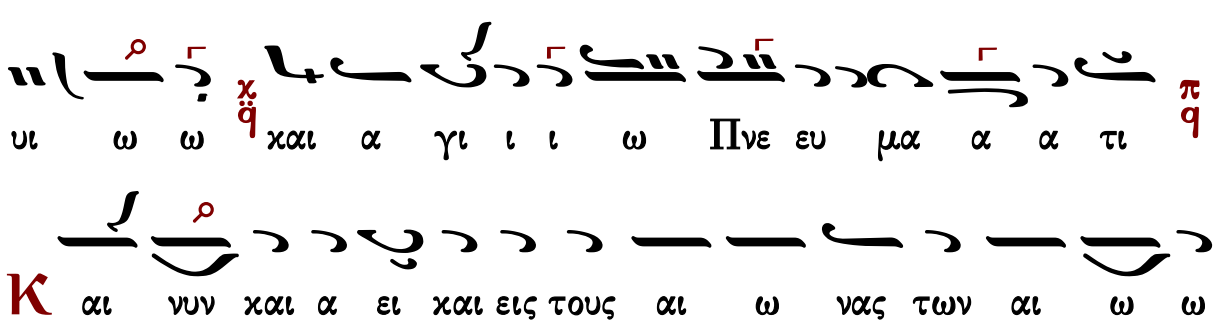

ω νω ων α α α μην

ν τη Ε ρυ υ θρα θα α λα α α αα ση

της α πει ρο γα μου ου νυ υυμ φη ης ει ει ει χων δι

ε γρα α α α φη η πο ο ο τε ε χει Μω υ

σης δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α

τος εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε ε

ε τη ης του θα α α αυ μα α α α τος το τε τον

βυ θον ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ

νυ υ υν δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως

η Παρ θε ε ε νο ος η θα λα ασ σα α με

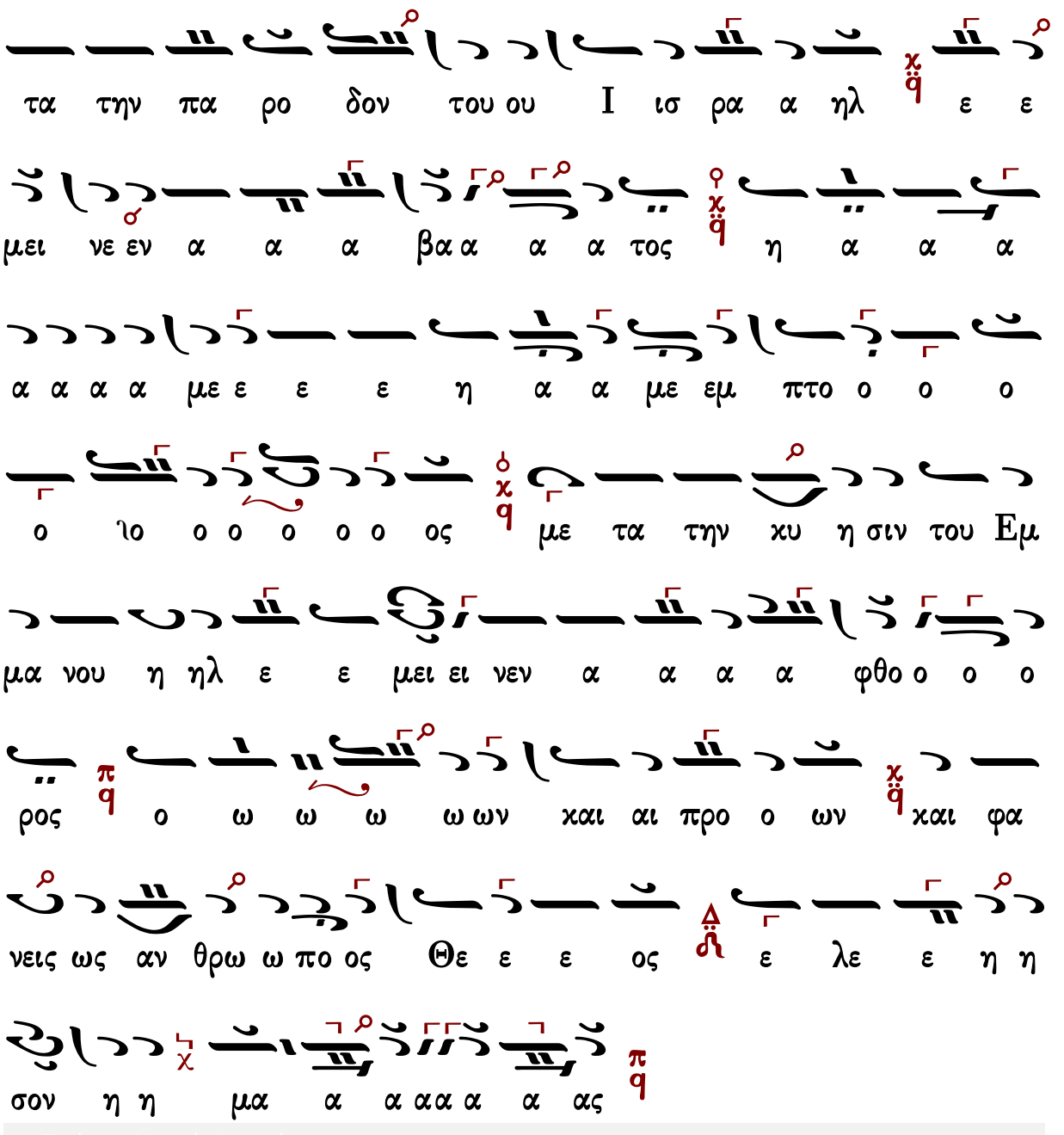

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εἴσοδος | Λουκᾶς Λουκᾶ

σύντομον

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β295*

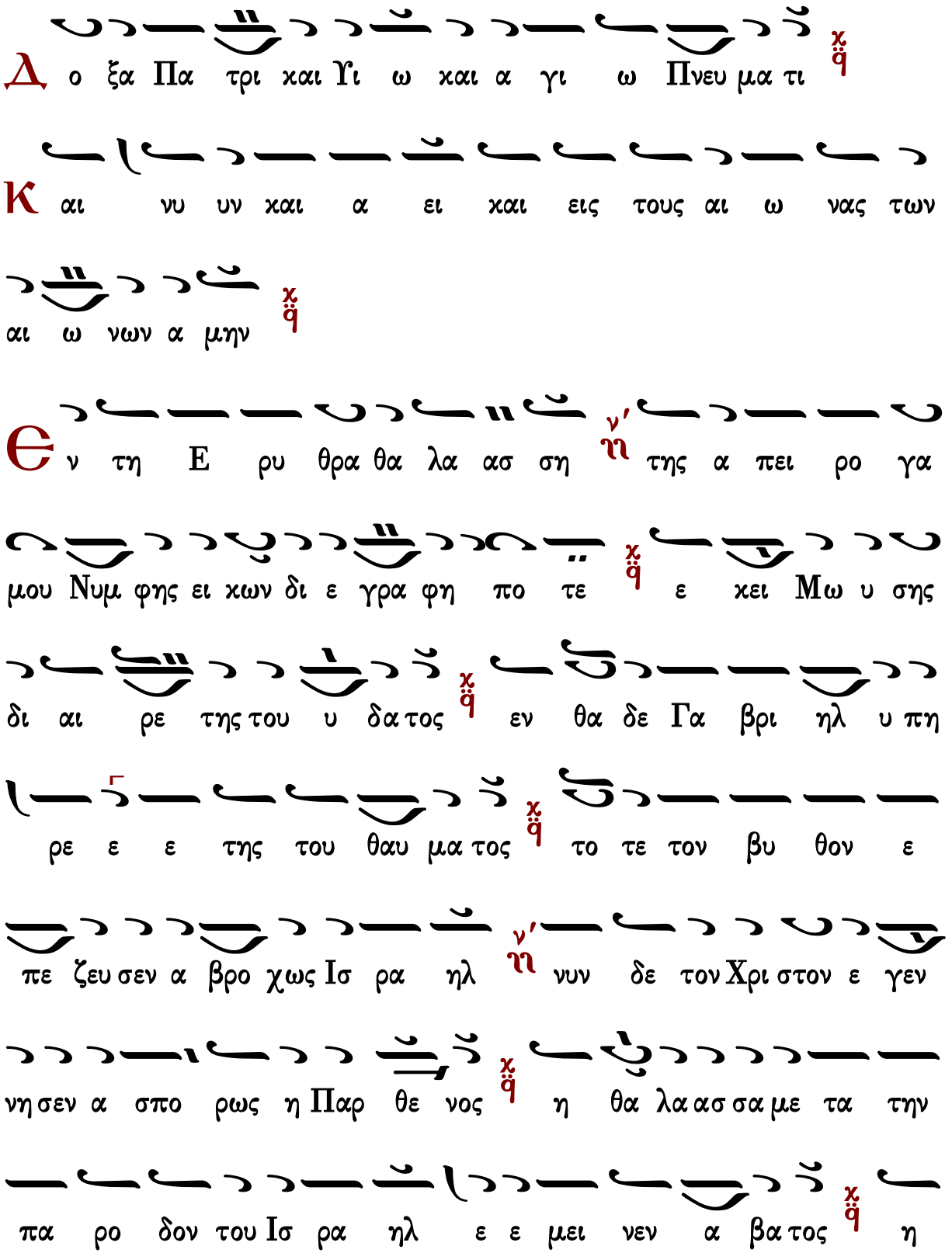
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Θ ν τη Ε ρυ θρα θα λα ασ ση ν' ης τη ς α πει ρο γα
μου Νυμ φης ει κων δι ε γρα φη πο τε ε κει Μω υ σης
δι αι ρε τη ς του υ δα τος εν θα δε Γα βρι ηλ υ πη
ρε ε ε τη ς του θαυ μα τος το τε τον βυ θον ε
πε ζευ σεν α βρο χως Ισ ρα ηλ ν' ης νυν δε τον Χρι στον ε γεν
νη σεν α σπο ρως η Παρ θε νος η θα λα ασ σα με τα την
πα ρο δον του Ισ ρα ηλ ε ε μει νεν α βα τος η

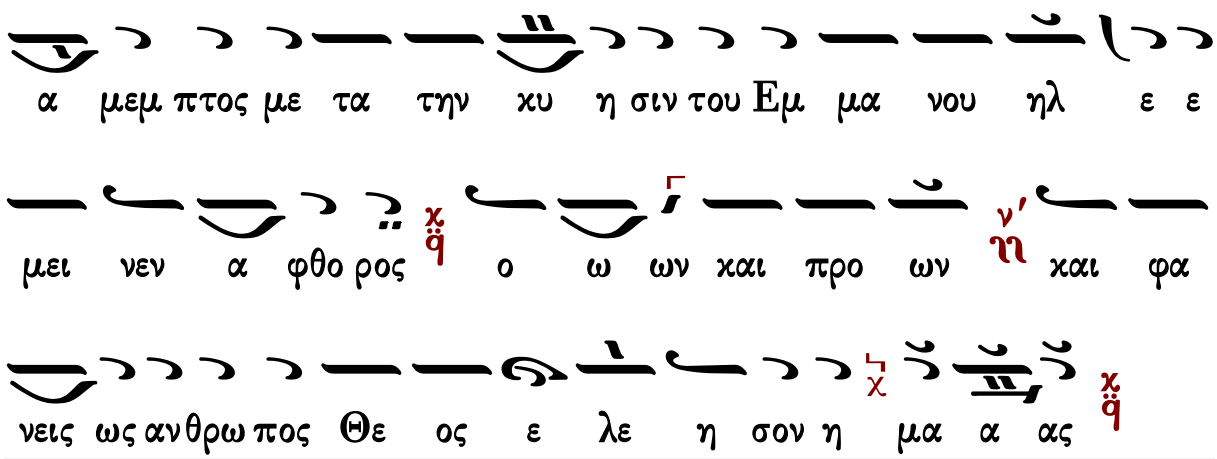

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

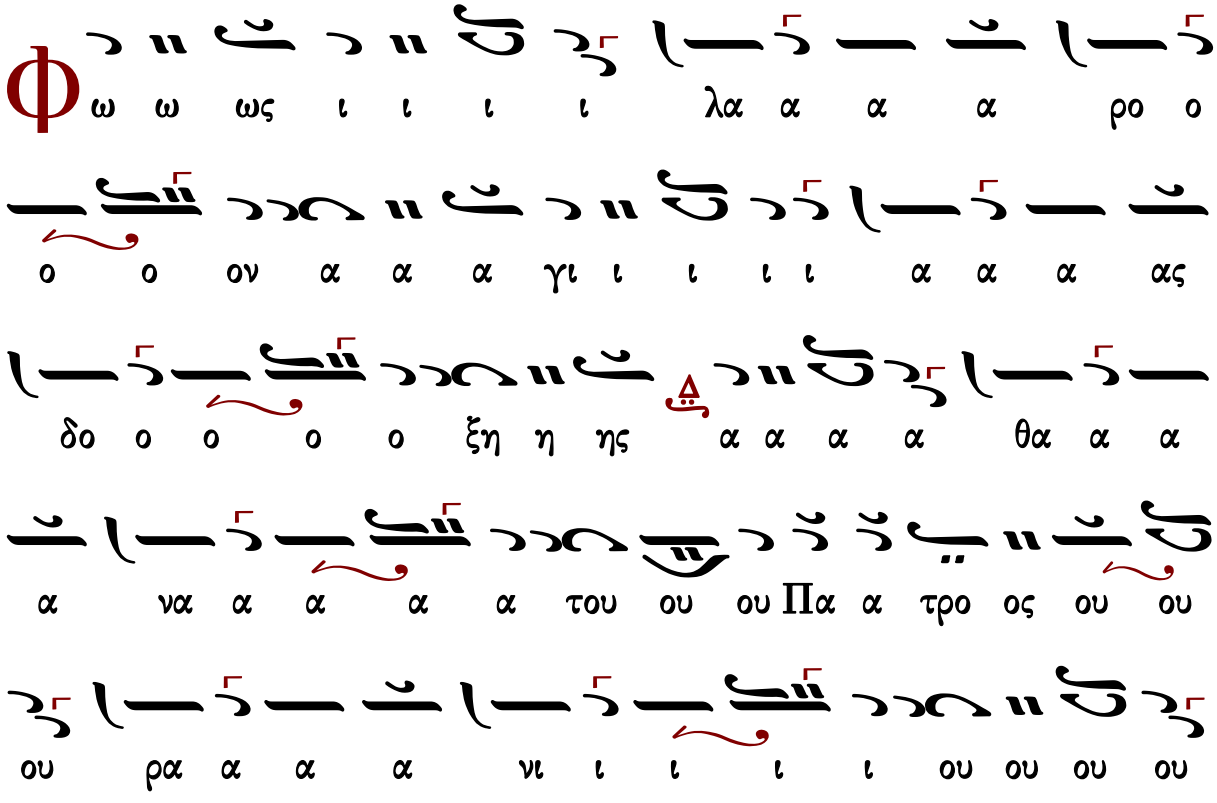

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α χα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

ει ει ει ει ει ει ει ει
σε ε ε ε δο ο ξα α α α α ια α α α ζει ει ει
ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α
α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ροι οι
οι οι οις υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω
ω ω ναι αι αι αι αι αις αι αι σι ι ι αι αις
Υι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου
ου ζω ω ω ω η η ην ο ο ο ο δι ι δου ους δι ι
ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο σμος
σε ε ε ε δο ο ξα α α α α ια α α α ζει ει ει
α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

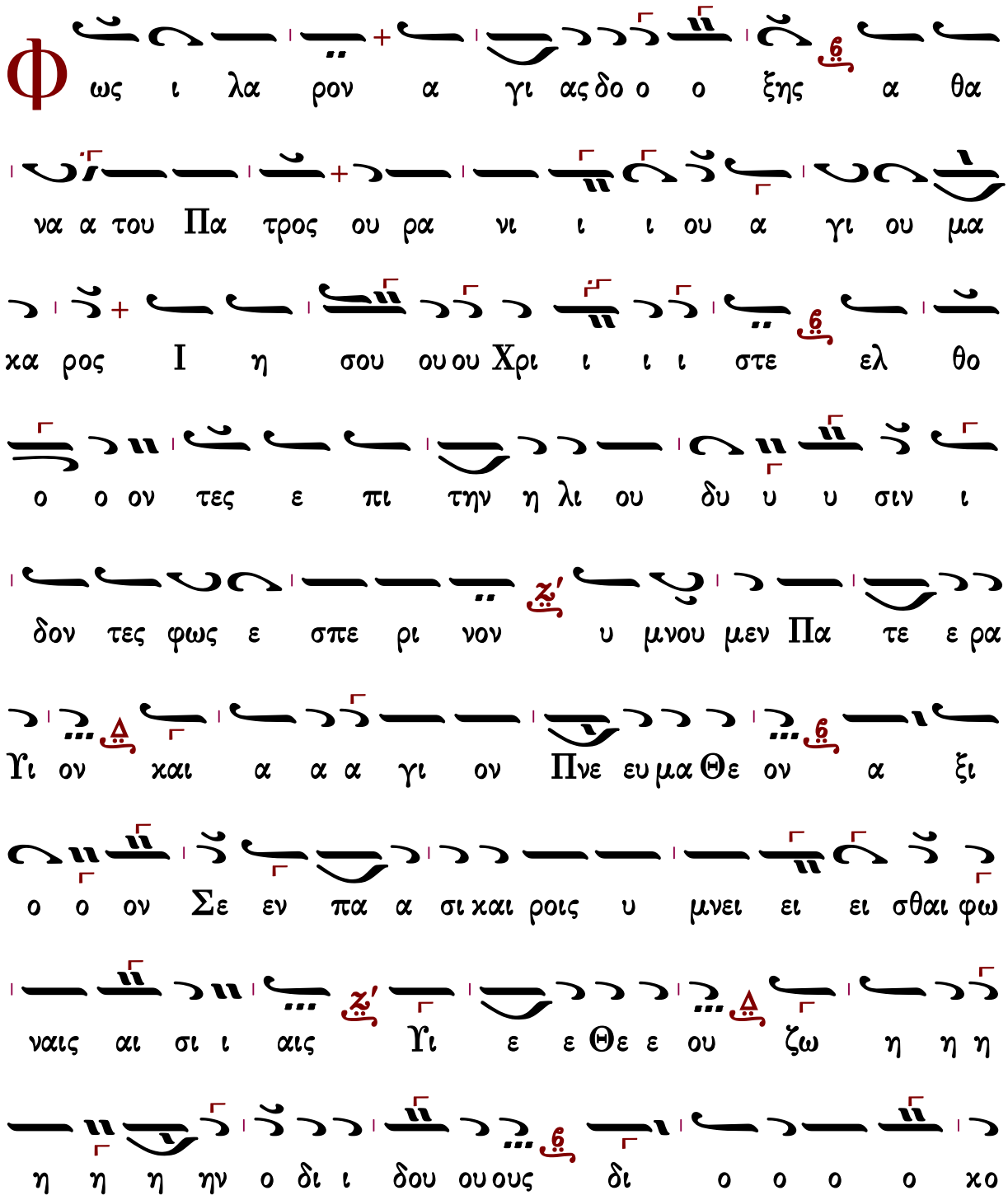

Θὶς τὸν Στίχον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ϊ Κε χ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.132*

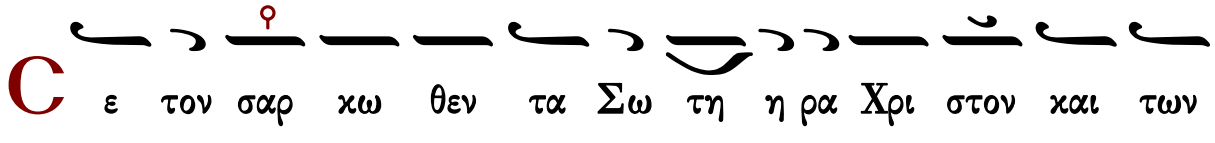

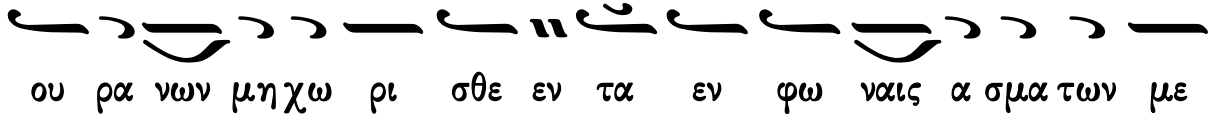

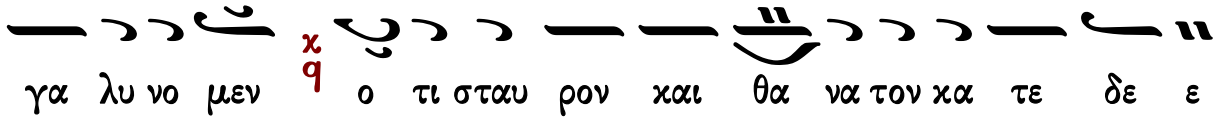

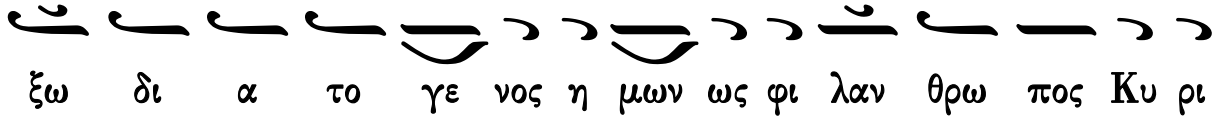

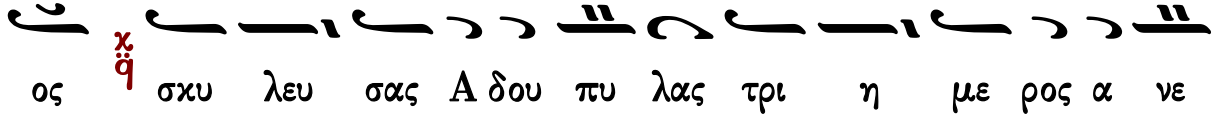

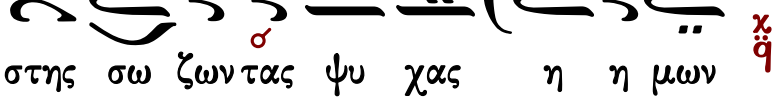

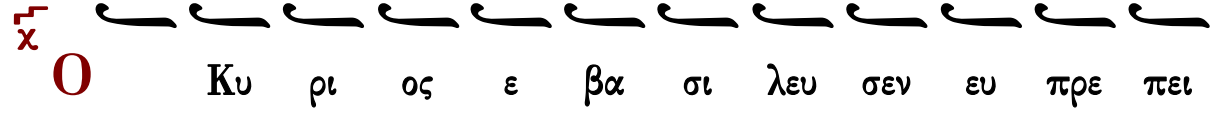

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ ναμιν και πε ρι ε ζω σα το

Νυ γει ει σης σου της πλευ ρας Ζω ο δο τα χρου νους α

φε σε ως πα σιν εξ ε βλυ σας ζω ης και σω τη ρι ας

σαρ κι δε θα α να τον κα τε δε ε ξω α θα να σι

αν η μιν δω ρου με νος οι κη σας τα φω δε η μας η

λευ θε ρω σας συν α να στη σας σε αυ τω εν δο

ξως ως Θε ος δι α του τοβο ω ω μεν φι λαν θρω πε

Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου σα λευ θη σε ται

Ζ ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δου κα θο

δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον

και τους πα λαι δε σμι ι ους συν α να στη σας σε αυ τω

εν δο ξως ως Θε ος τον πα ρα δει σον α νοι οι ξας

α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η

μιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε γερ

σιν δω ρη σαι ι λα σμον α μαρ τι ων πα ρα δει ει

σου οι κη το ρας κα τα ξι ων ως μο νος ευ σπλα

αγ χνος

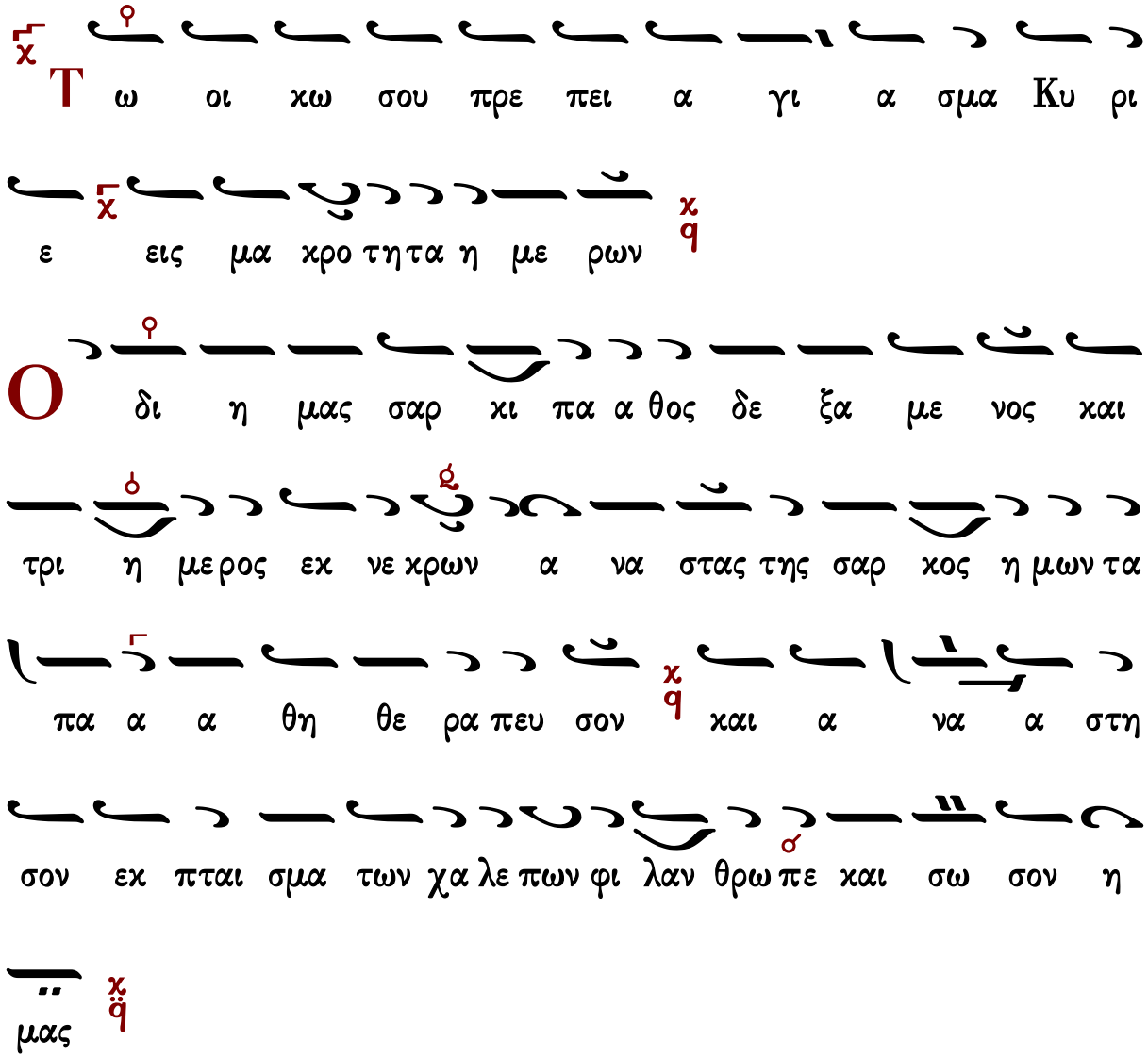

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̃ π̃ ϟ̈ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.493#

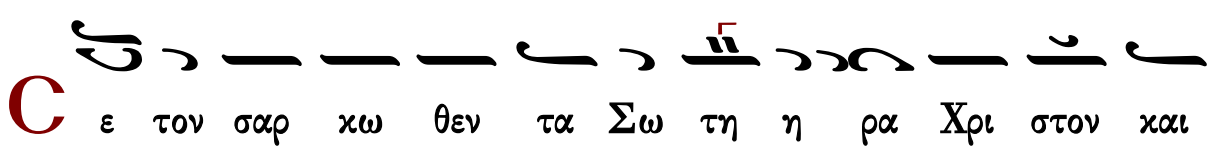

των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις α σμα

των με γα λυ νο μεν χ̈q ο τι σταυ ρον και θα να τον κα

τε δε ε ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α

αν θρω πος Κυ ρι ος χ̈q σκυ λευ σας α δου πυ υ λας τρι

η με ρος α νε ε στης σω ζων τας ψυ χας η η

μων χ̈q

Ο χ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το χ̈q εν ε δυ σα το ο Κυ

ρι ος χ δυ υ να μιν και πε ρι ε ζω σα το χ̈q

Ν υ γει ει σης σου της πλευ ρας Ζω ο δο τα κρου

νους α φε σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης και σω τη

ρι ι ας σαρ κι δε θα να τον κα τε δε ξω α

θα να σι αν η μιν δω ρου με νος οι κη σας τα φω δε

η μας η λευ θε ρω σας συν α να στη σας σε αυ

τω εν δο ξως ως Θε ος δι α του το βο ω ω

μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου σα λευ θη σε ται

Ζ ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν α δου κα θο

δος φι λαν θρω πε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ

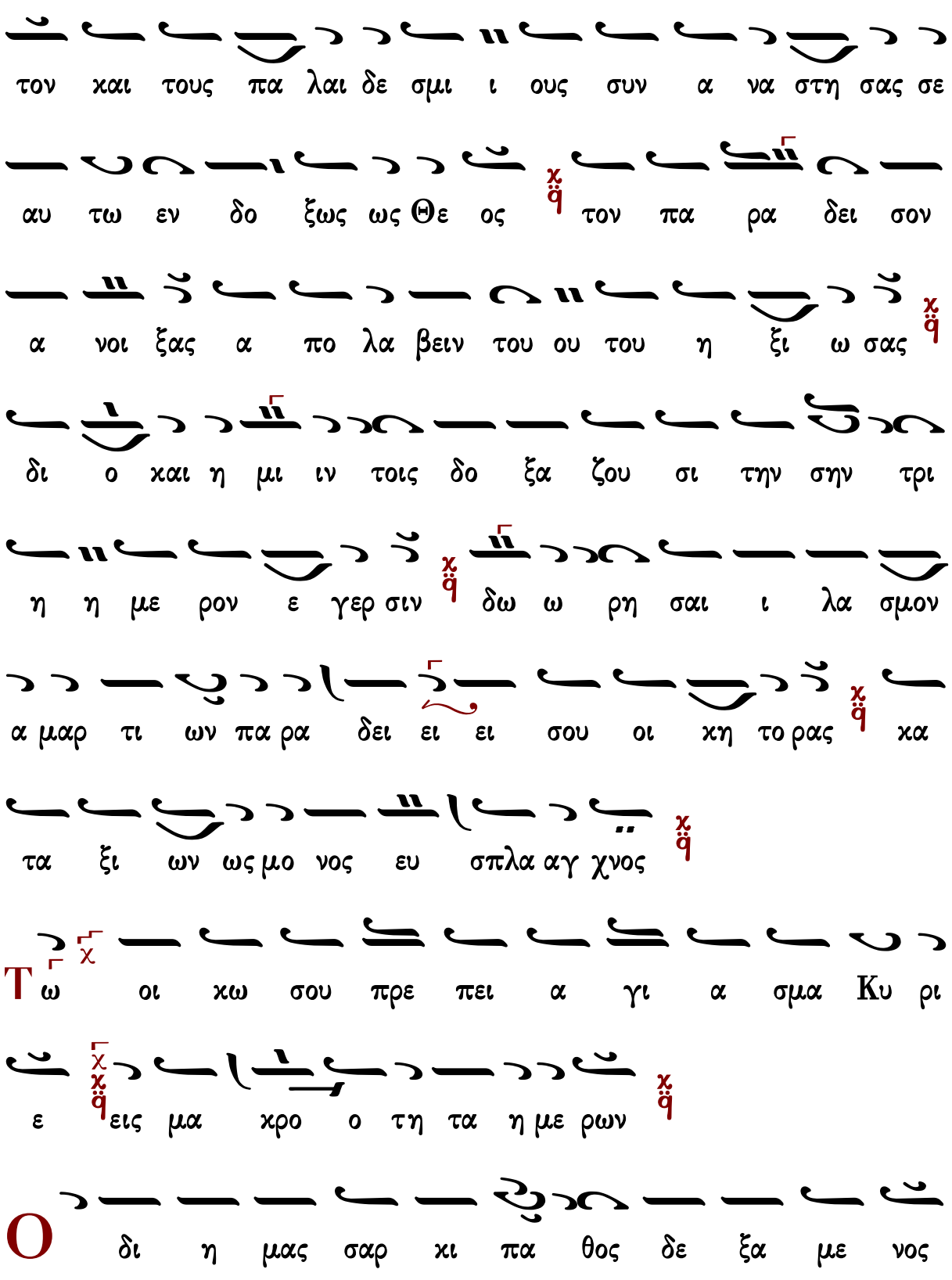
τον χαι τους πα λαι δε σμι ι ους συν α να στη σας σε
αυ τω εν δο ξως ως Θε ος τον πα ρα δει σον
α νοι ξας α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας
δι ο χαι η μι ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι
η η με ρον ε γερ σιν δω ω ρη σαι ι λα σμον
α μαρ τι ων πα ρα δει ει ει σου οι κη το ρας κα
τα ξι ων ως μο νος ευ σπλα αγ χνος
Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι
ε εις μα κρο ο τη τα η με ρων
Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος

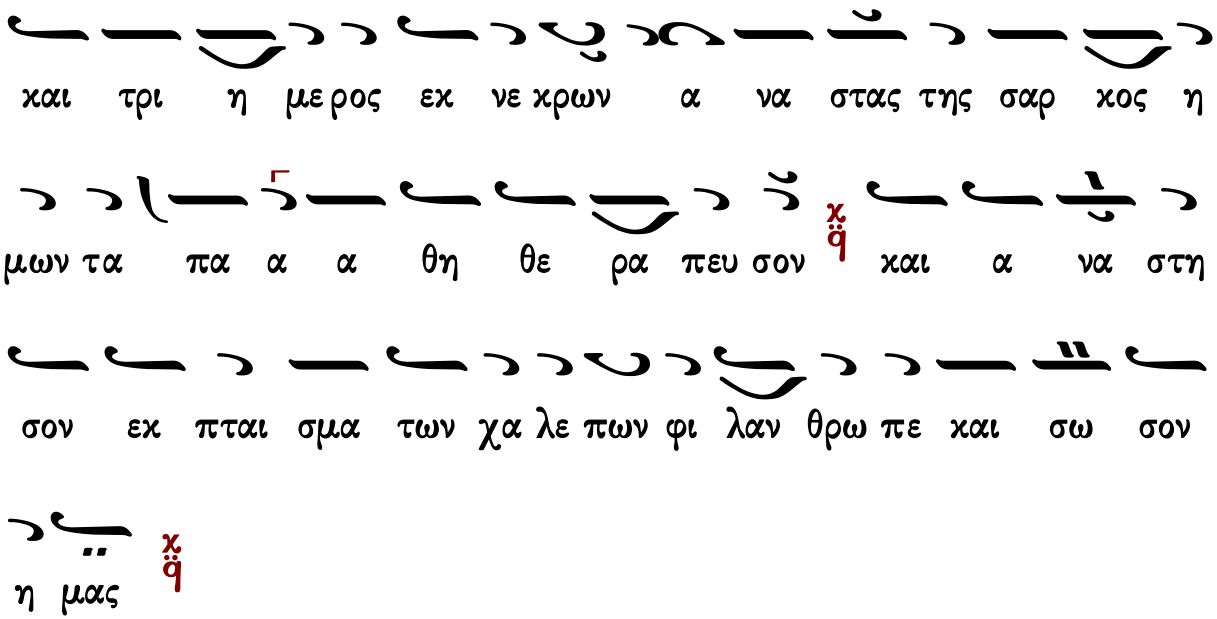

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ἀ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.83*

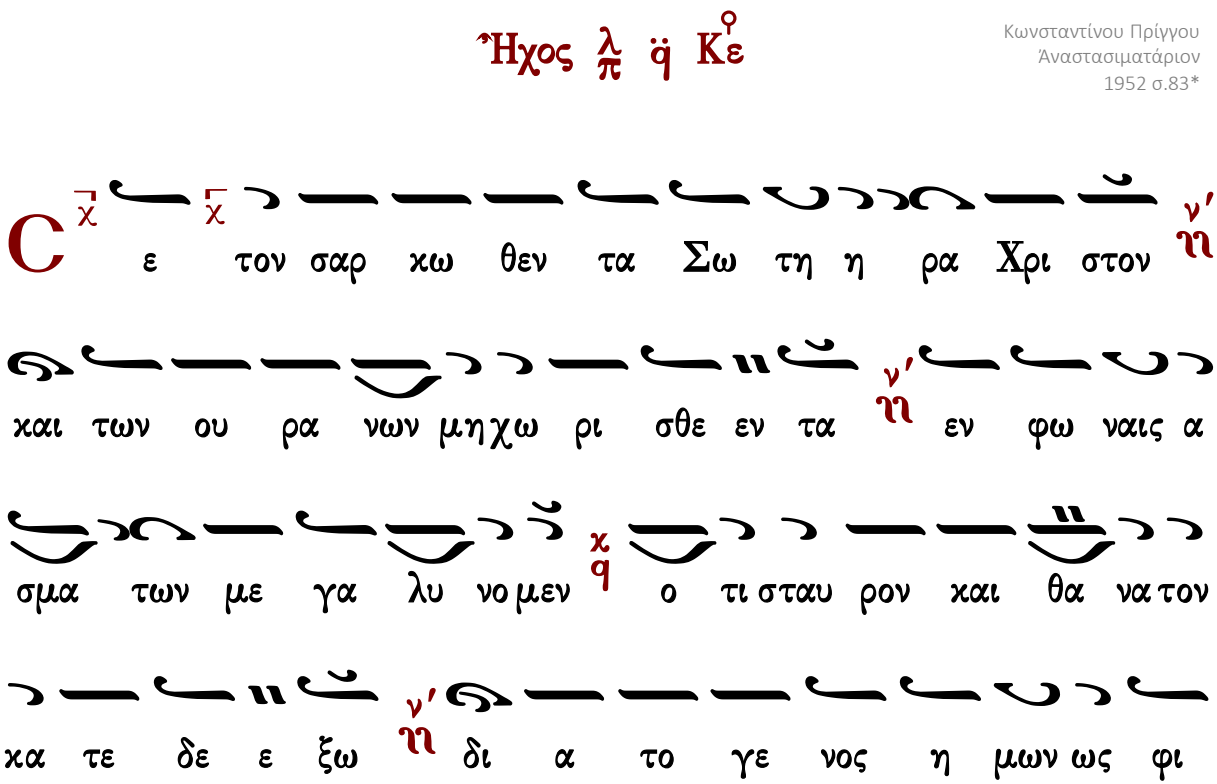

λα αν θρω πος Κυ ρι ος σκυ λευ σας α δου πυ λας τρι

η μερος α νε ε στης σω ζων τας ψυ χας η η μων

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το εν ε δυ σα το ο Κυ

ρι ος δυ υ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Νυ γει ει σης σου της πλευ ρας Ζω ο δο τα χρου νους α φε

σε ως πα σιν ε ξε βλυ σας ζω ης και σω τη ρι ας σαρ κι δε

θα να τον κα τε δε ε ξω ν' η α θα να σι αν η μιν

δω ρου με νος οι κη σας τα φω δε η μας η λευ θε

ρω σας συν α να στη σας ε αυ τω εν δο ξως ως Θε

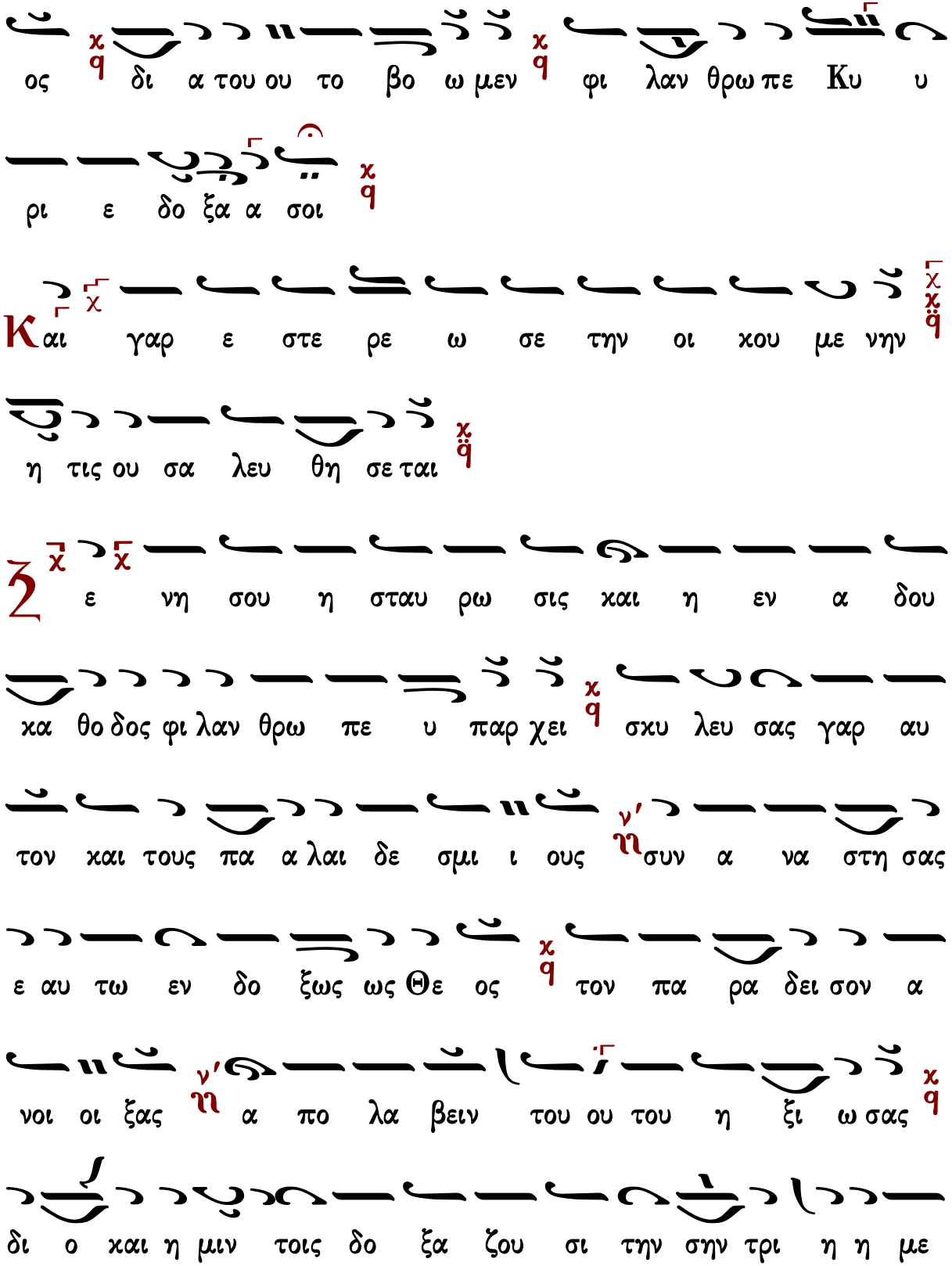
ος δι α του ου το βο ω μεν φι λαν θρω πε Κυ υ
ρι ε δο ξα α σοι
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην
η τις ου σα λευ θη σε ται
2 ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν α δου
κα θο δος φι λαν θρω πε υ παρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ
τον και τους πα α λαι δε σμι ι ους συν α να στη σας
ε αυ τω εν δο ξως ως Θε ος τον πα ρα δει σον α
νοι οι ξας α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας
δι ο και η μιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με

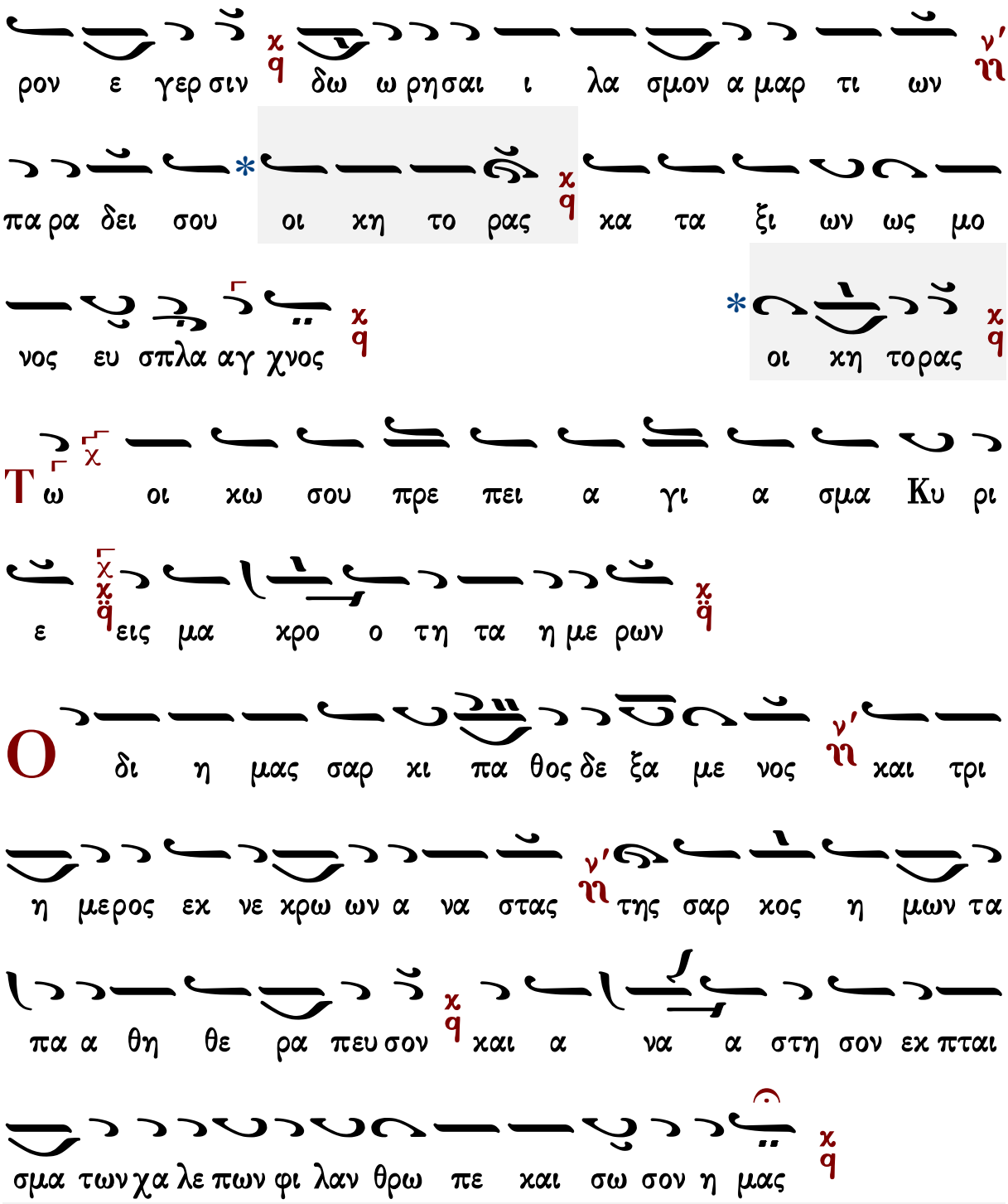

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ϊ Πα χ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.134*

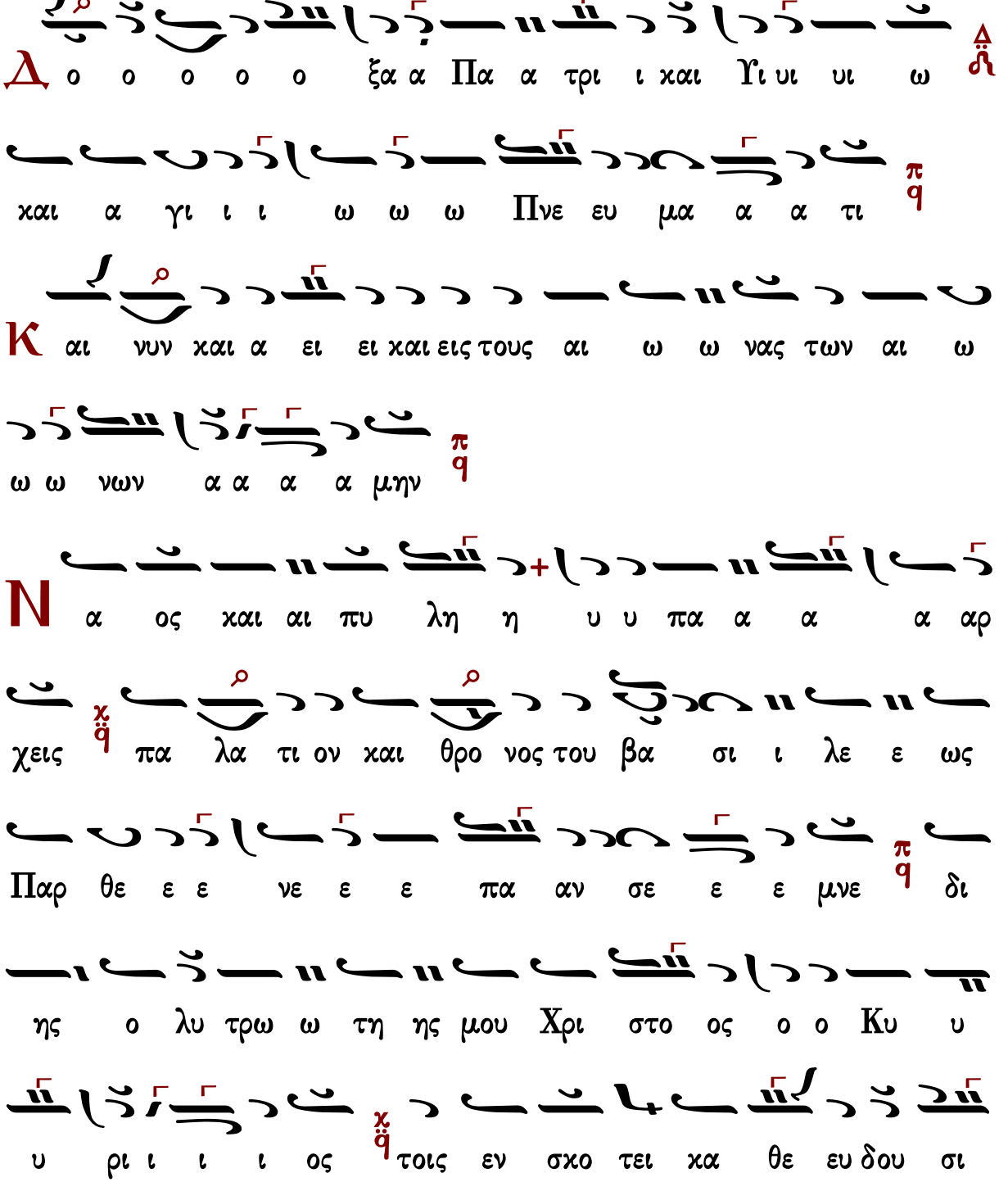

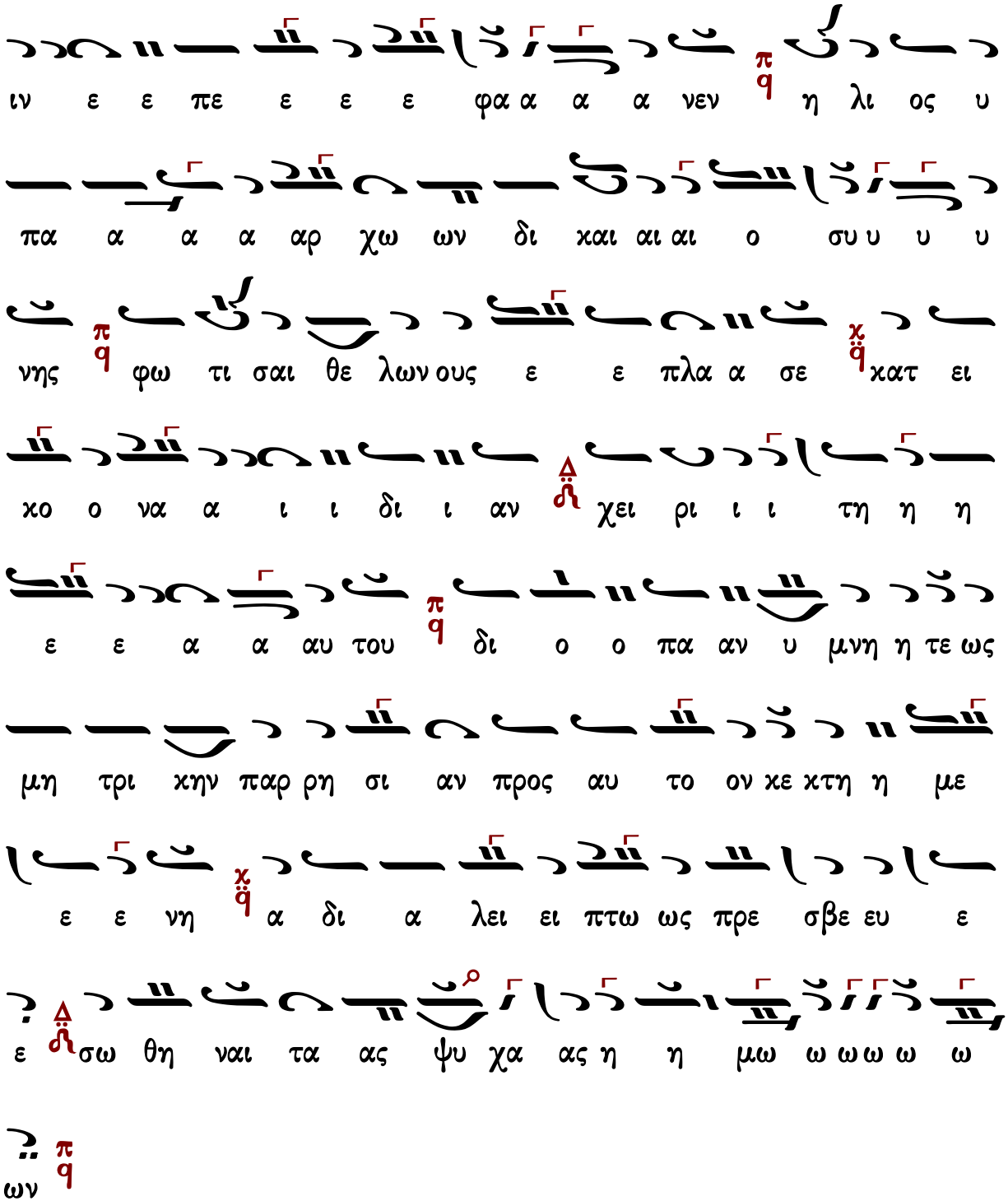

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομο

Ἦχος λ̇ π ϋ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιμάταριον 1905 σ.222#

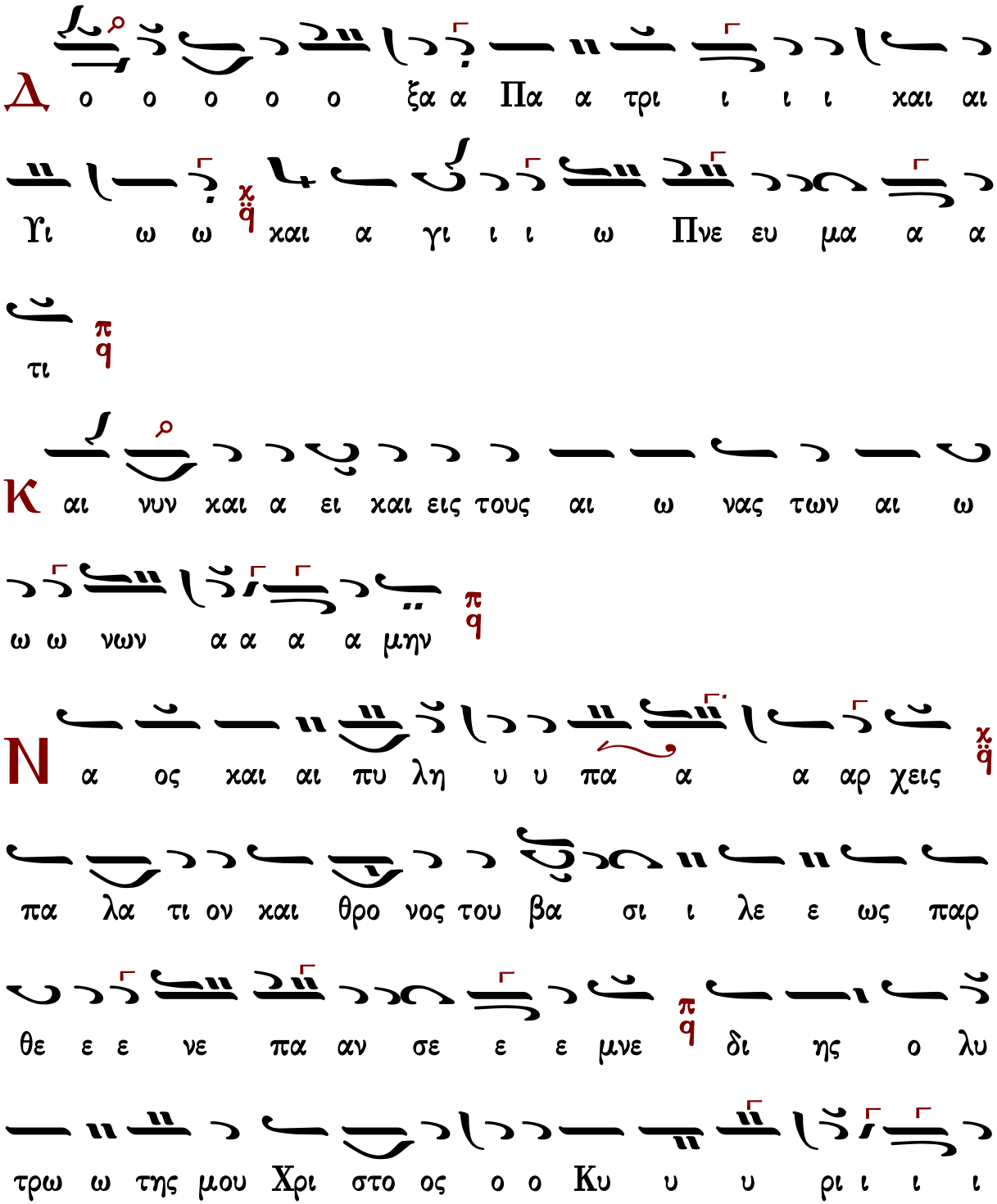

ος τοις εν σκο τει κα θε ευ δου σι ιν ε ε πε
ε ε ε ε φα α α α νεν η λι ος υ πα α αρ χω
ων δι και αι ο συ υ υ υ νης φω τι σαι θε λων
ους ε πλα α σε κατ ει κο να ι ι δι ι αν χει
ρι ι ι τη ε ε α α αυ του δι ο πα αν υ
μνη η τε ως μη τρι κην παρ ρη σι αν προς αυ το ο ον
κε κτη με ε ε ε νη α δι α λει πτως πρε σβε ευ
ε ε σω θη η ναι τα ας ψυ χα ας η η μω
ω ω ωω ω ω ων

σύντομο

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.495#

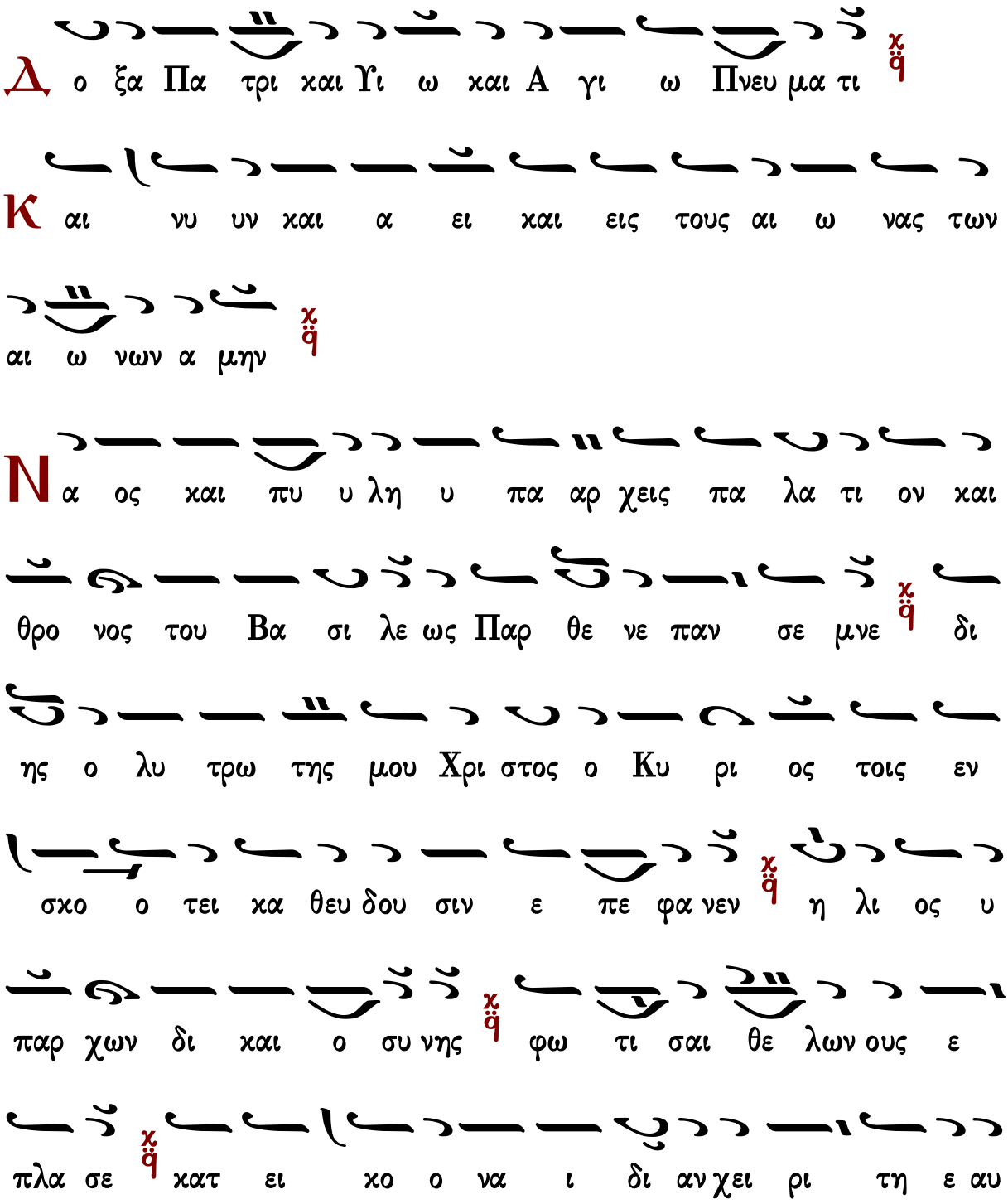

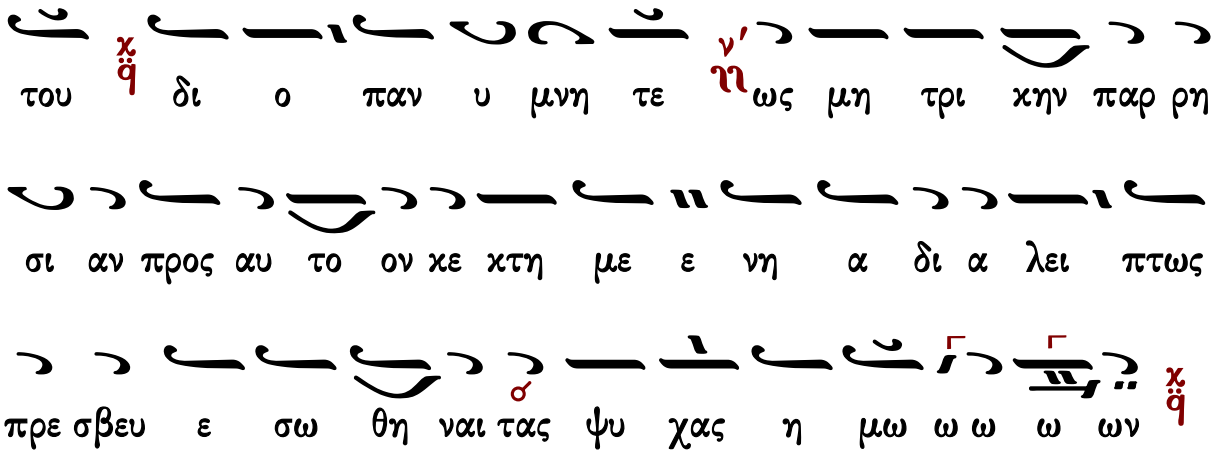

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.86*

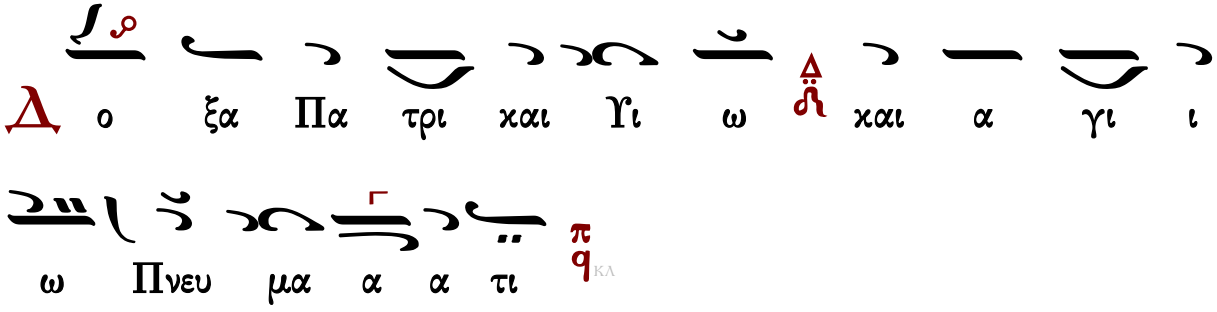

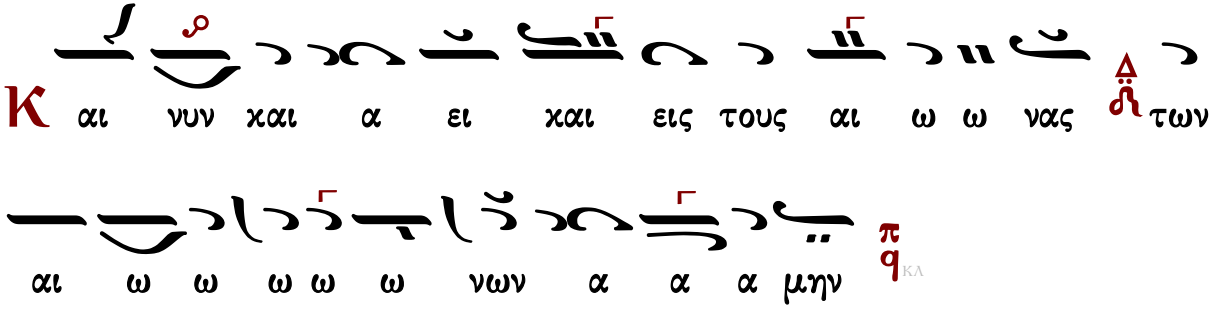

χαι θρο νος του Βα σι λε ε ε ως παρ θε ε ε

νε ε ε παν σε ε ε μνε δι ης ο λυ τρω της

μου Χρι στος ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος τοις

εν σχο τει κα θε ευ δου σιν ε ε πε ε ε ε ε

φα α α α νεν η λι ος υ πα α α αρ χω ων

δι και αι ο ο ο συ υ υ υ νης φω τι σαι θε

λων ους ε ε ε πλα α α σε κατ ει κο ο να

ι δι ι ι αν χει ρι ι ι τη η η ε α α

αυ του δι ο Παν υ υ υ μνη η η τε ως μη τρι

κην παρ ρη σι αν προς αυ το ο ον κε ε κτη η η

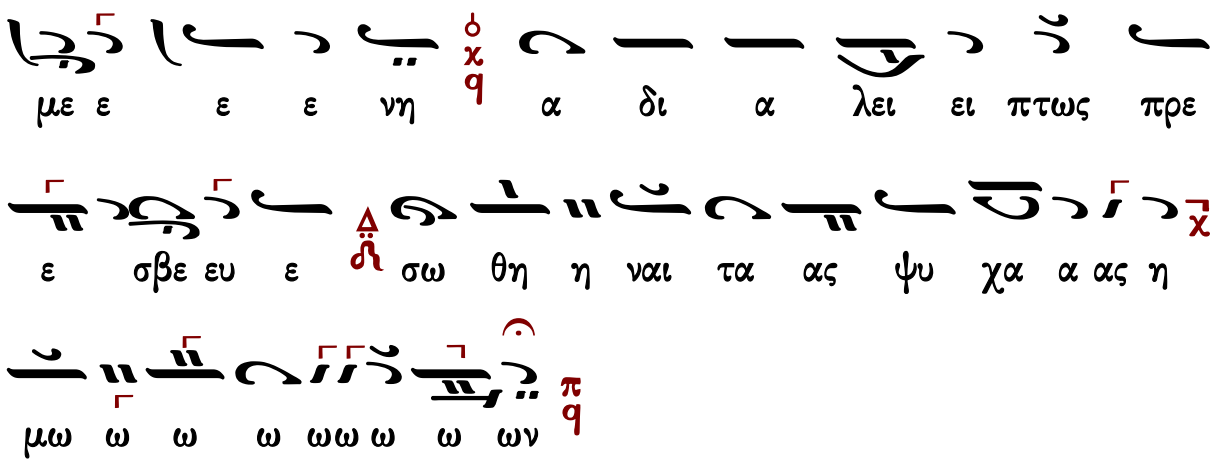

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ/π ἀ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β182*

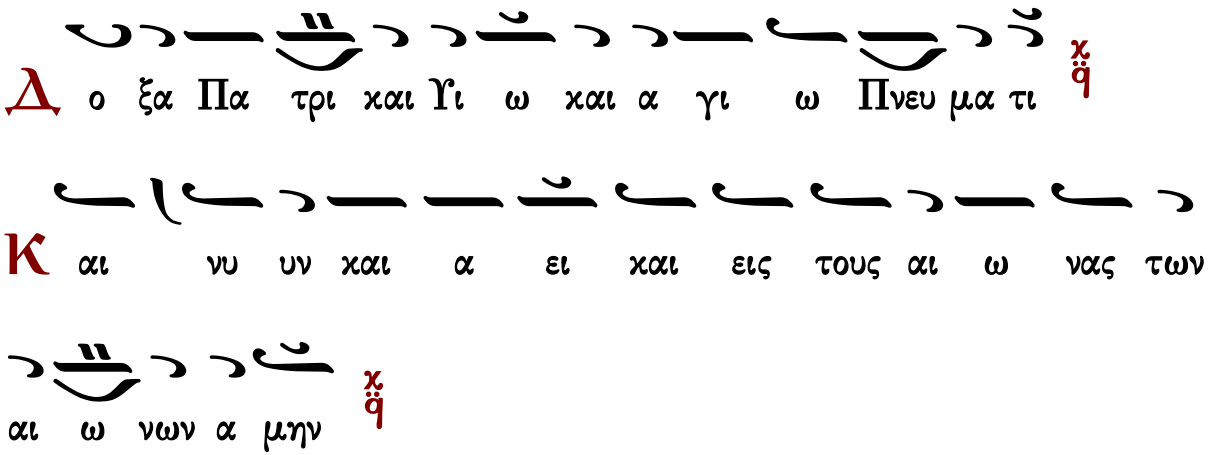

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

Πέτρου Ἐφεσίου

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Κε χ̅

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.135*

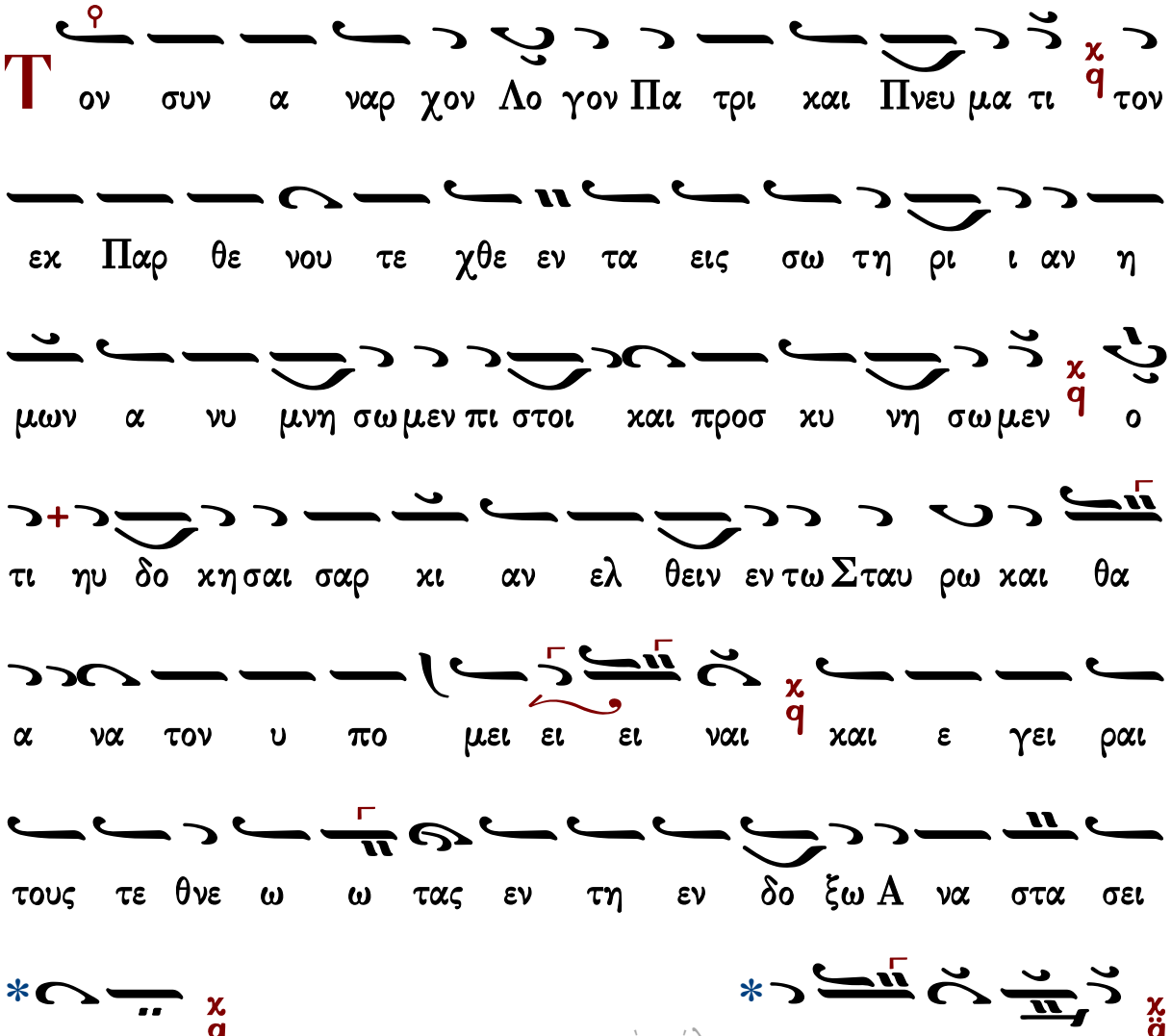

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος | Εἰσοδικὸν | ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.224#

Τον συν αναρ χον Λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι χ̈ ϊ̈ τον

εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προσ κυ νη σω μεν χ̈ ϊ̈ ο τι

ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα να

τον υ πο μει ναι χ̈ ϊ̈ και ε γει ραι τους τε θνε ω ω

τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του χ̈ ϊ̈

τὸ τέλος αυ του ου ου ου χ̈ ϊ̈

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι χ̈ ϊ̈

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ π ϊ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.87*

Τον συν αναρ χον Λο ο γον Πα τρι και Πνευ μα τι

τον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις σω τη ρι ι αν

η μων ν' ν αν υ μνη σω μεν πι στοι και προσ κυ νη σω

μεν χ ο τι ηυ δο κη σε σαρ κι ν' ν α νελ θειν εν τω σταυ ρω

και θα να τον υ πο μει ναι χ και ε γει ραι τους τε θνε

ω ω τας εν τη εν δο ξω Α να στα σει αυ του χ *

αυ του ου ου ου χ *

τὸ τέλος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι χ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ/π ἀ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β183*

Τον συν αναρχον Λογον Πατρι και Πνευματι χ ἀ τον εκ

Παρθενου τε χθεν τας εις σωτηριαν ημων ν' ιη α

νυμνησωμεν πιστοι και προσκυνησωμεν χ ἀ ο τι ηυ

δοκησε σαρκι αναλθειν εν τω Σταυρω και θανατον νε

κρωσαι χ ἀ τον υπομεινας χ ἀ και εγειραι τους τεθνεωτας εν τη εν δοξω α νασταση αυτου χ ἀ

τὸ τέλος * αυτου ου ου ου χ ἀ

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἐλευθέριου Γεωργίαδη
Ὄρθρος 1987 σ.192*

Τον συν αν αρχον Λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον εκ

Παρ θε νου τε χθε εν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προσ κυ νη σω μεν ο τι

ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα α να

τον υ πο μει ει ναι και ε γει ραι τους τε θνε ω

ω τας εν τη εν δο ξω α να στα α σει αυ

του

τὸ τέλος σει αυ του ου ου ου

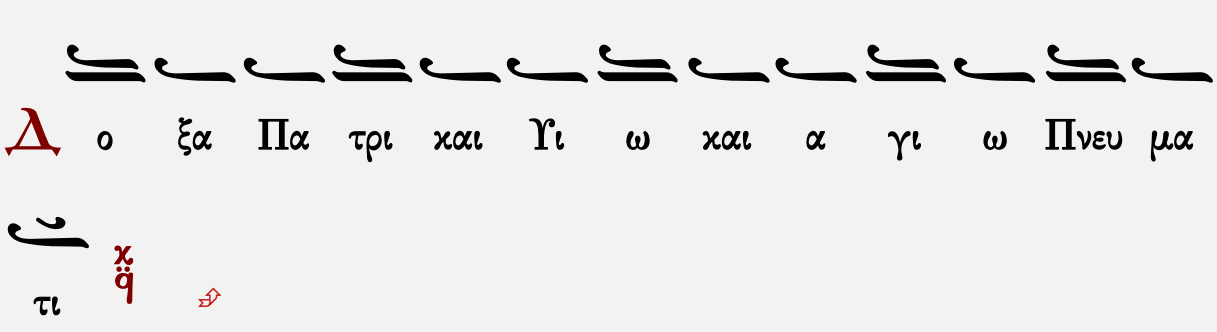

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀναστάσιμον

Ἦχος λ ϋ Κε

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.434*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

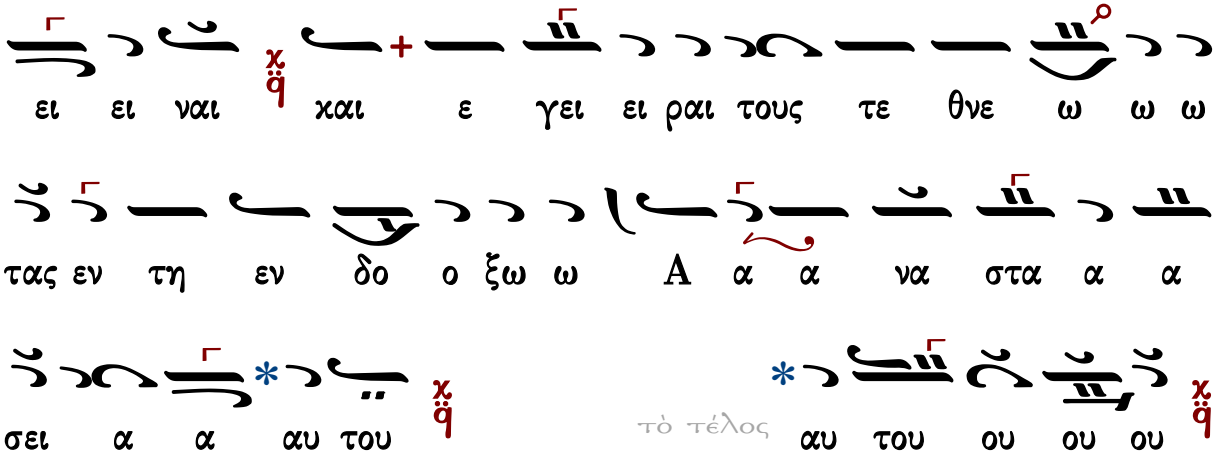

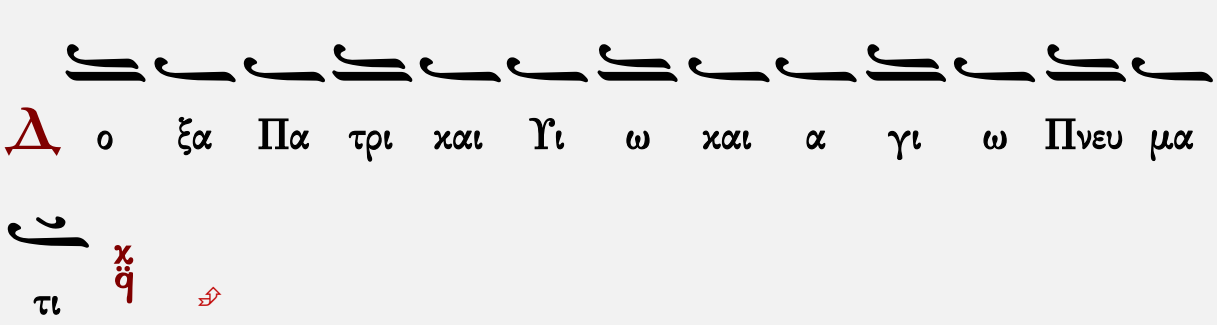

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος | Εἰσοδικὸν | ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̃ π̃ ϊ̈ Κε χ̃

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.135

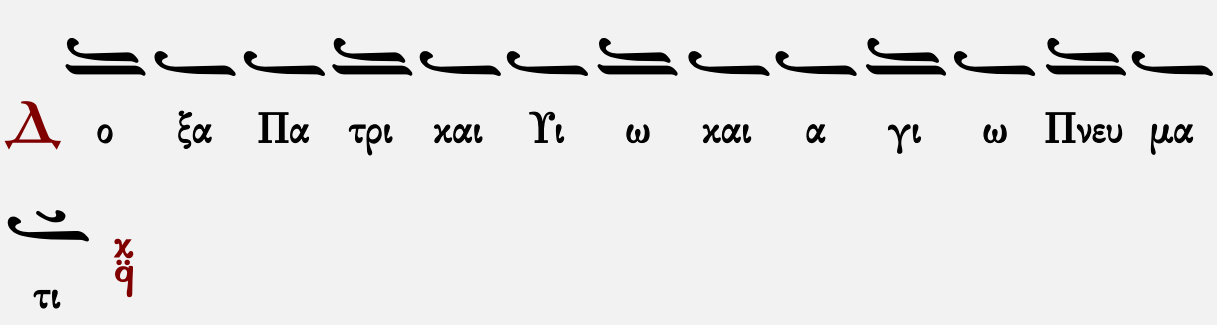

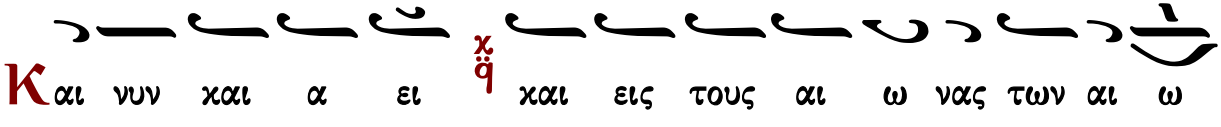

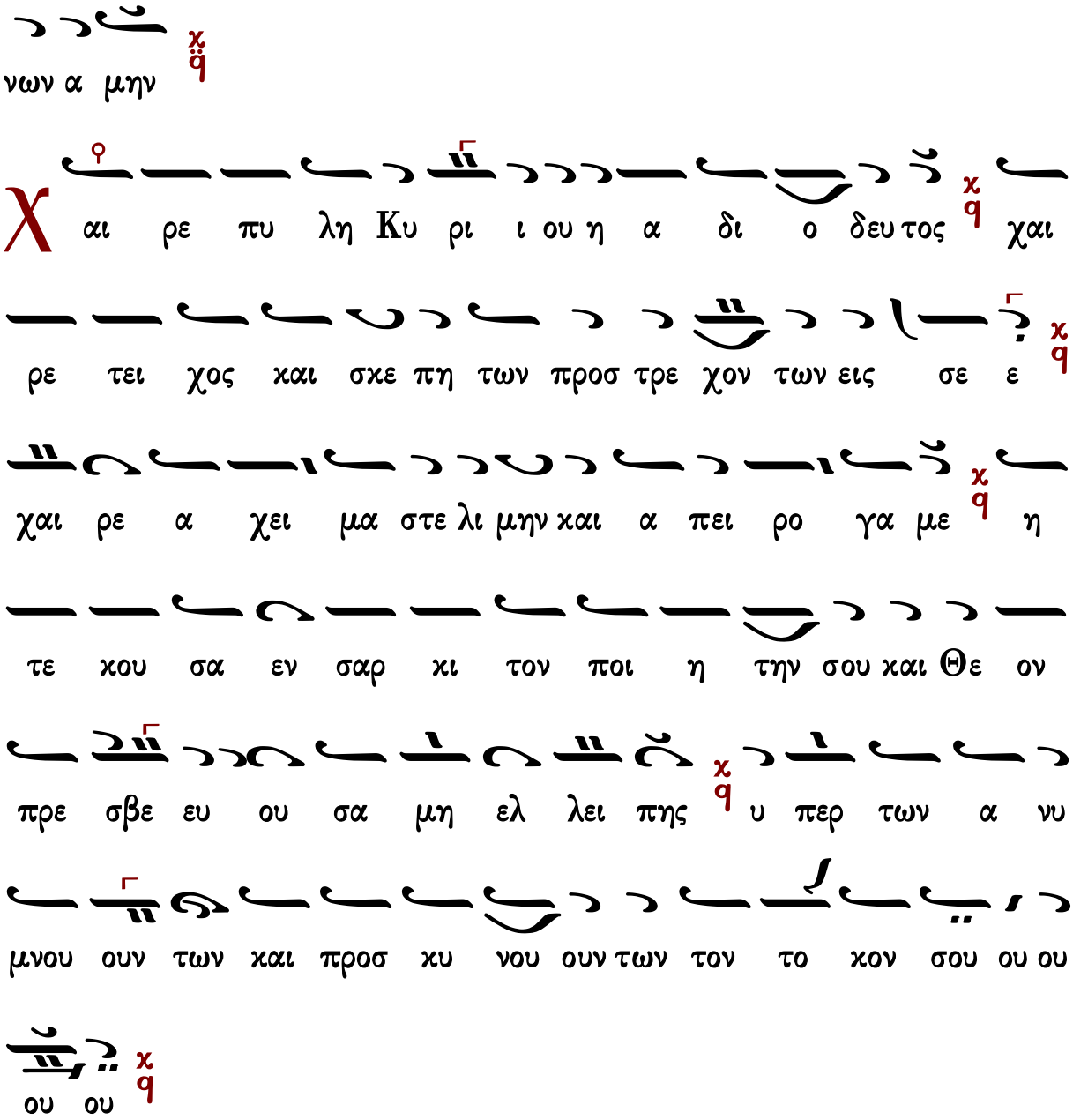

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Κάθισμα](#)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἀ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.224#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Χ αι ρε πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ τος χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις σε χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με η τε κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και Θε ον πρε σβευ ου σα μη ελ λι πης υ περ των α νυ μνου ουν των και προσ κυ νουν των τον το κον σου ου ου ου ου

Ἦχος λ π ϊ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.88*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι χ ϊ

Και νυν και α ει χ ϊ και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην χ ϊ

Χαι ρε πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ τος χ ϊ χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις σε χ ϊ χαι αι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με χ ϊ η τε κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και Θε ον πρε σβευ ου σα μη ελ λει ει πης χ ϊ υ περ των α νυ μνου ουν των

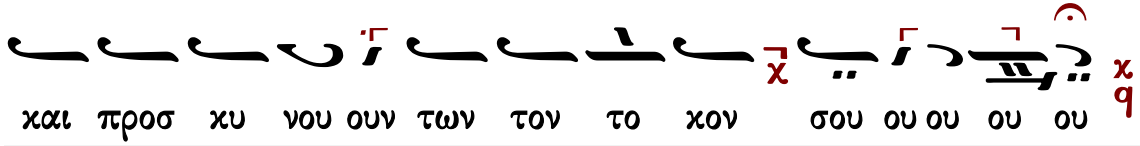

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ἀ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β183*

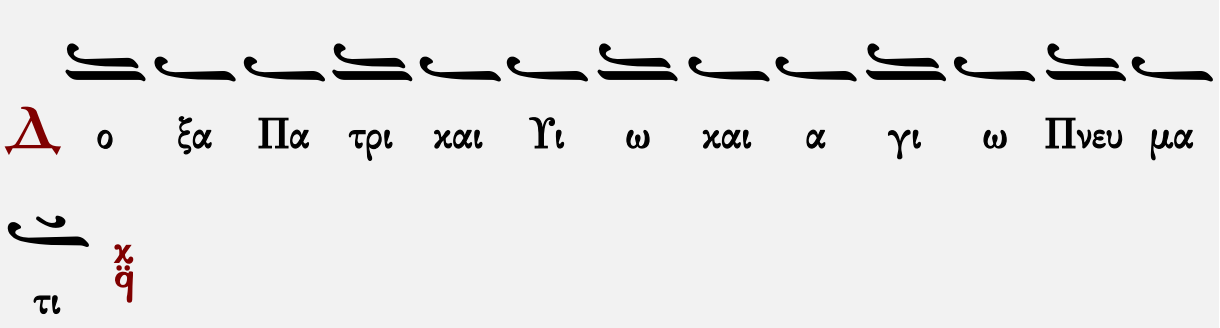

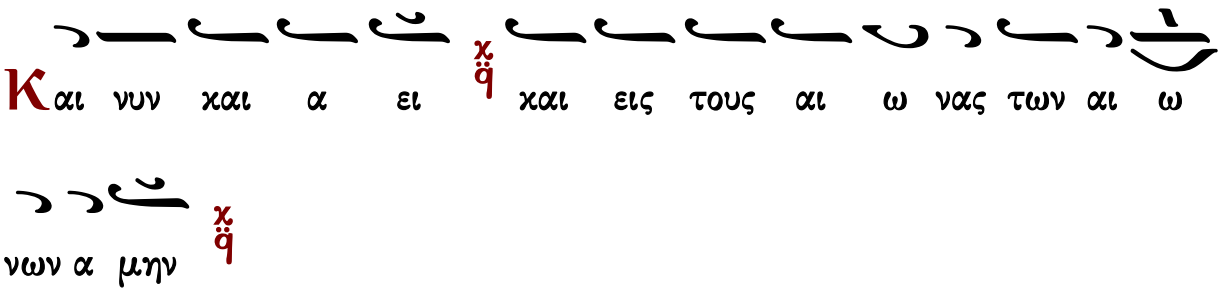

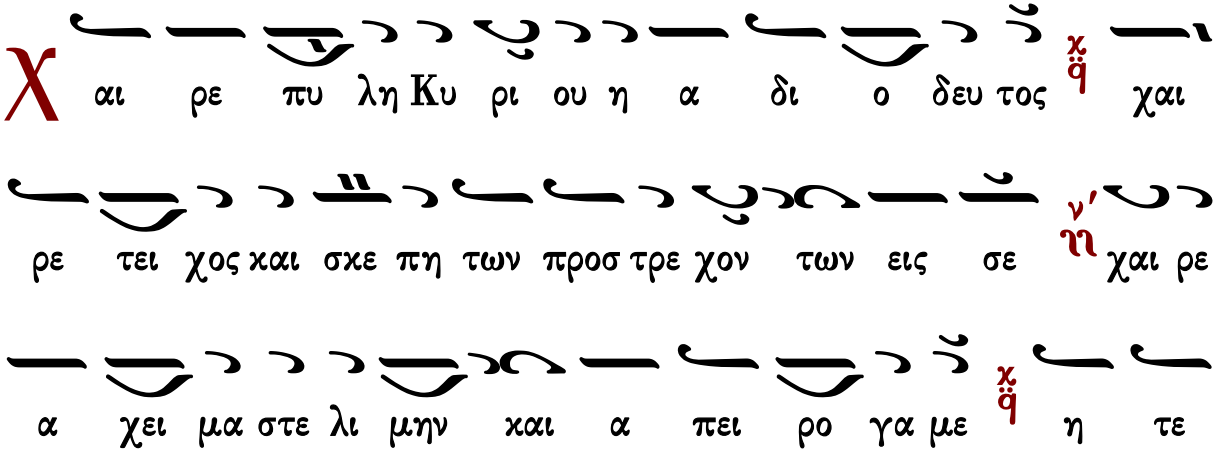

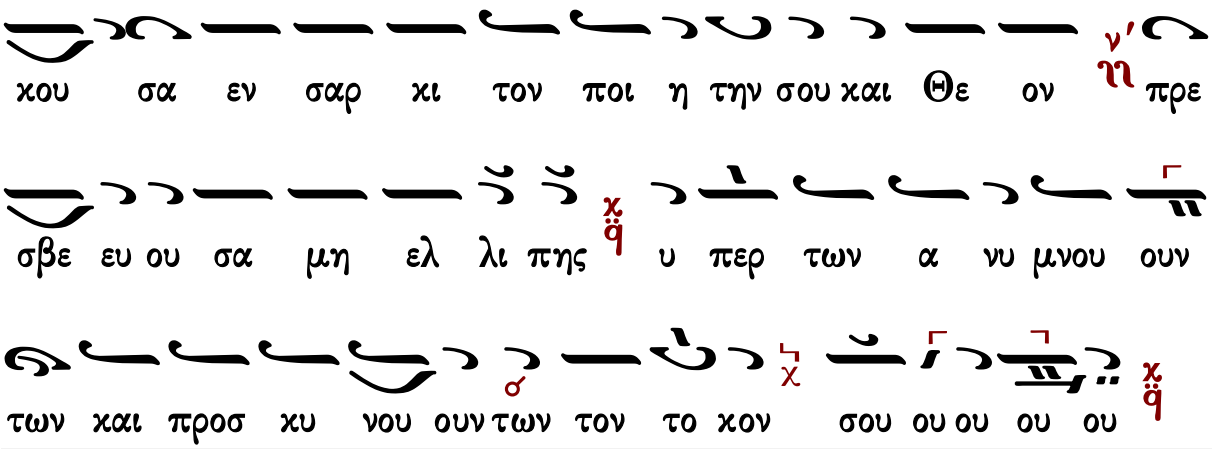

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ἤ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.223#

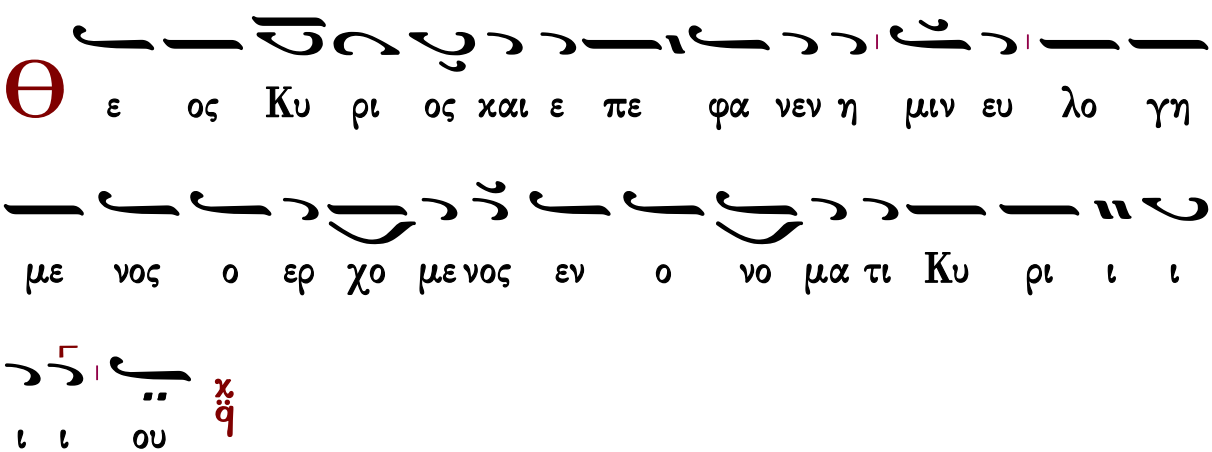

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

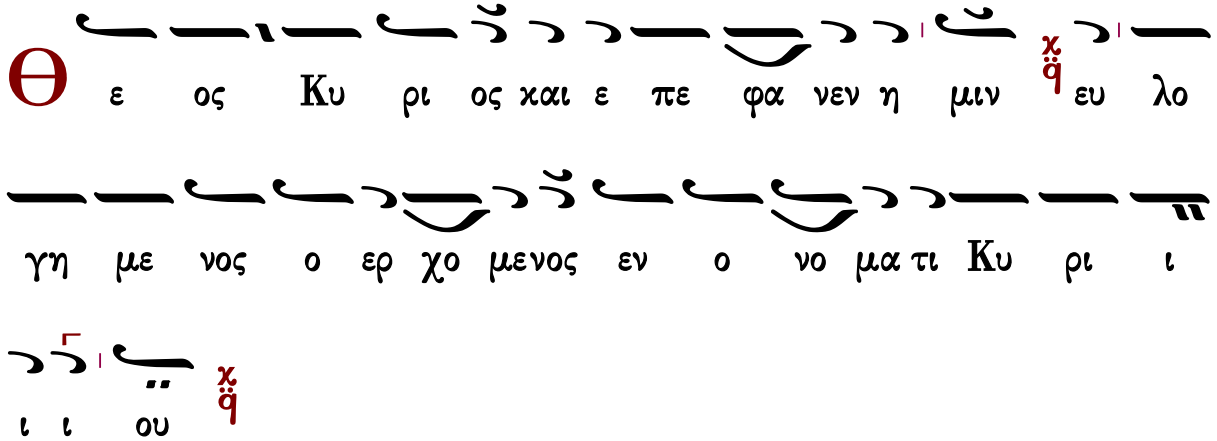

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ϡ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.87*

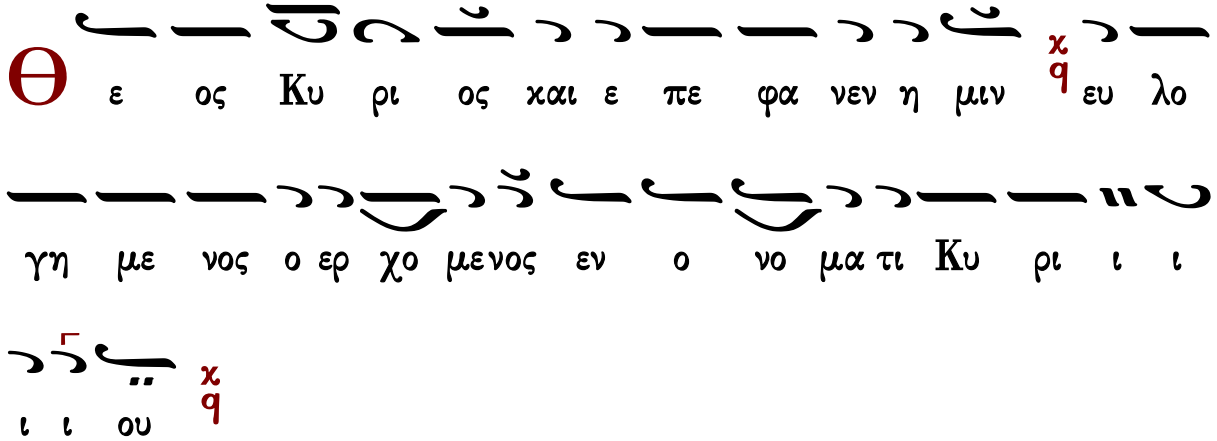

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.429*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

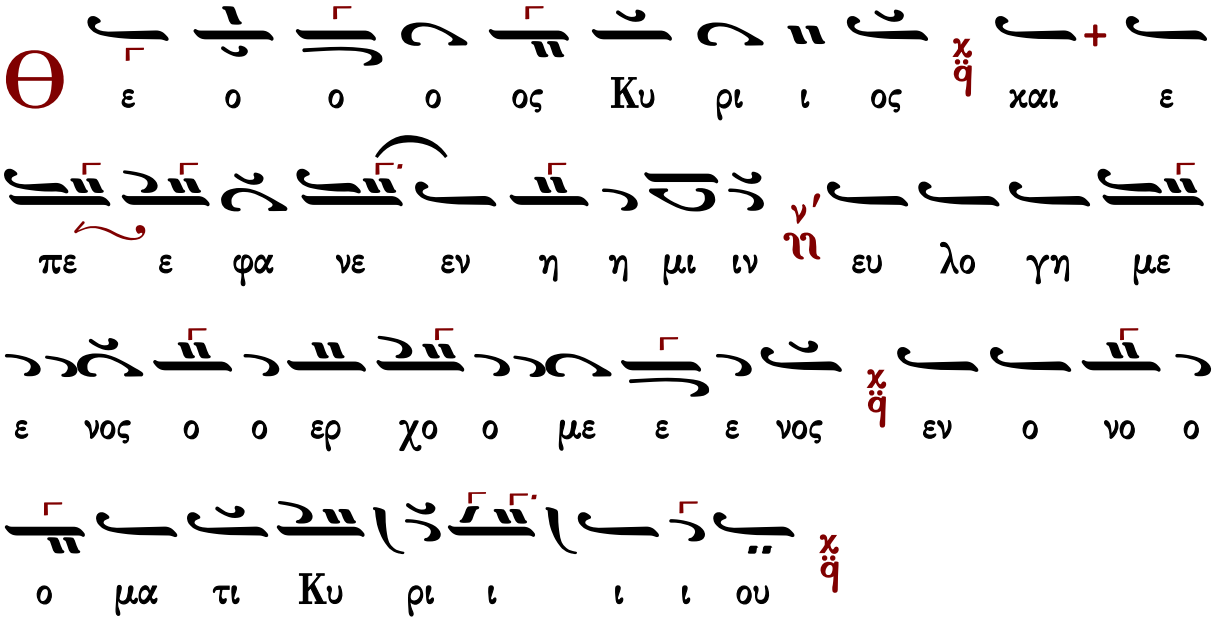

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Καθίσματα

Πέτρου Ἐφεσίου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

τῶν ἐξηγητῶν
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.136*

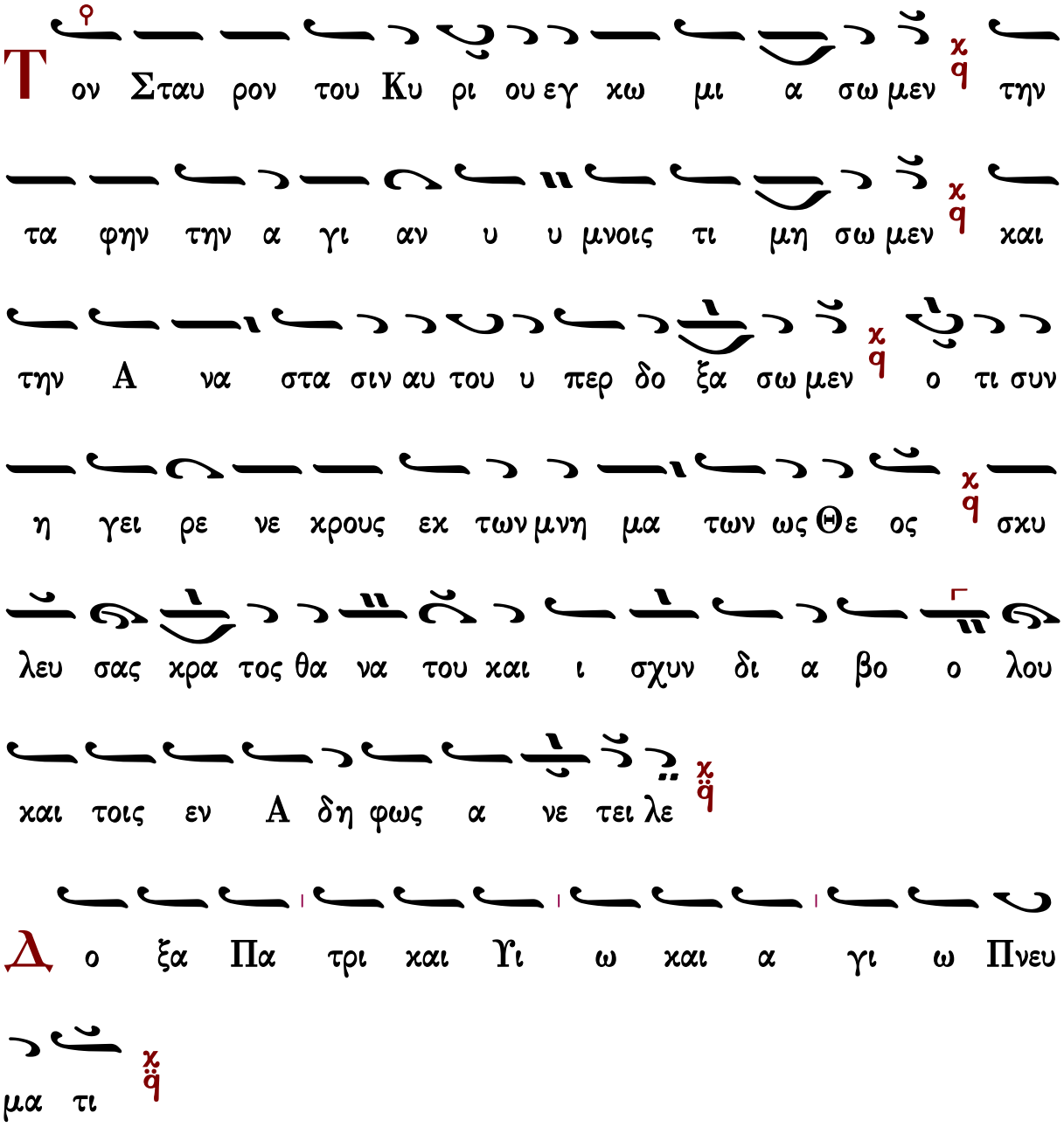
Τον Σταυ ρον του Κυ ρι ου εγ χω μι α σω μεν χ q την
τα φην την α γι αν υ υ μνοις τι μη σω μεν χ q και
την Α να στα σιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν χ q ο τι συν
η γει ρε νε χρους εκ των μνη μα των ως Θε ος χ q σκυ
λευ σας κρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου
και τοις εν Α δη φως α νε τει λε χ q
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι χ q
Κυ ρι ε νε χρος προσ η γο ρευ θης ο νε χρω ω σας
τον θα να τον χ q εν μνη μα τι ε τε θης ο κε νω ω σας

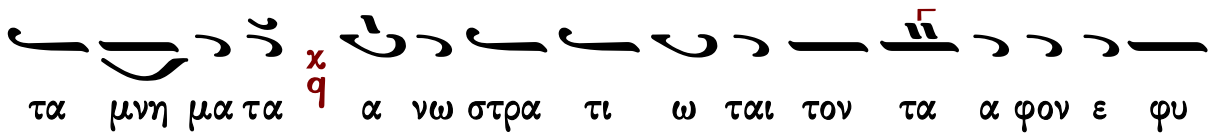

τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα α φον ε φυ

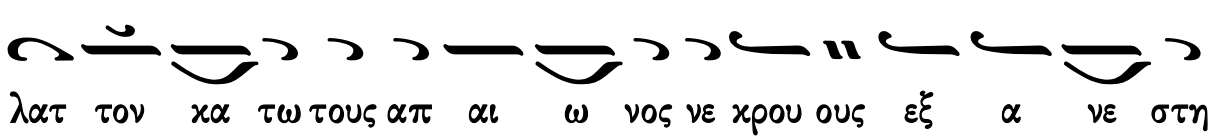

λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε κρου ους εξ α νε στη

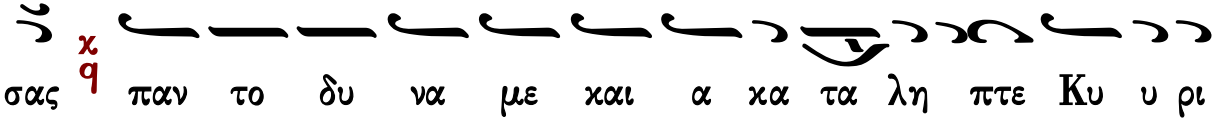

σας παν το δυ να με και α κα τα λη πτε Κυ υ ρι

ε δο ξα α σοι

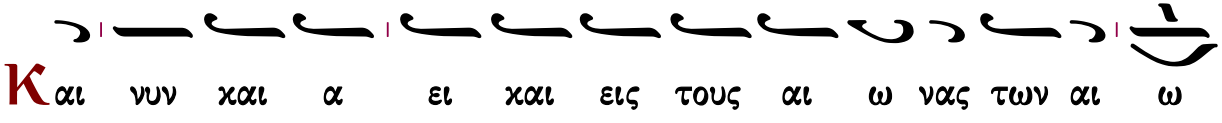

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Θεοτοκίον

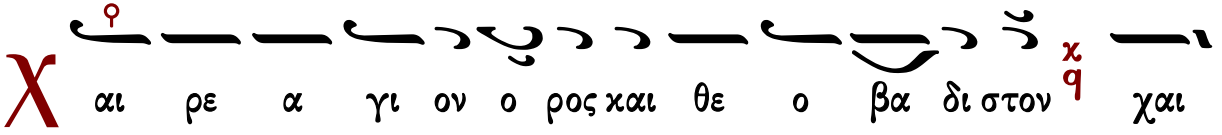

Χαι ρε α γι ον ο ρος και θε ο βα δι στον χαι

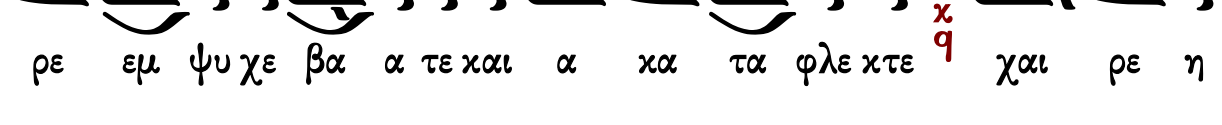

ρε εμ ψυ χε βα α τε και α κα τα φλε κτε χαι ρε η

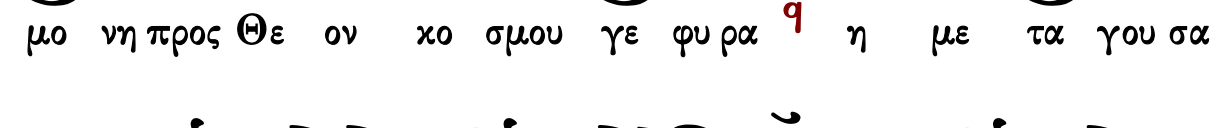

μο νη προς Θε ον κο σμου γε φυ ρα η με τα γου σα

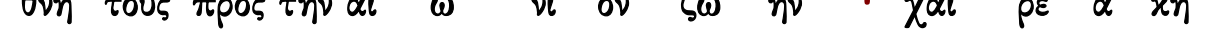

θνη τους προς την αι ω νι ον ζω ην χαι ρε α κη

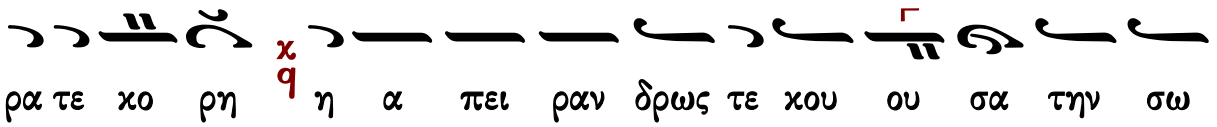

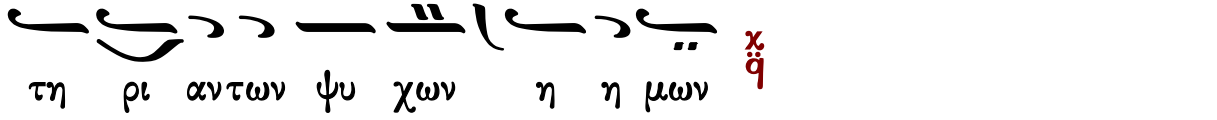

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

τῶν ἐξηγητῶν

Ἦχος λ ϊ Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.137*

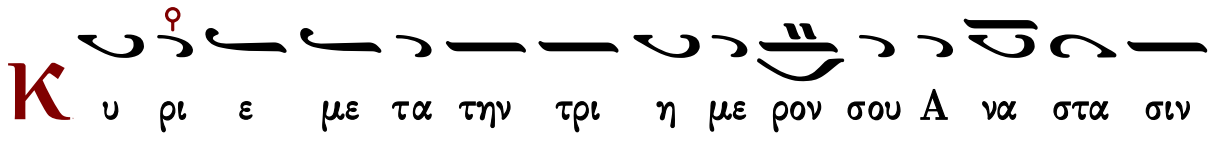

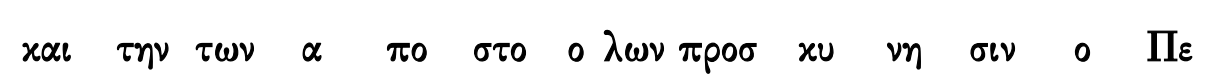

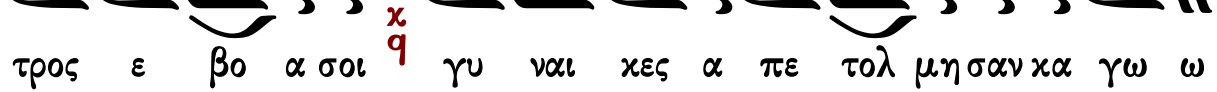

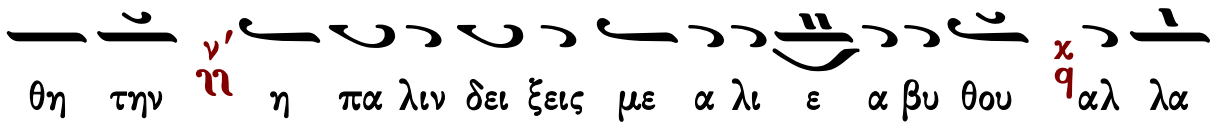

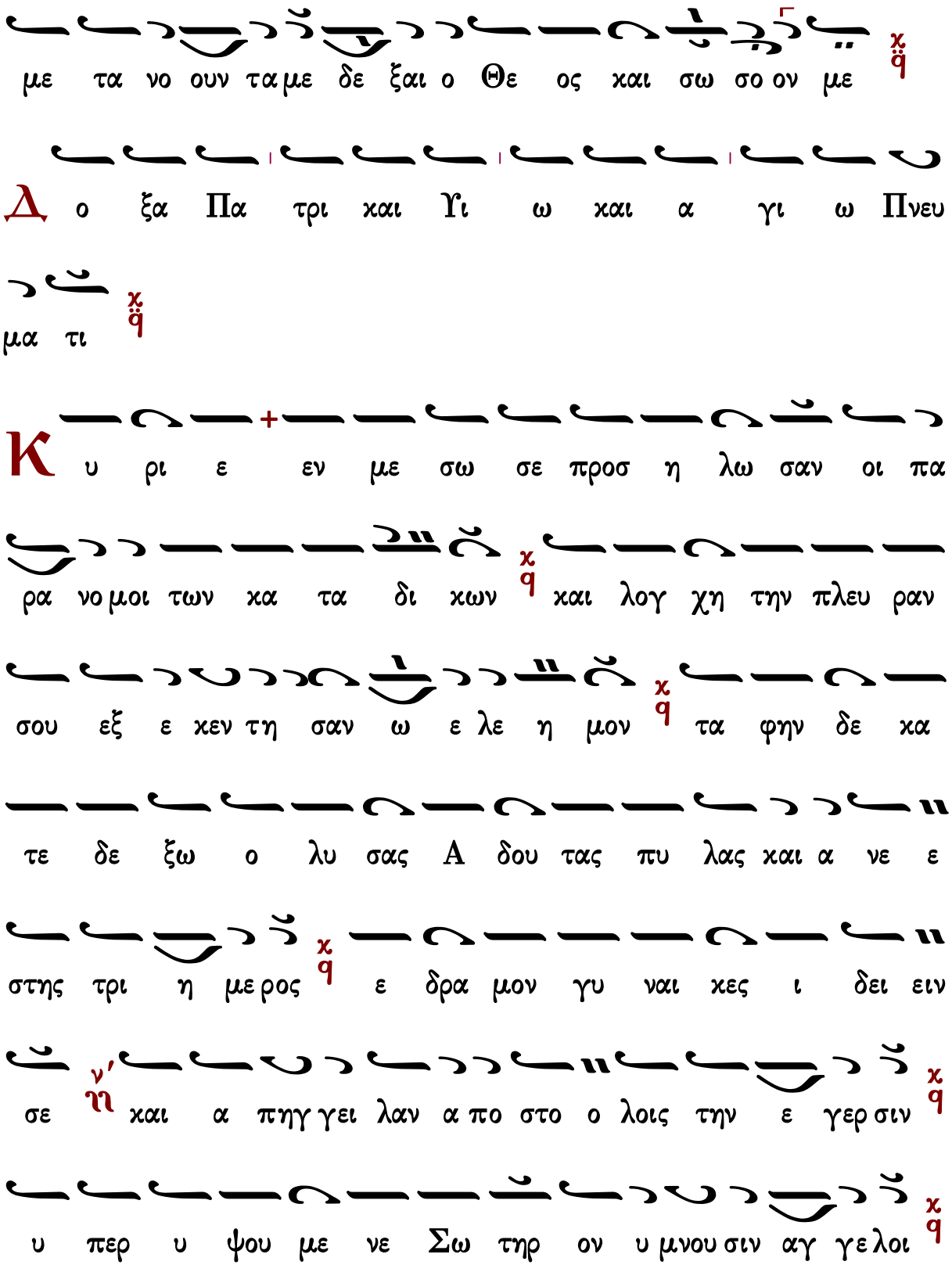
χ q
με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε ος και σω σο ον με
χ q
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
χ q
Κ υ ρι ε εν με σω σε προσ η λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων
χ q
και λογ χη την πλευ ραν
σου εξ ε κεν τη σαν ω ε λε η μον
χ q
τα φην δε κα
τε δε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α νε ε
στης τρι η με ρος
χ q
ε δρα μον γυ ναι κες ι δει ειν
σε
ν' ῃ
και α πηγ γει λαν α πο στο ο λοις την ε γερ σιν
χ q
υ περ υ ψου με νε Σω τηρ ον υ μνου σιν αγ γε λοι
χ q

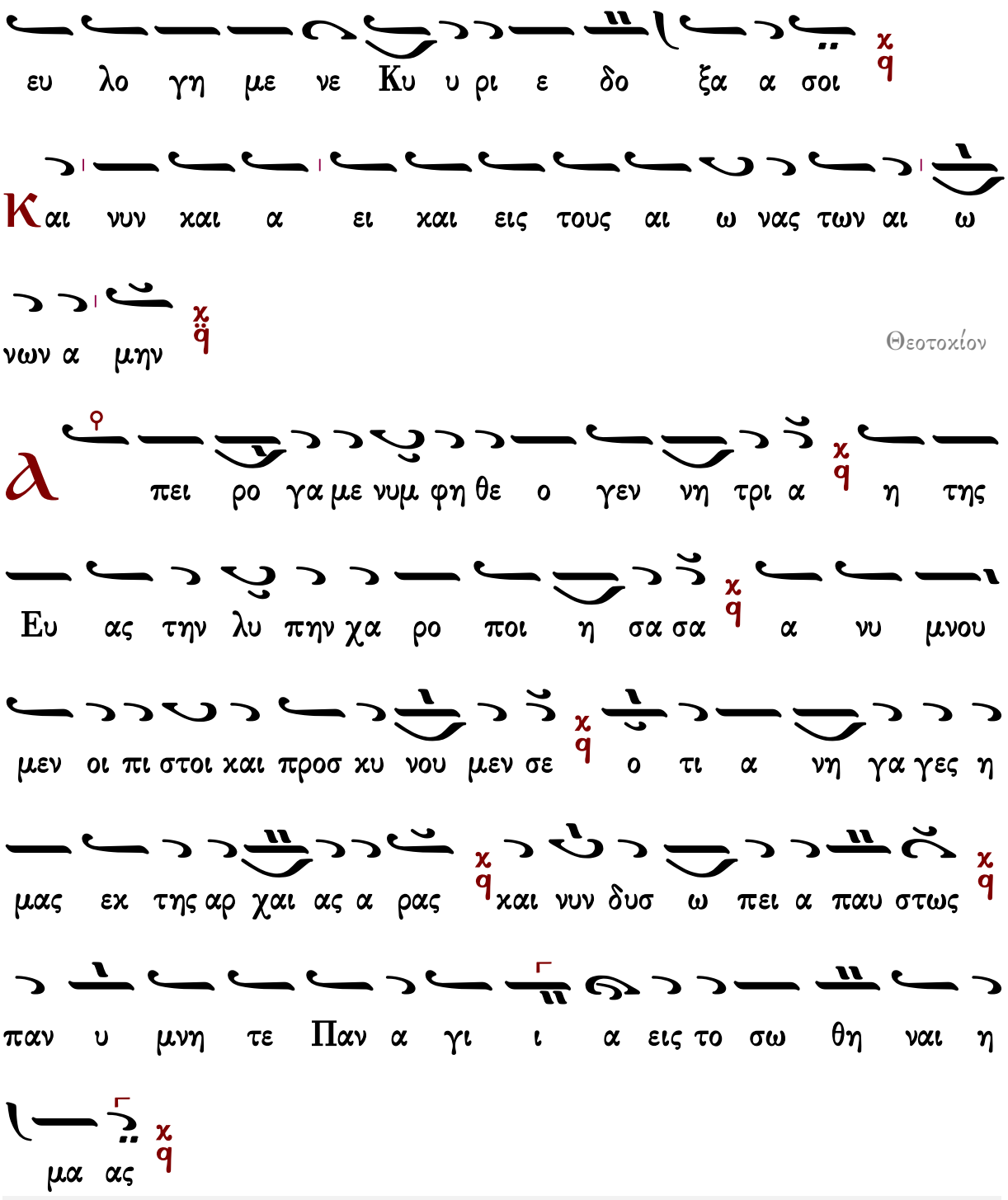

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.225#

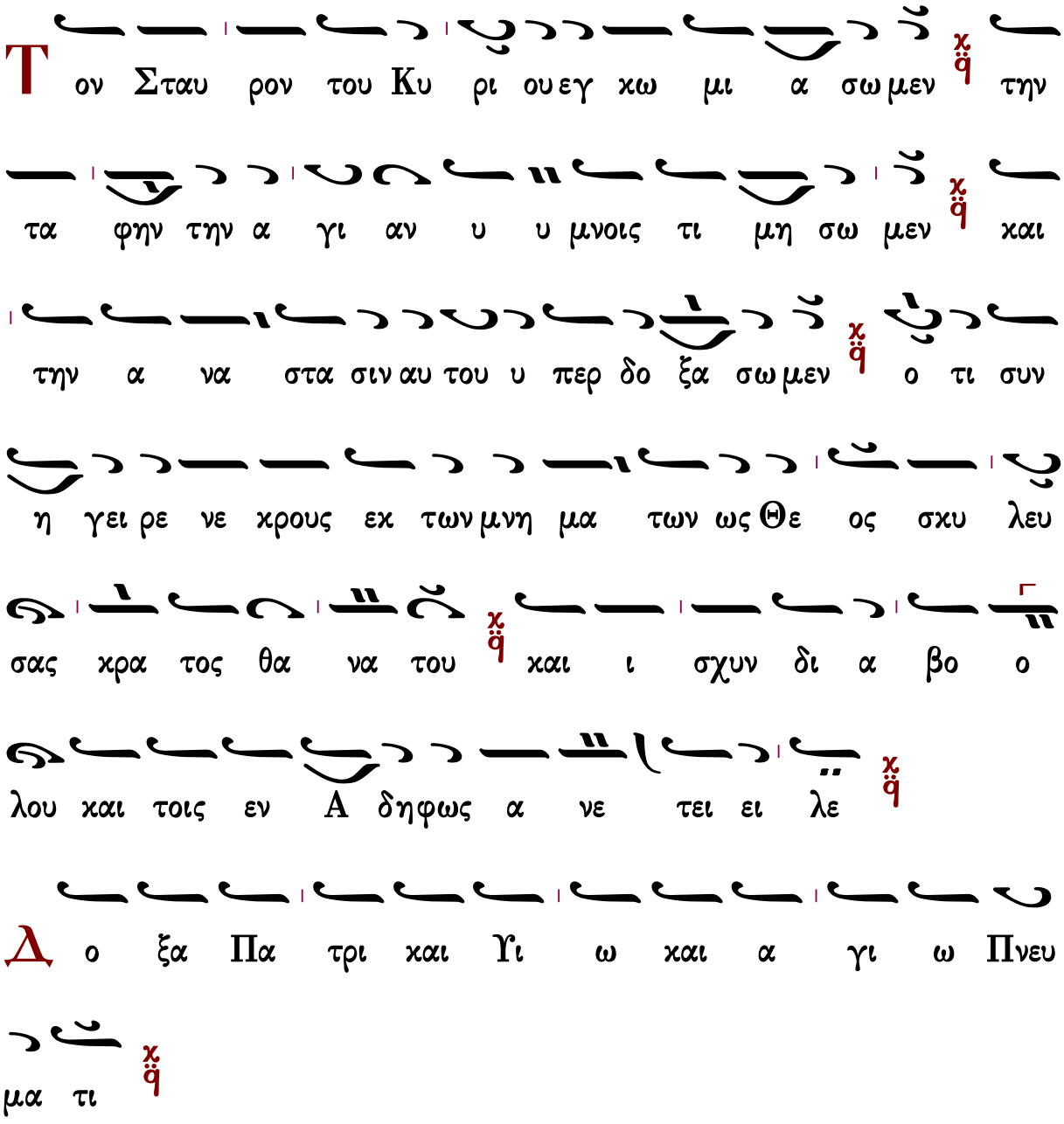

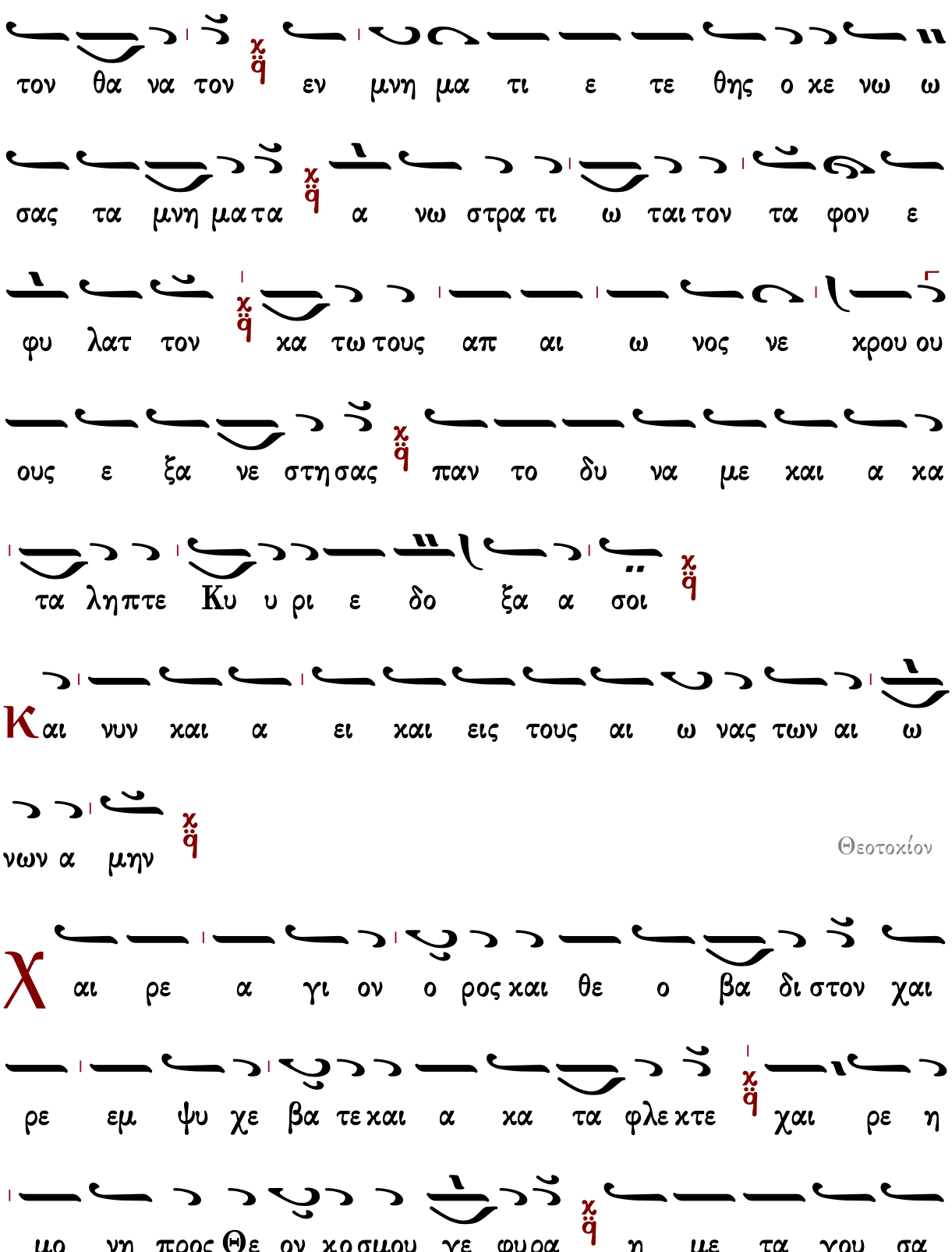
τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε νω ω
σας τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα φον ε
φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε κρου ου
ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με και α κα
τα λη πτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Θεοτοκίον
Χαι ρε α γι ον ο ρος και θε ο βα δι στον χαι
ρε εμ ψυ χε βα τε και α κα τα φλε κτε χαι ρε η
μο νη προς Θε ον κο σμου γε φυρα η με τα γου σα

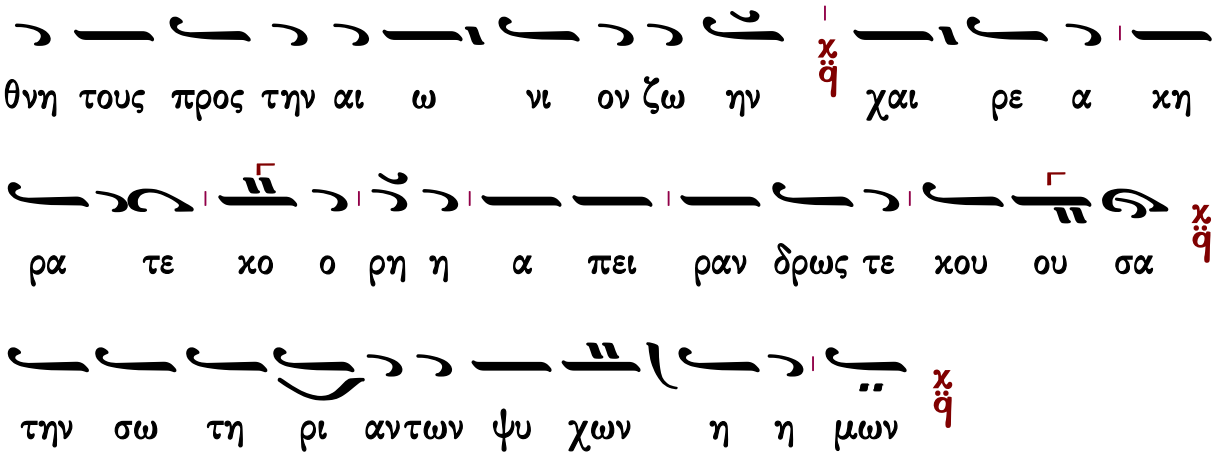

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Ἦχος λ ἀπ ϊ ϟ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.226#

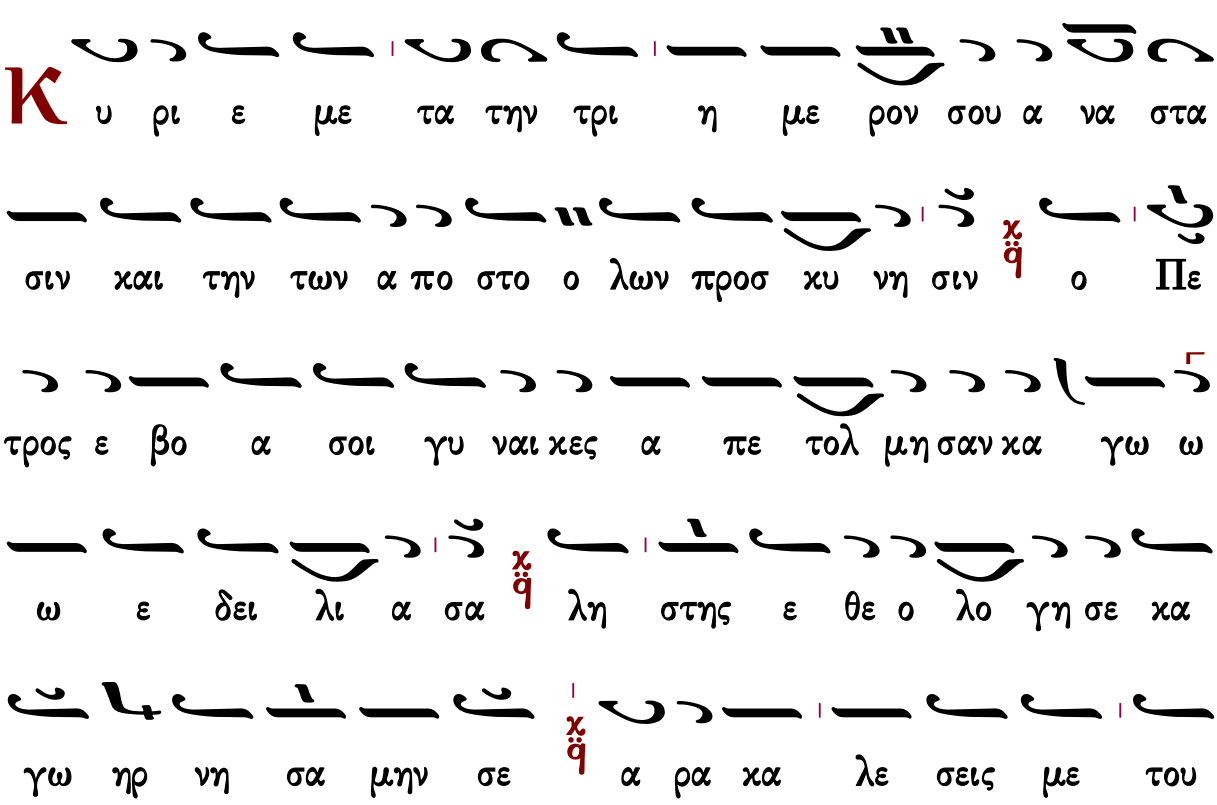

λοι που μα θη την η πα λιν δει ξεις με α λι ε α

βυ θου χ̈ αλ λα με τα νο ουν τα με δε ξαι ο Θε ος και σω

σον με χ̈

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι χ̈

Κ υ ρι ε εν με σω σε προσ η λω σαν οι πα ρα

νο μοι των κα τα δι κων χ̈ και λογ χη την πλευ ραν σου

εξ ε κεν τη σαν ω ε λε η η μον ν̈ η τα φην δε κα

τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α

νε ε ε στης τρι η με ρος χ̈ ε δρα μον γυ ναι κες

ι δει ειν σε ν' ΗΙ και α πηγ γει λαν α πο στο ο ο

λοις την ε γερ σιν χ ϙ υ περ υ ψου με νε Σω τηρ ον υ

μνου σιν αγ γε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρι ε δο ξα α

σοι χ ϙ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην χ ϙ

Θεοτοκίον

α πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α χ ϙ

η της Ευ ας την λυ υ πην χα ρο ποι η σα

σα χ ϙ α νυ μνου μεν οι πι στοι και προσ κυ νου μεν σε χ ϙ ο τι

α νη γα γες η μας εκ της αρ χαι ας α ρας χ ϙ και νυν δυσ

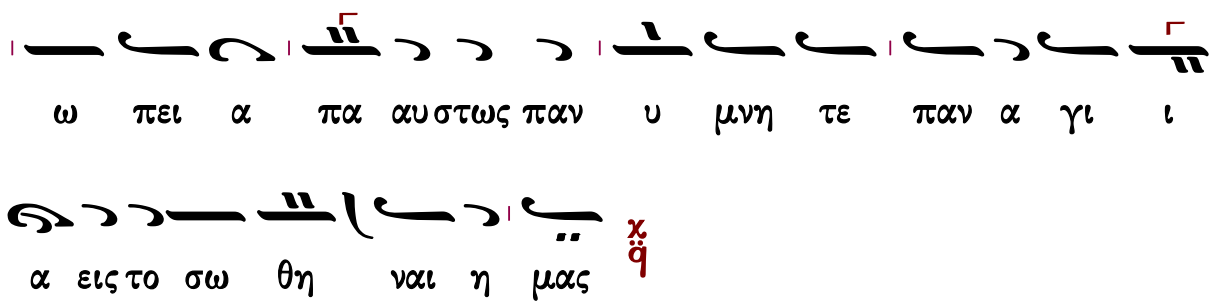

Θὐλογητάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.159#

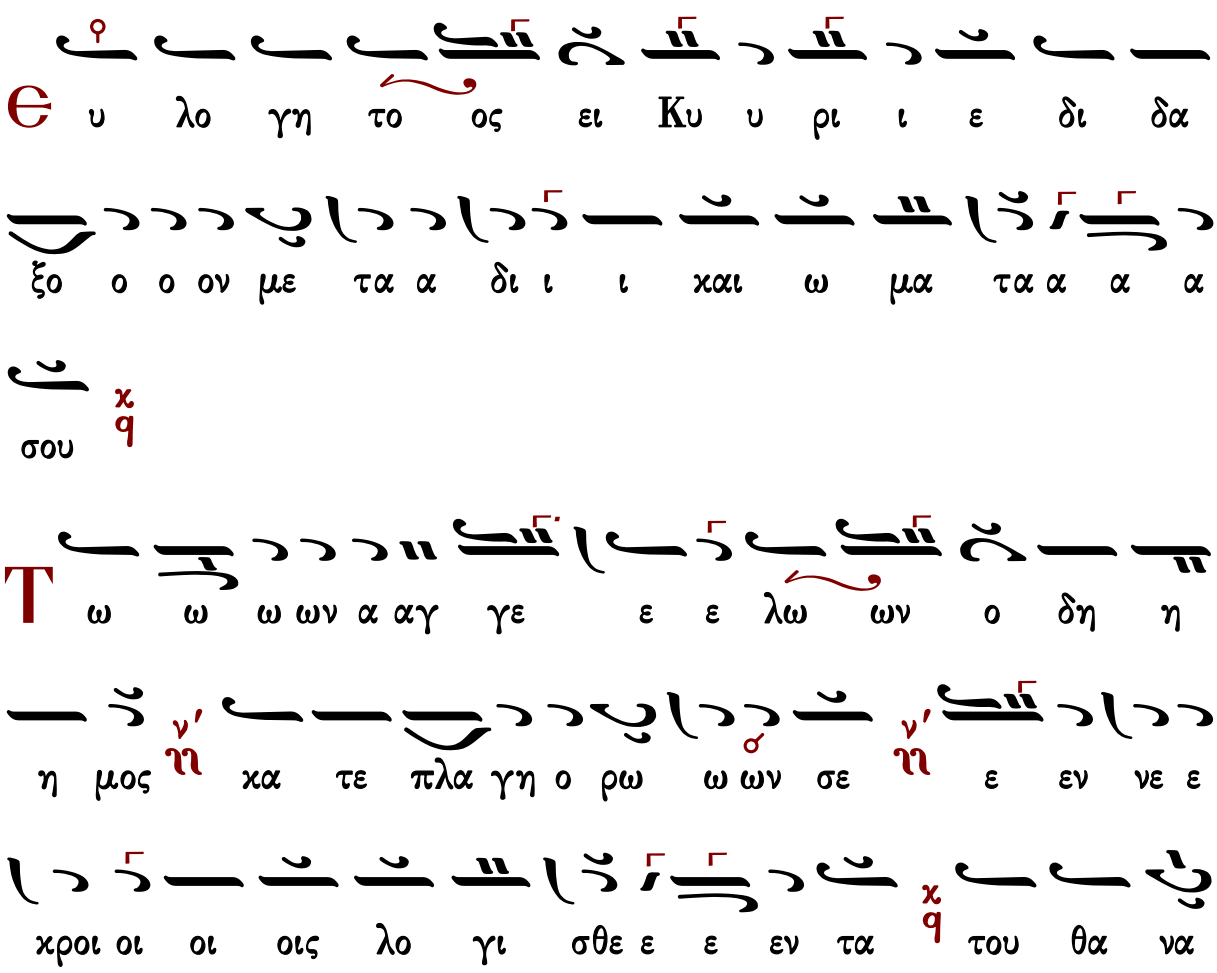

του ου δε ε Σω ω τηρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν κα

θε λο ο ο ον τα χ/q και αι συν ε ε α αυ τω ν'/ϩ

το ον Α δαμ ε γει ει ρα α αν τα χ/q και εξ

α δου πα α αν τας ε ε λε ευ θε ρω ω ω σα α α

αν τα χ/q

Ⲉ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

σου χ/q

Ⲧ ι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα χ/q συμ πα θως τοι οις

δα α κρυ υ/ϭ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι κιρ να

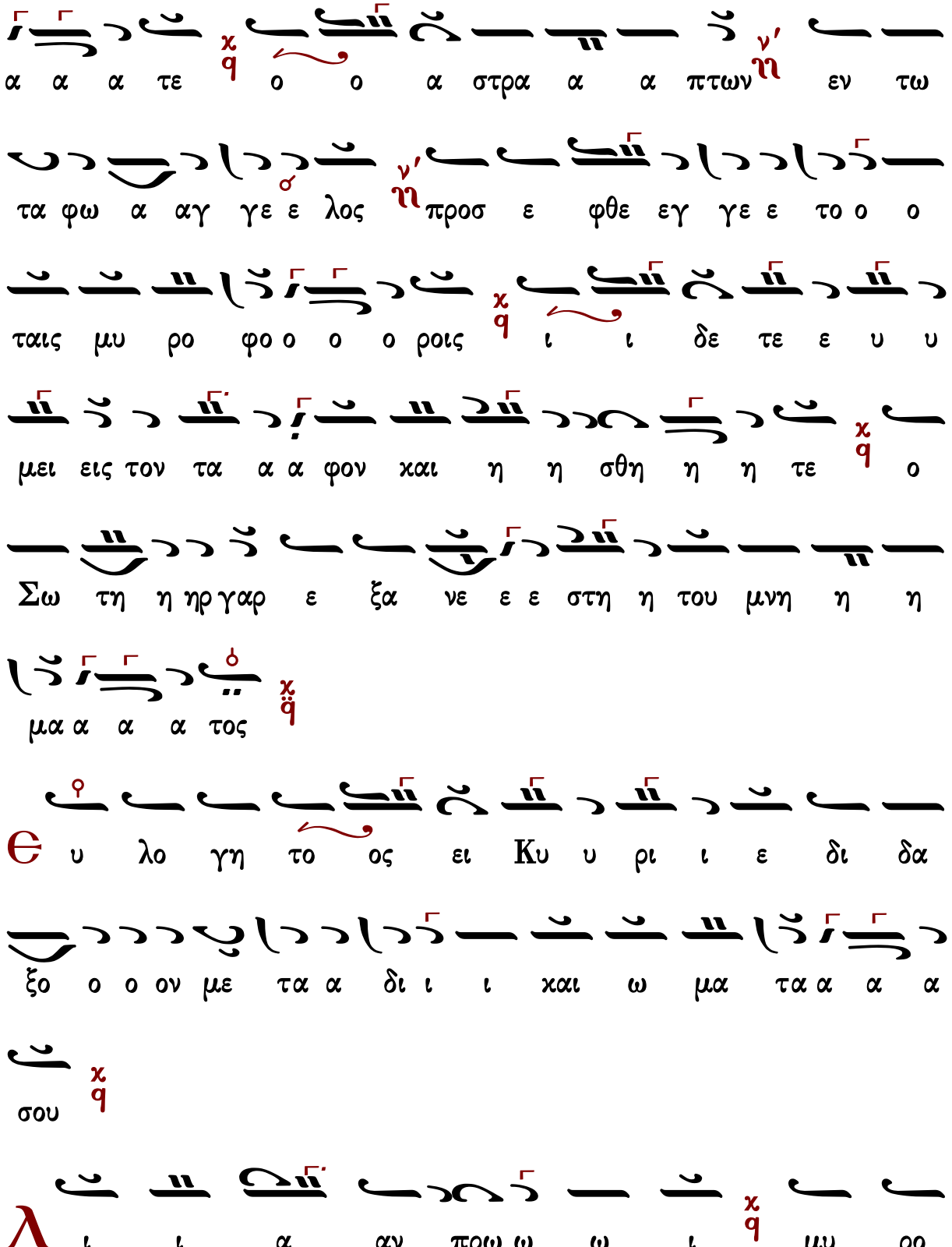
α α α τε ο ο α στρα α α πτων εν τω
τα φω α αγ γε ε λος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ο
ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ υ
μει εις τον τα α α φον και η η σθη η η τε ο
Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η του μνη η η
μα α α α τος
Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α
σου
λ ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο

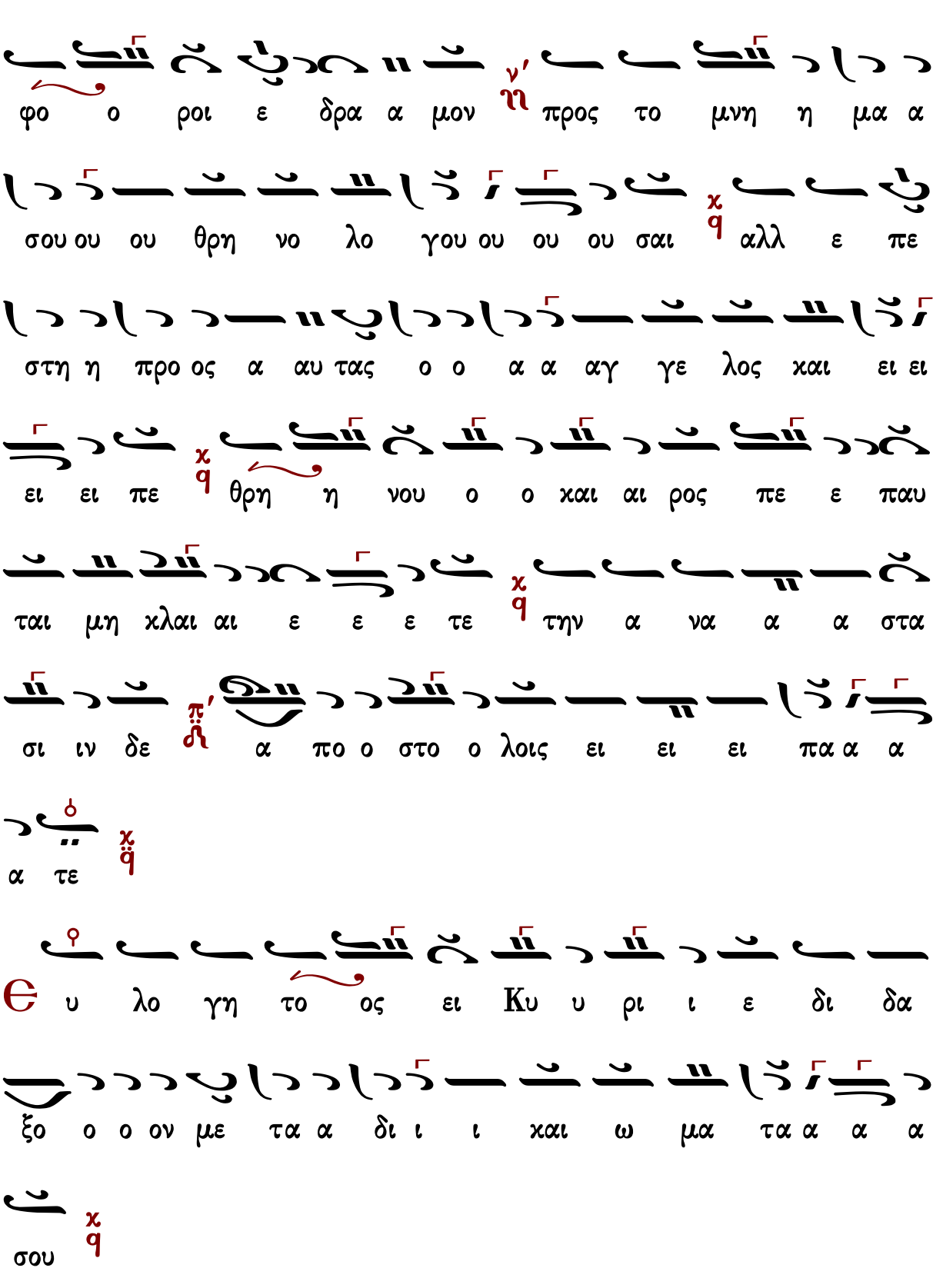
α μα η μνη το προς μον ν' δρα ε οι ο φο
α σαι ου ου ου ου γου λο νο θρη ου ου χ αλλ ε πε
α ει ει ος χαι λος γε αγ α α ο ο ας αυ α ος ρο η στη
α ε πε ρος χαι ι ο ο νου η θρη χ ει ει
α ε πα ι ε ε ε τε χ την α να α α στα
α α α ει ει ει πα ο ο στο ο λοις α π' δη ιν δε σι
χ α τε
δα δι ε ι ρι υ Κυ ει ος το γη λο υ Θ
α α α ω μα τα ι ι χαι ι δι α ον με ο ο ξο
χ σου

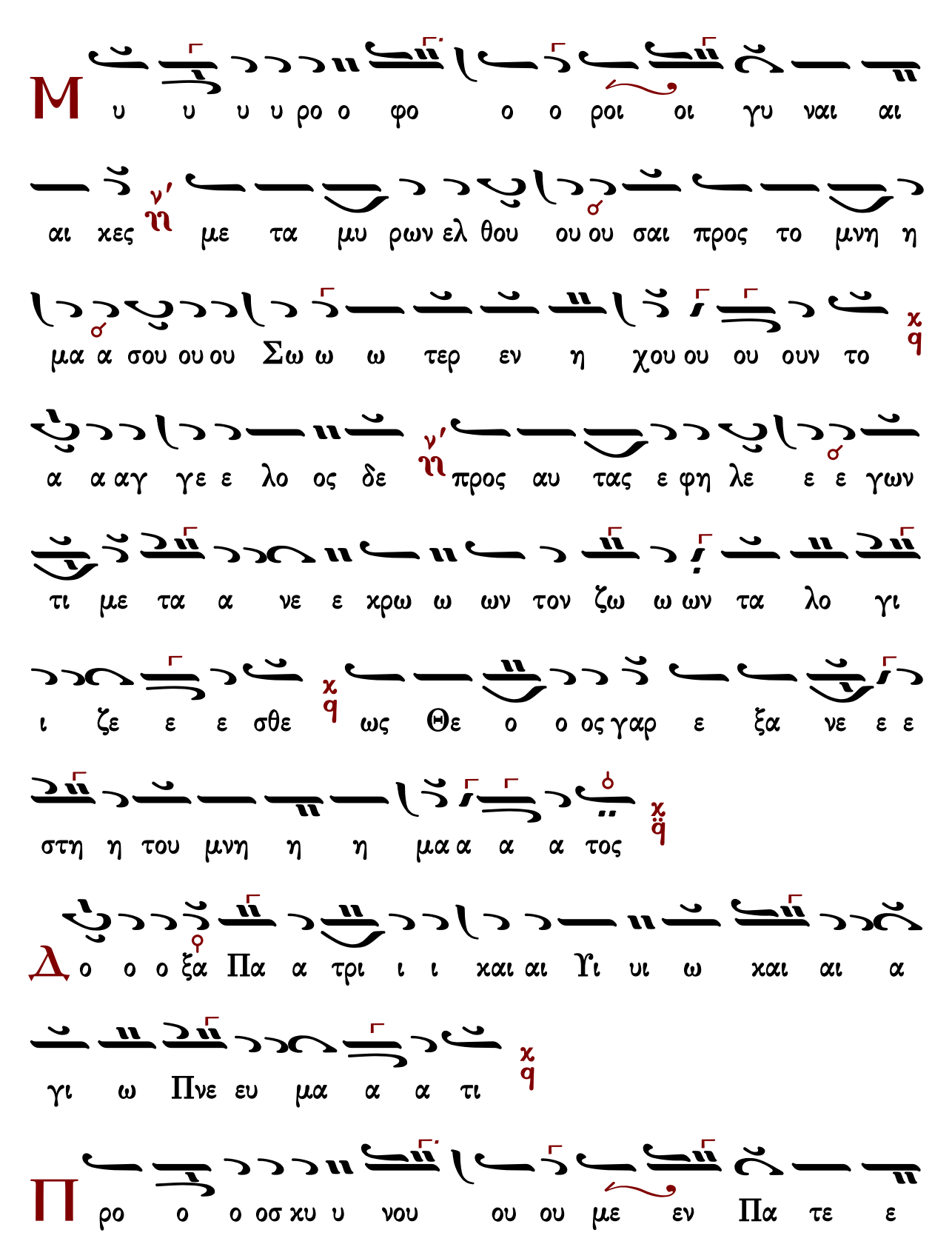
Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι
αι κες ν' η με τα μυ ρων ελ θου ου ου σαι προς το μνη η
μα α σου ου ου Σω ω ω τερ εν η χου ου ου ουν το χ q
α α αγ γε ε λο ος δε ν' η προς αυ τας ε φη λε ε ε γων
τι με τα α νε ε χρω ω ων τον ζω ω ων τα λο γι
ι ζε ε ε σθε χ q ως Θε ο ο ος γαρ ε ξα νε ε ε
στη η του μνη η η μα α α α τος χ q
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι α
γι ω Πνε ευ μα α α τι χ q
Π ρο ο ο οσ χυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα ν' η χαι τον του του Υι ο ο ον τε χαι αι το ο
α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα χ q τη η η ην α
α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου
σι ι ι α ν' η συν τοι οις Σε ε ρα α φιμ ν' η χρα α ζο
ον τες το α α α γι ος α α γι ι ι ος χ q α
α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε χ q
Κ αι νυ υ υν χαι α α ει ν' η χαι εις τους αι ω
ω νας τω ω ων αι ω ω ω νω ων α α μην χ q
Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε χου ου ου σα ν' η
τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω ω σω

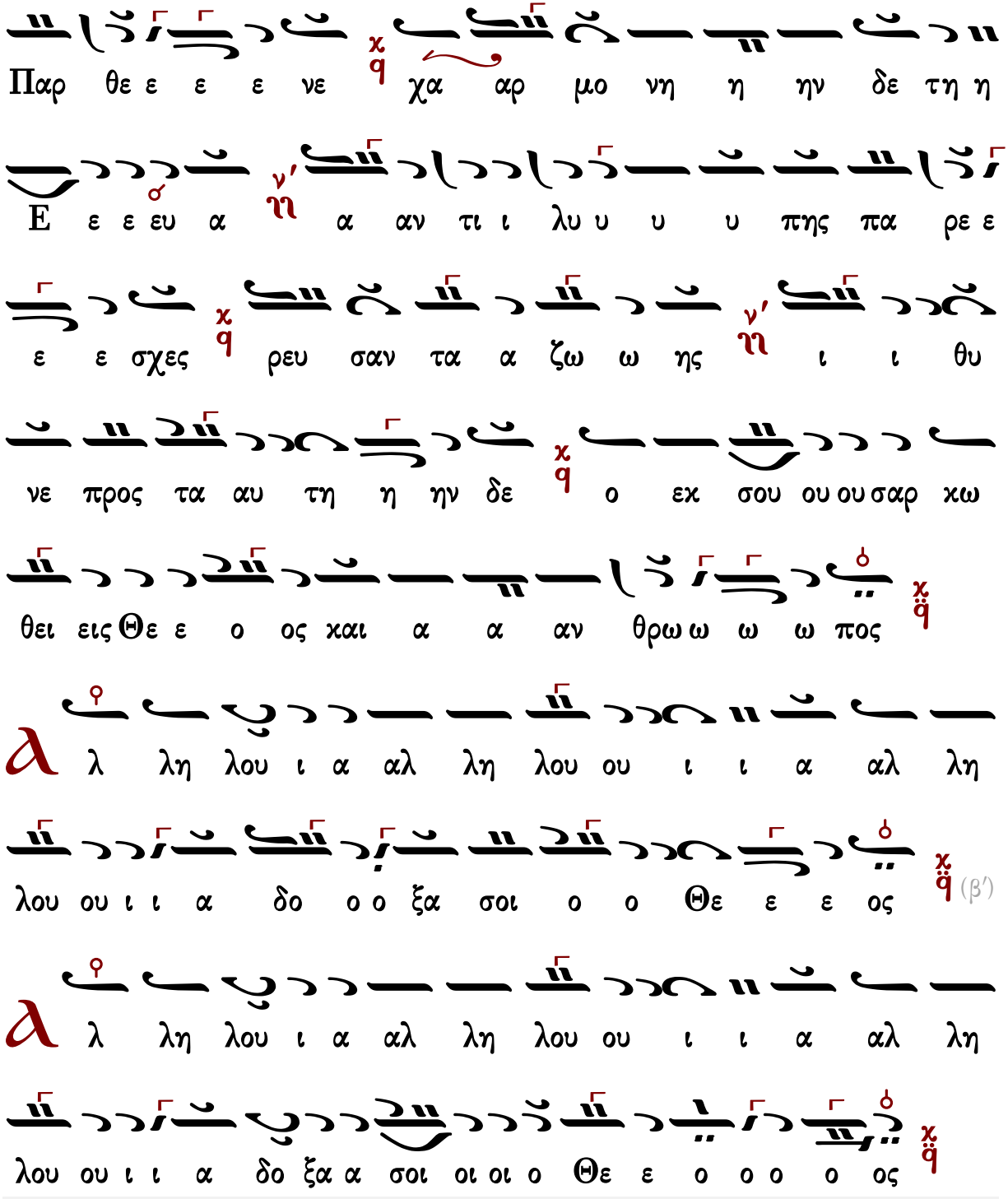

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (†1778)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ. 17*

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τ ω ων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η η μος κα

τε πλα α γη η ο ρω ω ω ων σε ε ε εν νε ε

κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν τα του ου θα να του

δε ε Σω τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα α θε λο ο

ο ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον Α α

δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ Α δου πα αν

τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α

κρυ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιρ να α α

τε ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω Α

αγ γε ε λο ος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο

ο φο ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α

φο ον και η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

ι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο φο ροι οι ε

ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο

ο γου ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει ει πε ε θρη η

νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε

ε ε την Α να α α στα α σι ιν δε ε α πο

στο λοις ει ει ει πα τε
υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι
δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α
σου
υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι κες με
τα μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προς το μνη η μα σου
ου ου Σω ω τερ ε εν η η χου ου ουν το Α αγ γε ε
λο ο ος δε ε προς αυ τας ε ε φη η λε ε ε ε
γω ων τι ι με ε τα α νε ε ε χρων τον ζω ω ω ων
τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω Πνευ ευ μα

α τι ι ι

Προ οσ κυ νου ου ου με εν Πα τε ε ρα και αι

τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι το ο α α

α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι

α αν Τρι α α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι

ι α α συ υν τοι οις Σε ε ρα α α φιμ χρα α ζο

ο ον τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος

α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νων α α μη η ην

Ζ ω ο δο ο την τε ε χου ου ου ου σα τον Α

δαμ αμ αρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε ε ε

νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ α

αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες ρε ευ σαν

τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε

ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε ος χαι α α

αν θρω πος

λ λ λη η λου ι ι α α α αλ λη η λου ου ι

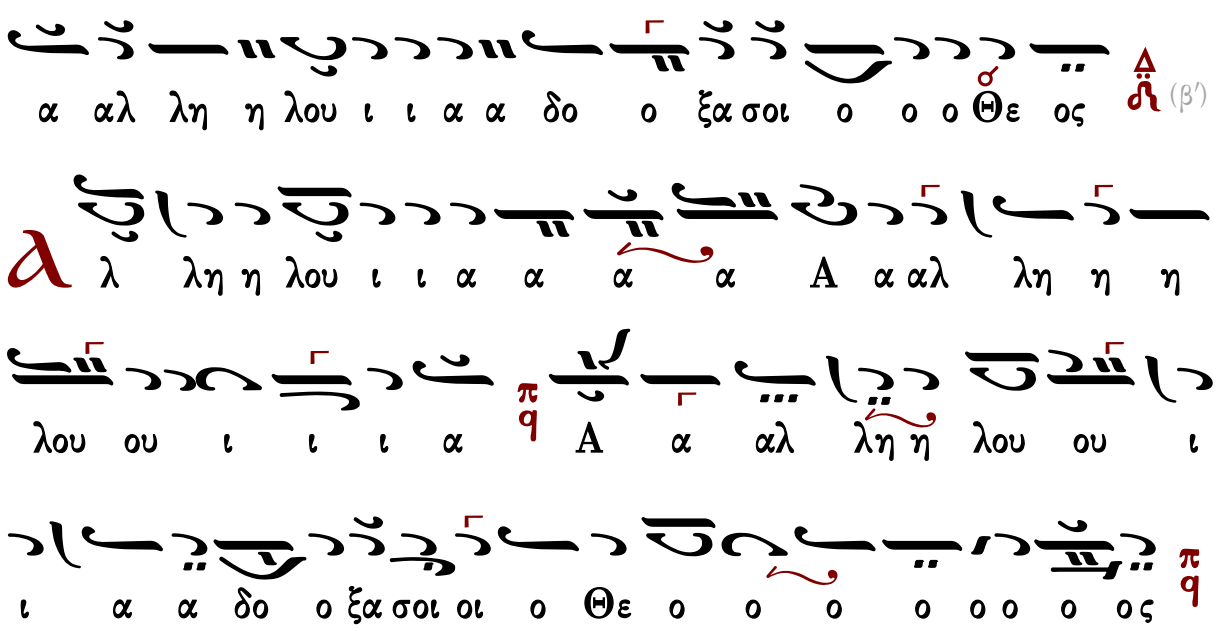

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ π q Πα

Χρήστος Τσακίρογλου#

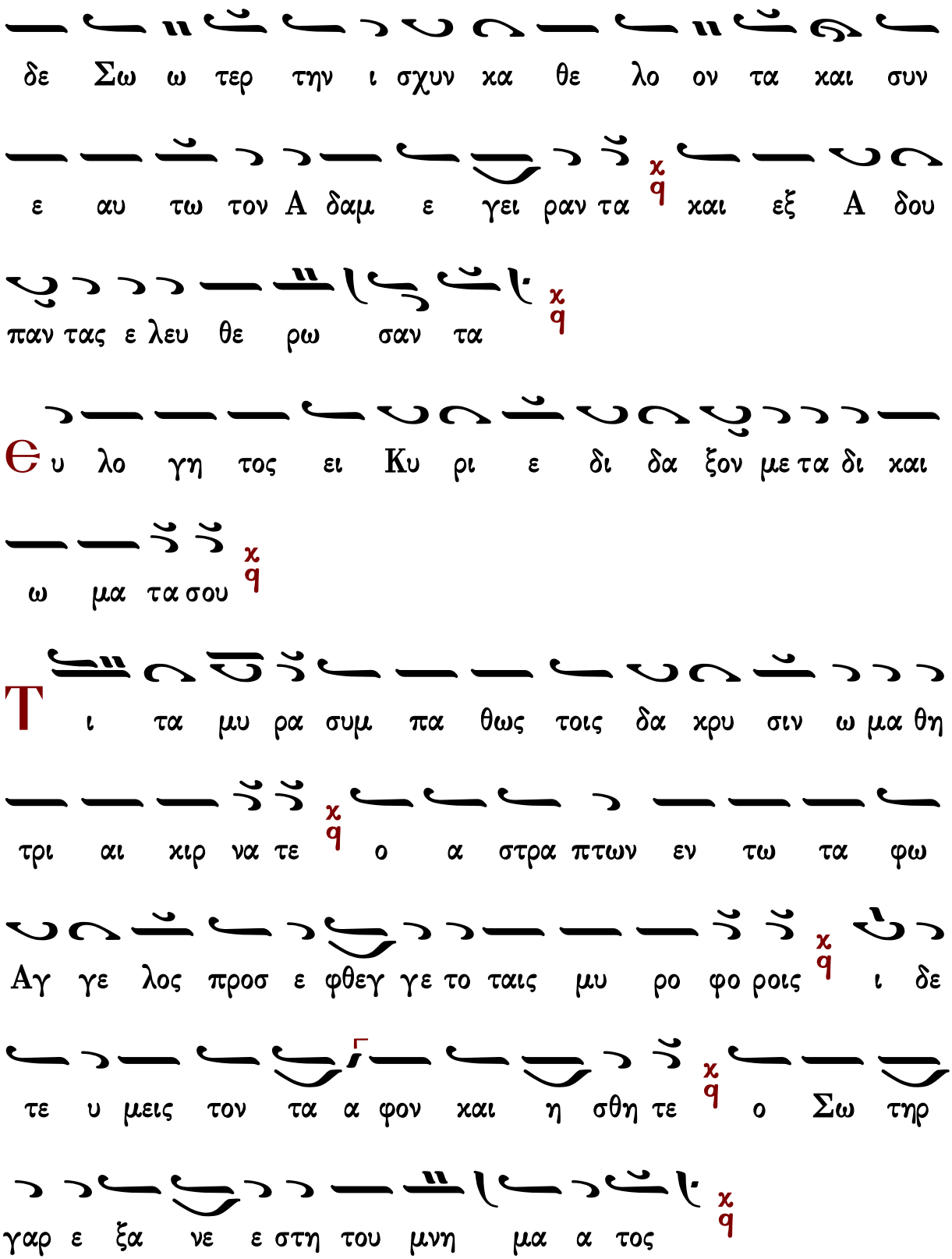
δε Σω ω τερ την ι σχυν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα κ/q και εξ Α δου
παν τας ε λευ θε ρω σαν τα κ/q
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου κ/q
Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη
τρι αι κιρ να τε κ/q ο α στρα πτων εν τω τα φω
Αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις κ/q ι δε
τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε κ/q ο Σω τηρ
γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος κ/q

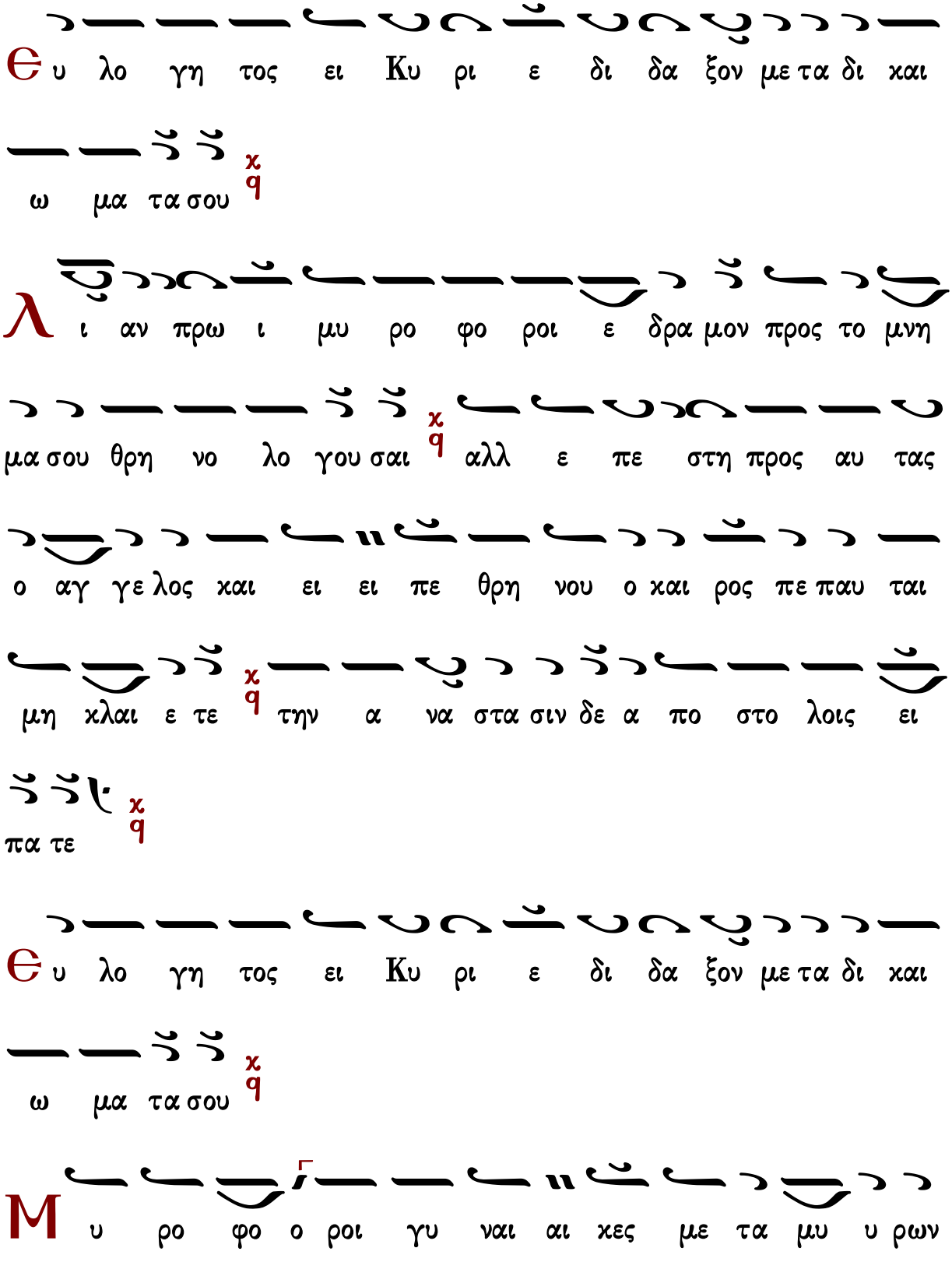
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
χ
q
Λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σου θρη νο λο γου σαι
χ
q
αλλ ε πε στη προς αυ τας
ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε
χ
q
την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει
πα τε
χ
q
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
χ
q
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

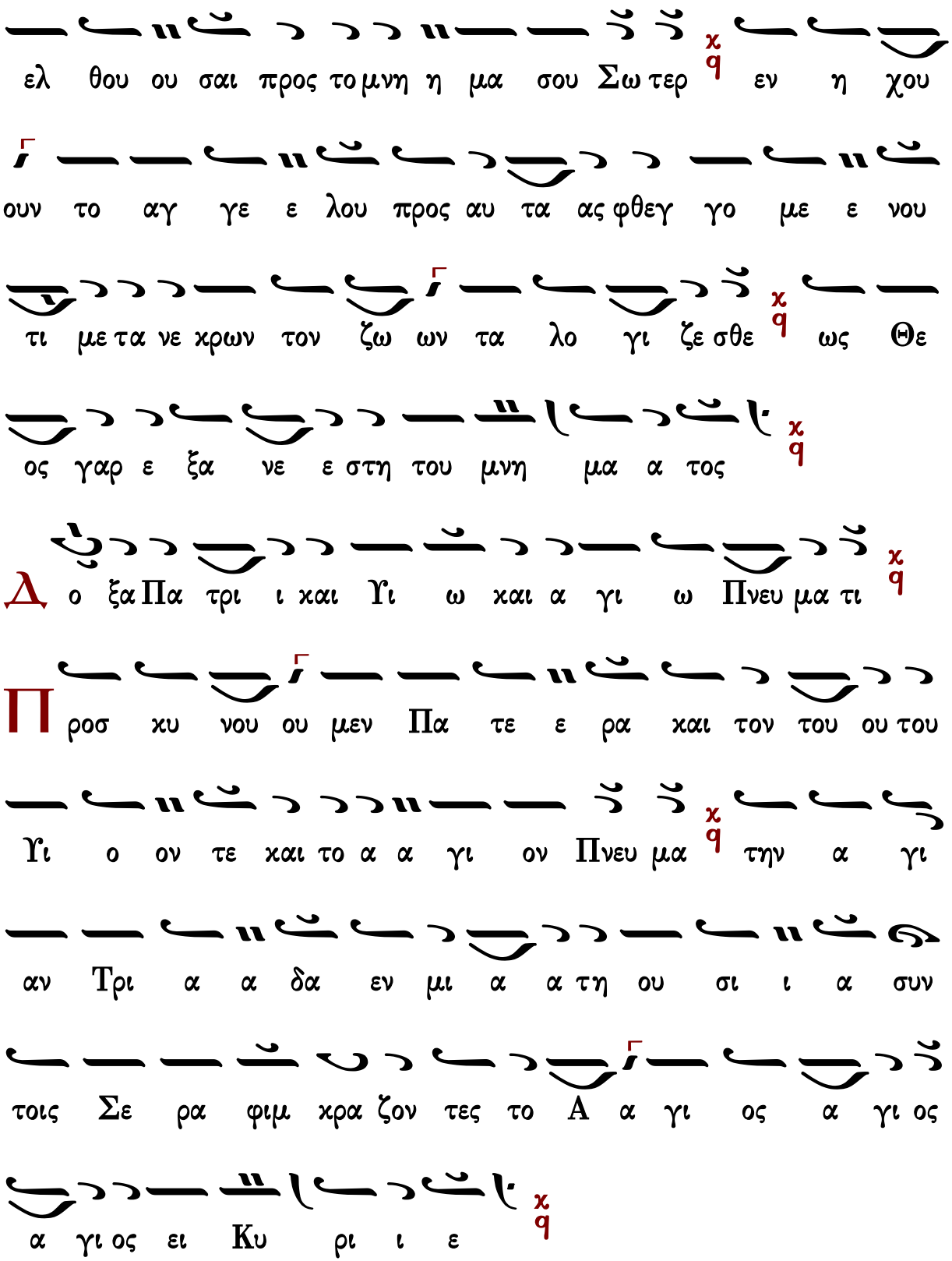
ελ θου ου σαι προς τομνη η μα σου Σωτερ εν η χου
ουν το αγ γε ε λου προς αυ τα ας φθεγ γο με ε νου
τι μετα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε
ος γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και τον του ου του
Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα την α γι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν
τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το Α α γι ος α γι ος
α γι ος ει Κυ ρι ι ε

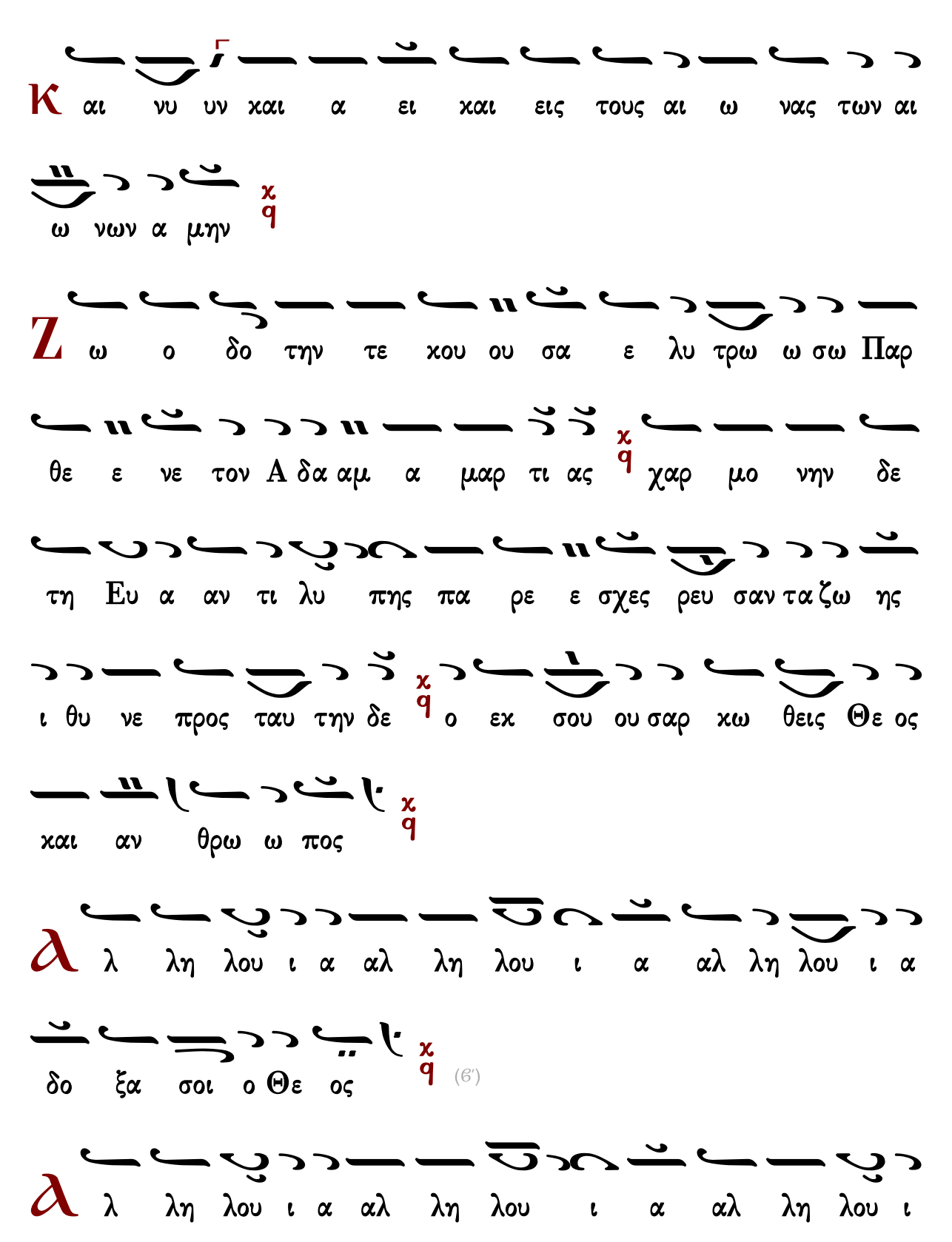
Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ζ ω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νην δε
τη Ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης
ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σου ου σαρ κω θεις Θε ος
και αν θρω ω πος
Α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α
δο ξα σοι ο Θε ος (6')
Α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου ι

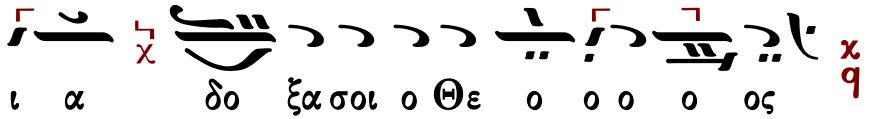

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ̇ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.222*

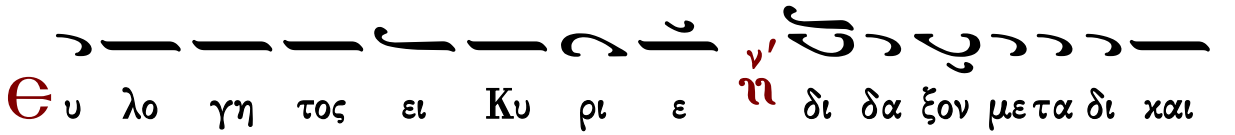

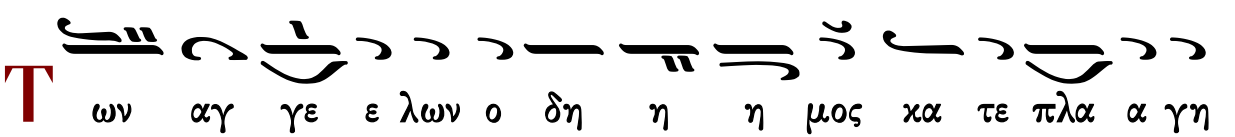

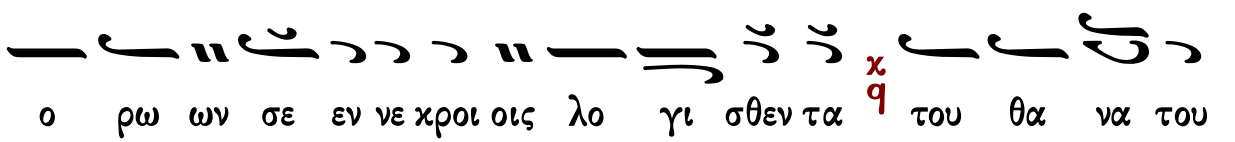

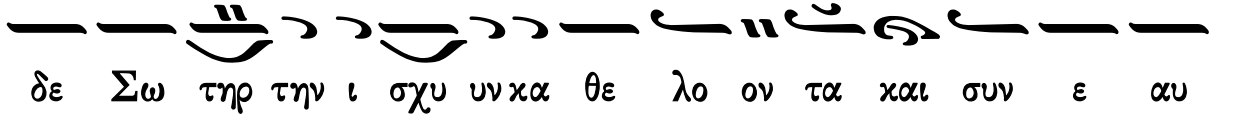

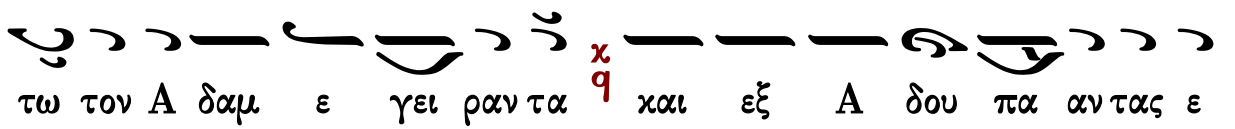

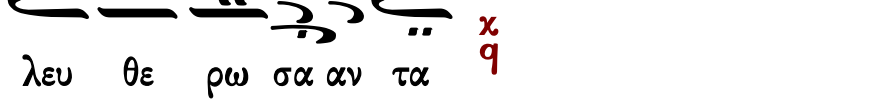

Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' ϩ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Τ ι τα μυ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι κιρ να τε χ q ο α στρα πτων εν τω τα φω αγ

γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ q ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε χ q ο Σω τηρ γαρ εξ α νε

ε στη του μνη μα α τος χ q

Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' ϩ δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον ν' ϩ προς το

μνη μα σου θρη νο λο γου σαι χ q αλλ ε πε ε στη η προς

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε ν' η θρη νου ο και ρος

πε παυ ται μη χλαι ε τε χ q την Α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα α τε χ q

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν' η δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι αι χες με τα μυ υ ρων

ελ θου ου σαι ν' η προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χουν το χ q

αγ γε λου τρα νω ως προς αυ τα ας φθεγ γο με ε

νου ν' η τι με τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε χ q ως

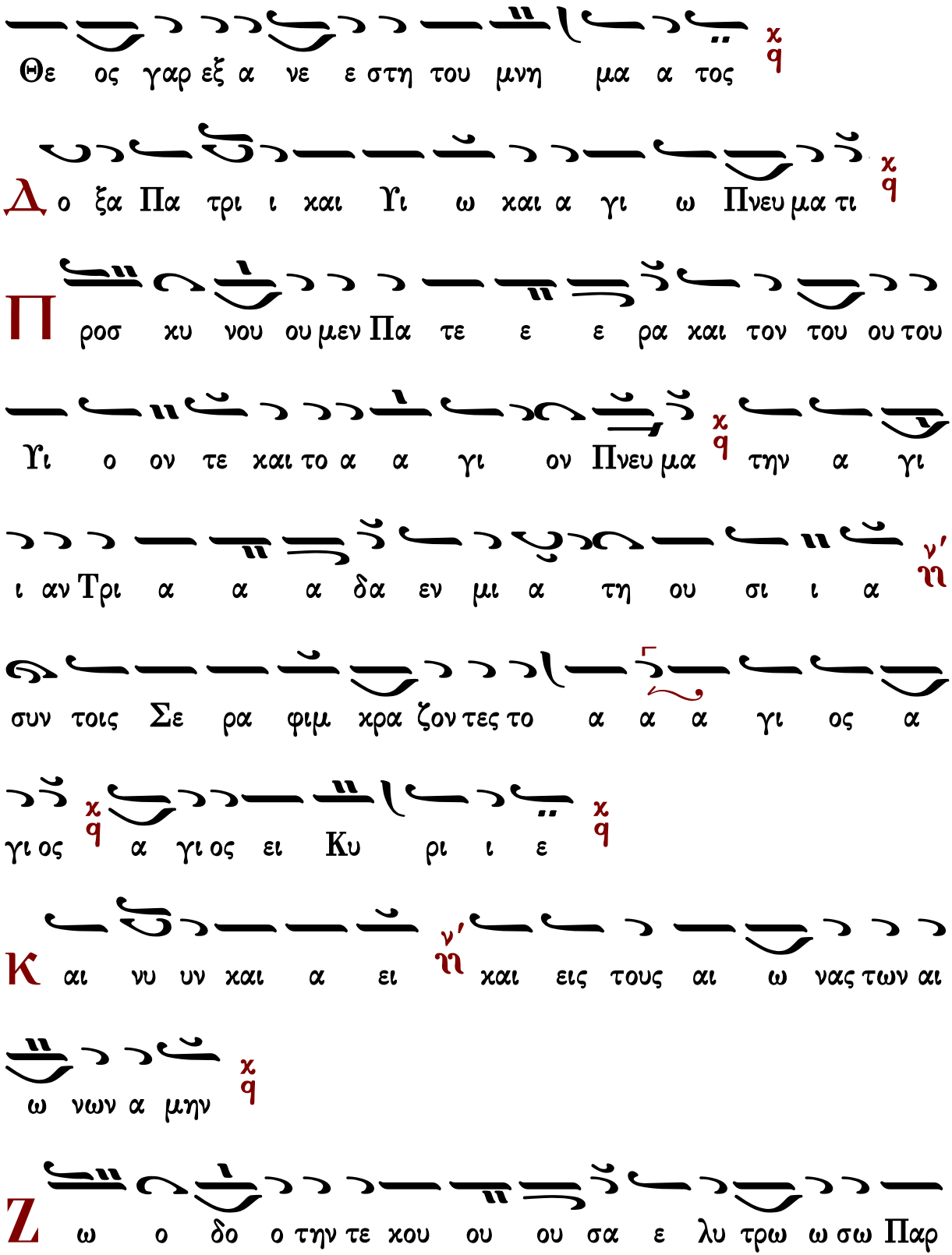
Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη μα α τος
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ε ρα και τον του ου του
Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα την α γι
ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι α
συν τοις Σε ρα φιμ κρα ζον τες το α α α γι ος α
γι ος α γι ος ει Κυ ρι ι ε
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ζ ω ο δο ο την τε κου ου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ

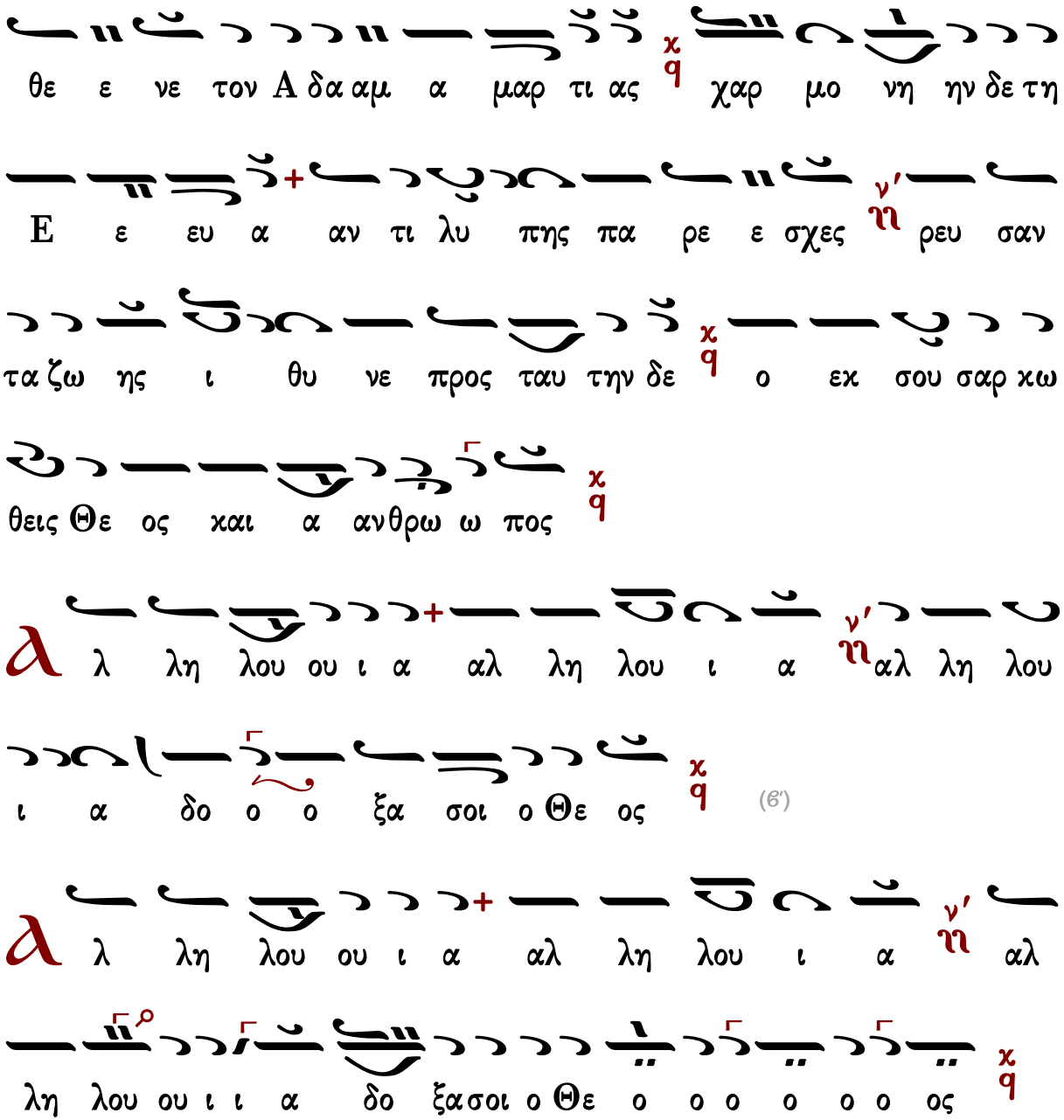

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϊ Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.243/255*

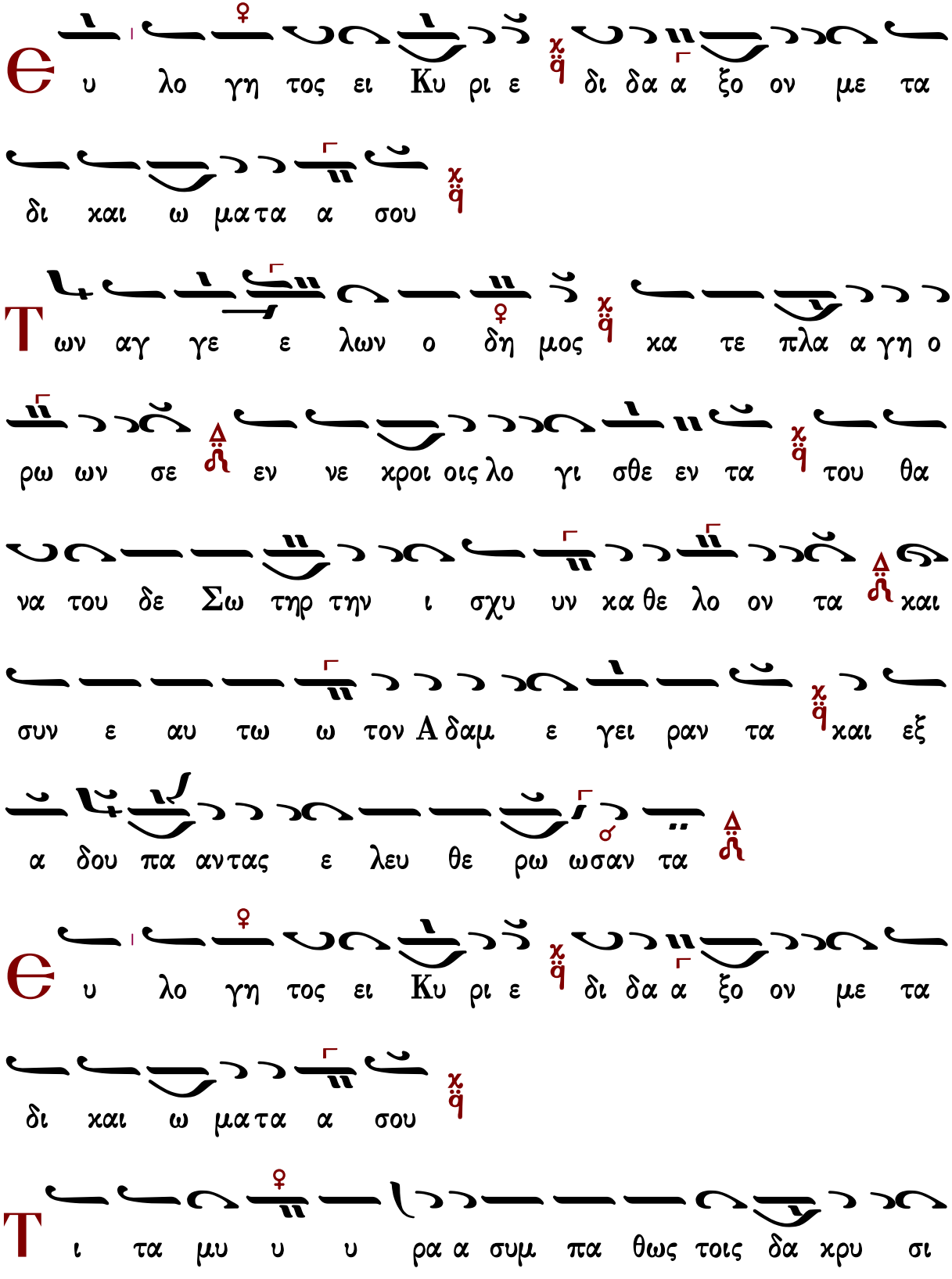
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα
δι και ω ματα α σου
Τ ων αγ γε ε λων ο δη μος κα τε πλα α γη ο
ρω ων σε εν νε κροι οις λο γι σθε εν τα του θα
να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και
συν ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ
α δου πα αν τας ε λευ θε ρω ωσαν τα
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα
δι και ω ματα α σου
Τ ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρυ σι

ιν ω μα θη τρι αι χιρ να α τε χ ο α στρα α πτω ων

εν τω τα φω αγ γε λος Δ προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο

φο ο ροις χ ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε π ο

Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη ημα τος Δ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε χ δι δα α ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου χ

Λ ι ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον Δ προς

το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι χ αλλ ε πε στη προς

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε χ θρη νου ο και

ρο ος πε παυ ται η μη η χλαι ε τε χ την α να α στα σιν δε

α πο στο λοις ει ει πα τε

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ υ ρων

ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χου ουν

το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου τι με

τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ εξ

α νε ε στη του μνη ημα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Π ροσ χυ νου ου μεν Πα τε ρα χαι τον του ου του Υι

ο ον τε χαι το Α α γι ον Πνε ευ μα την

α γι ι αν Τρι α δα α εν μι α α τη ου σι

ι α συν τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το α α

γι ος α γι ος α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε χου σα α ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ι ας χαρ

μο νη ην δε τη Ευ α α αν τι λυ υ πης πα ρε

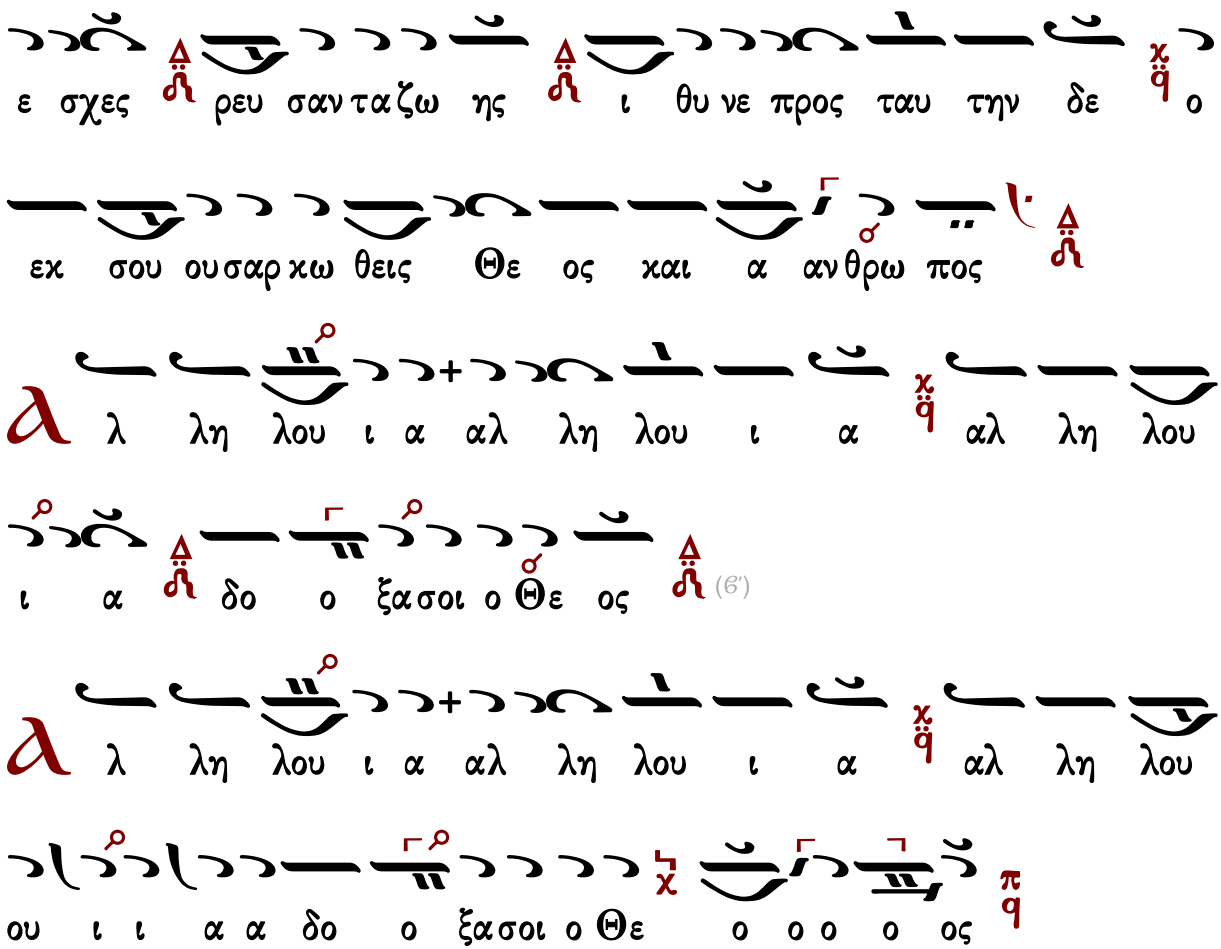

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Γέμελου

Ἦχος λ̃ π̃ ϊ̈ Πα

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Οκτάηχον Μουσικόν Λειμωνάριον
τόμος Στ΄ 1985-1993 σ.50*

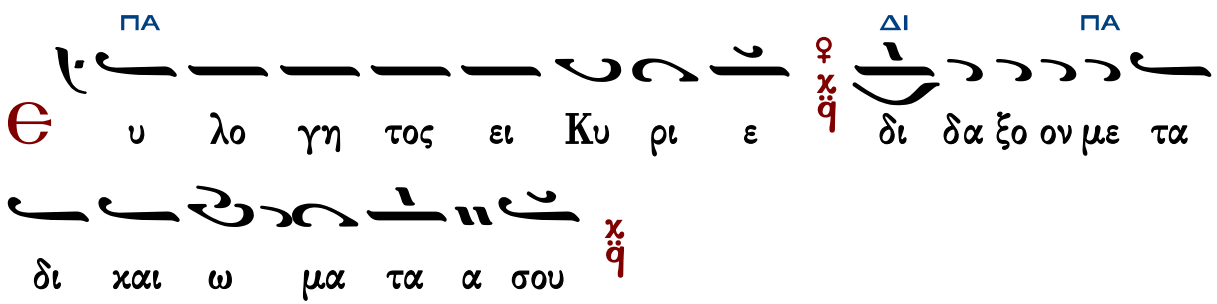

ΠΑ ΔΙ

Τ ων αγ γε ε λων ο δη μος κα τε πλα γη ο

ΠΑ

ρω ων σε εν νε κροι οις λο γι σθε εν τα

ΔΙ

του θα να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε

ΠΑ

λο ον τα και συν ε αυ τω ω ω τον Α δαμ ε

ΔΙ ΠΑ

γει ει ραν τα α α α και εξ Α δου πα αν τας ε

ΔΙ

λευ θε ρω ωσαν τα

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου

ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Τ ι τα μυ υ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν

ΚΕ

ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α α

ΠΑ ΔΙ

πτω ων εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

μυ ρο φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η

ΔΙ

σθη τε ε ε ε ο Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη

ΠΑ

ημα τος

ΠΑ

υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

ΠΑ

δι και ω μα τα α σου

ΠΑ

ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι οι ε δρα μο ον προς

το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς

ΔΙ ΠΑ

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο

ΚΕ↓

και ρο ος πε ε παυ ται μη η κλαι αι ε τε την

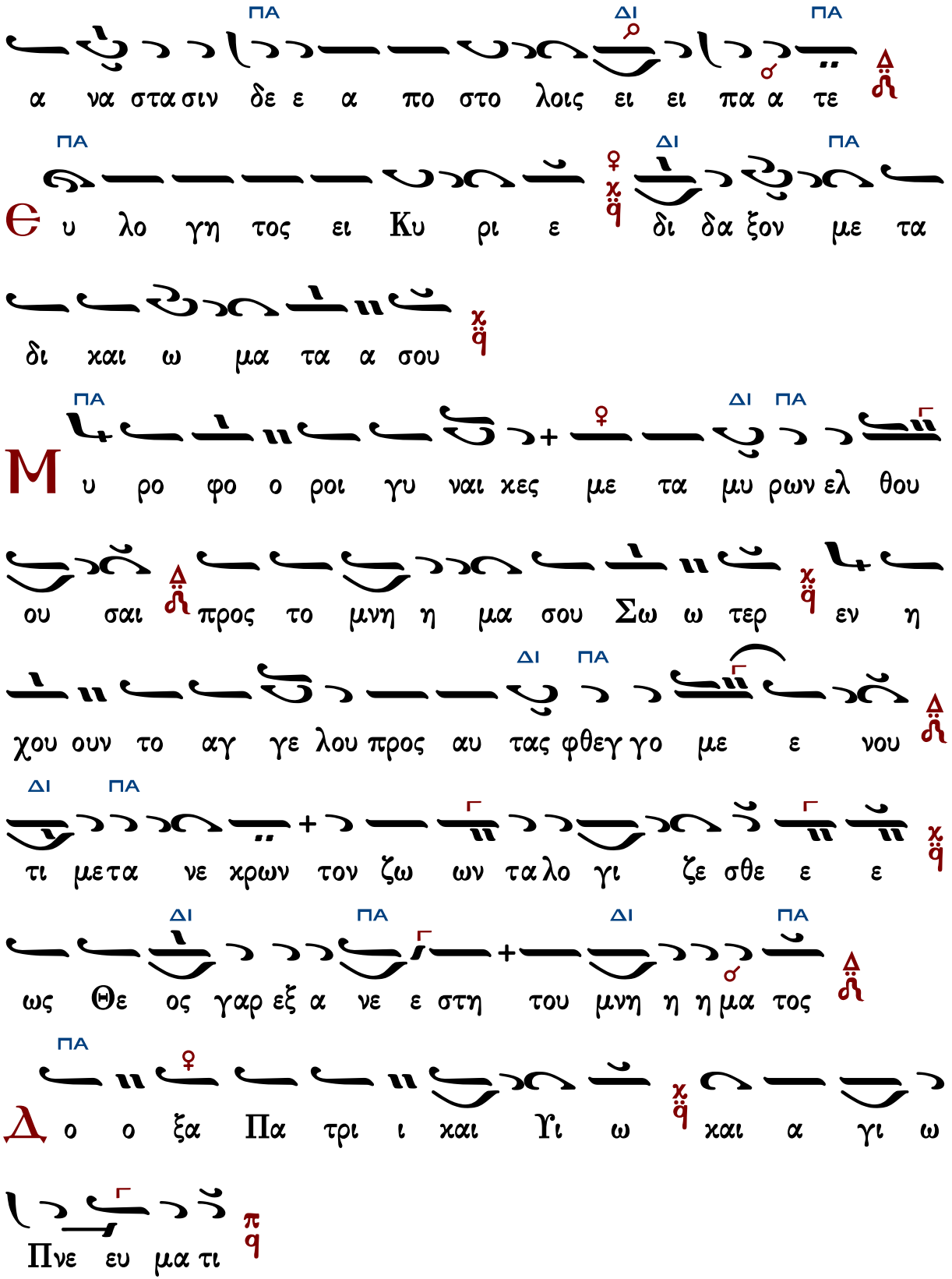
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α να στα σιν δε ε α πο στο λοις ει ει πα α τε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ѳ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων ελ θου
ου σαι προς το μνη η μα σου Σω ω τερ εν η
ΔΙ ΠΑ
χου ουν το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου
ΔΙ ΠΑ
τι μετα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ε ε
ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ως Ѳε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη η η μα τος
ΠΑ
Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνε ευ μα τι

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Προσ χυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι ο

ον τε και το α α γι ον Πνε ευ μα την α

ΔΙ ΠΑ

γι ι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α συν

τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το Α α γι ος Α

ΔΙ ΠΑ

γι ο ο ος Α γι ος ει ει Κυ υ ρι ε

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

Ζω ο δο ο την τε χου σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ας ε λυ τρω ω σω Παρ θε ε νε χαρ

ΔΙ ΠΑ

μο νη ην δε τη Ευ α αν τι λυ πης πα

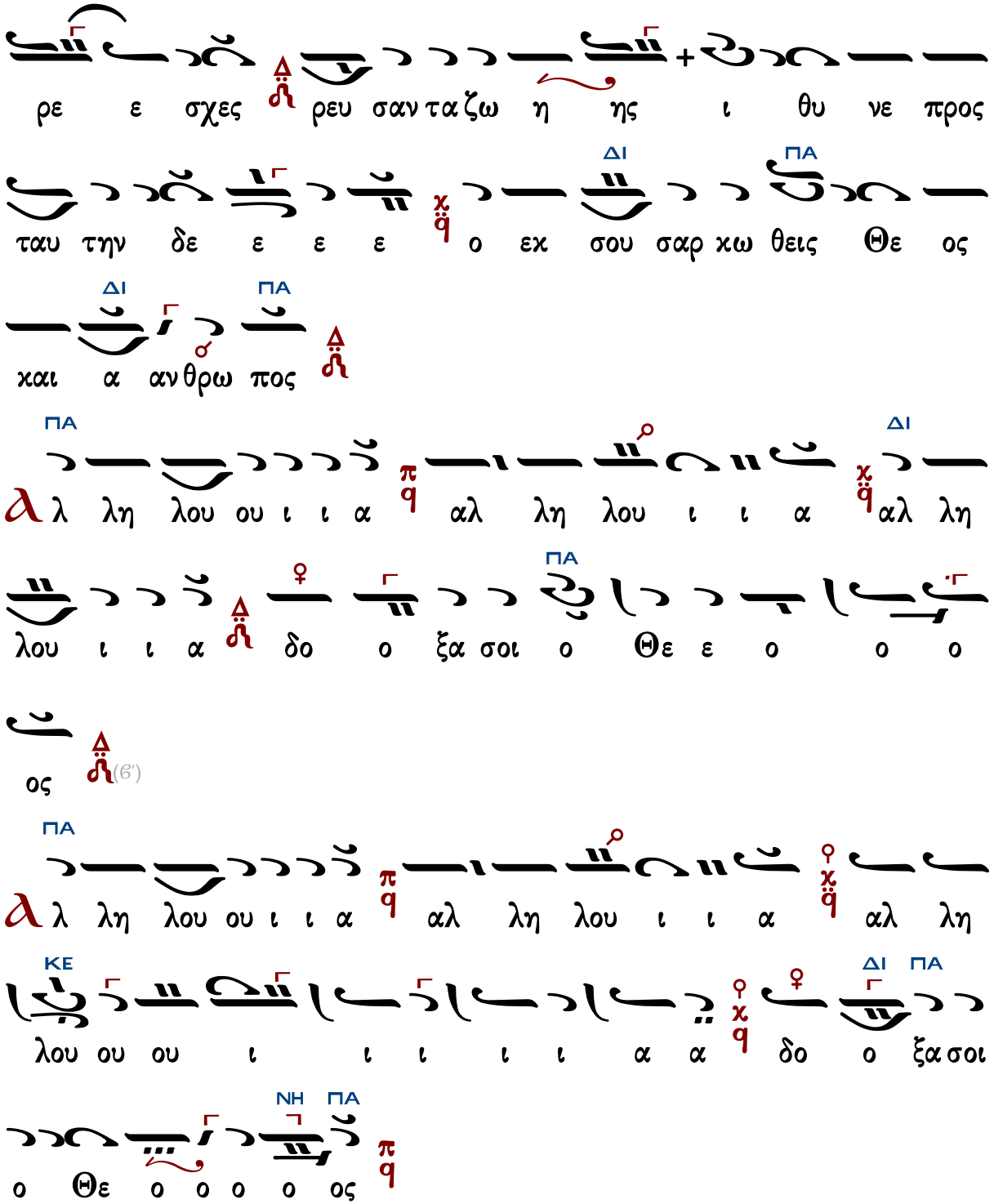

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ὑπακοή

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.138#

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος λ π ϊ Κε χ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.138*

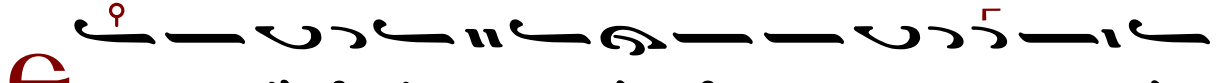

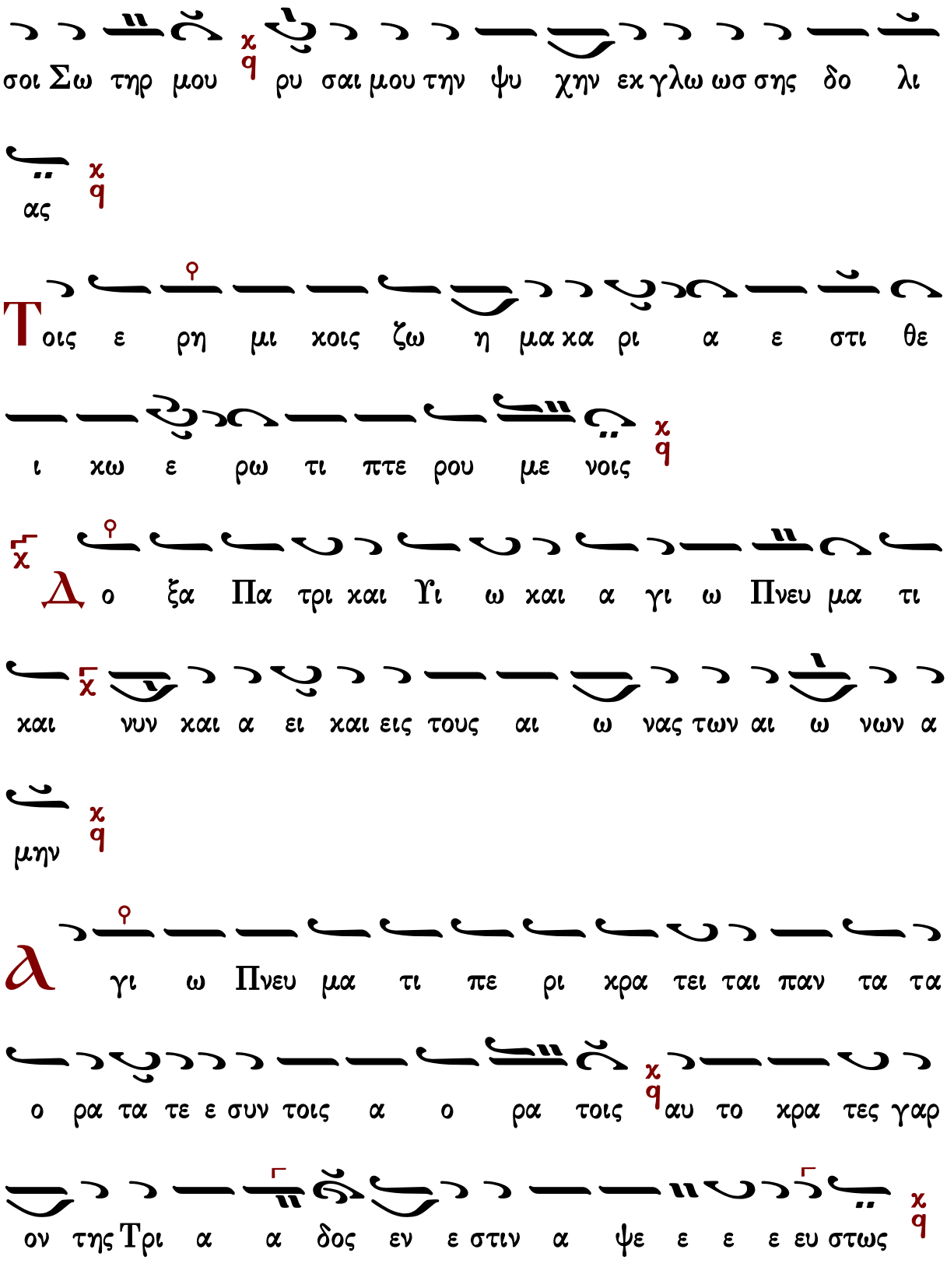
σοι Σω τηρ μου χq ρυ σαι μου την ψυ χην εκ γλω ωσ σης δο λι
ας χq
Τοις ε ρη μι κοις ζω η μα κα ρι α ε στι θε
ι κω ε ρω τι πτε ρου με νοις χq
χ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
και χ νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην χq
Α γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα τα
ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις χq αυ το κρα τες γαρ
ον της Τρι α α δος εν ε στιν α ψε ε ε ε ευ στως χq

Ἀντίφωνον β′

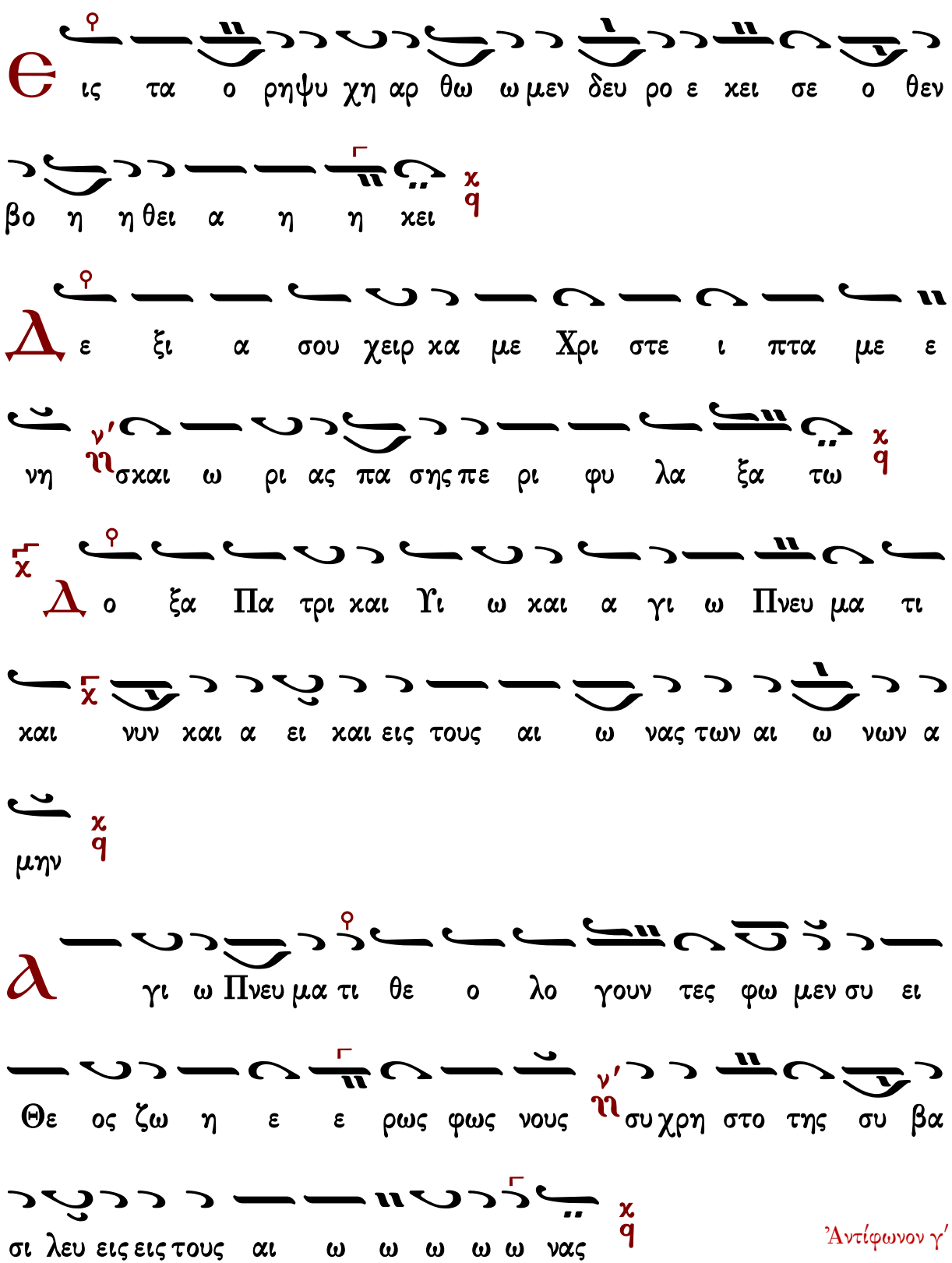
Θ ις τα ο ρηψυ χη αρ θω ω μεν δευ ρο ε χει σε ο θεν
βο η η θει α η η χει
Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη σκαι ω ρι ας πα σης πε ρι φυ λα ξα τω
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
λ γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν συ ει
Θε ος ζω η ε ε ρως φως νους συ χρη στο της συ βα
σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας

Ἀντίφωνον γ′

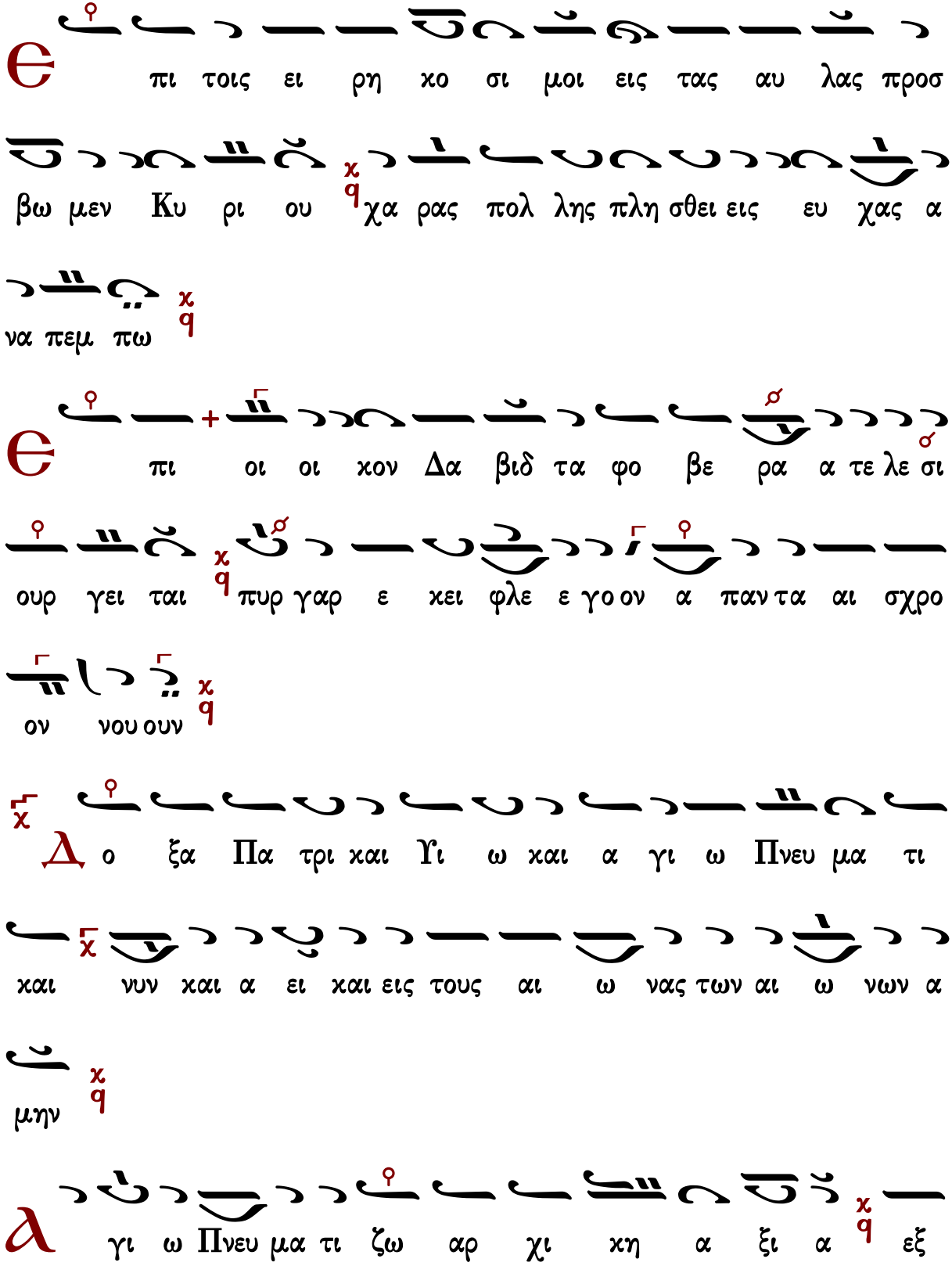
Є πι τοις ει ρη χο σι μοι εις τας αυ λας προσ
βω μεν Κυ ρι ου χα ρας πολ λης πλη σθει εις ευ χας α
να πεμ πω
Є πι οι οι χον Δα βιδ τα φο βε ρα α τε λε σι
ουρ γει ται πυρ γαρ ε κει φλε ε γο ον α παν τα αι σχρο
ον νου ουν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
λ γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι α εξ

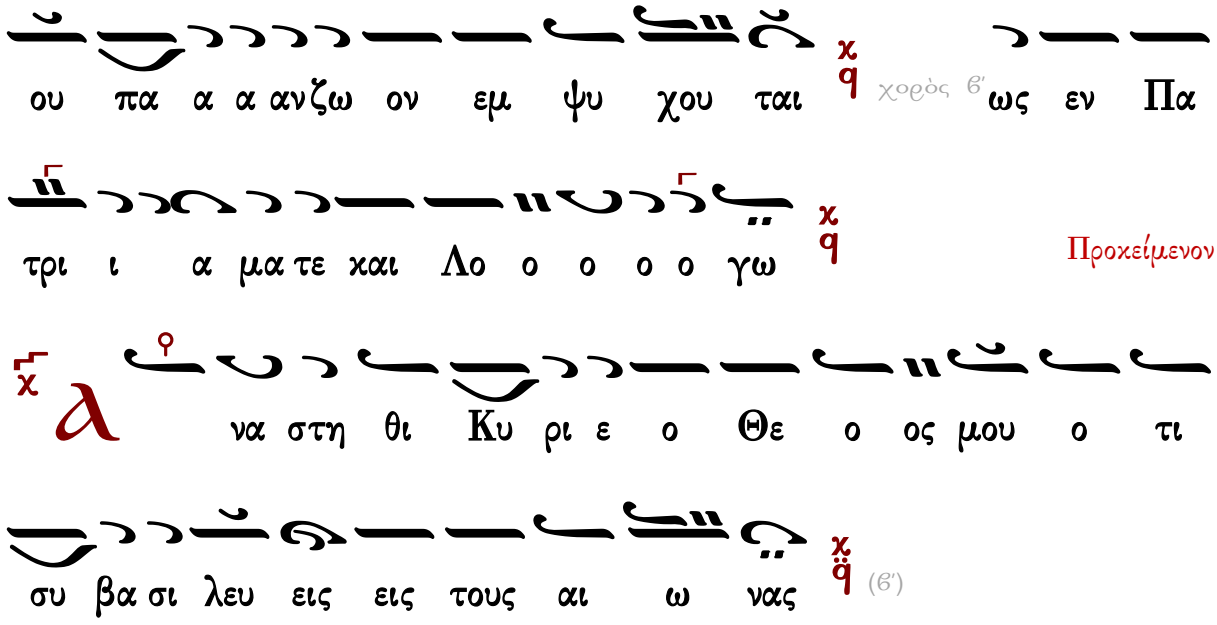

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσια σου.

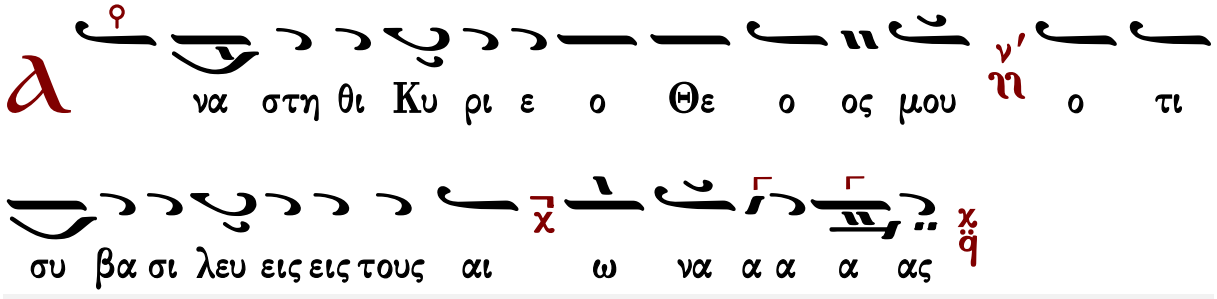

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος λ/π ἀ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.228#

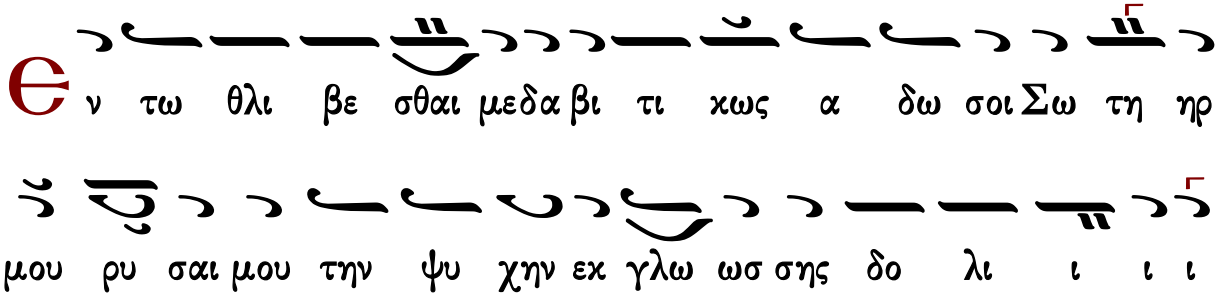

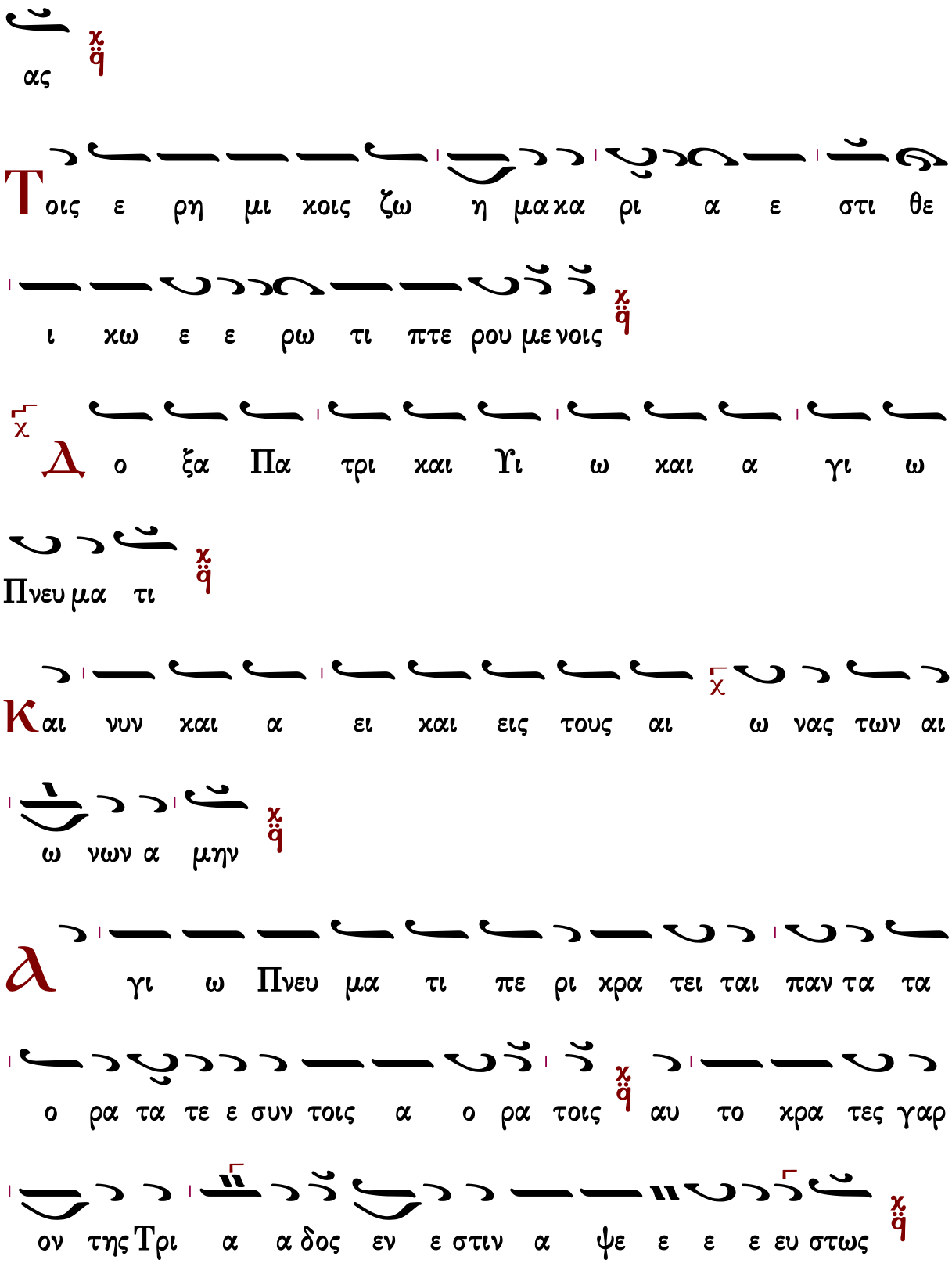
ας
Τοις ε ρη μι χοις ζω η μα χα ρι α ε στι θε
ι χω ε ε ρω τι πτε ρου με νοις
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
γι ω Πνευ μα τι πε ρι χρα τει ται παν τα τα
ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το χρα τες γαρ
ον της Τρι α α δος εν ε στιν α ψε ε ε ε ευ στως

ἀντίφωνον β′

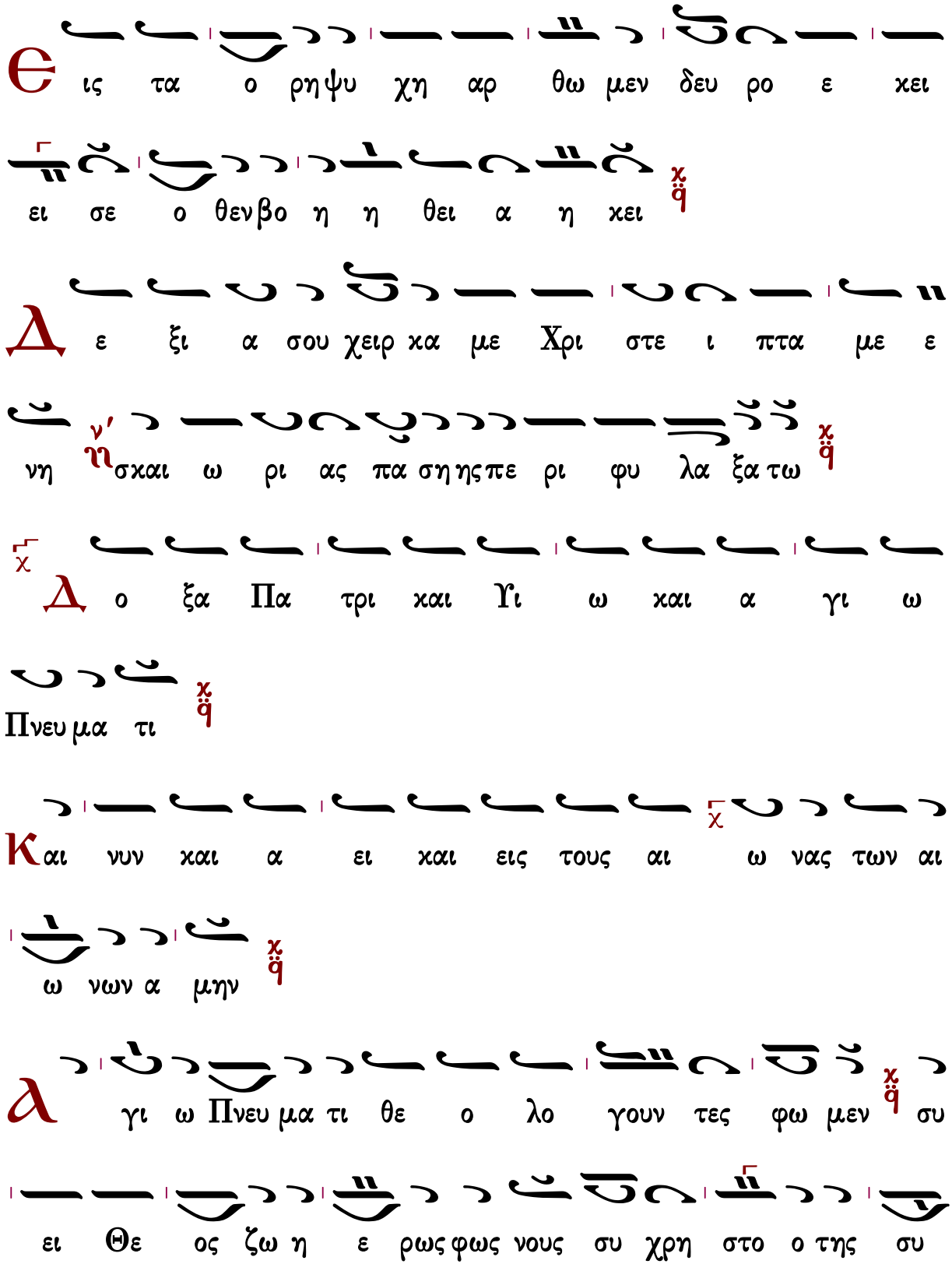
Ѳ ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε κει
ει σε ο θεν βο η η θει α η κει
Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε
νη ν' ν σκαι ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
λ γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν σου
ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους σου χρη στο ο της σου

βα σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας

ἀντίφωνον γ′

Є πι τοις ει ρη χο σι μοι εις τας αυ λας προσ

βω μεν Κυ ρι ι ου χα ρας πολ λης πλη σθεις ευ χας α

να πε ε ε ε εμ πω

Є πι οι χον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι

ουρ γει ται πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παν τα αι σχρο ο

ο ο ον νουν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

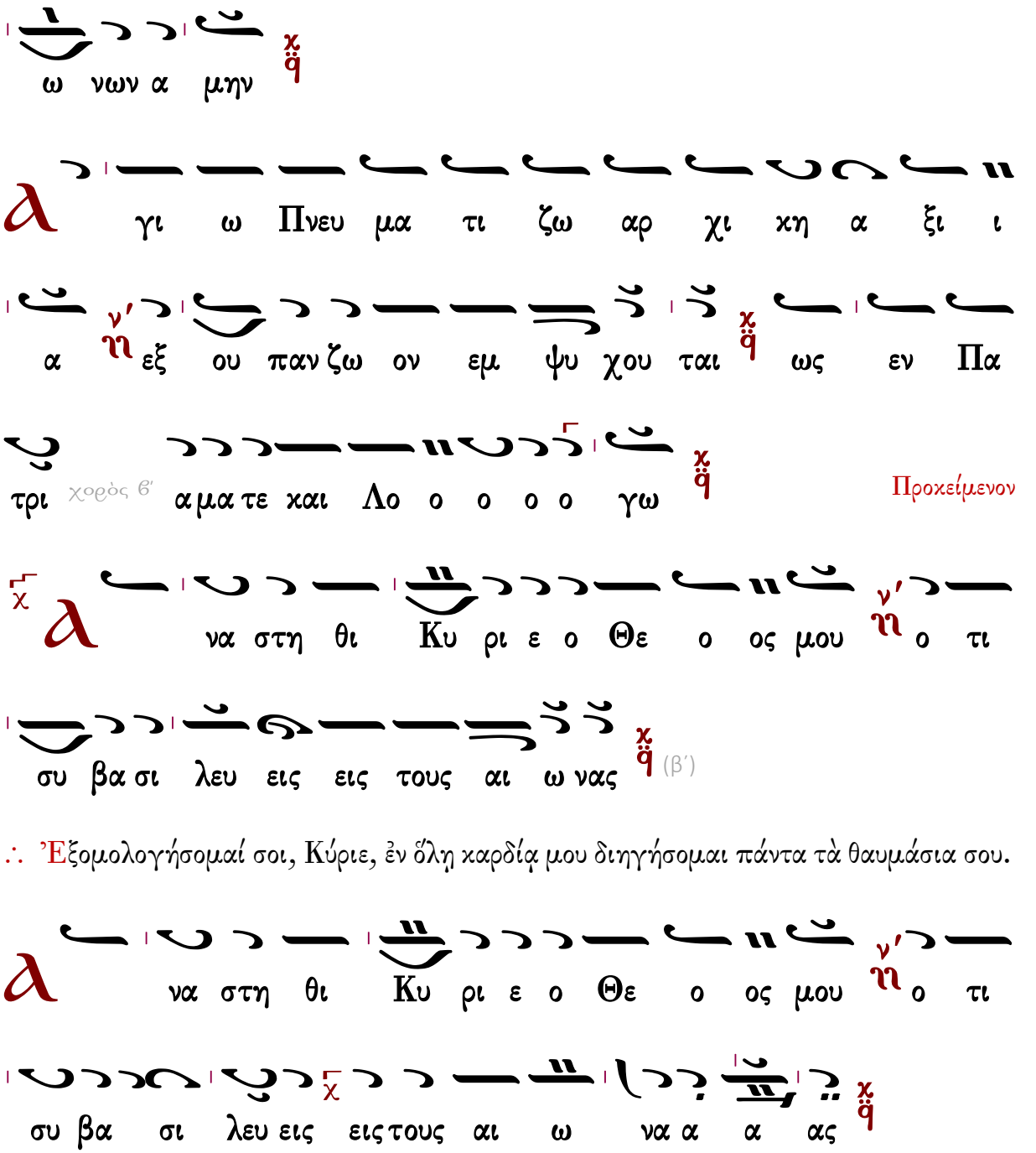

Ν΄ Ψαλμὸς

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.150#

Є λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των

οι κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο μη μα μου

Є πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ι

ας μου και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σον

με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μου ε νω πι ον μου ε στι δι α παν

τος

C οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σου ε ποι η η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε

σθαι σε

l δου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη φθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μου

l δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σου ε δη λω σας

μοι

εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Θὐαγγελίου ἱερουργοῦντος ἀρχιερέως.

χ l δου ου ου ου ου ου γα αρ α λη η

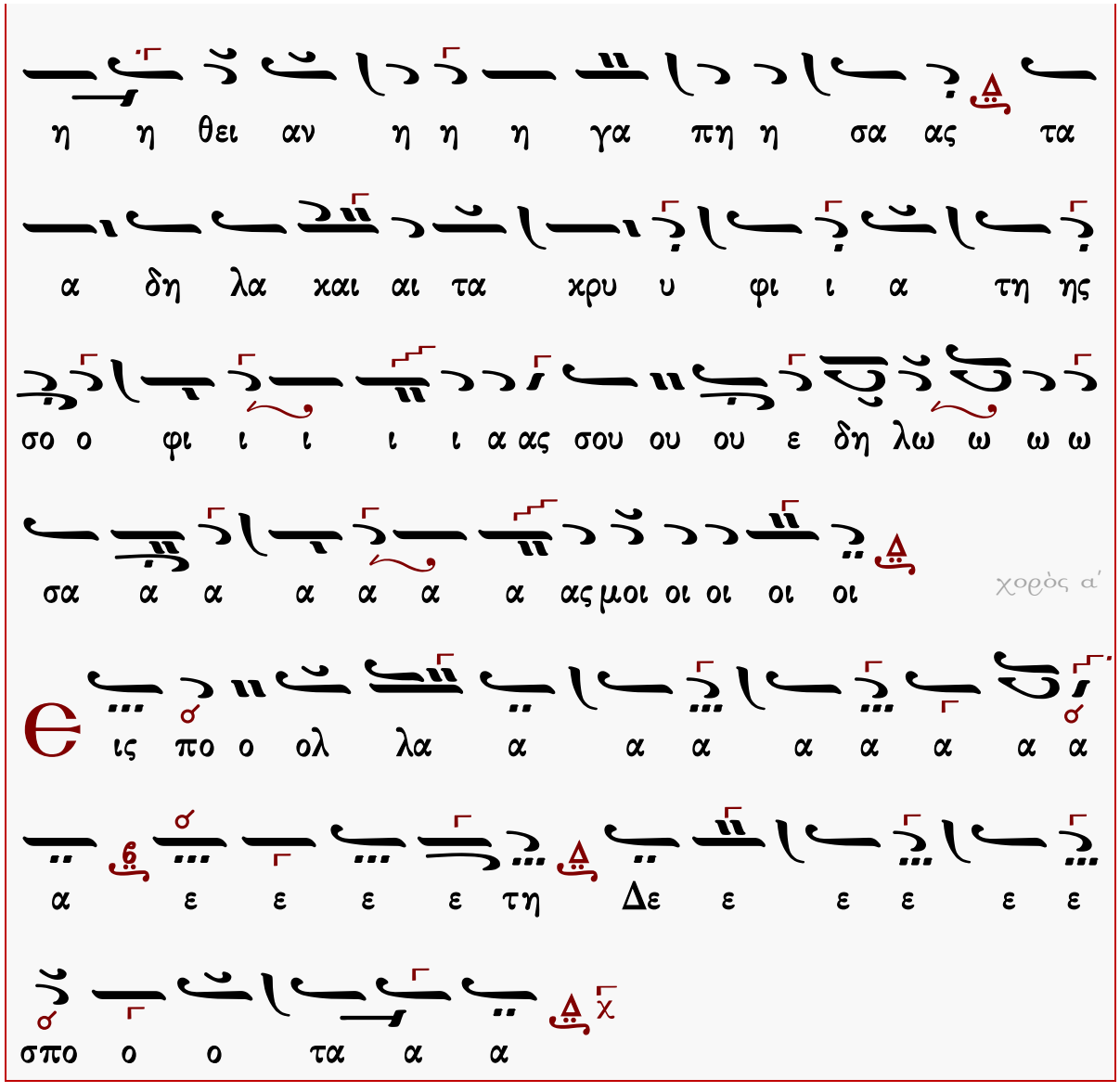
η η θει αν η η η γα πη η σα ας τα
α δη λα και αι τα χρυ υ φι ι α τη ης
σο ο φι ι ι ι ι α ας σου ου ου ε δη λω ω ω ω
σα α α α α α α ας μοι οι οι οι οι
χορὸς α΄
Θ ις πο ο ολ λα α α α α α α α α
α ε ε ε ε τη Δε ε ε ε ε ε
σπο ο ο τα α α
Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σο
μαι

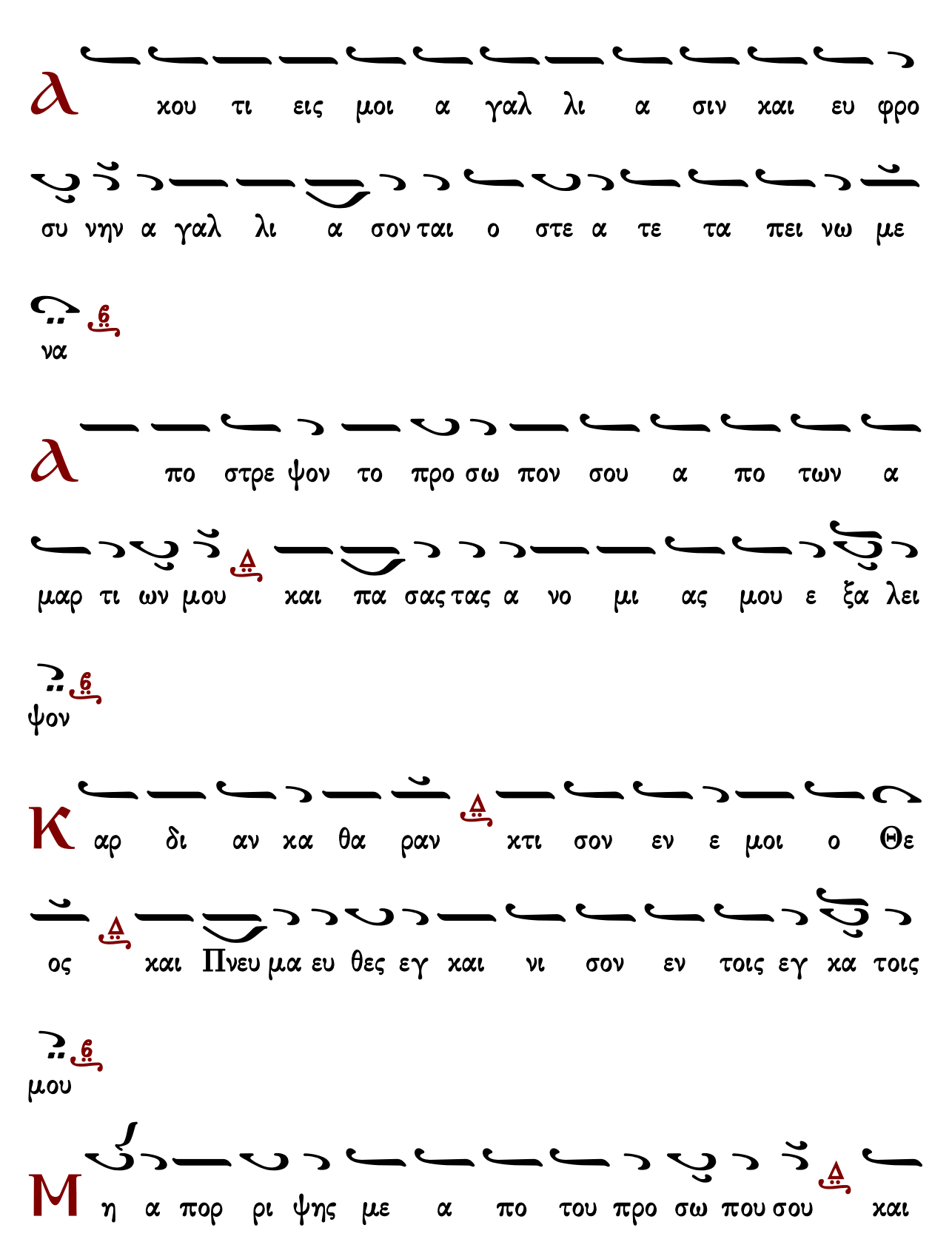
Α χου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με
να
Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α πο των α
μαρ τι ων μου και πα σας τας α νο μι ας μου ε ξα λει
ψον
Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και Πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μου
Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που σου και

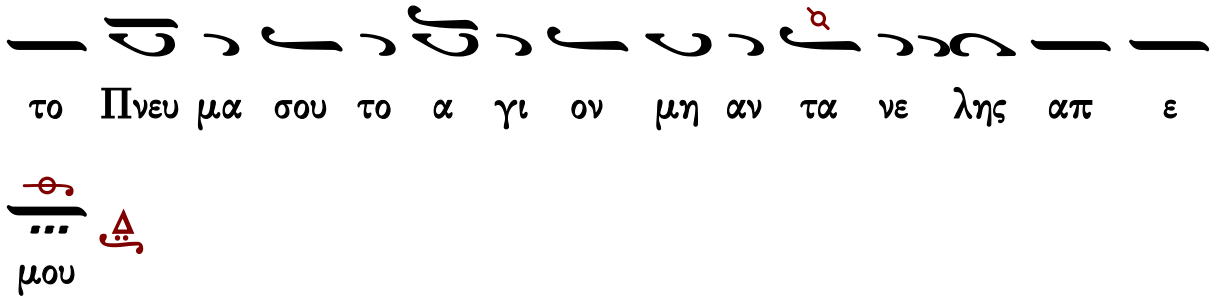
το Πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μου

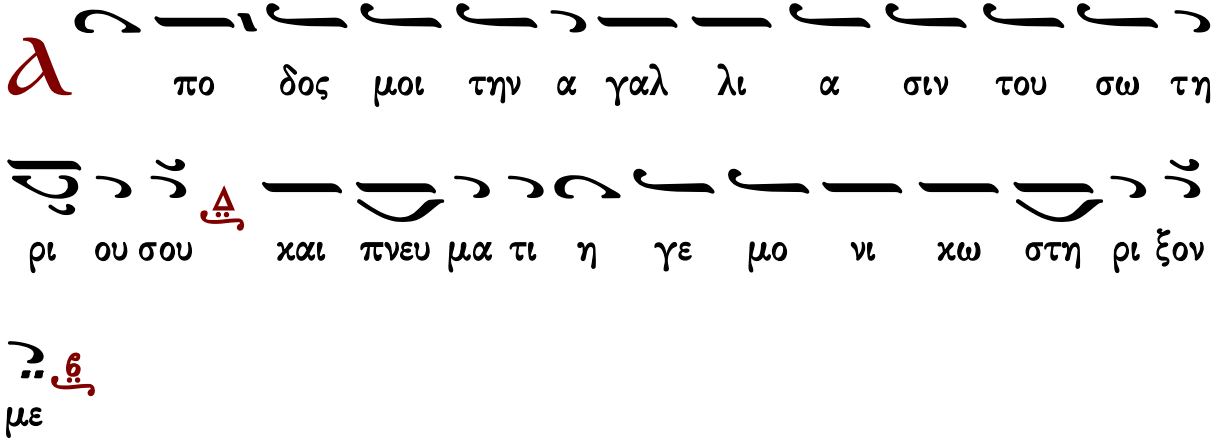
λ πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σου και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

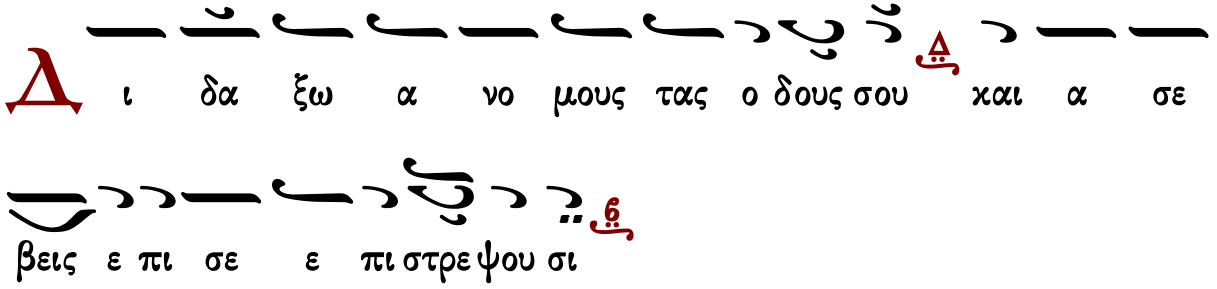
Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δους σου και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψου σι

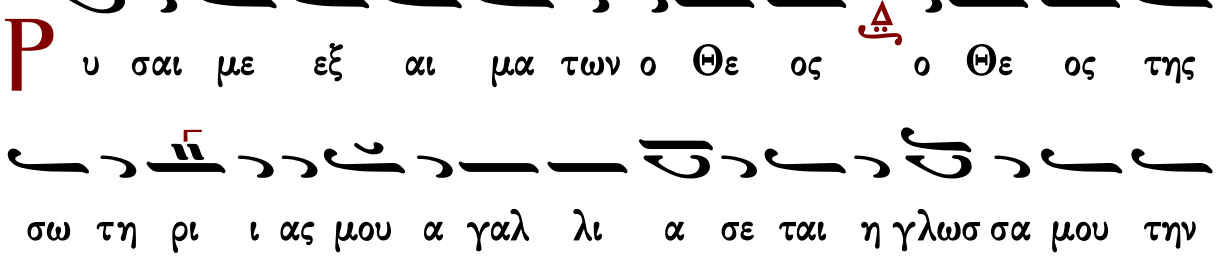
Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου την
δι και ο συ νην σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο

λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

λ γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου

σα λημ

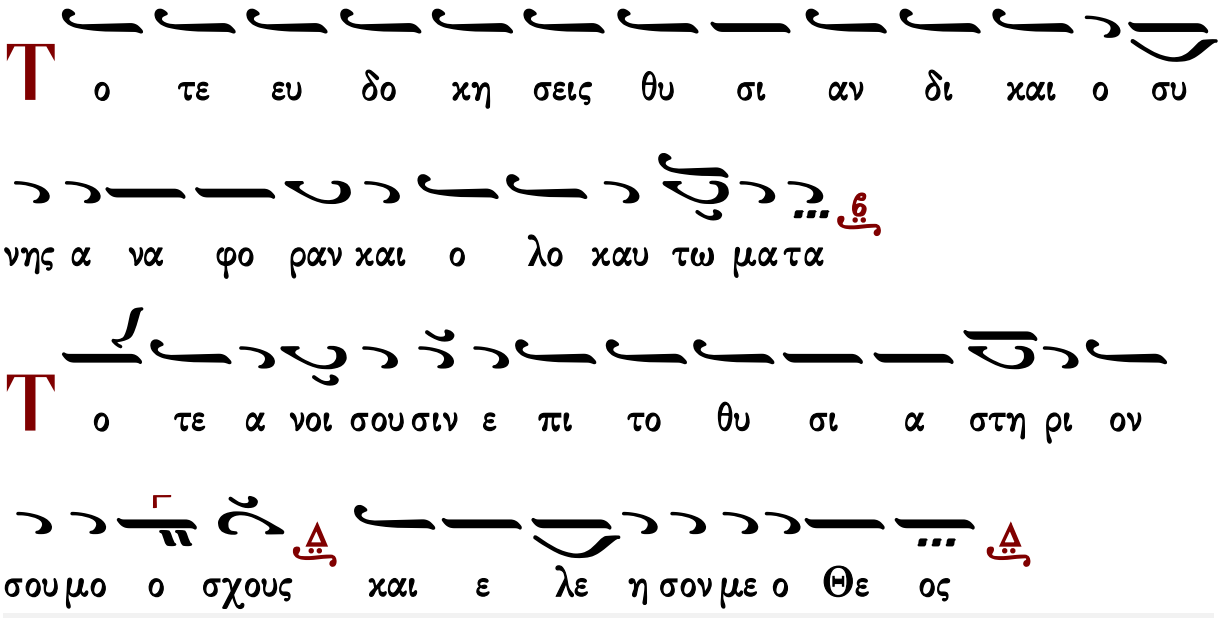

Πεντηκοστάρια

Γεωργίου Πρωγάκη I

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

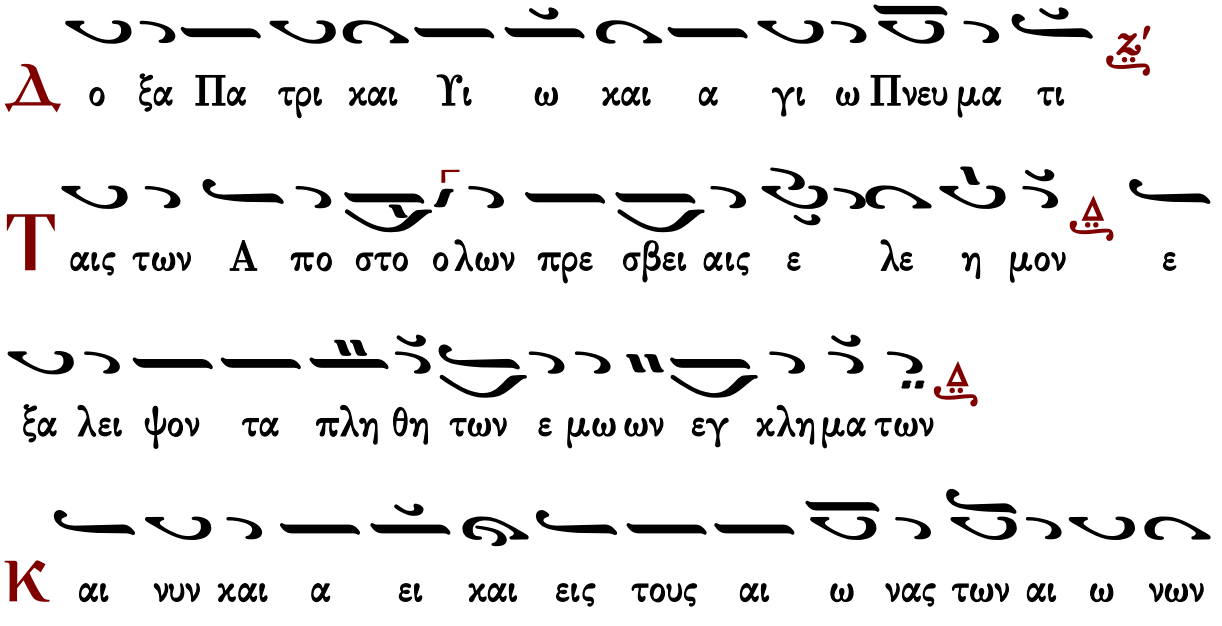

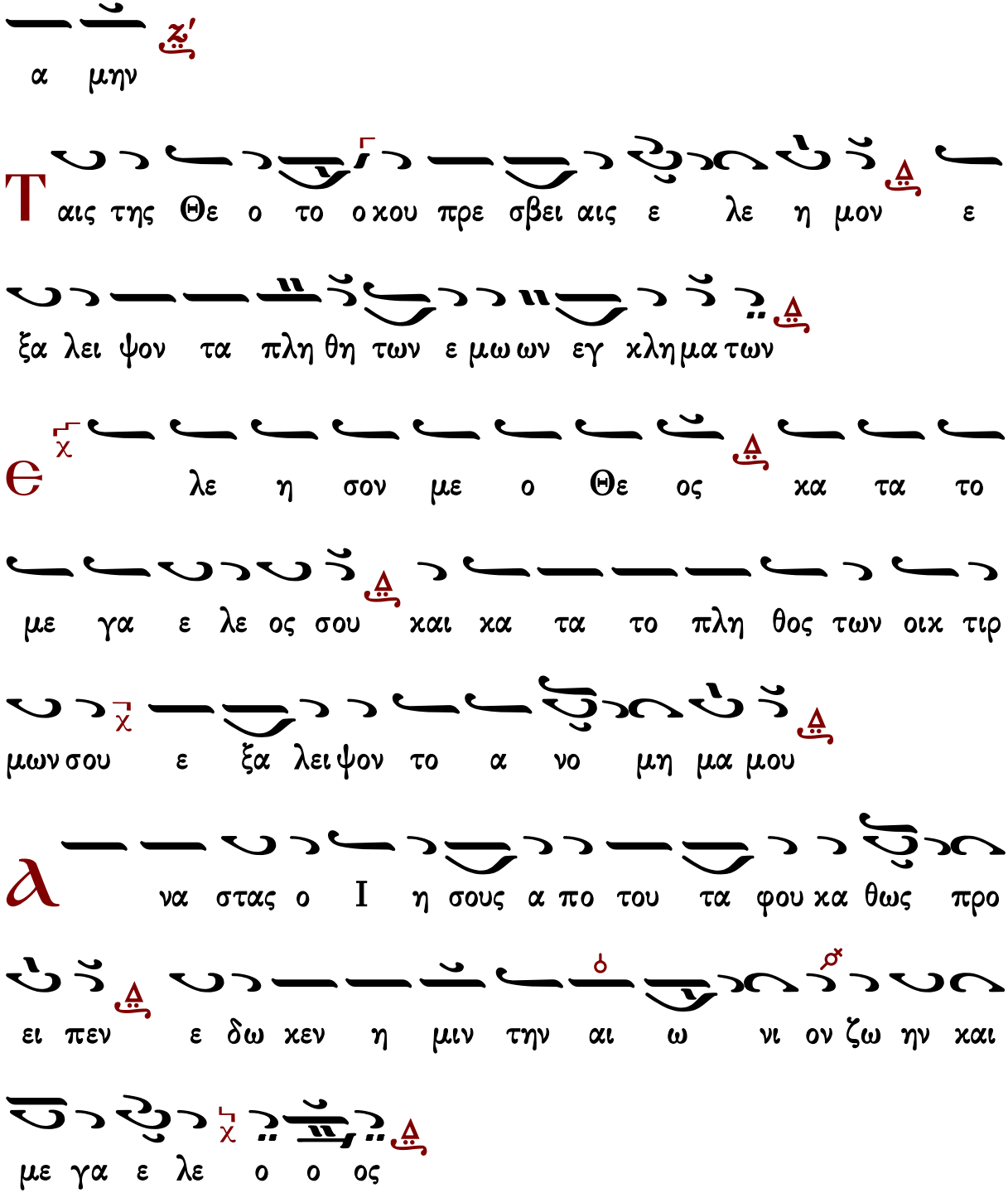

Μέλος ἀργόν κατά μίμησιν τῶν ἀρχαίων διδασκάλων

Δ
ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι ι ι Ταις των Α πο στο ο ο λων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μο ο
ον ε ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των
ε ε μω ω ω ων ε εγ κλη μα α α α των
Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α α μη η ην Ταις της Θε ο το ο ο κου
πρε ε σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μο
ο ον ε ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η

θη των ε ε μω ω ω ων ε εγ χλη μα α α α α

των

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ

μων σου ε ξα λει ψον το α νο ο ο μη μα α α α

μου

A να σταs ο I η η σουs α α πο του ου τα α α α α

α α φου κα α θω ω ωs προ ο ει ει ει ει πε ε ε

εν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε

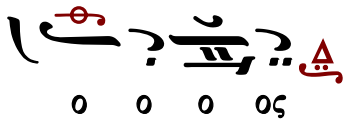

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι χ

Γαβριὴλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.195*

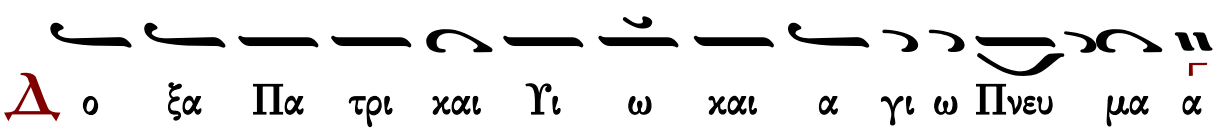

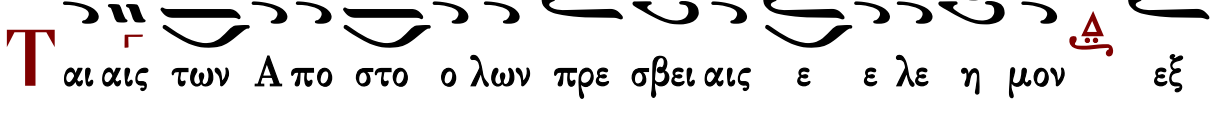

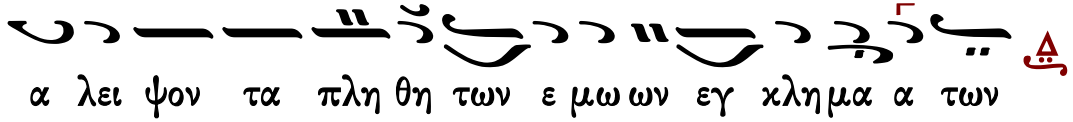

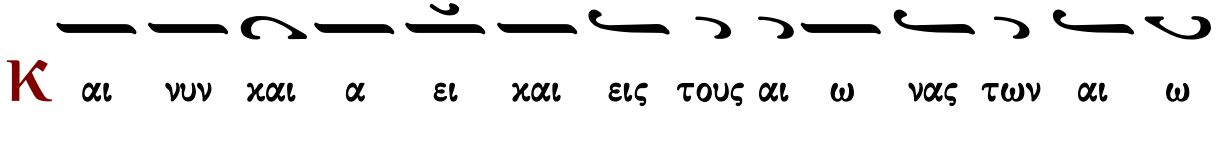

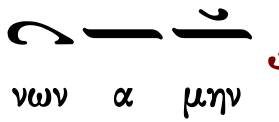

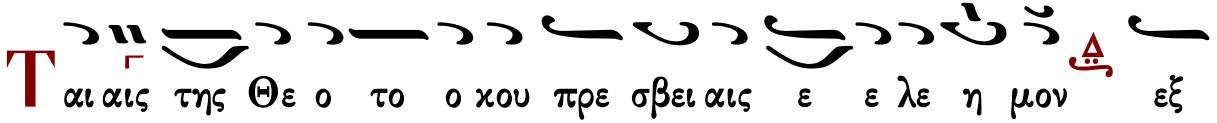

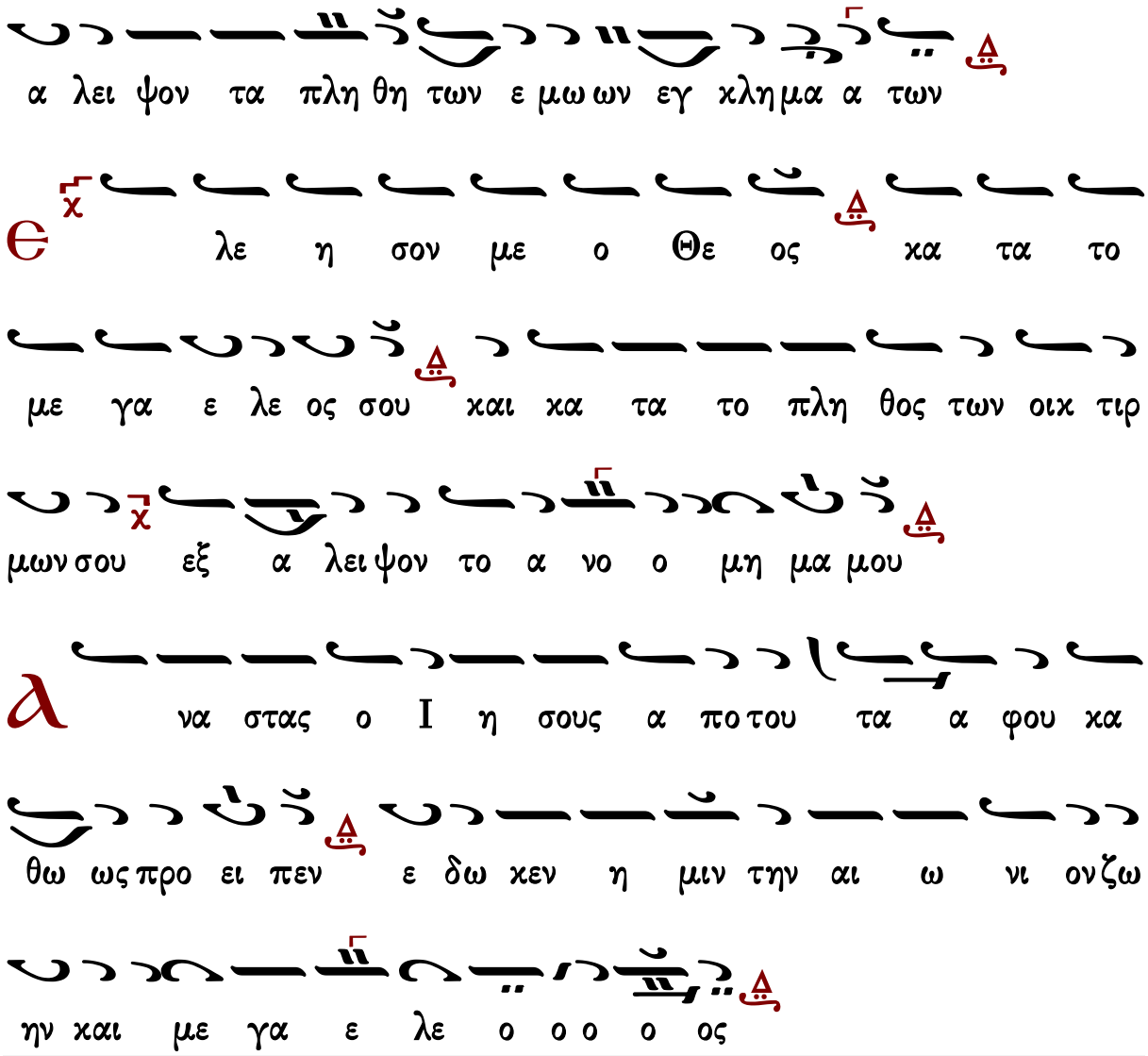

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κανόνες

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.230#

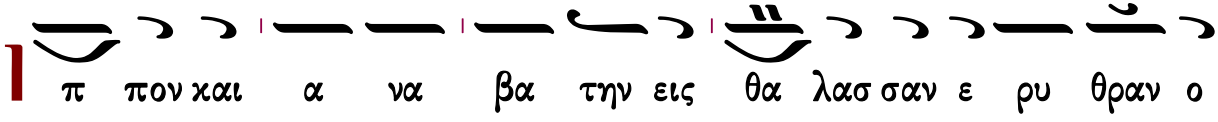

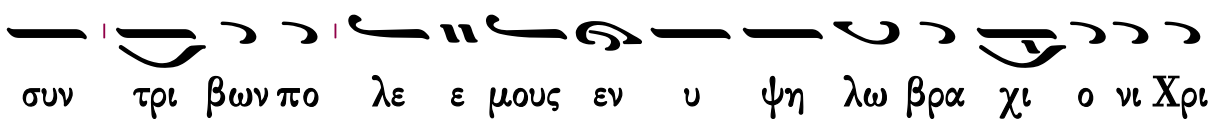

συν τρι βων πο λε ε μους εν υ ψη λω βρα χι ο νι Χρι

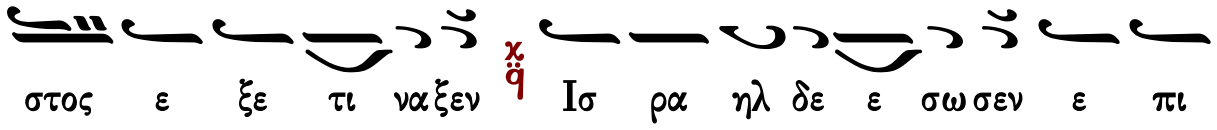

στος ε ξε τι ναξεν Ισ ρα ηλ δε ε σωσεν ε πι

νι χι ον υ μνον α δον τα

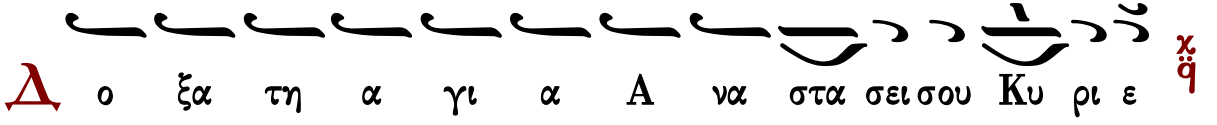

Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

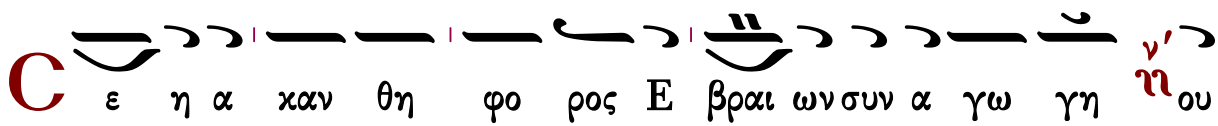

C ε η α καν θη φο ρος Ε βραι ωνσυν α γω γη ου

στορ γην ευ ερ γε τα προς σε φυ λα α α ξα σα μη

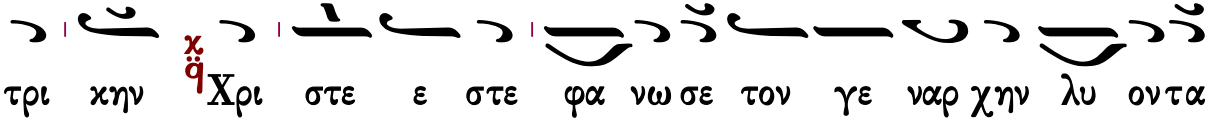

τρι κην Χρι στε ε στε φα νωσε τον γε ναρχην λυ οντα

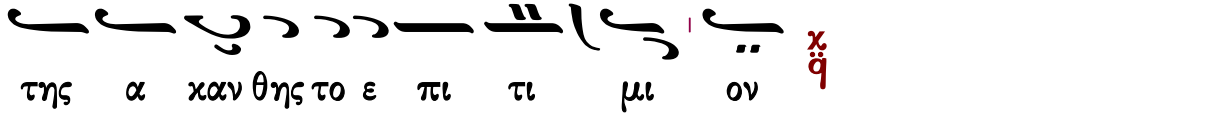

της α καν θης το ε πι τι μι ον

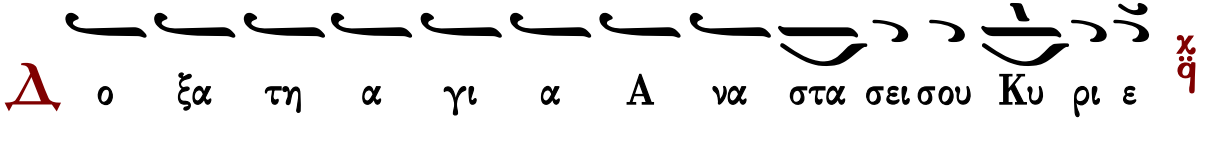

Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

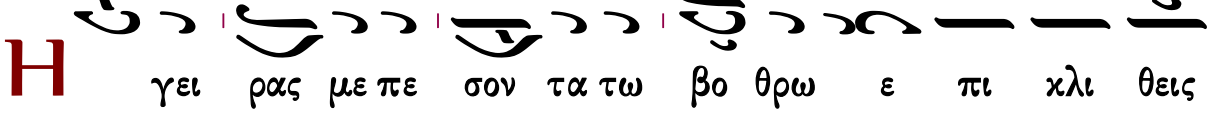

Η γει ρας με πε σον τα τω βο θρω ε πι κλι θεις

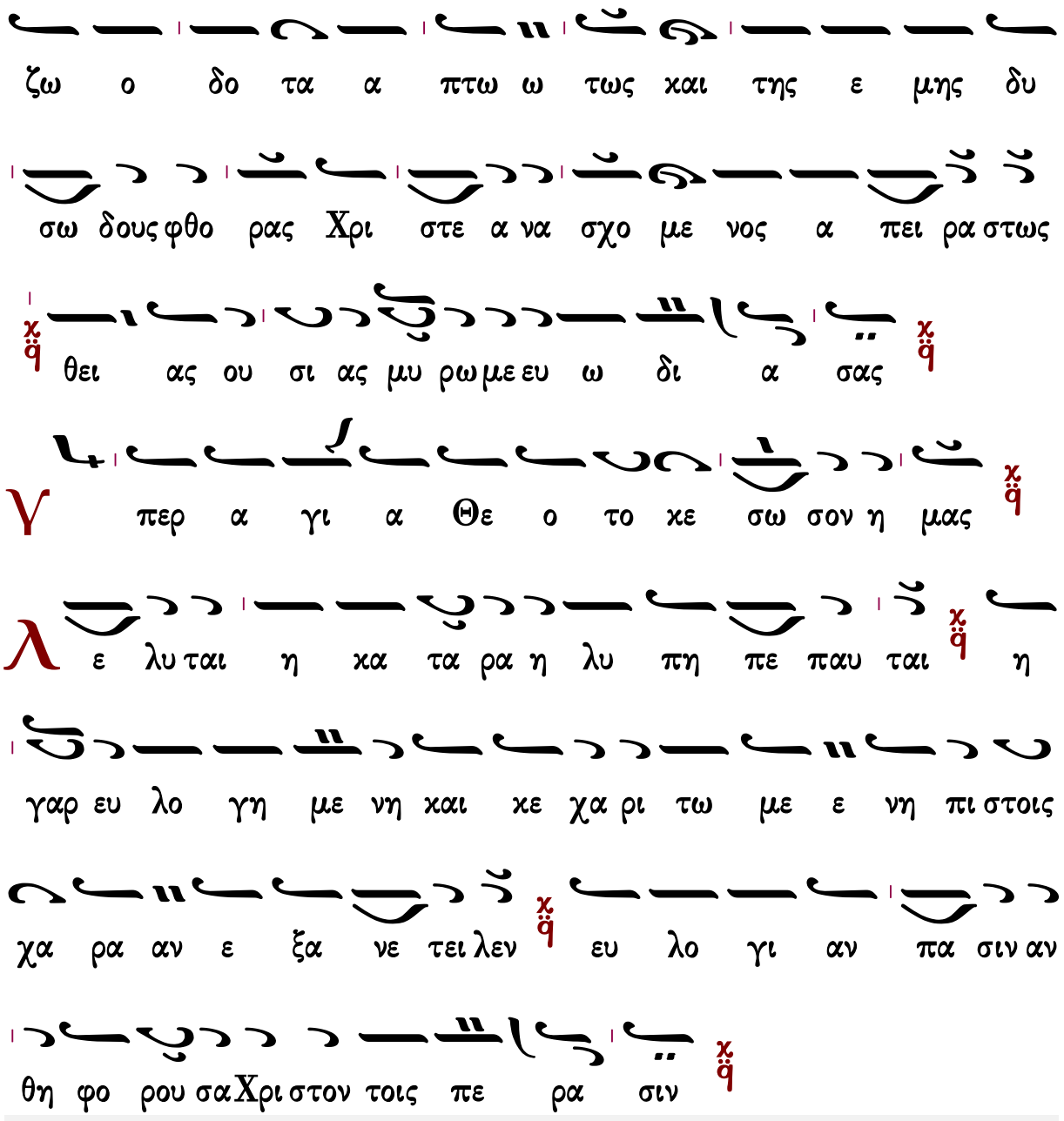

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.231#

Ο πη ξας επ ου δε νος την γη ην τη προσ τα ξει

σου χαι με τε ω ρι σας α σχε τως βρι θου σαν ε πι

την α σα λευ τον Χρι στε πε τραν των εν το λων σου

την εκ κλη σι αν σου στε ρε ω σον μο νε α γα

θε χαι φιλ αν θρω πε

Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Χ ο λην μεν οι εκ πε τρας το με ε λι θη λα σαν

τες τω εν τη ε ρη μω τε ρα τουρ γη σαν τι σοι προσ

ε νη νο χα σι Χρι στε ο ξος αν τι του μαν να ευ

ερ γε σι αν σοι η μει ψαν το παι δες Ισ ρα η ηλ οι

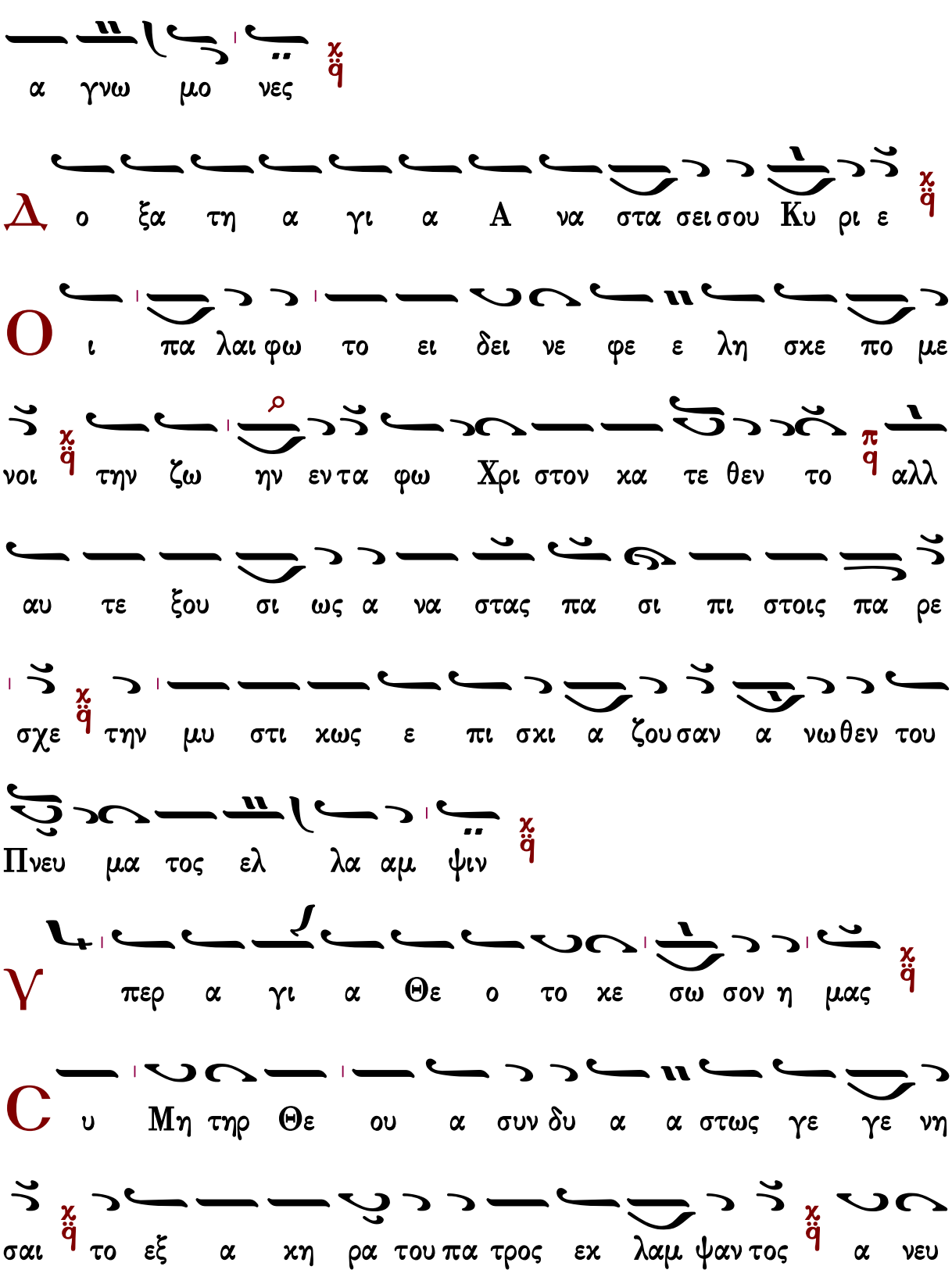
α γνω μο νες
Δ ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε
Ο ι πα λαι φω το ει δει νε φε ε λη σκε πο με
νοι την ζω ην εν τα φω Χρι στον κα τε θεν το αλλ
αυ τε ξου σι ως α να στας πα σι πι στοις πα ρε
σχε την μυ στι κως ε πι σκι α ζου σαν α νω θεν του
Πνευ μα τος ελ λα αμ ψιν
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
C υ Μη τηρ Θε ου α συν δυ α α στως γε γε νη
σαι το εξ α κη ρα του πα τρος εκ λαμ ψαν τος α νευ

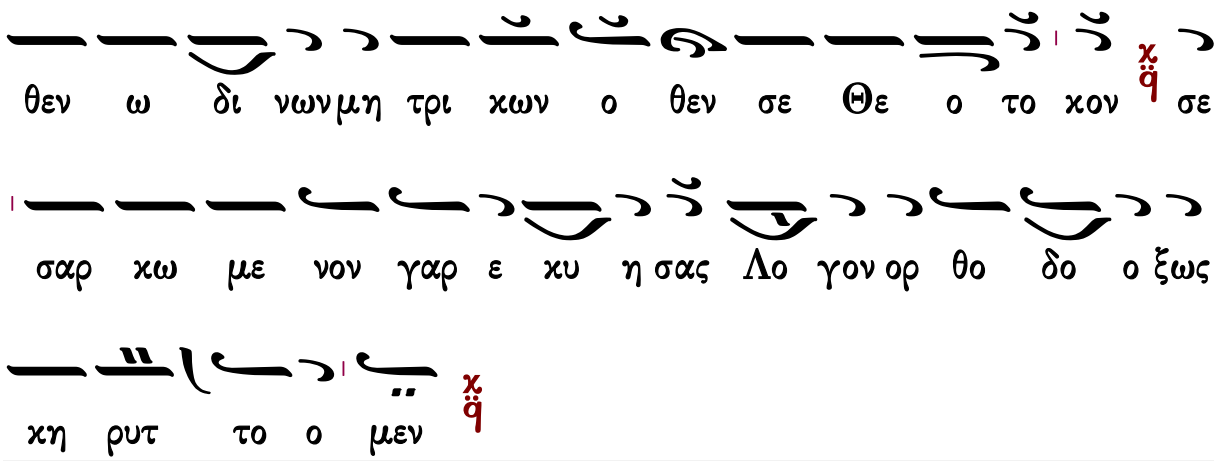

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

Ἦχος λ π ἠ Πα ο Κε

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ι.Μ.Βατοπαιδίου 2015 σ.667#

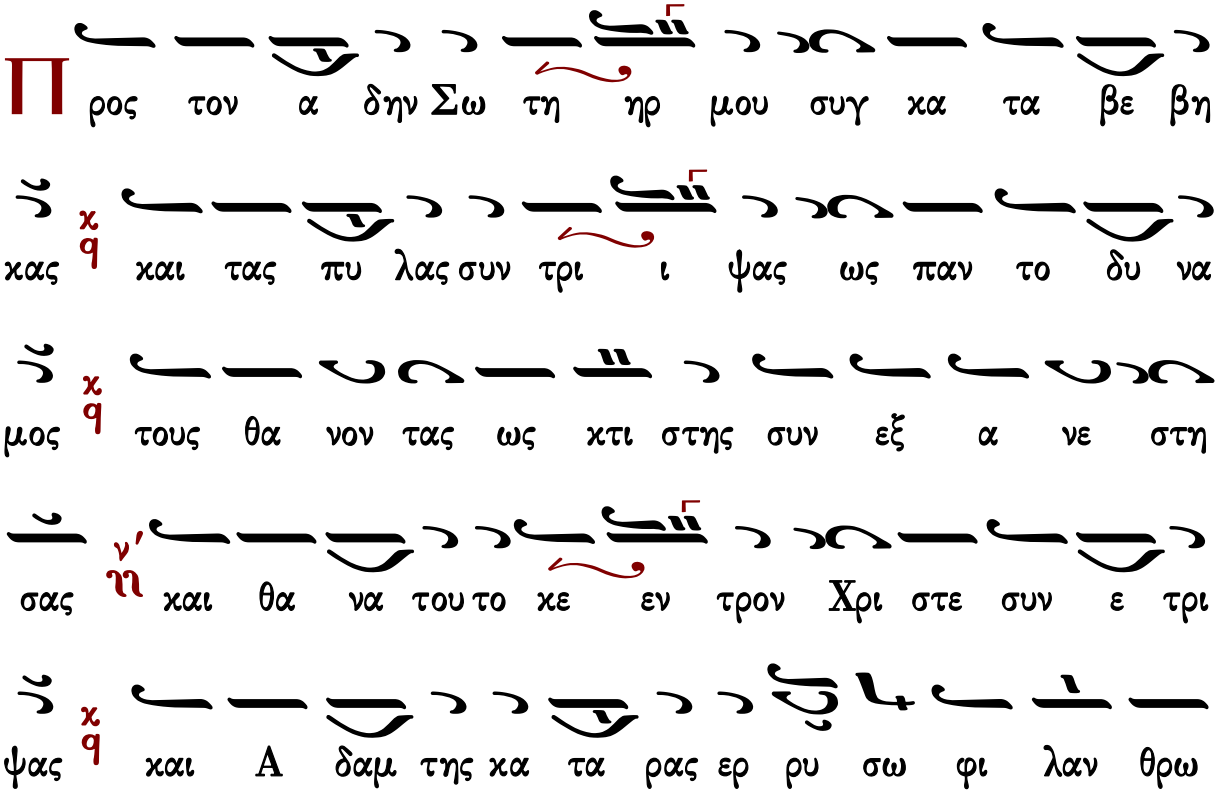

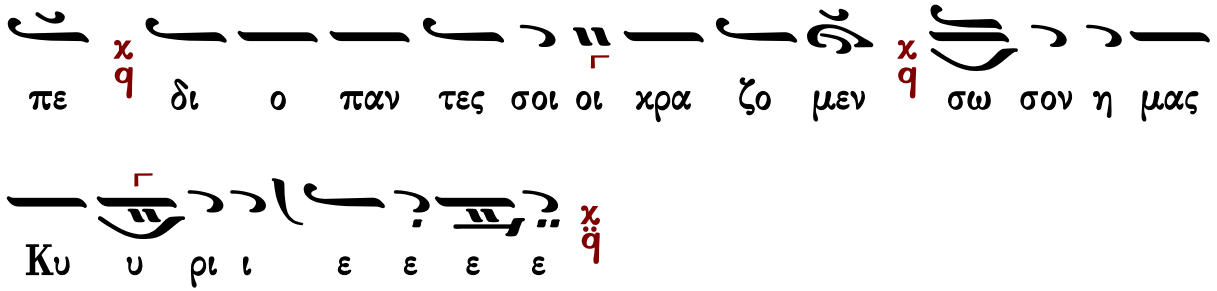

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

22/9-6/11
10/2 – μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου
Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πατέρων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου

Σύντομοι

ᾠδὴ α΄ Ἦχος Βȣ Ιωάννου Πρωτοψάλτου Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

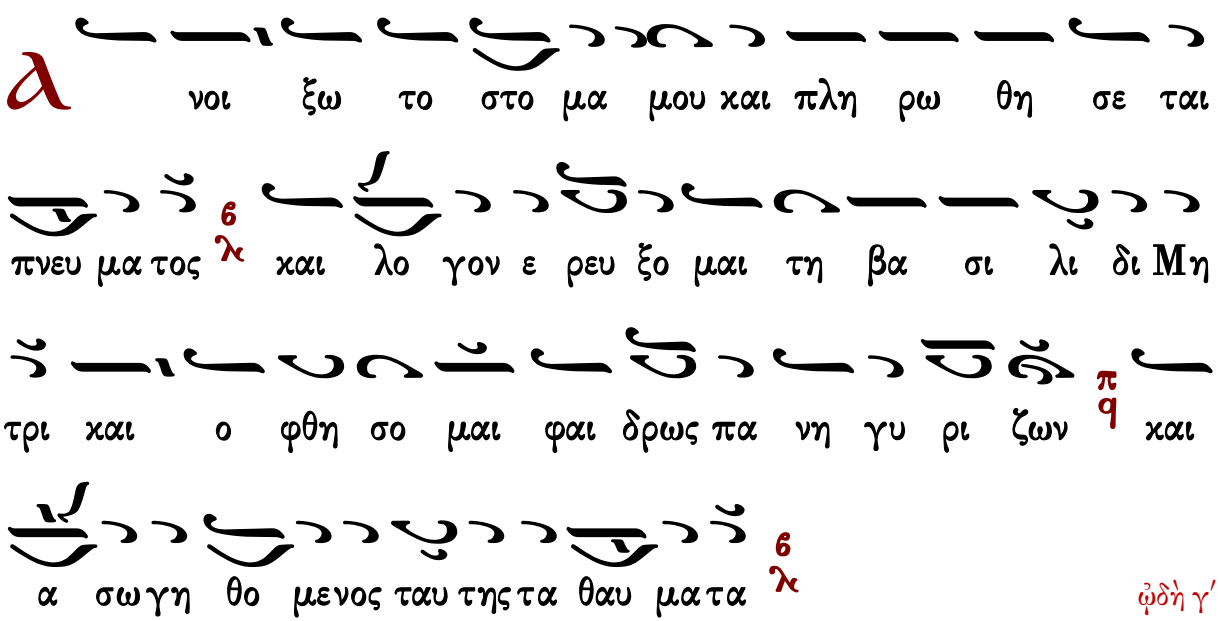

ᾠδὴ γ΄

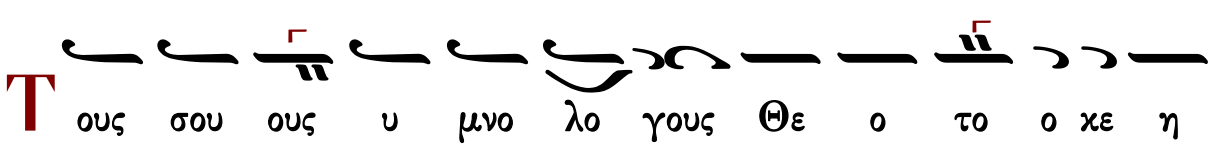

ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ χρο τη σαν

τας πνευ μα τι χον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α

δο ξη σου χορὸς α΄ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ᾠδὴ δ΄

Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ

της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου

ο Προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε ←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ

ᾠδὴ ε΄

Θ ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο

ξη σου συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε

σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε

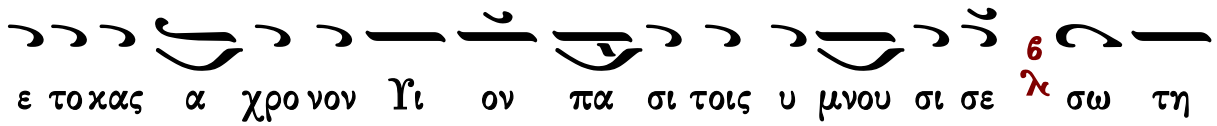
ε το κας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη

ρι ι αν βρα βευ ον τα

ᾠδὴ ς′

Τη ν θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την

οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος δευ τε τας χει ρας κρο

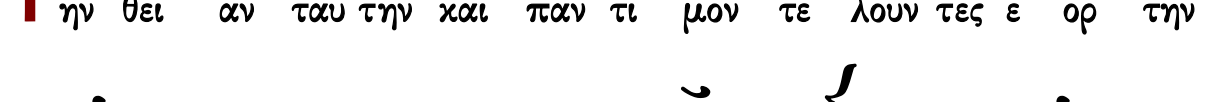
τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

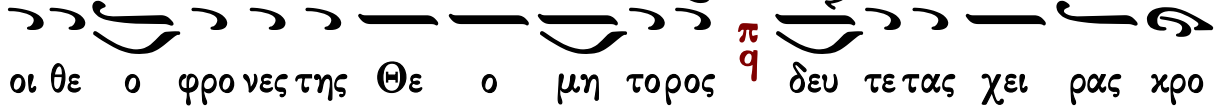
τες

ᾠδὴ ζ′

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα

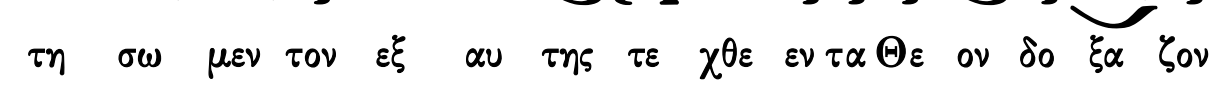
ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ μνη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος ευ λο γη το

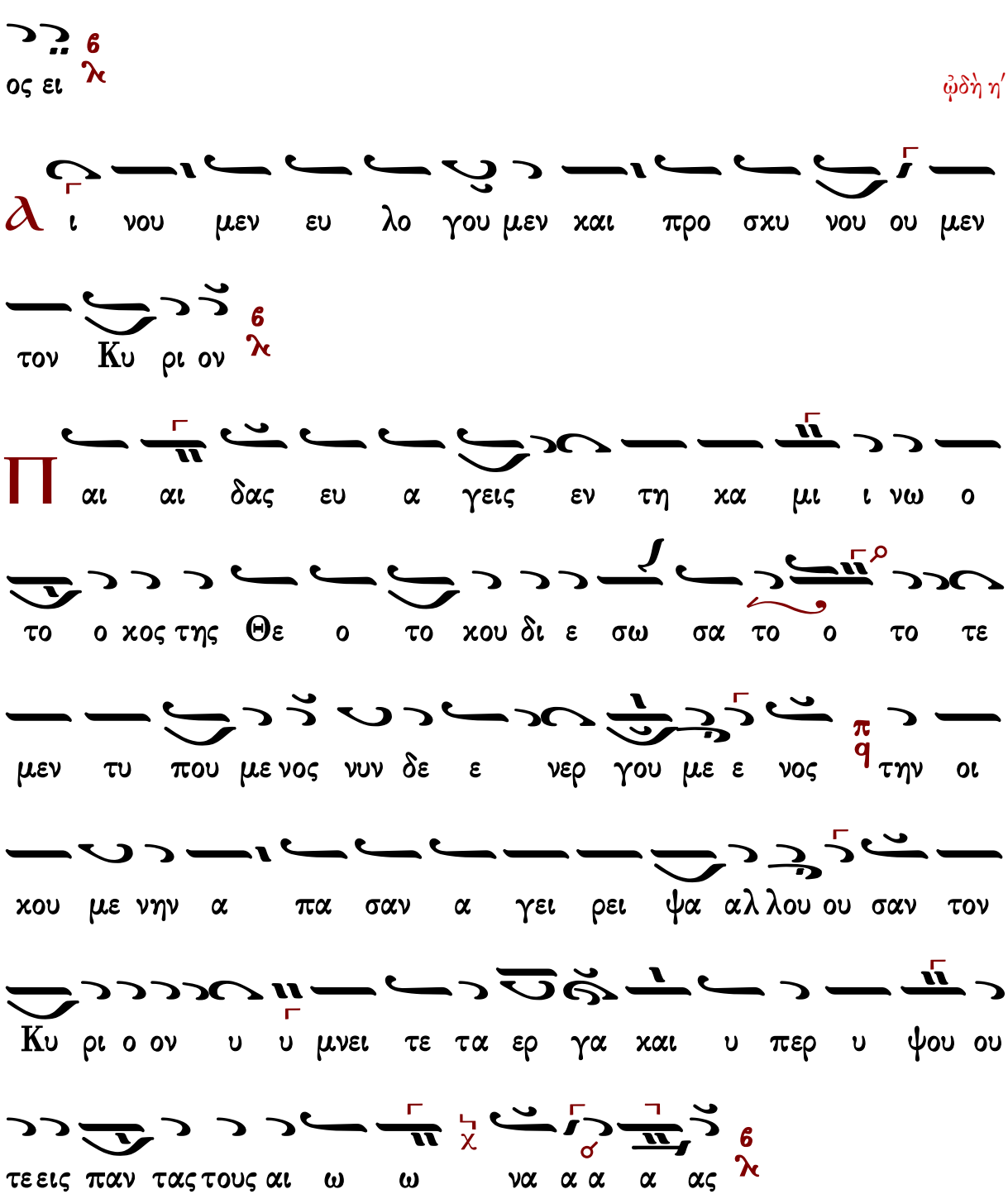

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος 𝍸 ⲛ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*

Α νοι ξω το στο ο μα α μου ου και πλη ρω θη η

σε ε ται Πνευ μα α το ος 𝍸 και λο ο γο ον ε ε ρε ευ

ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι Μη η τρι ι ι 𝍸

και ο φθη σο ο μαι αι 𝍸 φαι δρω ω ω ως πα αν

η η γυ υ ρι ζω ων 𝍸 και α α σω ω γη η θο ο με

ε ε νος τα α α αυ τη ης τα α θαυ μα α τα α 𝍸 ᾠδὴ γ΄

Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο

ο το ο ο ο κε 𝍸 ως ζω ω ω ω σα α και αι

α α α φθο νος πη η γη 𝍸 θι α α σο ον συ υγ

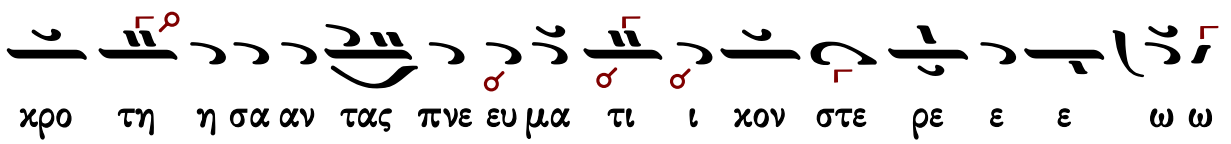

χρο τη η σα αν τας πνε ευ μα τι ι χον στε ρε ε ε ω ω

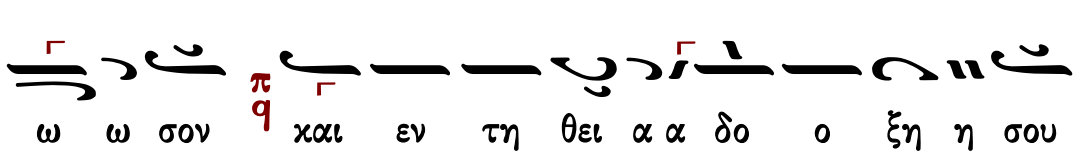

ω ω σον και εν τη θει α α δο ο ξη η σου χορὸς α΄

στε φα α α α α α α α α νω ων δο ο ο

ο ξη ης α α ξι ω ω σο ον

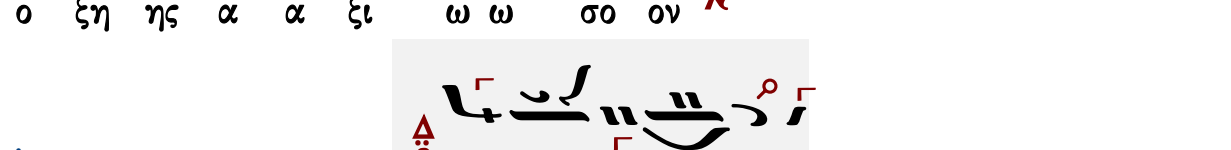

στε φα α α νω ων…

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551 ᾠδὴ δ΄

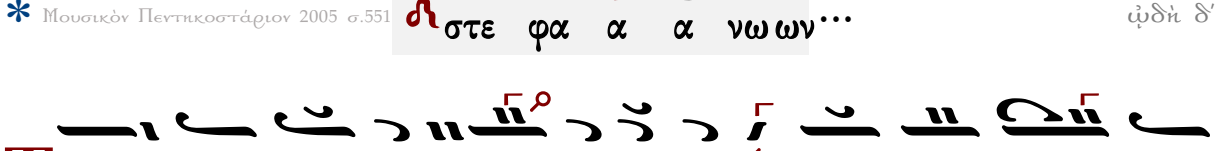

Τ ην α νε ξι ι χνι ι α στο ον θει ει α αν

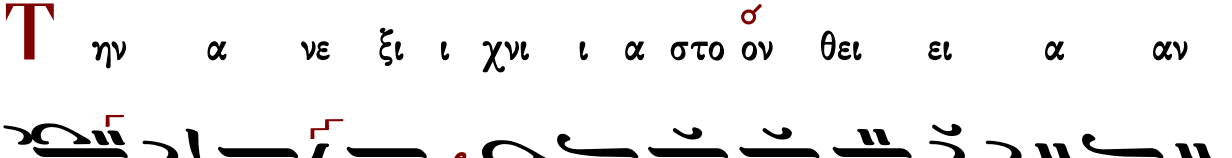

βου ου λη η ην της εκ της Παρ θε νου σα αρ κω ω

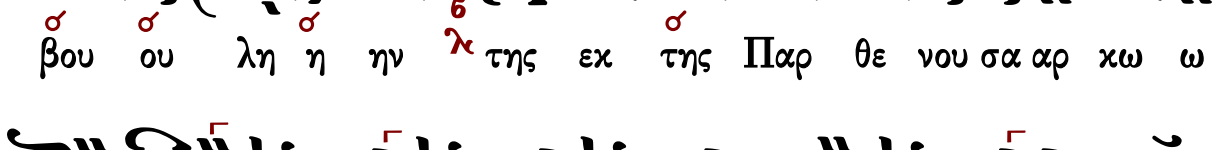

ω σε ε ε ε ε ω ω ως σου του ου Υ υ ψι

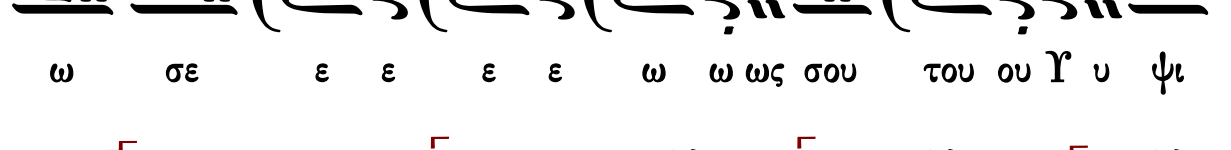

στου ου ο προ φη η της Αβ βα α κουμ κα τα

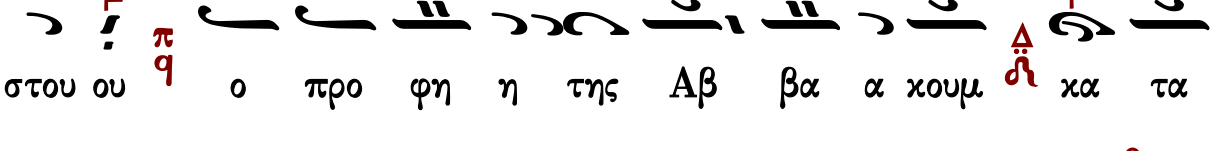

νο ο ων ε ε κραυ γα α ζε ε δο ο ο ξα

ᾠδὴ ε΄

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

...

ᾠδὴ ς΄

T ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν τι ι μον τε λου ουν

τε ες ε ε ο ορ τη η ην οι οι θε ε ο ο ο

φρο ο νες τη ης Θε ο μη η η το ο ο ο ρος π q δευ τε τας

χει ρα α ας κρο τη η σω ω μεν τον εξ αυ τη

ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο ξα ζο ον τε ες 6 λ ὡδὴ ξ

O υκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη κτι ι

σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον κτι ι

σα α α αν τα α 6 λ αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον 6 λ υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε π q ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει 6 λ

ᾠδὴ η′

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον 6 λ

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η κα μι ι

ι νω ω 6 λ ο το ο ο ο ο κος της Θε ε

ο το ο κου δι ε ε σω ω σα α το Δ ἡ το ο τε ε με

εν τυ που με ε νο ος 6 λ νυ υν δε ε ε νερ γου ου

ου με ε ε ε νος π q την οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ λου ου ου ου

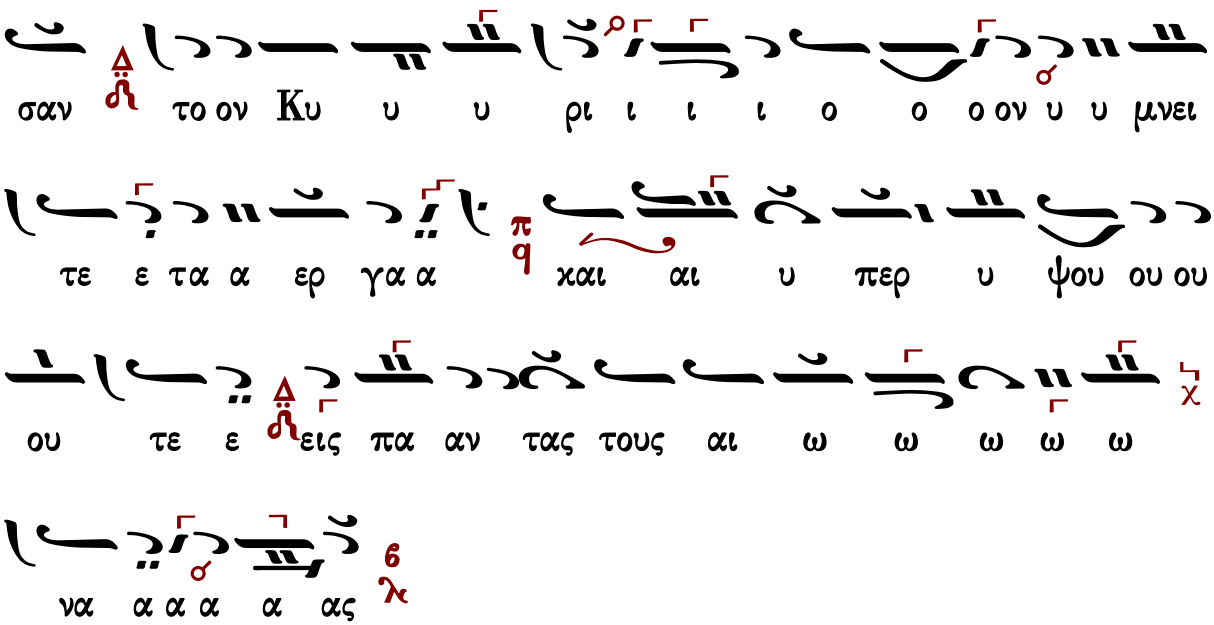

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

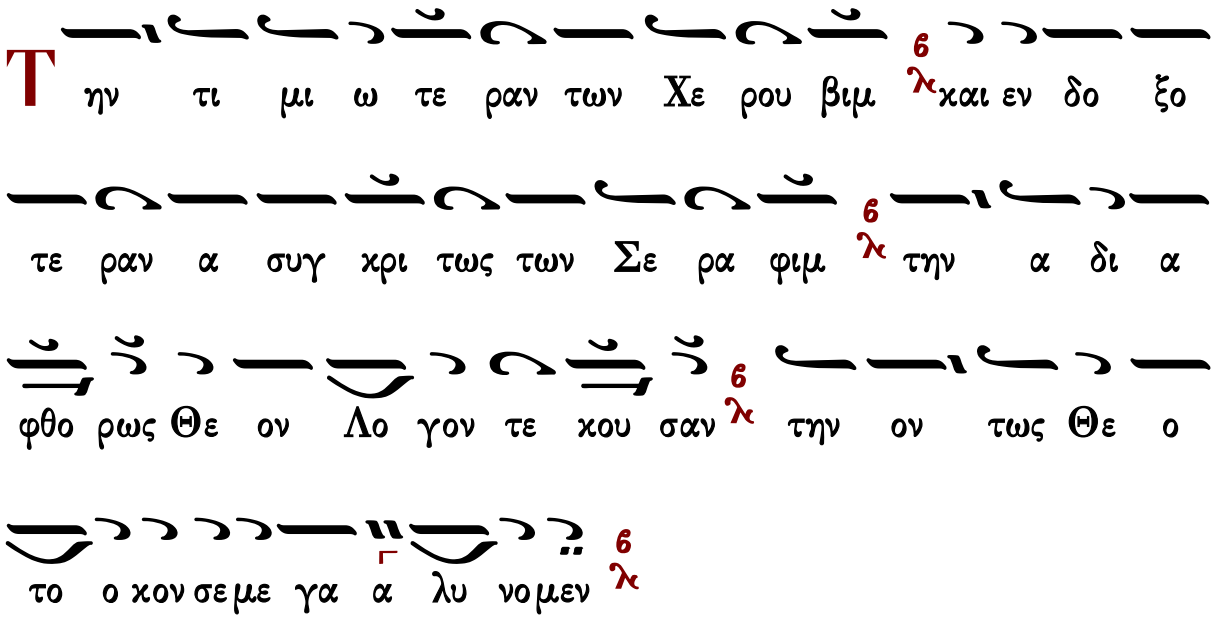

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

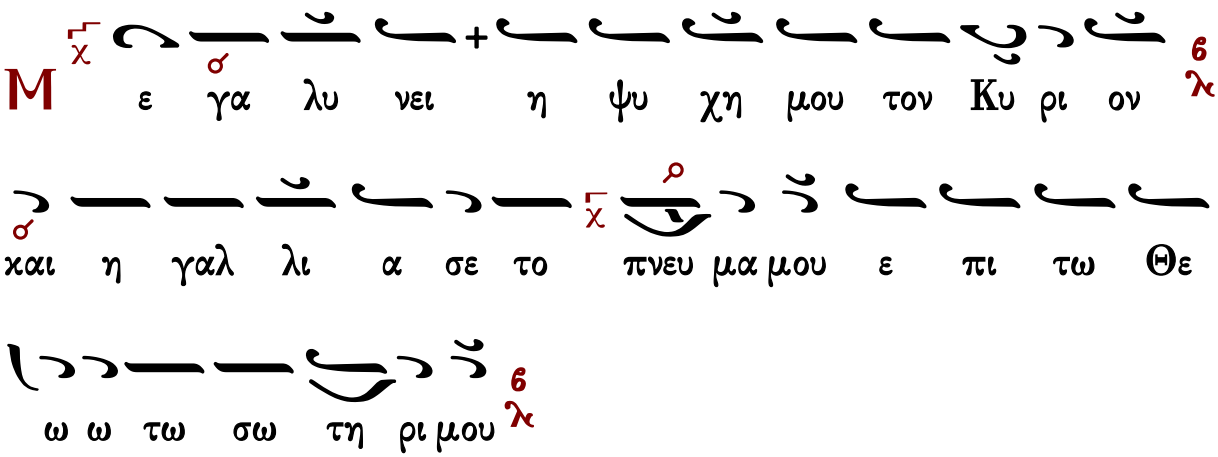

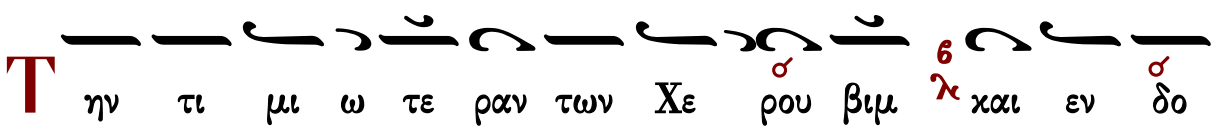

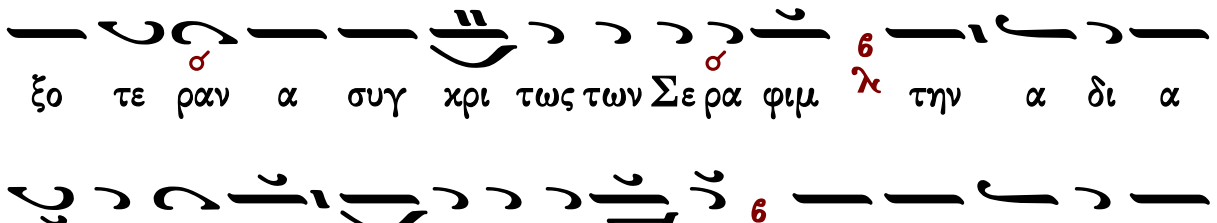
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι α

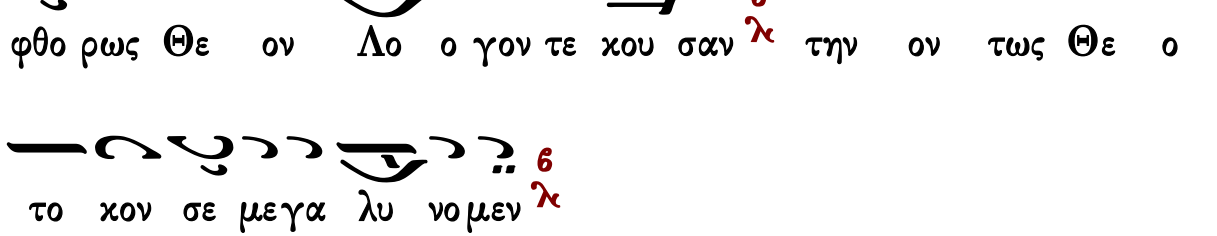
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν λ την ον τως Θε ο

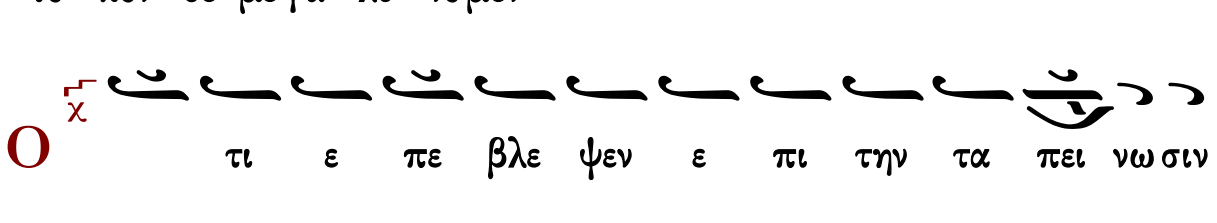
το κον σε μεγα λυ νο μεν λ

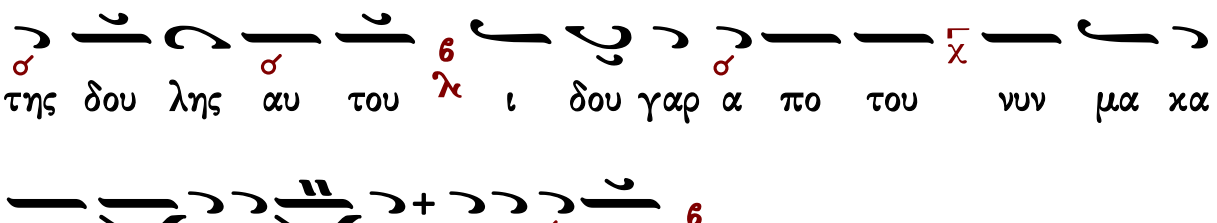
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δου λης αυ του λ ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι λ

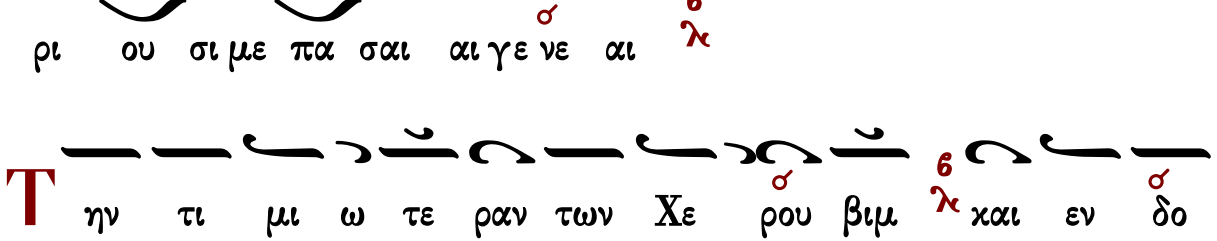
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ λ και εν δο

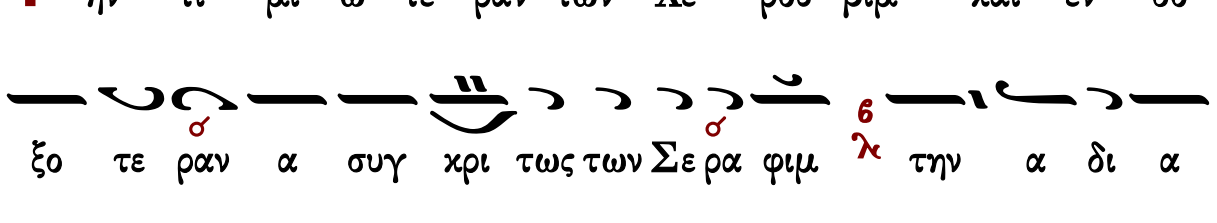
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι α

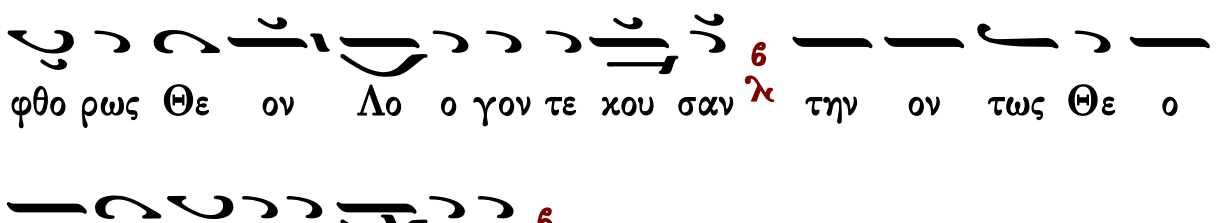
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν λ την ον τως Θε ο

το κον σε μεγα λυ νο μεν λ

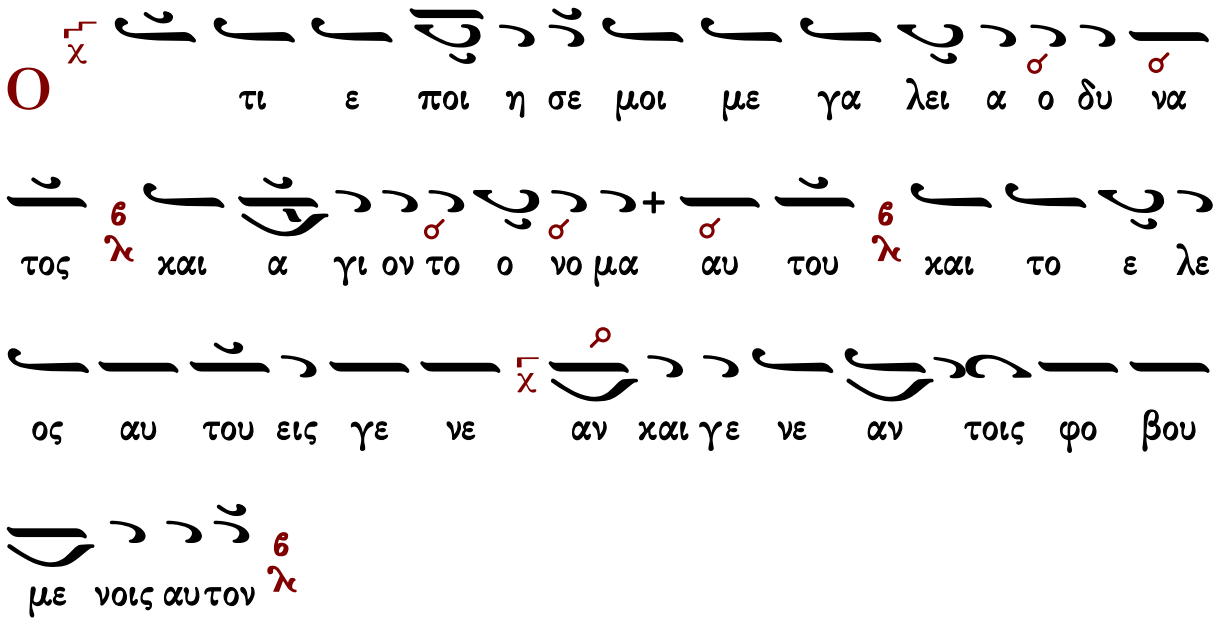
Ο
τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον

Τ
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

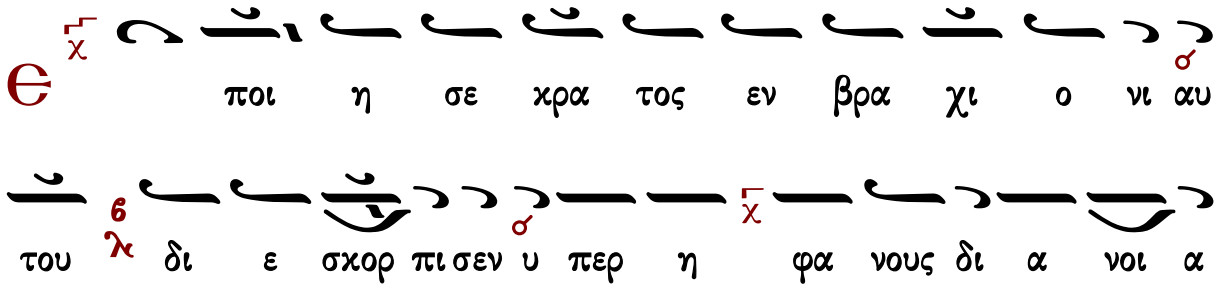
Є
ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α

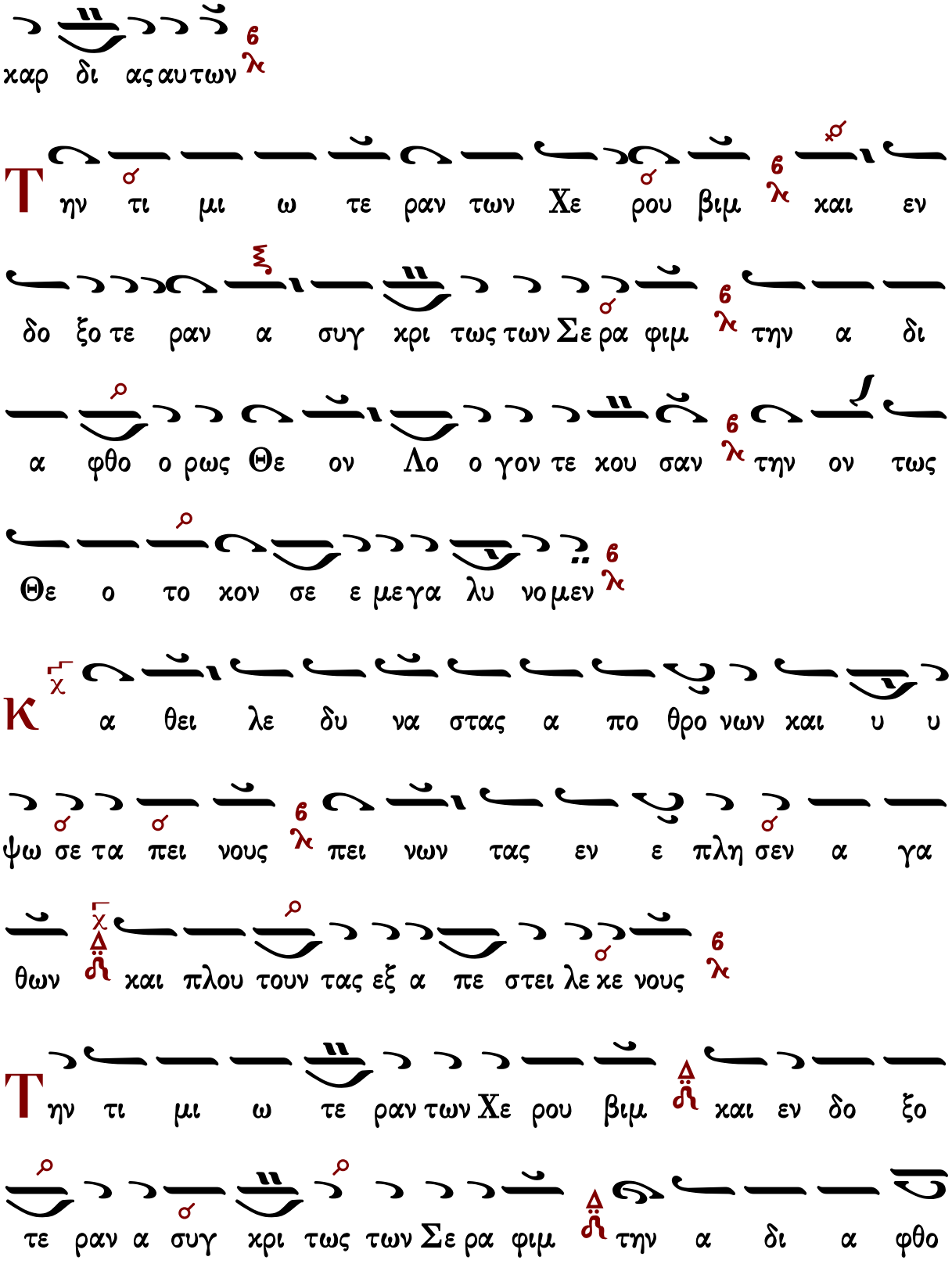
χαρ δι ας αυ των
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο

ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν τη ν ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ νο μεν

λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω νος

Τη ν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ τη ν α δι α φθο

ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν τη ν ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Καταβασία θ' ᾠδῆς

σύντομος

ᾠδὴ θ'

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

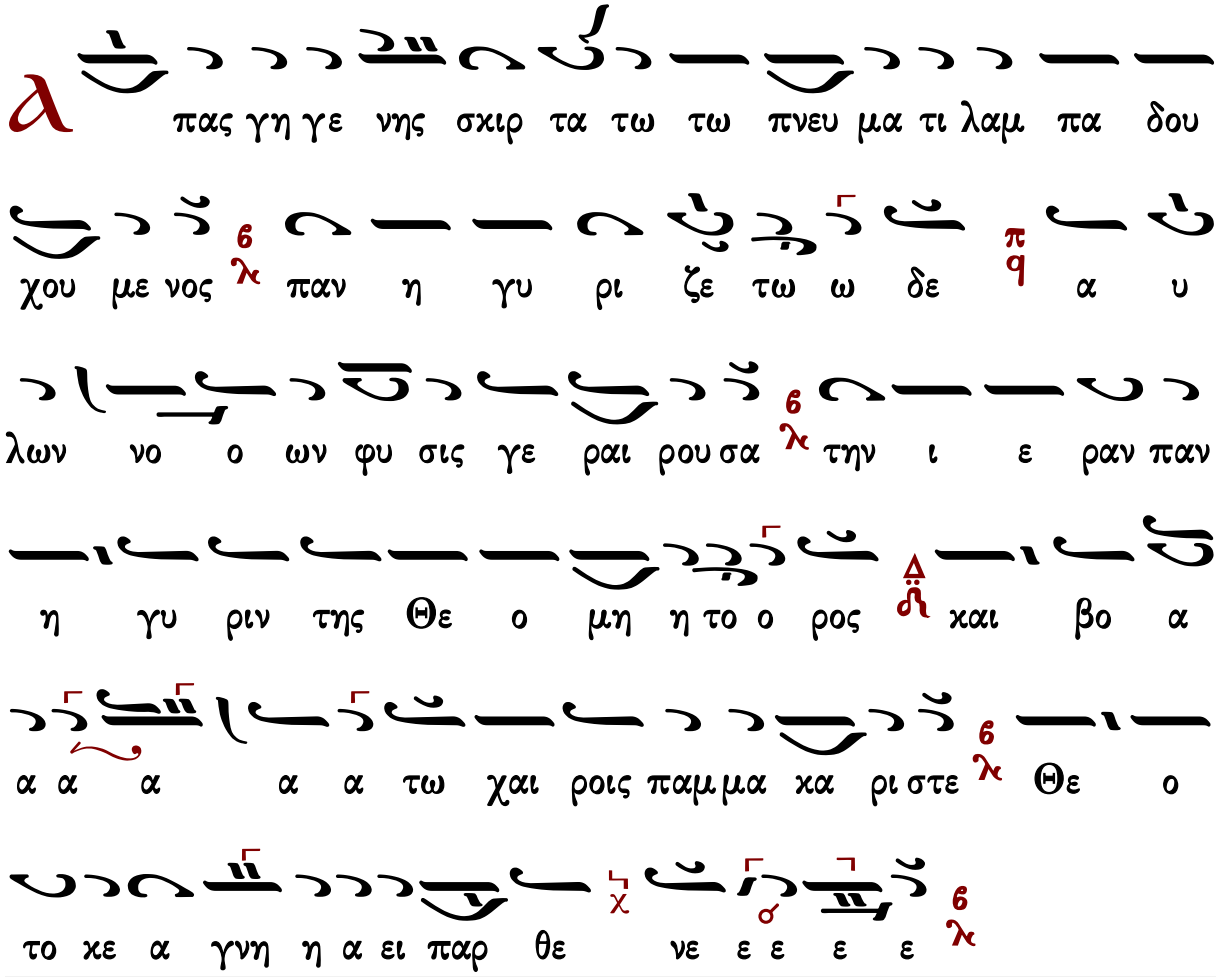

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

ἀργὴ

ᾠδὴ θ'

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

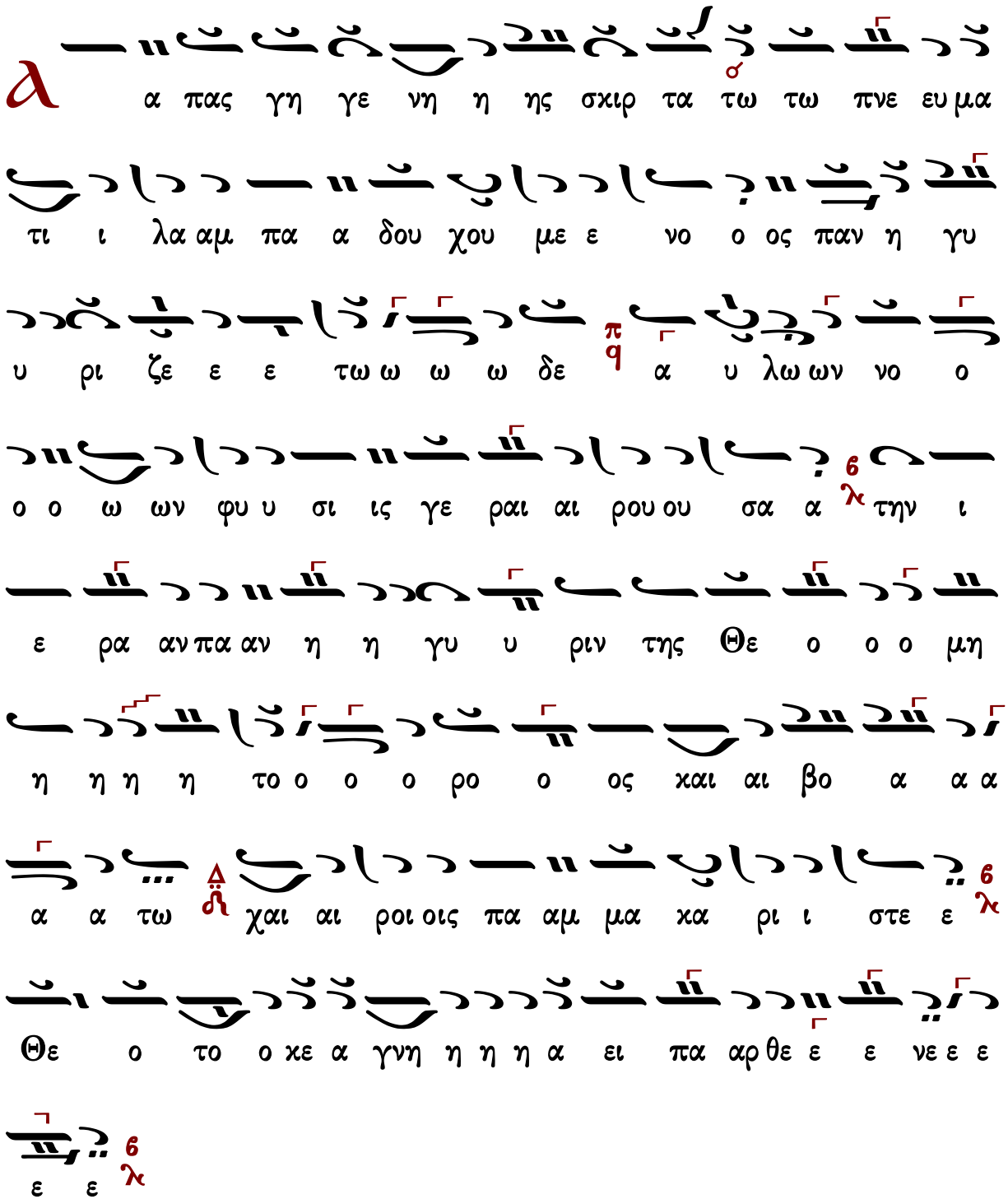

ἀργὴ (Παπαγιάννη)

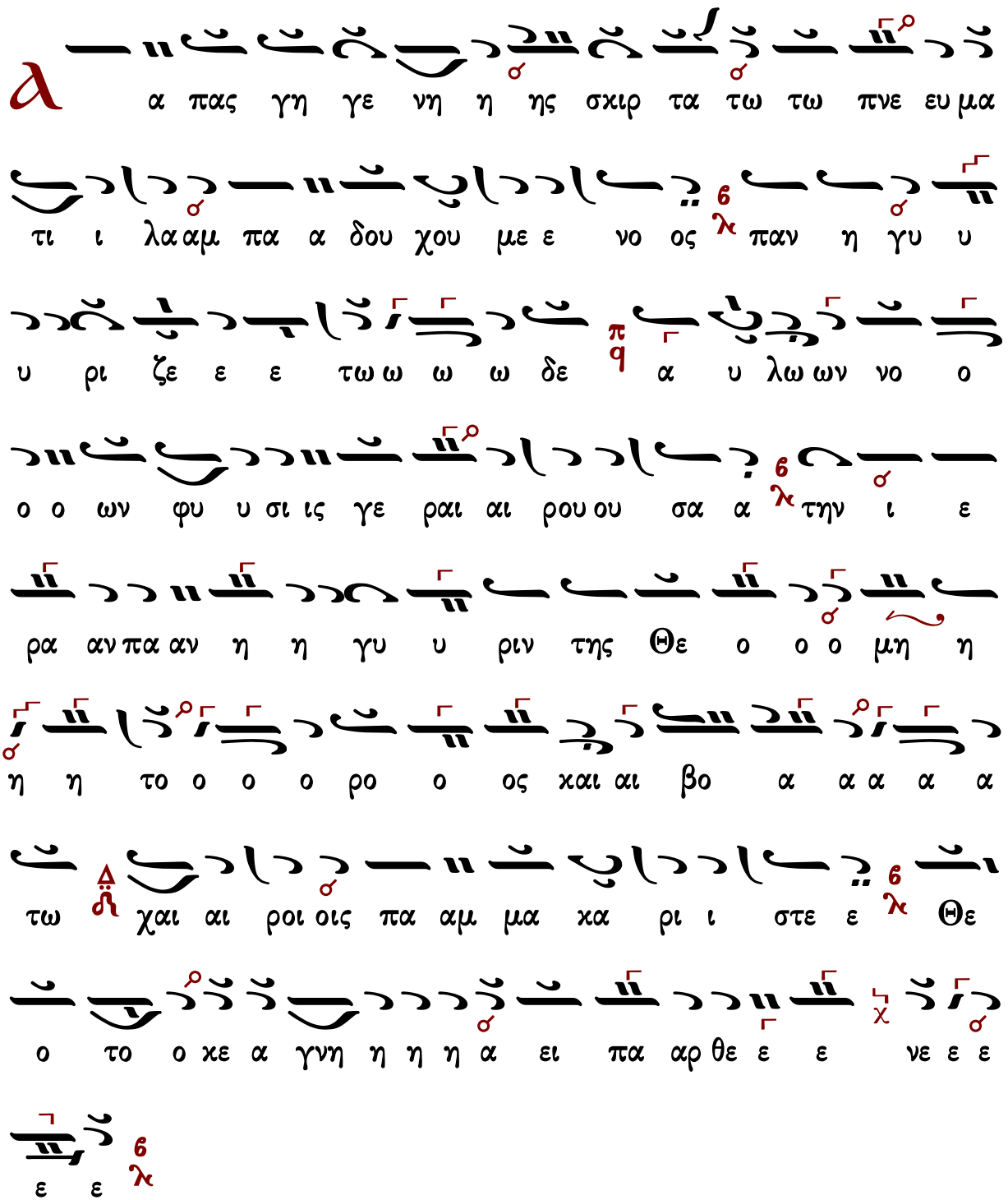
α πας γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε ευ μα
τι ι λα αμ πα α δου χου με ε νο ος παν η γυ υ
υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω ων νο ο
ο ο ων φυ υ σι ις γε ραι αι ρου ου σα α την ι ε
ρα αν πα αν η η γυ υ ριν της Θε ο ο ο μη η
η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο α α α α α
τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε
ο το ο κε α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε
ε ε

Ἑξαποστειλάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.237#

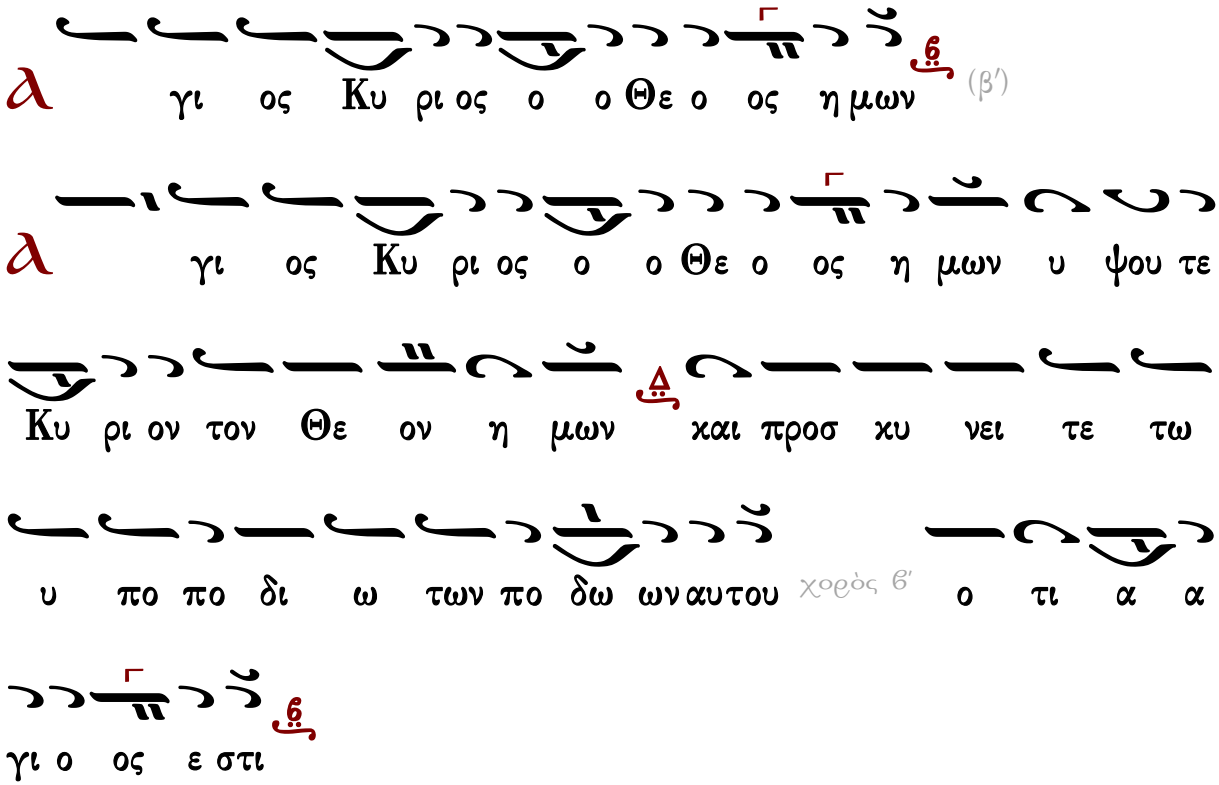

ἀναστάσιμον ια′

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.258*

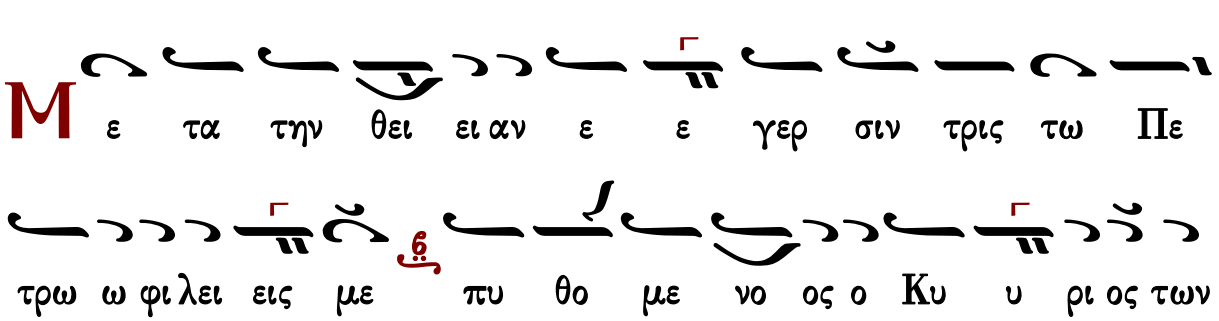

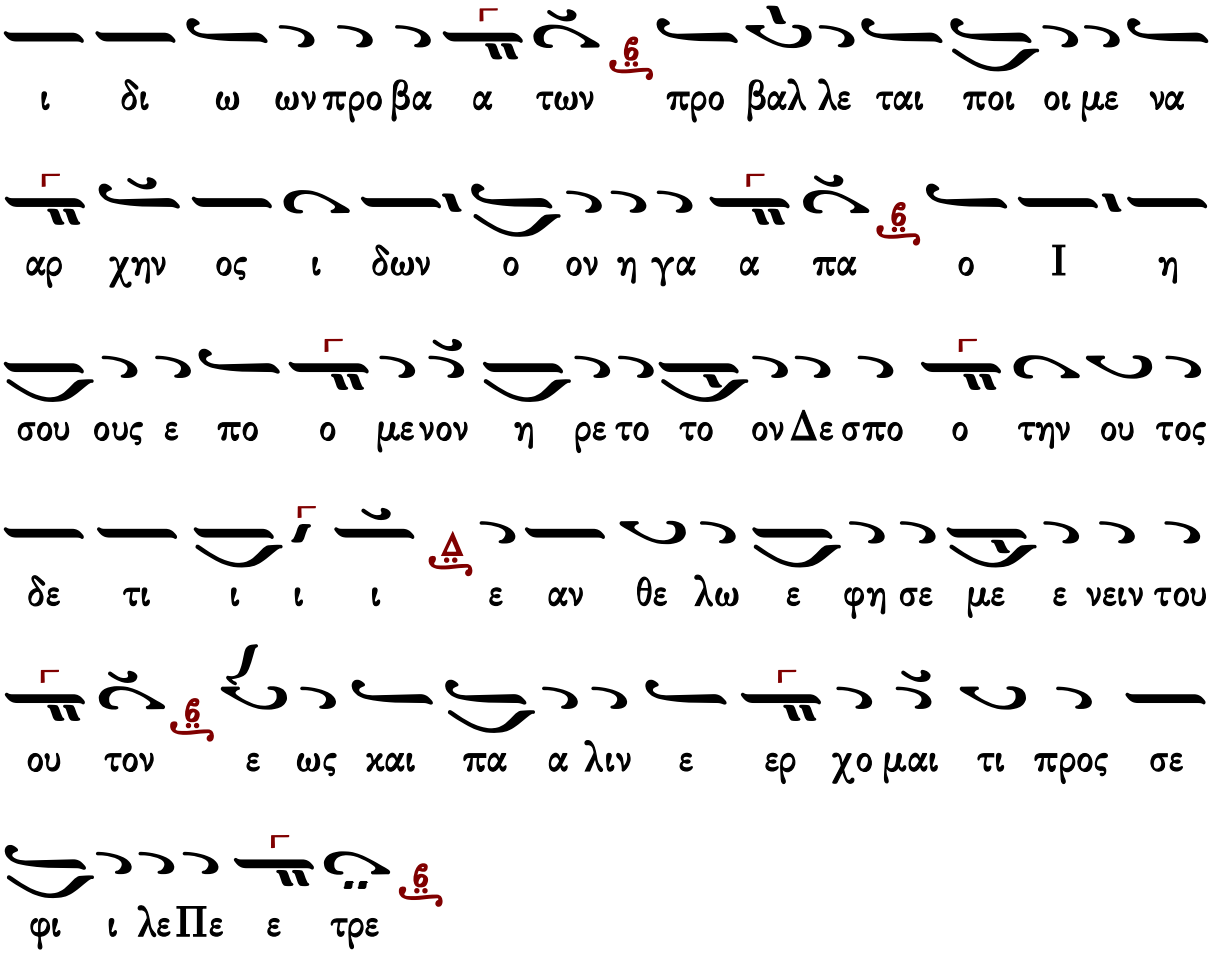

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.258*

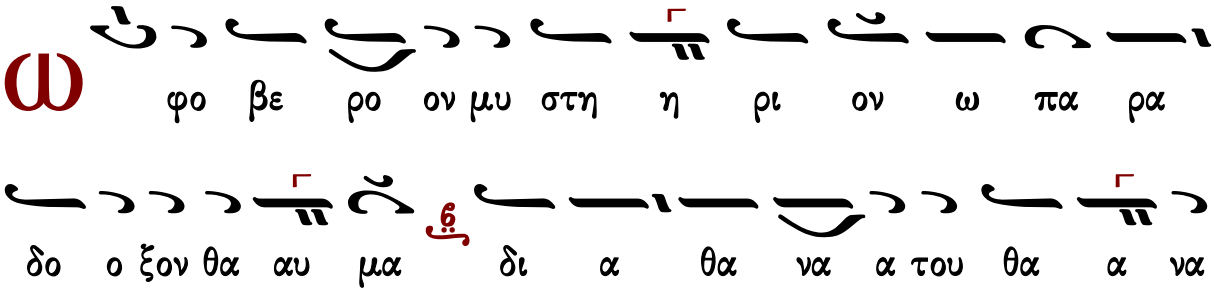

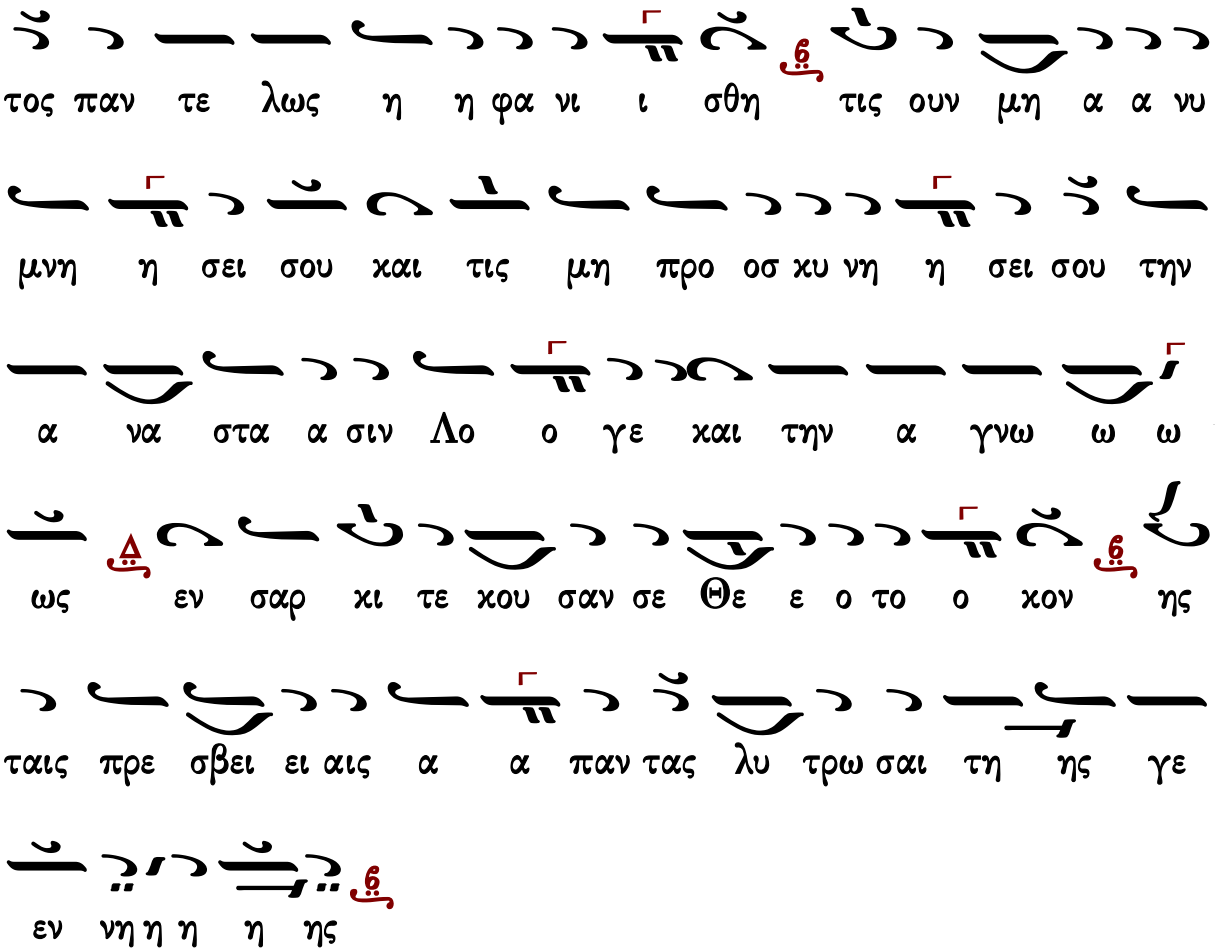

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Αἶνοι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.467/1334*

α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ς η μων (γ΄)

γ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων και προσ κυ

νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ του χορὸς β'

ο τι α α γι ο ος ε στι ι

Ἦχος βʹ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.478/1348#

Με τα την θει ει αν ε ε γερ σιν τρις τω Πε τρω

ω φι λει εις με πυ θο με νο ος ο Κυ υ ρι ος των

ι δι ω ων προ βα α των προ βαλ λε ται ποι οι με να

αρ χην ος ι δων ον η γα πα ο Ι η σους ε

πο ο με νον η ρε το το ον Δε σπο ο την ου τος δε

τι ι ι ι ι ε αν θε λω ε φη σε με ε νειν του ου

τον ε ως και πα α λιν ε ερ χο μαι τι προ ος σε

φι ι λε Πε ε τρε ε

Θεοτοκίον

ω ς φο βε ρο ον μυ στη η ρι ον ω πα ρα δο ο ξον

θα αυ μα δι α θα να α του θα α να τος παν τε

λως η φα νι ι σθη και χο σμος α νε ε και νι ι

σθη τις ουν μη α α νυ μνη η η σει και τις μη προ

οσ χυ νη η σει σε Δε σπο τα Χρι ι στε ε α α α α

ναξ και την α γνω ω ω ως εν σαρ κι τε χου σαν σε

Θε ε ο το ο χον ης ταις πρε σβει ει αις α α παν τας

λυ τρω σαι τη ης γε ε εν νη ης

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.5*

α γι ος Κυ ρι ι ος ο ο Θε ο ος η μων (γ')

γ ψου τε ε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μω ω

ων και προσ κυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο ο

δω ω ων α αυ του χορὸς β' ο τι ι α α γι ο ος ε στι

ι

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.13#

Μ ε τα τη ην θει ει αν ε ε γερ σιν τρις τω Πε

τρω ω φι λει εις με πυ θο με νο ος ο Κυ

υ ρι ος των ι ι δι ω ων προ βα α των προ

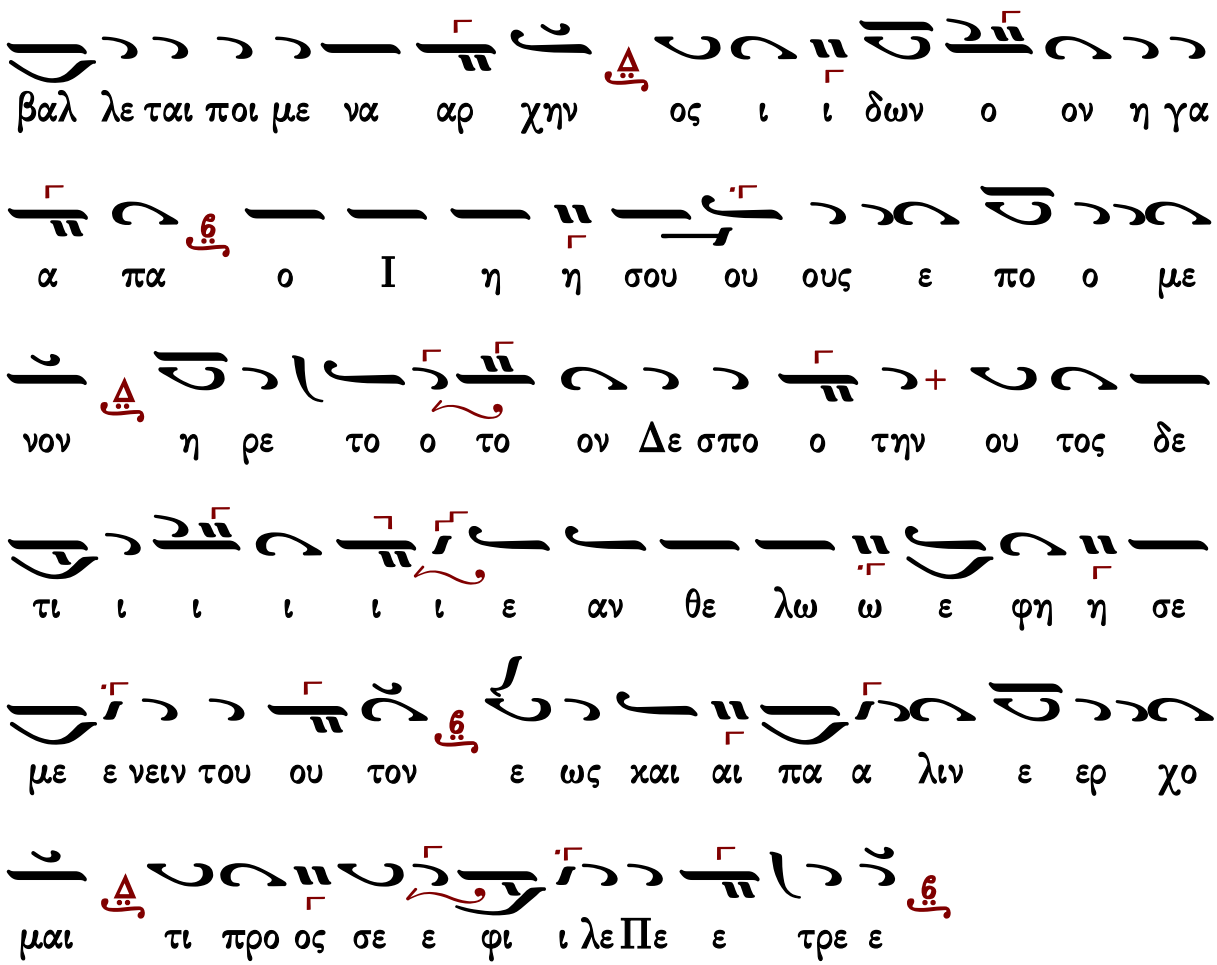

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.224#

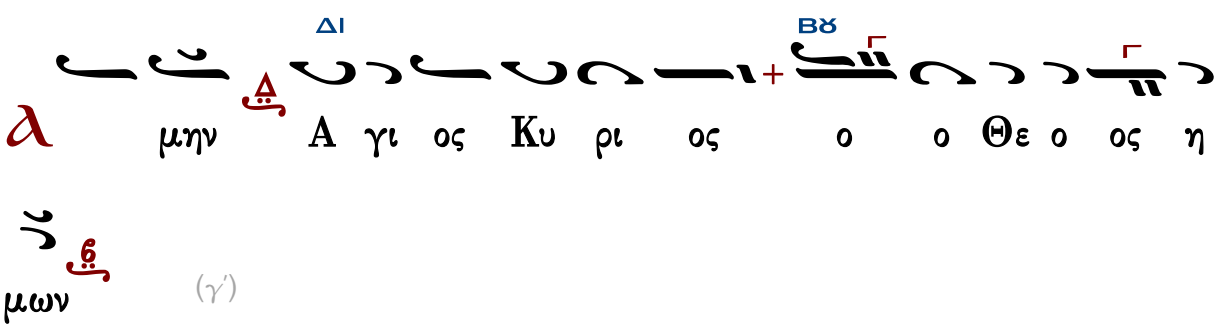

(γ΄)

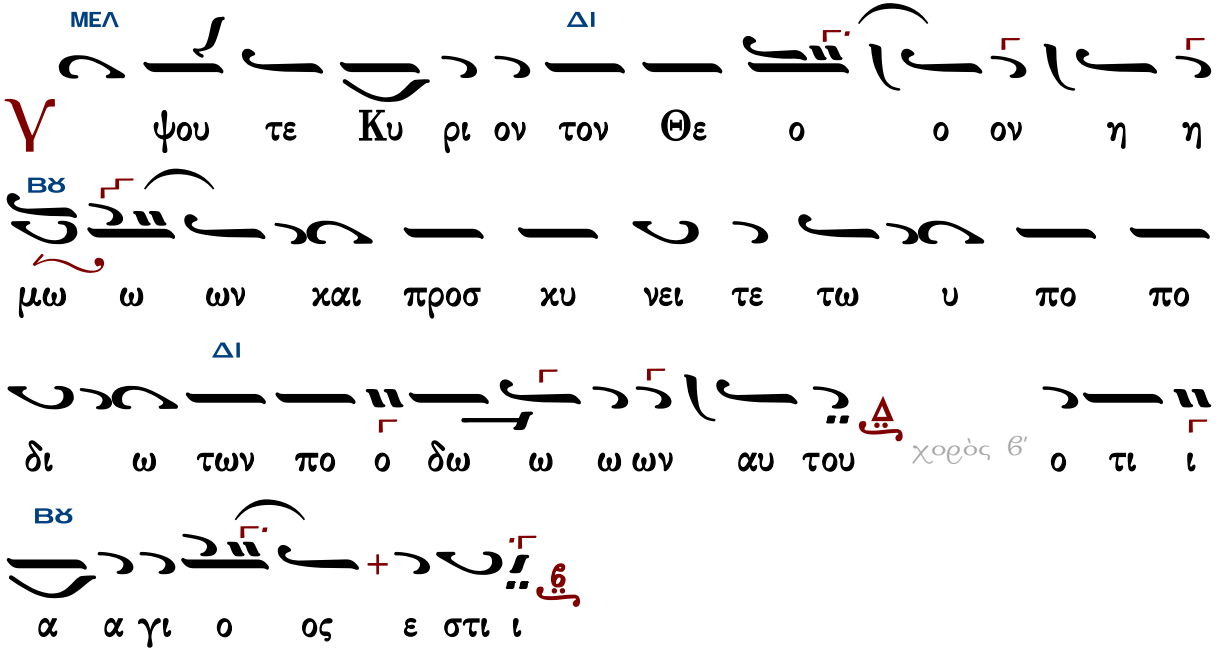

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.247#

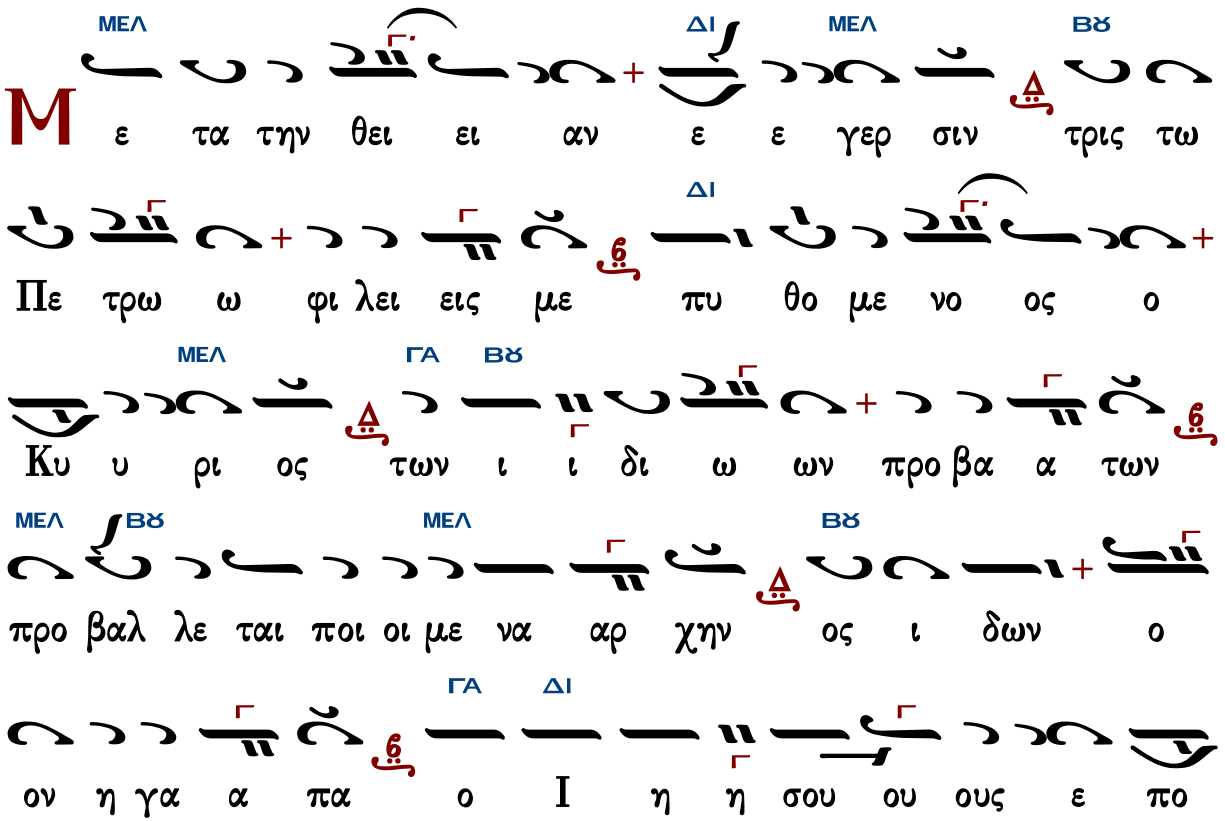

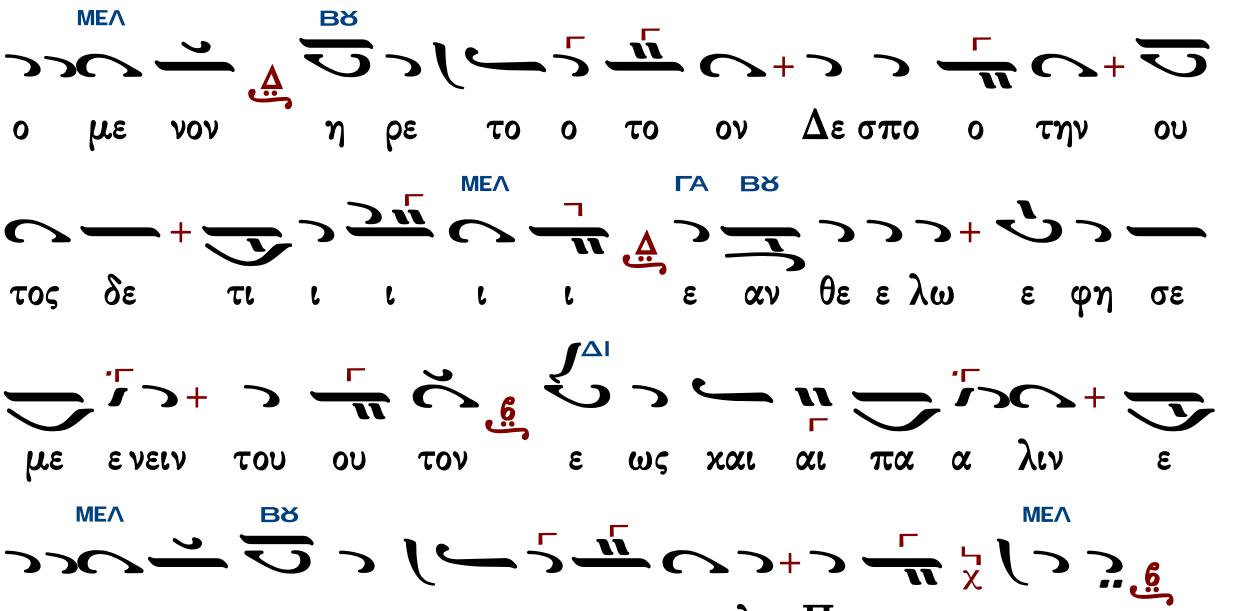

Θεοτοκίον

Ἦχος Βϋ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.248#

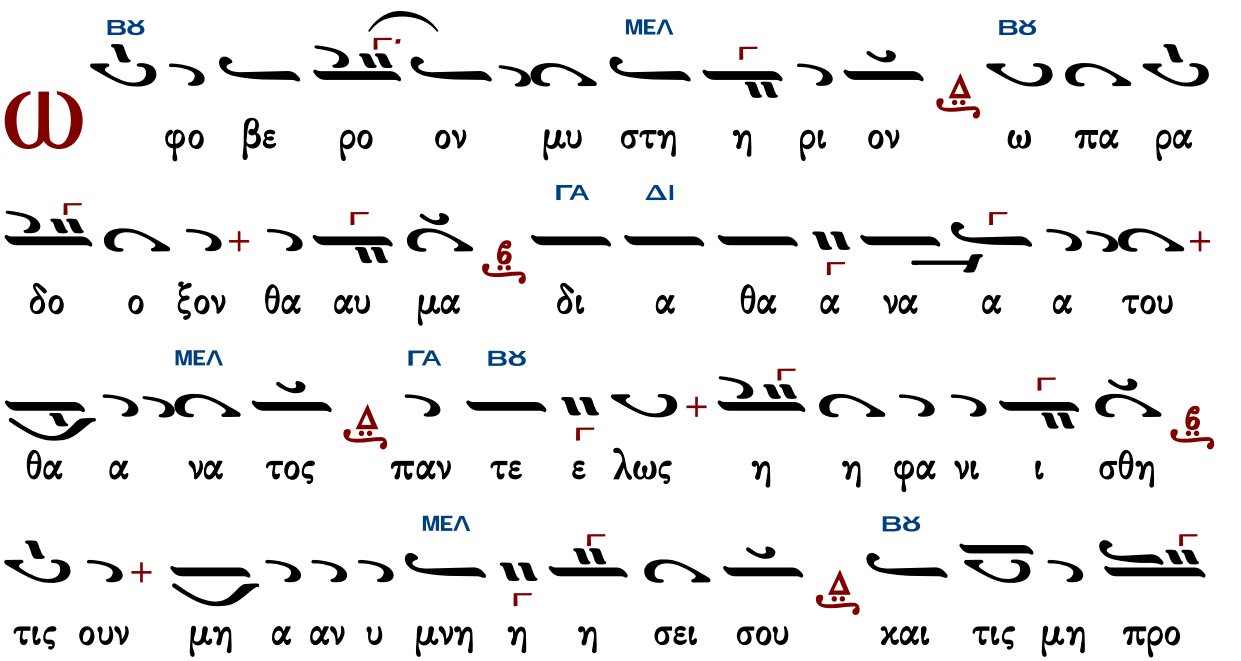

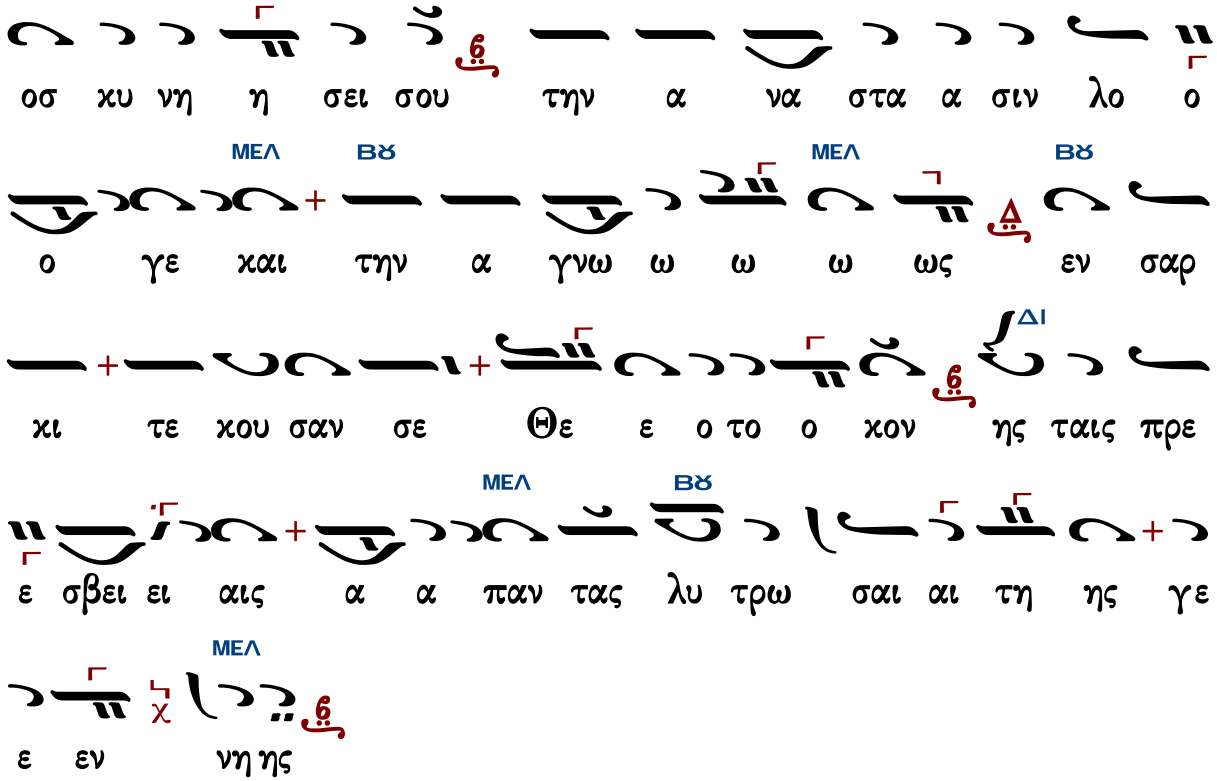

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.531*

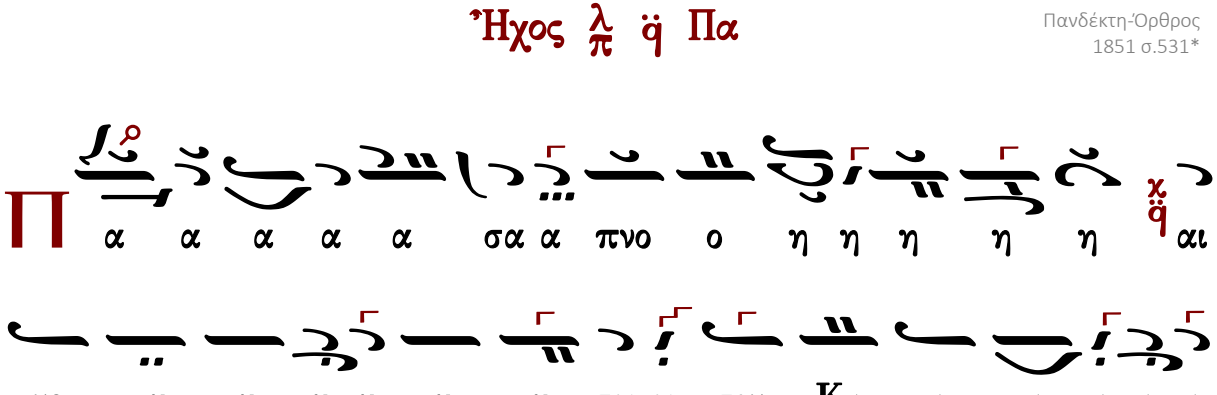

ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ον αι νει ει
ει ει ει ει ει ει ει τε ε το ο ο ον Κυ υ
υ υ υ ρι ι ι ον εχ των ου ου ουου ου ρα α
α εχ των ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ων
αι αι νει ει ει τε ε α αυ το ο ιο ο ο ον ε ε
ε ε ε εν τοι οι οι οις υ υ υ υ υ υ υ υ ψι
ι ι ι ι ι ι ιι εν τοις υ ψι ι στοις σοι πρε
ε ε ε ε ε πει υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ε ε ε
ε ε ε ε ε τω Θε ε ω ω ω ω

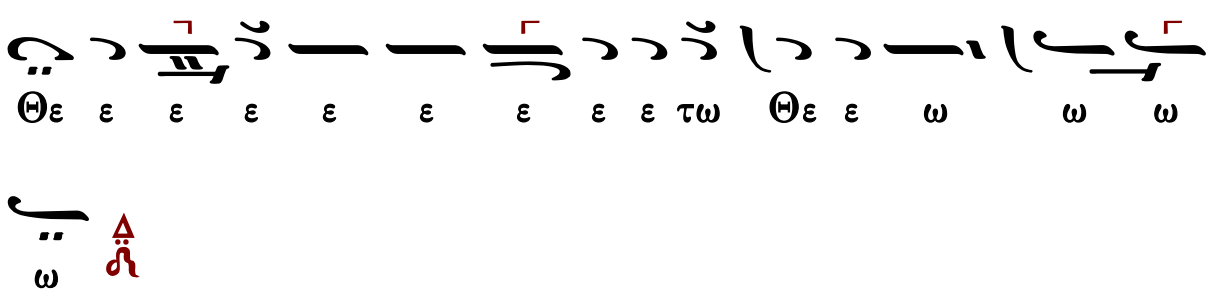

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ π ϊ Πα χ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.140*

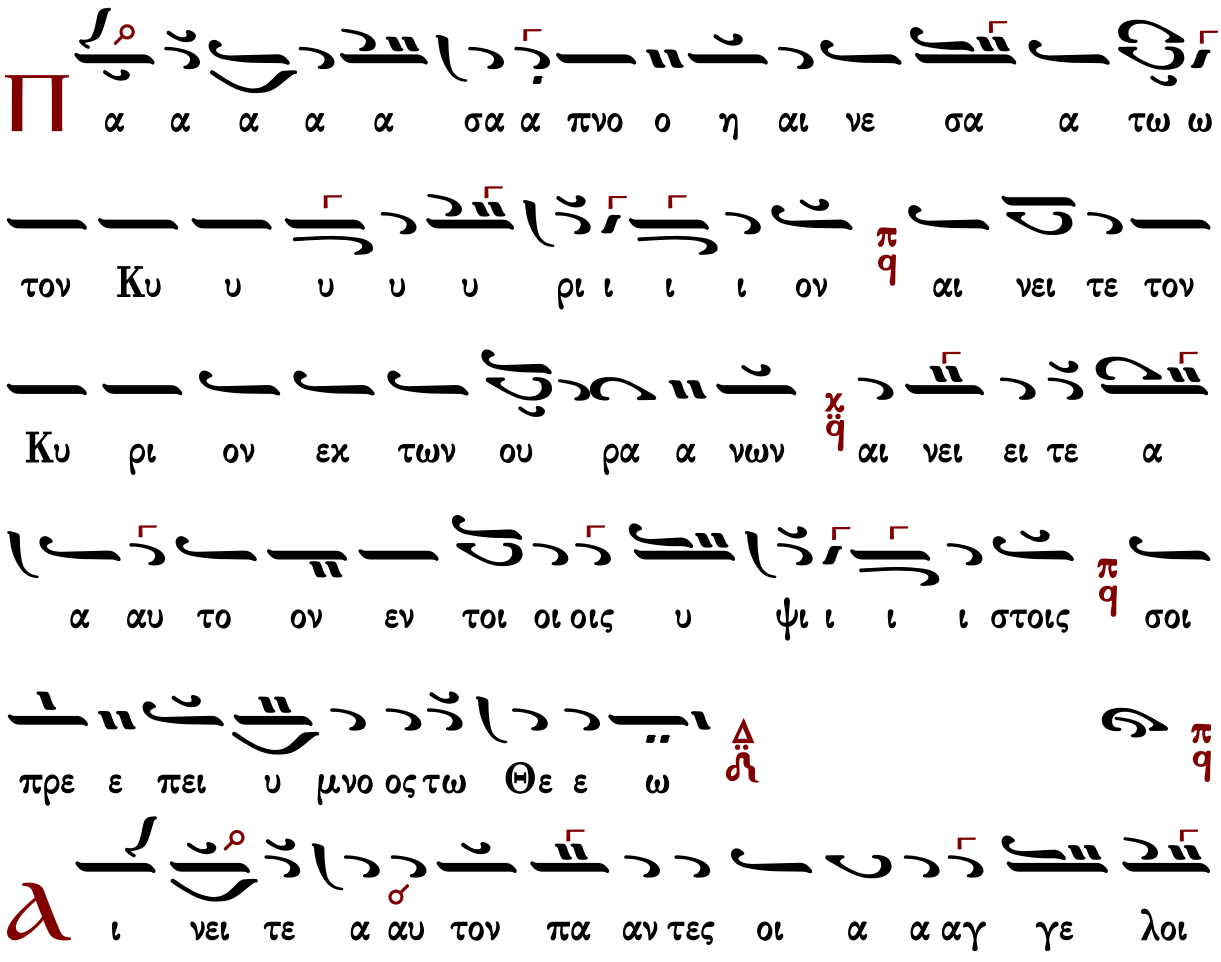

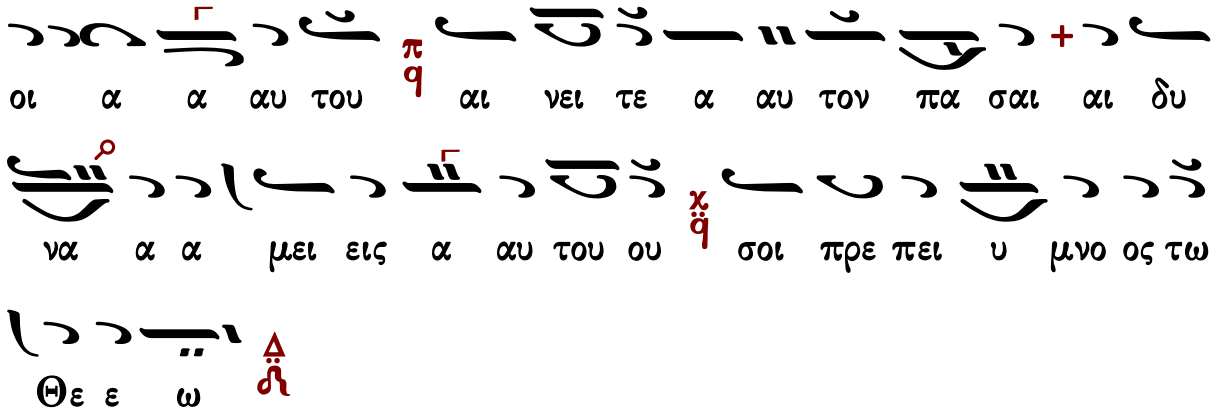

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.244#

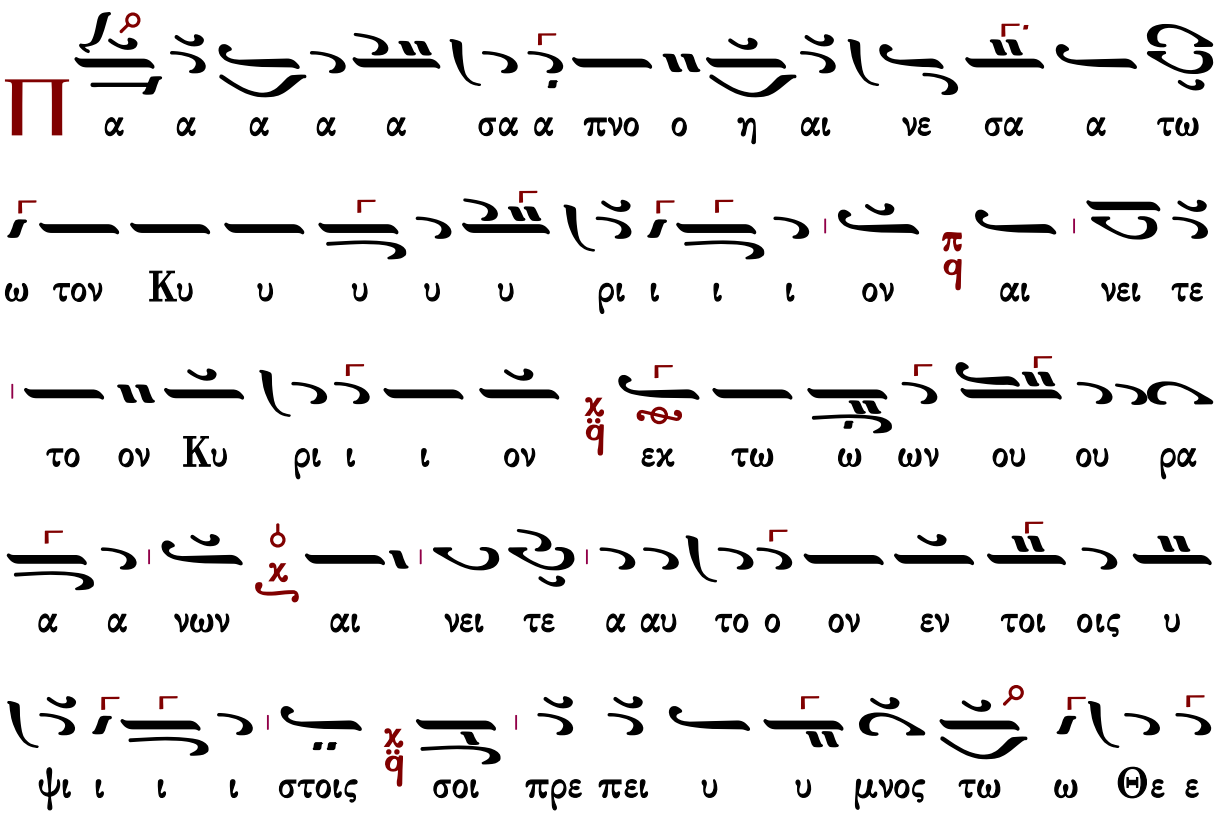

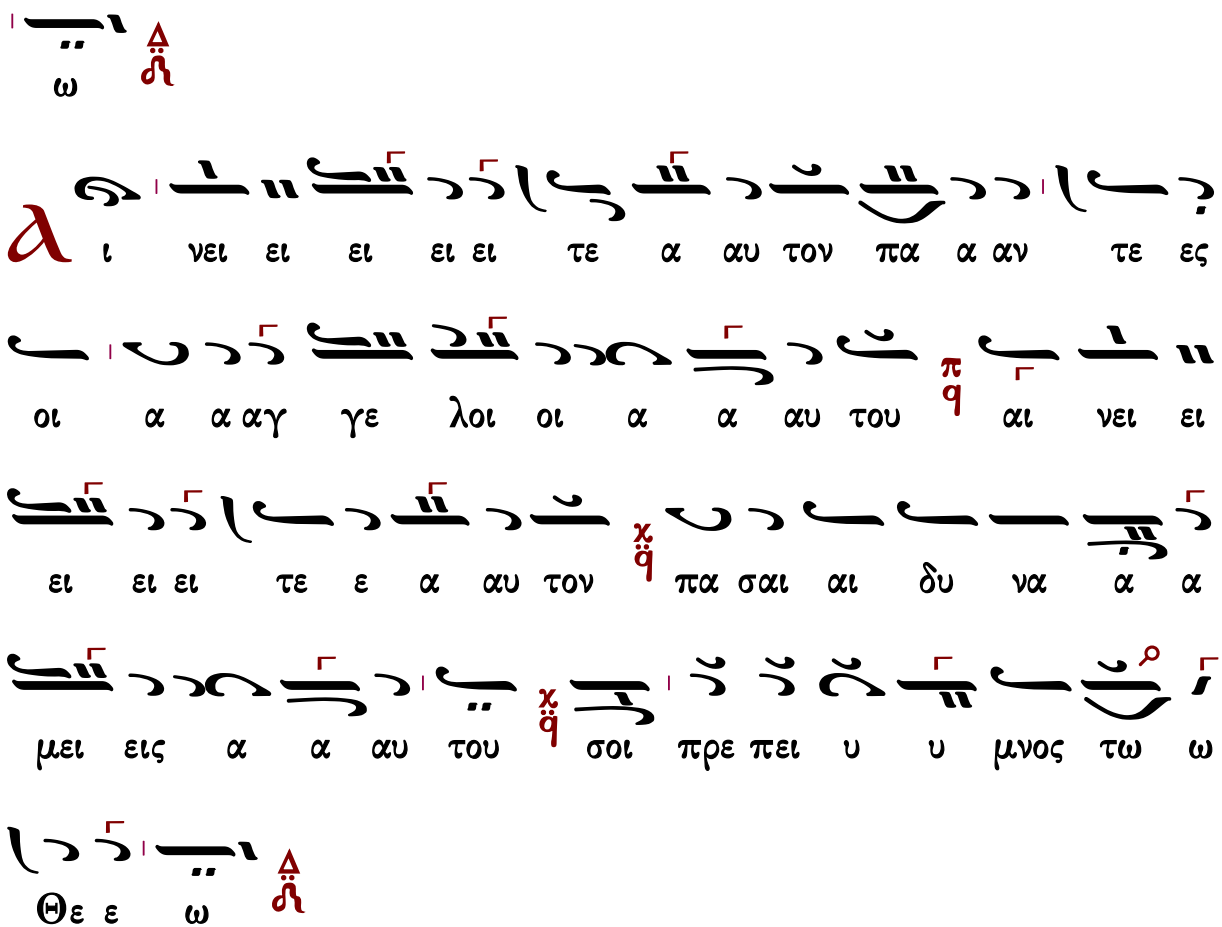

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ἀ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.89*

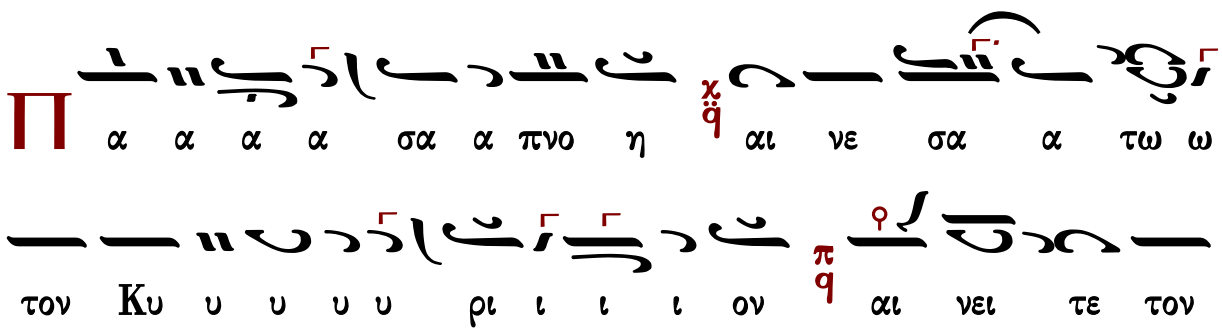

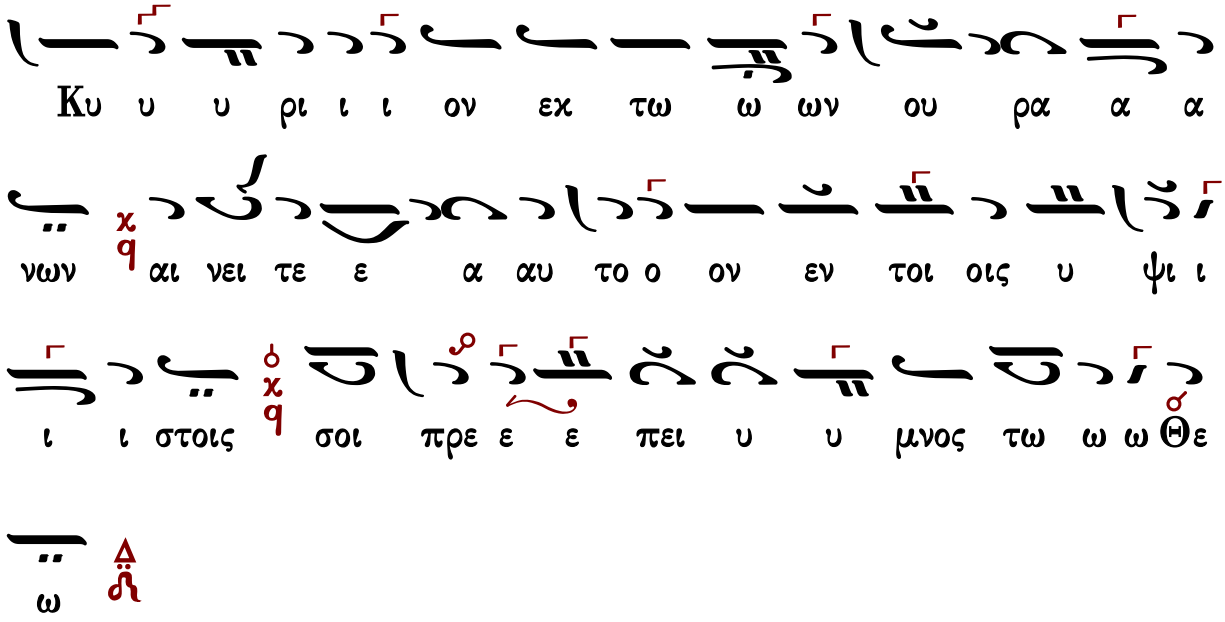
Κυ υ υ ρι ι ι ον εχ τω ω ων ου ρα α α
νων αι νει τε ε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι
ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω ω ω Θε
ω

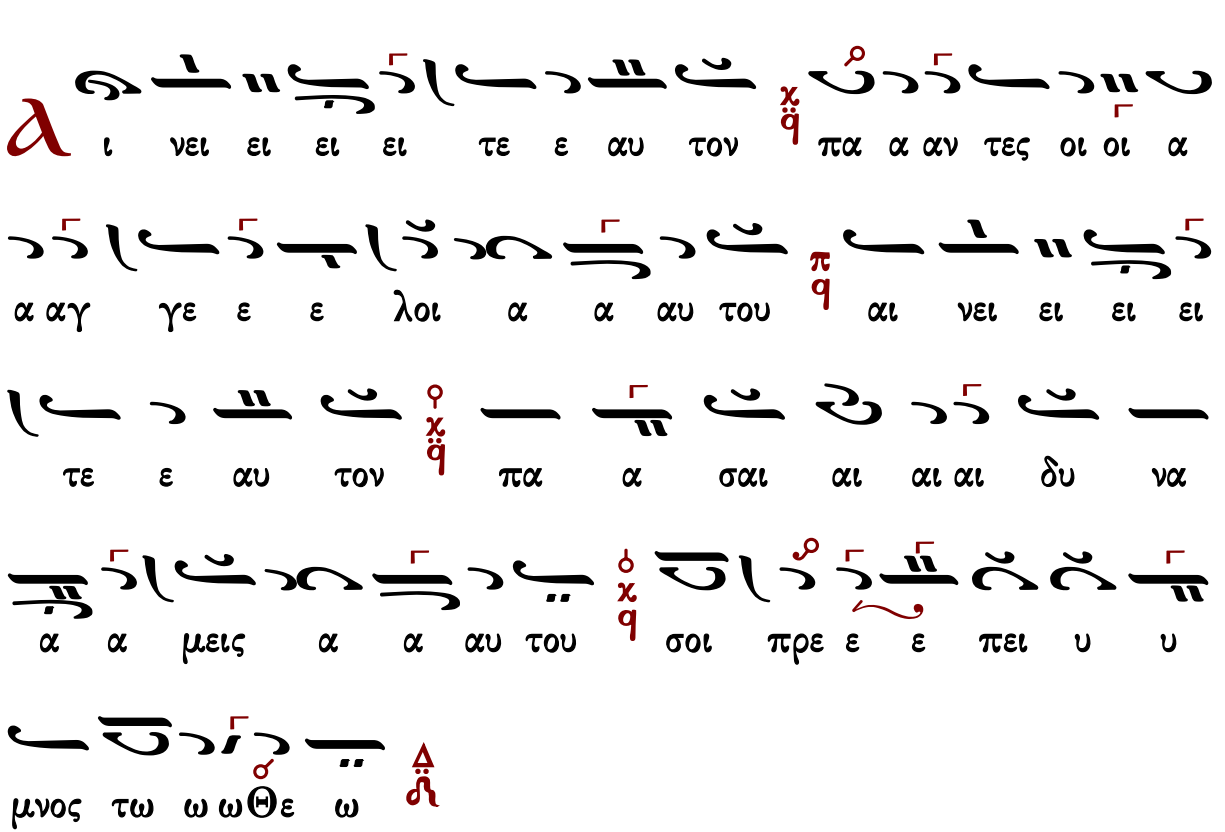
α ι νει ει ει ει τε ε αυ τον πα α αν τες οι οι α
α αγ γε ε ε λοι α α αυ του αι νει ει ει ει
τε ε αυ τον πα α σαι αι αι αι δυ να
α α μεις α α αυ του σοι πρε ε ε πει υ υ
μνος τω ω ω Θε ω

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.323

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε σα α τω ω

τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον

Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ω ων ου ου ρα α α

νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι

ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω Θε ε ω

ω ω ω

Α ι νει ει ει ει ει τε ε α αυ τον πα α αν τες

οι α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει

ει ει ει τε ε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α

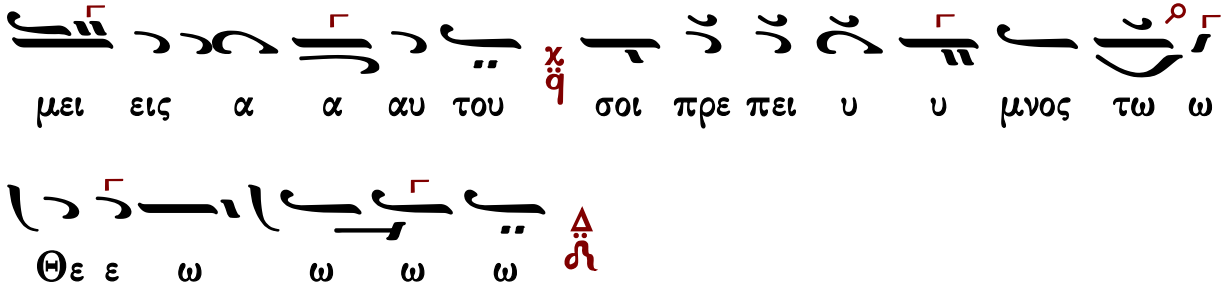

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β226*

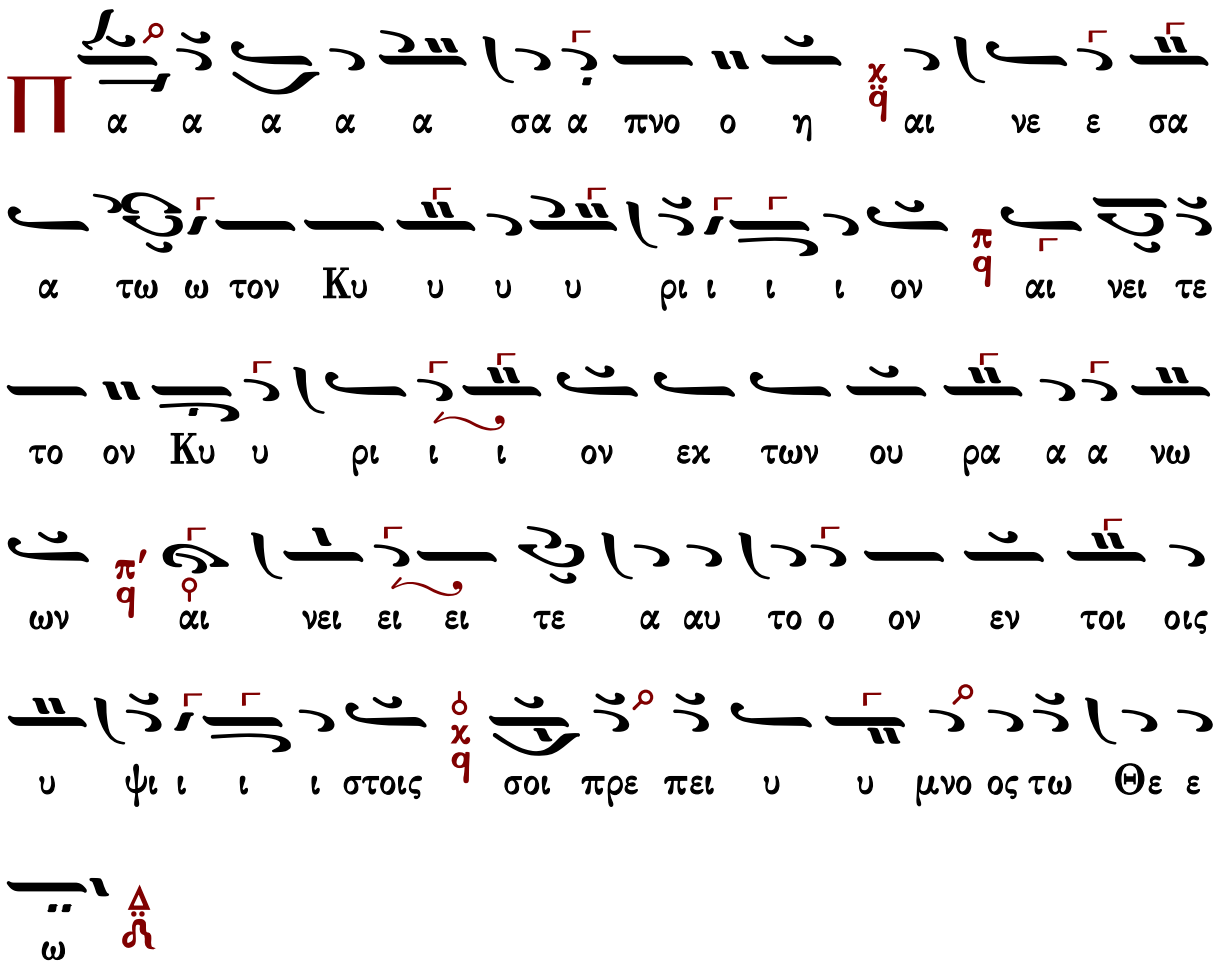

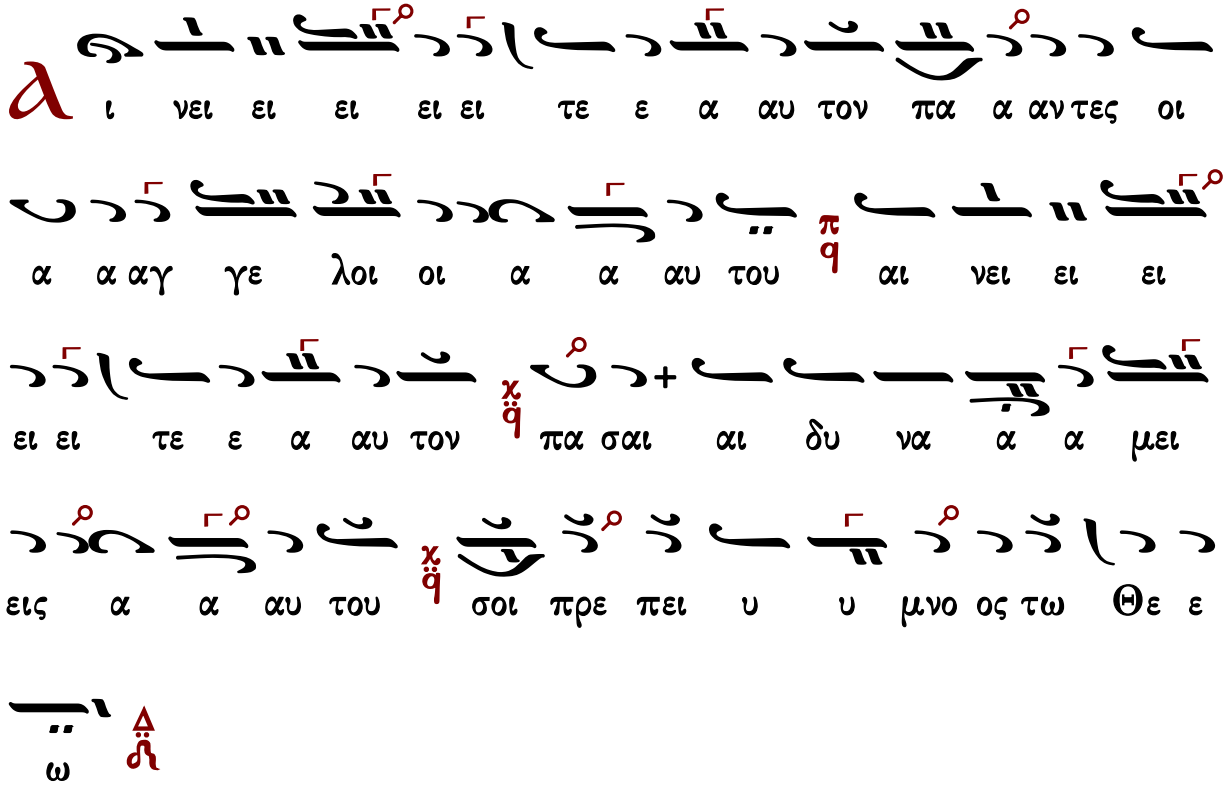

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϊ Κε χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β227*

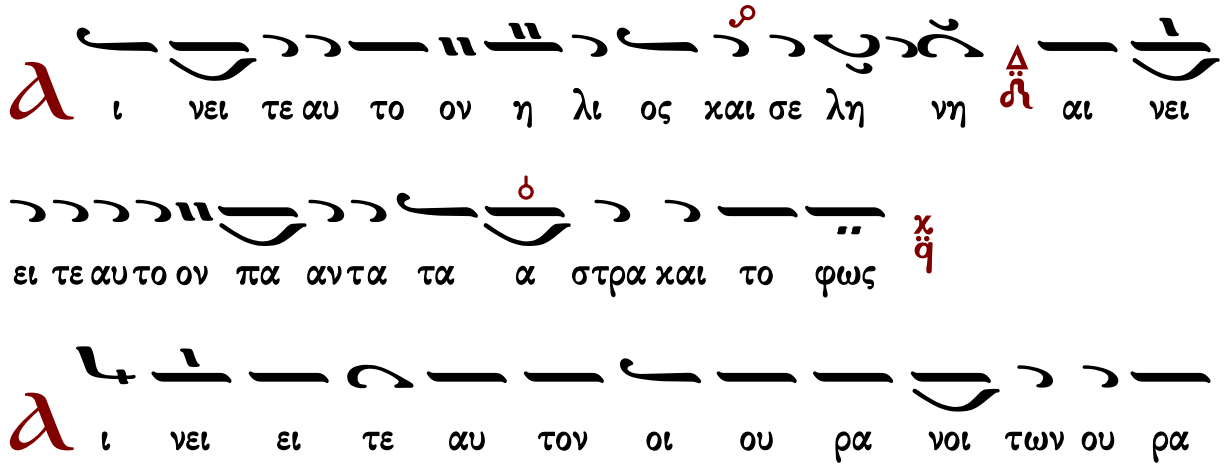

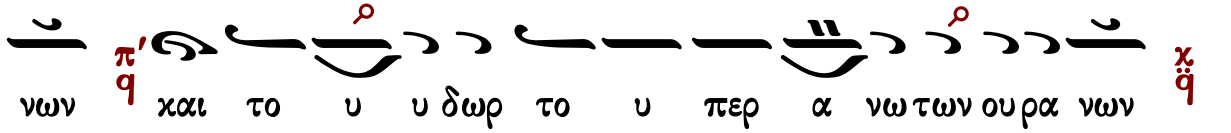

νων χαι το υ υ δωρ το υ περ α νωτων ουρα νων

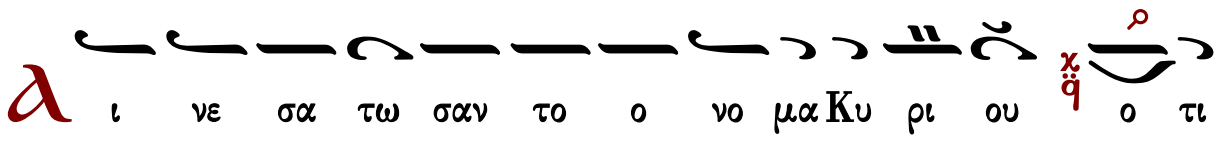

ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι

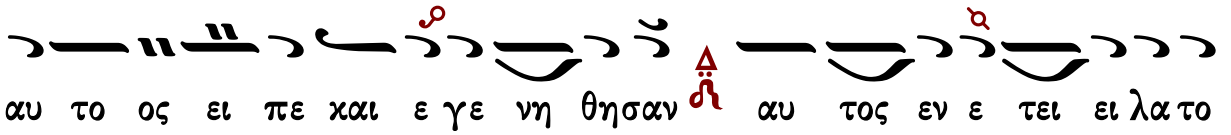

αυ το ος ει πε χαι ε γε νη θησαν αυ τος εν ε τει ει λα το

χαι ε χτι σθη σαν

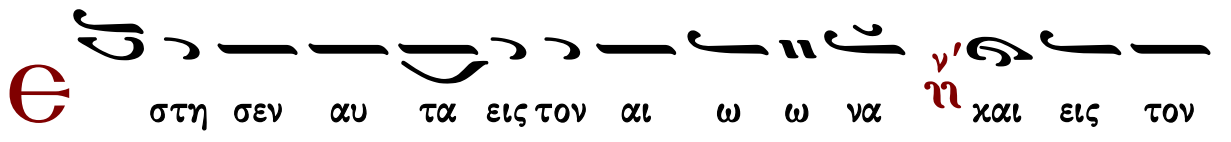

στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να χαι εις τον

αι ω να του αι ω νος προ οσ τα γμα ε θε το χαι ου

ου πα ρε λευ σε ται

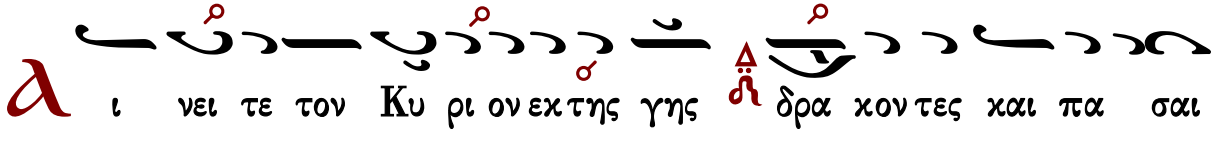

ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες χαι πα σαι

α βυσ σοι

υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται γι

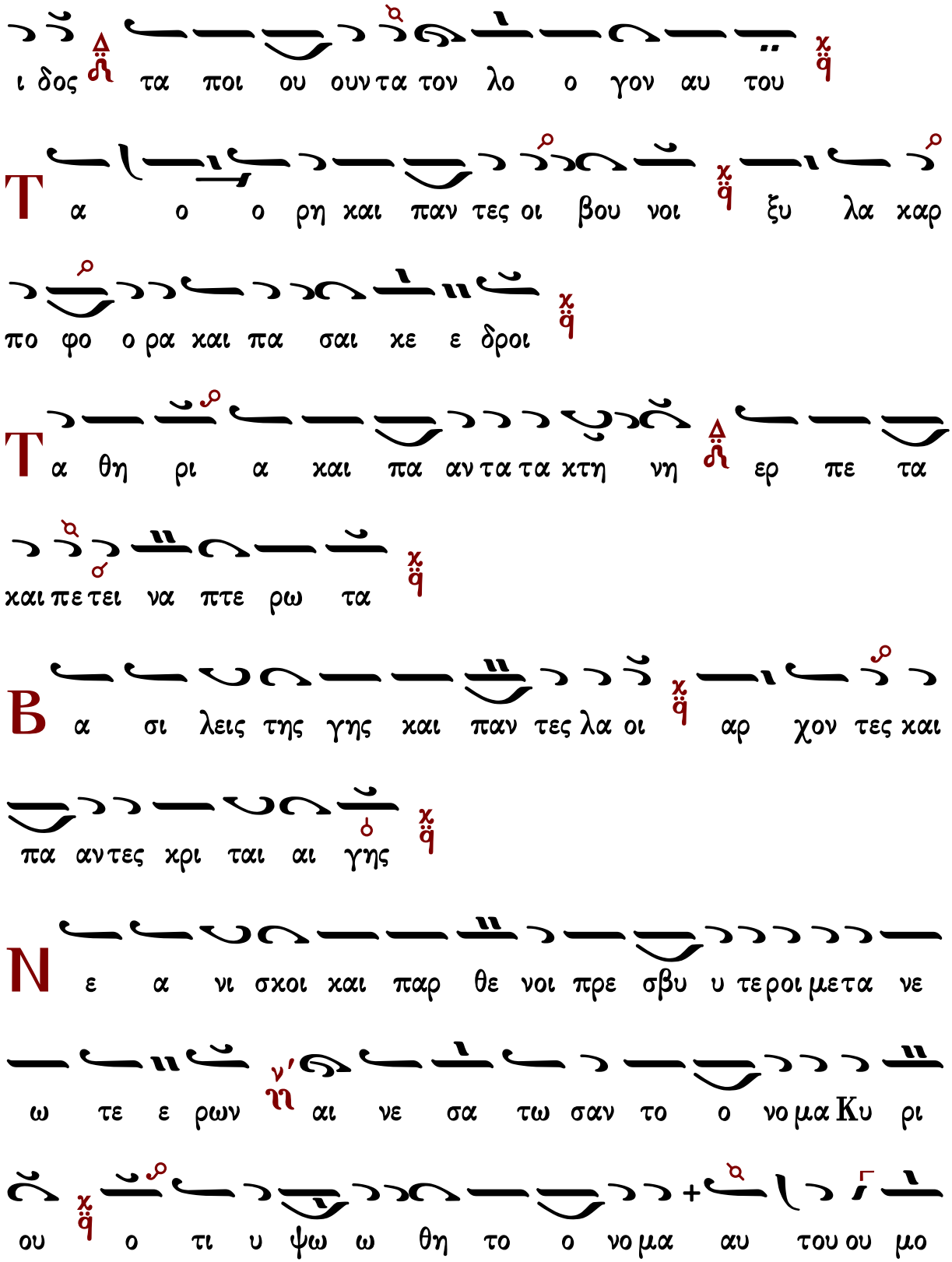
ι δος τα ποι ου ουν τα τον λο ο γον αυ του
Τα ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ
πο φο ο ρα και πα σαι κε ε δροι
Τα θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη ερ πε τα
και πε τει να πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες και
πα αν τες κρι ται αι γης
Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ υ τε ροι μετα νε
ω τε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι
ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου μο

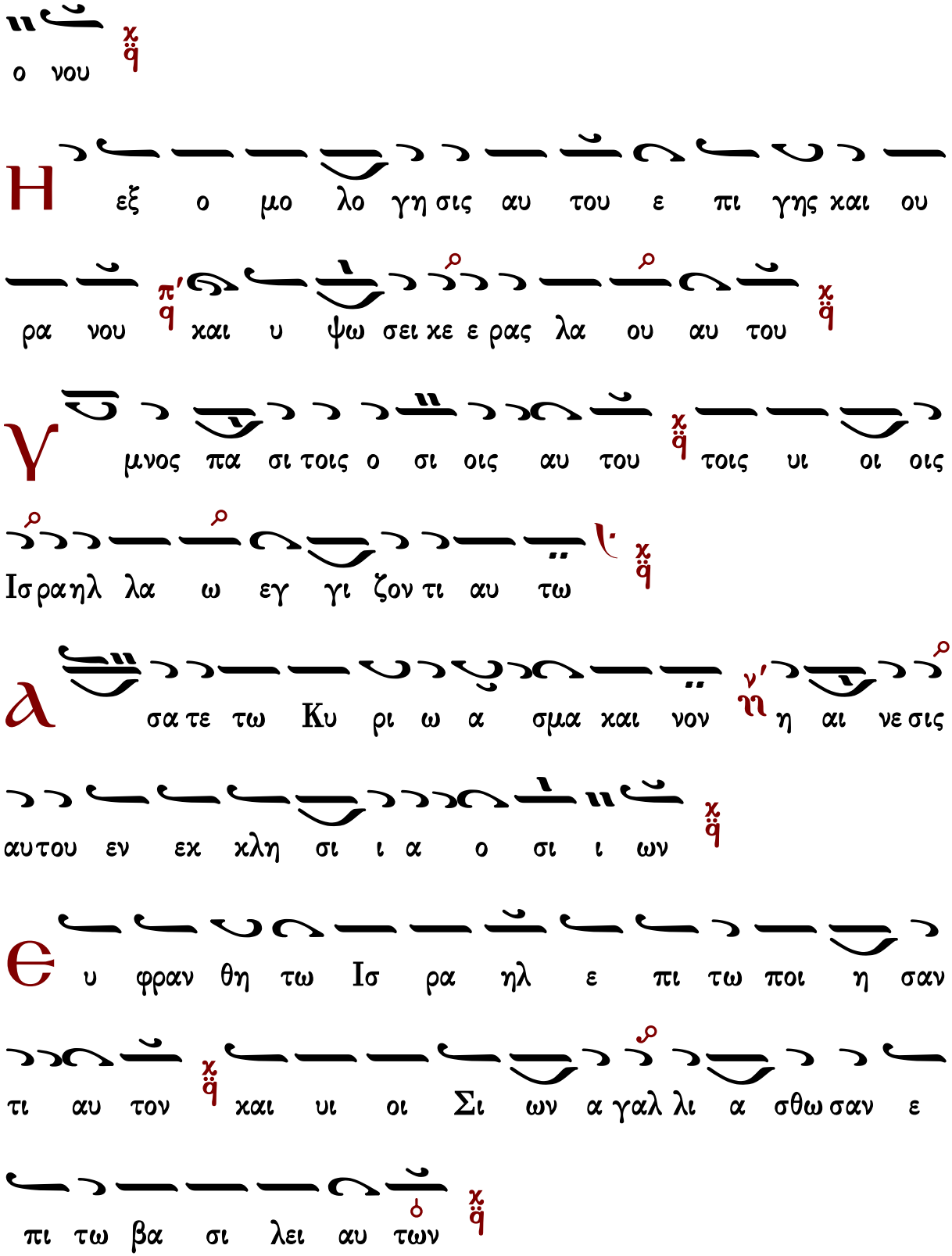
ο νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και ου
ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του
γ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οι οις
Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω
α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε σις
αυτου εν εκ κλη σι ι α ο σι ι ων
θ υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν
τι αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε
πι τω βα σι λει αυ των

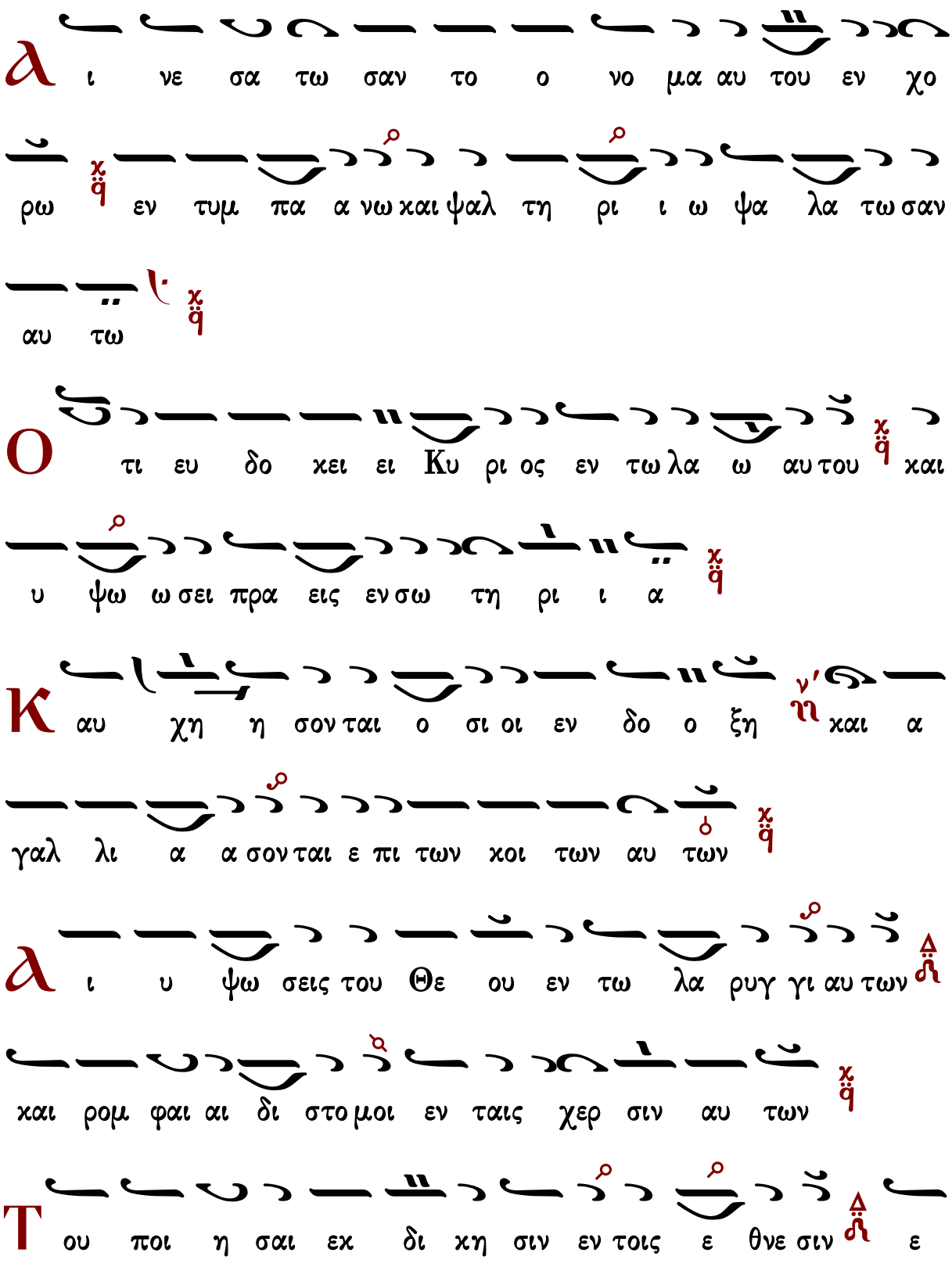
Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο
ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν
αυ τω
Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και
υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α
Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α
γαλ λι α α σον ται ε πι των οι των αυ των
Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των
και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε

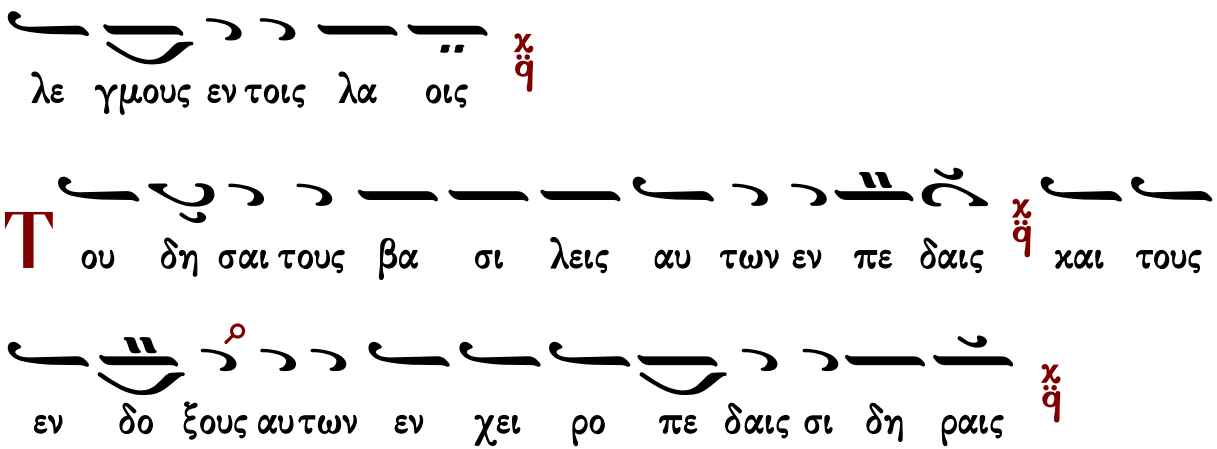

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος λ/π ϊ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.141*

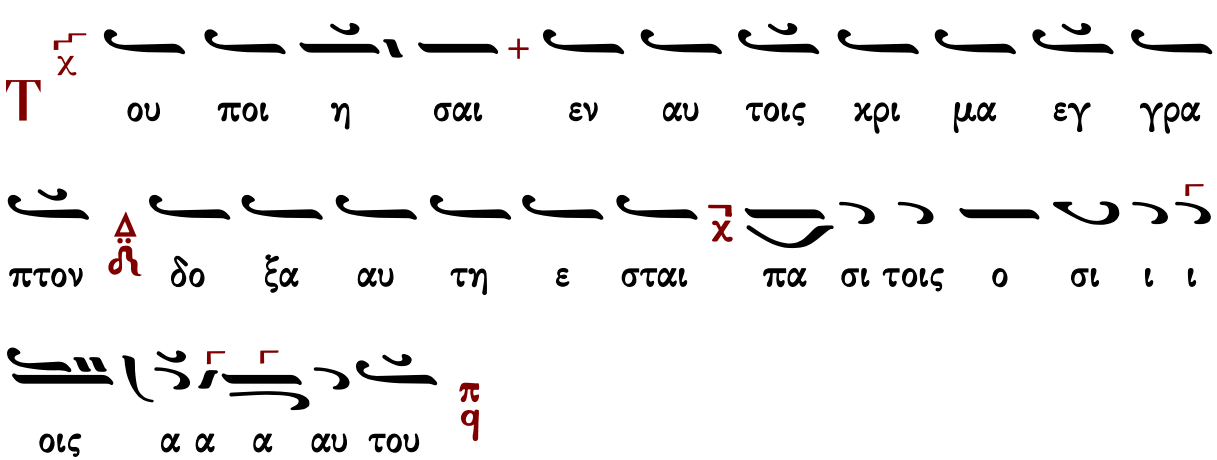

χθης τε ε θως κα πq τος α α α μα η η η ου μνη
πως σαν γνω ε ουκ χq χου ο ο το ο ο Θε της εκ
ου ου σου οι οι τοι μα ω α οι θης ωq ω ω χω αρ σα ε
τε πο το σθον η ουκ πq λοι ε ε ε γε αγ α α α α
ω ω ω ι τι στρα σε τες σον λασ φυ οι στης νε α
ε ε ε τοις ται σι γι φρα σε γαρ ρα φο τε αμ χq ται
θαυ ται δε ρω νε φα πε πq σι ω ω ω ωω νω ρευ
η στη υ μυ ο το ι στει ι πι εν σιν νου χυ προσ τοις τα μα
η μιν δος η πο α σιν μνου νυ α ο χq ον ι ι ι ρι η
λε ε ε ε γα ε με το και σιν ωq α α λι γαλ α

ος

ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ

του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να

α α με ω ως α α αυ του

υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν

τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα

τος α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν

τα α α α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι

ον τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ε

ρου τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι

ι λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου

ου με ε ε ε νος π q με γα σου το ε λε ος α κα

τα λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η μας Δ π q

χ λ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα χ τα το πλη θος της με

γα λω συ υ υ νης α α α αυ του π q

Κ υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα + μον ε πι ι το ο

μνη η η μα κ q του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι η

μα α ας πα θο ο ο ον τα π q και προσ ελ θου σαι ευ

ρον αγ γε λον ε πι τον λι ι θον κα α θη η η με ε

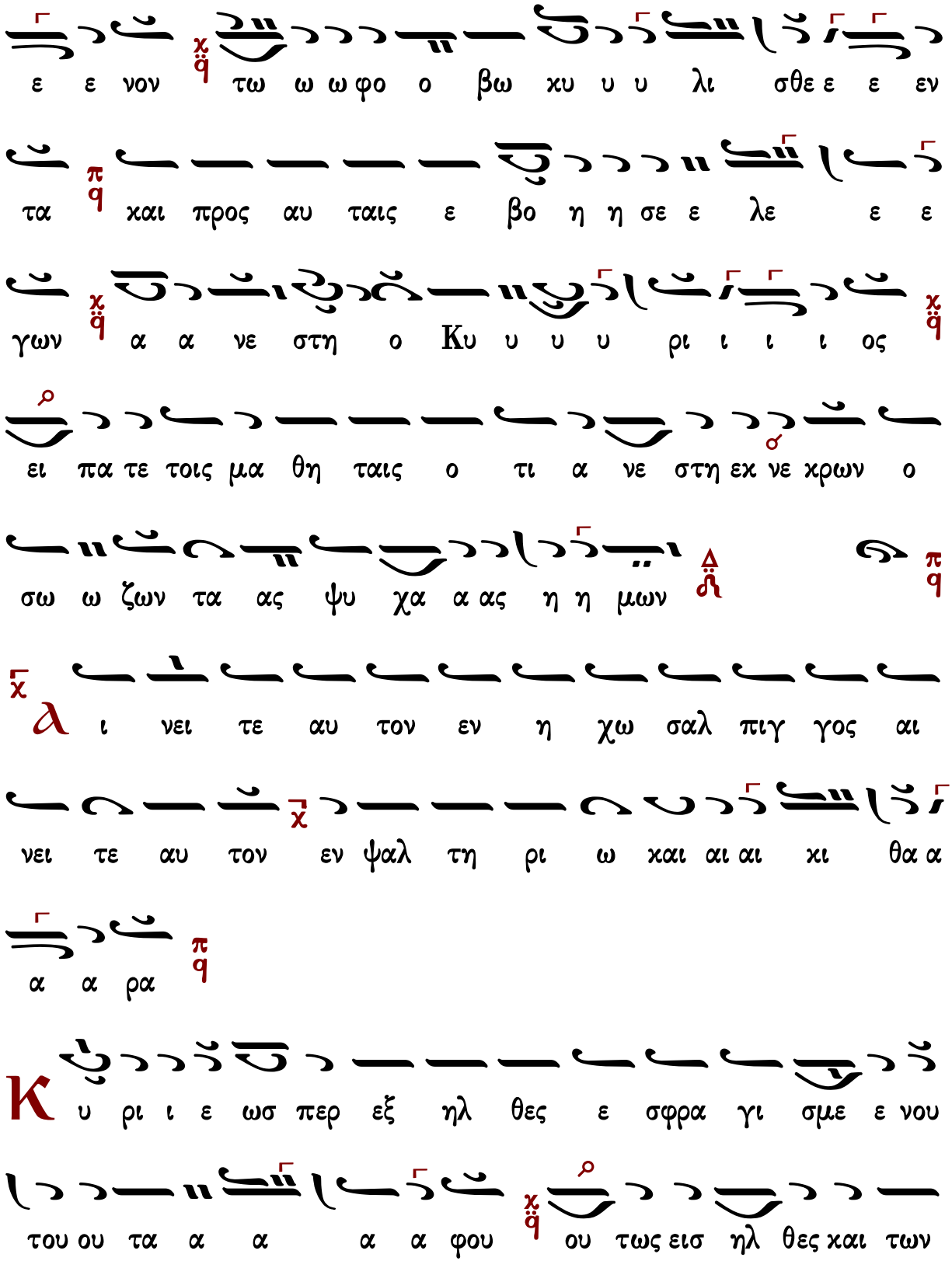
ε ε νον τω ω ω φο ο βω χυ υ υ λι σθε ε ε εν
τα και προς αυ ταις ε βο η η σε ε λε ε ε
γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος
ει πα τε τοις μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε κρων ο
σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων
λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι αι κι θα α
α α ρα
Κ υ ρι ι ε ωσ περ εξ ηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου
του ου τα α α α α φου ου τως εισ ηλ θες και των

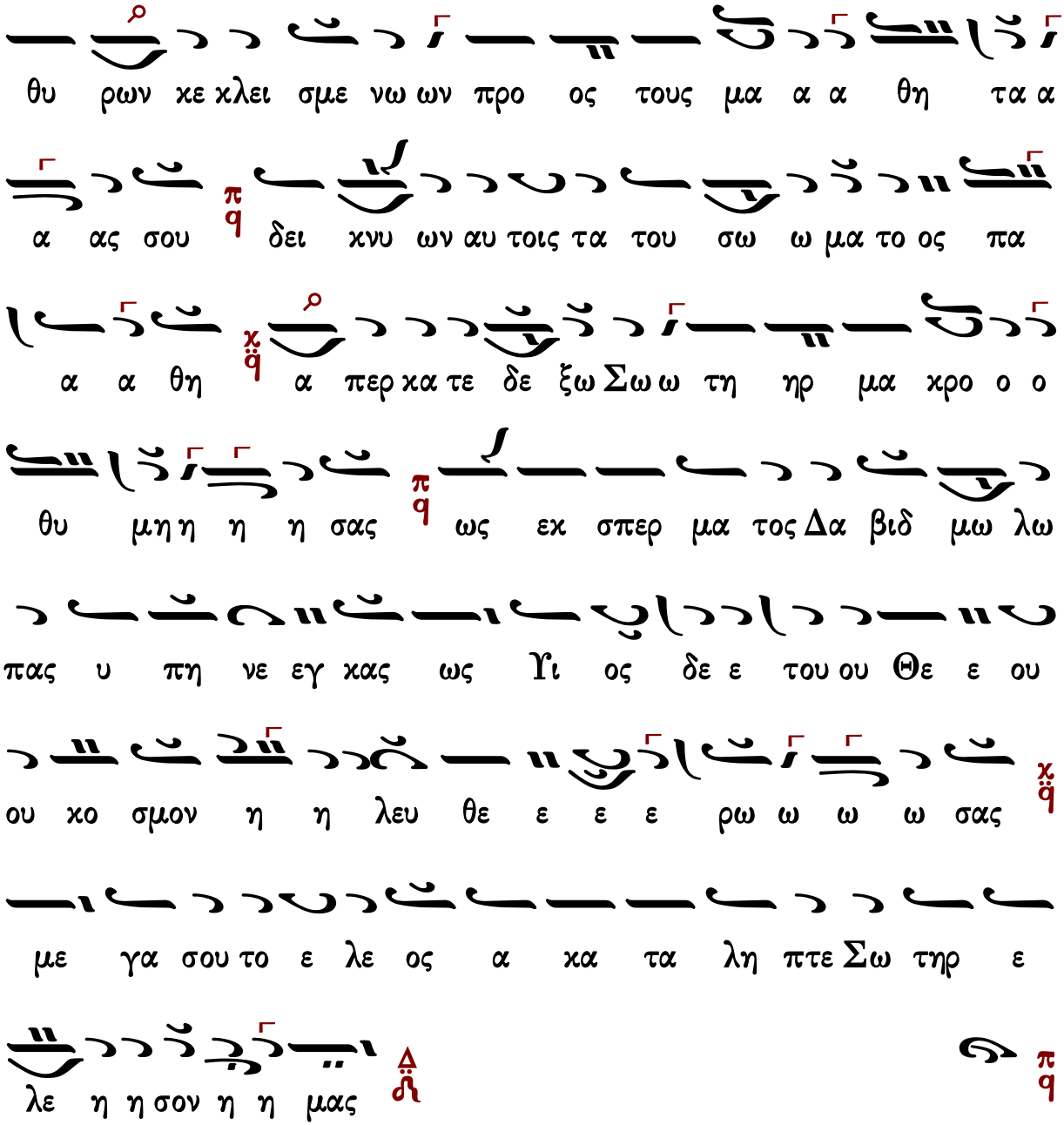

Στιχηρά Ἀνατολικά

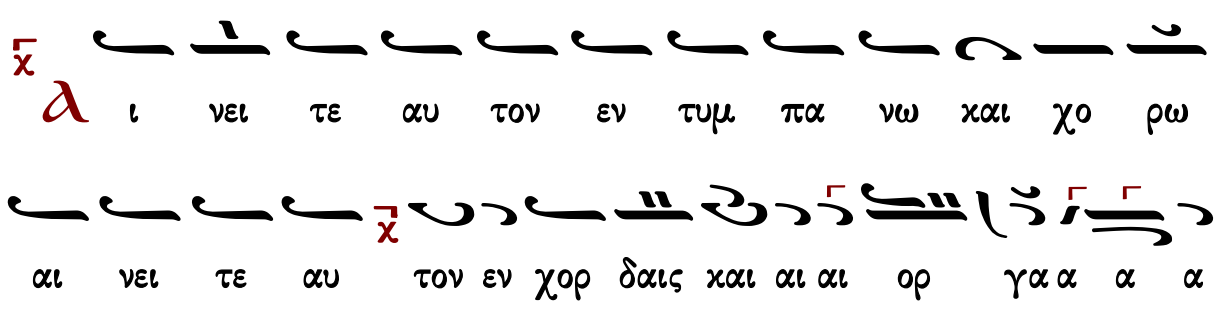

νω
Κ υ ρι ι ε ο βα σι ι λευς τω ων αι αι ω ω ω
νων χαι ποι η η τη η ης τω ω ων α πα α α αν
των ο δι η η μα ας σταυ ρω ω σιν χαι τα φην σαρ
κι κα τα δε ξα α με ε νος ι να η μα
ας του ου Α α δου ε ε λε ευ θε ρω ω ω σης πα α
α αν τας σου ει ο Θε ε ο ος η η η μων ε κτος
σου αλ λο ον ουκ οι οι δα μεν
λ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου

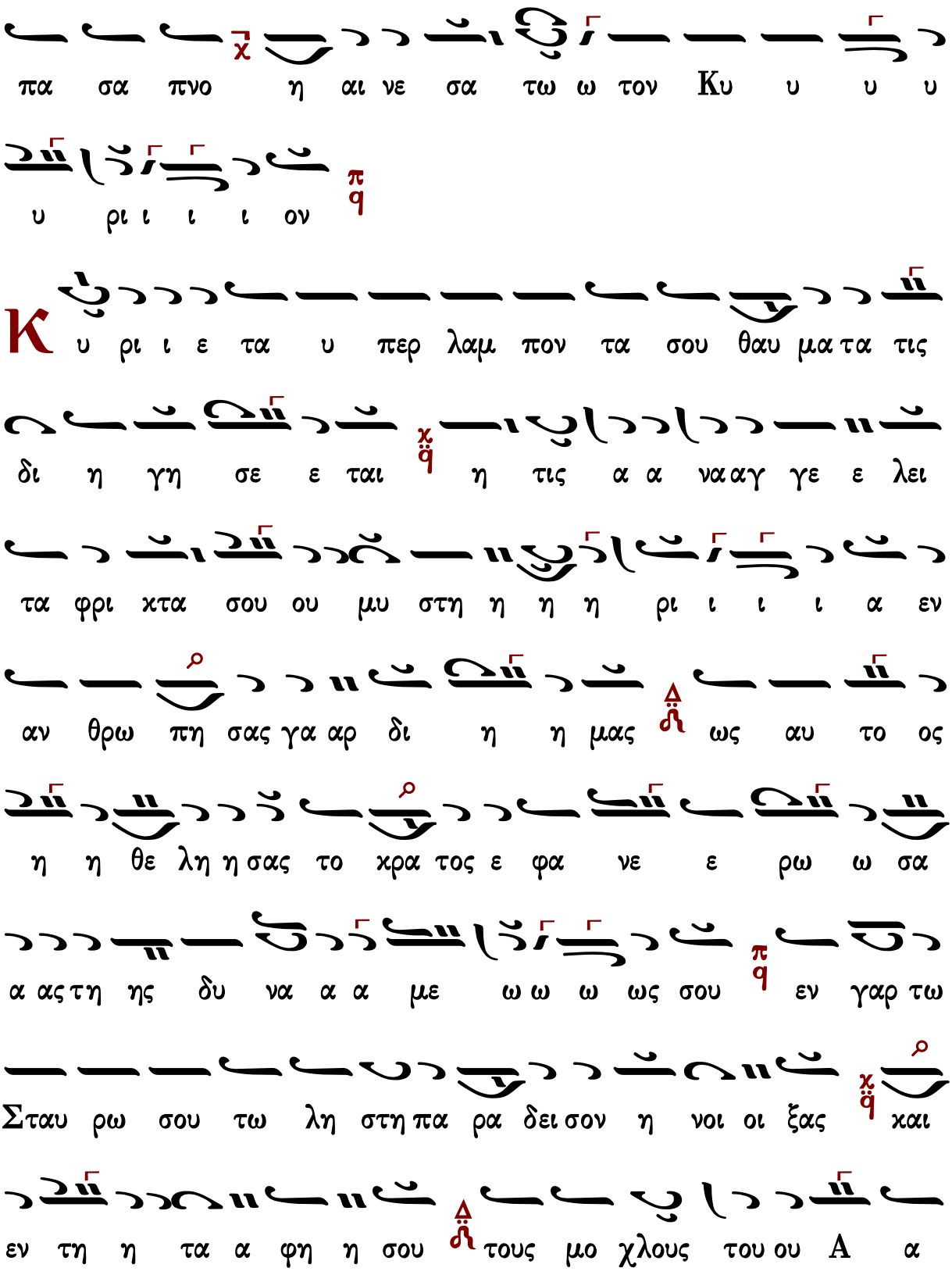
πα σα πνο η αι νε σα τω ω τον Κυ υ υ υ
υ ρι ι ι ι ον
Κ υ ρι ι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυ μα τα τις
δι η γη σε ε ται η τις α α ναγ γε ε λει
τα φρι χτα σου ου μυ στη η η η ρι ι ι ι α εν
αν θρω πη σας γα αρ δι η η μας ως αυ το ος
η η θε λη η σας το χρα τος ε φα νε ε ρω ω σα
α ας τη ης δυ να α α με ω ω ω ως σου εν γαρ τω
Σταυ ρω σου τω λη στη πα ρα δει σον η νοι οι ξας και
εν τη η τα α φη η σου τους μο χλους του ου Α α

δου ου συν ε ε ε ε ε τρι ι ι ι ψας π q και εν

τη A να στα σει ει σου τα συμ παν τα α ε πλου ου

ου τι ι ι ι ι σας χ q ευ σπλαγ χνε δο ο ο ξα α

σοι Δ ⸗ π q

χ α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη χ των πε νη

των σου ου ου εις τε ε ε ε λος π q

M υ ρο φο ροι γυ υ ναι αι κες τον τα φον σου κα

τα α λα α βου ου ου σαι χ q λι αν πρω ι ε πε ζη

τουν σε μυ υ ρι ι σαι Δ ⸗ τον α θα ναν τον λο ο ο γον

και αι Θε ε ον και του αγ γε λου τοις ρη μα σιν
εν η η χη η θει ει ει σαι υ πε στρε φον
εν χα α ρα τοις α πο στο λοις μη νυ υ σαι ε
εμ φα α α νως ο τι α νε στης η ζω η η των
α α πα α αν των και πα ρε χεις τω κο σμω ι λα
α σμον και το με ε γα ε ε ε λε ε ος
ξ ο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν
ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ
μα α α σι α α α α σου
Τ ου θε ο δε γμο νος τα φου προς τους Ι ου δαι

ους οι φυ λα κες ε λε ε γον ω της υ μων μα ται ο

φρο νος συ υμ βου ου λης φυ λατ τειν τον α πε ρι

γρα πτον δο κι μα σαν τες μα την ε κο ο πι ι α α

α α α σα α α α τε κρυ ψαι την α να στα α σιν του

σταυ ρω θεν τος βου λο με ε νοι τρα νως ε φα

α νε ρω ω ω ω σα α α α τε ω του υ μων μα ται

ο ο ο φρο ο νος συ υ υν ε δρι ι ι ι ου τι πα

λιν κρυ ψαι συμ βου λευ ε σθε ο ου κρυ πτε ε ται μαλ

λον δε παρ η μων α κου σα α τε και πι στευ σαι θε λη σα

τε των γε νο με ε νων τη ην α α λη η η

η θει ει ει ει αν αγ γε λος α στρα πη φο ρος ου

ρα νο θε εν κα α τε ελ θω ω ων τον λι θον α

α πε κυ υ υ υ λι ι ι ι σεν ου τω ω φο ο ο

βω νε κρω ω σει συν ε σχε ε θη η η μεν και

φω νη σας ταις κρα ται ο φρο σι μυ ρο φο ροις ε λε γε

γυ ναι αι ξιν ουχ ο ρα τε των φυ λα α κων την

νε ε ε ε κρω ω ω ω σιν και των σφρα γι δων

τη ην δι ι α α α λυ υ υ υ σιν του Α α δου

τε ε τη ην κε ε ε ε ε νω ω ω ω σιν τι τον

το νι κος του Α δου κα ταρ γη σα αν τα και του θα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑωθινὸν δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἀπ ἀ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.244#

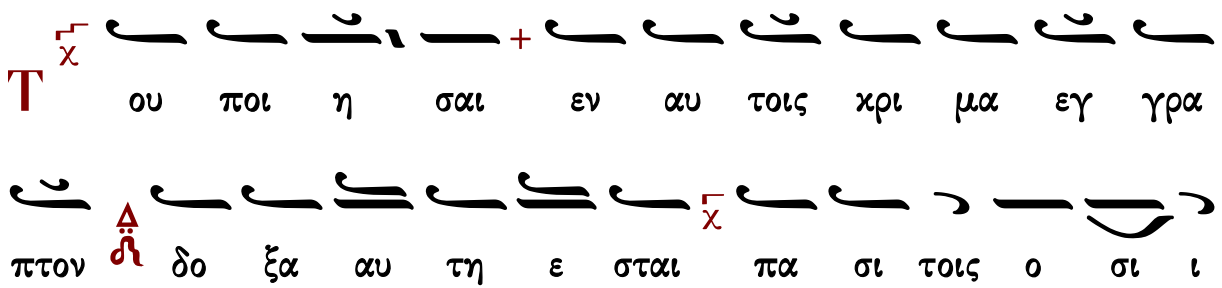

οις α α α αυ του
Κ υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των
πα ρα α νο ο ο μων προ η ηλ θες ε εκ του ου
μνη η η η μα α α α τος κα θως ε τε χθης
εκ της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνω σαν
πως ε σα αρ κω ω ω θης οι α σω ω μα τοι
οι σου ου Α α α α αγ γε ε ε ε λοι ουκ η
σθον το πο τε α νε στης οι φυ λασ σον τες σε στρα τι ι
ω ω ω ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις
ε ε ε ρευ νω ω ω ω σι πε φα νε ρω ται

δε τα θαυ μα τα τοις προσ χυ νου σιν εν πι ι στει το ο

μυ υ στη η η ρι ι ι ι ον ο αν υ μνου σιν α

πο δος η μιν α γαλ λι α α σιν και το με ε γα

ε ε ε λε ος

α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ

να α με ω ως α α αυ του

κ υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν τρι

ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα τος

α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν

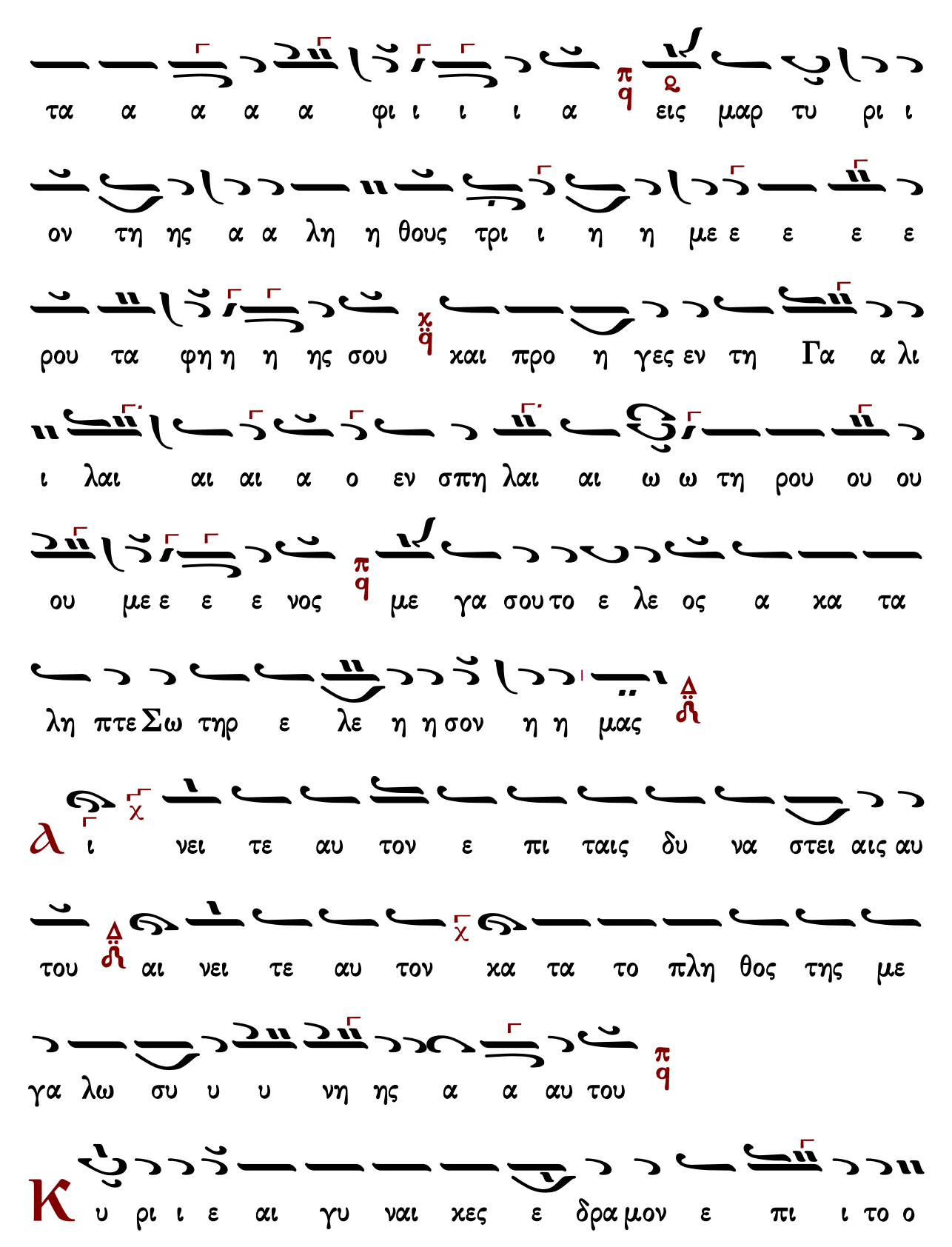
τα α α α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι
ον τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ε
ρου τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι
ι λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου
ου με ε ε ε νος με γα σου το ε λε ος α κα τα
λη πτε Σω τηρ ε λε η η σον η η μας
ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
γα λω συ υ υ νη ης α α αυ του
υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι το ο

μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι η

μα α ας πα θο ο ο ον τα και προσ ελ θου σαι ευ

ρον Αγ γελον ε πι τον λι ι θον κα α θη η η με ε

ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι σθε ε ε

εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε ε ε

γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος

ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε κρων ο

σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα

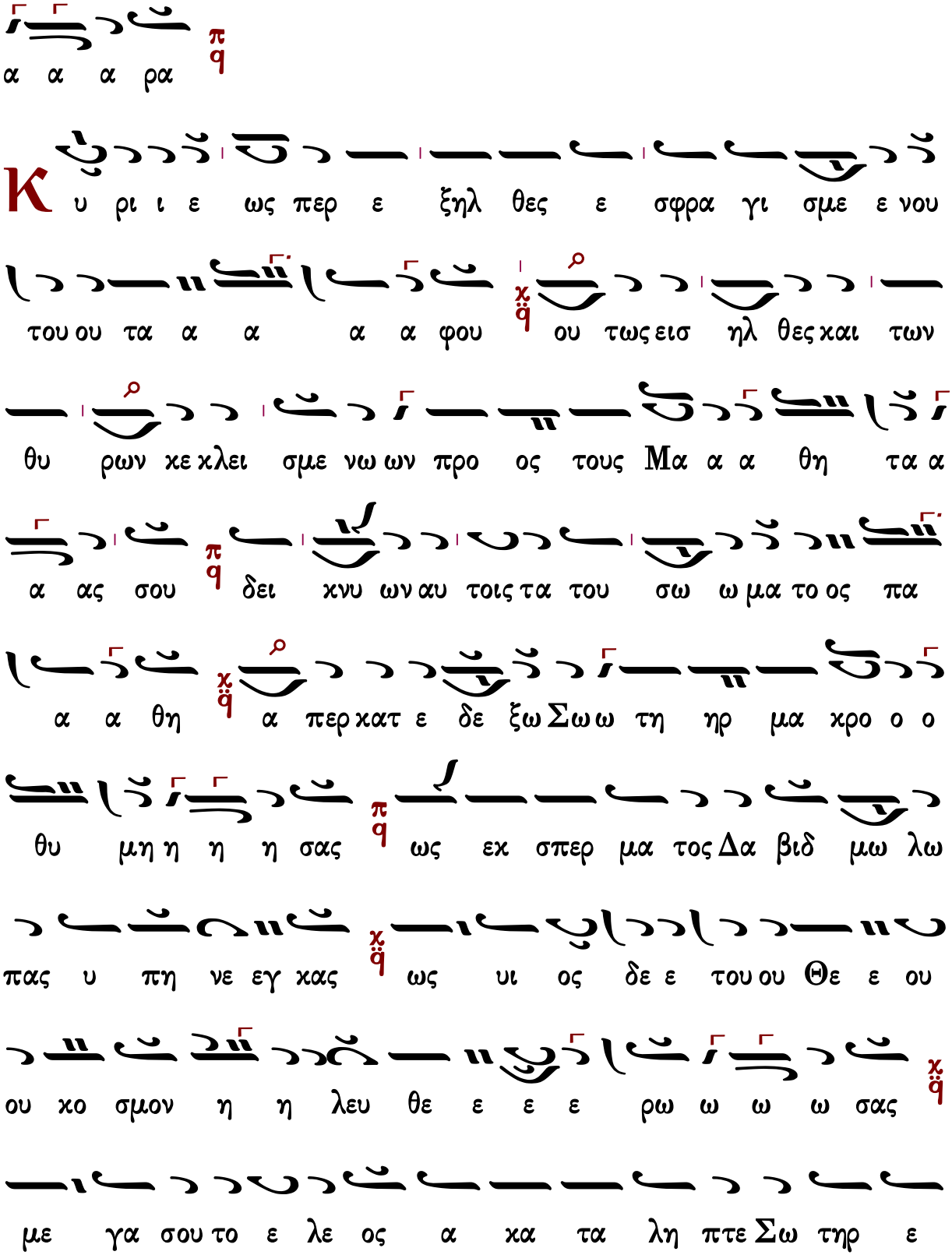
α α α ρα
Κυριε ως περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου
του ου τα α α α α φου ου τως εισ ηλ θες και των
θυ ρων κε κλει σμε νω ων προ ος τους Μα α α θη τα α
α ας σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα
α α θη α περ κατ ε δε ξω Σω ω τη ηρ μα κρο ο ο
θυ μη η η η σας ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω
πας υ πη νε εγ κας ως υι ος δε ε του ου Θε ε ου
ου κο σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σας
με γα σου το ε λε ος α κα τα λη πτε Σω τηρ ε

λε η σον η η μας

Στιχηρά Ἀνατολικά

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις χαι αι αι ορ γα α

α α νω

Κ υ ρι ι ε ο βα σι ι λευς τω ων αι αι ω ω ω

νων χαι ποι η η τη η ης τω ω ων α πα α α αν

των ο δι η η μα ας σταυ ρω ω σιν χαι τα φην σαρ

κι κα τα δε ξα α με ε νος ι να η μας του ου

Α α δου ε ε λε ευ θε ρω ω ω σης πα α α αν

τας συ ει ο Θε ε ο ος η η η μων εκ τος σου

αλ λο ον ουχ οι οι δα μεν

α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα

πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ον

Κ υ ρι ι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυ μα τα τις

δι η γη σε ε ται η τις α αν α αγ γε ε

λει τα φρι χτα σου ου μυ στη η η η ρι ι ι ι

α εν αν θρω πη σας γα αρ δι η η μας ως αυ

το ος η η θε λη η σας το χρα τος ε φα νε ε

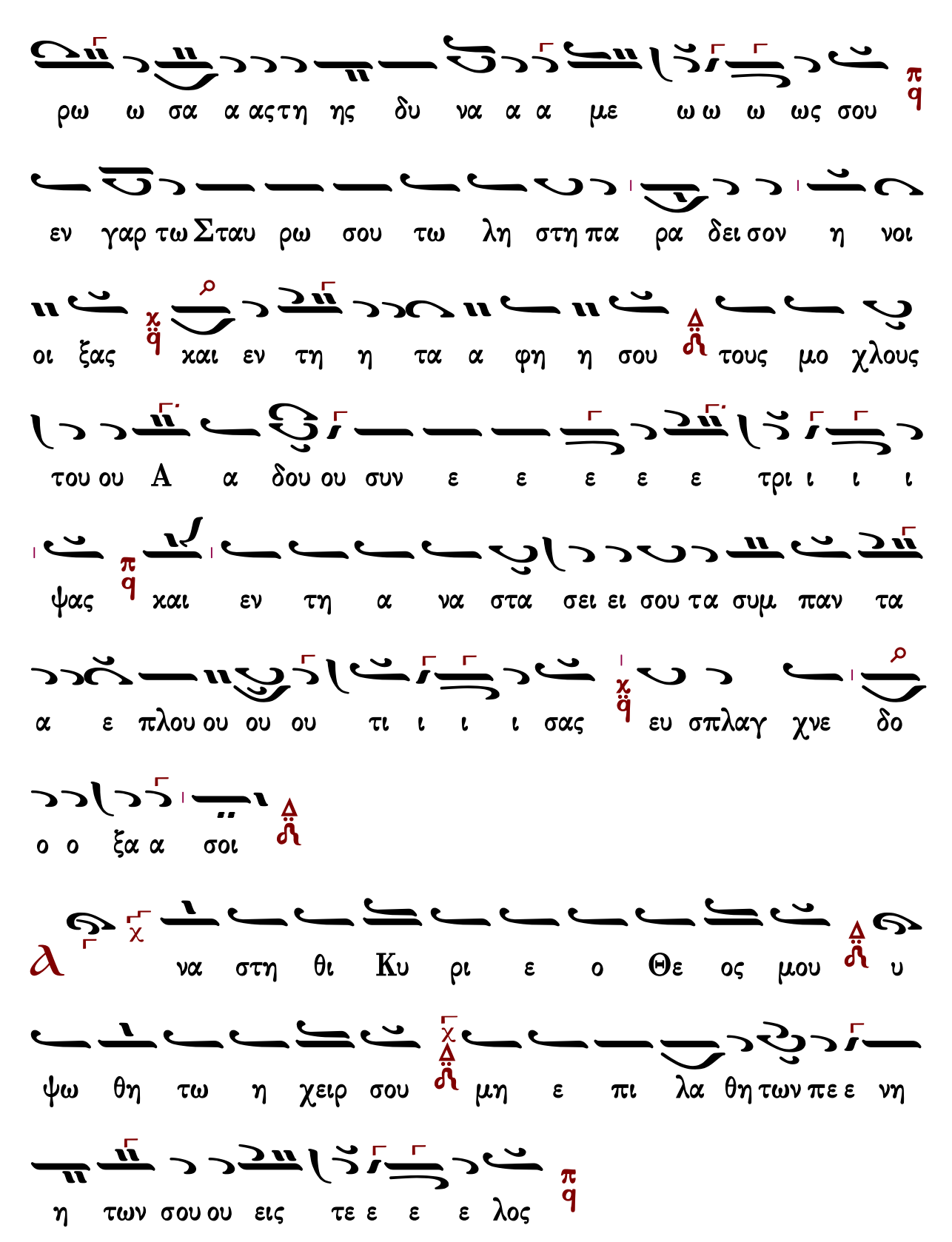
ρω ω σα α ας τη ης δυ να α α με ω ω ω ως σου
εν γαρ τω Σταυ ρω σου τω λη στη πα ρα δει σον η νοι
οι ξας και εν τη η τα α φη η σου τους μο χλους
του ου A α δου ου συν ε ε ε ε ε τρι ι ι ι
ψας και εν τη α να στα σει ει σου τα συμ παν τα
α ε πλου ου ου ου τι ι ι ι σας ευ σπλαγ χνε δο
ο ο ξα α σοι
α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ
ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε ε νη
η των σου ου εις τε ε ε ε λος

Μ υ ρο φο ροι γυ υ ναι αι κες τον τα φον σου κα
τα α λα α βου ου ου σαι λι αν πρω ι επ ε ζη
τουν σε μυ υ ρι ι σαι τον α θα να τον λο ο ο
γον και αι Θε ε ον και του αγ γε λου τοις ρη
μα σιν εν η η χη η θει ει ει σαι υπ ε στρε φον
εν χα α ρα τοις α πο στο λοις μη νυ υ σαι ε
εμ φα α α νως ο τι α νε στης η ζω η η των
α α πα α αν των και παρ ε χεις τω κο σμω ι
λα α σμον και το με ε γα ε ε ε λε ε ος
Θ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σομαι παν τα α τα
α θαυ μα α σι α α α α σου
Τ ου θε ο δε γμο νος τα φου προς τους Ι ου
δαι ους οι φυ λα κες ε λε ε γον ω της υ μων μα
ται ο φρο νος συ υμ βου ου λης φυ λατ τειν τον α
πε ρι γρα πτον δο κι μα σαν τες μα την ε κο
ο πι ι α α α α α σα α α α τε κρυ ψαι την
α να στα α σιν του Σταυ ρω θεν τος βου λο με ε
νοι τρα νως ε φα α νε ρω ω ω ω σα α α α τε
ω του υ μων μα ται ο ο ο φρο ο νος συ υ υν ε

δρι ι ι ι ου π/q τι πα λιν χρυ ψαι συμ βου λευ ε σθε

ο ου χρυ πτε ε ται χ/q μαλ λον δε παρ η μων α χου σα α

τε χαι πι στευ σαι θε λη σα τε των γε νο με ε νων

τη ην α α λη η η η θει ει ει ει αν π/q Αγ γε λος

α στρα πη φο ρος ου ρα νο θε εν χα α τε ελ θω ω

ων τον λι θον α α πε χυ υ υ υ λι ι ι ι

σε χ/q ου τω ω φο ο ο βω νε χρω ω σει συν ε σχε

ε θη η η μεν και φω νη σας ταις χρα ται ο

φρο σι Μυ ρο φο ροις ε λε γε γυ ναι αι ξι χ/q ουχ ο ρα

τε των φυ λα α χων την νε ε ε ε χρω ω ω ω σιν

χαι των σφρα γι δων τη ην δι ι α α α λυ υ υ
υ σιν χ q του A α δου τε ε τη ην χε ε ε ε ε
νω ω ω ω σιν π q τι τον το νι χος του A δου κα ταρ
γη σα αν τα χαι του θα να του το χεν τρον συν τρι ι
ψα αν τα ως θνη η το ον ε πι ι ι ζη τει ει ει ει
τε π q ευ αγ γε λι σα σθε ε δε ε χ q τα χυ πο
ρευ θει σαι τοις A πο στο λοις την A να στα α σιν χ q
α α φο βως χραυ γα α α α ζου ου ου ου σαι χ q ον
τως α νε στη ο Κυ ρι ι ος ο ε χων το με ε γα
ε ε ε λε ος

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.90*

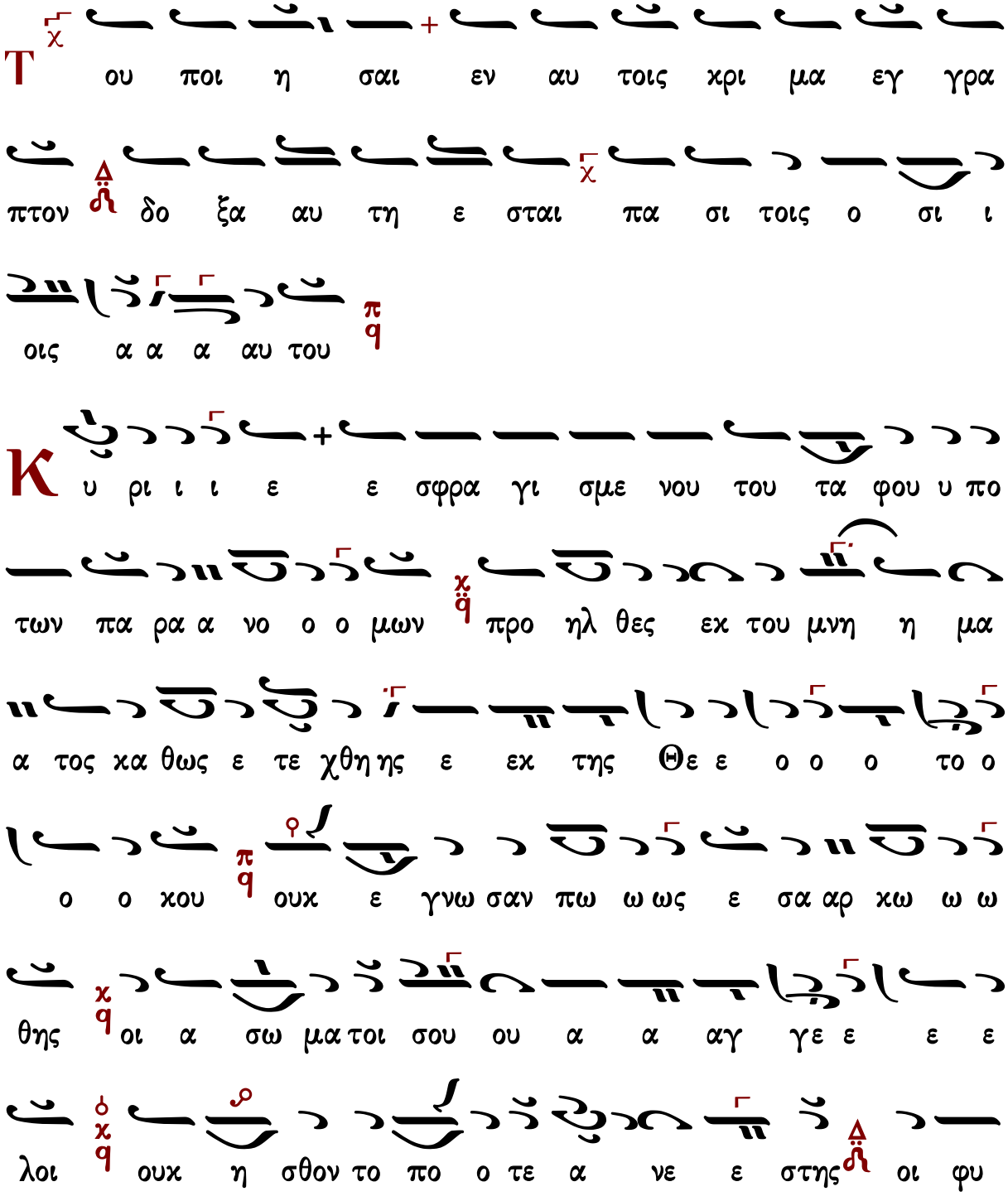

λα ασ σο ον τε ες σε στρα α τι ι ι ω ω ω ω

ται αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ρε ευ νω ω ω

σι πε φα νε ε ρω ται δε τα θα αυ μα α τα τοις προσ

χυ νου ου σιν εν πι ι στει το μυ υ στη η η η η

ρι ι ι ι ον ο ο ο α α νυ υ υ

μνου ου ου ου σιν α πο δος η μι ιν α γαλ λι ι

α α σιν και αι το με ε γα ε ε ε λε ος

ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ

να α με ω ως α α αυ του

Κ

υ ρι ι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν

τρι ι ι ψας χ και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη μα τος α νε

ε στης Δ κα τα λι πω ων σου τα ε εν τα α α α α

φι ι ι ι α π εις μαρ τυ υ ρι ι ον ν η τη

ης α α λη η θους ν η τρι ι η η με ε ε ε ρου τα

φη η η ης σου χ και προ η γες εν τη Γα λι λαι

αι αι α Δ ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου ου ου

με ε ε ε νος π με ε γα σου ου ου το ε ε ε

λε ε ε ε ος χ α κα τα α λη η πτε ε Σω ω

ω τηρ Δ ε λε ε η σο ο ο ον η μας Δ

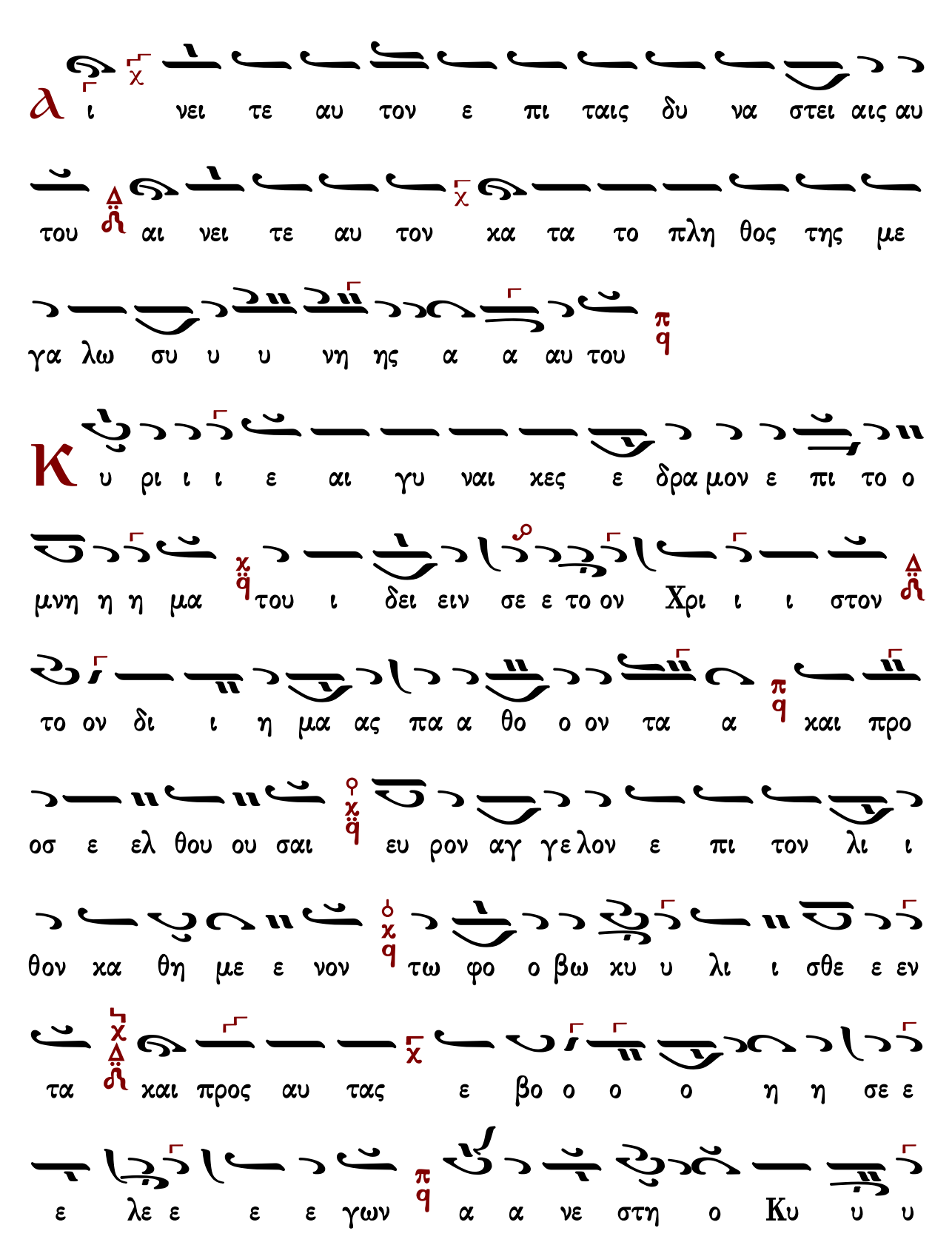
α
ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
γα λω συ υ υ νη ης α α αυ του
Κ
υ ρι ι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι το ο
μνη η η μα του ι δει ειν σε ε το ον Χρι ι ι στον
το ον δι ι η μα ας πα α θο ο ον τα α και προ
οσ ε ελ θου ου σαι ευ ρον αγ γε λον ε πι τον λι ι
θον κα θη με ε νον τω φο ο βω κυ υ λι ι σθε ε εν
τα και προς αυ τας ε βο ο ο η η σε ε
ε λε ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ

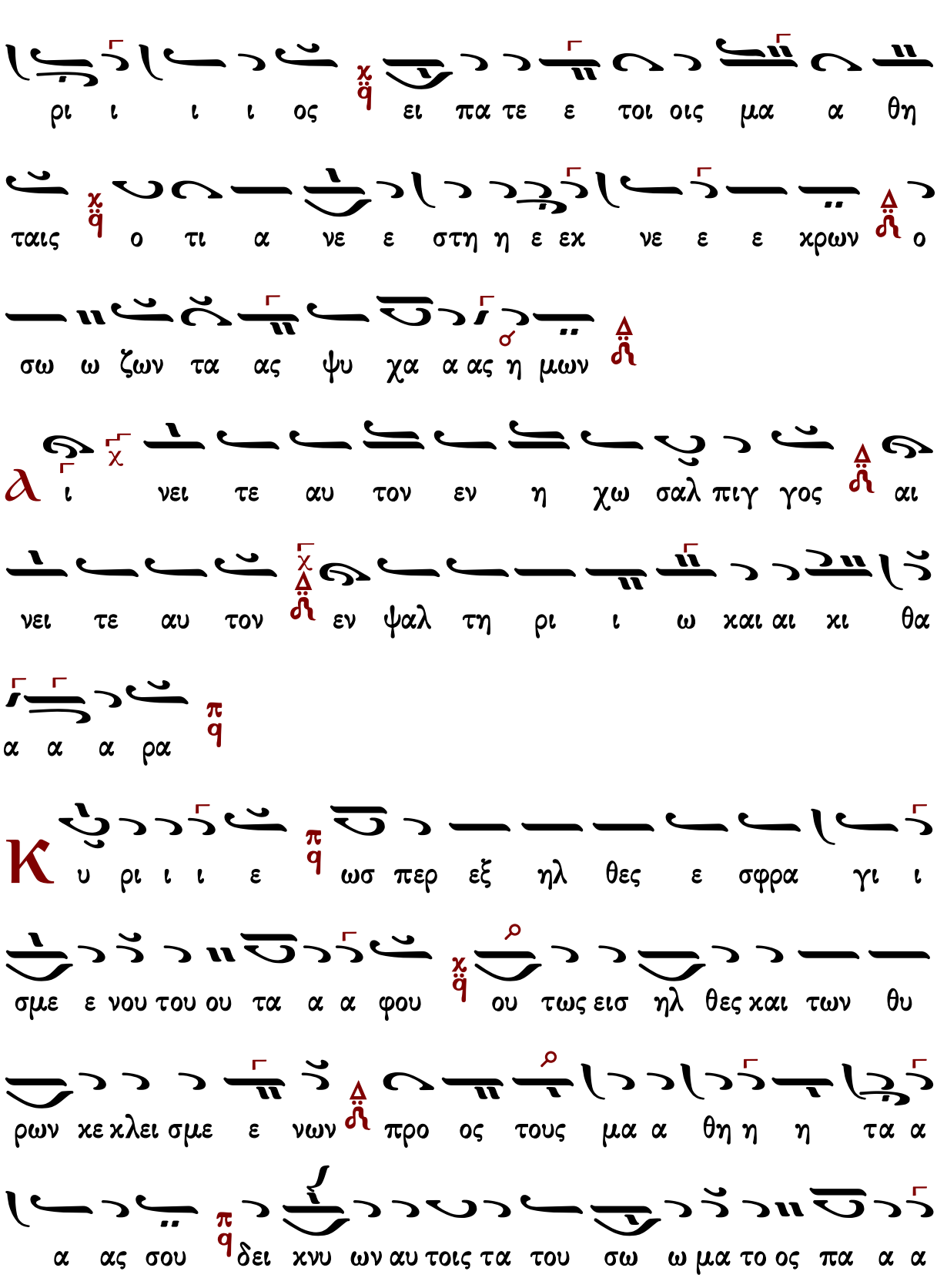
ρι ι ι ι ος χq ει πα τε ε τοι οις μα α θη
ταις χq ο τι α νε ε στη η ε εχ νε ε ε χρων Δ ο
σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η μων Δ
α ι χ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος Δ αι
νει τε αυ τον χ Δ εν ψαλ τη ρι ι ω χαι αι χι θα
α α α ρα πq
Κ υ ρι ι ι ε πq ωσ περ εξ ηλ θες ε σφρα γι ι
σμε ε νου του ου τα α α φου χq ου τως εισ ηλ θες χαι των θυ
ρων χε χλει σμε ε νων Δ προ ος τους μα α θη η η τα α
α ας σου πq δει χνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

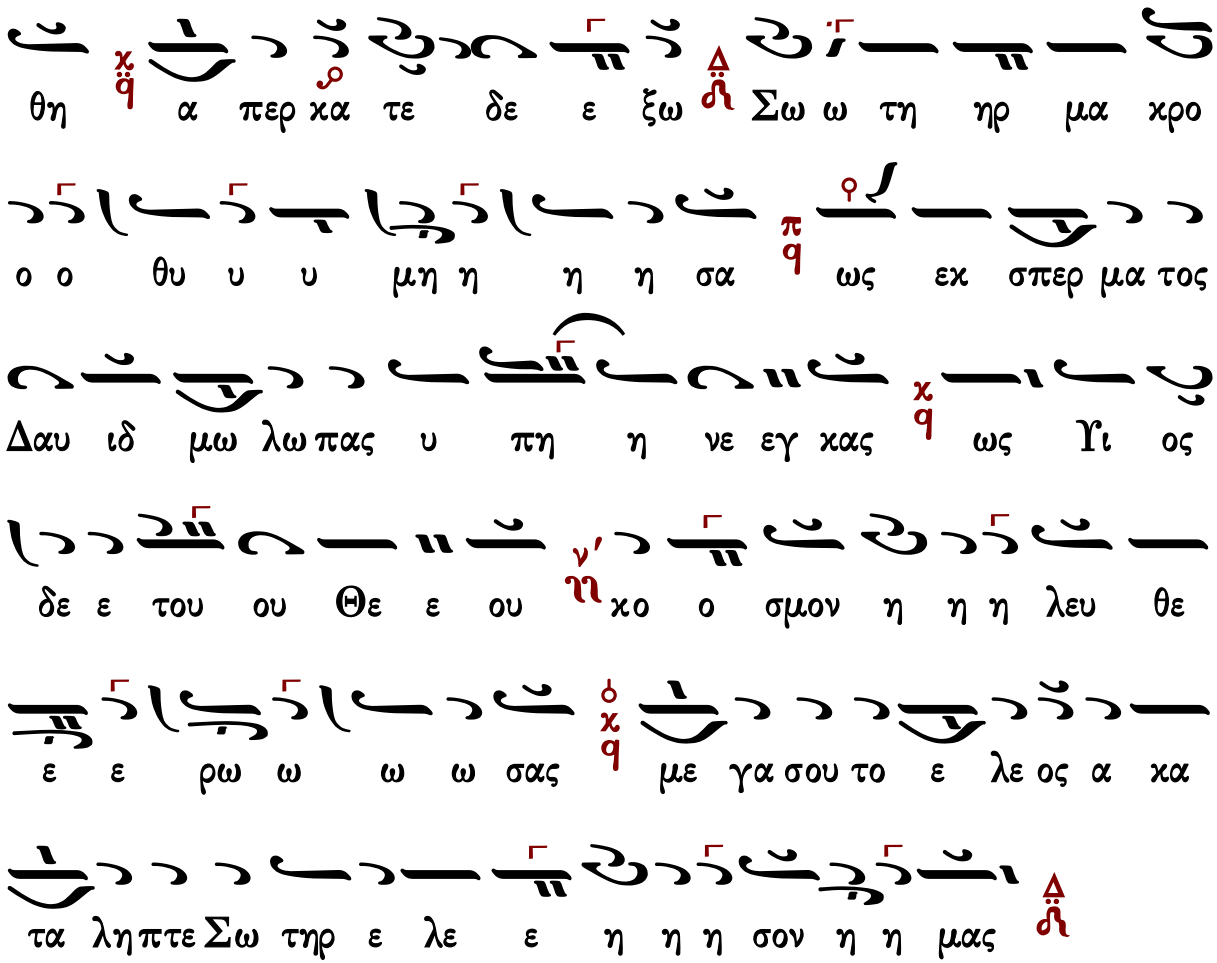

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

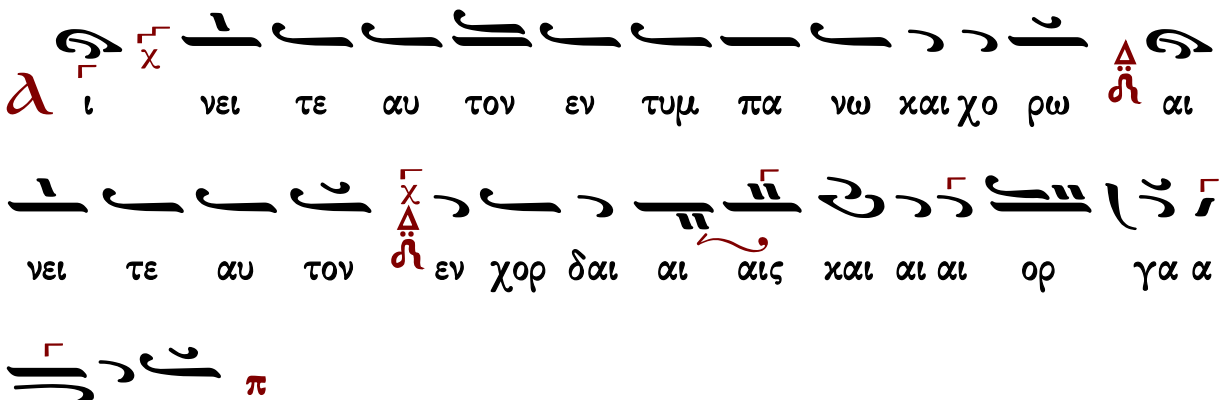

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Ὄρθρος 1987 σ.224*

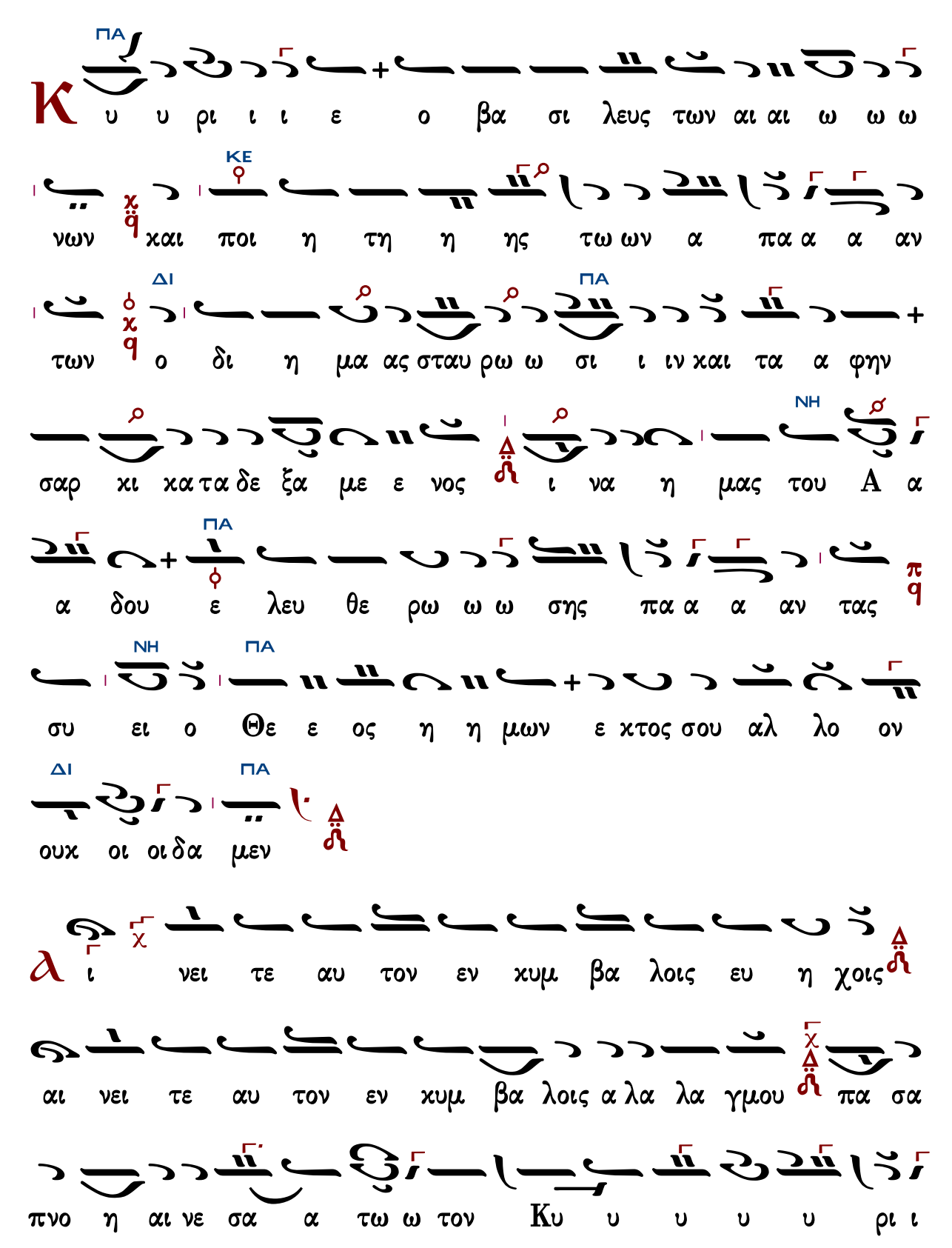
ΠΑ
Κ υ υ ρι ι ι ε ο βα σι λευς των αι αι ω ω ω
ΚΕ
νων χαι ποι η τη η ης τω ων α πα α α αν
ΔΙ ΠΑ
των ο δι η μα ας σταυ ρω ω σι ι ιν χαι τα α φην
ΝΗ
σαρ κι κα τα δε ξα με ε νος ι να η μας του Α α
ΠΑ
α δου ε λευ θε ρω ω ω σης πα α α αν τας
ΝΗ ΠΑ
συ ει ο Θε ε ος η η μων ε κτος σου αλ λο ον
ΔΙ ΠΑ
ουκ οι οι δα μεν
λ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα
πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ον
ΠΑ
Κ υ ρι ι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυ μα τα
τις δι η γη σε ε ται η τις α α ναγ γε ε λει
ΚΕ
τα φρι κτα σου ου μυ στη η η η ρι ι ι ι
α εν αν θρω πη σας γα α αρ δι η μας ως αυ
ΠΑ
ΔΙ
το ος η η θε λη η σας το κρα τος ε φα νε ρω σα
α ας τη ης δυ να α α με ω ω ω ως σου εν γαρ
τω σταυ ρω σου τω λη στη πα ρα δει σον η νοι οι
ξας και εν τη η η τα α φη η η σου τους μο χλους του
Α α δου ου συν ε ε ε ε τρι ι ι ι ψας και

ΔΙ ΚΕ

εν τη α α να α στα σει ει σου τα συ υμ παν

ΠΑ

τα α ε πλου ου ου ου τι ι ι ι σας χ q ευ σπλα αγ

ΔΙ ΠΑ

χνε δο ο ξα σοι

α χ να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

ψω θη τω η χειρ σου χ μη ε πι λα θη των πε ε νη

η των σου ου εις τε ε ε ε λος π q

ΠΑ

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι κες τον τα φον σου κα τα

ΔΙ ΠΑ

λα α βου ου ου σαι χ q λι ι αν πρω ι ε πε ζη τουν σε ε ε

μυ υ ρι ι ι σαι τον α θα να τον Λο ο ο γον

και Θε ε ε ον π q και του αγ γε ε λου τοις ρη μα

σιν εν η χη η θει ει σαι υ πε στρε φον εν χα

ρα τοις α πο στο λοις μη νυ υ σαι εμ φα α

ΚΕ

α νως ο τι α νε στης η ζω η η η η τω ων

ΠΑ

α α α πα α α αν των και πα ρε σχες τω χο σμω

ι ι λα σμον και το με ε γα ε ε λε ος

Θ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σομαι παν τα α τα

α θαυ μα α σι α α α α σου

ΠΑ

Τ ου θε ο δε γμο νος τα φου προς τους Ι ου

δαι ους οι φυ λα κες ε λε ε γον ω της η μων μα ται

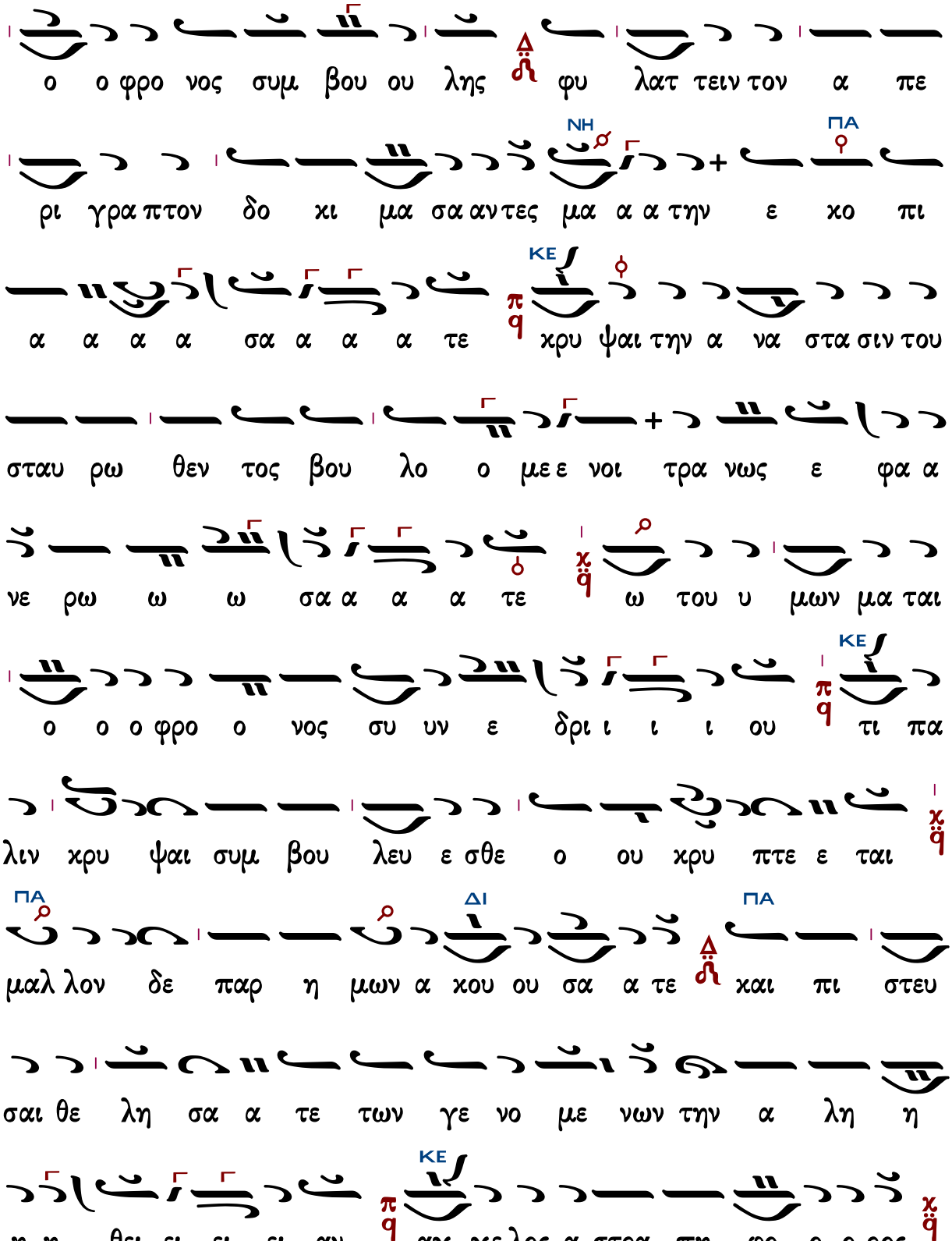
ΝΗ
ΠΑ
ΚΕ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ

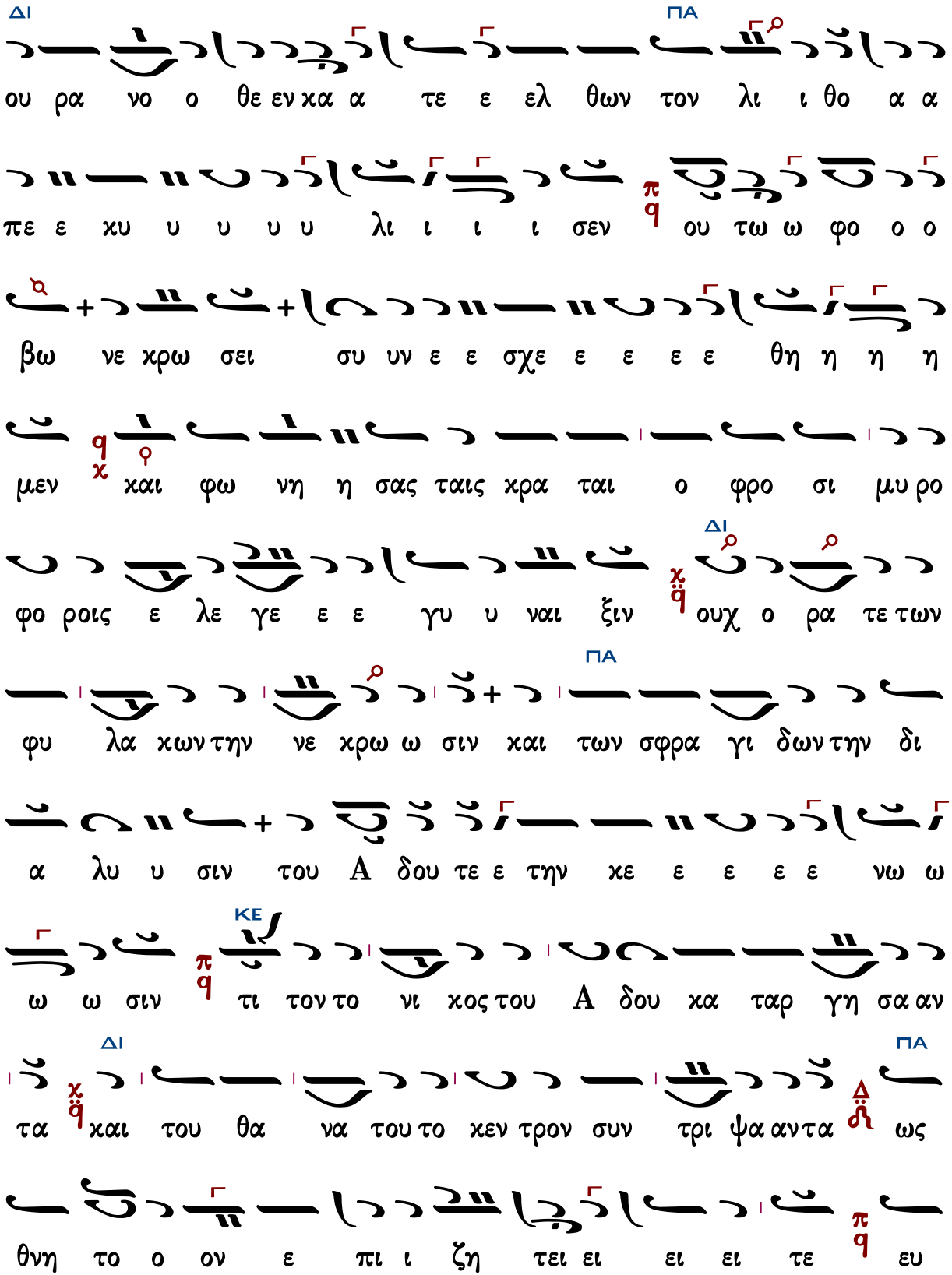
ΔΙ ΠΑ
ου ρα νο ο θε εν κα α τε ε ελ θων τον λι ι θο α α
πε ε κυ υ υ υ υ λι ι ι ι σεν ου τω ω φο ο ο
βω νε κρω σει συ υν ε ε σχε ε ε ε ε θη η η η
μεν και φω νη η σας ταις κρα ται ο φρο σι μυ ρο
ΔΙ
φο ροις ε λε γε ε ε γυ υ ναι ξιν ουχ ο ρα τε των
ΠΑ
φυ λα κων την νε κρω ω σιν και των σφρα γι δων την δι
α λυ υ σιν του Α δου τε ε την κε ε ε ε ε νω ω
ΚΕ
ω ω σιν τι τον το νι κος του Α δου κα ταρ γη σα αν
ΔΙ ΠΑ
τα και του θα να του το κεν τρον συν τρι ψα αν τα ως
θνη το ο ον ε πι ι ζη τει ει ει ει τε ευ

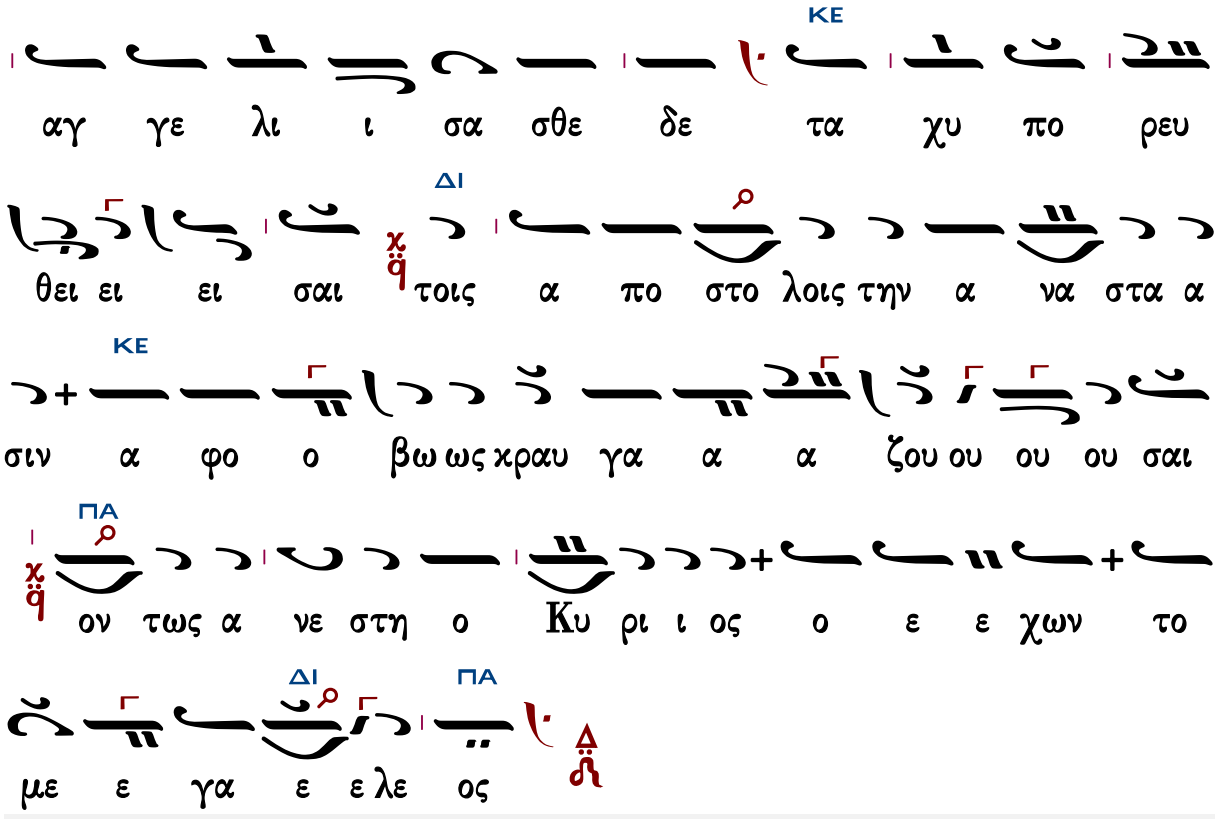

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἑωθινὸν δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν ια΄

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.259*

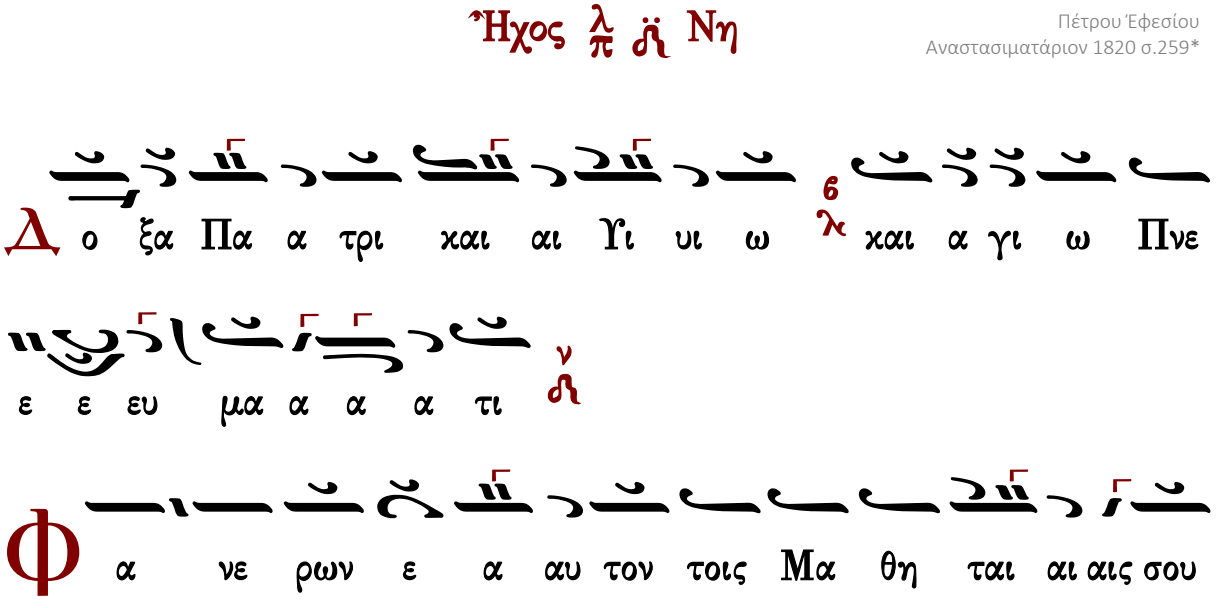

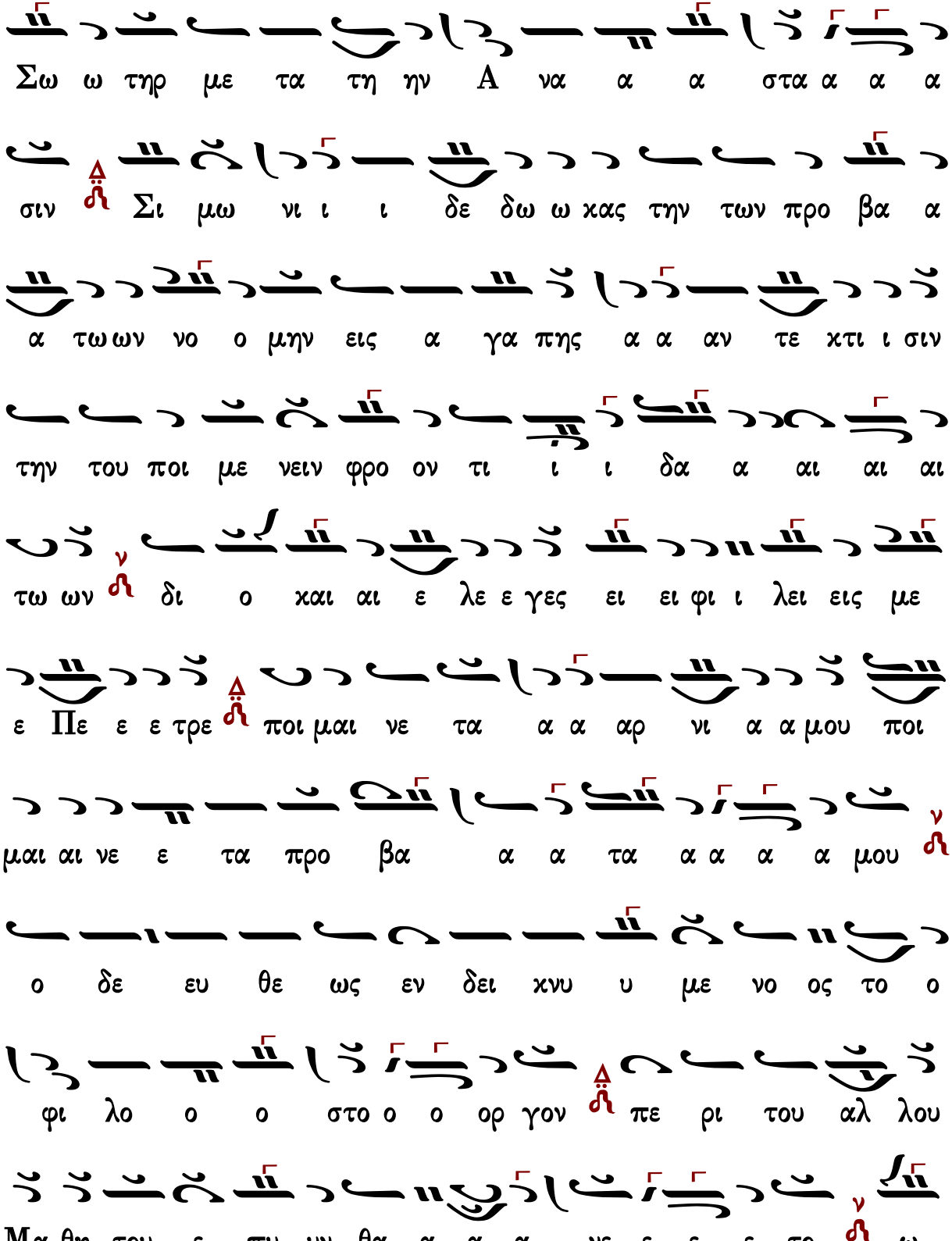
Σω ω τηρ με τα τη ην Α να α α στα α α α
σιν Σι μω νι ι ι δε δω ω κας την των προ βα α
α τω ων νο ο μην εις α γα πης α α αν τε κτι ι σιν
την του ποι με νειν φρο ον τι ι ι δα α αι αι αι
τω ων δι ο και αι ε λε ε γες ει ει φι ι λει εις με
ε Πε ε ε τρε ποι μαι νε τα α α αρ νι α α μου ποι
μαι αι νε ε τα προ βα α α τα α α α α μου
ο δε ευ θε ως εν δει κνυ υ με νο ος το ο
φι λο ο ο στο ο ο ορ γον πε ρι του αλ λου
Μα θη του ε πυ υν θα α α α νε ε ε ε το ω

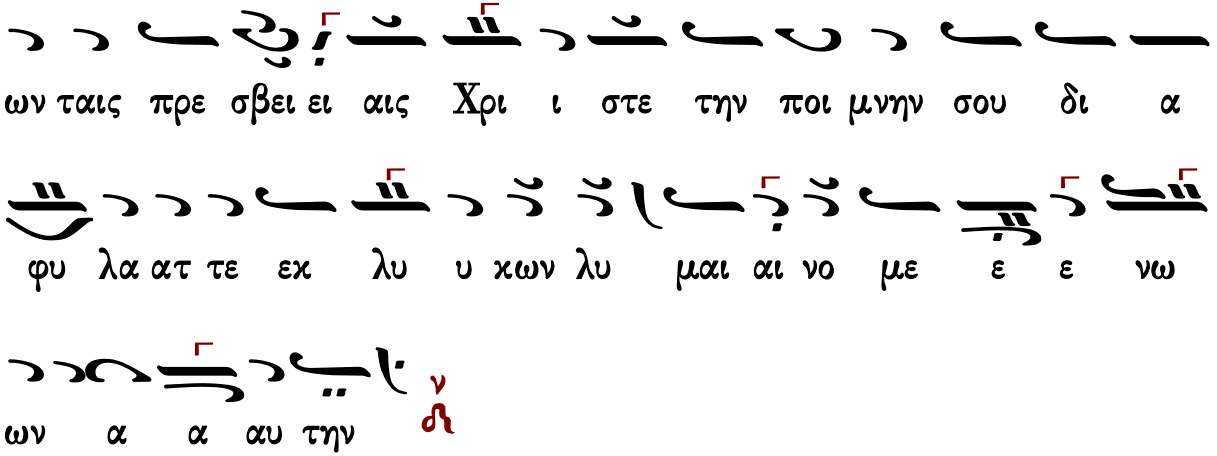

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1865 σ.487*

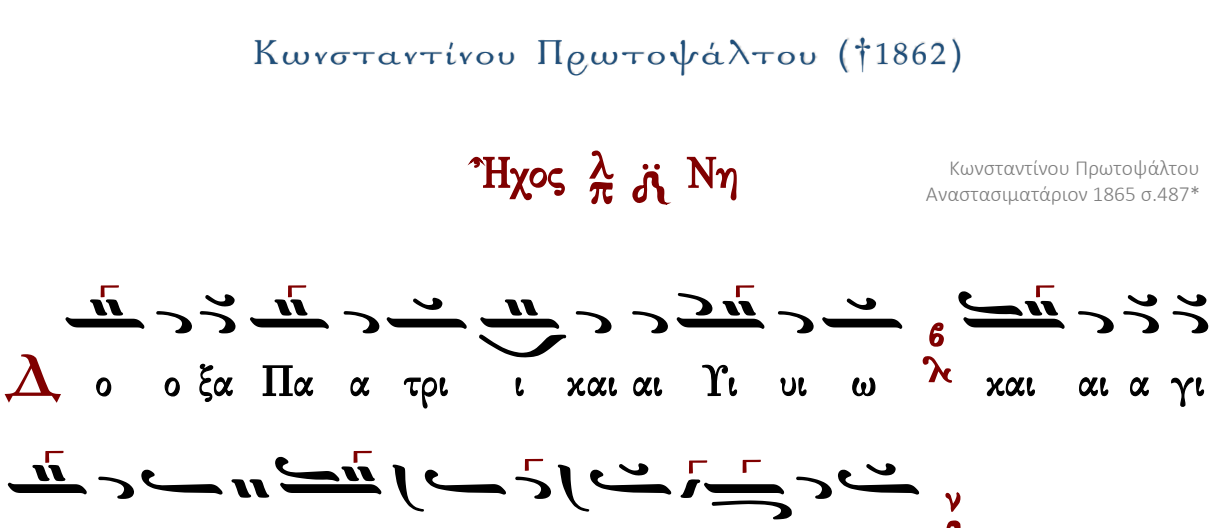

σ.432*

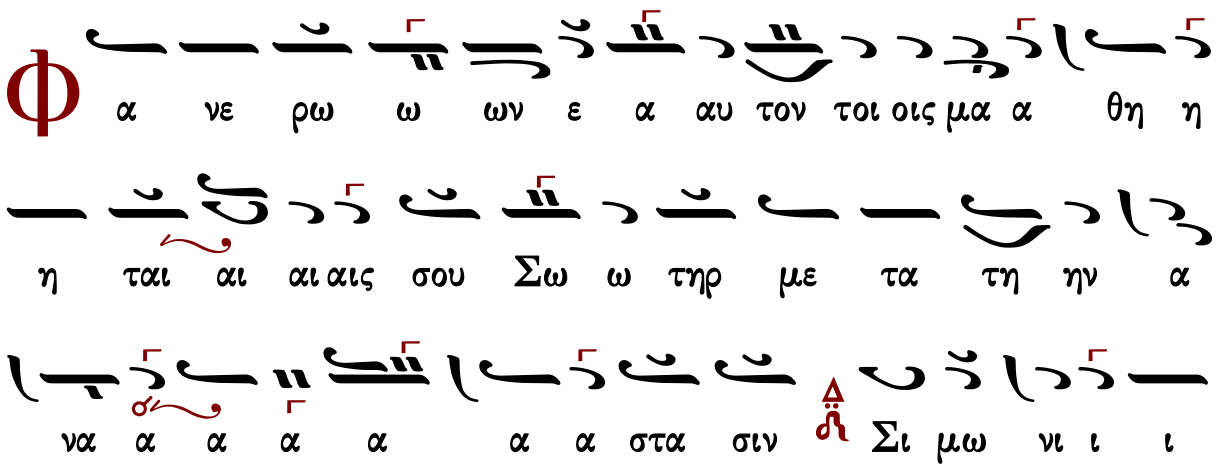

δε δω ω χας την των προ βα α α α τω ων νο ο μη ην

εις α γα πης α α αν τε ε ε ε χτι ι σι

ιν την του ποι μαι αι αι αι αι νει ει ειν φρον

τι ι ι ι δα α αι αι αι των δι ο χαι αι

ε λε ε γες ει ει φι λει ει εις με Πε ε ε ε

τρε ποι μαι νε τα α α α αρ νι α α μου ποι οι μαι

αι αι νε ε τα προ ο βα τα α α α μου ο δε

ευ θε ε ω ως εν δει ει χνυ με ε νος το ο φι ι

ι λο στο ορ γο ον πε ρι του αλ λου μα α θη

η του ε πυν θα α α α νε ε ε ε το

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.391*

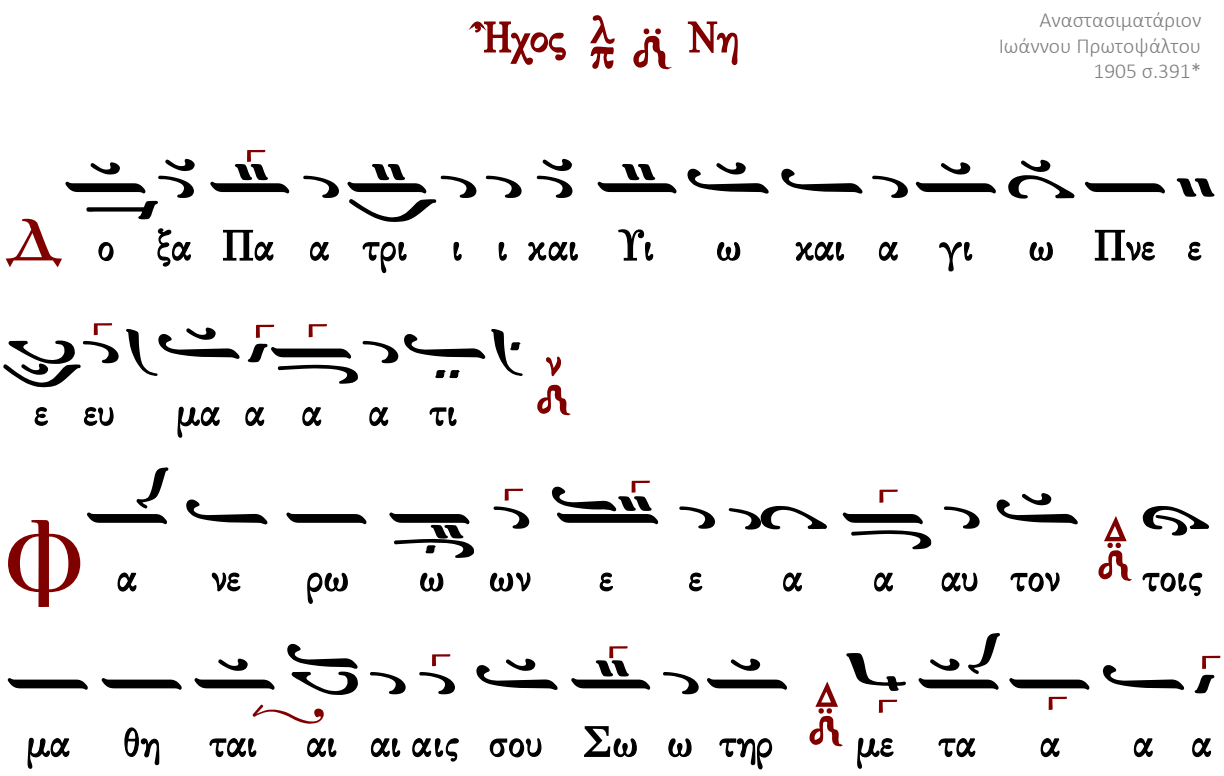

την α να α α α α α στα α α α α σιν

Σι μω νι ι ι δε δω ω κας την των προ βα α α α

τω ων νο ο μην ϛ λ εις α γα πης α α αν τε κτι ι σιν

την του ποι μαι νειν φρον τι ι ι δα α αι αι αι

των ν δι ο και αι ε λε ε γες ει φι λει ει εις

με Πε ε ε ε τρε ποι μαι νε τα α α αρ νι α α

μου ποι μαι αι νε ε τα προ βα α α τα α α α

α μου ν ο δε ευ θε ε ω ως εν δει ει κνυ με

ε νο ος το φι ι ι λο ο ο ο ο στο ορ γο ον

πε ρι του αλ λου μα θη η του ε πυν θα α α α

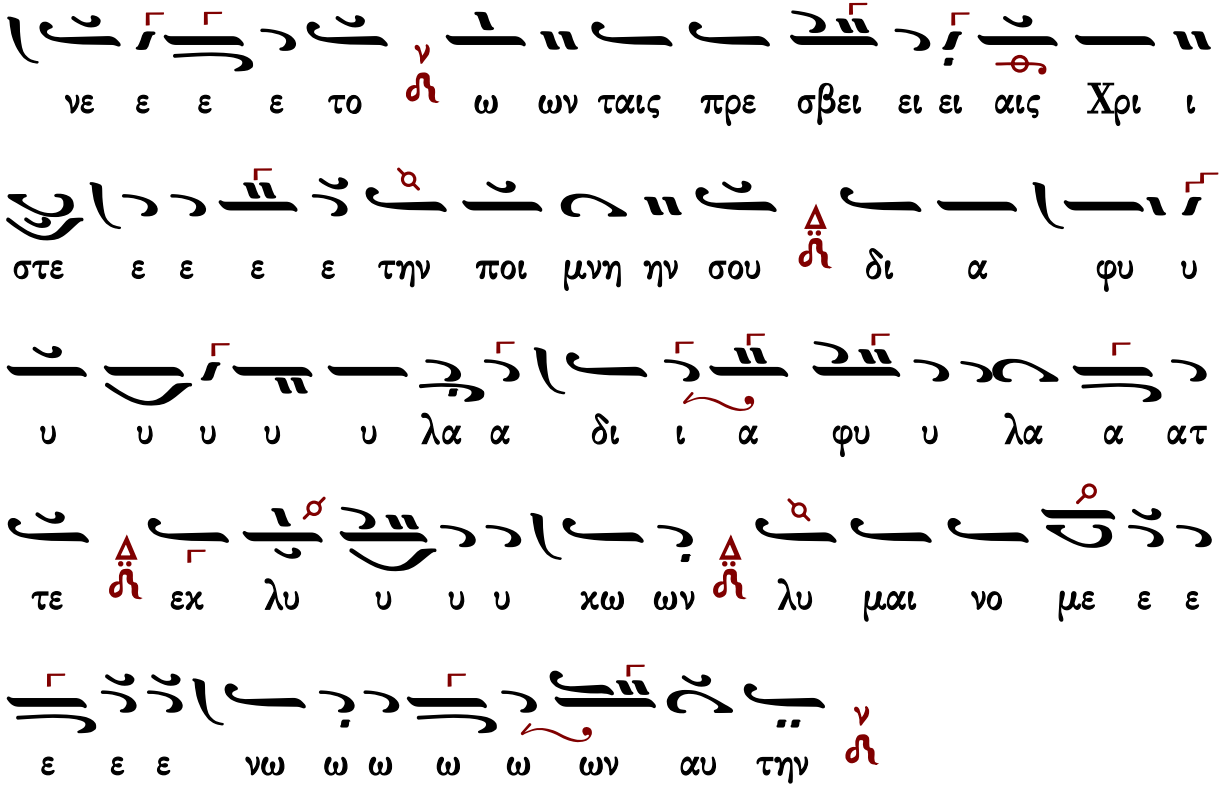

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Διονυσιάτικη Μουσική Ανθολογια
Άγιον Όρος 2009 σ.379*

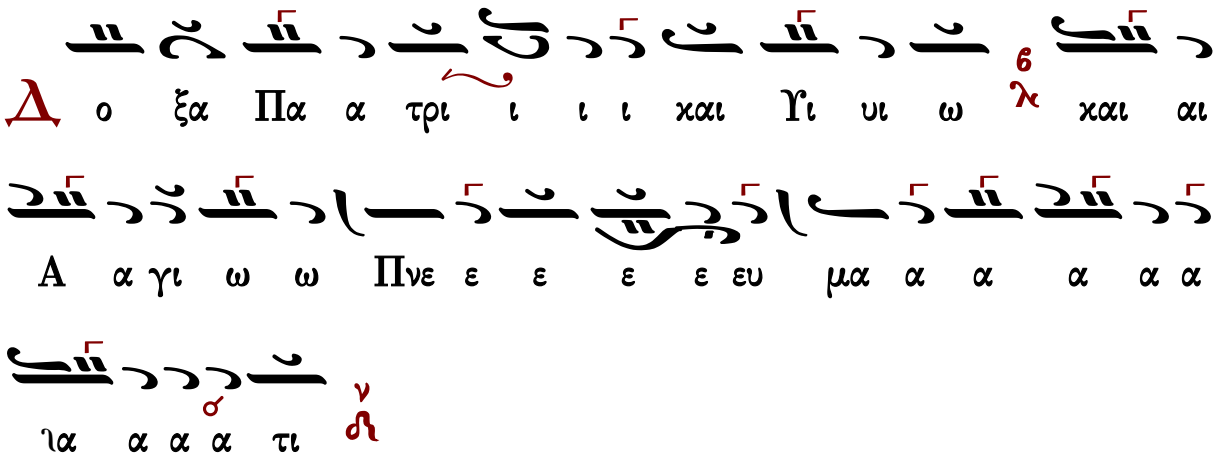

Φ
ο ο το αυ α ε ε ωων ω ρω νε α
ου σου αι αι αι αι αι αι ται η η θη α μα τοις ν ον
με ηρ η η η η η τη ω ω ω Σω
ω μω Σι ν σιν α α α στα α α ν α Α την τα
των τον ν ας χα ω ω δω ε ε ε ε ε δε ν νι
ο ο νο ν των α α ια α α α α α ια α βα προ
ης η η πη α α α α ν ης η ν ειν α γα α α η η ιη η μη
ι ι ι ι ν χτι ε ε ε ε τε αν α α α
ι ι ι ν ι ι ι δα αι φρο ον τι ν ποι μαι νει ειν του την ν σιν
ε ε λε ε ε ν ων ω ω ιω ω ν δι ο χαι αι αι τω ω

γε ες λ6 ει ει ει ει ει φι λεις με Πε ε ε ε

ε ε ε ε τρε ε ε ε ε ε ποι μαι αι νε Δ τα αρ

νι ι ι ι ι ι α α α μου ου λ6 ποι οι μαι αι νε

ε ν τα α α προ ο ο ο ο ο βα α α τα α α

α α α ια α μου ν ο δε ευ θε ε ως εν

δει ει χνυ υ υ υ υ υ με ε ε ε νος Δ το

ο ο φι το ο ο φι ι λο ο ο ο ο στο ο ορ

γο ον λ6 πε ρι του αλ λου μα θη η η η μα α θη η

του ου λ6 ε πυ υ υν θα α α α α α α α α νε ε

ε ε ε ε ε ε πυν θα α νε το ν ω ω ω

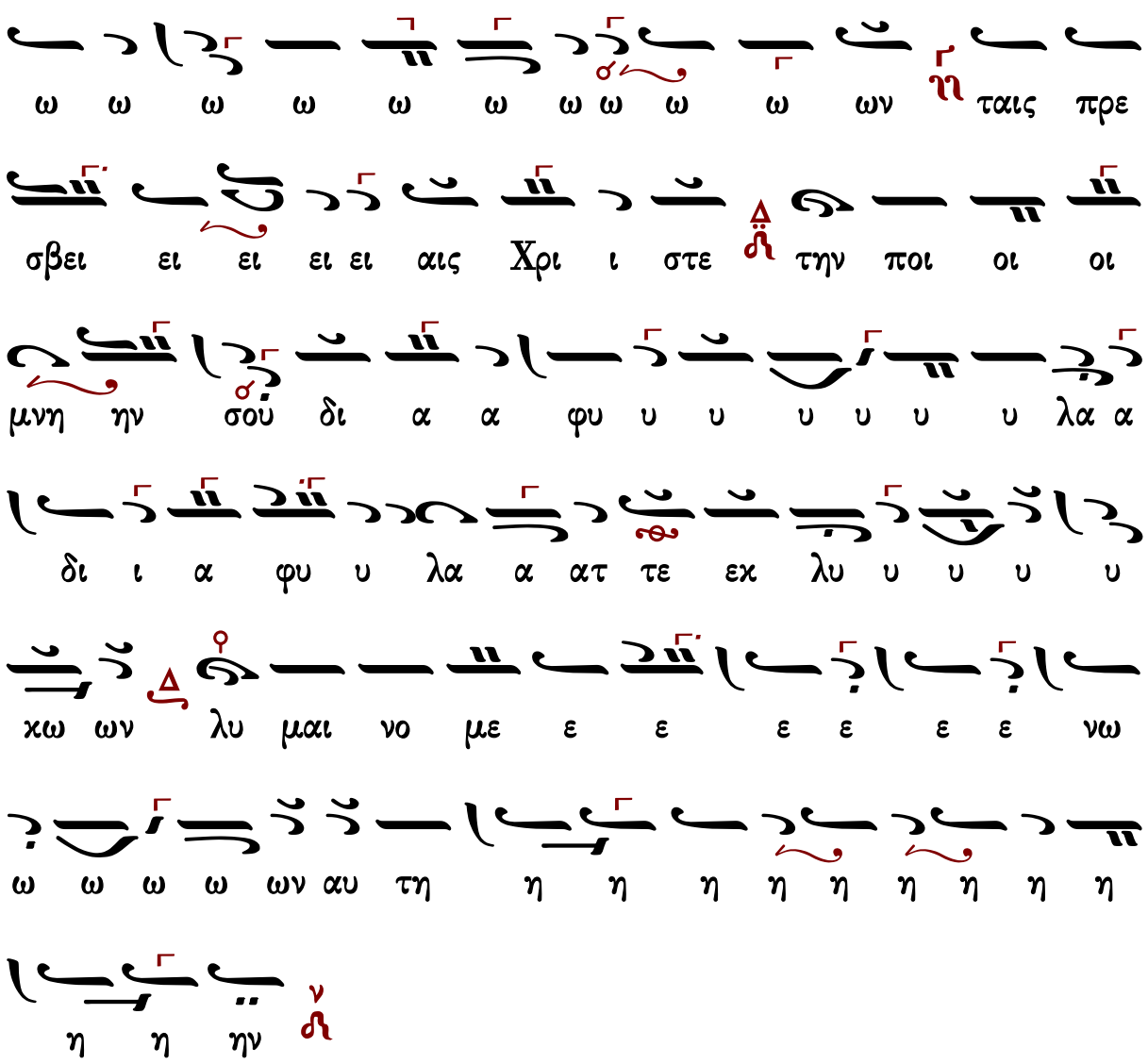

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

Ἦχος λ ἡ Νη

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Πεντηκοστάριον
1886 σ.1763*

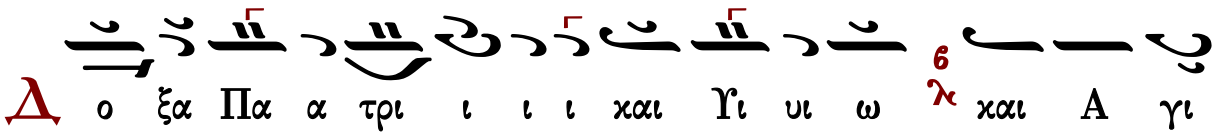

ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι

α νε ρω ω ω ων ε α αυ τον τοι οι οις μα α

θη η ται αι αι αι αις σου ου ου ου ου Σω ω τη η

η η η η ηρ με τα α α α την α α να

στα α σιν Σι μω ω νι ι ι ι ι δε ε ε

ε ε δω Σι μω νι δε δω ω κα ια α α ας την

των προ βα α α α τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ων νο ο ο ο ο μη η ιη η η ην εις α γα

α α α α α α α πη ης α α αν τε ε αν τε

κτι ι ι σι ιν την του ποι μαι αι αι αι αι νει ει ει

ω ως εν δει ει χνυ με ε ε νος το φι ι ι λο το φι

λο στο ο ορ γο ον πε ρι του αλ λου μα θη

του ου ου ε πυ υν θα α α α α α νε ε ε ε

πυν θα α νε ε το ω ω ιω ω ω ων ταις πρε

σβει ει ει ει αι αι αι αι αι αι ιαι χαι αι αι

αι αι αι αι αι ιαι αι αι αι αις Χρι ι στε ε ε ιε ε ε

ε την ποι μνη η ην σου δι α φυ υ υ υ υ υ

λα α δι α φυ υ λα ατ τε ε ε ε ε εχ λυ υ

υ υ υ ε ε εχ λυ υ υ υ υ υ υ εχ λυ υ υ υ υ

υ υ ιυ υ εχ λυ υ υ υ υ χων λυ μαι νο με ε

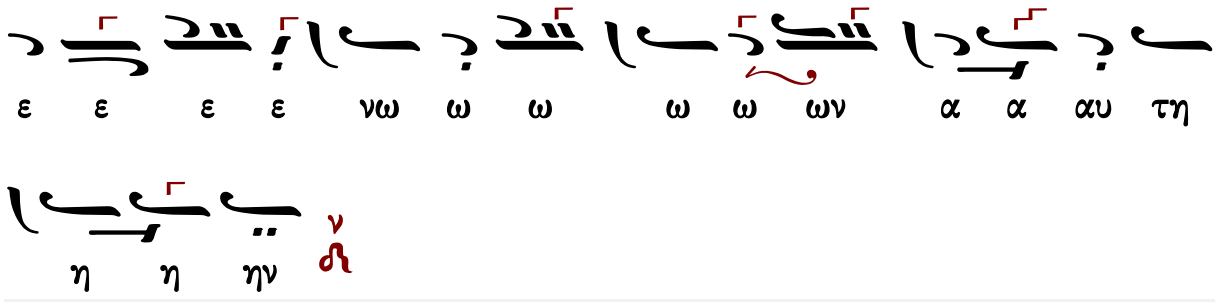

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Τά Ἕνδεκα Ἑωθινά 1886 σ.45*

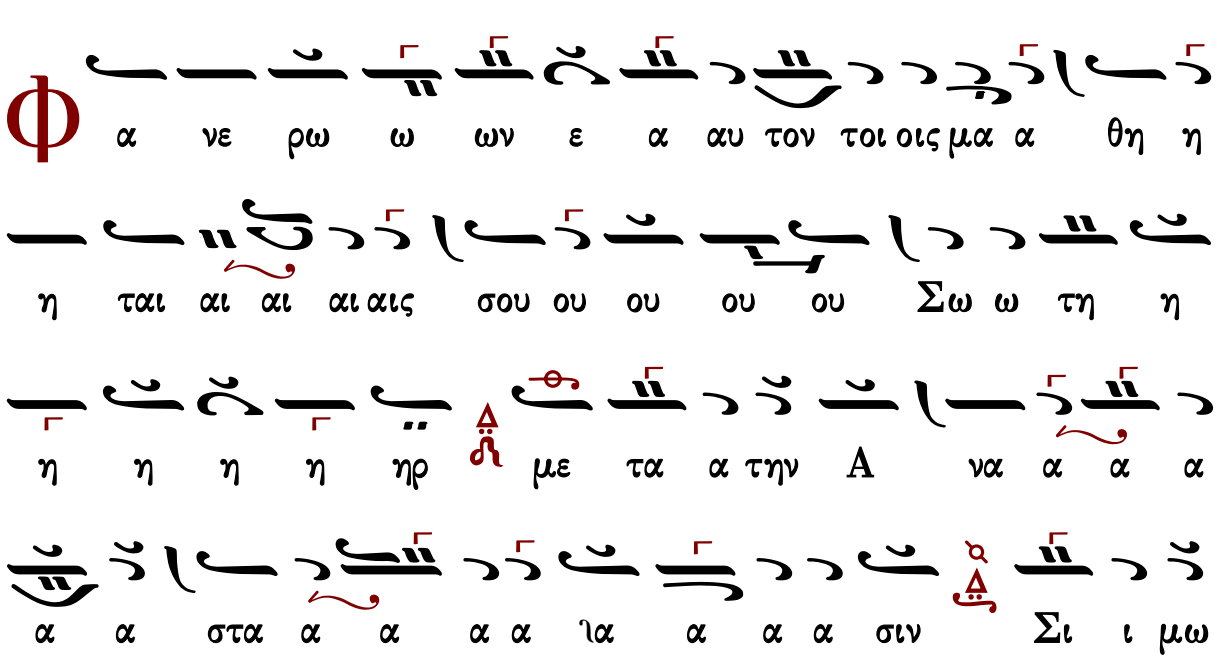

νι ι ι δε ε ε δω ω ω ω ω ιω ω ω ω δε
δω ω κα α ια α α α α ας τη η ην των προ ο
βα α α α τω ων νο ο μη ην ε ις α γα πης α α
αν τε κτι ι ι σι ιν την του ποι μαι αι αι νειν φρον
τι ι ι δα α αι αι αι των ν δι ο ο και αι
ε λε ε γε ε ε ε ες ει φι λει ει ει ει ει ει ει εις
με Πε ε ει φι λει εις με ε Πε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε τρε ε Πε τρε ποι μαι νε ε ε ε ε ιε
ε ε ε τα αρ νι ι α α α α ια α α α μου ν ποι οι
οι οι οι οι μαι αι αι αι ποι οι μαι αι νε τα προ βα

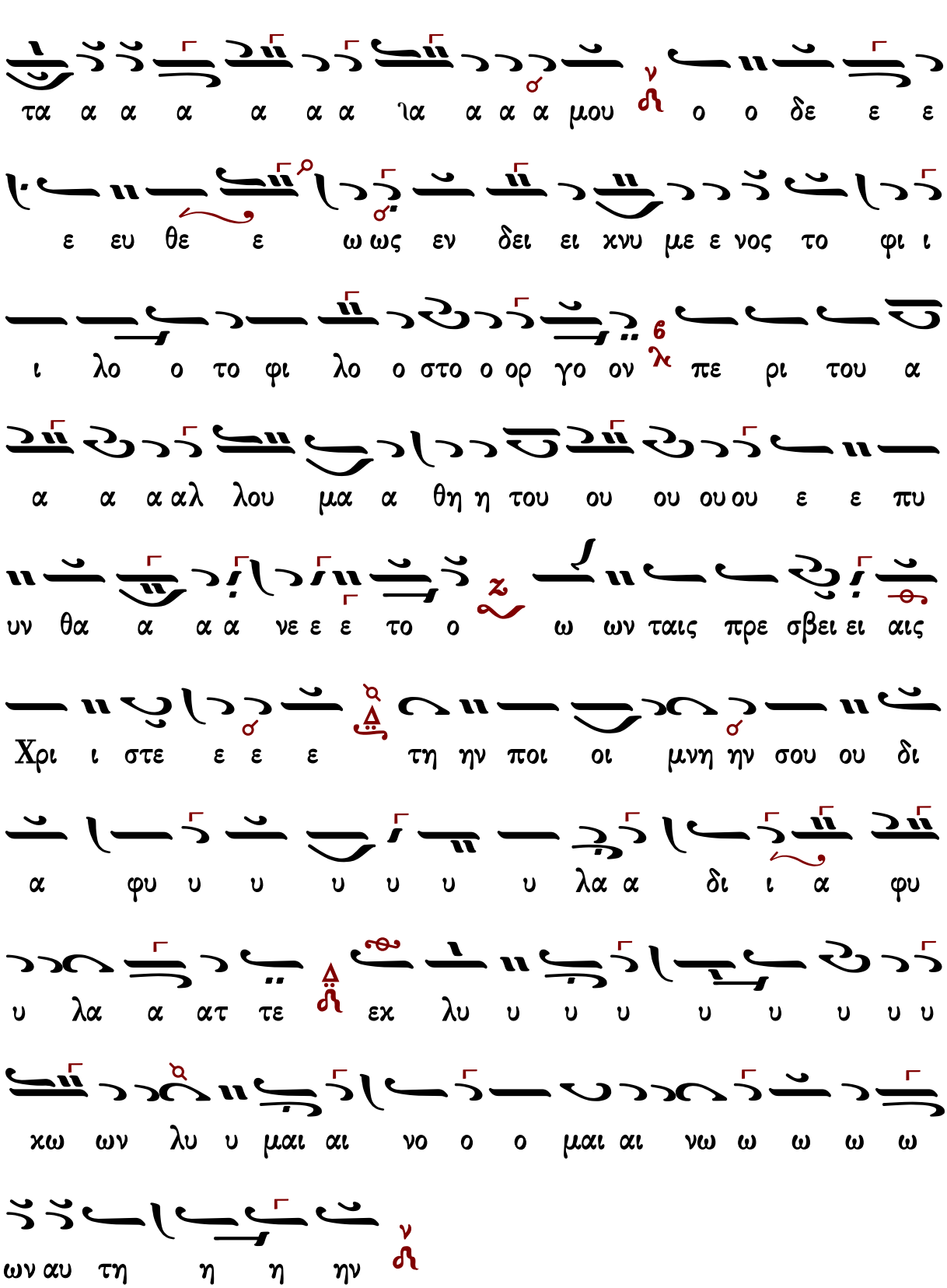
τα α α α α α α ια α α α μου ο ο δε ε ε
ε ευ θε ε ω ως εν δει ει χνυ με ε νος το φι ι
ι λο ο το φι λο ο στο ο ορ γο ον πε ρι του α
α α α αλ λου μα α θη η του ου ου ου ου ε ε πυ
υν θα α α α νε ε ε το ο ω ων ταις πρε σβει ει αις
Χρι ι στε ε ε ε τη ην ποι οι μνη ην σου ου δι
α φυ υ υ υ υ υ υ λα α δι ι α φυ
υ λα α ατ τε εκ λυ υ υ υ υ υ υ υ υ
χω ων λυ υ μαι αι νο ο ο μαι αι νω ω ω ω ω
ων αυ τη η η ην

Ἦχος λ π ἡ Νη χ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.47*

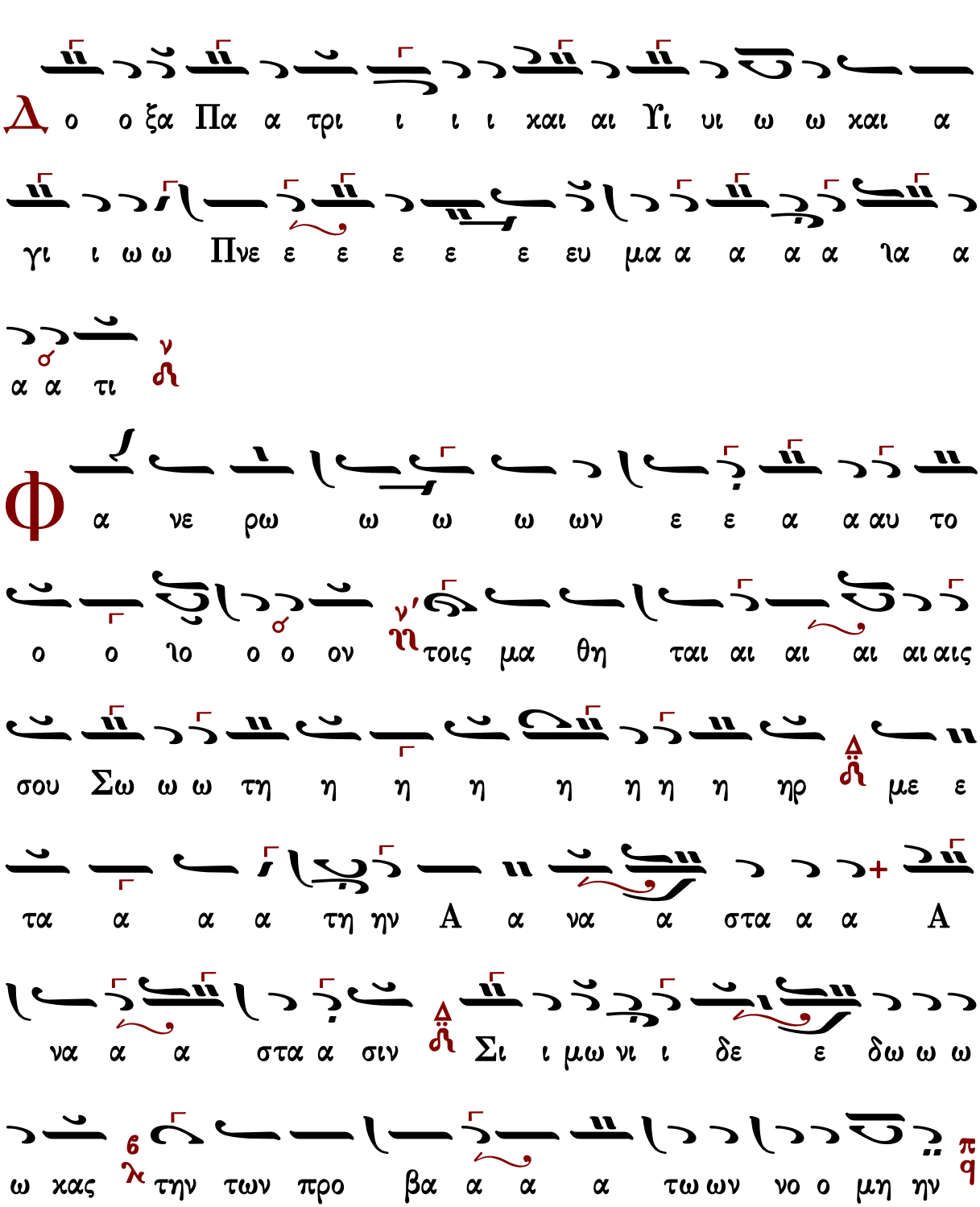

εις α γα α α α πης α αν τε ε ε χτι ι ι
ι ι σι ιν την του ποι με ε ε ε νει ειν φρον τι
ι ι ι ι δα α αι αι αι αι τω ω ω ω ω ιω ω ω
ω ων δι ο ο ο χαι αι ε ε ε ε ε ε ε λε
ε ε ε ε με ε ε ε γες ει ει φι ι λει εις με ε
Πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τρε ε
ε ποι οι οι οι οι μαι αι νε ε ε τα α αρ
νι ι ι ι ι ι α μου ποι οι μαι αι αι νε τα
α α α προ ο βα τα α α α α α μου ο δε ε ευ
θε ε ε ε ε ω ω ω ως εν δει ει χνυ υ υ υ

φι το ος ε ε με υ υ υ χνυ υ δυ εν με υ υ υ

στο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο στο λο

του η η η θη α μα αλλου α ρι πε ον γο ορ

υν υν ε πυ ε ε υν θα α α νε ε υν ων ω ω ω ω ω ω ω ο το ε νε α θα

ταις πρε σβει ει ει ει ει ει ει ειι ει ει ει ει ι

ι ι ι Χρι αις αι αι αι αι αι αι ιο ιο αι αι αι ιαι αι αι αι

ην η μνη οι οι οι ιο ου ου ου ι ι στε την ι ι ι ι

υ υ υ φυ α δι ου ου ου ου ου ιου ου ου ου ου σου

υ υ υ λυ εκ τε αα αα ια α α α α λα α α α υ

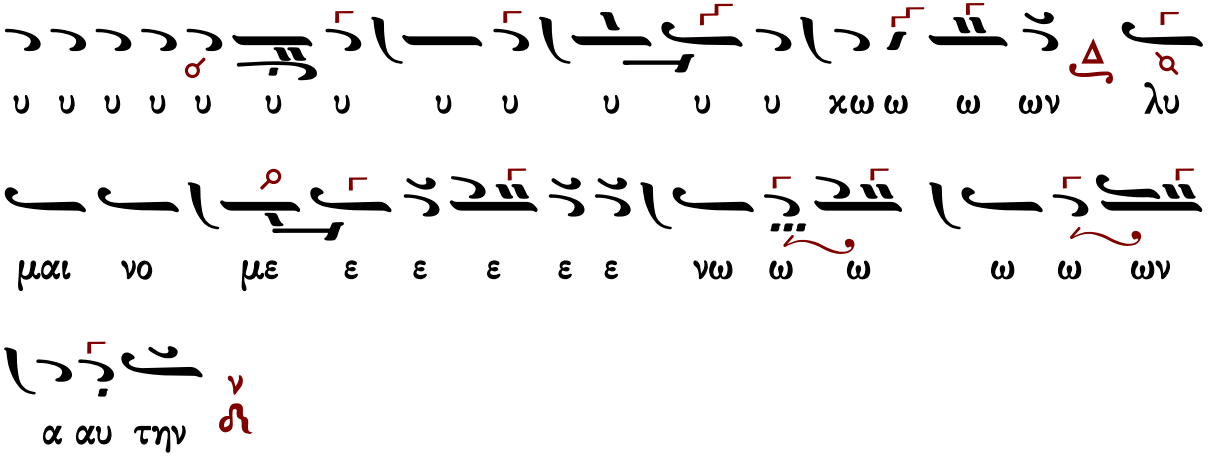

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.243*

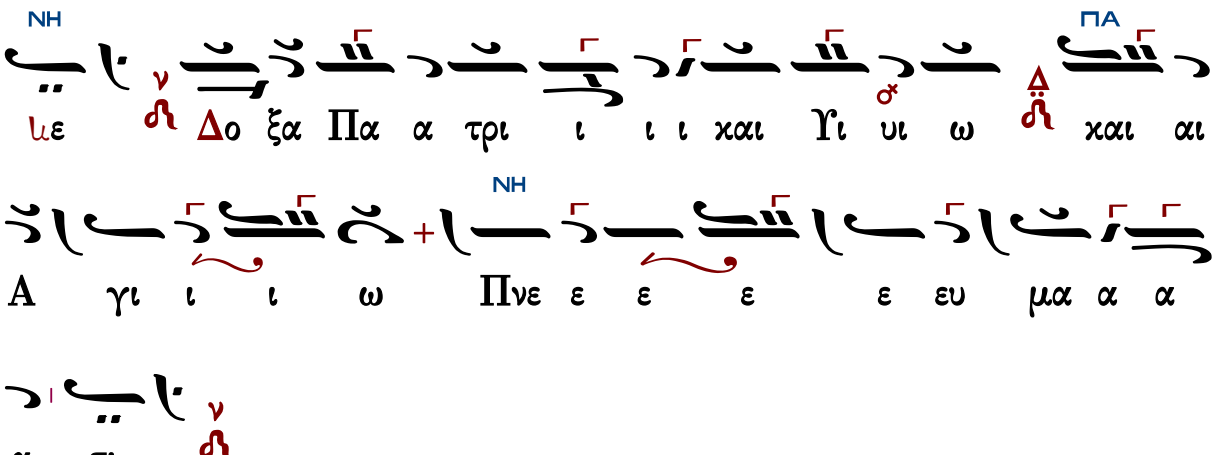

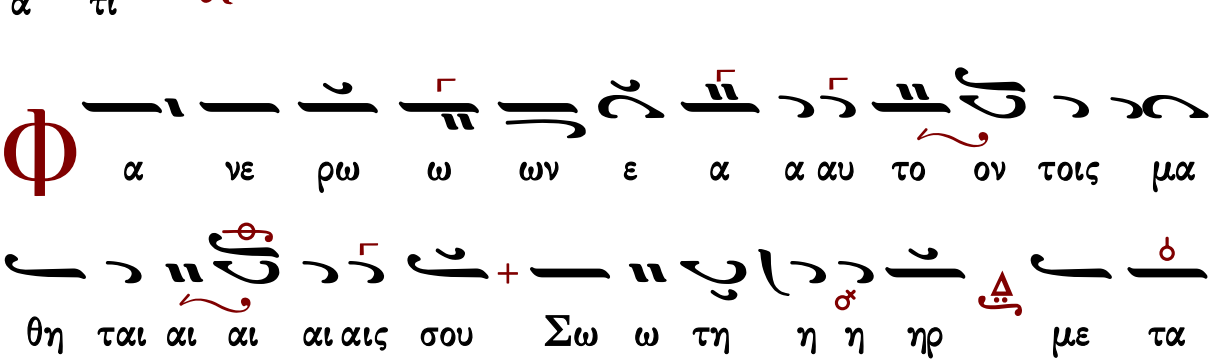

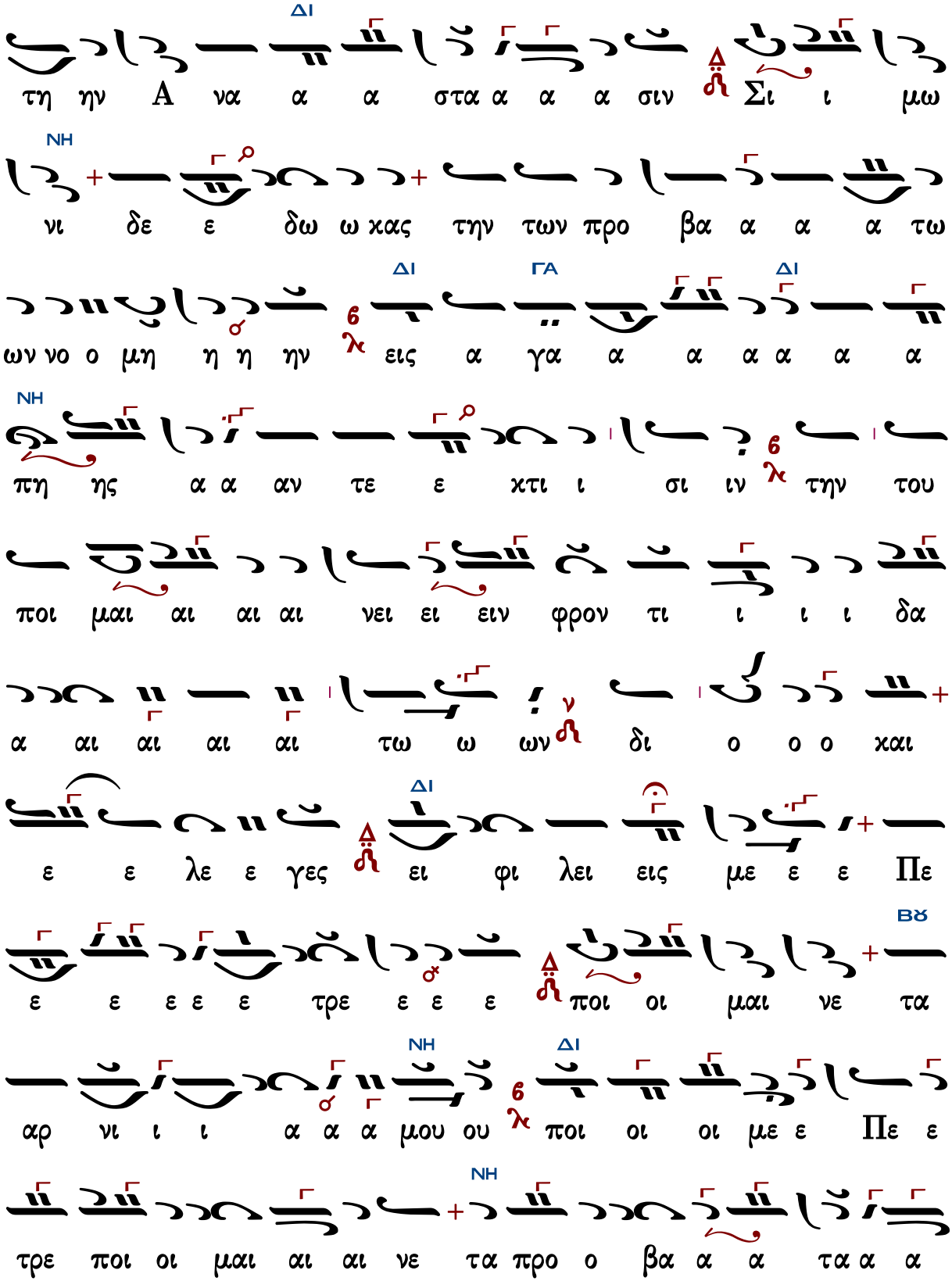
ΔΙ
Δ
Σι
ΝΗ
ΔΙ
ΓΑ
ΔΙ
6
ΝΗ
6
ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ
Δ
ΒΘ
Δ
ΔΙ
ΝΗ
6
ΝΗ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Τα 11 εωθινά
κατ' εκτέλεση Κ. Πρίγγου
Παναγιώτης Φιλίππου, 2017*

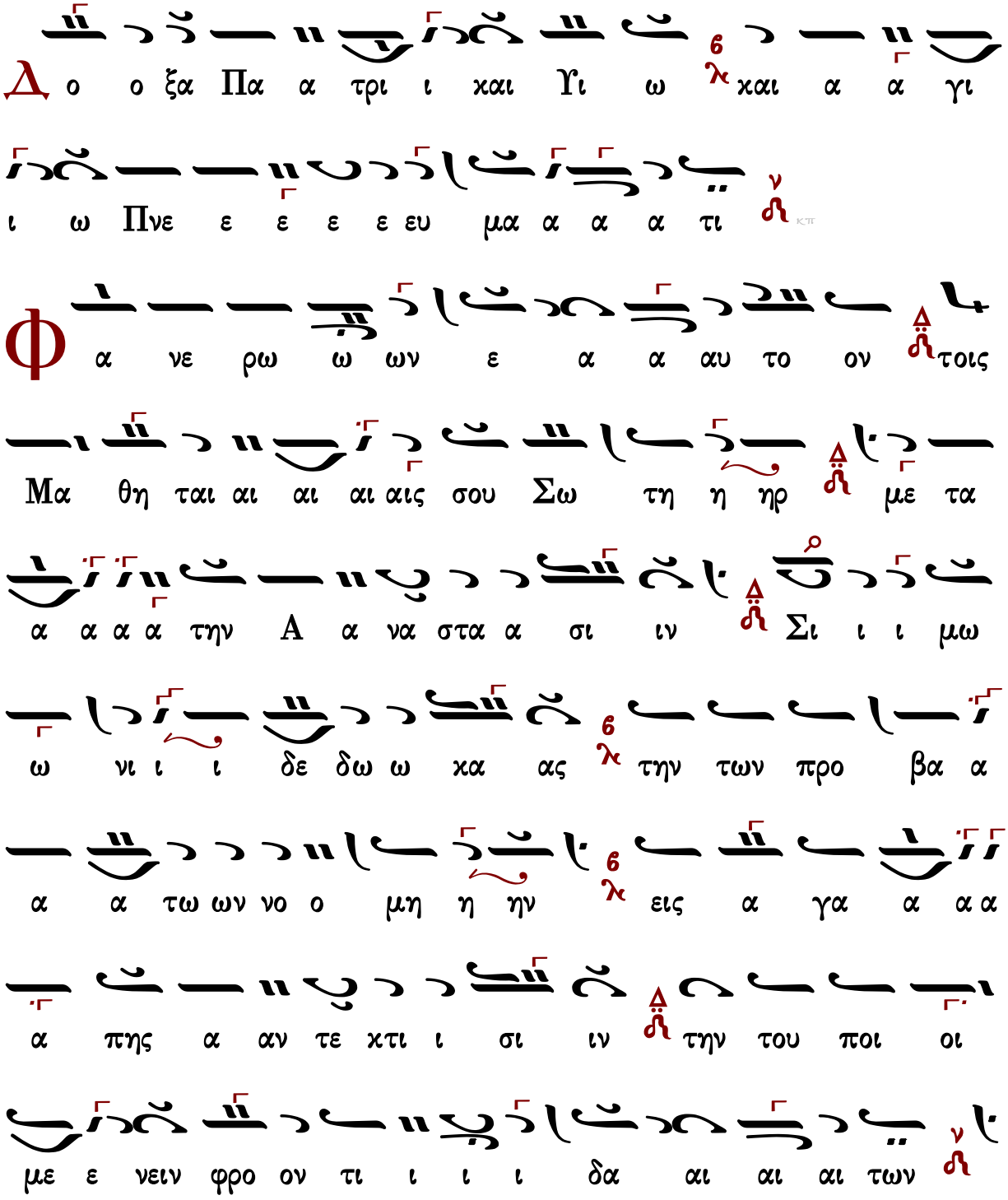

δι ο χαι αι ε λε ε γες ει φι λει εις με ε ε

Πε ε ε ε ε τρε ποι με νε τα α α α αρ

νι α α α μου ποι οι οι με ε ε νε ε τα

προ ο βα α α τα α α α μου ο δε ευ

θε ως ε εν δει ει χνυ με ε νο ος

το ο φι ι ι λο ο ο ο στο ορ γο ον

πε ρι του α α αλ λου μα θη του ου ε πυ υν θα α

α α νε ε ε ε ε ε το ω ων ταις πρε ε σβει

ει ει ει αις Χρι στε ε ε την ποι οι μνη ην

σου δι ι α α α φυ λα ατ τε ε εχ λυ

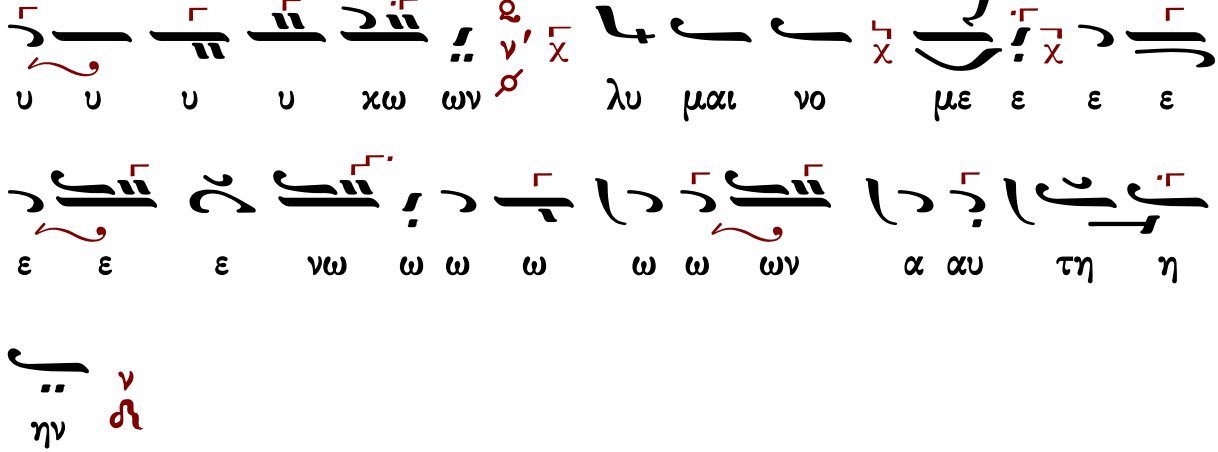

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος λ ἡ Νη

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Α' 1955 σ.160*

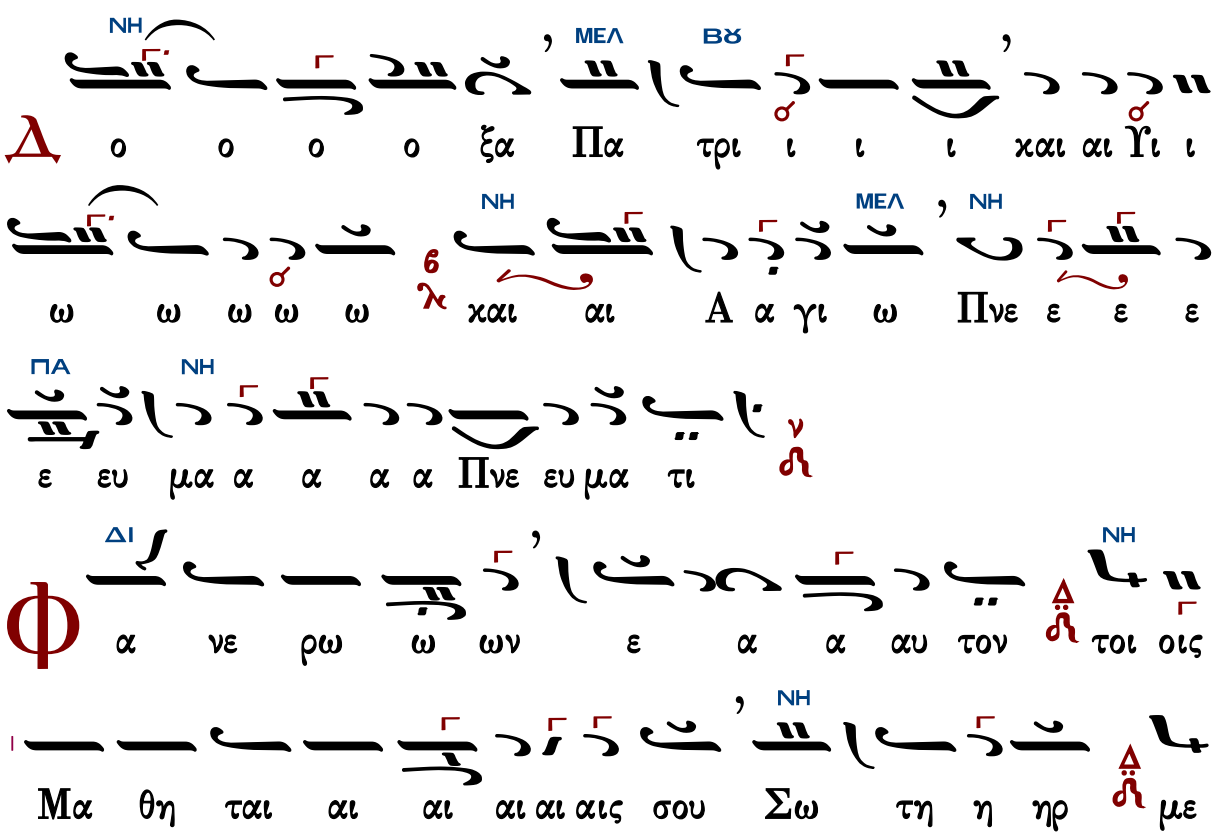

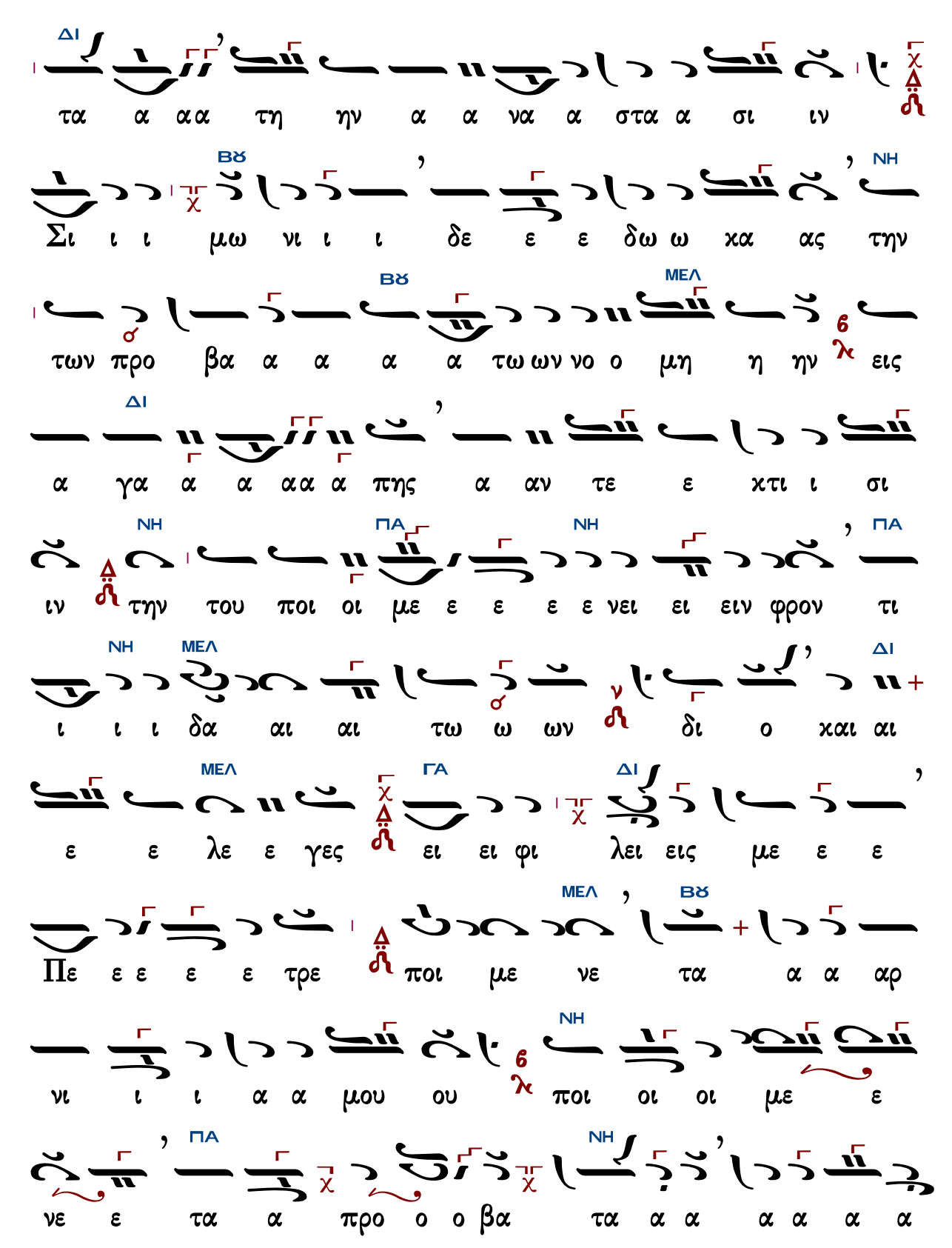
ΔΙ
ΝΗ
ΒΫ
ΜΕΛ
ΒΫ
ΔΙ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΓΑ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΒΫ
ΝΗ
ΝΗ
ΠΑ

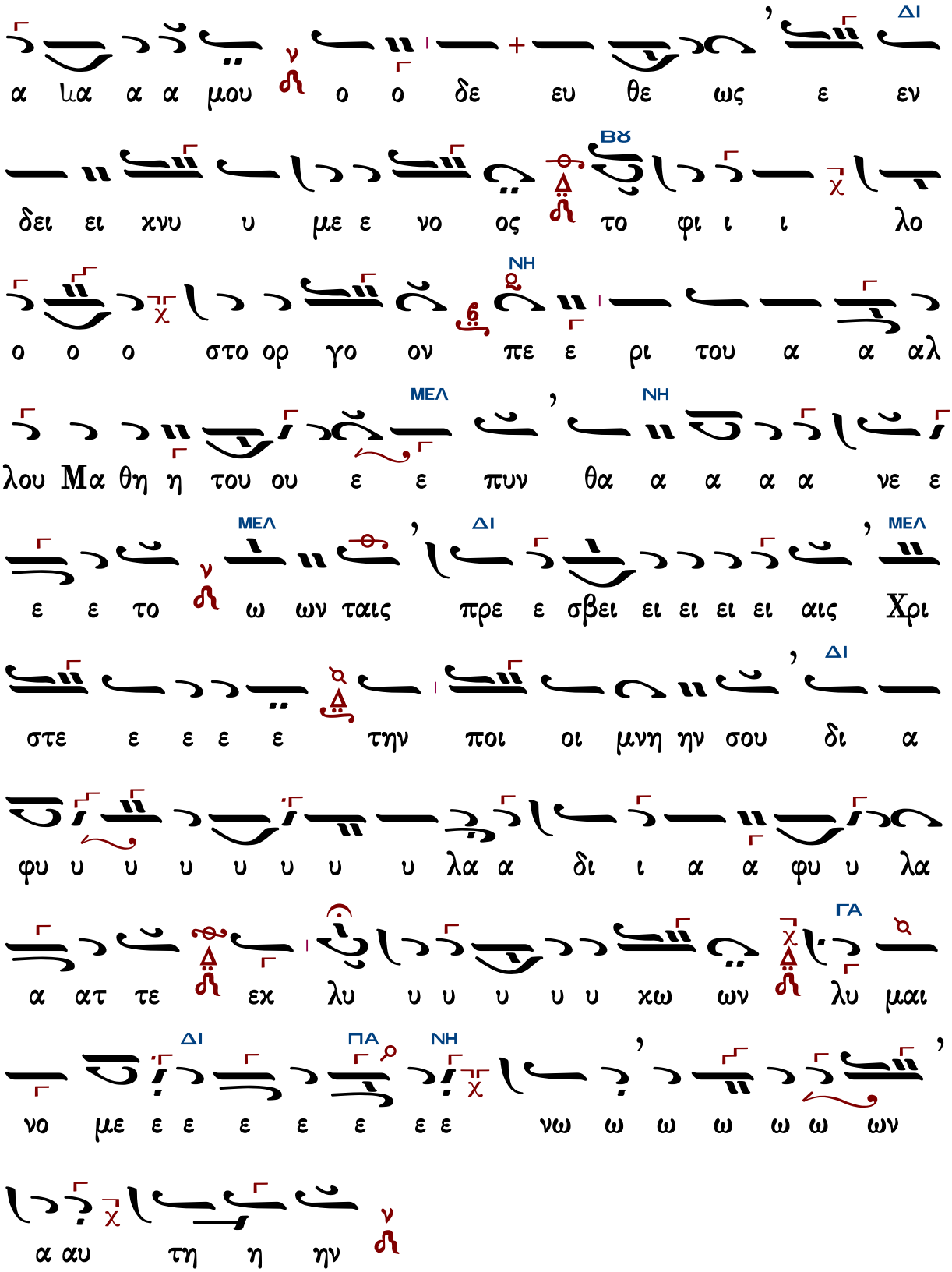
ΔΙ
α ια α α μου ο ο δε ευ θε ως ε εν
ΒΫ
δει ει χνυ υ με ε νο ος το φι ι ι λο
ΝΗ
ο ο ο στο ορ γο ον πε ε ρι του α α αλ
ΜΕΛ ΝΗ
λου Μα θη η του ου ε ε πυν θα α α α α νε ε
ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
ε ε το ω ων ταις πρε ε σβει ει ει ει ει αις Χρι
ΔΙ
στε ε ε ε ε την ποι οι μνη ην σου δι α
φυ υ υ υ υ υ υ λα α δι ι α α φυ υ λα
ΓΑ
α ατ τε εκ λυ υ υ υ υ υ κω ων λυ μαι
ΔΙ ΠΑ ΝΗ
νο με ε ε ε ε ε ε ε νω ω ω ω ω ω ων
α αυ τη η ην

Ἦχος λ̇ π̇ ἡ Νη χ̇

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.491/1361#

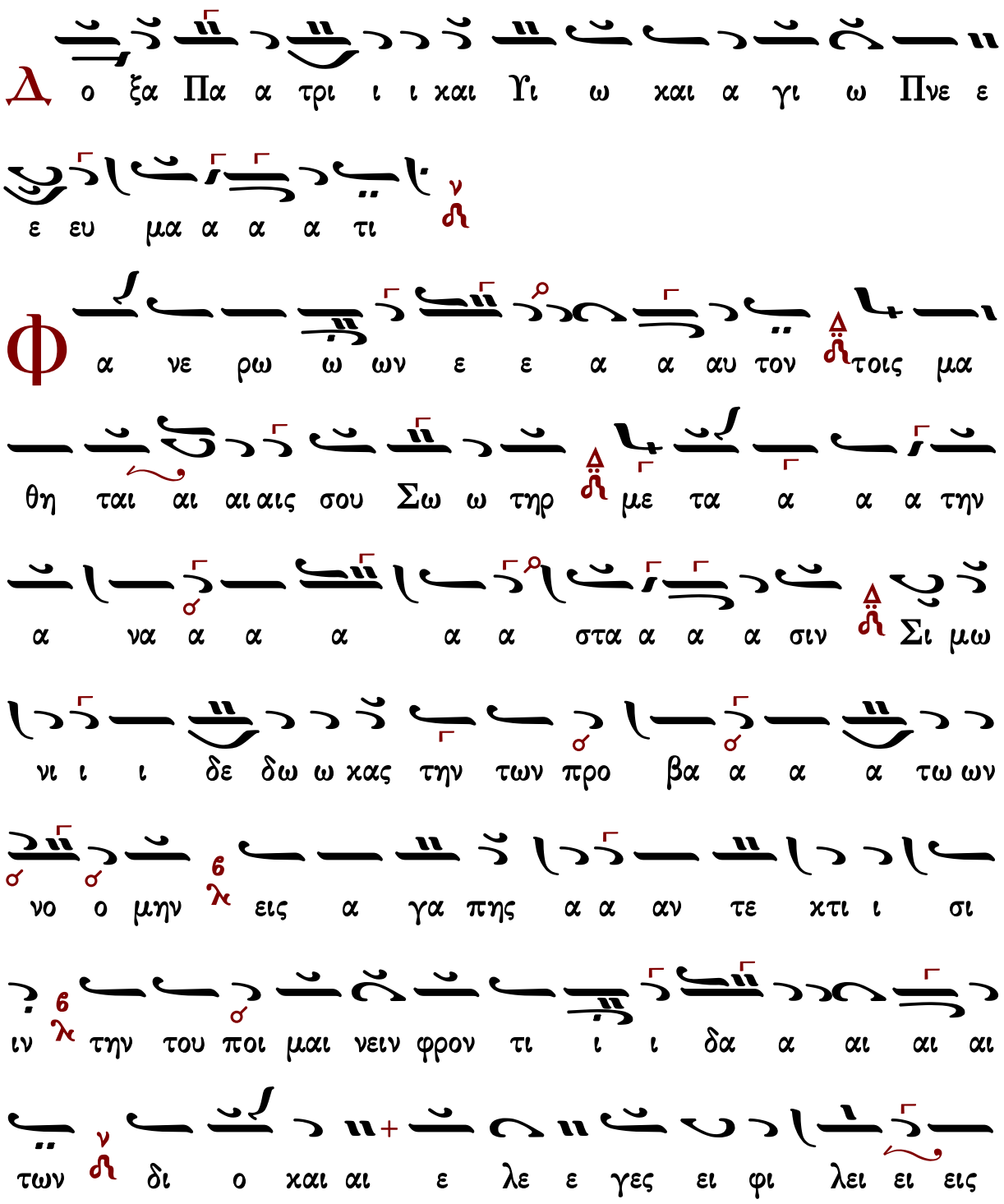

με Πε ε ε ε τρε ποι μαι νε τα α α αρ νι α α
μου ποι μαι αι νε ε τα προ βα α α τα α α α
α μου ο δε ευ θε ε ω ως εν δει ει χνυ με
ε νος το φι λο ο ο ο στο ορ γο ον πε ρι του
αλ λου μα θη η του ε πυν θα α α α νε ε ε ε
το ω ων ταις πρε σβει ει ει αις Χρι ι στε ε ε ε ε
την ποι μνη ην σου δι α φυ υ υ υ υ υ υ
λα α δι ι α φυ υ λα α α τε εχ λυ υ υ
υ χω ων λυ μαι νο με ε ε ε ε ε νω ω ω ω
ω ων αυ τη η η ην

ἄλλη θέσις

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ ἅ Νη

Ελευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος ανθολογία τ. Β'
Ὄρθρος 1987 σ.603*

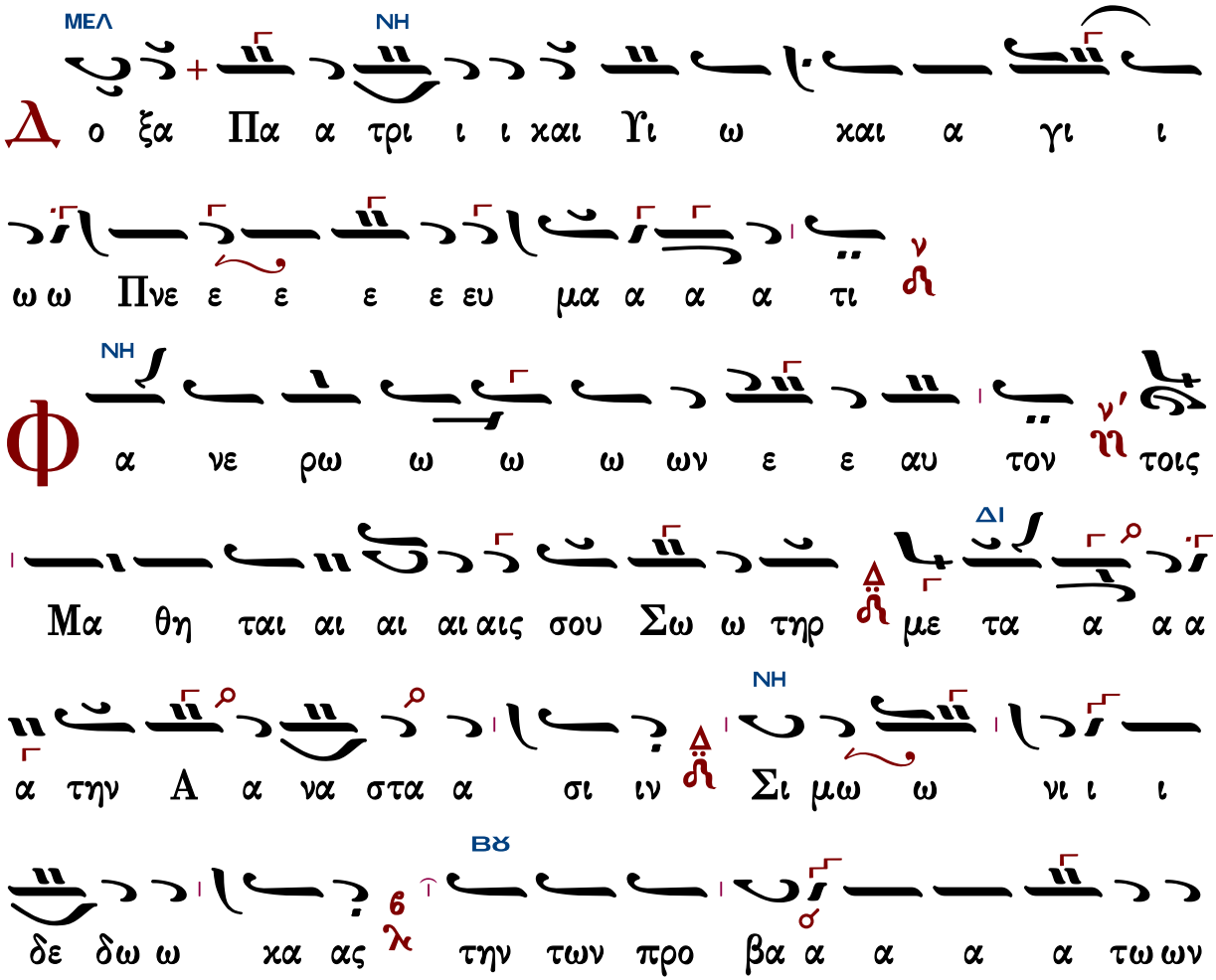

ΜΕΛ ΔΙ

νο ο μη ην 6 λ εις α γα α πης α αν τε χτι ι

ΝΗ ΠΑ ΝΗ

σι ιν Δ ρ την του ποι μαι αι αι αι νει ει ειν φρον

τι ι ι ι δα αι αι των ν ρ δι ο χαι αι ε λε ε

ΔΙ ΒΖ

γες ει φι λει ει εις με ε ε Πε ε ε ε τρε Δ ρ ποι μαι

νε τα α α αρ νι τα α αρ νι ι α α μου ου 6 λ

ΝΗ

ποι οι οι μαι αι αι νε ε τα προ ο βα α α τα α

ΔΙ↓

α α μου ν ρ ο δε ευ θε ε ε ως Δ ρ ε εν δει ει ει

ΒΖ

χνυ υ με ε ε νος Δ ρ το φι λο ο ο ο ο ο

ΝΗ

στο το φι λο ο στο ορ γο ον 6 λ πε ρι του αλ λου μα θη

του ου ου ε πυ υν θα α α α νε ε ε ε το ν ρ

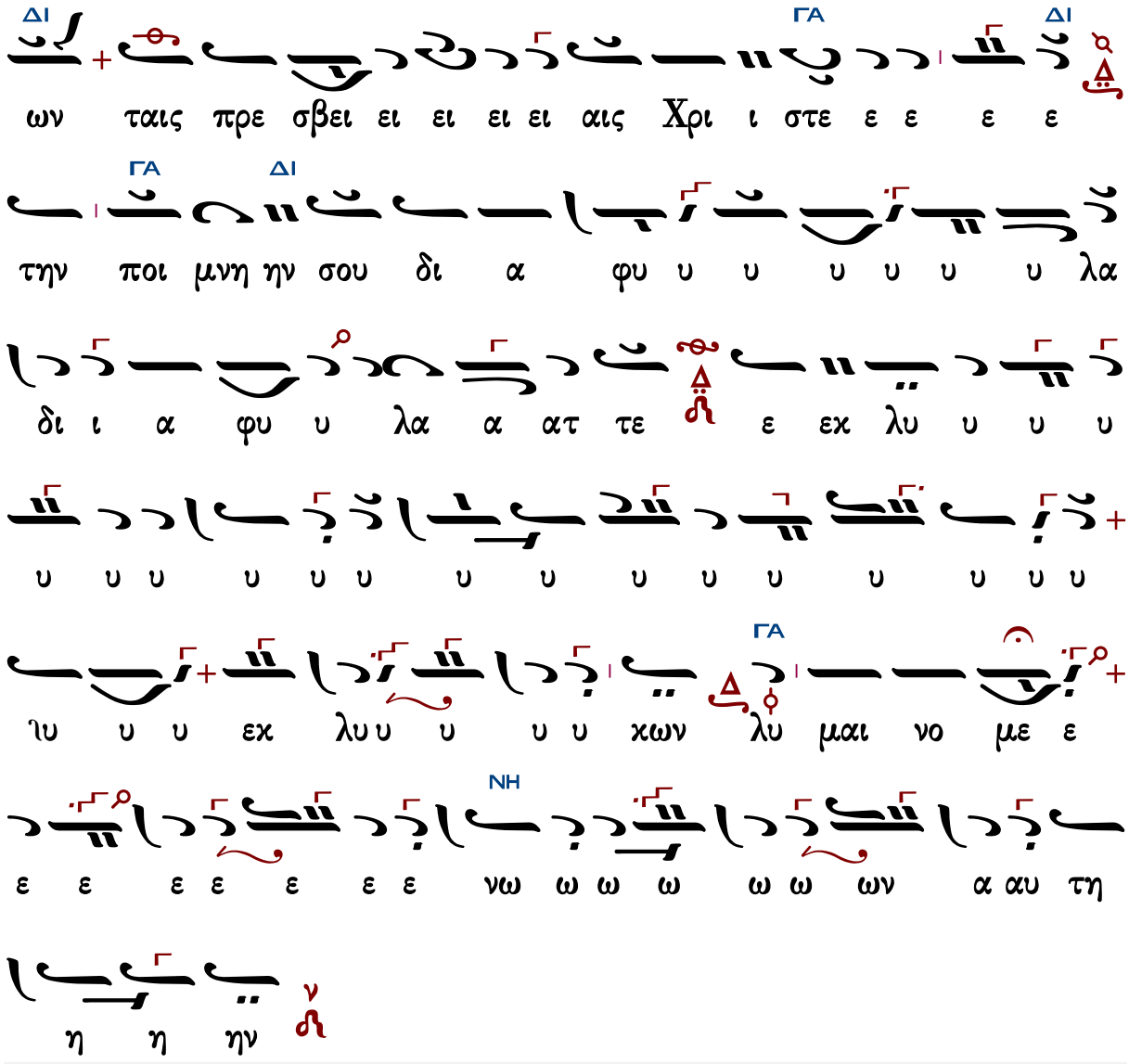

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Εωθινά Δοξαστικά 2020

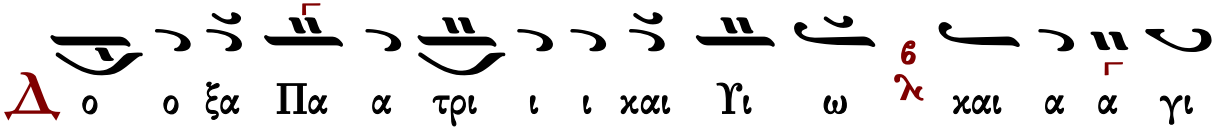

ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Φ α νε ρω ω ων σε αυ τον τοις μα θη ται αι αι αις

σου Σω τη η ηρ με τα α τη ην α α να α

α στα α α α σιν Σι μω νι ι ι δε δω ω κας την

των προ βα α α α τω ων νο ο μην εις α γα

α πης α αν τε κτη η σι ιν την του ποι οι μαι

αι νειν φρον τι ι ι ι δα αι αι των δι ο και αι

ε ε λε ε γες ει φι λει εις με ε Πε ε ε τρε

ποι μαι νε τα α α αρ νι α α μου ποι οι μαι αι νε ε

τα προ ο βα τα α α α μου ο δε ευ θε

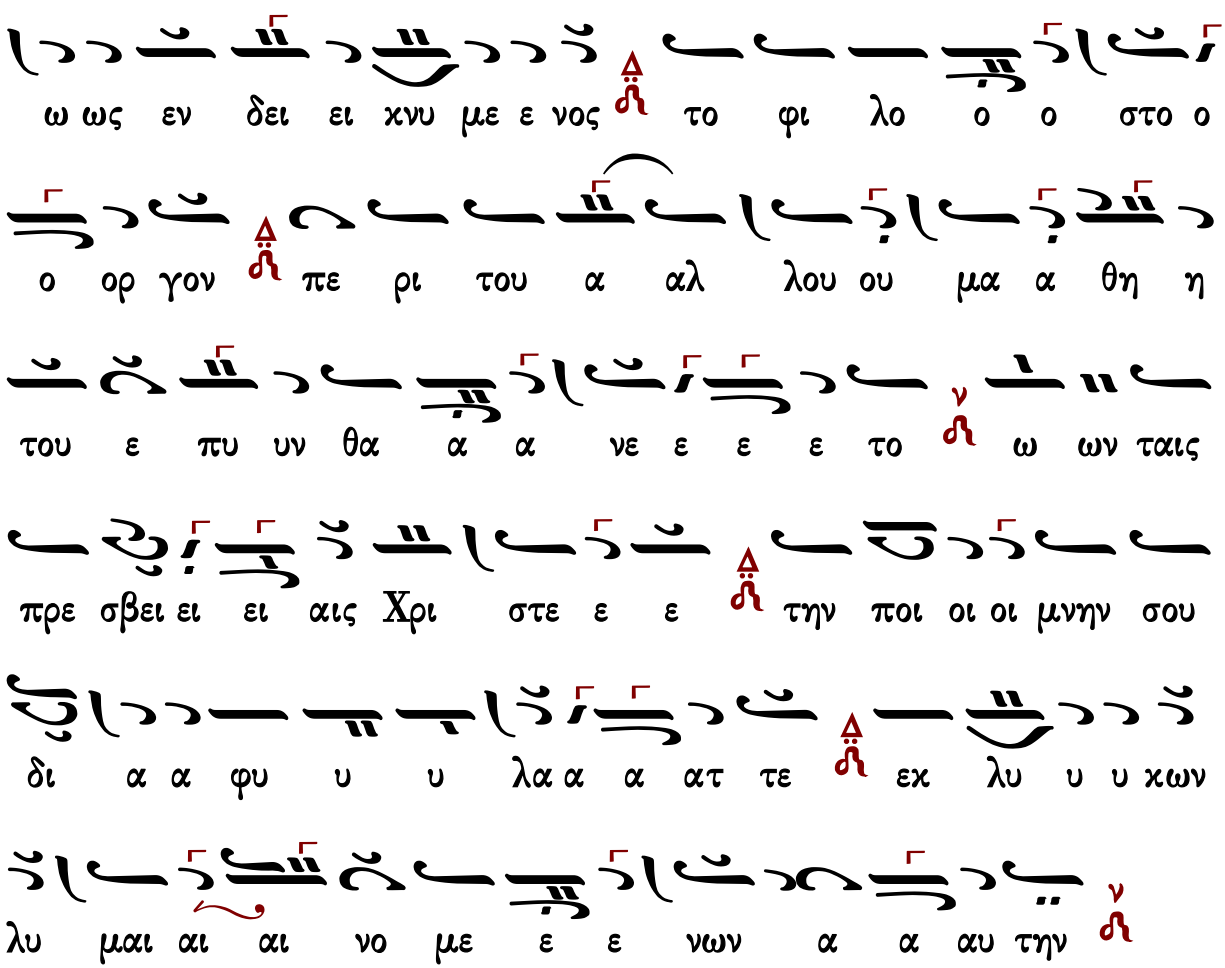

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.48#

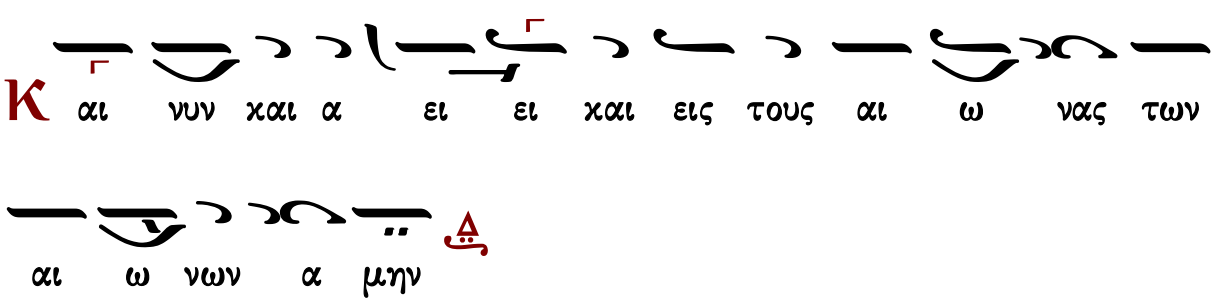

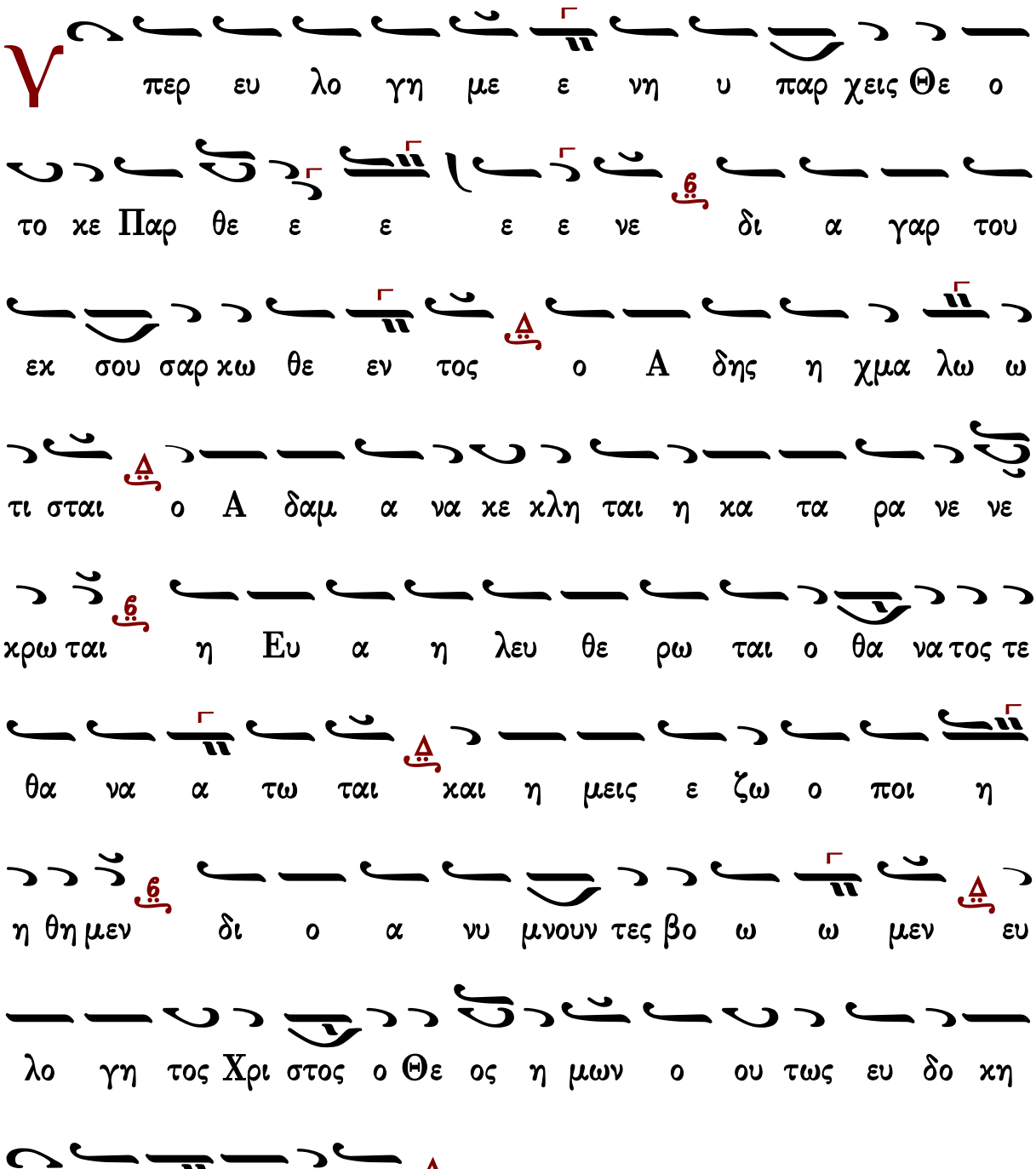

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ήχος Δι Χ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α γαρ του εκ σου

σαρ κω θε εν τος ο α δης η χμα λω τι σται

ο Α δαμ α να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα

να τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο

α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο

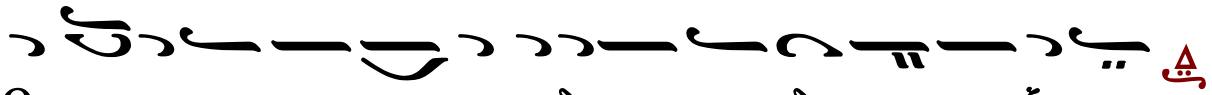

Δοξολογίες

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ ϋ ϟ Κε

Πανδέκτη, Ὄρθρος 1851 σ. 591*

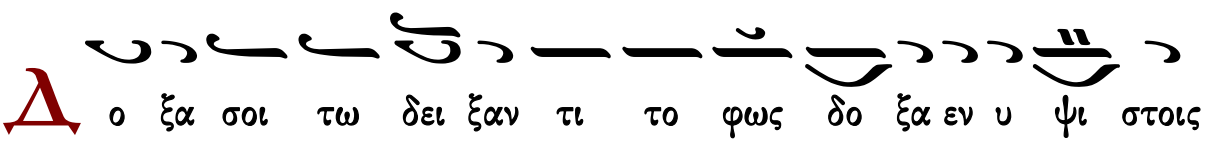

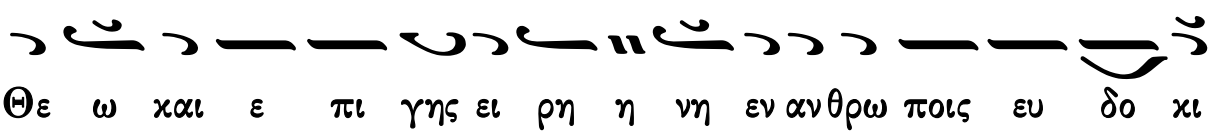

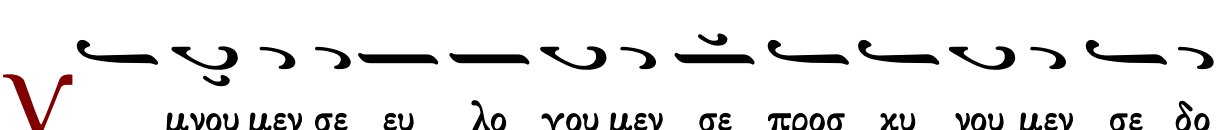

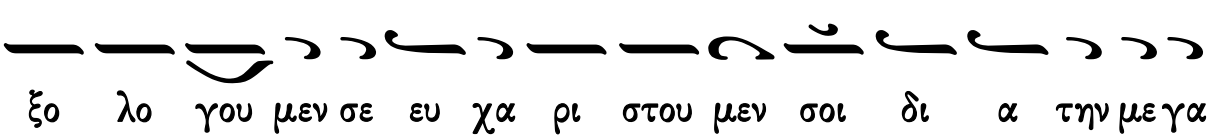

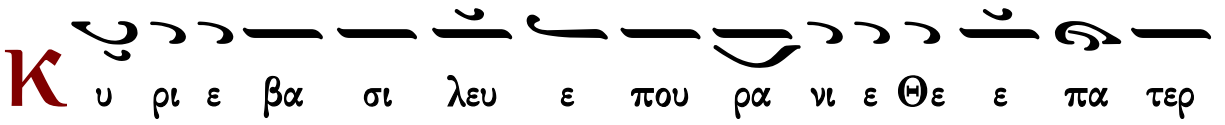
Κυριε βασιλευ ε που ρανιε Θε ε πατερ

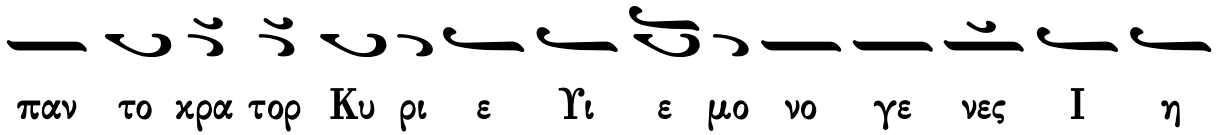
παντοκρατορ Κυριε Υι ε μονογενες Ι η

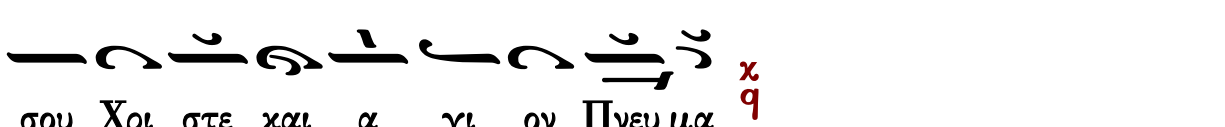
σου Χριστε και αγιον Πνευμα

χ
ϥ

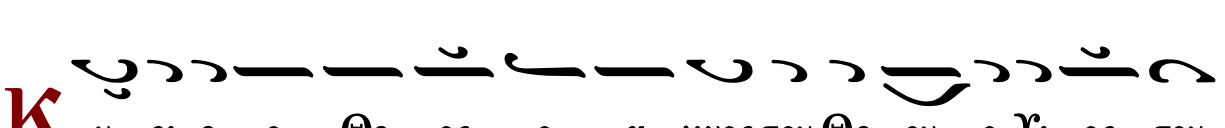
Κυριε ο Θε ος ο αμνος του Θε ου ο Υι ος του

Πατρος ο αι αι ρων την αμαρτι ι αν του κοσμου ε

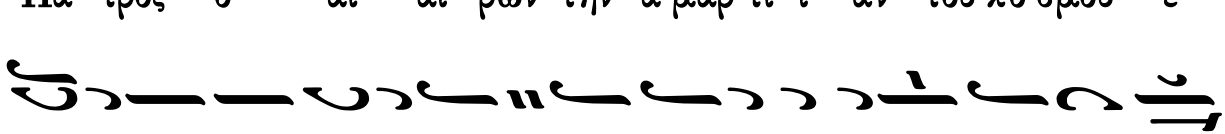
λε η σον η μας ο αι αι ρων τας αμαρτι ι ας του κο

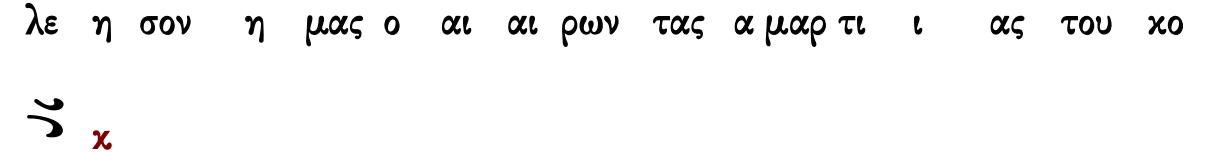
σμου

χ
ϥ

Προσδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

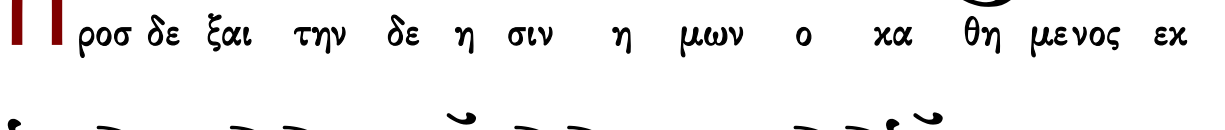
δεξι ω ωντου Πατρος και ελε η σον η μας

χ
ϥ

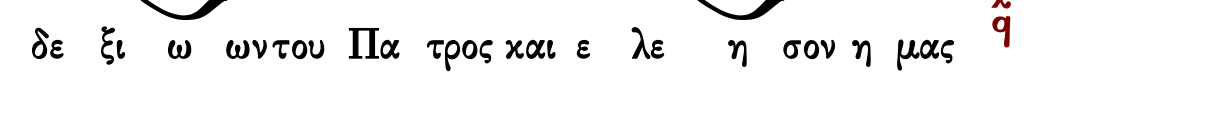
Οτι συ ει μονος αγιος συ ει μονος κυ ρι

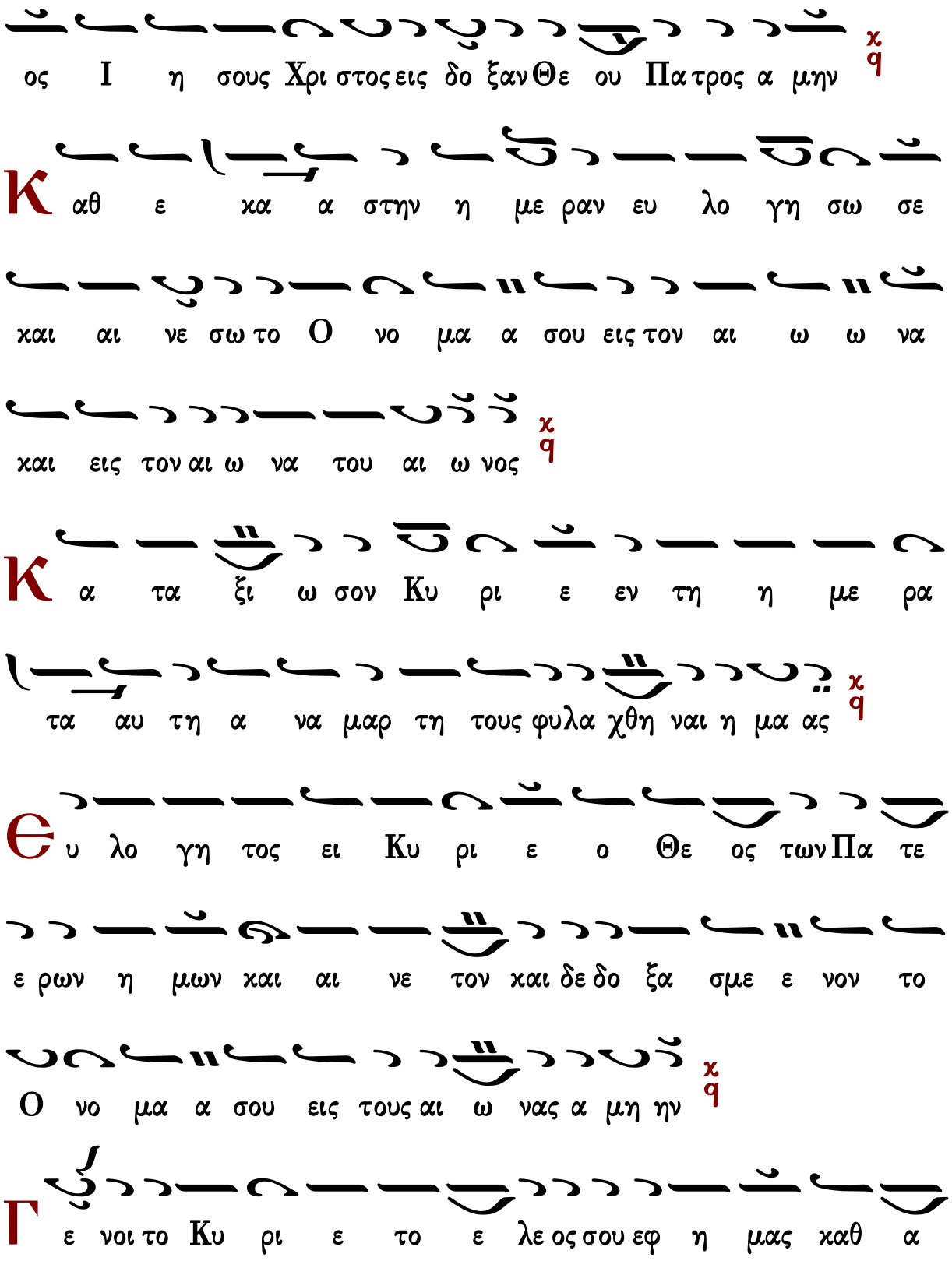
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το Ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας
Ѳ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το
Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α

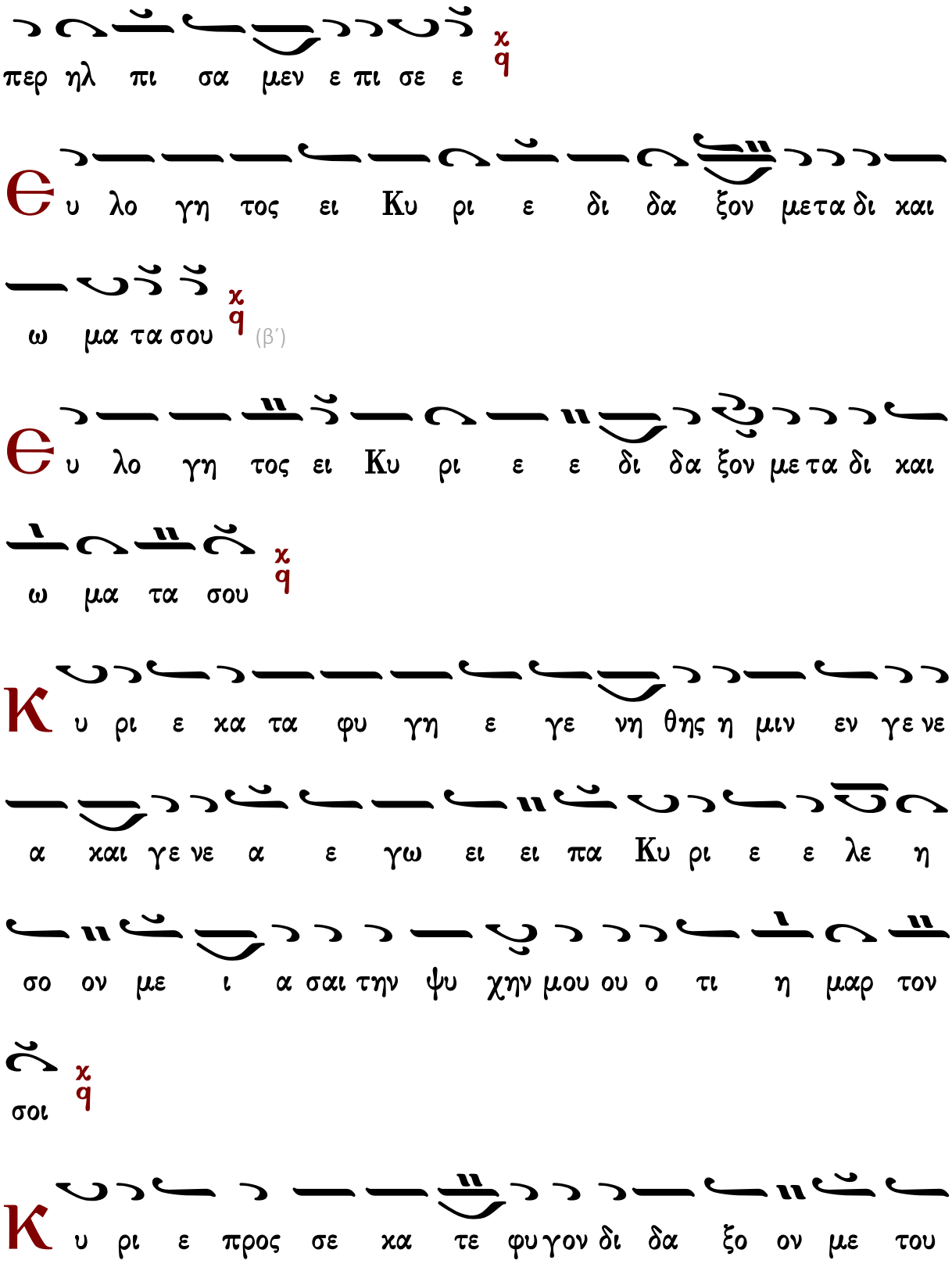
περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε
χ
q
Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον μετα δι και
ω μα τα σου
χ
q
(β΄)
Є υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
χ
q
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον
σοι
χ
q
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φω ως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι σε
Α γι ος ο Θε ος ν΄ ΙΗ α γι ος ι σχυ ρος ν΄ ΙΗ α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας (γ΄)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην

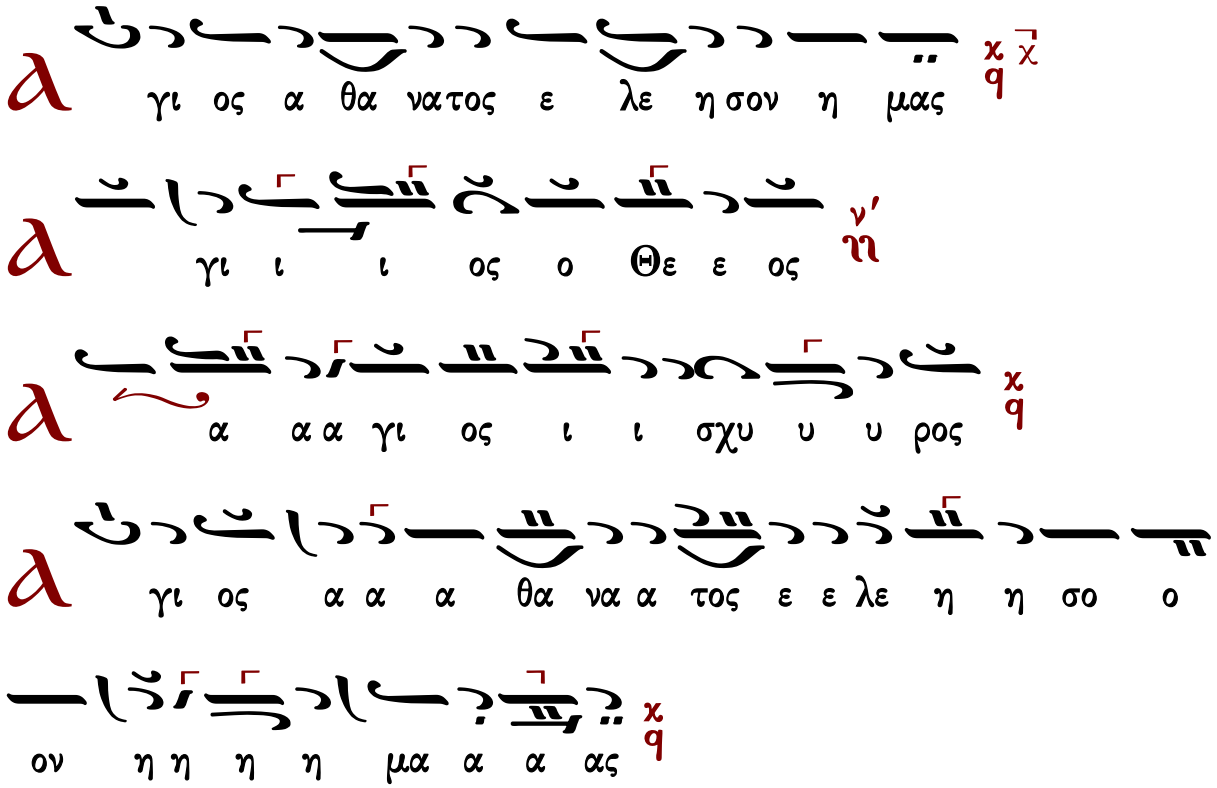

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ π ϊ Κε

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.253*

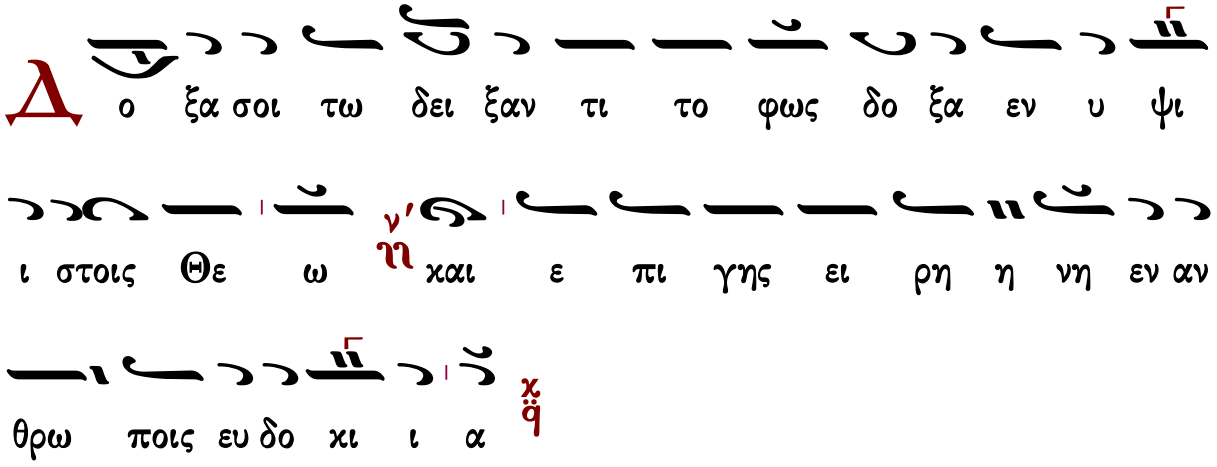

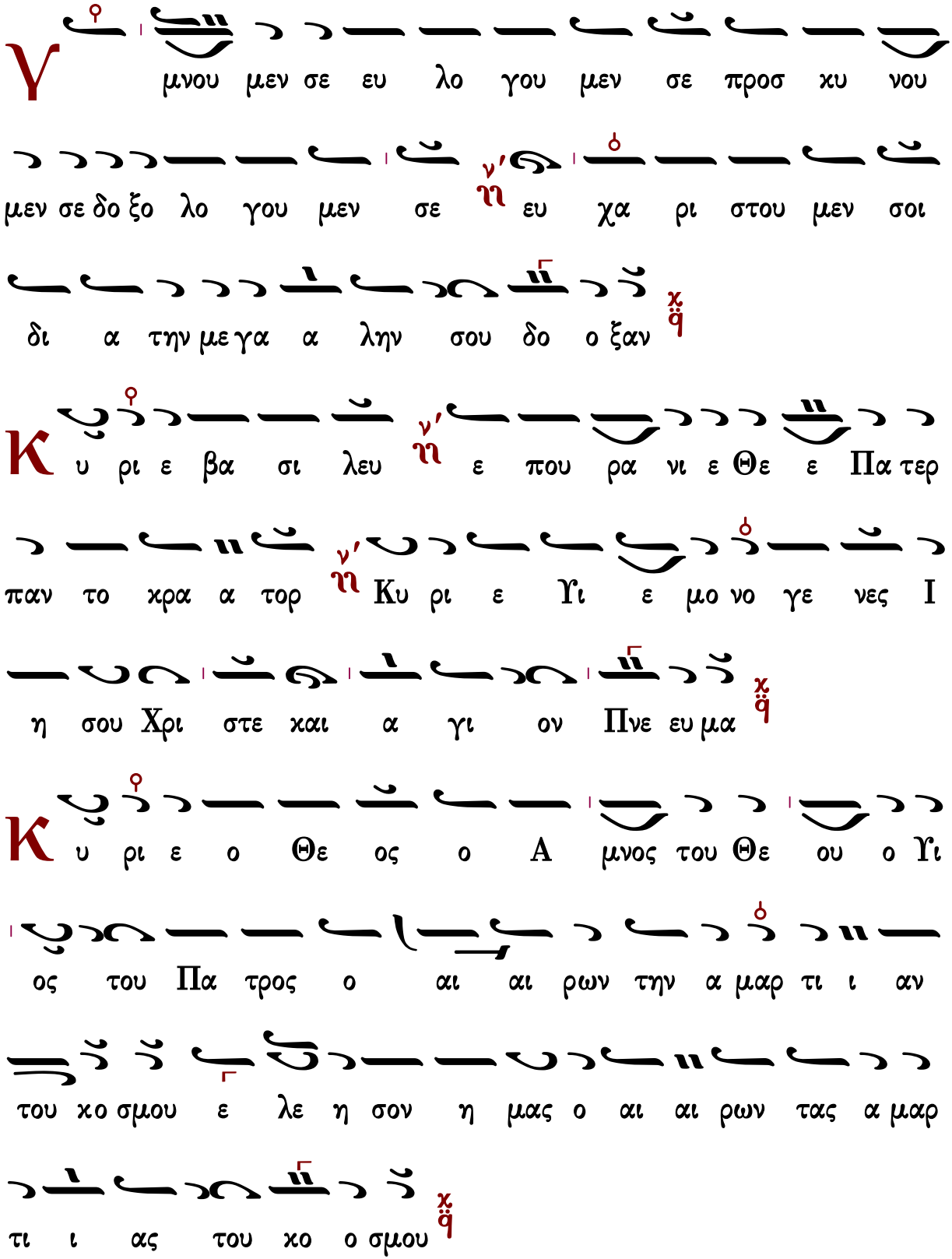
Υ
μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ν' ευ χα ρι στου μεν σοι
δι α την με γα λην σου δο ξαν χ
Κ
υ ρι ε βα σι λευ ν' ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παν το κρα τορ ν' Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και α γι ον Πνε υμα χ
Κ
υ ρι ε ο Θε ος ο Α μνος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο σμου χ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

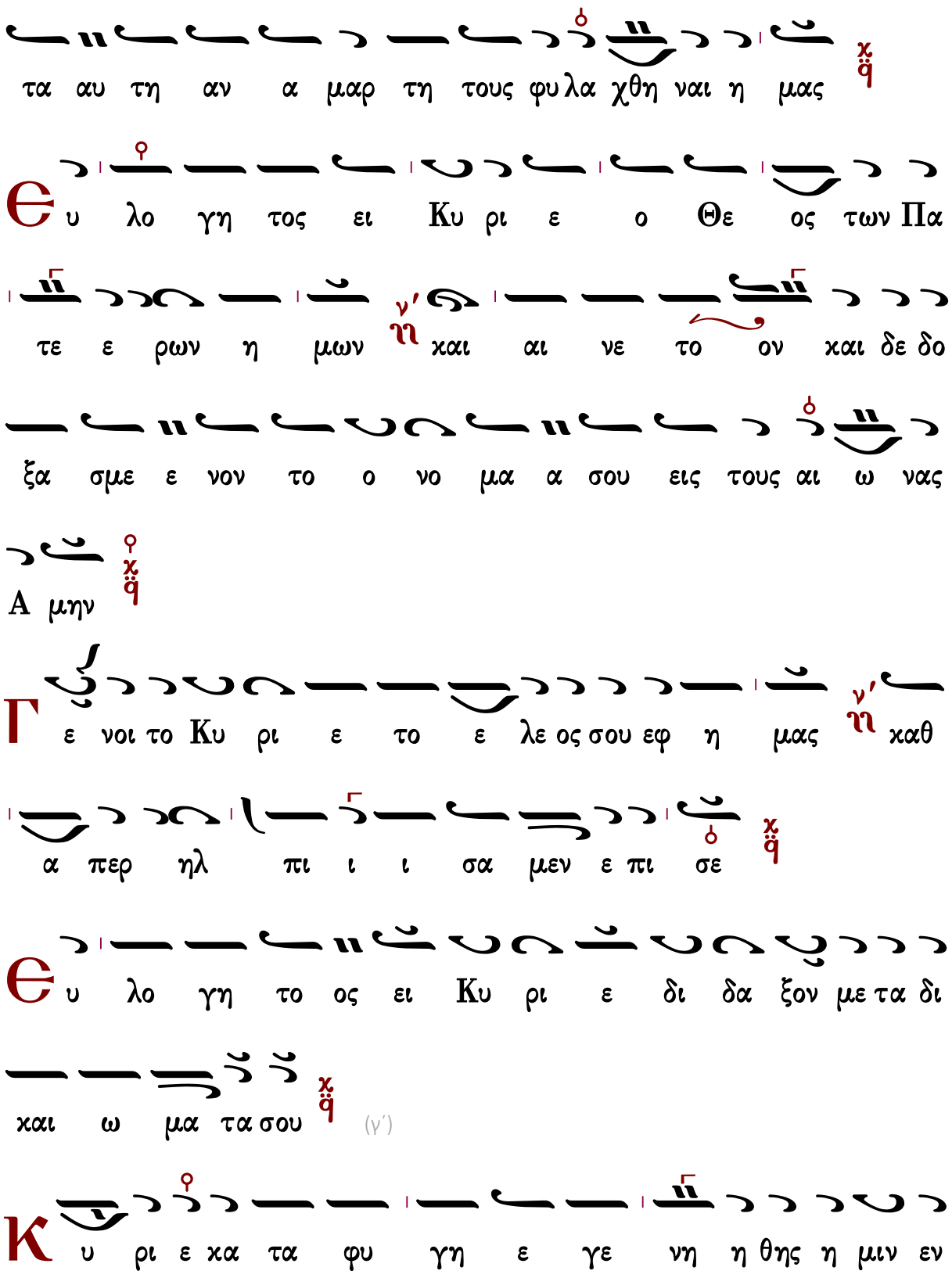
τα αυ τη αν α μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας
Θε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων ν' η και αι νε το ον και δε δο
ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας
Α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ν' η καθ
α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι σε
Θε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σου
(γ')
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ν' ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σο ον με ν' ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η

μαρ τον σοι χ

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με ν'

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου χ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως χ

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε χ

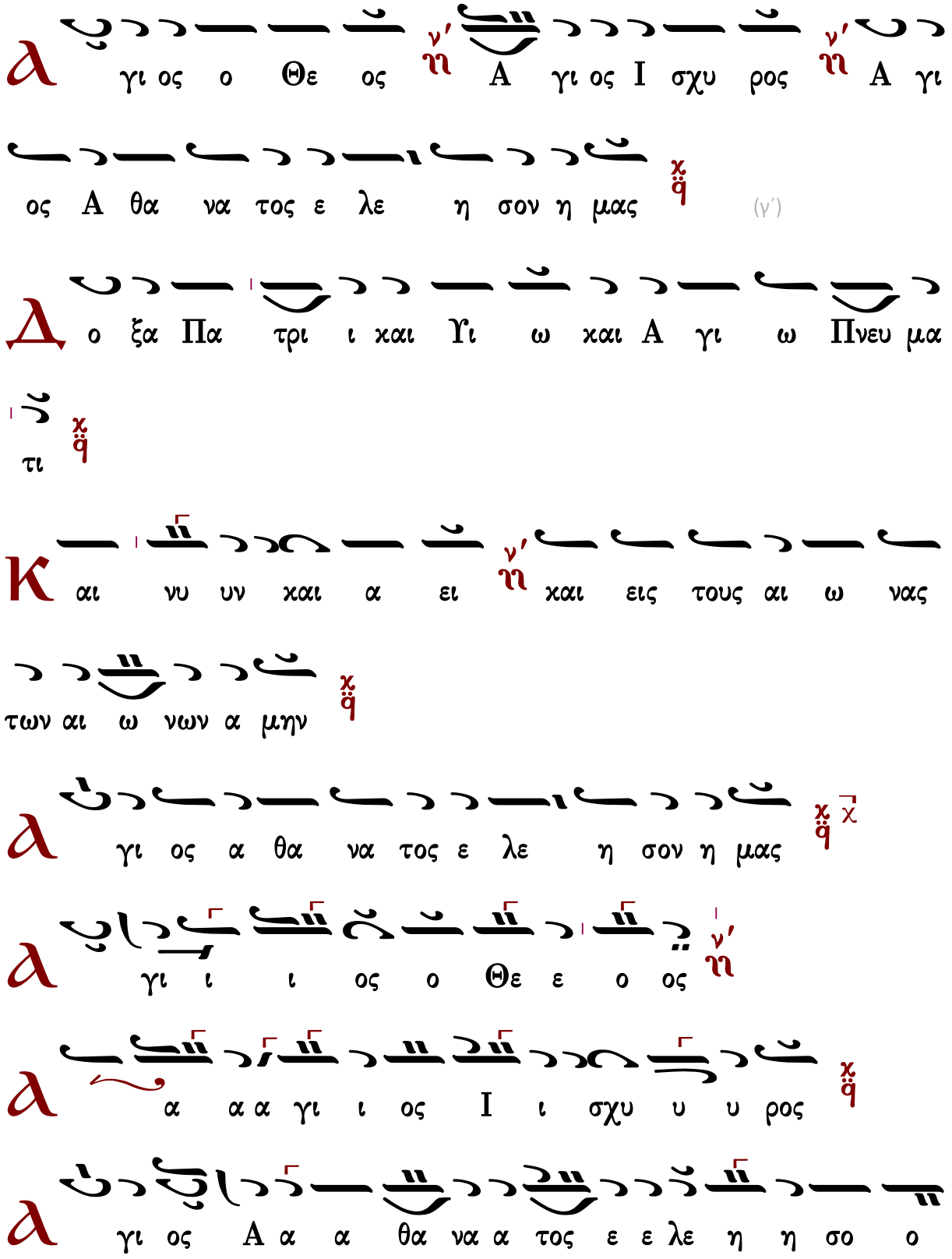
γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος Α θα να τος ε λε η σον η μας
(γ΄)
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι
αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
γι ι ι ος ο Θε ε ο ος
α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος
γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η η σο ο

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

ἀργή

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.299*

γα α α λην σου ου δο ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα νι

ι ε Θε ε ε ε Πα τε ερ Πα αν το ο χρα α α

α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο ο νο γε ε

νες Ι η σου Χρι ι στε και Α α α γι ο ο ο

ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ου ο ο ο Υι υι ο ο ο ο ος

του ου Πα α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την

α α μα αρ τι ι α αν του χο ο ο ο σμου ε

λε ε η η σο ον η η μας ο αι αι αι ρω ων

τας α μαρ τι ι ι ας του ου ου ου χο ο ο ο

σμου

Προσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο

κα θη με ε νος εκ δε ξι ω ω ω ων του Πα α τρος

και ε λε η η σο ο ον η η η η μας

Ο τι ι συ ει μο νος Α α α γι ι ι ι ο ος

συ ει ει ει ει μο νος Κυ υ ρι ι ι ο ος Ι

η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα α

τρο ο ο ο ος α α α α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ρα αν ε ευ λο γη η σω ω

σε χαι αι νε ε ε ε σω το ο ο νο ο μα α

α σου εις το ον αι αι αι ω ω ω ω ω να

χαι εις τον αι ω να α του αι αι αι αι ω ω ω

ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη

η με ρα α τα α αυ τη α να μα α αρ τη η η

τους φυ λα α χθη η η η η ναι αι η η η

μας

Θ ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ε ο ο Θε

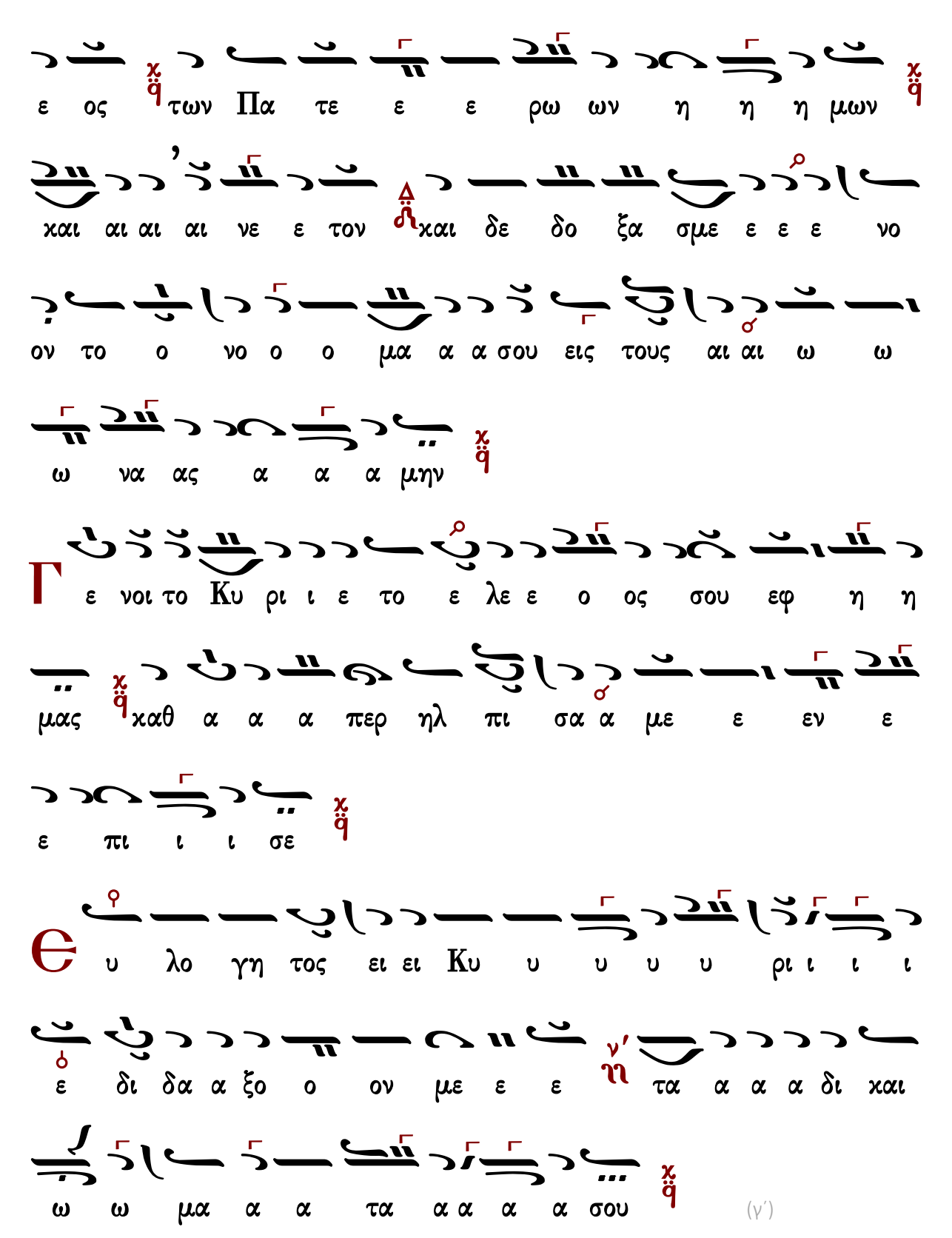
ε ος των Πα τε ε ε ρω ων η η η μων
και αι αι αι νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε ε νο
ον το ο νο ο ο μα α α σου εις τους αι αι ω ω
ω να ας α α α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ι ε το ε λε ε ο ος σου εφ η η
μας καθ α α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε
ε πι ι ι σε
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ε δι δα α ξο ο ον με ε ε τα α α α δι και
ω ω μα α α τα α α α α σου
(γ΄)

Κ υ ρι ι ε ε χα τα φυ υ γη χ̈ ε γε νη η η

θης η η η μιν δ̈ εν γε νε α α χαι αι αι

γε ε νε ε ε α χ̈ ε γω ει πα Κυ ρι ι

ε δ̈ ε λε η η η σο ο ον με χ̈ ι α α σαι αι

την ψυ χην μου ου ου ο τι η η μα α αρ το ο ο

ο ον σοι χ̈

Κ υ ρι ι ε ε προ ος σε ε χα τε ε ε φυ υ

υ υ γον χ̈ δι ι ι ι δα α ξο ο ον με χ̈

του ποι ειν το ο θε λη μα α α σου ου ν̈ ο τι ι

συ ει ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ος μου χ̈

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης εν τω φω ω

ω τι ι ι σου ου ο ψο ο ο με ε θα α φω

ως

Π α ρα α α α α τει ει ει ει νον το ε ε

ε ε λε ε ο ο ος σου ου ου τοις γι νω ω σχου σι

ι ι ι σε

Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο

ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ο ος Α θα α να α τος

ε λε η η σο ο ο ο ον η η η η μας (γ΄)

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

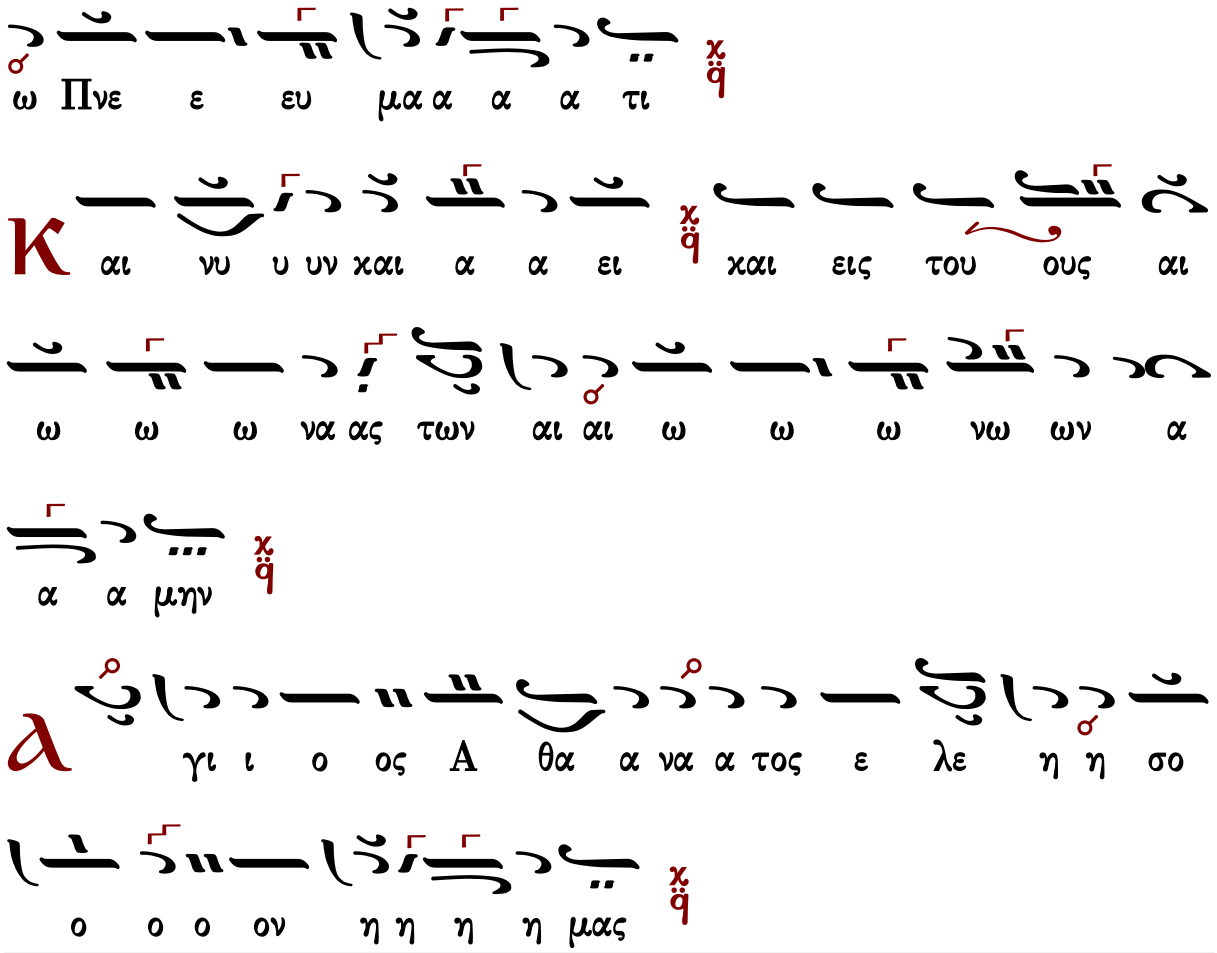

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη (1820-1911)

ἀργή

Ἦχος λ ϊ Πα

Μουσικός Πανδέκτης «ΖΩΗ» Ὄρθρος τ. Β΄ 1976 σ.190*

πεντάφωνος ἐναρμόνιος

ει ρη η η νη ν εν αν θρω ποι οις ε ευ δο ο ο

χι ι ι ι α π q

Y μνου με εν σε ε ευ λο γου ου με εν σε z′ ν

προσ χυ νου ου με εν σε ε ν δο ξο λο γου ου ου με

εν σε ευ χα ρι στου ου με εν σοι οι δ δι α την

με γα α α α λη ην σου ου ου δο ο ο ο ο ο

ξαν π q

K υ υ ρι ε βα σι ι λευ z′ ν ε που ρα νι ι

ε ε Θε ε ε π′ q Πα α τε ερ πα αν το ο ο χρα α

α α τορ π q Κυ ρι ε Υι ε ε μο ο νο γε ε νες z′ ν

I η σου ου Χρι ι στε ε και α α α α γι ι ι
ο ον Πνε ε ε ευ μα α
Κ υ υ ρι ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος του ου Θε
ε ου ου ο Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο
αι αι αι αι ρω ω ων την α μαρ τι ι ι α αν του
ου ου χο ο ο ο σμου ε λε η σον η η
μας ο αι αι αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι ι
α ας του ου ου χο ο ο ο σμου
Προσ δε ξαι την δε η η η σιν η η μων ο κα θη
η με ε ε νος εκ δε ξι ω ω ων του ου Πα α τρος και

ε λε ε η η σο ο ον η η η μα ας

Ο ο ο τι ι συ ει μο νο ος α α γι ι

ος συ ει μο ο νο ος Κυ υ ρι ι ος Ι

η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ξαν Θε ου ου Πα

α τρο ο ος α α α μη ην

Κ αθ ε κα στην η η με ε ραν ευ λο γη η σω

ω σε και αι νε ε ε σω ω το Ο ο νο ο

μα α α α α α σου εις τον αι ω ω ω ω

να καὶ εἰς τὸν αἰ ω ω ω να του ου ου αι ω ω

ω ω νος

Κ

α τα ξι ω σον Κυ υ υ ρι ι ε ε εν

τη η με ε ρα α τα α α α α αυ τη η α

να μαρ τη η η η η του ου ους φυ λα χθη η

η η ναι αι αι η η μα ας

Θ

υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε

ος των πα τε ε ε ε ρω ων η η η μων και

αι νε ε το ον και δε δο ξα σμε ε ε ε ε ε

νον το Ο ο νο ο μα α α σου ου εις τους αι ω ω ω

ω να ας α α α μην

Γ

ε νοι το Κυ υ ρι ι ε το ε λε ο

ος σου εφ η η μα ας κα θα α α περ ηλ πι ι σα α
με ε εν ε ε πι ι ι σε
Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ υ υ ρι ι ι ε
δι ι δα α ξο ο ο ο ο ον με ε ε τα δι και
ω ω μα α τα α α α α α σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ υ γη ε γε νη η θης η η
μιν εν γε νε α α και γε ε νε ε ε α ε
γω ει ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο ο
ο ον με ι ι α α σαι αι την ψυ χη η η
ην μου ο τι η η μα α αρ το ο ο ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ υ γον δι

δα α ξο ο ο ο ον με του ποι ειν το θε λη η

μα α α σου ο ο τι συ ει ει ει ει ο ο ο Θε ε

ε ο ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη η γη η η ζω ω ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο με

ε ε θα α φω ως

Π α ρα α α α τει ει ει πα ρα α α τει ει νον

το ε λε ο ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου σι ι ι ι

σε

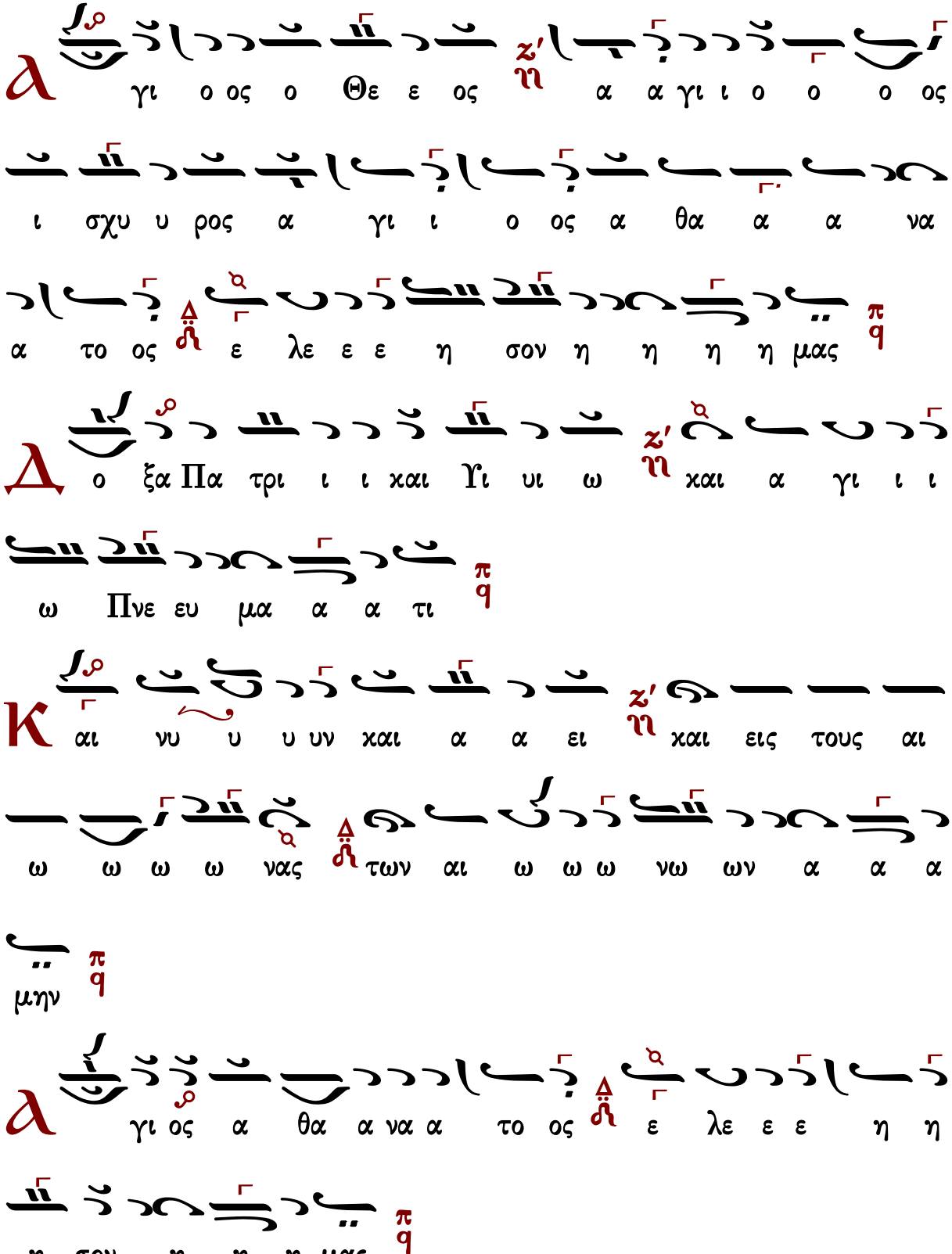
γι ο ος ο Θε ε ος α α γι ι ο ο ο ος
ι σχυ υ ρος α γι ι ο ος α θα α α να
α το ος ε λε ε ε η σον η η η η μας
ο ξα Πα τρι ι ι χαι Υι υι ω χαι α γι ι ι
ω Πνε ευ μα α α τι
αι νυ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι
ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α
μην
γι ος α θα α να α το ος ε λε ε ε η η
η σον η η η μας

ἀσματικόν

Ἦχος λ̅ π̅ ϙ̈ Πα

Συλλογή Αργών Δοξολογιών
εκδ. Ι. Μ. Γρηγορίου
2005 σ.158*

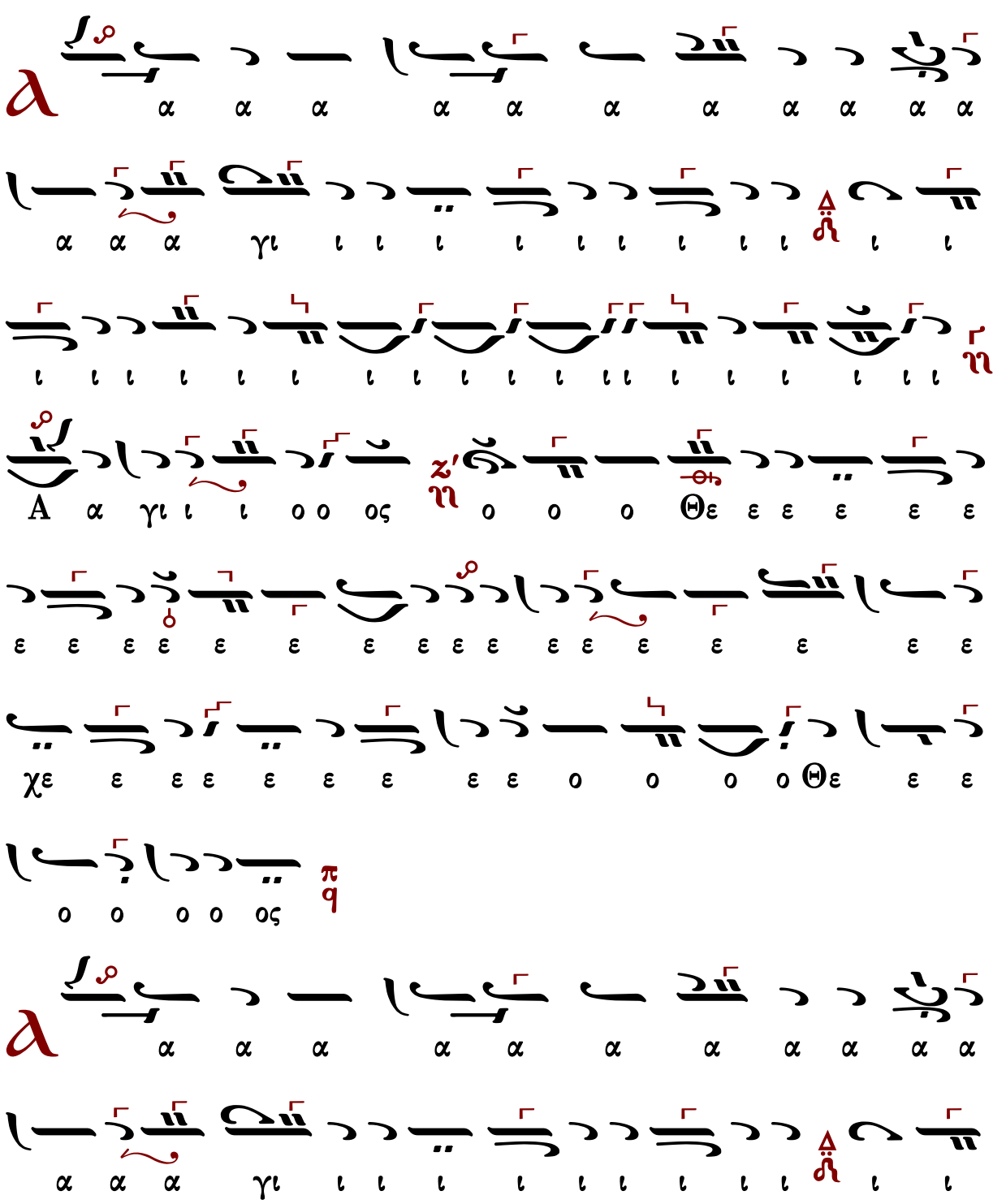

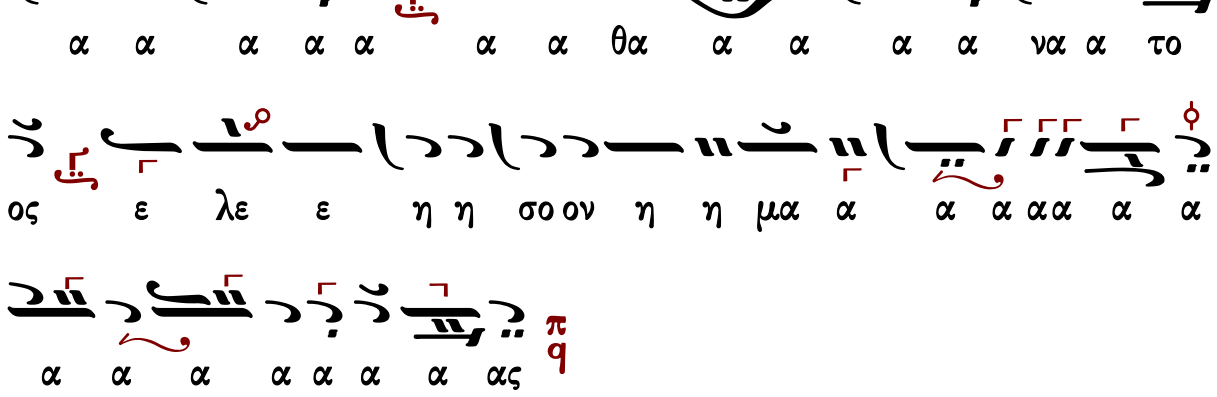

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου [τέλος 19ου-ἀρχὲς 20ου αἰ]

ἀργή

Ἦχος λ π q **Κε**

Μουσικός Λειμὼν τῆς ἀγρυπνίας
Ι.Μ.Γρηγορίου 2016 σ.247*

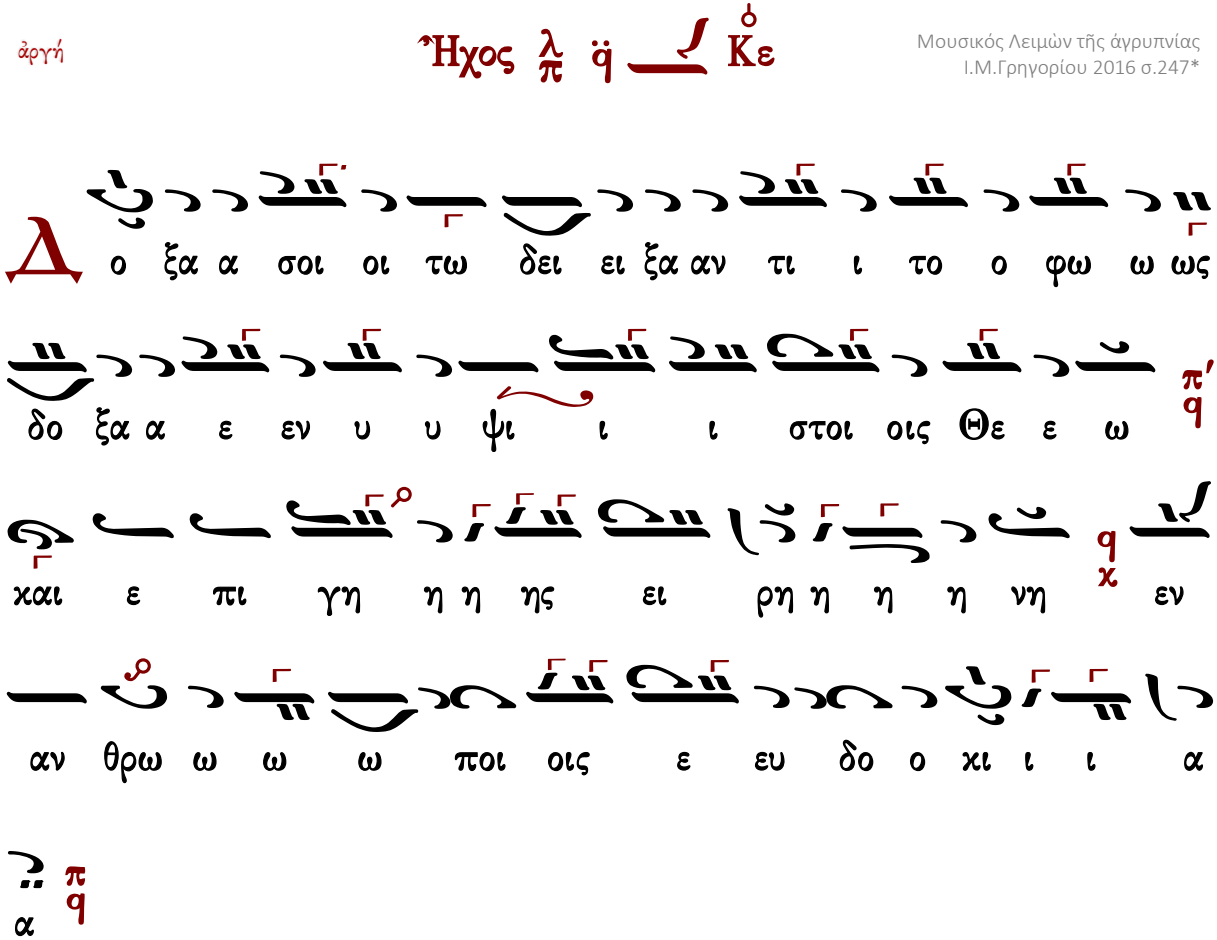

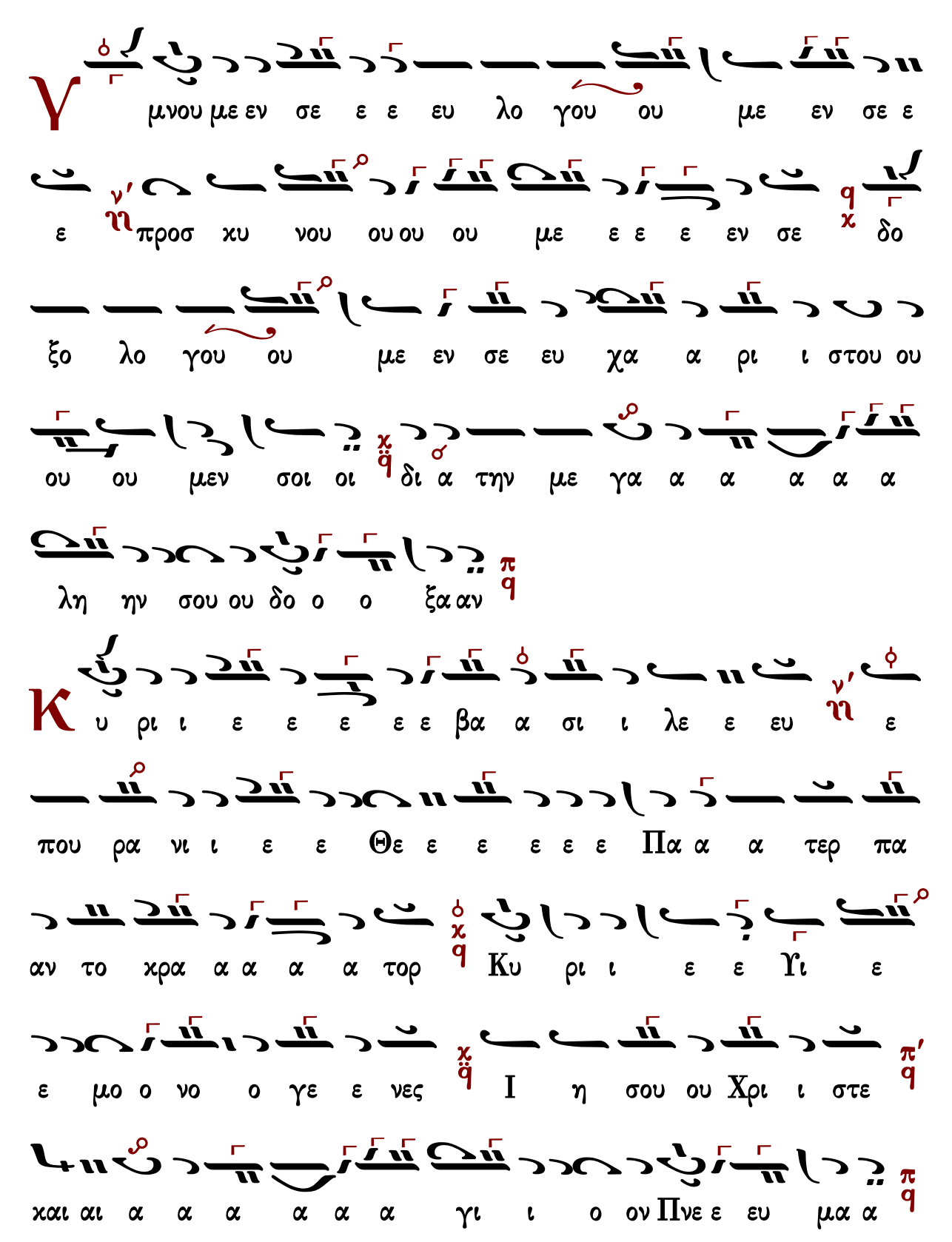
Υ
μνου με εν σε ε ε ευ λο γου ου με εν σε ε
ε προσ κυ νου ου ου ου με ε ε ε εν σε δο
ξο λο γου ου με εν σε ευ χα α ρι ι στου ου
ου ου μεν σοι οι δι α την με γα α α α α α
λη ην σου ου δο ο ο ξα αν
Κ
υ ρι ι ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ευ ε
που ρα νι ι ε ε Θε ε ε ε ε ε Πα α α τερ πα
αν το κρα α α α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι ε
ε μο ο νο ο γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε
και αι α α α α α α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα α

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ε ο ο Θε ε ο ο ος ν′ ο

α μνο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο ο Υι υι ο ο

ο ος του ου Πα α α τρος χ ο αι αι αι αι αι αι

ρων Δ ν την α μαρ τι ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου π

ε λε ε η η σο ον η η μα ας ο ο αι αι αι αι ρω ω

ων ν′ τας α μαρ τι ι ι ι ι ι α ας του ου χο

ο ο σμου ου π

Π ροσ δε ε ξαι αι χ την δε ε η σιν η η μω ω

ων ζ′ ο χα θη η με νο ος Δ εχ δε ξι

ω ω ων του ου Πα α τρος χαι ε λε ε ε ε

ε ε η σο ον η η η μας

O τι ι συ ει ει μο ο νο ος α α α α α

γι ι ι ι ος συ ει ει ει ει ει ει μο ο νο ος

Κυ ρι ος Ι η σου ους Χρι ι στος εις δο ο ο

ο ο ο ο ο ο ξα αν Θε ε ου ου ου ου ου ου

Πα τρο ος α α α μην

K αθ ε κα α στην η η η με ε ε ρα α αν ευ

λο γη η η η σω ω ω ω σε χαι αι νε ε

ε ε ε σω ω το ο νο ο μα α α

α α σου ου ου εις τον αι ω ω ω να α

α και εις τον αι ω ω ω ω να α του ου αι

αι ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ρα τα αυ τη η

η α να μαρ τη η η του ου ους φυ λα χθη η η

η η η ναι αι η η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ε ο ο Θε

ε ο ο ος των Πα τε ε ε ρω ων η η μω ω

ων και αι νε το ο ον και αι δε ε δο ξα

σου ου

α α α μα ο ο νο ο ο το ν̅η̅ ν̅ ϛ̅ ον νο ε ε σμε

μη α α α ας να ω ω ω ω ω ω τους ις ει ου

ην π̅ ϛ̅

Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ε ε χ̅ϛ̅ το ο ε ε λε ε

ε πε α α α α α θα α χα ας μα η η ε εφ ου ου σου ος ο

ε πι ε ε εν με α α σα ι ι ι ι ι ι πι ιλ η ερ χ̅ϛ̅

ι σε π̅ϛ̅

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε χ̅ϛ̅ δι ι δα α ξο ο ο ον με ε ε ε ε τα δι

χαι ω ω ω ω ω ω μα τα α α α σου ου π̅ϛ̅

Θ

υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι ι

ε ε ε δι ι δα α ξο ο ο ον με ε ε ε

ε τα δι χαι ω ω ω ω ω ω μα τα α α α σου

ου

Κ

υ ρι ι ε ε χα α τα α φυ υ γη η η ε

γε νη η η η η θη ης η η η μιν εν γε

νε ε α α χαι αι γε ε νε ε α ε γω ει πα

Κυ ρι ι ε ε ε ε ε λε η σο ο ον με ε

ι α σαι την ψυ χη η η η ην μου ο τι η η η

η η η μαρ το ο ο ον σοι οι

Κ

υ ρι ι ε ε προς σε ε κα α τε ε ε ε φυ υ

υ υ γον δι ι δα α ξο ο ο ο ο ο ον με ε ε ε

του ου ποι οι ει ειν το ο θε ε λη η μα α α α σου

ου ο ο τι συ ει ει ει ει ει ει ο ο Θε ε ο

ο ος μου ου

Ο

τι ι πα ρα σοι πη γη η η ζω ω ω ω ης

εν τω φω τι ι σου ου ου ο ο ψο ο ο ο ο

ο με ε θα α φω ως

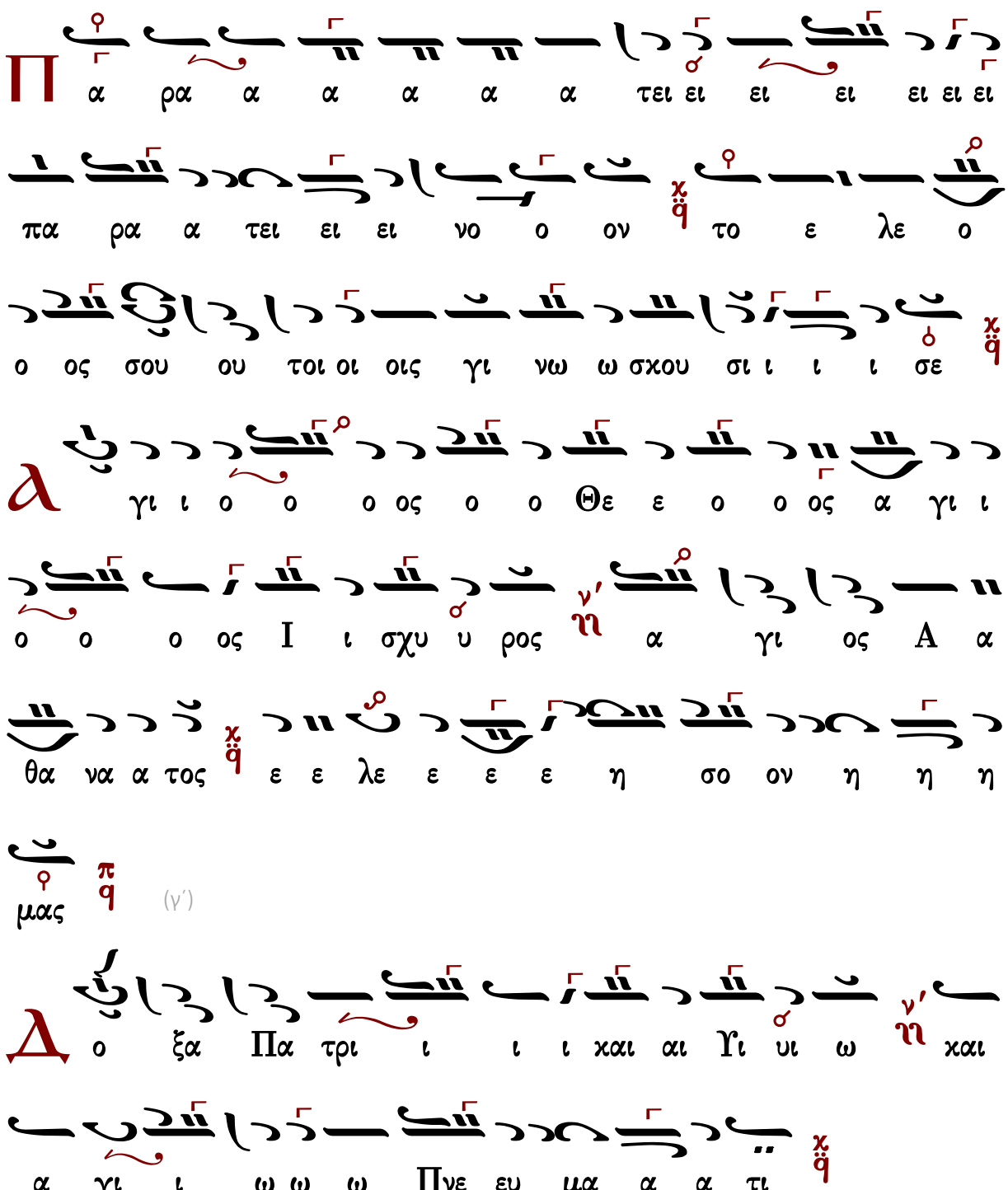
Π
α ρα α α α α α τει ει ει ει ει ει ει
πα ρα α τει ει ει νο ο ον το ε λε ο
ο ος σου ου τοι οι οις γι νω ω σχου σι ι ι ι σε
α
γι ι ο ο ο ος ο ο Θε ε ο ο ος α γι ι
ο ο ο ος Ι ι σχυ υ ρος α γι ος Α α
θα να α τος ε ε λε ε ε ε η σο ον η η η
μας
(γ΄)
Δ
ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι ω και
α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

K
αι νυ υ υ υν χαι αι α α ει ν χαι εις τους
αι ω ω ω ναις ν των αι ω ω ω ω ω ω νω
ων α α α μην
π
q
A
α γι ι ο ος A α θα να α τος χ ε ε λε ε ε
ε η σο ον η η η μας
χ
π
q
ιε A α α α α α α α α α α α α α
α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α α α γι ι ο ο ος χ ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικὰ ὡς ψάλλονται ἐν Ἁγίῳ Ὄρει

α΄ στάσις

Ἦχος λ ἡ Νη χ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

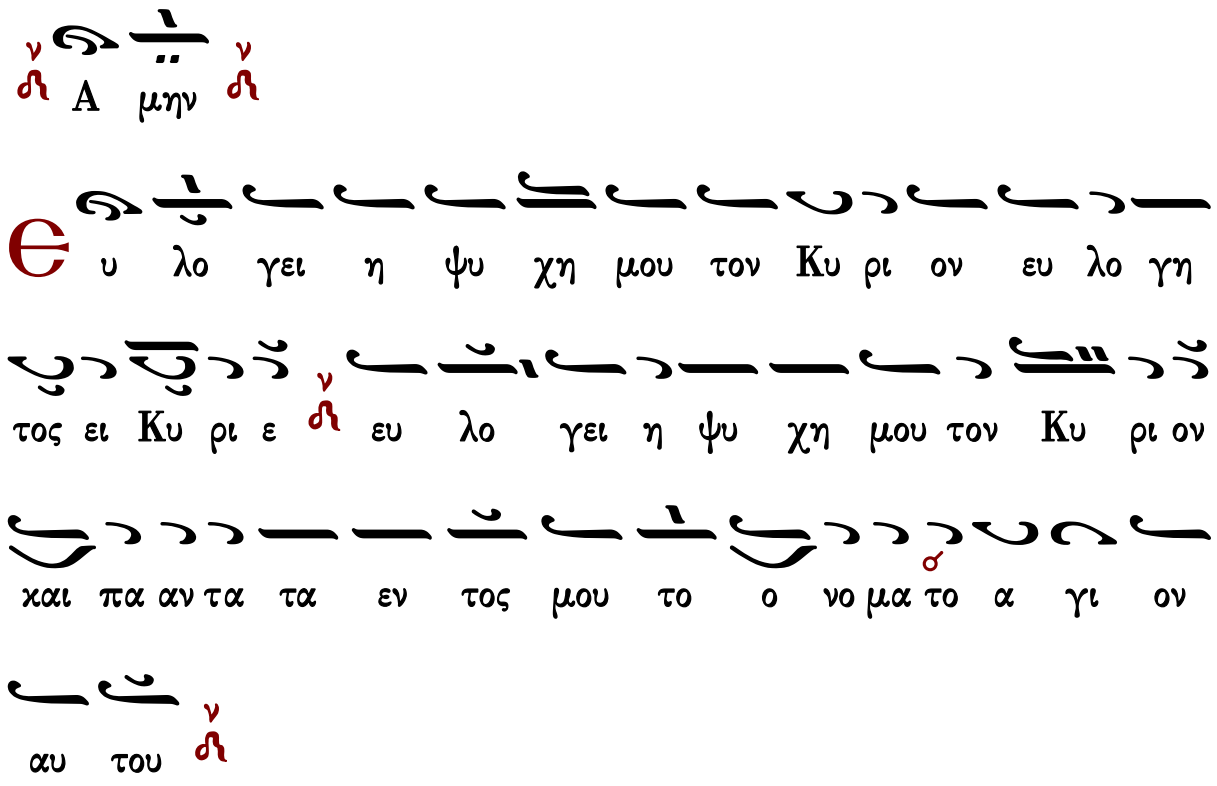

Ѳ υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον π/q και μη

ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ του ν

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι

ας σου τον ι ω με νον σ/ πα σ/ σας τας νο σους σου ν

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου π/q τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και σ/ οι κτιρ μοις ν

Τ ον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

μι αν σου π/q α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου ν

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

χρι μα πα σι τοις α δι χου με νοις

Є γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση

τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

κρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ

γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μω ων αν τα πε δω κεν η μιν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της

γης λ6 ε χρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του

ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον ν

Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ

σμων λ6 ε μα χρυ νεν αφ η μων λ6 τας α νο μι ας η

μων ν

Κ α θως οι κτι ρει Πα τηρ Υι ους π q ω κτει ρι σε

Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον λ6 ο τι αυ

τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν ν

α ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του

ω σει α αν θος του α γρου Δ ου τως εξ αν θη η η

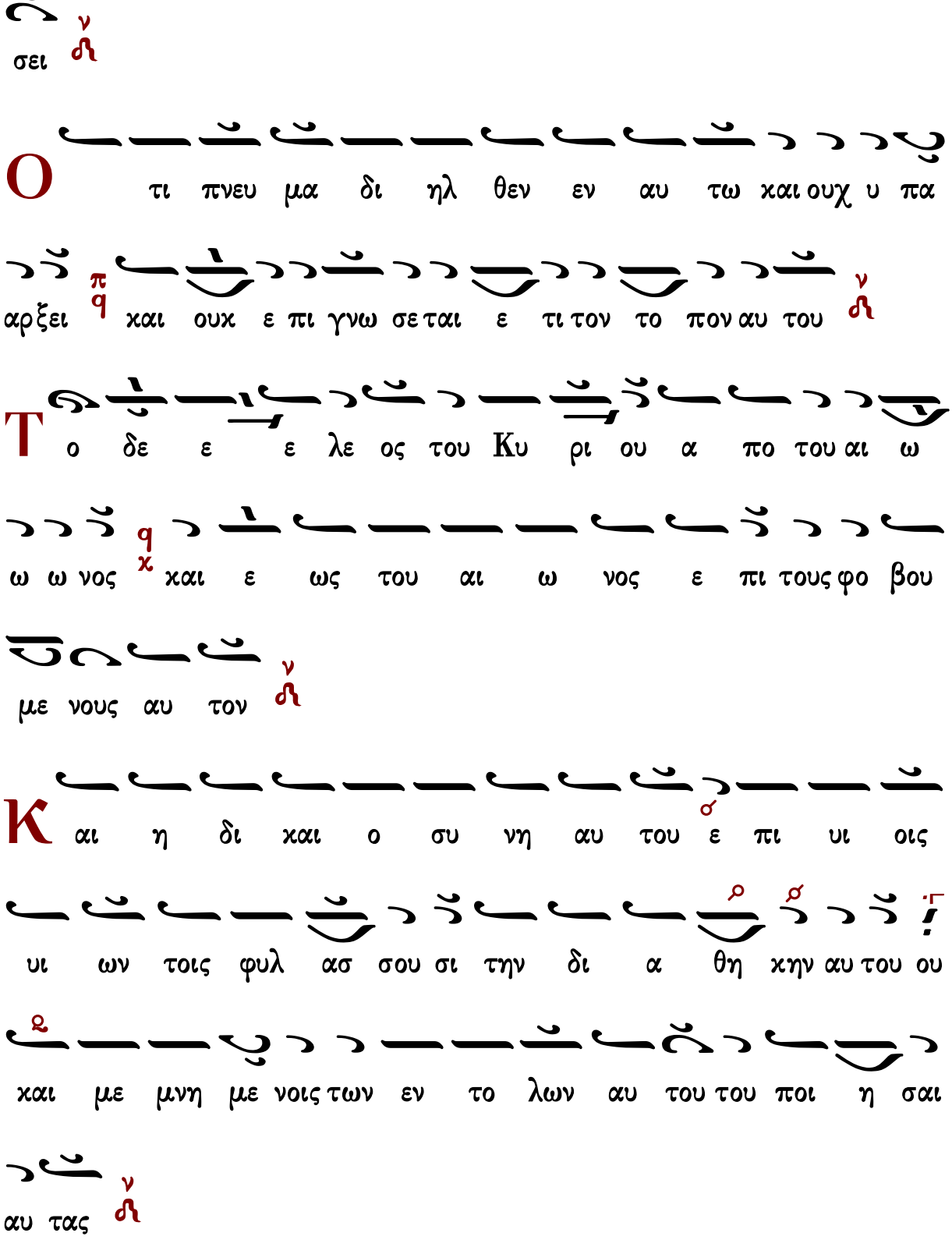
σει
ν
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα
αρξει π q και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του ν
Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω
ω ω νος q χ και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου
με νους αυ τον ν
Κ αι η δι και ο συ νη αυ του σ ε πι υι οις
υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου
ρ σ
ϩ
και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι
αυ τας ν

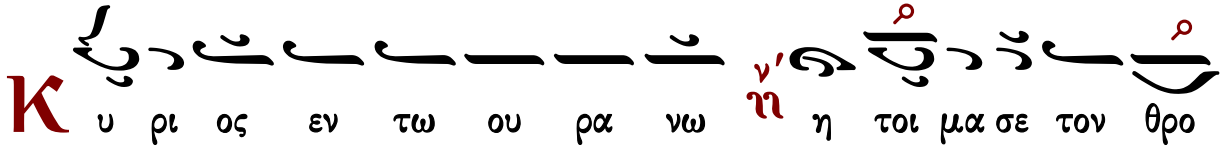

Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε τον θρο

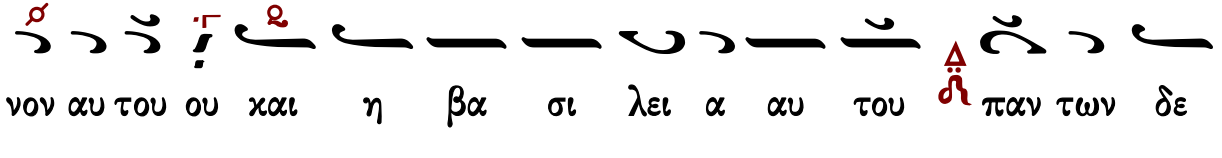

νον αυ του ου χαι η βα σι λει α αυ του παν των δε

σπο ο ο ζει

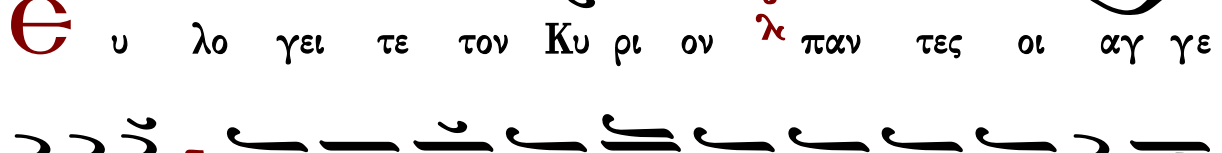

Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε

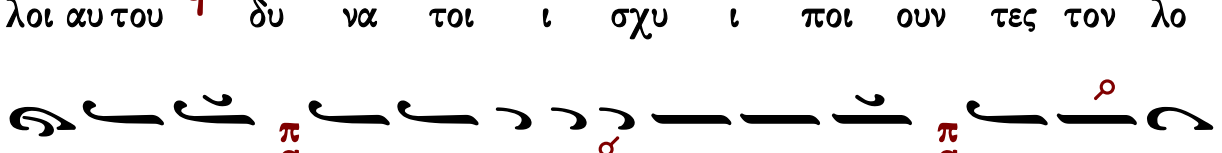

λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο

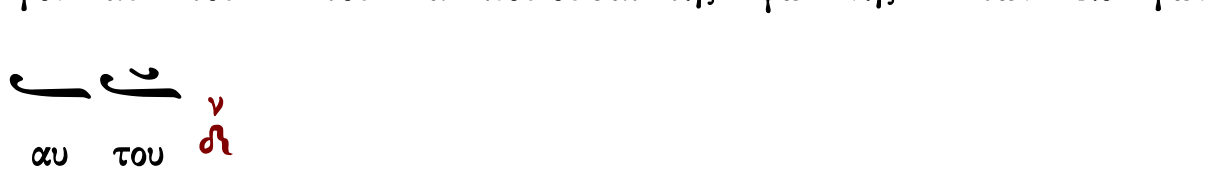

γον αυ του του α κου ουσαι της φω νης των λο γων

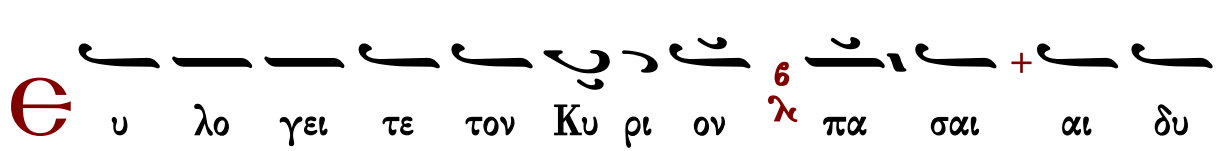

αυ του

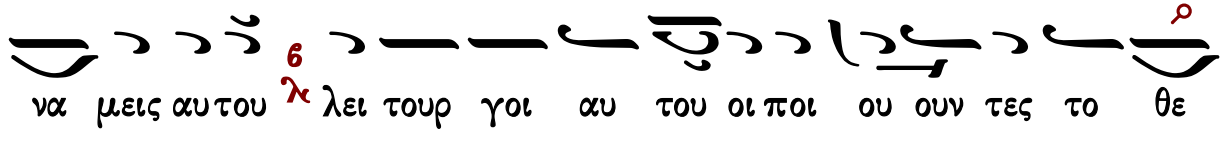

Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ

να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ

του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ

λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων Α μην

Є υ λο ο ο ο ο ο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το α α γι ον αυ του ευ λο ο γη το ο ος

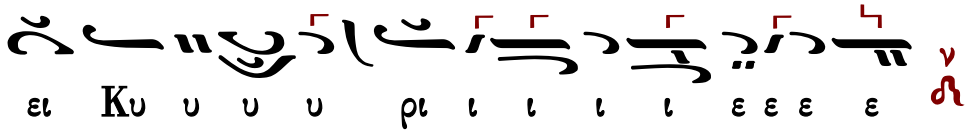

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

β' στάσις

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

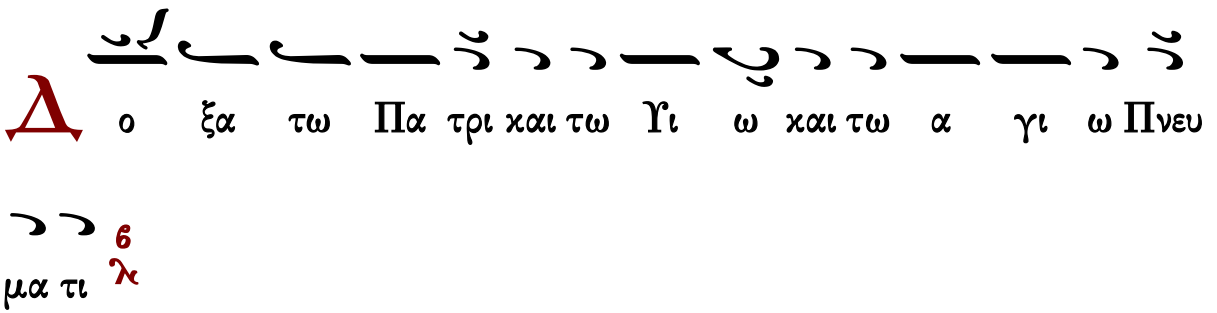

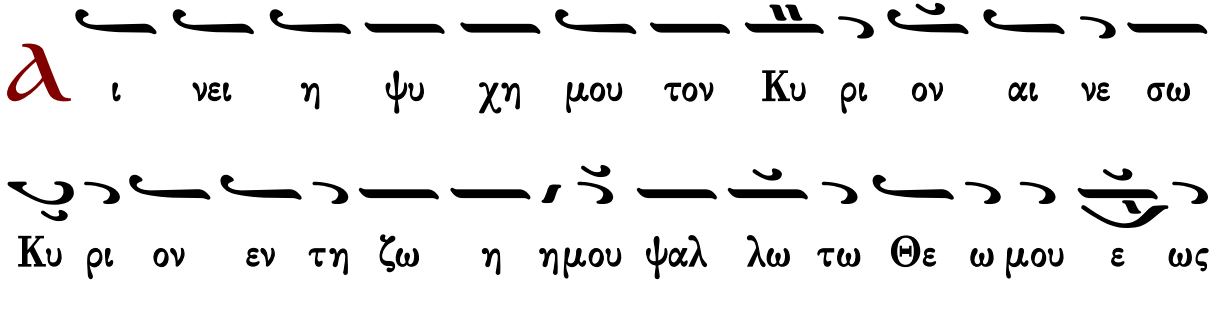

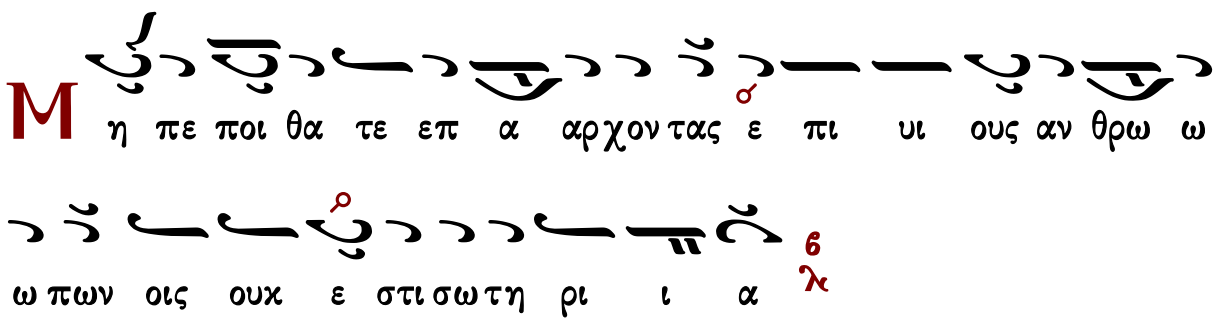

Є ξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε

ψει εις την γην αυτου 6 λ

Є ν ε χει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται πα ντες

οι δι α λο γι σμοι αυτου 6 λ

Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυτου

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου 6 λ

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις 6 λ

Τ ον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

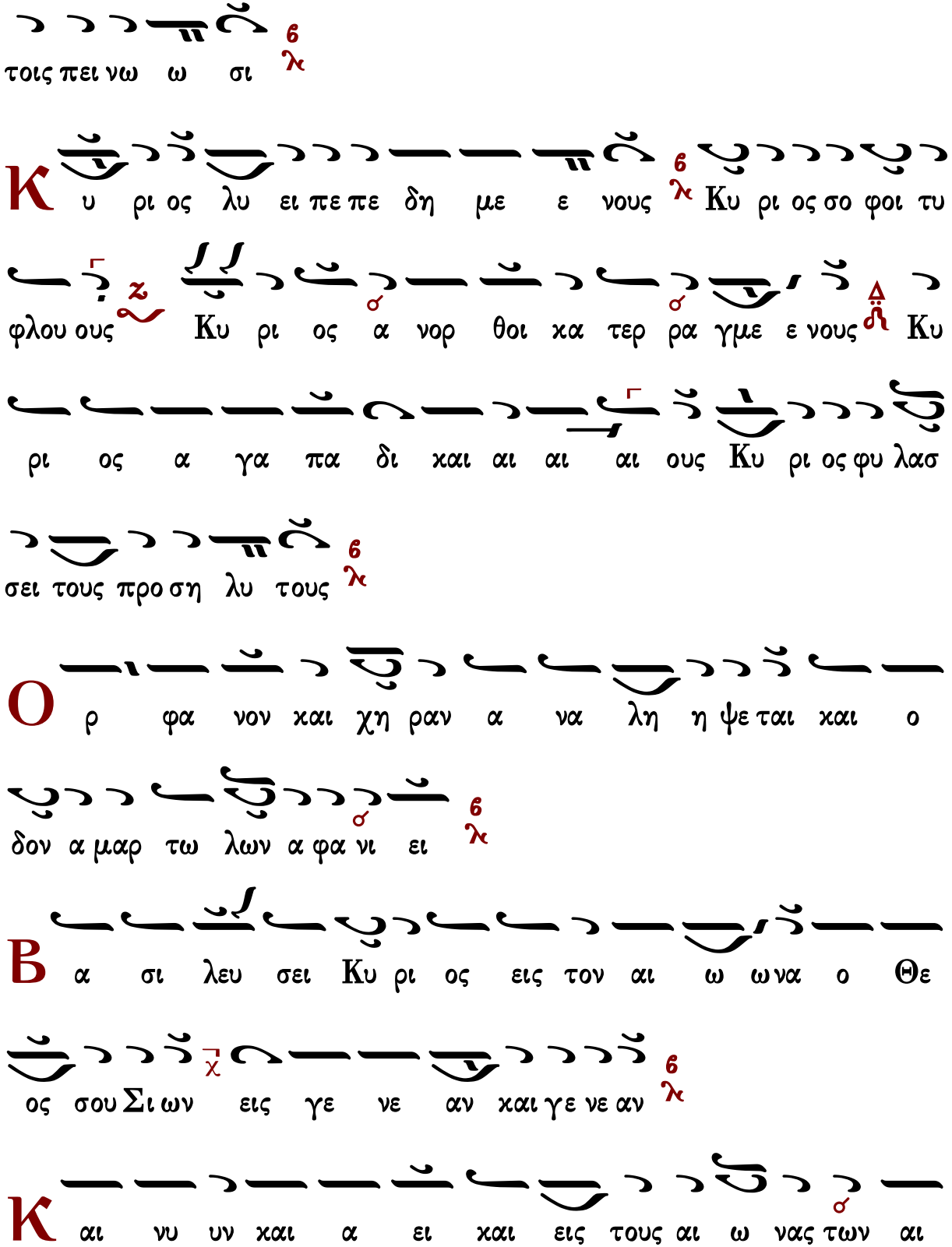
τοις πει νω ω σι
Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ
φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ
ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ
σει τους προ ση λυ τους
Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο
δον α μαρ τω λων α φα νι ει
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω να ο Θε
ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου

Α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ

της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ι ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ε ο Θε ος θα να α τω θα να τον πα τη

σας εις ων της α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο μενος

τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α

α αα α α ας

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος λ π ϊ Πα Κε

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.149*

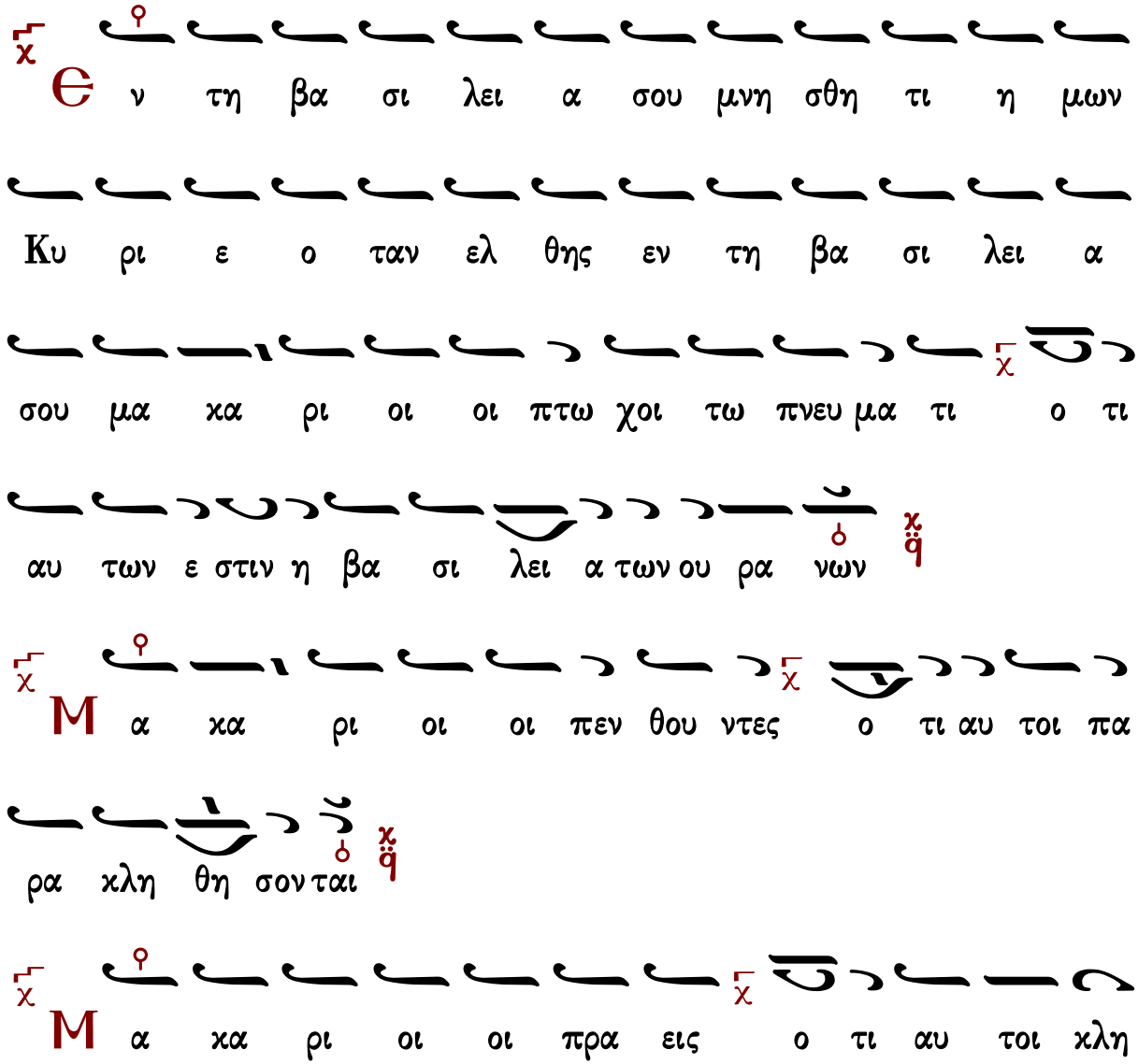

ρο νο μη σου σι την γην

Μ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες

την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον

νται

Μ α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι

αυ τοι ε λε η θη σον ται

Ο λη στης εν τω σταυ ρω Θε ον ει ναι σε πι στευ σας

Χρι στε ω μο λο γη σε ε σε ει λι χρι νω ως εκ καρ

δι ας μνη σθη τι μου Κυ ρι ε βο ω ων εν τη βα σι λει

α σου

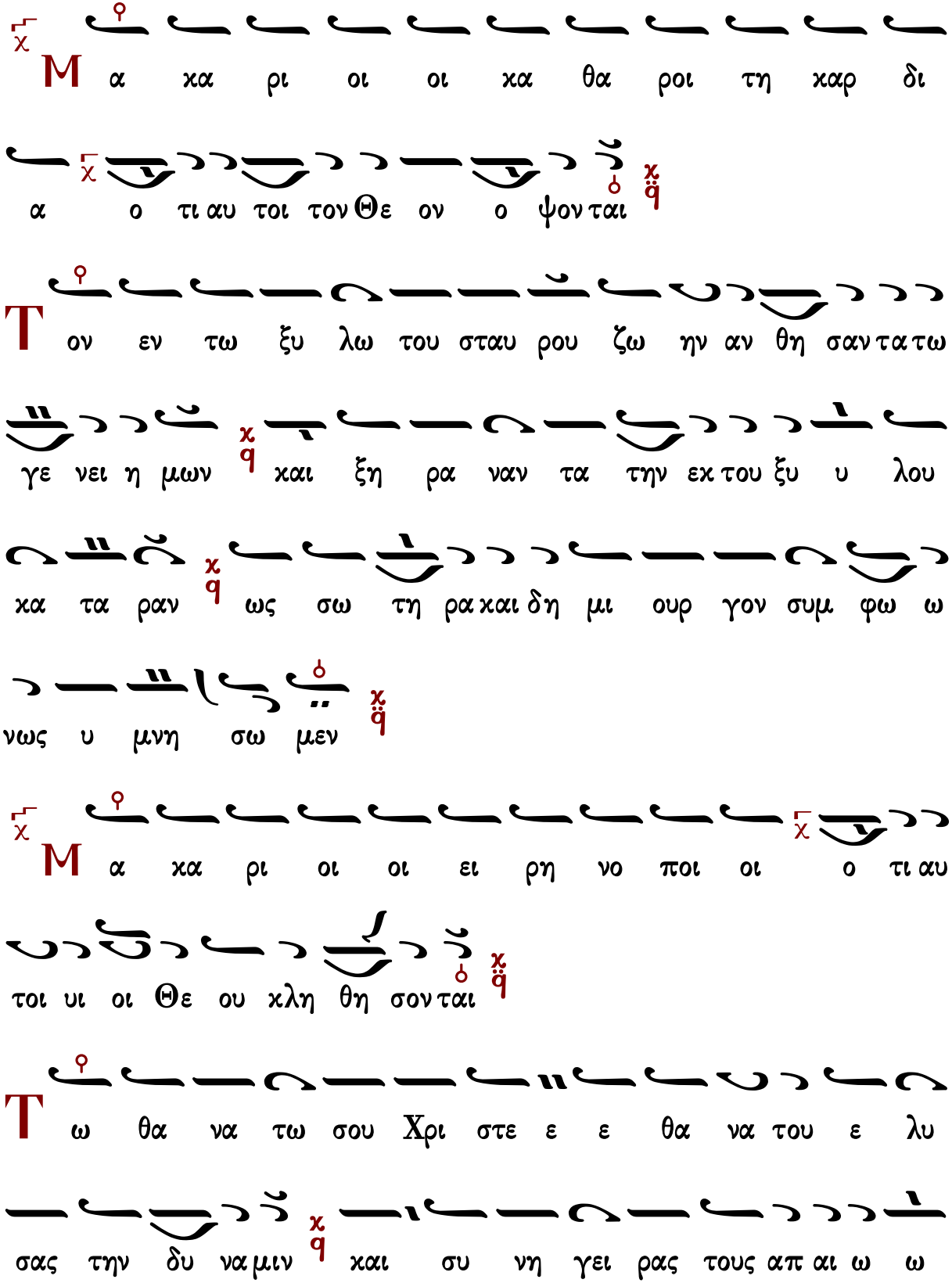
Μα χα ρι οι οι χα θα ροι τη χαρ δι
α ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται
Τον εν τω ξυ λω του σταυ ρου ζω ην αν θη σαν τα τω
γε νει η μων και ξη ρα ναν τα την εκ του ξυ υ λου
χα τα ραν ως σω τη ρα και δη μι ουρ γον συμ φω ω
νως υ μνη σω μεν
Μα χα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι αυ
τοι υι οι Θε ου κλη θη σον ται
Τω θα να τω σου Χρι στε ε ε θα να του ε λυ
σας την δυ ναμιν και συ νη γει ρας τους απ αι ω ω

νος θα νεν τας σε υ μνουν τας τον α λη θι νον Θε ο

ον και σω τη ρα η μων

Μ α κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα σι

λει α των ου ρα νων

Є πι το μνη μα σου Χρι στε ε ε πα ρα γε

νο με ναι γυ ναι κες σε μναι ε πε ζη τουν σε ζω ο δο

ο τα μυ ρι σαι και ω φθη ταυ ταις αγ γε λος βο ων α

νε ε στη ο Κυ ρι ος

Μ α κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω

σιν υ μας χαι δι ω ξω σι χαι ει πω σι παν πο

νη ρον ρη μα χαθ υ μων ψευ δο μενοι ε νε χεν ε

μου

C ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε ε εν με σω δυ ω κα τα

δι χων λη στων ο μεν εις βλα σφη μω ων σε κα τε χρι ι

θη δι και ως ο δε αλ λος σε ο μο λο γων πα ρα α δει

σον ω χη σεν

Χ αι ρε τε χαι α γαλ λι α σθε ο τι ο μι

σθος υ μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις

Τ ων α πο στο λων τω χο ρω ω ω πα ρα γε νο

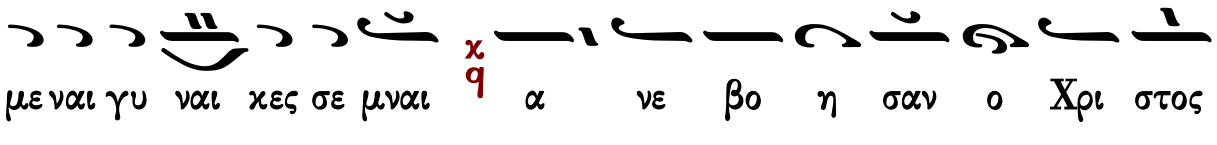

με ναι γυ ναι χες σε μναι α νε βο η σαν ο Χρι στος

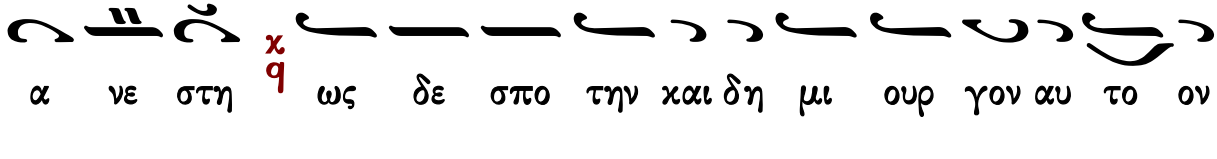

α νε στη ως δε σπο την και δη μι ουρ γον αυ το ον

προσ κυ νη σω μεν

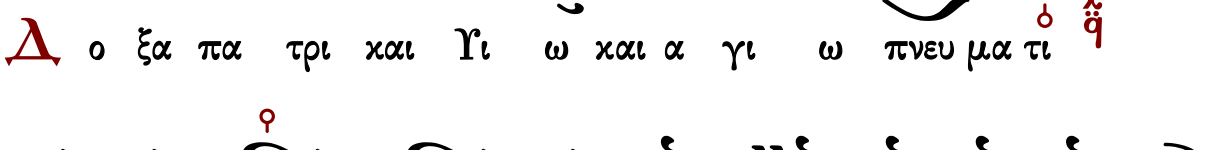

ο ξα πα τρι και Υι ω και α γι ω πνευ μα τι

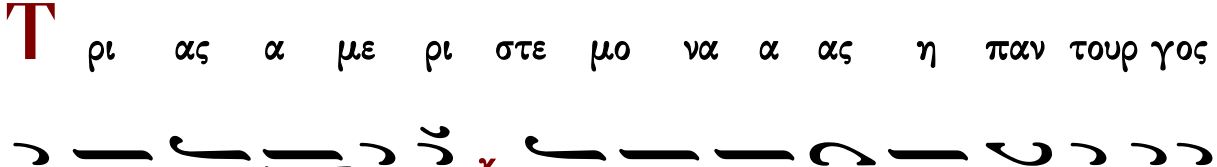

ρι ας α με ρι στε μο να α ας η παν τουρ γος

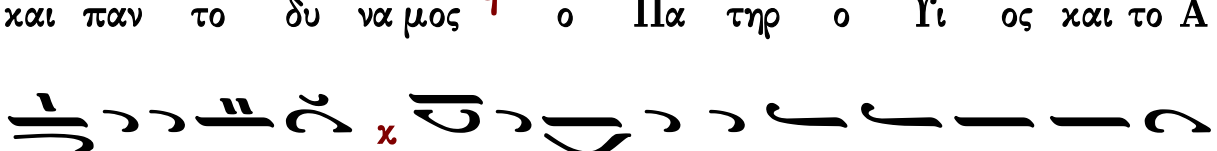

και παν το δυ να μος ο Πα τηρ ο Υι ος και το Α

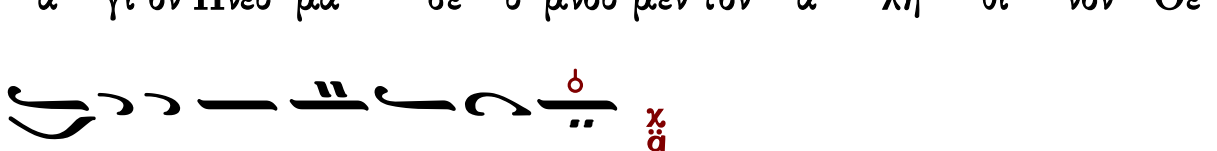

α γι ον Πνευ μα σε υ μνου μεν τον α λη θι νον Θε

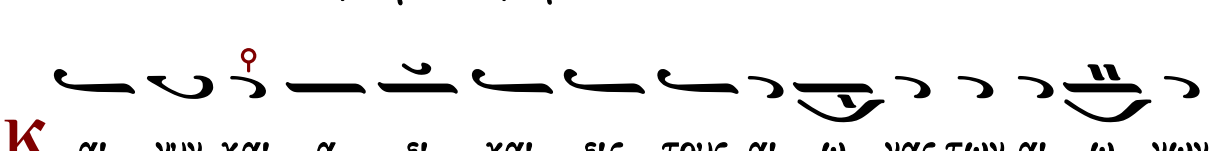

ο ον και σω τη ρα η μων

αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

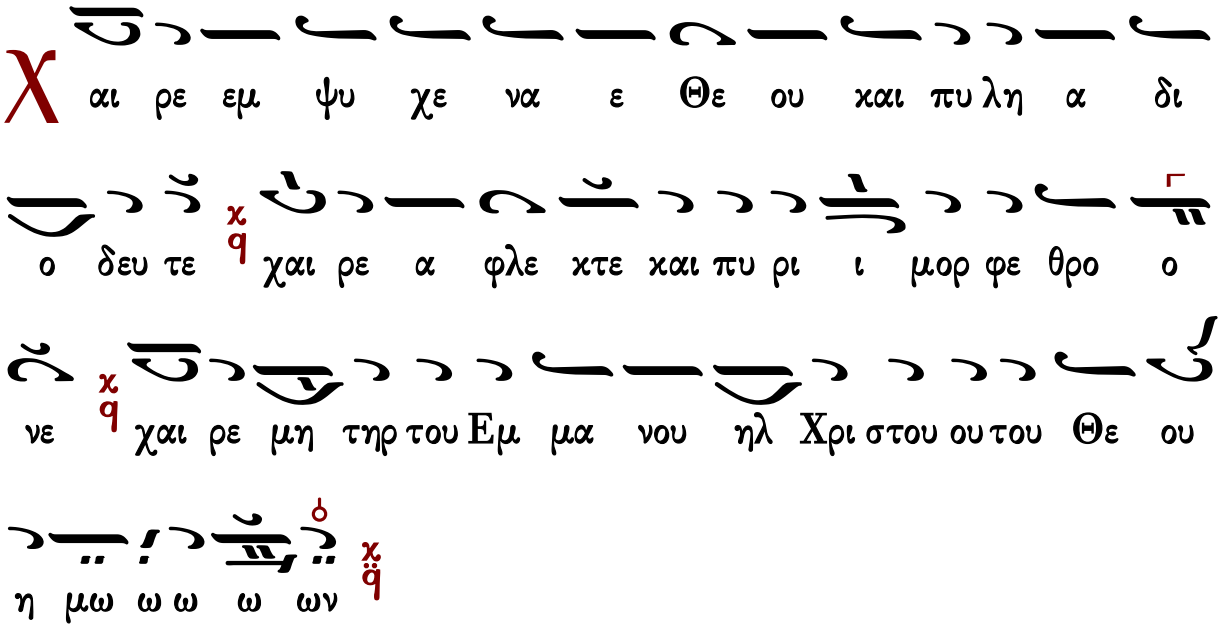

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰσοδικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

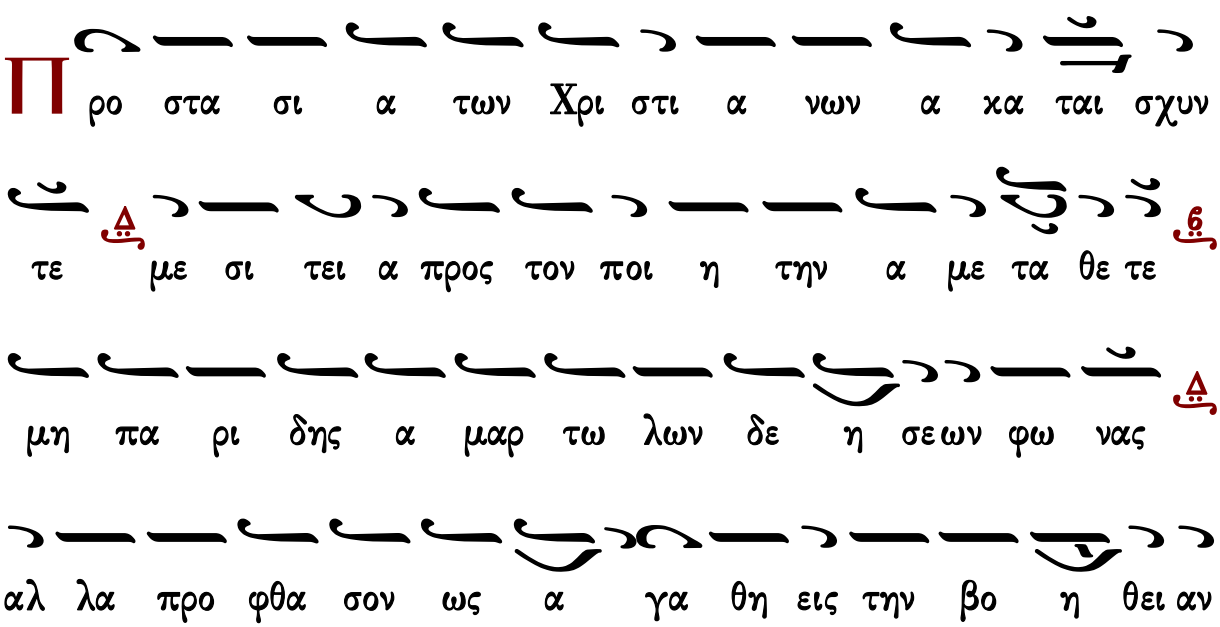

η μων των πι στως χραυ γα ζον των σοι τα χυ νον εις πρε

σβει ει αν και σπε ευ σον εις ι κε σι ι αν η προ στα

τευ ου σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε

ε ε

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.312/2334*

Ἦχος Δι

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

σχυν τε με σι τει α προς τον ποι η την α με τα α

θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

φω νας αλ λα προ φρα σον ως α γα θη εις την

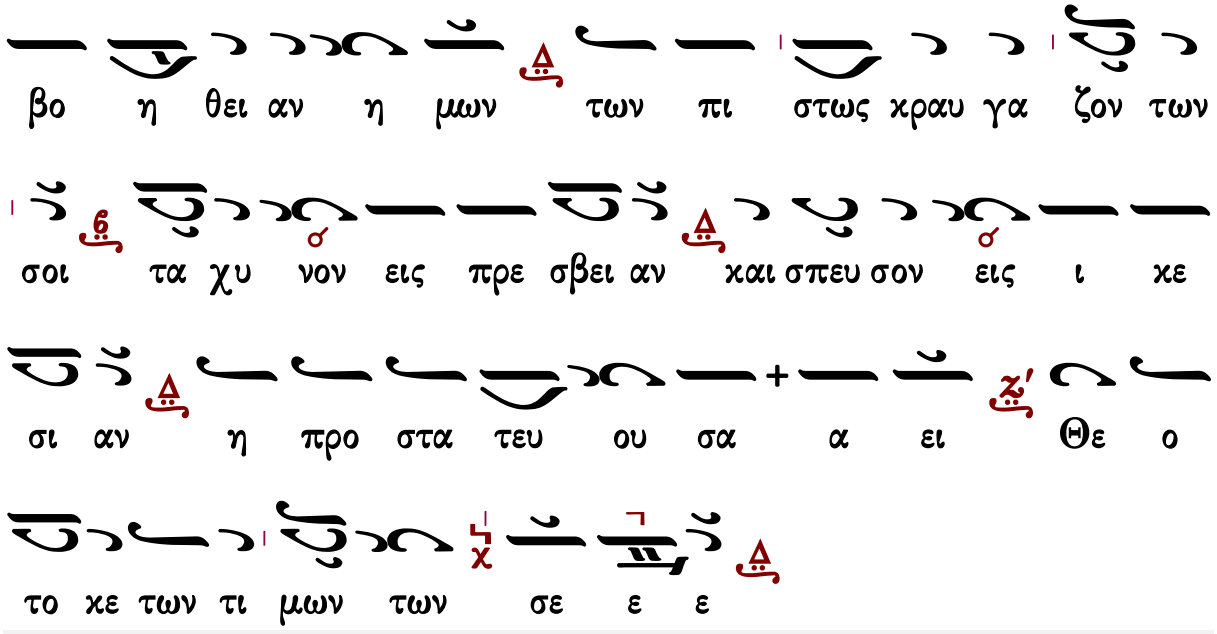

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

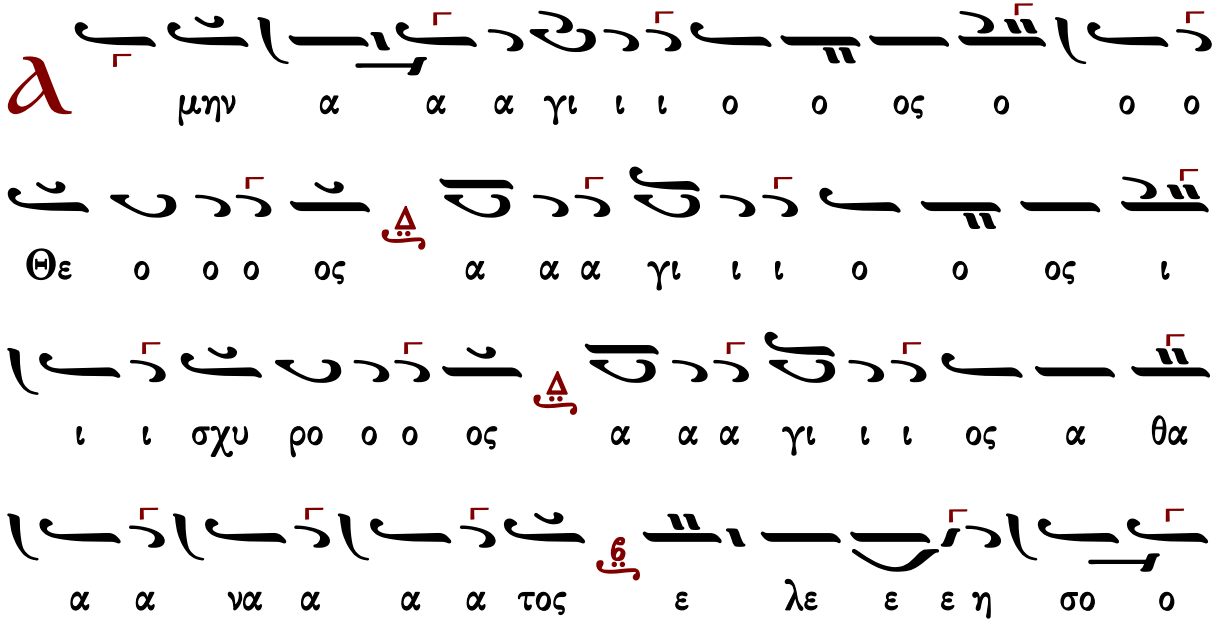

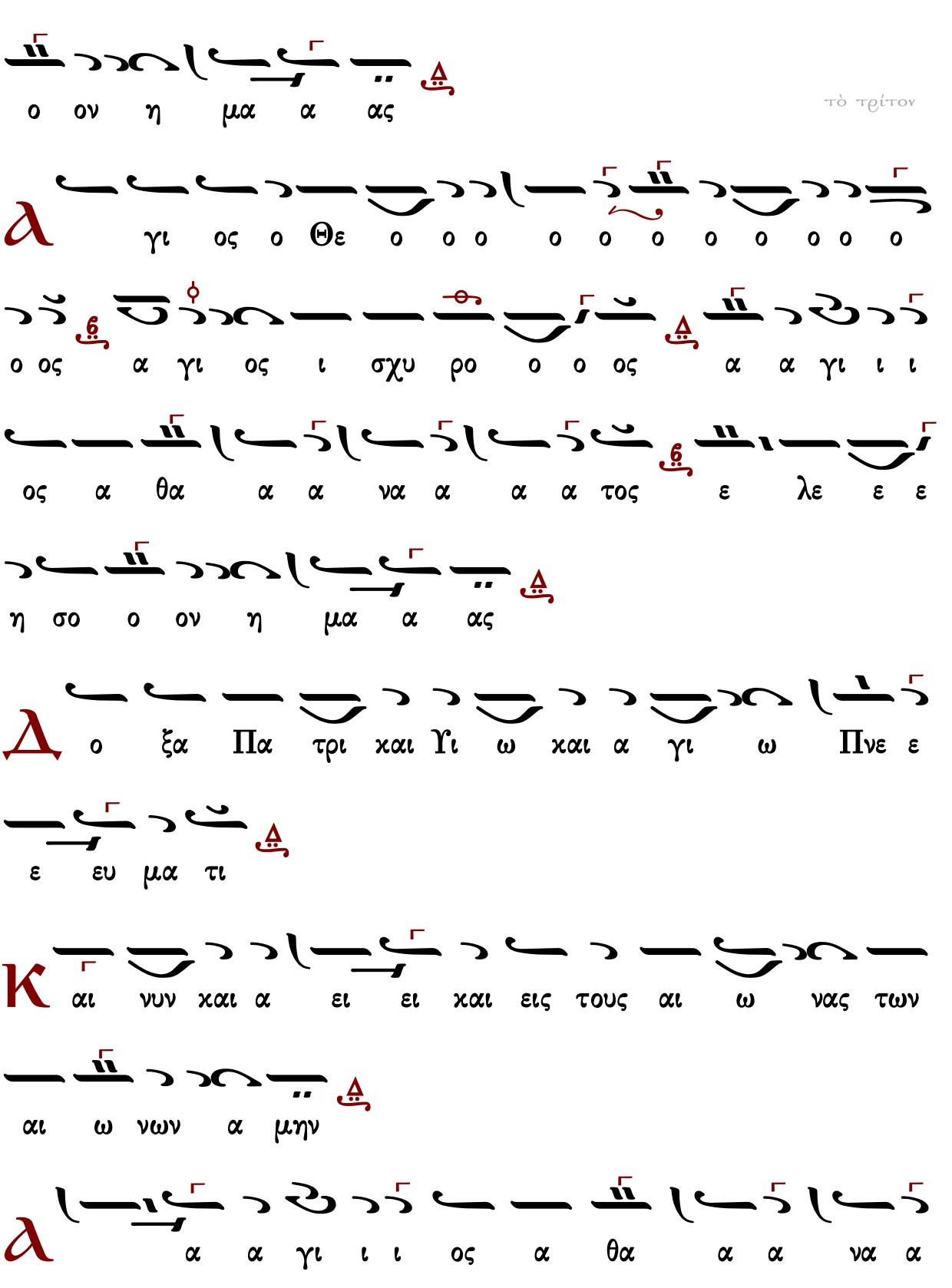
ο ον η μα α ας
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε
ε ευ μα τι
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
α α γι ι ι ος α θα α α να α

τὸ τρίτον

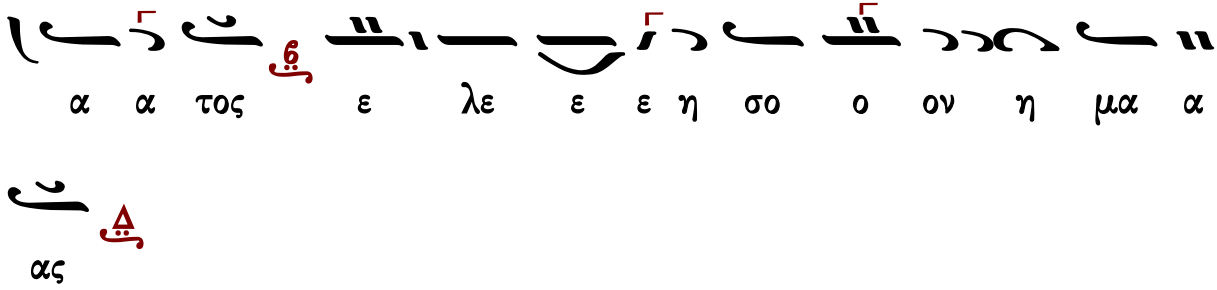

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

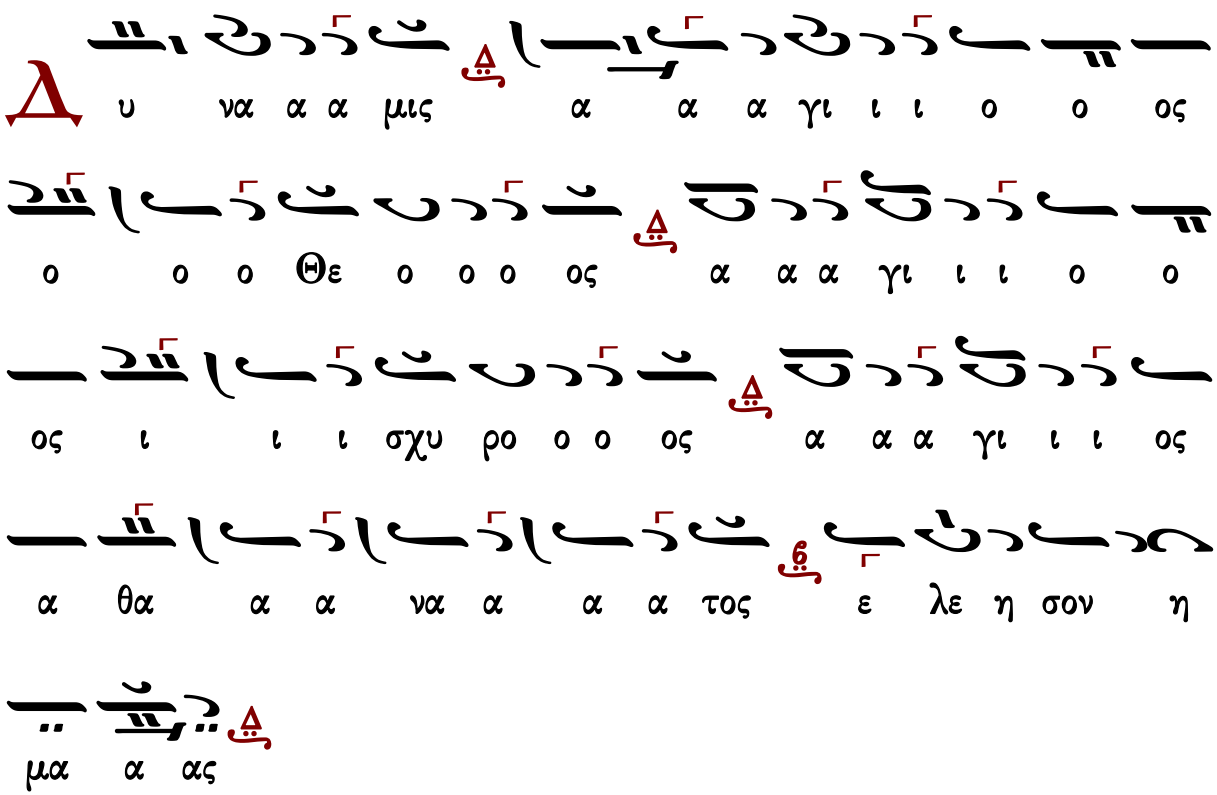

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

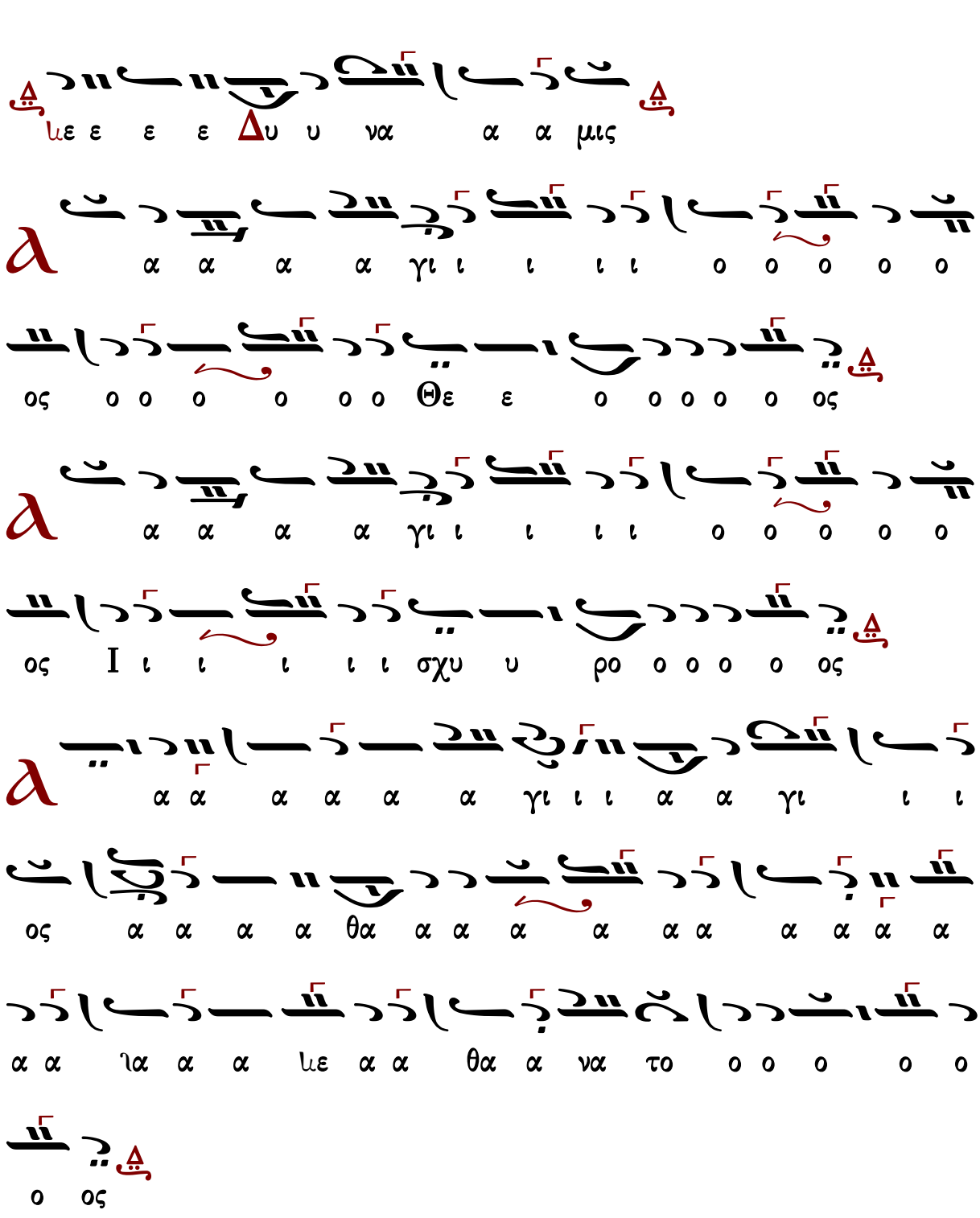

τό συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

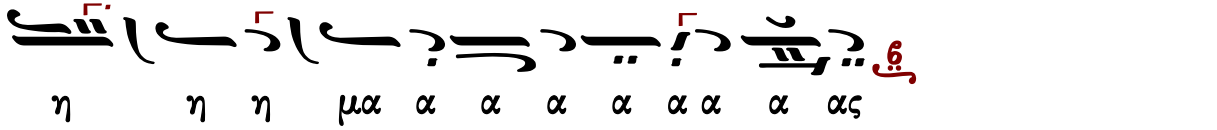

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

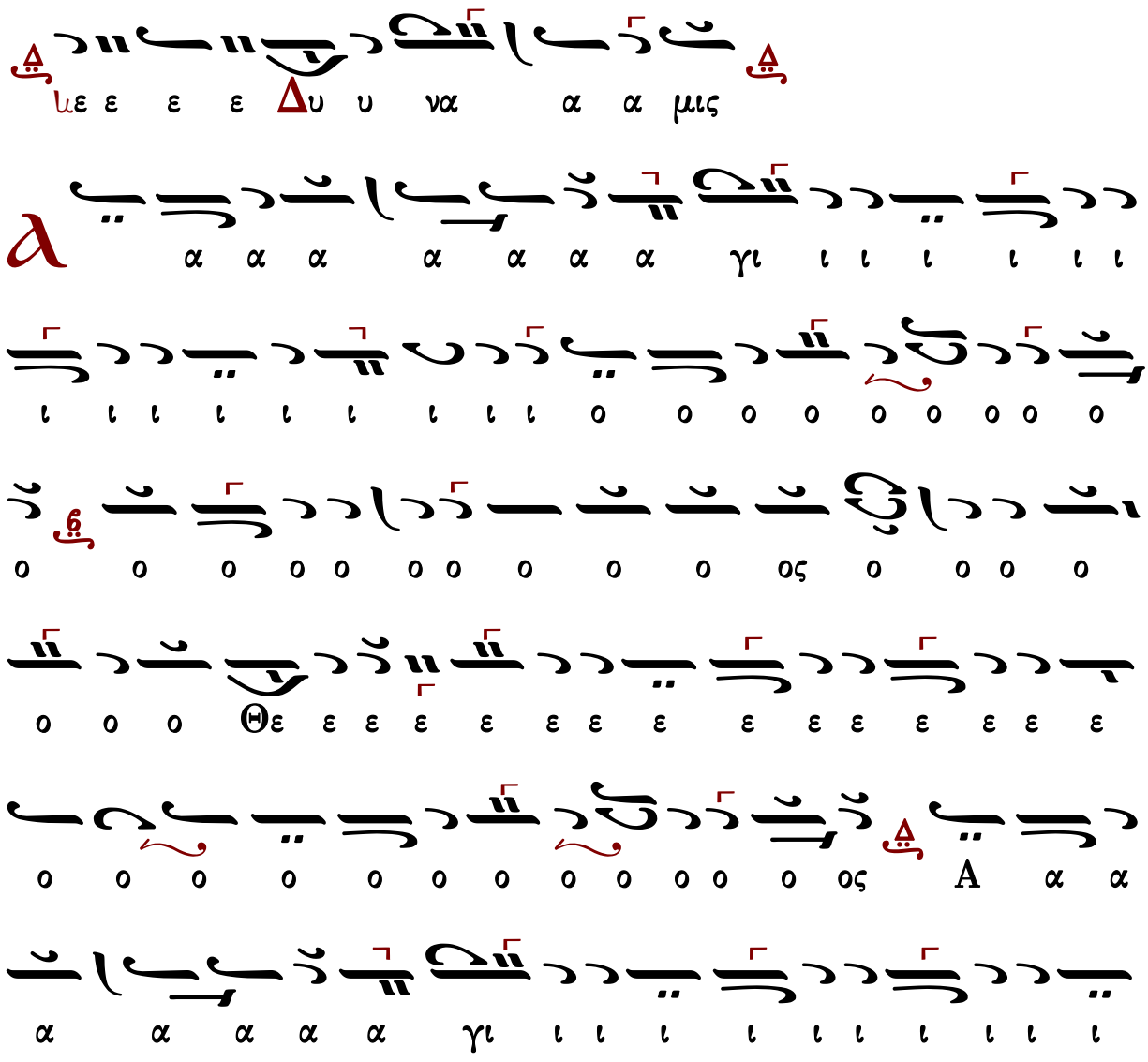

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

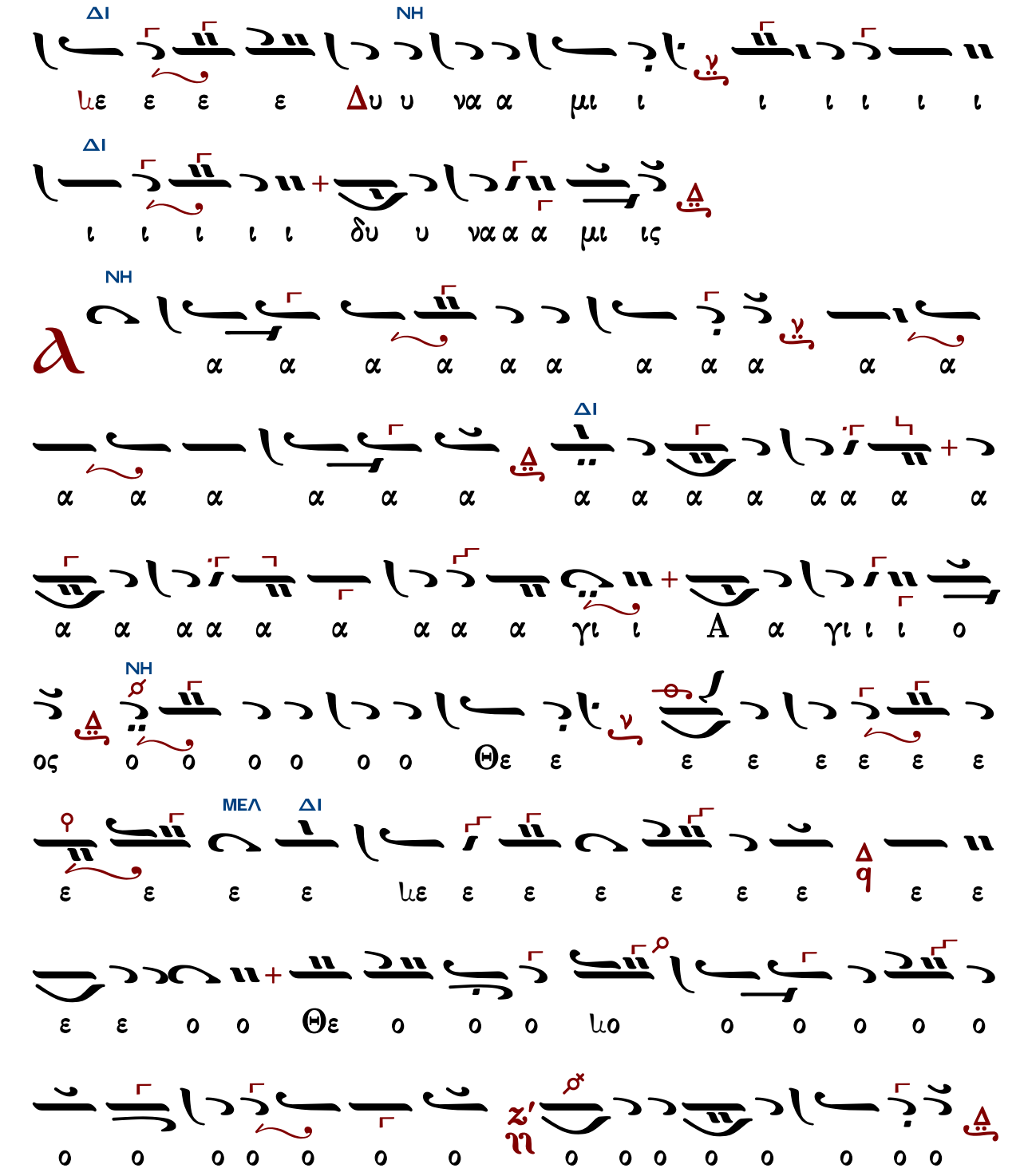

NH
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
NH
ΔΙ

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
Β8
6
6
q

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

Ἰωάννου Παλάσκ (1891-1942)

Ἦχος Δι χ

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΔΙ
ΔΙ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

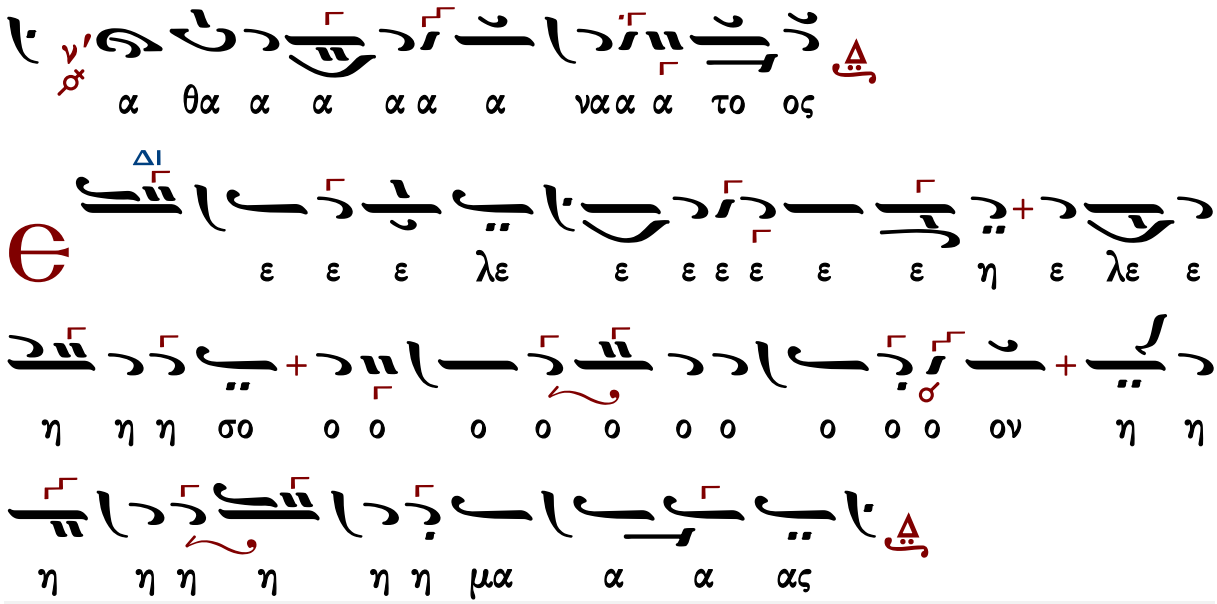

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

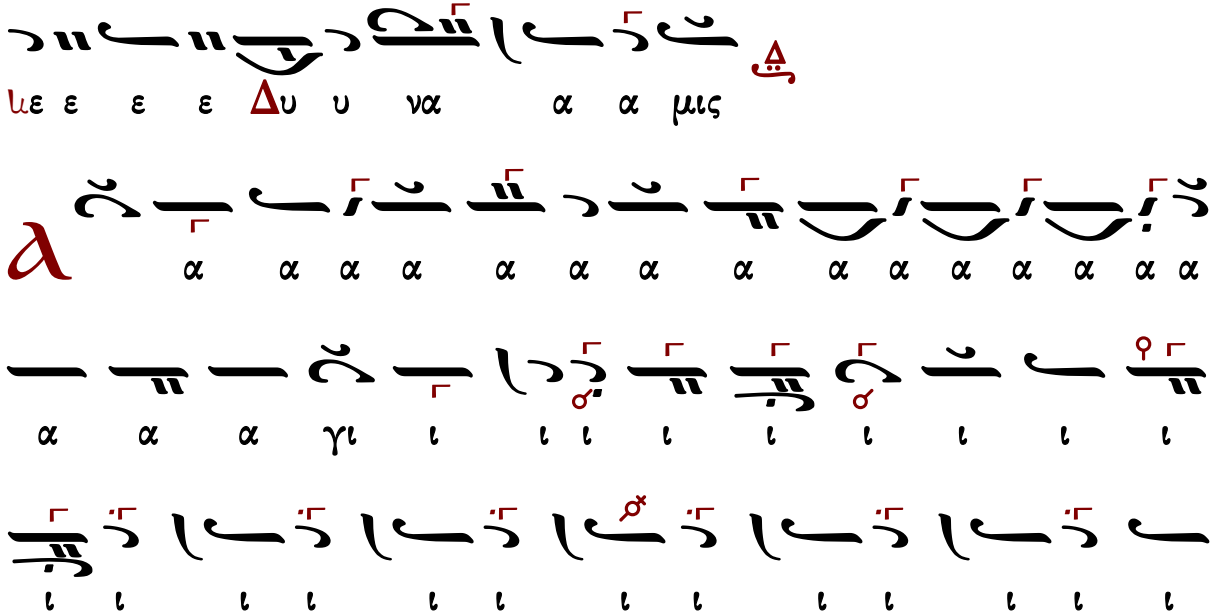

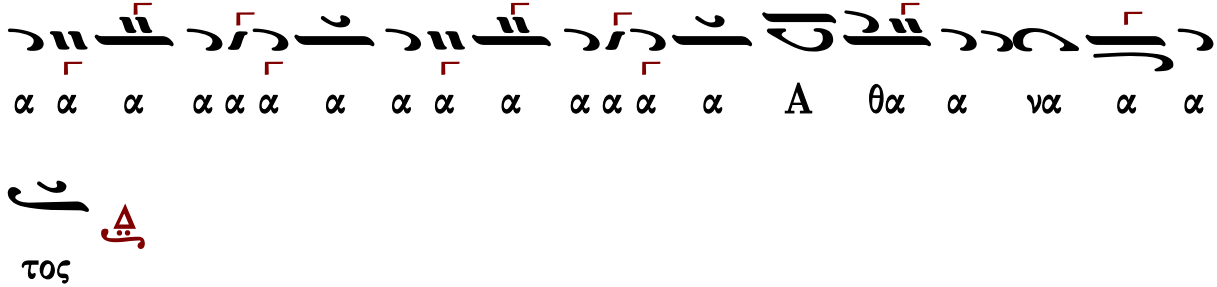

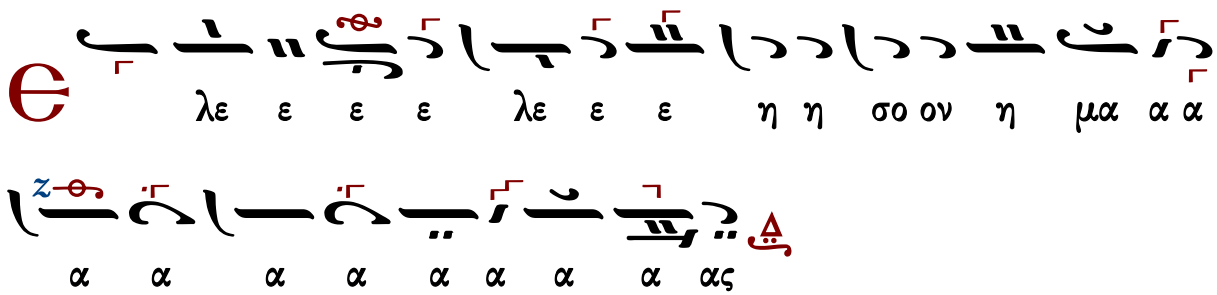

Θρασυβούλου Ξεν. Παπανικολάου

Προσαρμογὴ πρὸς τὸ *Ὅσοι εἰς Χριστόν*... Κων. Πρίγγου

Ἦχος λ/π ϊ Πα χ

Θρασυβούλου Ξεν. Παπανικολάου
Ακολουθία της Θείας Λειτουργίας
2014 σ.81*

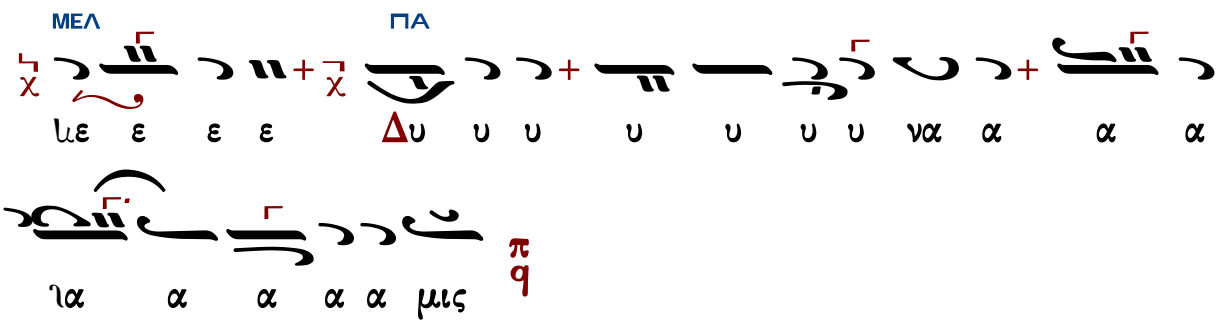

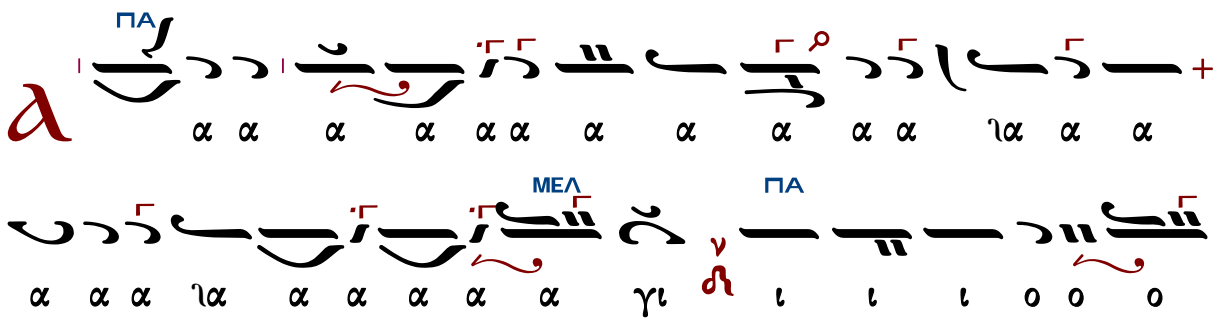

ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ

ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α γι ι ο ο ο
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
ο ο ιο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α
ΖΩ
ΓΑ
ΔΙ
θα α α α α α α α α α α α α α α α
ΠΑ
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α να α α α α ιε ε ε α α α θα α α α α
ΜΕΛ
α α να α α το ο ο ο ος
ΖΩ
ΔΙ
ΠΑ
λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε η
η η η η η η η η η η η ε ε ε λε ε η η η
ΜΕΛ
ΠΑ
σο ον η η μα α α α α α α α α α

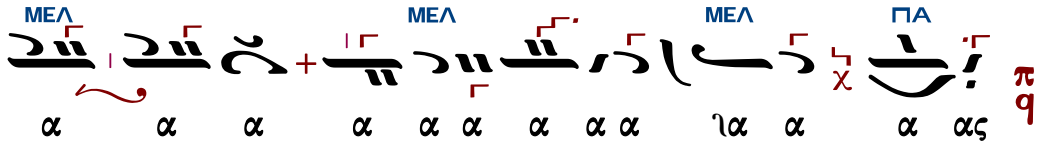

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

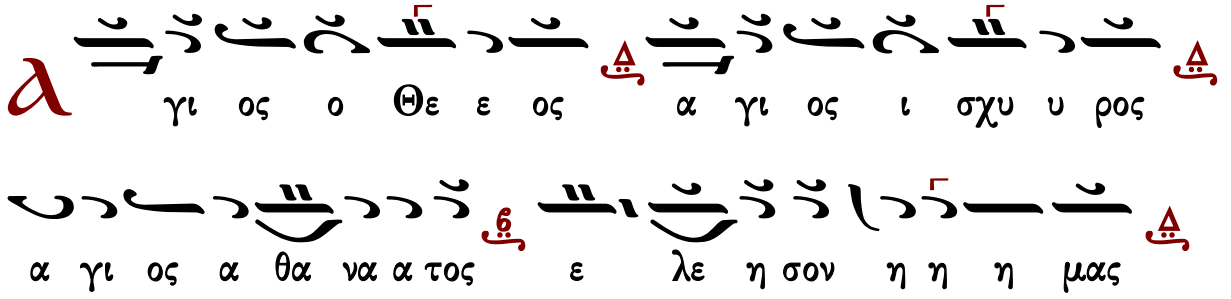

τὸ τρίτον

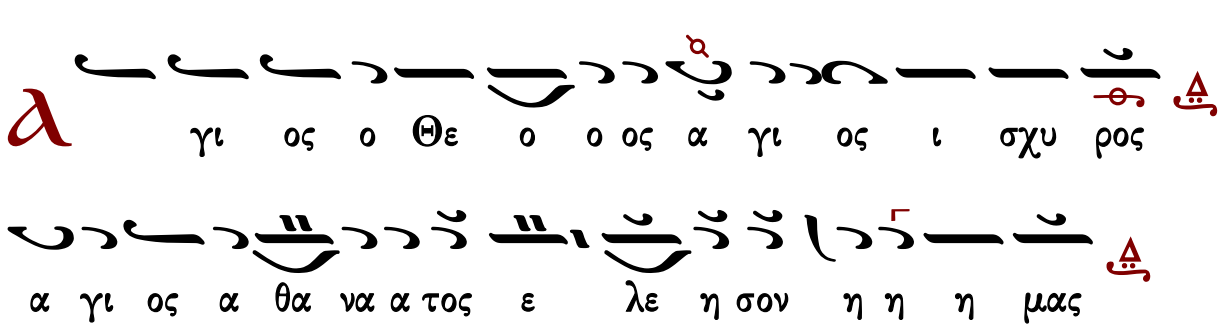

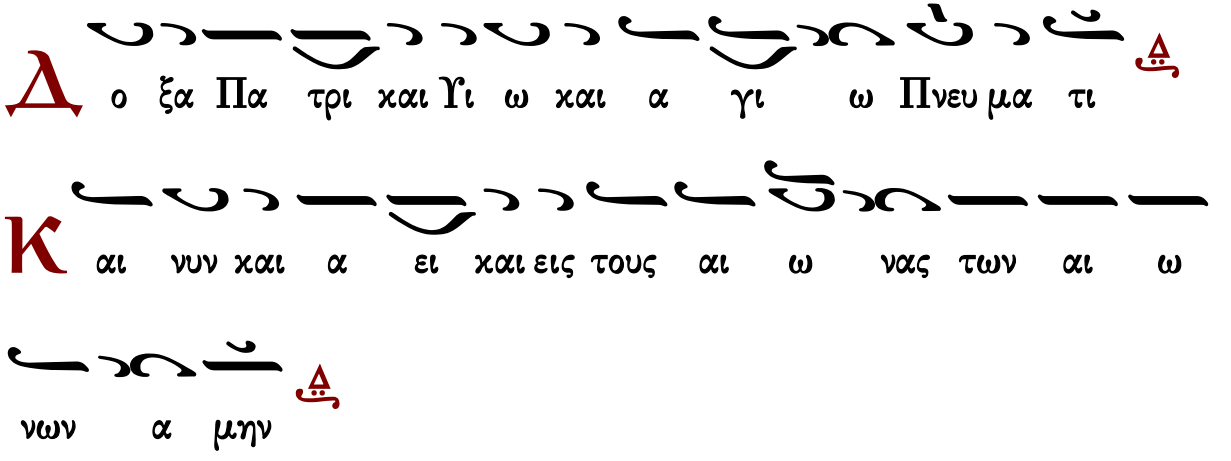

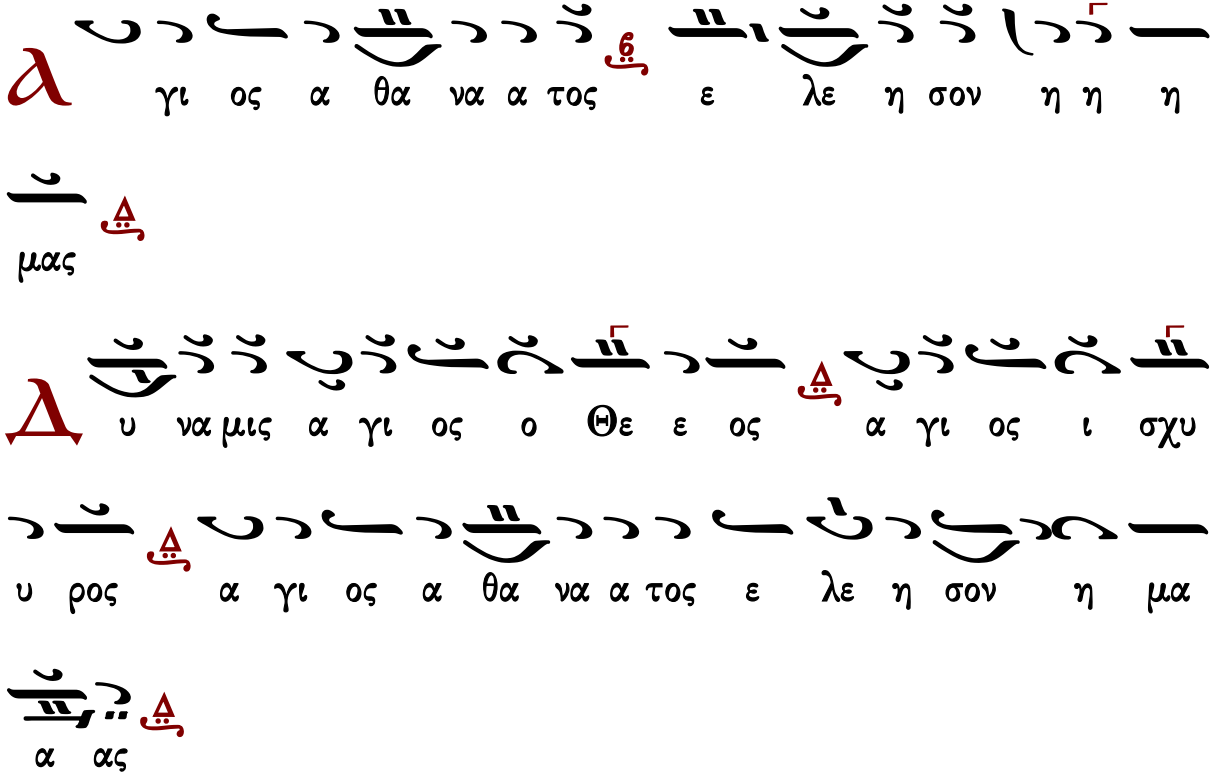

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

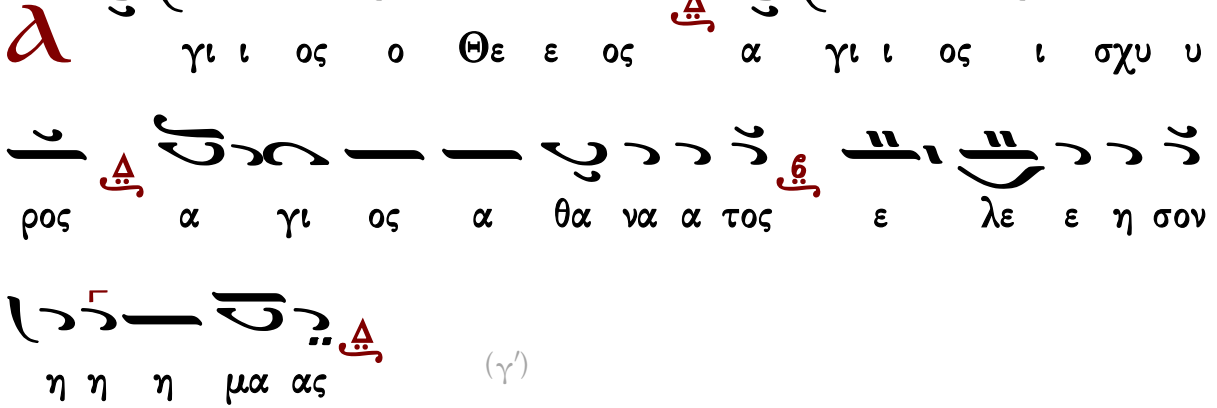

(γ΄)

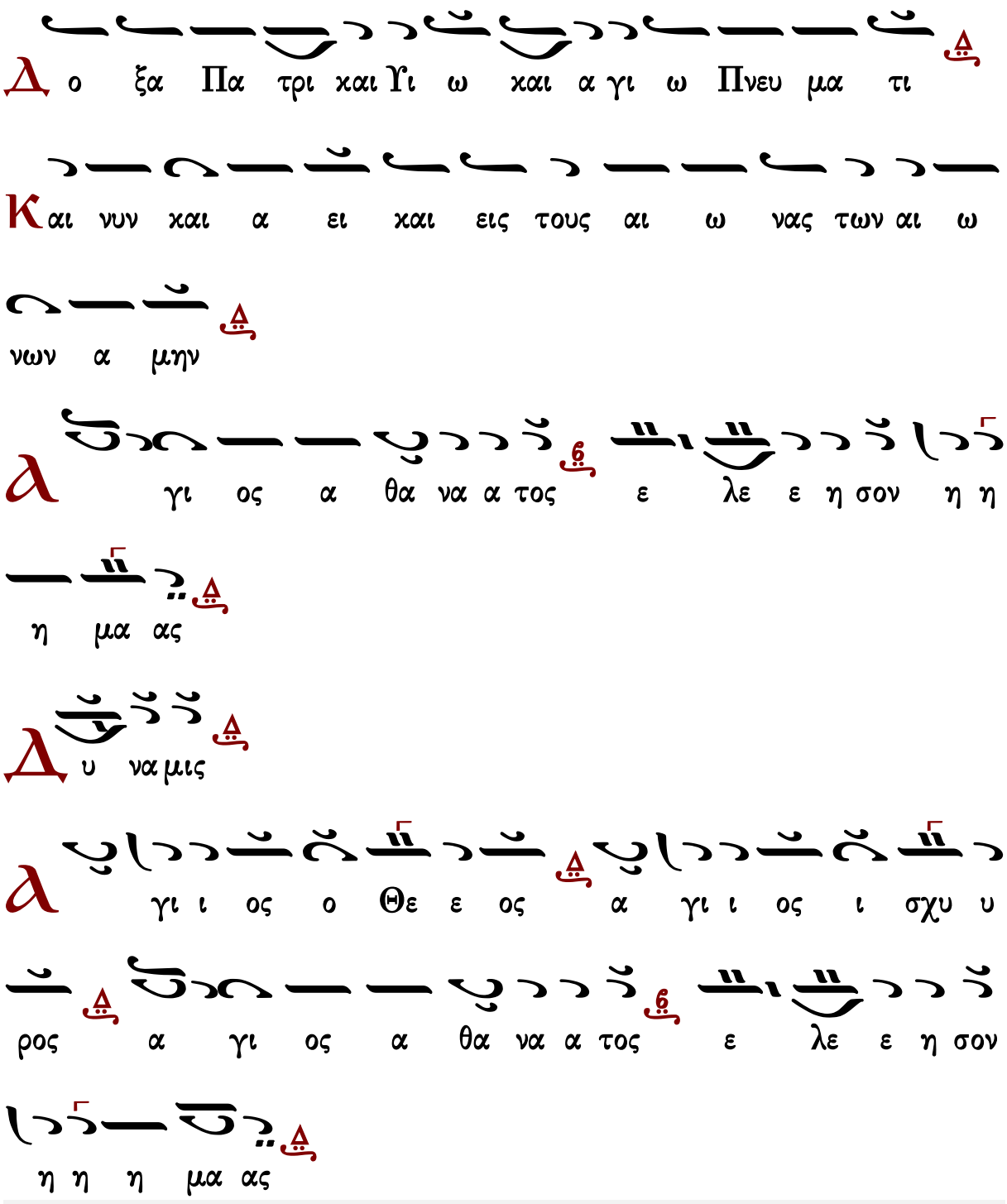
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
η μα ας
Δ υ να μις
α γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον
η η η μα ας

Ἦχος πλ. Δ΄

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

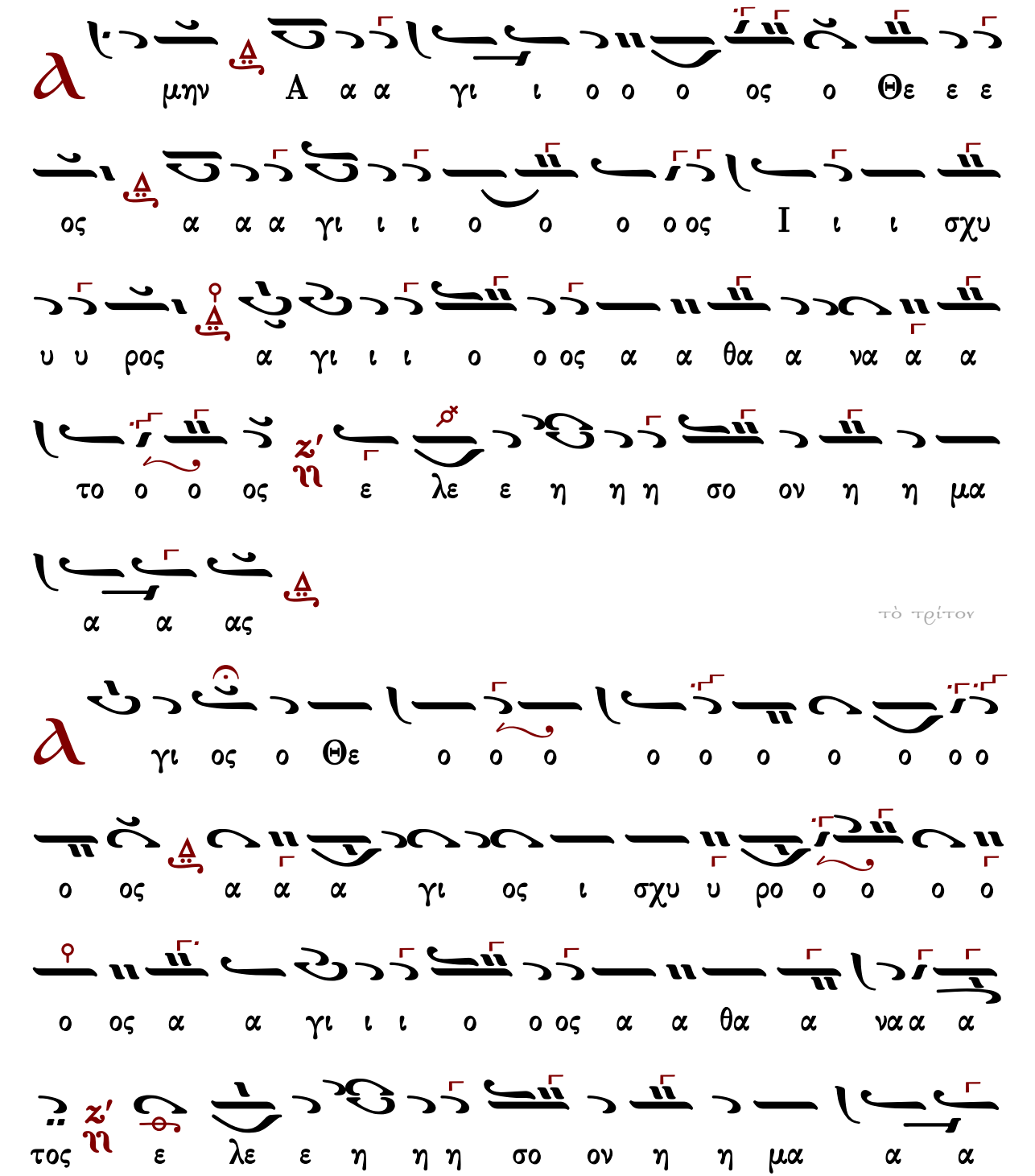

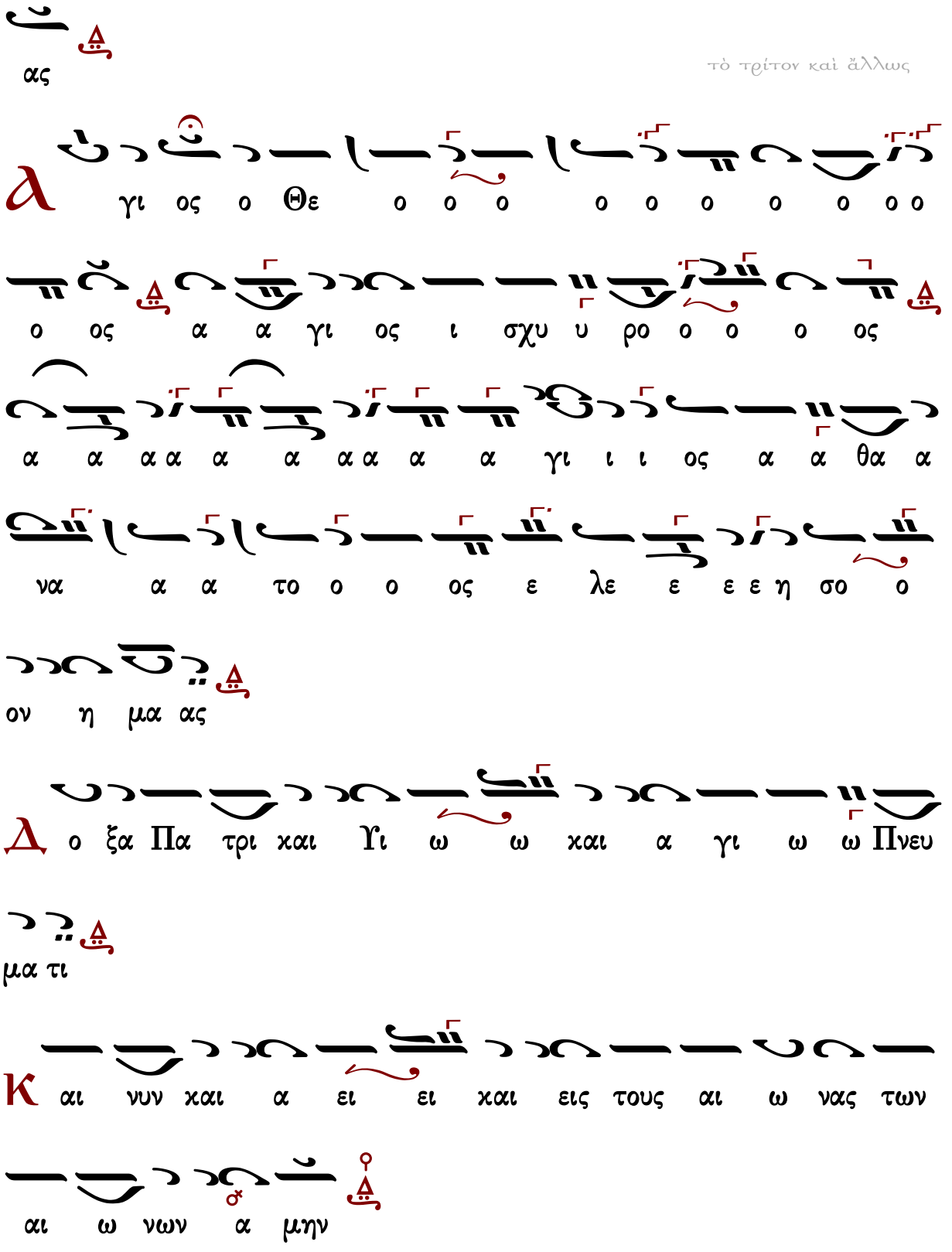
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
ας
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

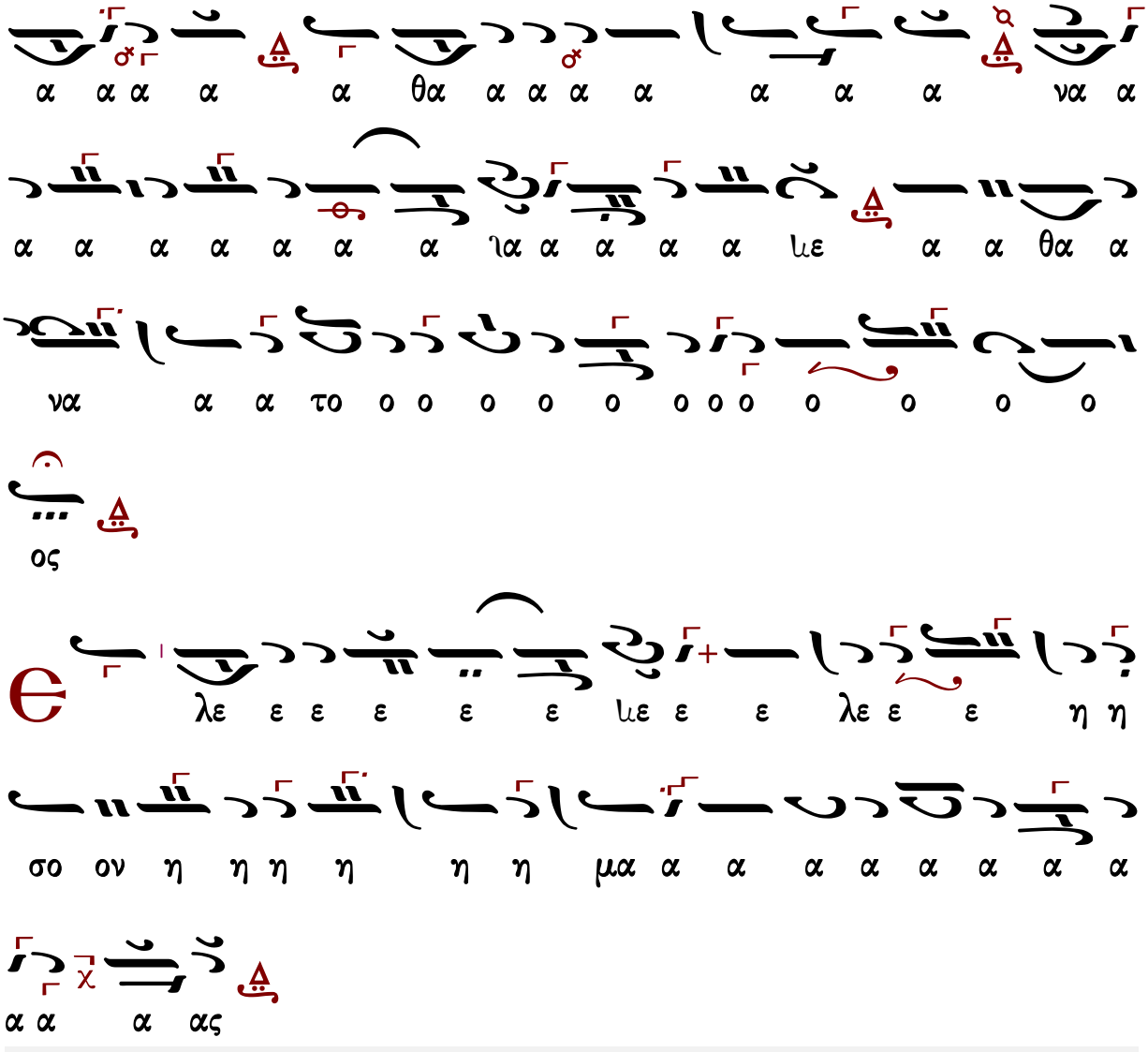

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κυριάκου Ἰωαννίδου τοῦ Καλογήρου

ἄνευ κρατημάτων

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Πα

Μουσικός Θησαυρός Λειτουργίας
Νεκταρίου μοναχοῦ 1931 σ.548*

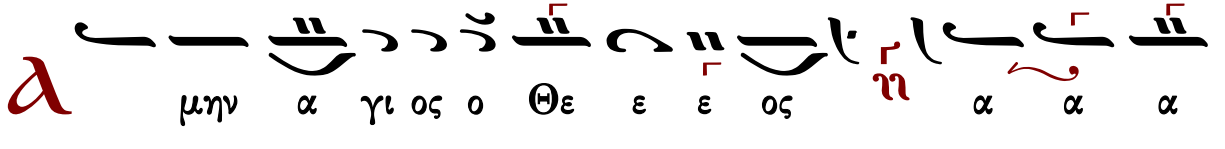

γι ος ι σχυ υ υ ρος α γι ι ο ος α α θα
α να α το ο ος ε λε ε ε η η η σο
ον η η η μας

γι ος ο Θε ε ε ος α α α γι ος
ι σχυ υ υ ρος α γι ι ο ος α α θα α να α
μας

α γι ος ι σχυ υ υ ρος α γι ι ο ος α α
α γι ος ο ο Θε ε ε ος α α
θα α να α το ο ος ε λε ε ε η η η σο

γι ος ι σχυ υ υ ρος α γι ι ο ος α α θα
α να α το ο ος ε λε ε ε η η η σο
ον η η η μας

ον η η η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι υι ω
χαι α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υ υν χαι αι α α α ει χαι ει
εις τους αι αι ω ω νας των αι ω ω νω ων Α α
α μην
α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε
λε ε ε η η η σο ον η η η μας
Δύναμις ἕτερον Θρασυβούλου Ξεν.Παπανικολάου
Ν ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α
μις α α ια α α α α α α α γι ι

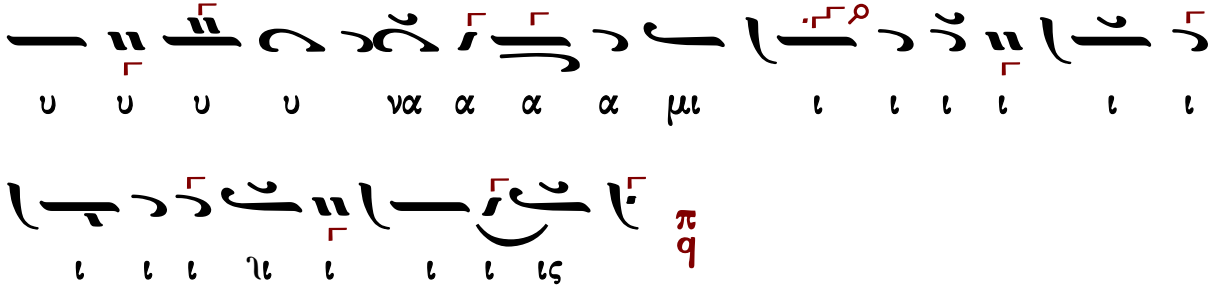

Χερουβικὸ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος

Ἦχος λ π ϊ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ. 68#

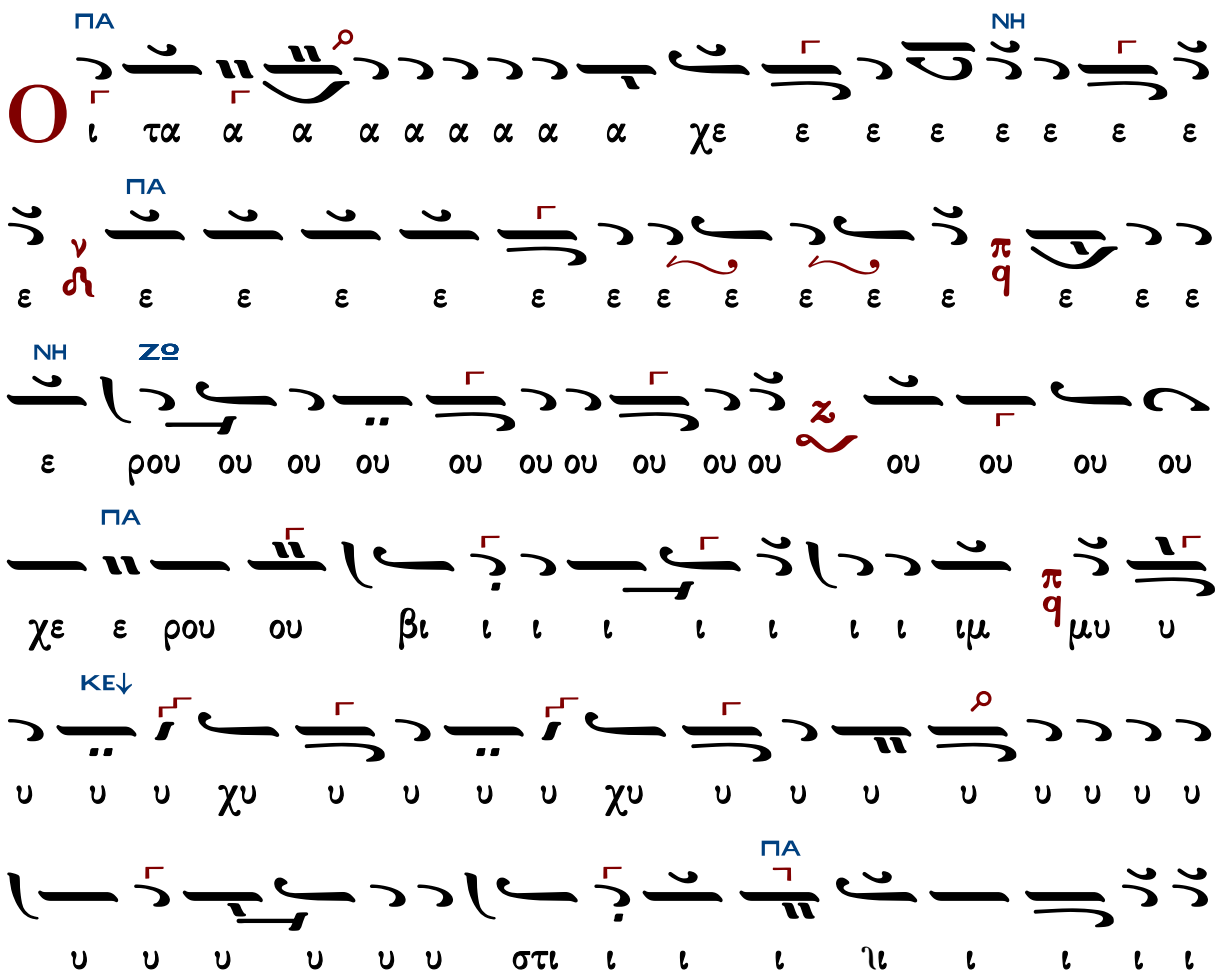

ΝΗ
ΠΑ
ι ι ι ι μυ υ στι ι χω ω ω ω ω ω ω ω
ως π/q ει χο νι ι ι ι ι ι ι ει ει χο ο νι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο
ει ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες π/q
ΔΙ
χαι τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
ΠΑ
οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω τρι α α
α α α α α α α δι ι ι ι π/q το ο
α α γι ι ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνο
ΠΑ
α α α α γι ι ι ι ι τον τρι ι ισ α α
ΚΕ ΔΙ
ο ο ο ο ον τρι ισ α α α α α ια α α χ/q
ΠΑ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

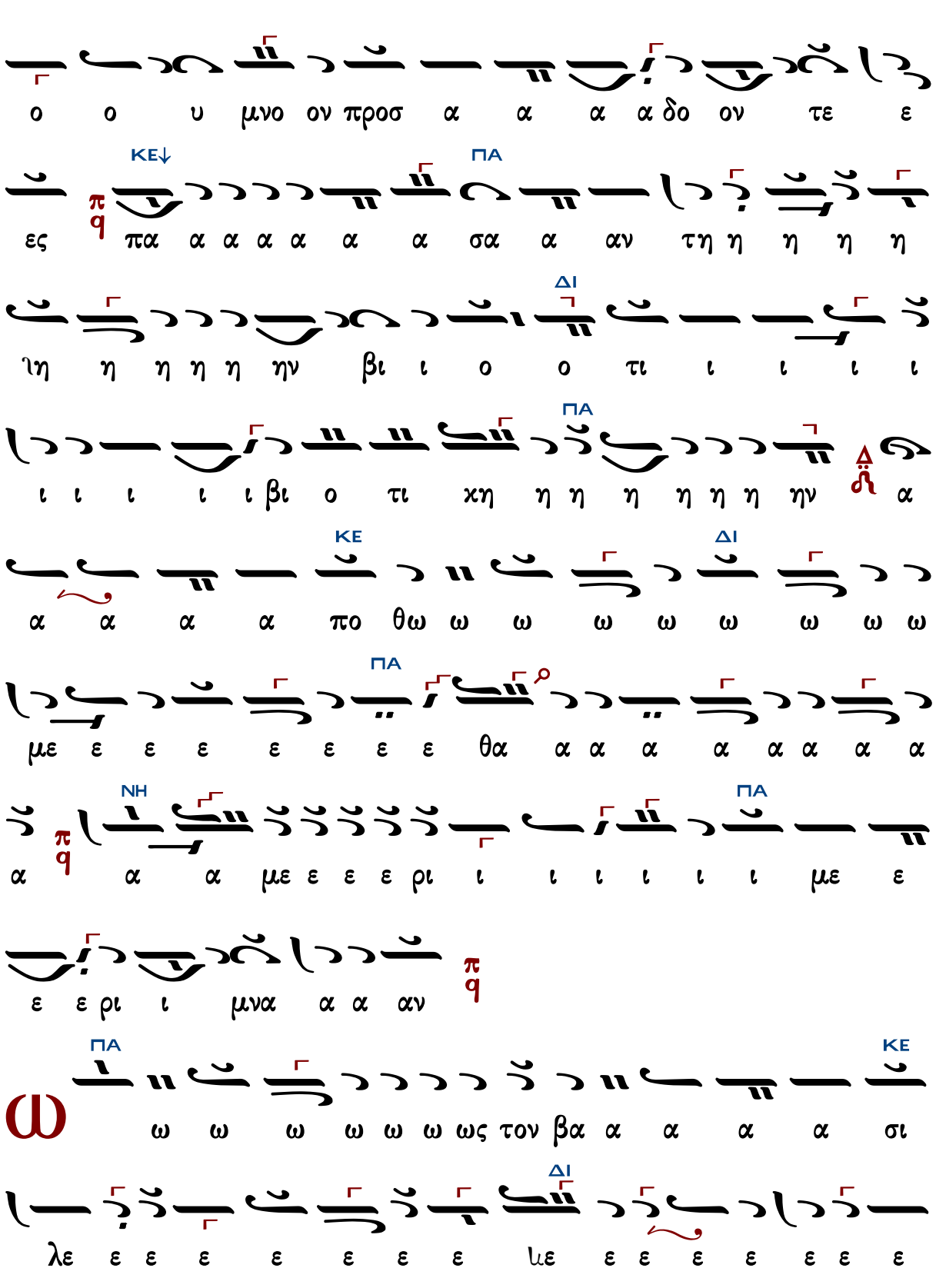
ε τε ον δο α α α α προσ ον μνο υ ο ο
ΚΕ↓ ΠΑ
ες πα α α α α α σα α αν τη η η η η
ΔΙ
ιη η η η η ην βι ι ο ο τι ι ι ι ι
ΠΑ
ι ι ι ι ι βι ο τι κη η η η η η η ην α
ΚΕ ΔΙ
α α α α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω
ΠΑ
με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α α
ΝΗ ΠΑ
α α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε
ε ε ρι ι μνα α α αν
ΠΑ ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α α α σι
ΔΙ
λε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε

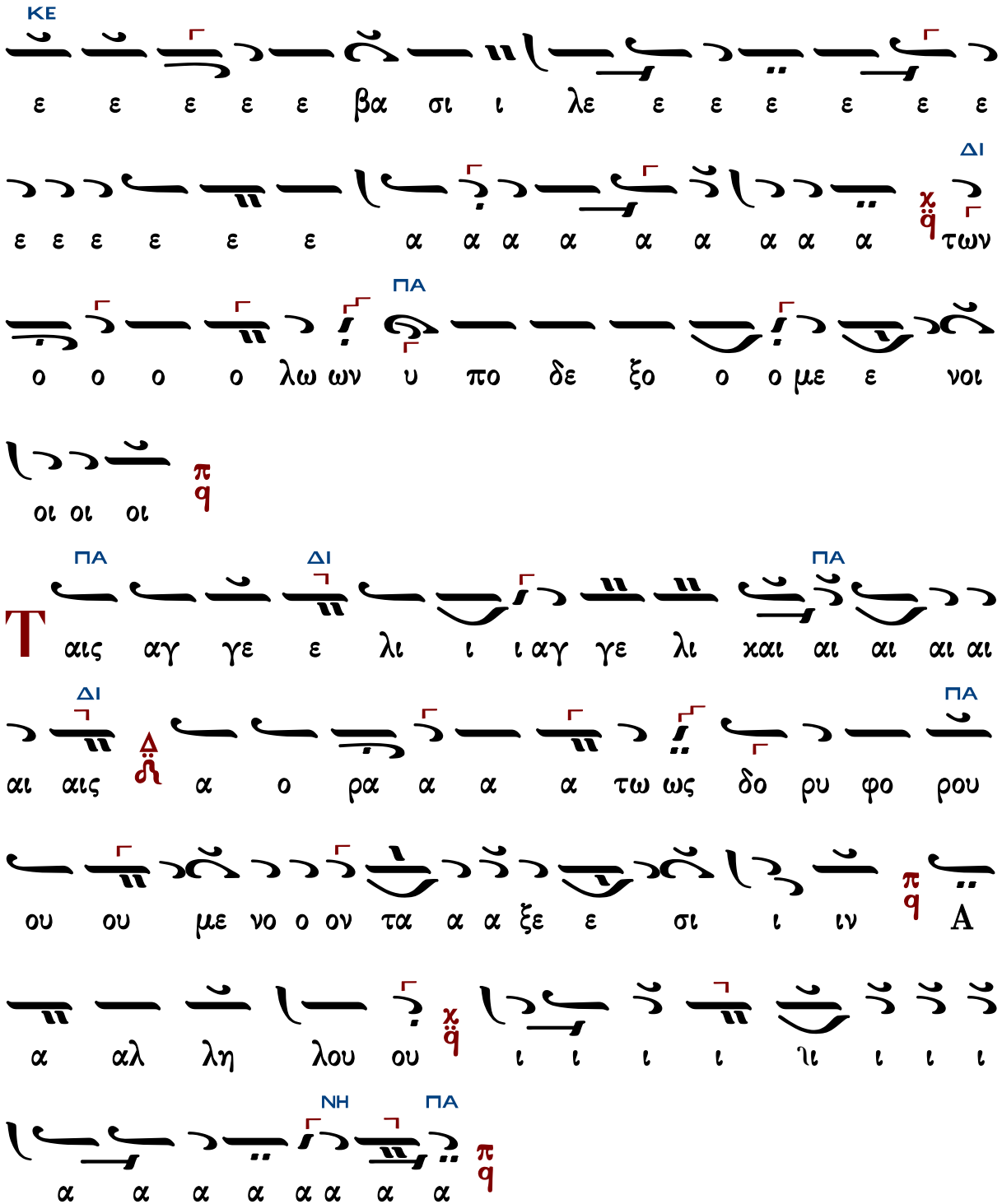

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.335#

αν

ω ω ω με ε ε θα με ε ε ε ρι ι μνα α α

τι ι κη η η η η ληι η η η η ην η η α πο θω

ε ες πα α α α α α α σα α αν την βι ο

α α α α υ μνο ον προ οσ α α α δο ον τε ε

α α α α α α α α ια α α α α α α α α

υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον προ οσ

α α α γι ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ

α α α α ισ α α α τρι ι ι ι το ον τρι ι ισ α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

ι τον τρισ α α α α α α α α α α α α α α

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ϊ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.79#

ΚΕ

Ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι

ΔΙ ΚΕ

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΠΑ

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΚΕ

ΠΑ

ε ε ε ε α α α α των ο ο ο ο ο

λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε ε

νοι

ΠΑ ΚΕ

Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α

ΠΑ

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον

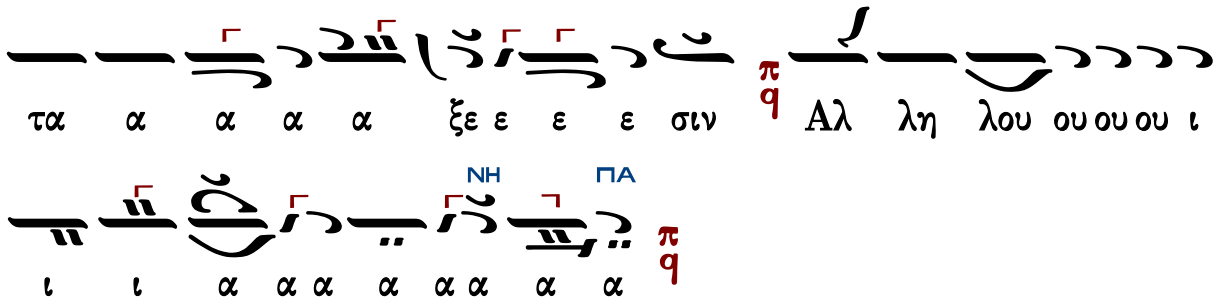

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

κ-Β′

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.76#

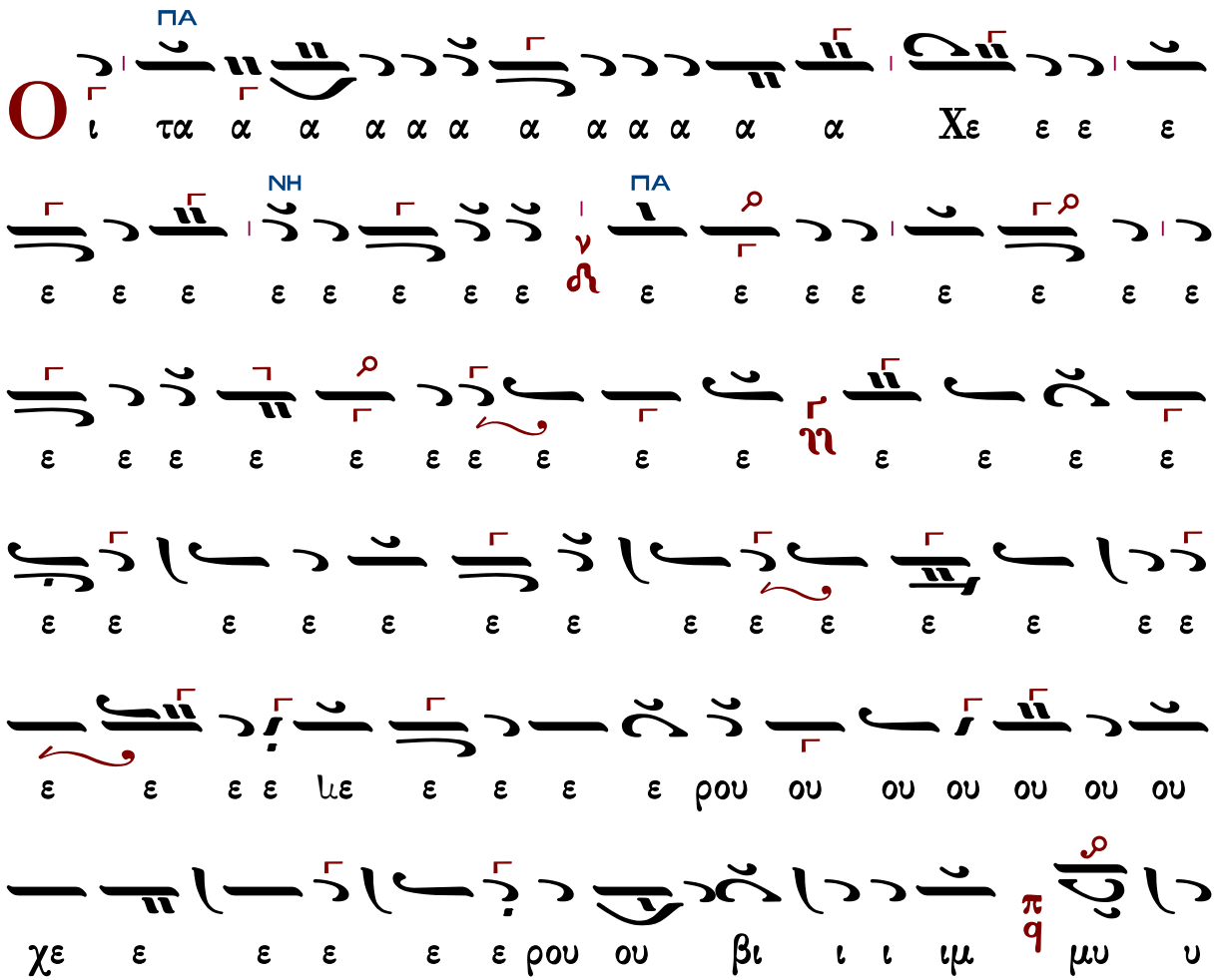

ΚΕ↓
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ ΚΕ
Τρι
χα τρι
χο νι ι ι ι ζο ον τε ε ε ες χαι αι αι αι αι
χο νι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει
χο ει ως ω χω ι στι υ υ μυ υ υ
ι ι ι

ΠΑ

α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρισ α

α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο

ΔΙ ΠΑ

ο ο ον προσ α α α α α α δο ο ο ο ο ο

ΚΕ

υ μνον προ ο οσ α α α α δο ον τε ε ε ες πα

σαν τη ην βι ι ο τι χη η η η ιη η η η η η

ΠΑ

η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με

ΚΕ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ΠΑ ΚΕ

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α α α ια

α α α α α αν

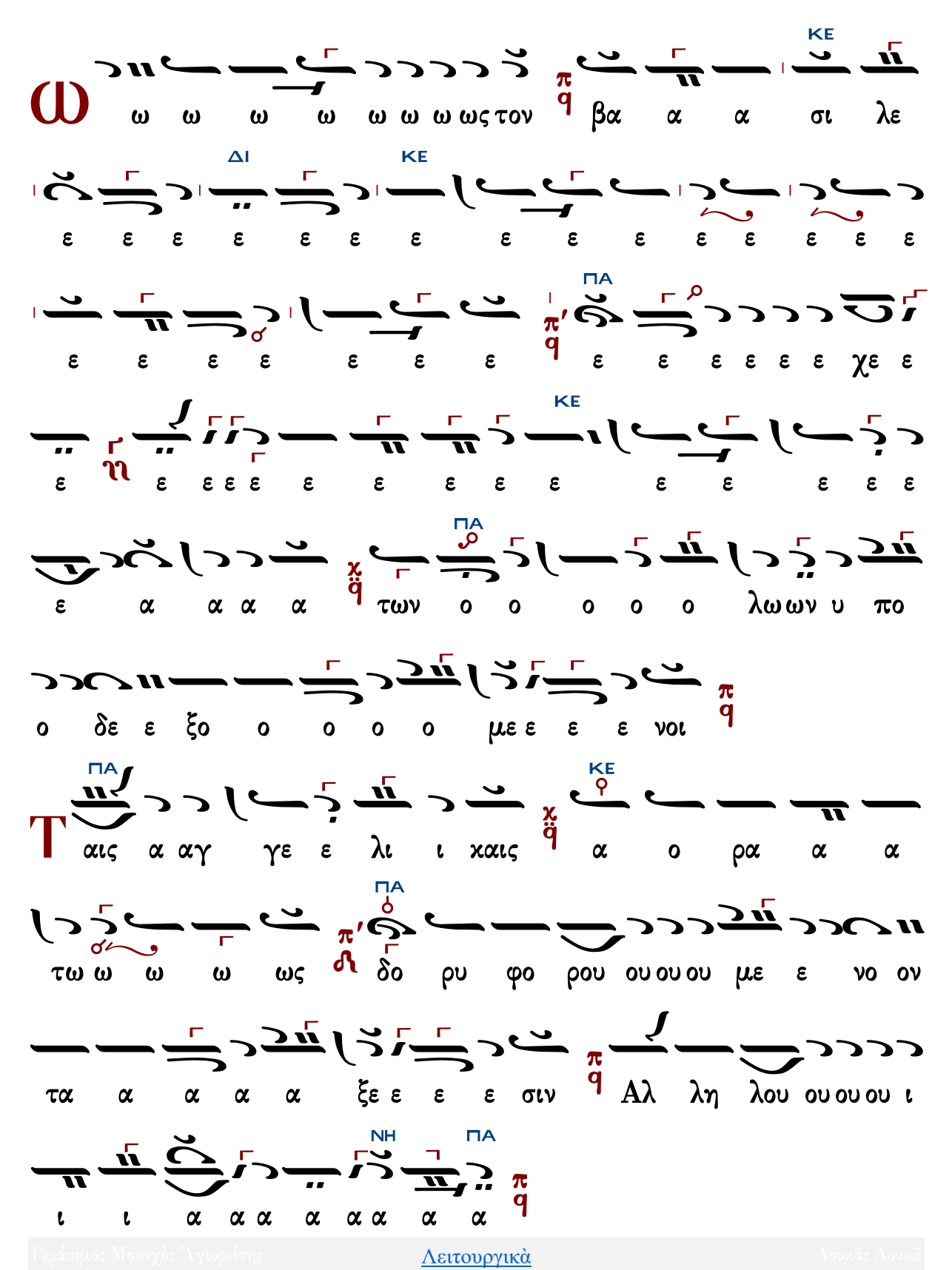
ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε
ΔΙ ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ
ε α α α α των ο ο ο ο ο λω ων υ πο
ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
ΠΑ ΚΕ
αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α
ΠΑ
τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη λου ου ου ου ι
ΝΗ ΠΑ
ι ι α α α α α α α α

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ̇ π ϊ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.55#

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α σα αν τη ην
δο ο ο υ μνον προσ α α α α α α α δο ο ον τε
γι ο ον υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α α α α
τρι α α α α α α δι ι ι τον τρισ α α α
α α χα α α α ια α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο

βι ι ι ο τι ι χη η ην λ α πο θω ω ω ω με ε
ε ε ε θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ρι
ι ι μνα α α αν π q
ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε η ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε π q
ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε α α α α α

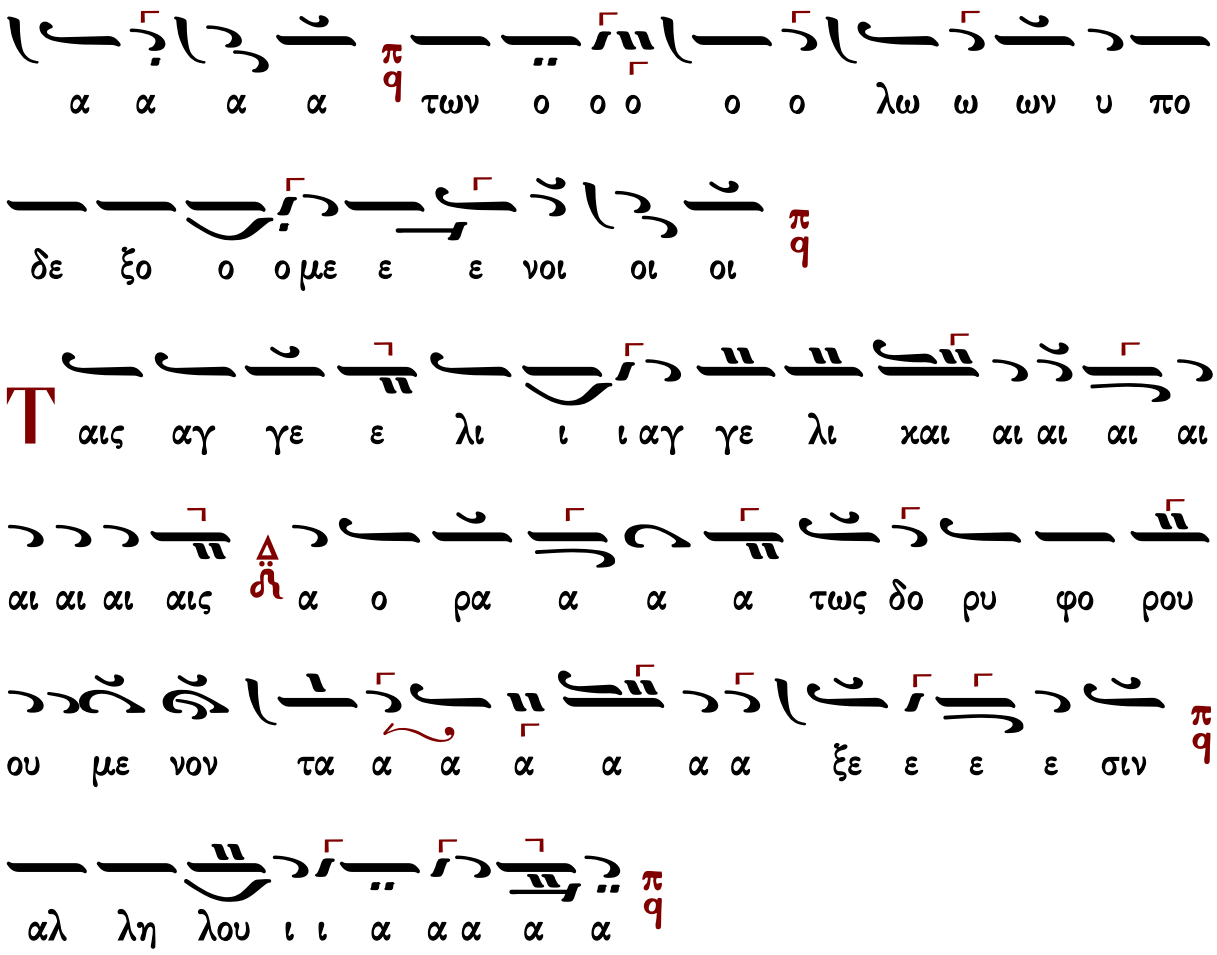

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.102#

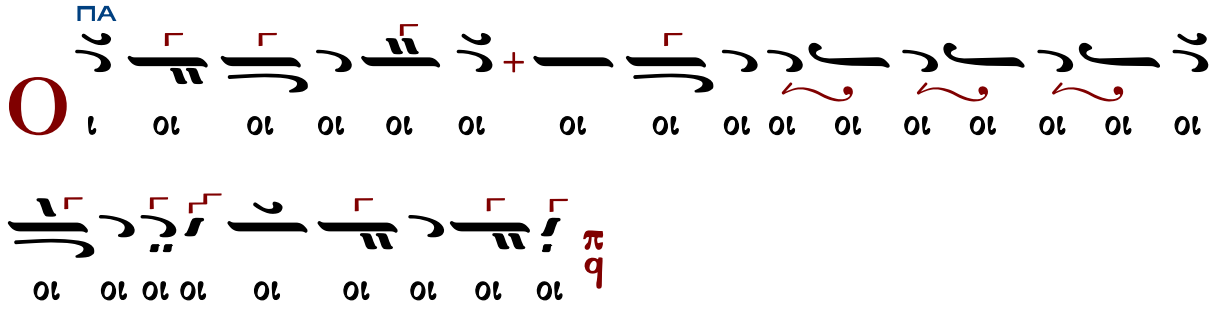

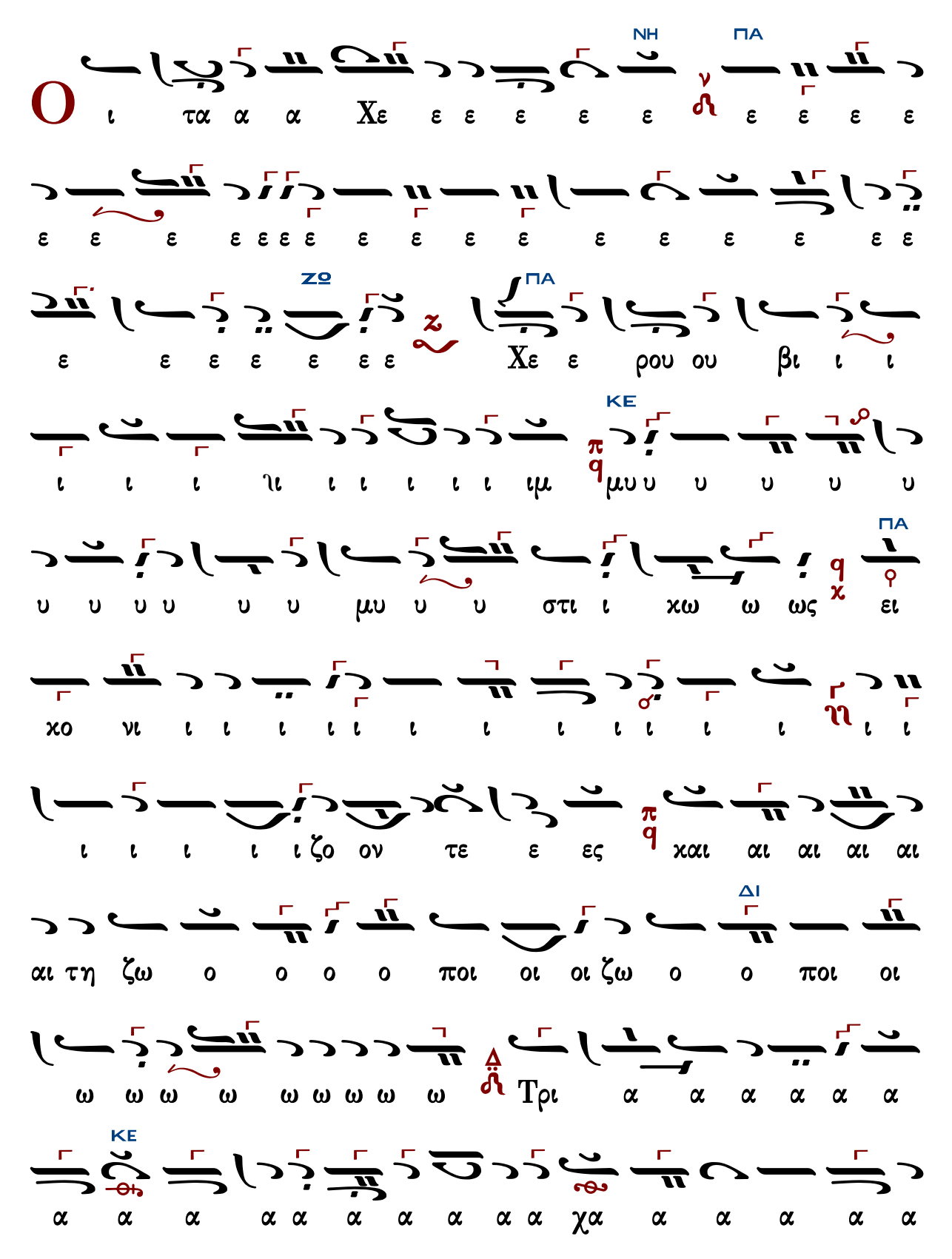
ΝΗ
ΠΑ
ΖΩ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΚΕ
Χε
Τρι
χα

ΔΙ ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α Τρι α α α α

α δι ι τον τρι ισ α α α γι ι ο ο ο ο ον

ΔΙ ΠΑ

υ υ υ μνο ο ον ζ' η προσ α α α α ια α α α α

α δο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α α

δο ον τε ε ες π q πα α σα αν τη ην βι ι ι ο

ΔΙ ΠΑ

τι ι χη η ην ζ' η α πο θω ω ω με ε ε ε ε

ΖΟ ΠΑ

θα α α χ η με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε

ρι ι μνα α α α α α ια α α α α α αν π q

ΝΗ ΠΑ

ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε η βα σι λε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

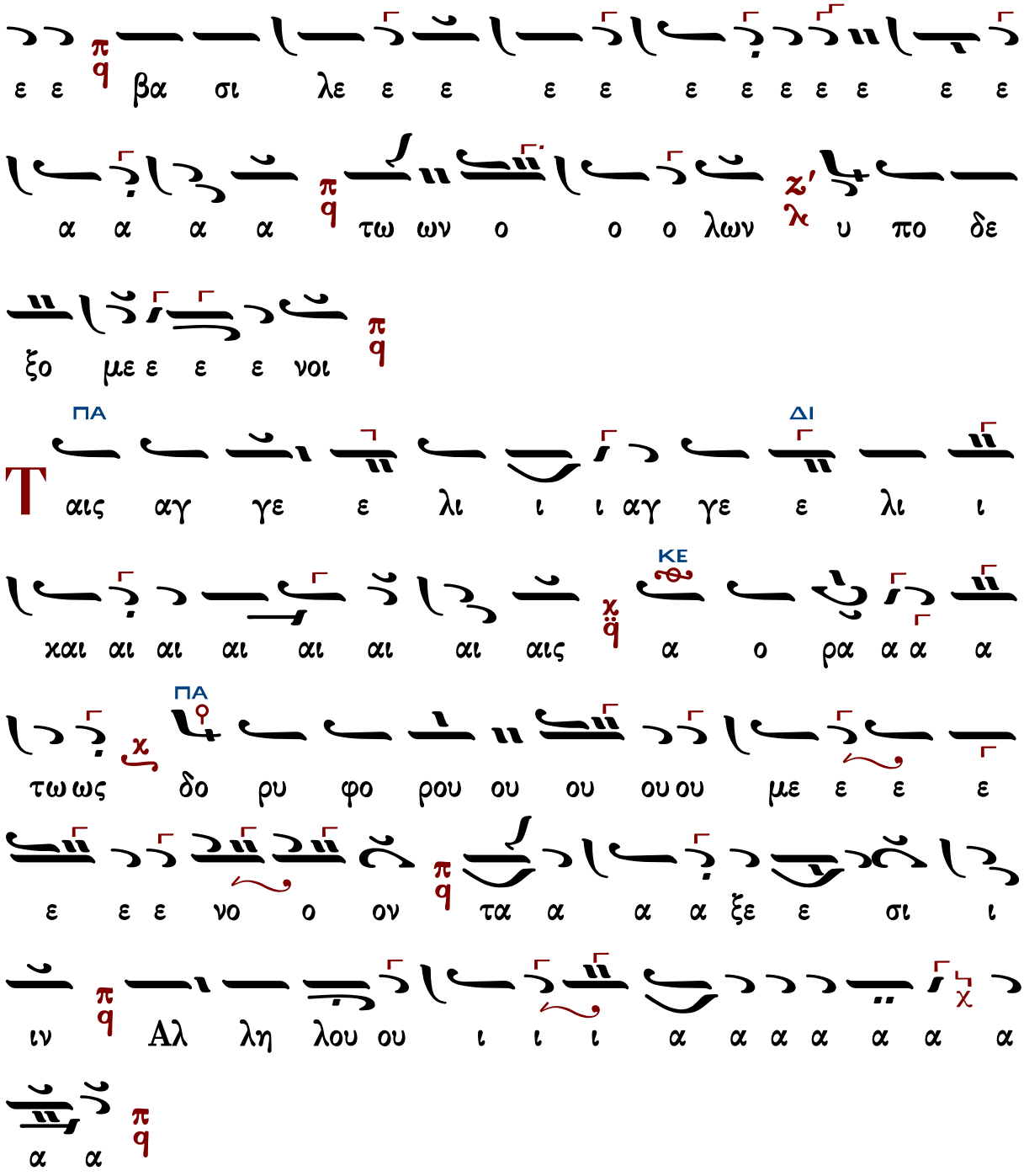

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.53#

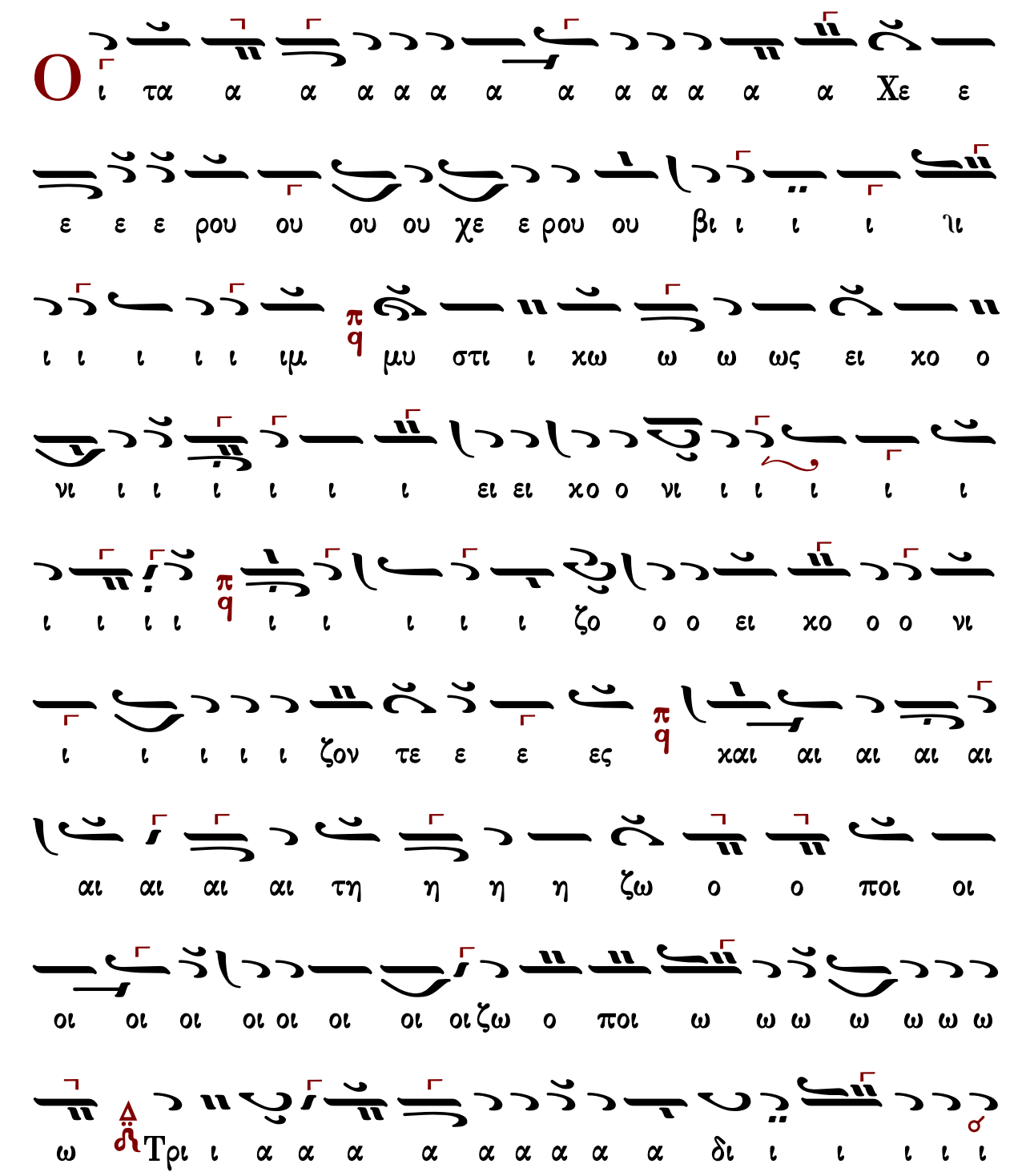

ι τον τρισ α α α α α α α γι ι ι ι ι

υ υ υ υ υ υ υ υ ο ον υ υ υ υ υ υ ι ι ι ιι

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον υ υ

προ ο ο υ μνο ον προσ α α α α ια α α α α α α α

α α α α υ μνο ον προ οσ α α α α α α α

α α α α α α α α δο ο υ μνο προ ο οσ α α

α α α α δον τε ε ε ες πα α α α α α α

α α α σα αν τη ην βι ι ο τι ι χη η

ην α πο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε

θα α α με ε ε ρι ι ι ι με ε ε ρι ι

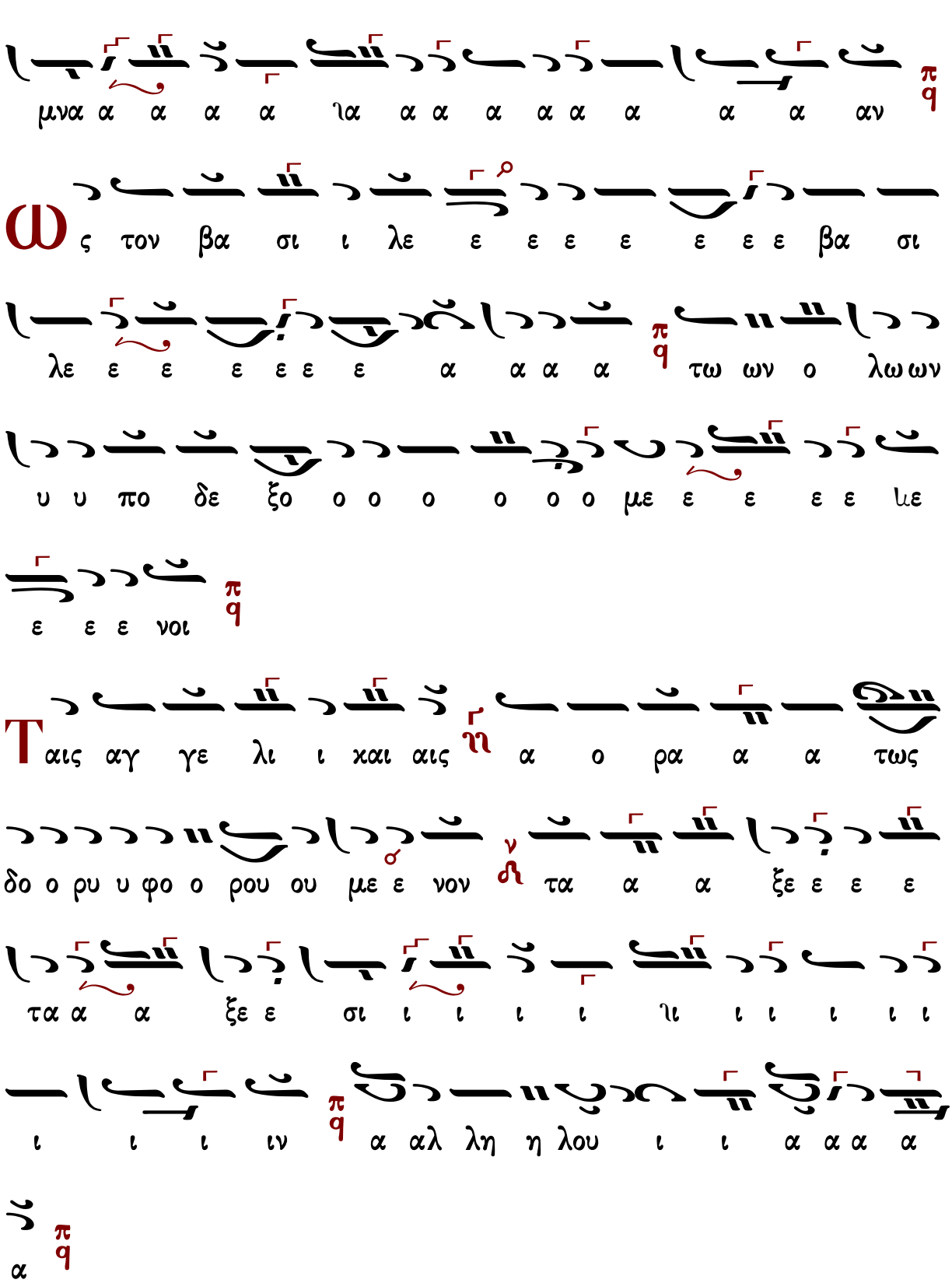
μνα α α α α ια α α α α α α α α αν
ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε βα σι
λε ε ε ε ε ε ε α α α α τω ων ο λω ων
υ υ πο δε ξο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε ιε
ε ε ε νοι
Τ αις αγ γε λι ι χαι αις α ο ρα α α τως
δο ο ρυ υ φο ο ρου ου με ε νον τα α α ξε ε ε ε
τα α α ξε ε σι ι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι
ι ι ι ιν α αλ λη η λου ι ι α α α α
α

Ἐμμανουήλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.26#

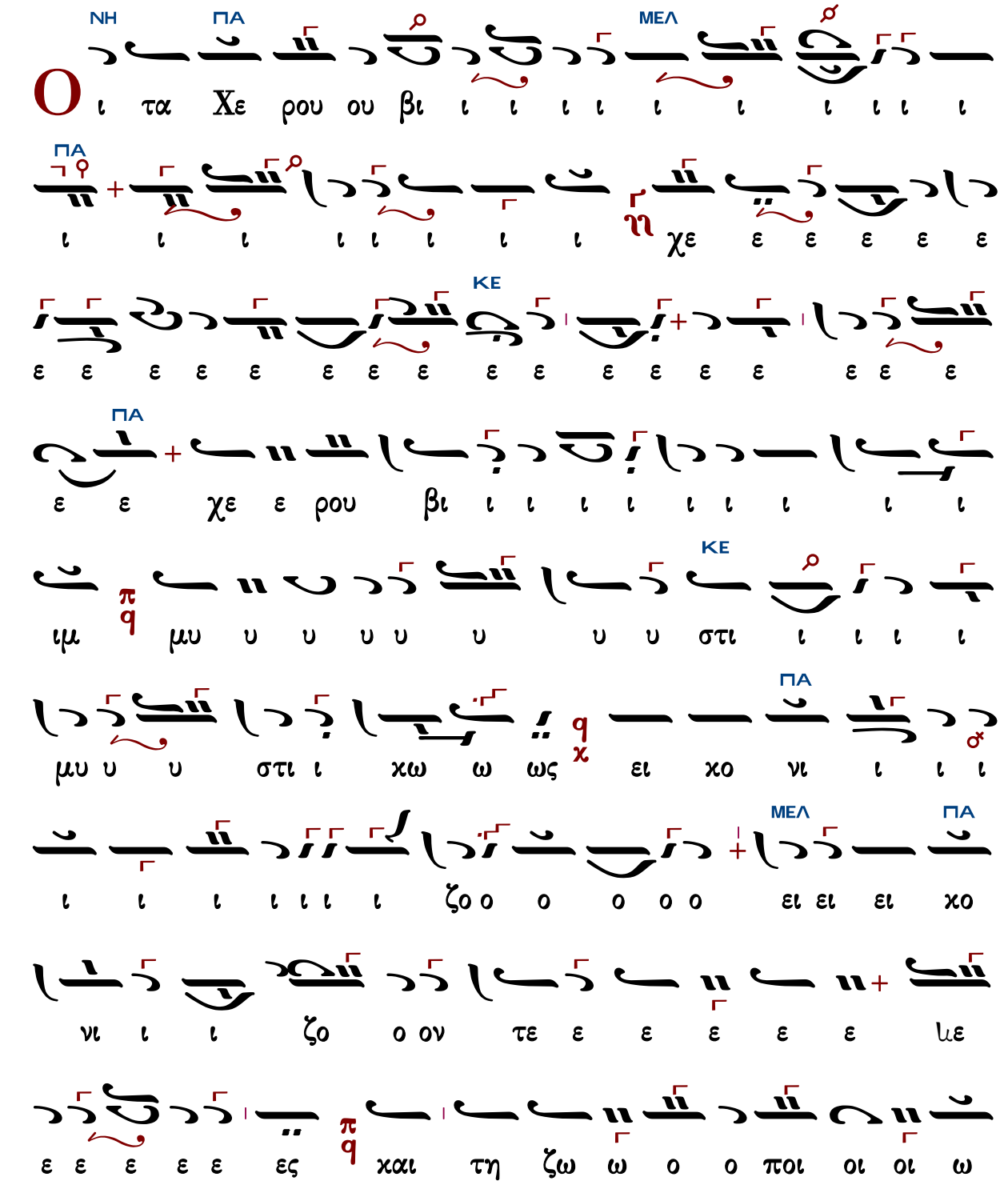

ΚΕ
Τρι
ΚΕ
τρι
ΠΑ
τον τρισ
ΔΙ
προ οσ
ΖΟ
ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον
ΠΑ
δο ο ο ο υ μνο ον προ ο οσ
δο ον τες πα σα αν τη ην βι ι ο τι
ΚΕ
ι χη η ην α πο θω ω ω ω ω με ε α α
ΖΟ
πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι με ε ε ρι

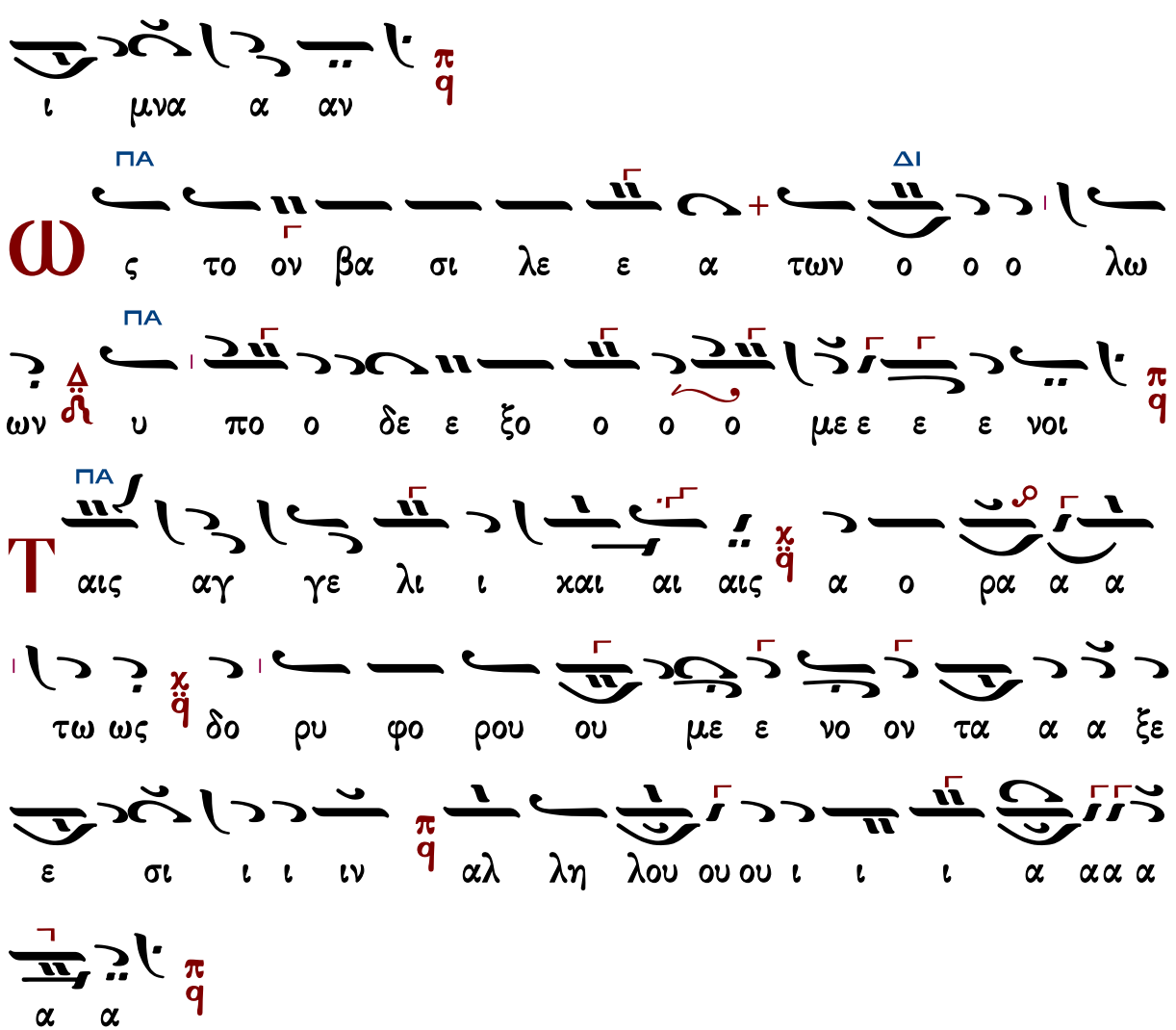

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου (†1965)

Ἦχος λ̇ π̇ ϋ̇ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.333#

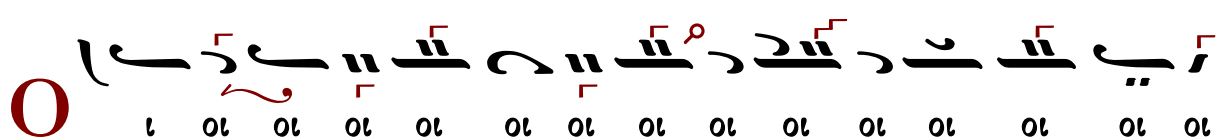

α α α

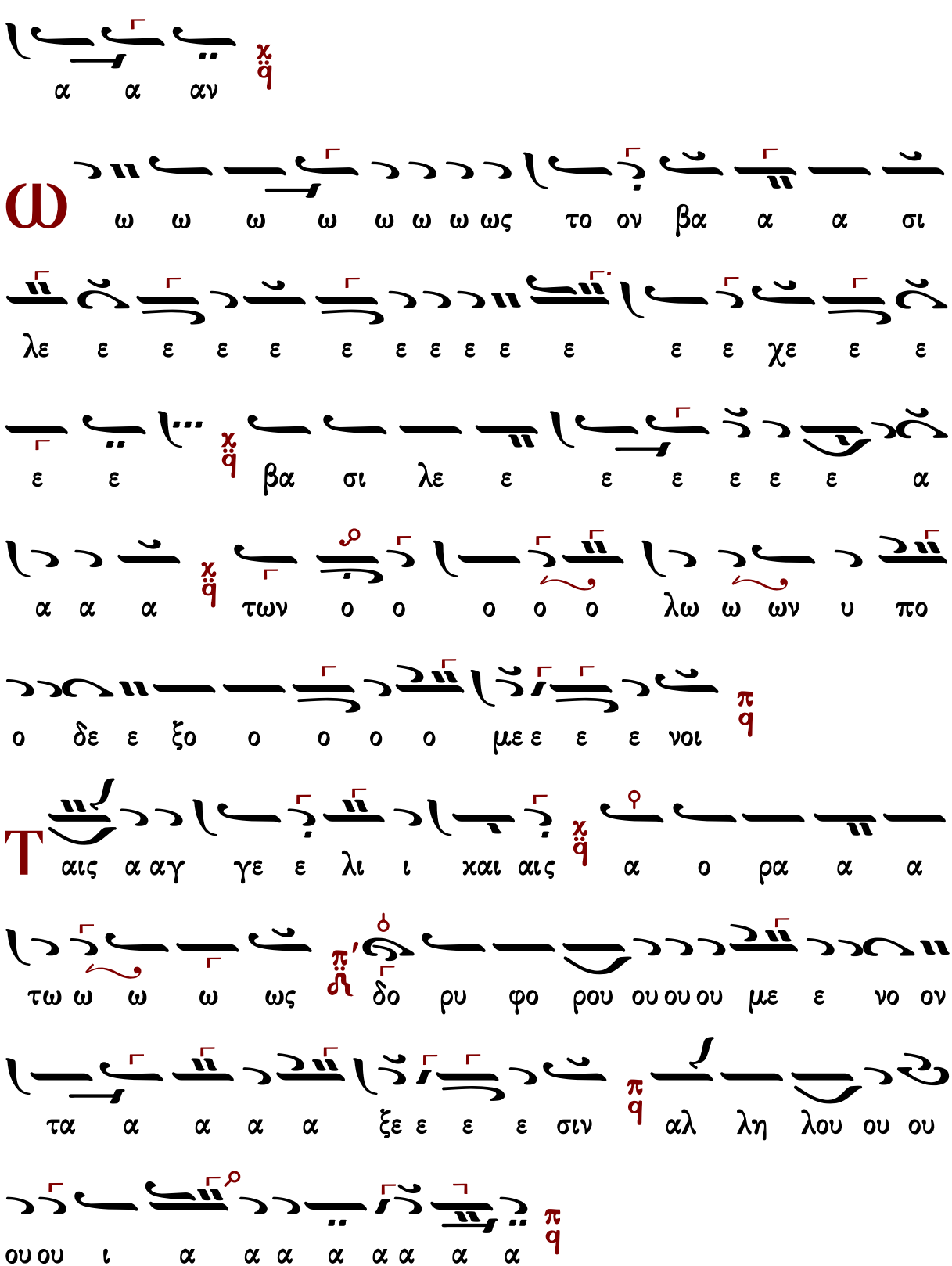
α α αν
ω ω ω ω ω ω ω ως το ον βα α α σι
λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
ε ε βα σι λε ε ε ε ε ε ε α
α α α των ο ο ο ο ο λω ω ων υ πο
ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
αις α αγ γε ε λι ι χαι αις α ο ρα α α
τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον
τα α α α α ξε ε ε ε σιν αλ λη λου ου ου
ου ου ι α α α α α α α α

Ἦχος λ̆ π̆ ϊ̈ Πα χ̆

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.91#

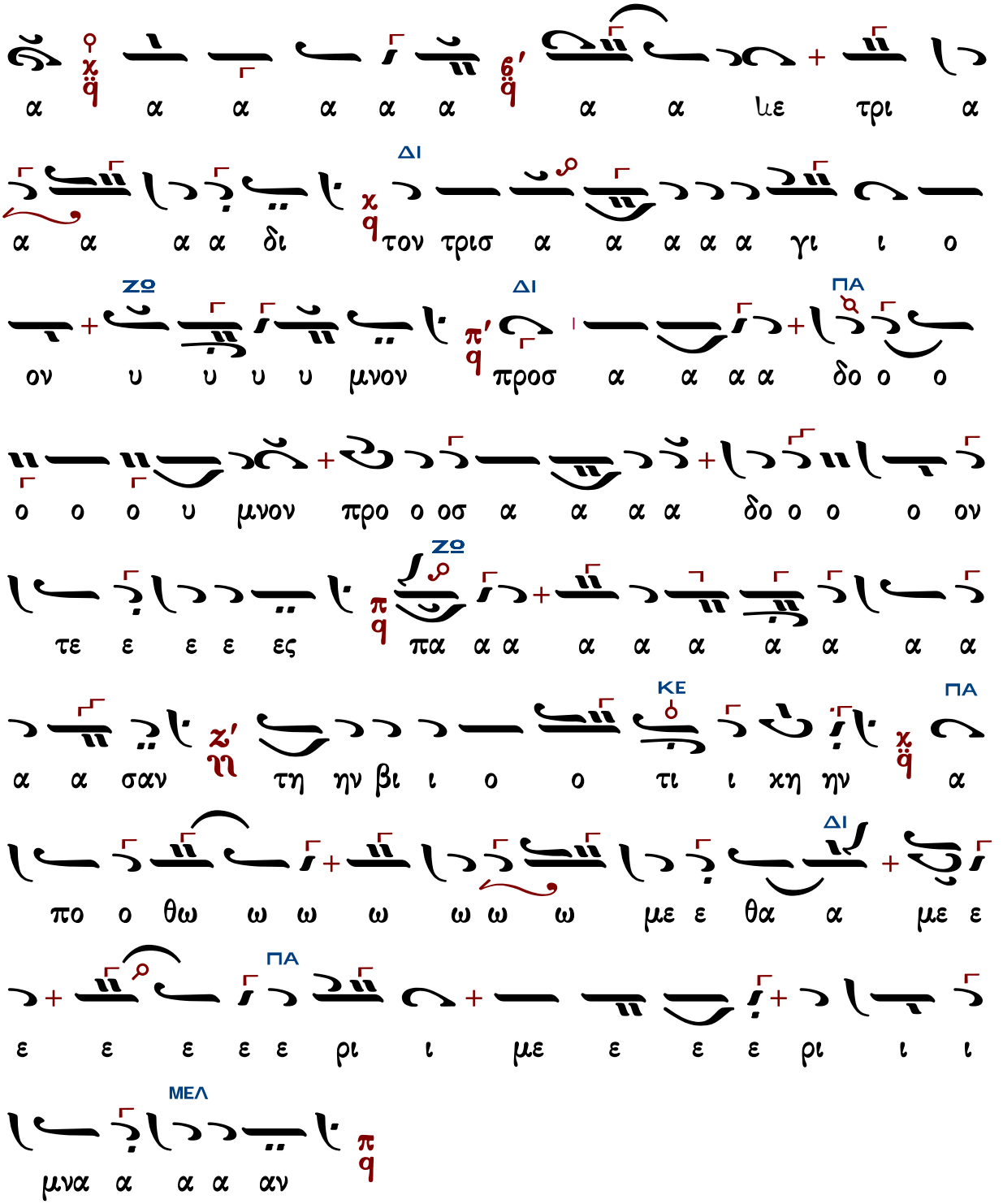

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα χ̇

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.252#

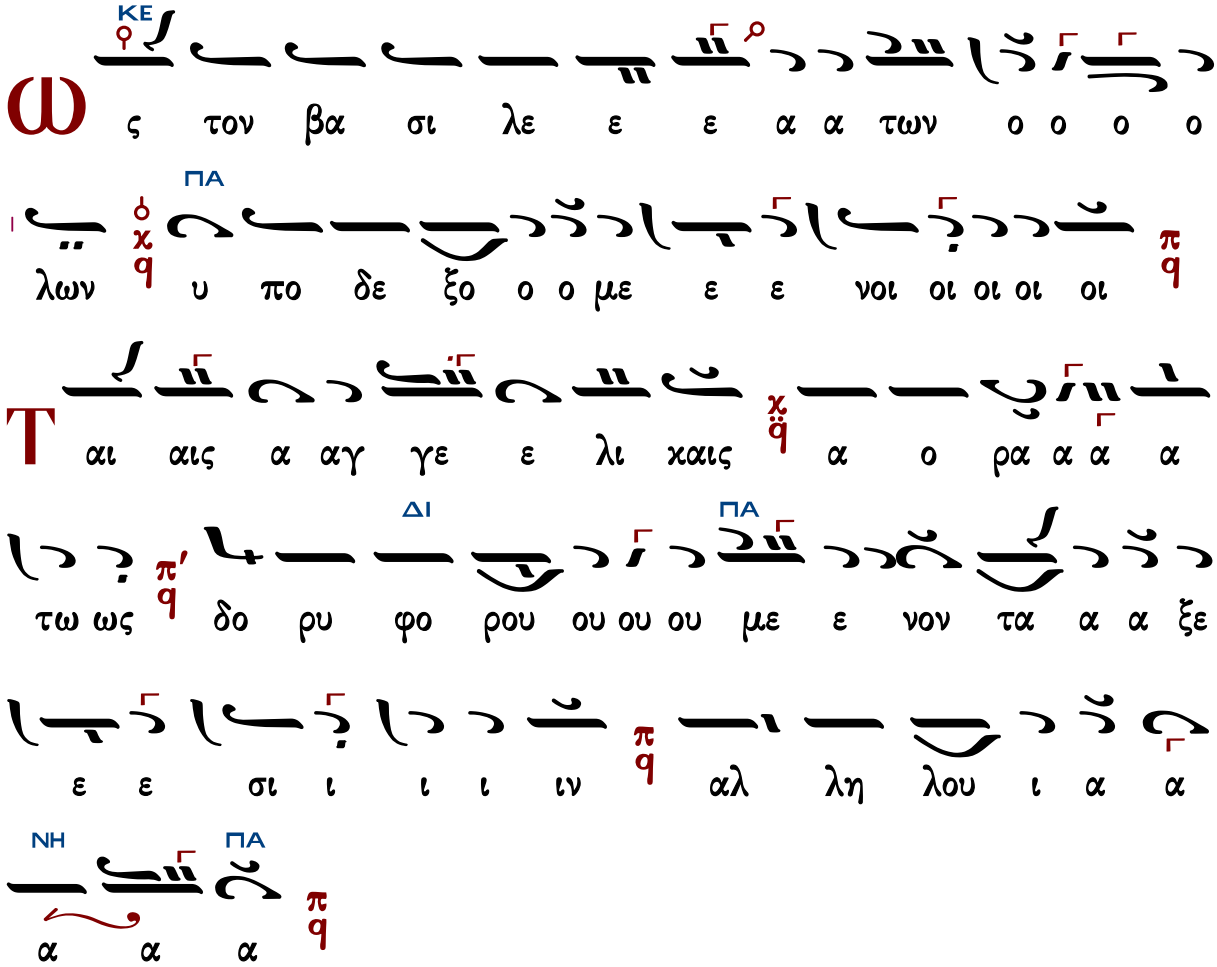

Δοσιθέου μοναχοῦ Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ̇ ϊ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.39#

ι ιι ι ι ι νι ο ο οι ει ως ω ω ω χω στι
τε ον ο ο ον ο ο ο ο ο ο ο ο ζο ι ι ι
ο ο ω ω ζω η η η τη αι αι αι χαι ες ε ε
ω ω ω ποι ο ο ο ο ζω ο ο ο χο ο ο ο
ι ι ι ι ι ι ι δι α α α ι ι ι ι ι ι ι
υ υ υ υ ον ο γι α α α ον τρισ τον ι
ε ε τε ον δο α α α δο προ οσ α α α δο προ οσ μνον
ην κη ι τι ο βι την α αν α α α πα ες
α α μνα ι ρι ε με α θα με ω ω ω θω πο α

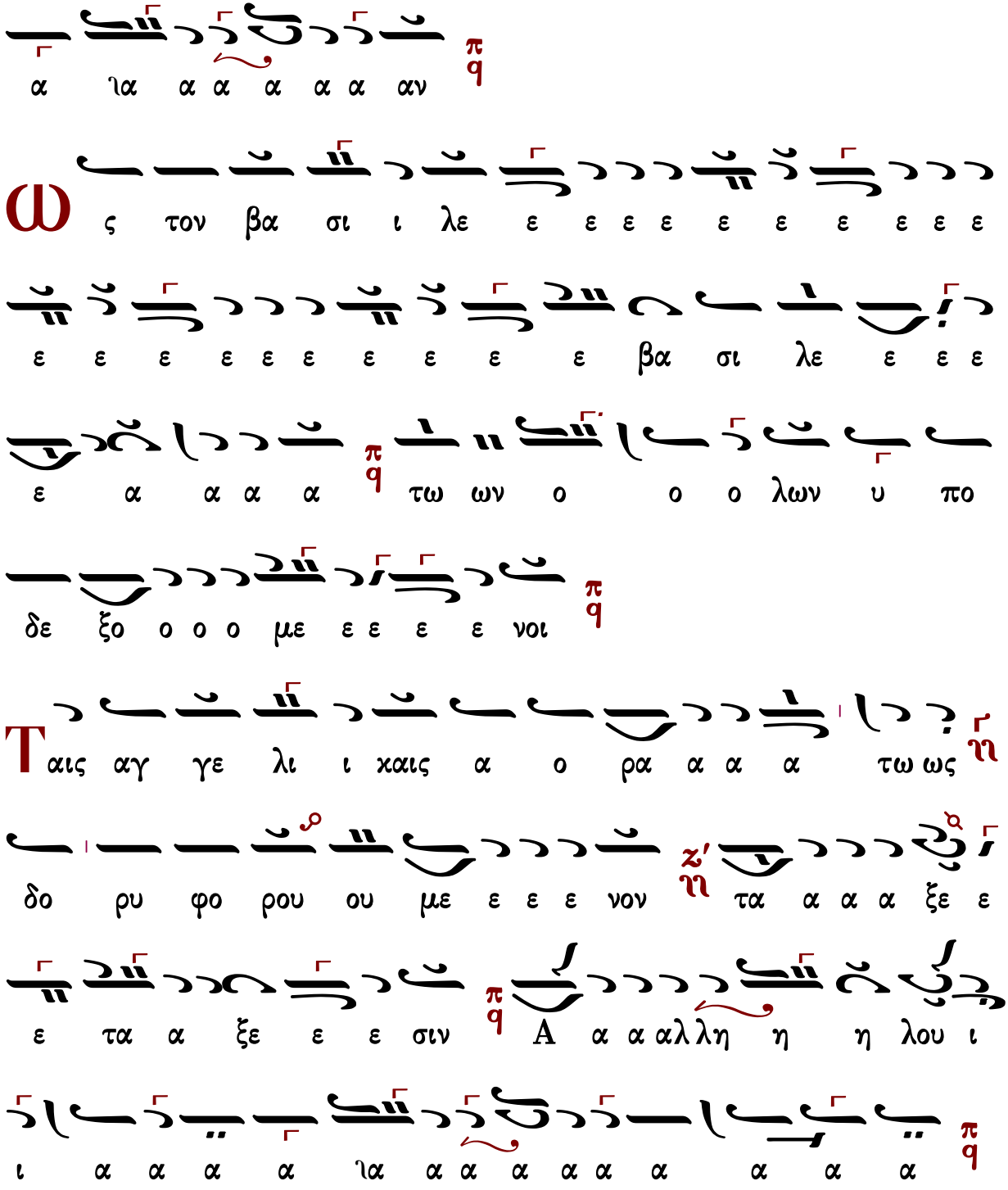

Δημητρίου Γουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.126#

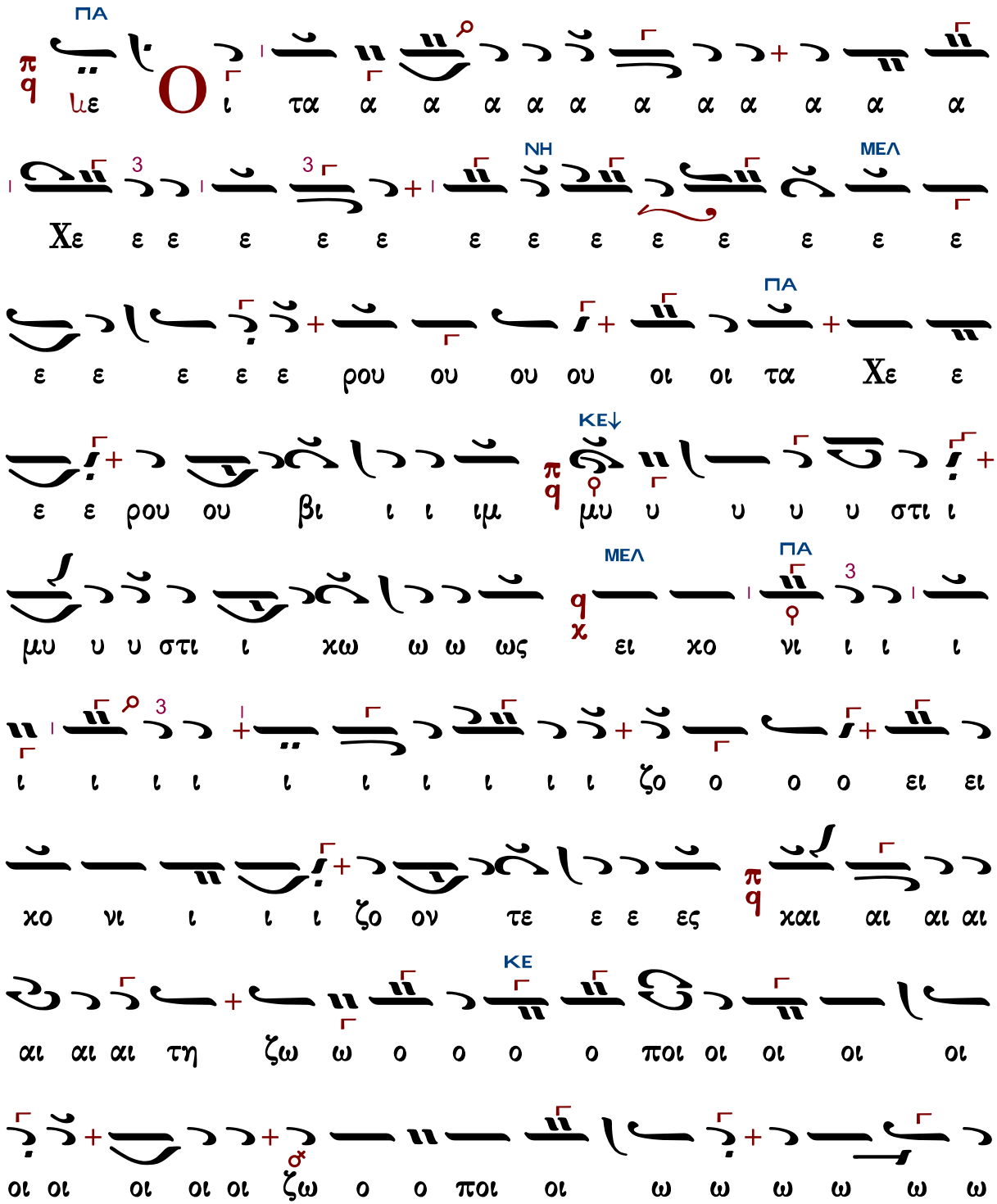

ω ω ω Τρι ι α α α α α α α α α α

α α α α Τρι ι α α α α α α

ΖΟ

α δι ι ι ι τον τρι ι σα α α α γι ι ο ον

ΠΑ

υ υ υ υ μνο ο ον προ σα α α δο ο

ο υ μνον προ ο ο σα α α α δο ον τε ε ε

ΚΕ ΠΑ

ες πα α α α α σα αν πα α α σαν την βι ι

ΚΕ

ο τι ι χην α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε

ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι

μνα α α α α α μα α α α α α αν

ΔΙ ΚΕ

ω ως το ον βα α σι ι λε βα σι λε ε ε

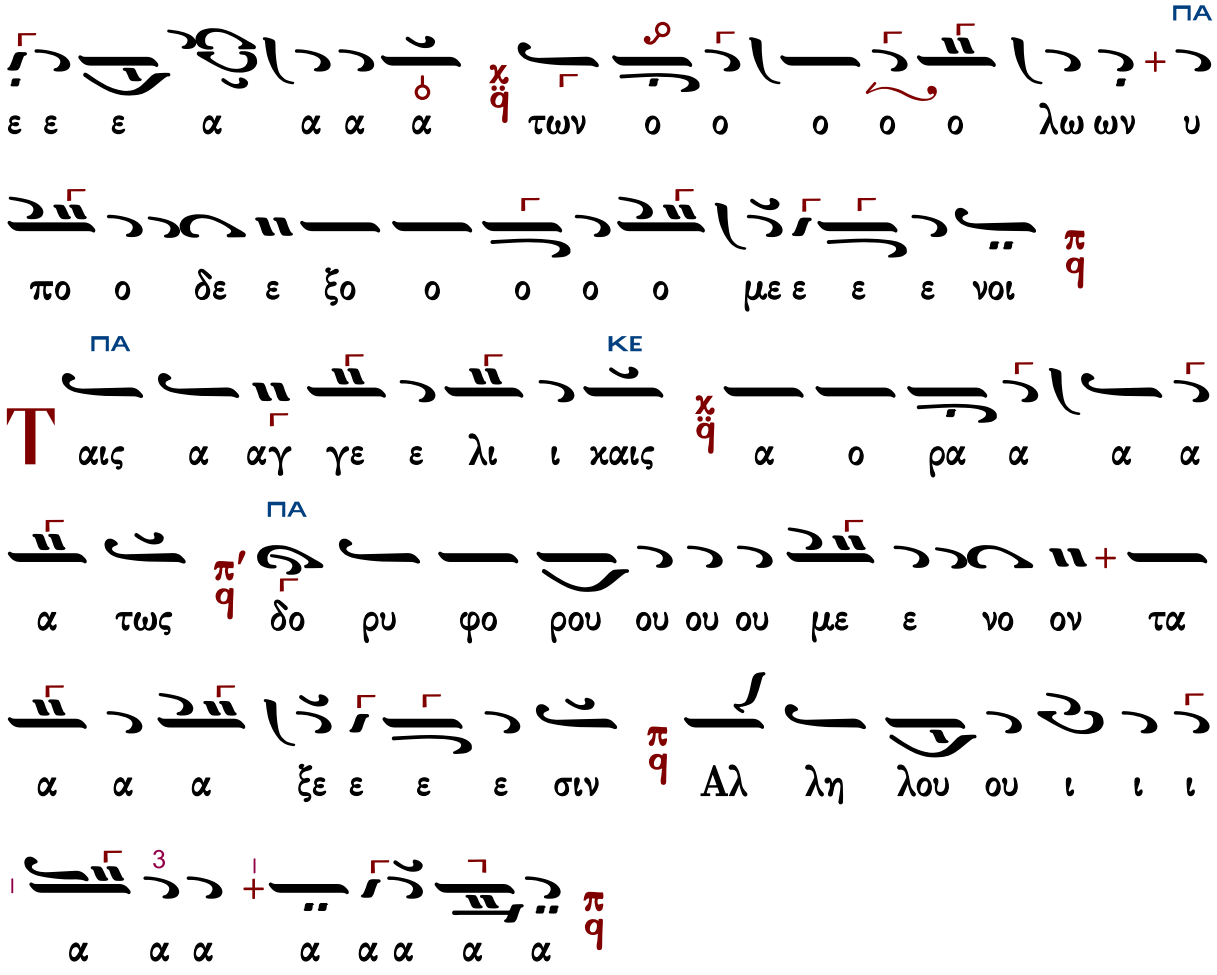

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ π ϊ Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.343#

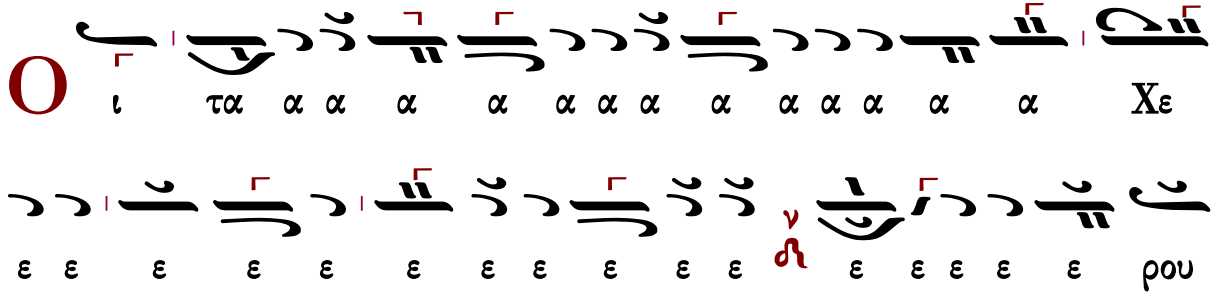

γι α α α α τον τρισ α α α α δι ι ι ι
α α α α α α α α α α α Τρι α α α α α
α α α α α α α α α α α Τρι α α α α α
ω ι ι ι ι βι ι ι ι ι Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ι ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ

ι ο ον υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α α α
α δο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α δο
ο ον τε ε ε ε ες πα σα αν τη ην βι ο
τι ι κη η η ην α πο θω ω ω με ε θα με ρι
ι ι μνα α α α α ια α α α α α α α α
αν

ς τον βα σι λε ε ε α των ο ο ο ο ο
λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι
αις α αγ γε λι ι καις α ο ρα α α τω ως δο ρυ
φο ο ρου ου ου με ε νο ο ον τα α α ξε ε ε

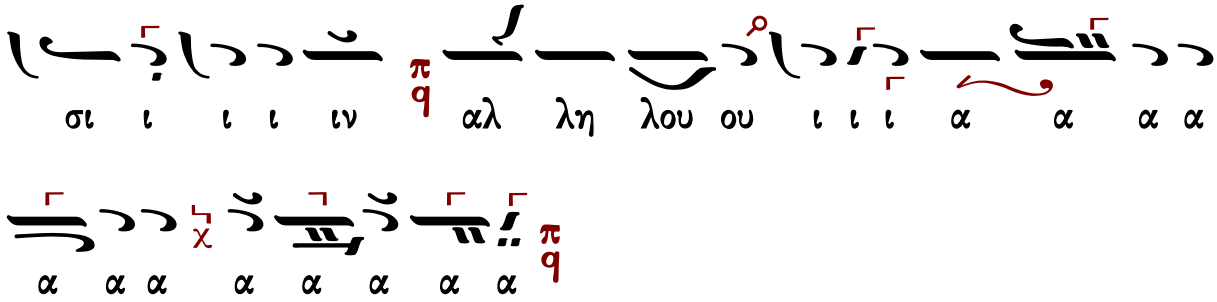

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ π ϋ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.250*

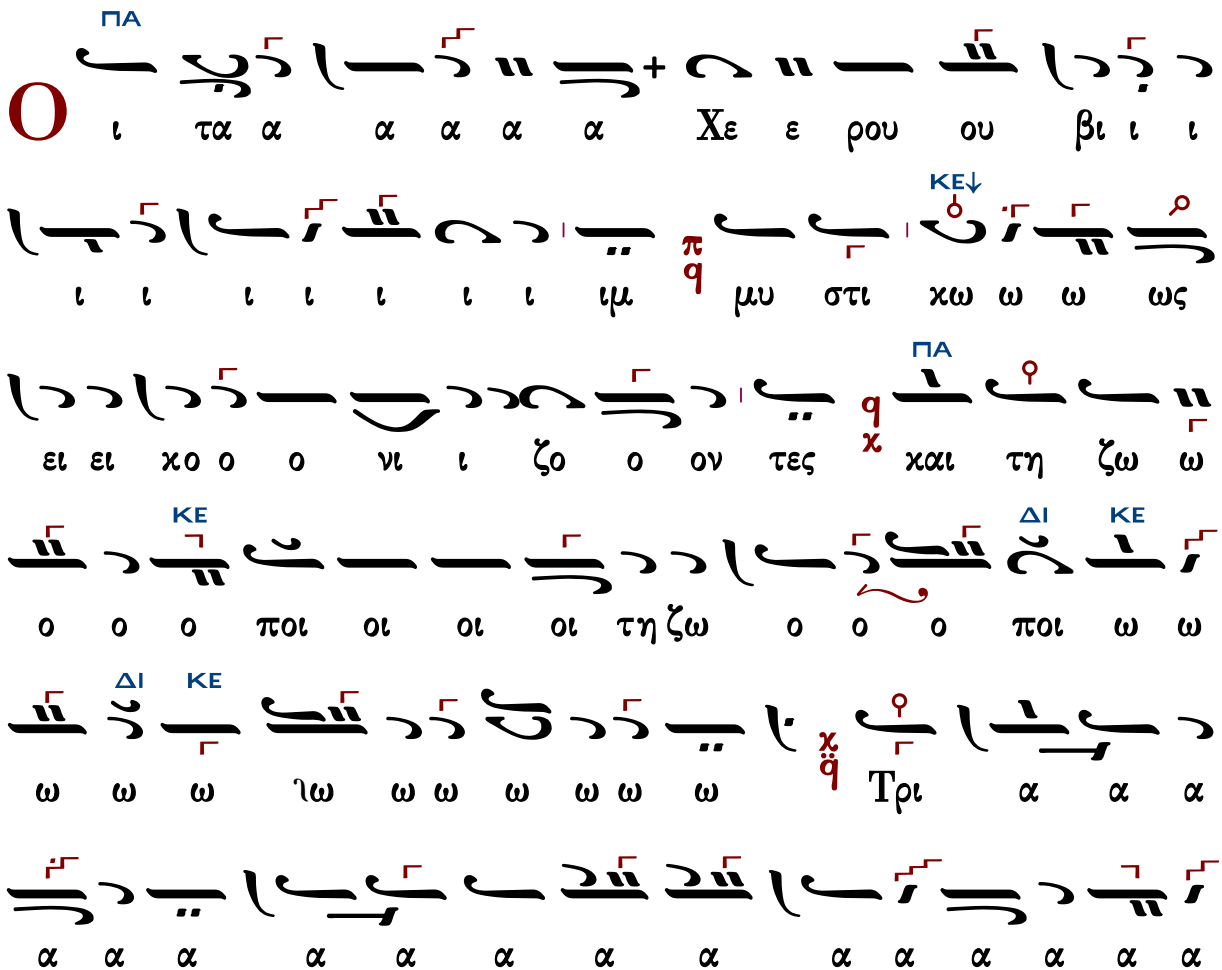

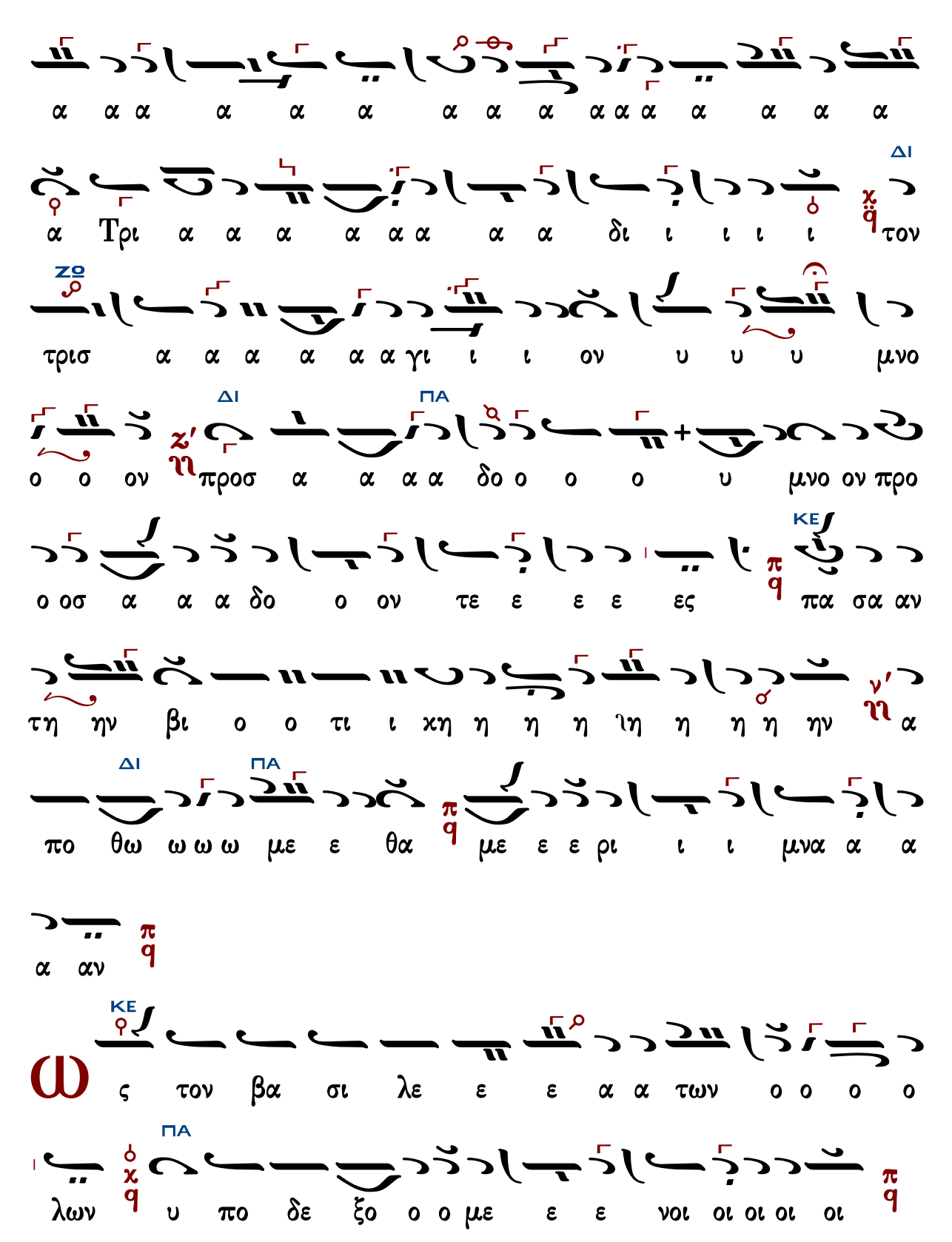
α α α α α α α α α α α α α α α α
ΔΙ
α Τρι α α α α α α α α δι ι ι ι ι τον
ΖΘ
τρισ α α α α α α γι ι ι ον υ υ υ μνο
ΔΙ ΠΑ
ο ο ον προσ α α α α δο ο ο ο υ μνο ον προ
ΚΕ
ο οσ α α α δο ο ον τε ε ε ε ες πα σα αν
τη ην βι ο ο τι ι κη η η η ιη η η η ην α
ΔΙ ΠΑ
πο θω ω ω ω με ε θα με ε ε ρι ι ι μνα α α
α αν
ΚΕ
ς τον βα σι λε ε ε α α των ο ο ο ο
ΠΑ
λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι οι οι οι

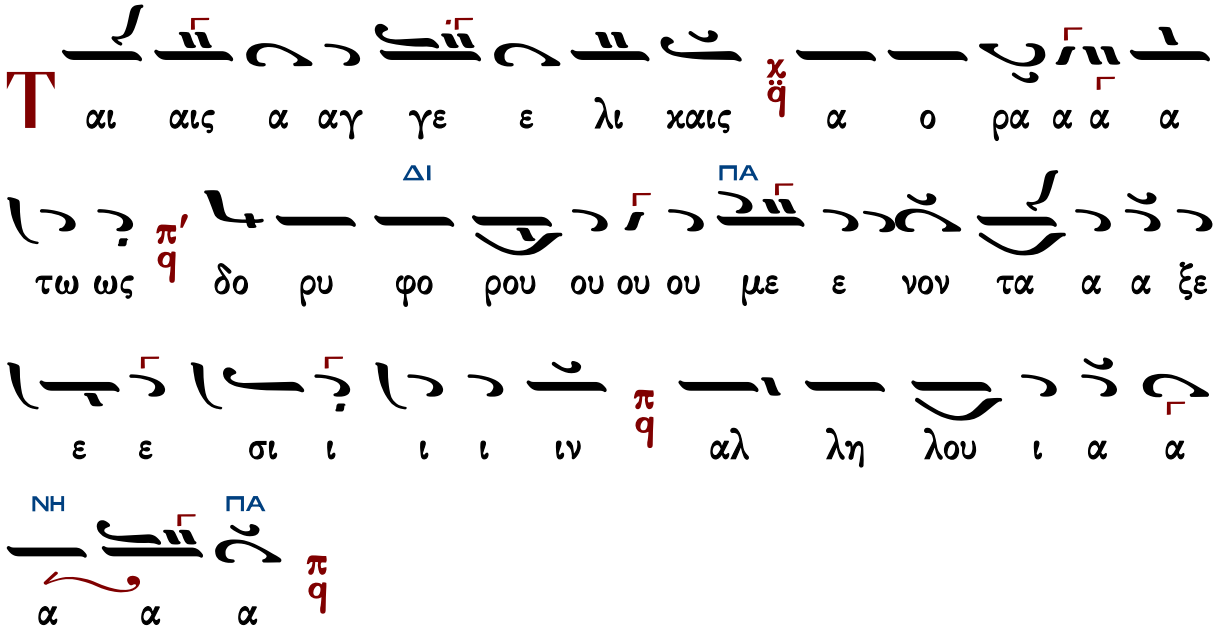

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ϥ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.67*

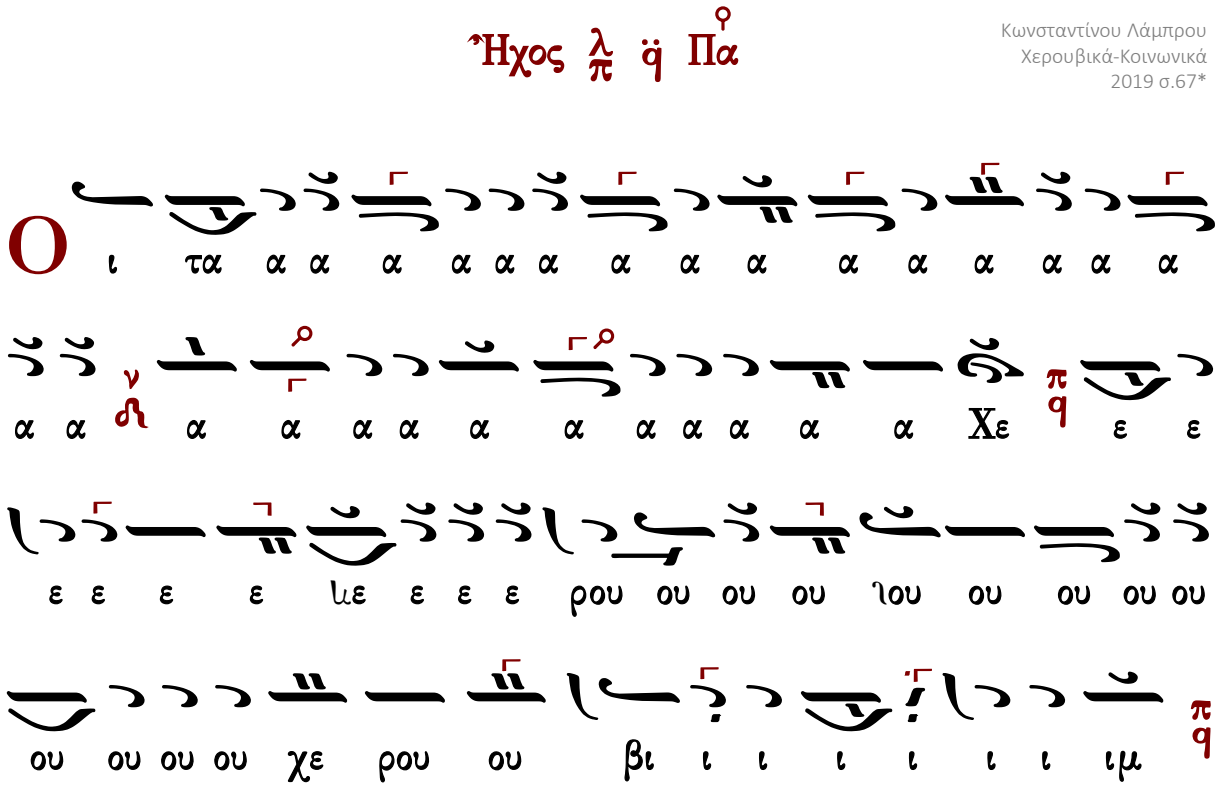

μυ ι ι ι ι ι ι ι ι στι υ υ υ μυ
οχ ει ως ω ω ω ω ω ω ω ω χω στι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι νι ο ο
ε ε ε ζον τε ι ι ι ι ι νι ο ο χο ει ο ο ζο
ι ο ποι ο ο ο ζω τη ι ι ι ι ι ι ι χαι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

τρι α α α α α α δι ι ι ι π q τον τρισ α α

γι ο ον υ υ υ υ μνον χ q προ οσ α α α α α

α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α δο

ον τε ε ε ες π q πα α α α α α α σαν π q την βι

ο τι χη η η η ιη η η η η η η η η ην η q

α πο ο ο ο θω ω ω ω ω ιω ω ω ω με π q α

πο θω ω ω ω ω ω με ε θα με ε ρι ι μνα α

α α α ια α α α α α α α α αν π q

ς τον βα σι λε ε α τω ων ο ο ο λων υ

πο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι π q

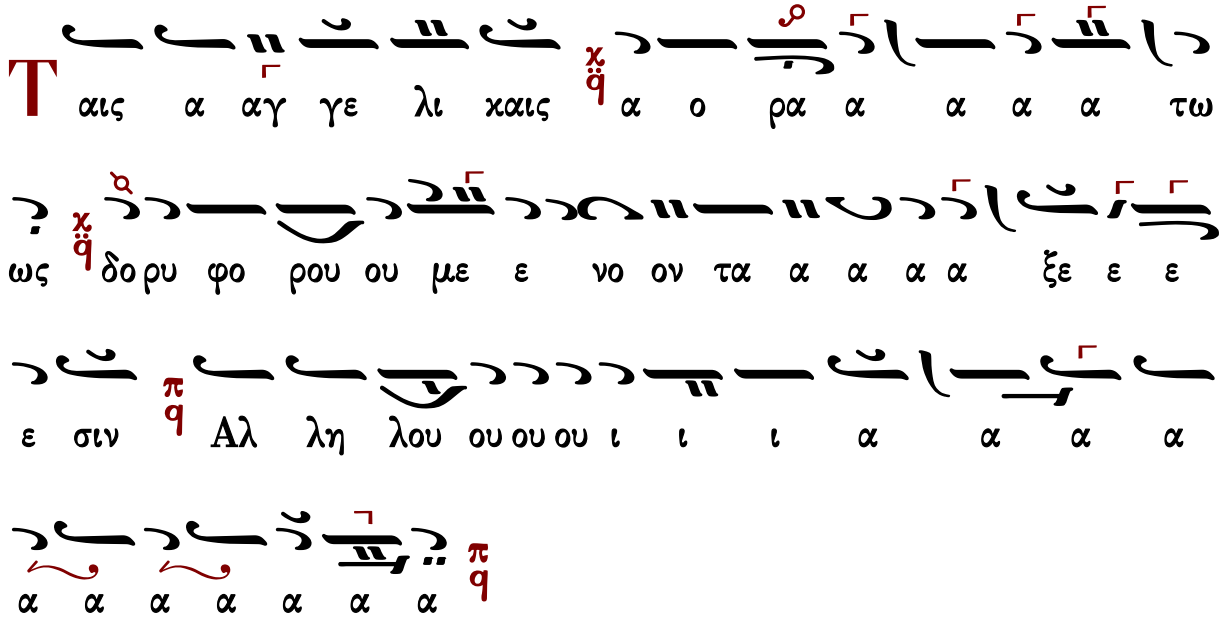

Λειτουργικὰ - Ἄξιόν ἐστιν

Πατριαρχικὰ

Ἦχος λ π ϊ Πα χ

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

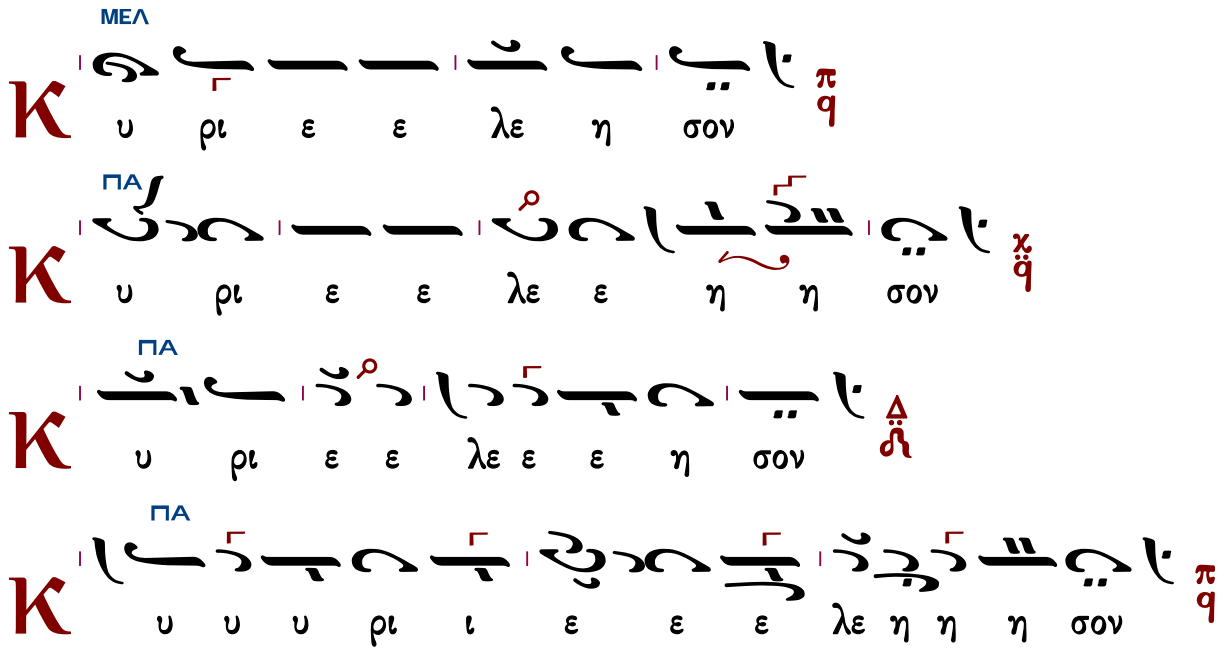

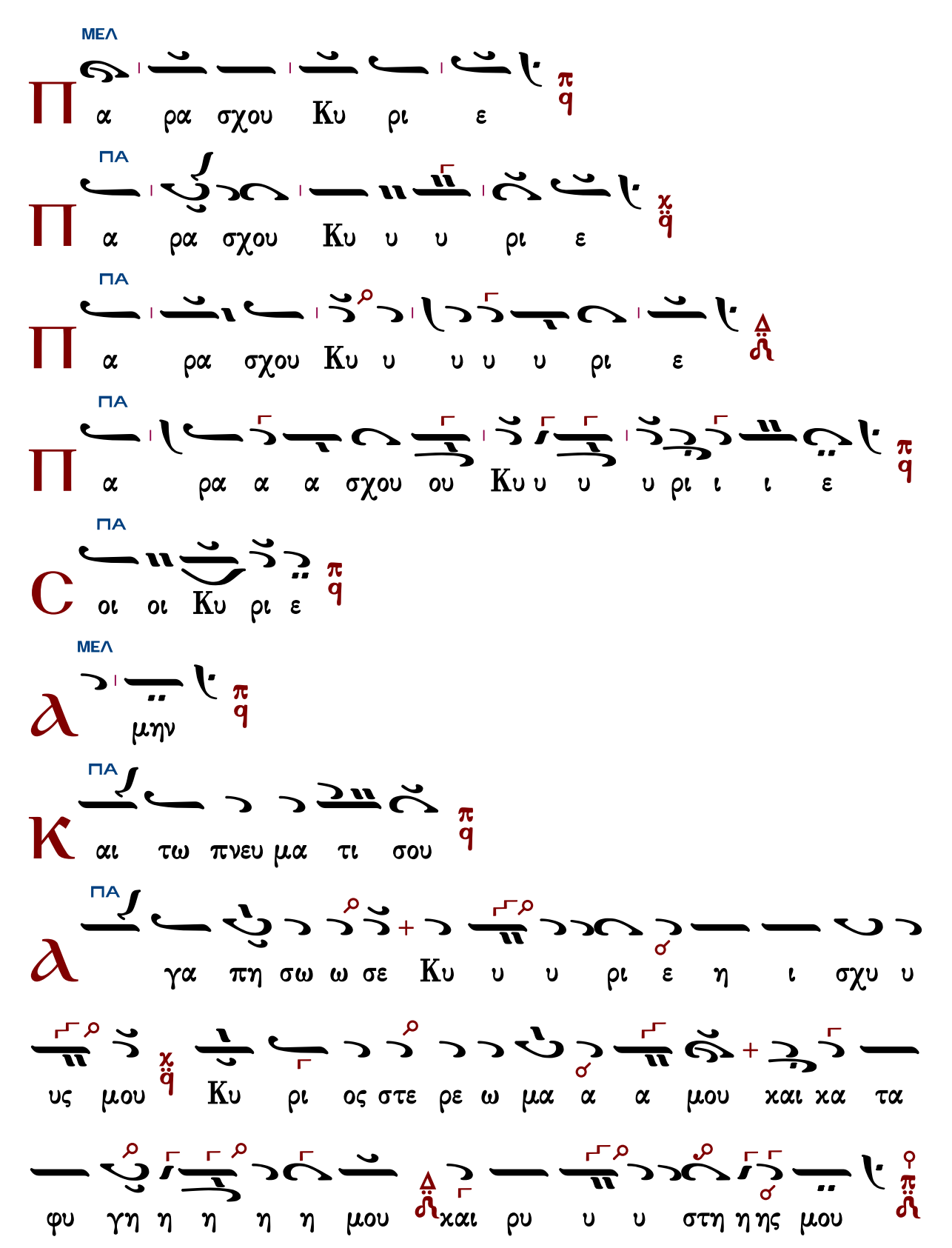
ΜΕΛ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε
ΠΑ
C οι οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
Α μην
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι σου
ΠΑ
Α γα πη σω ω σε Κυ υ υ ρι ε η ι σχυ υ
υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου χαι κα τα
φυ γη η η η η μου χαι ρυ υ υ στη η ης μου

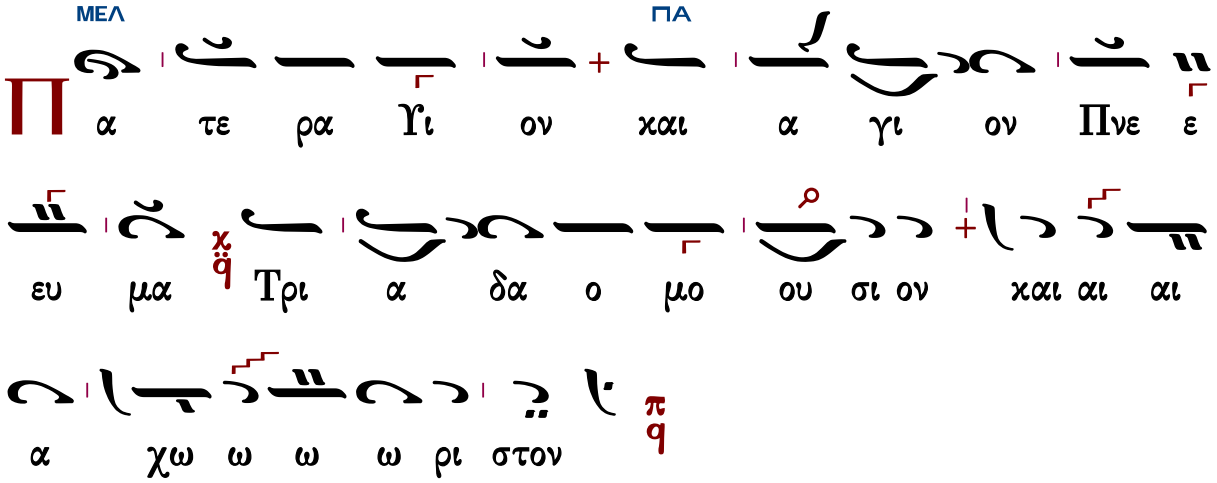

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

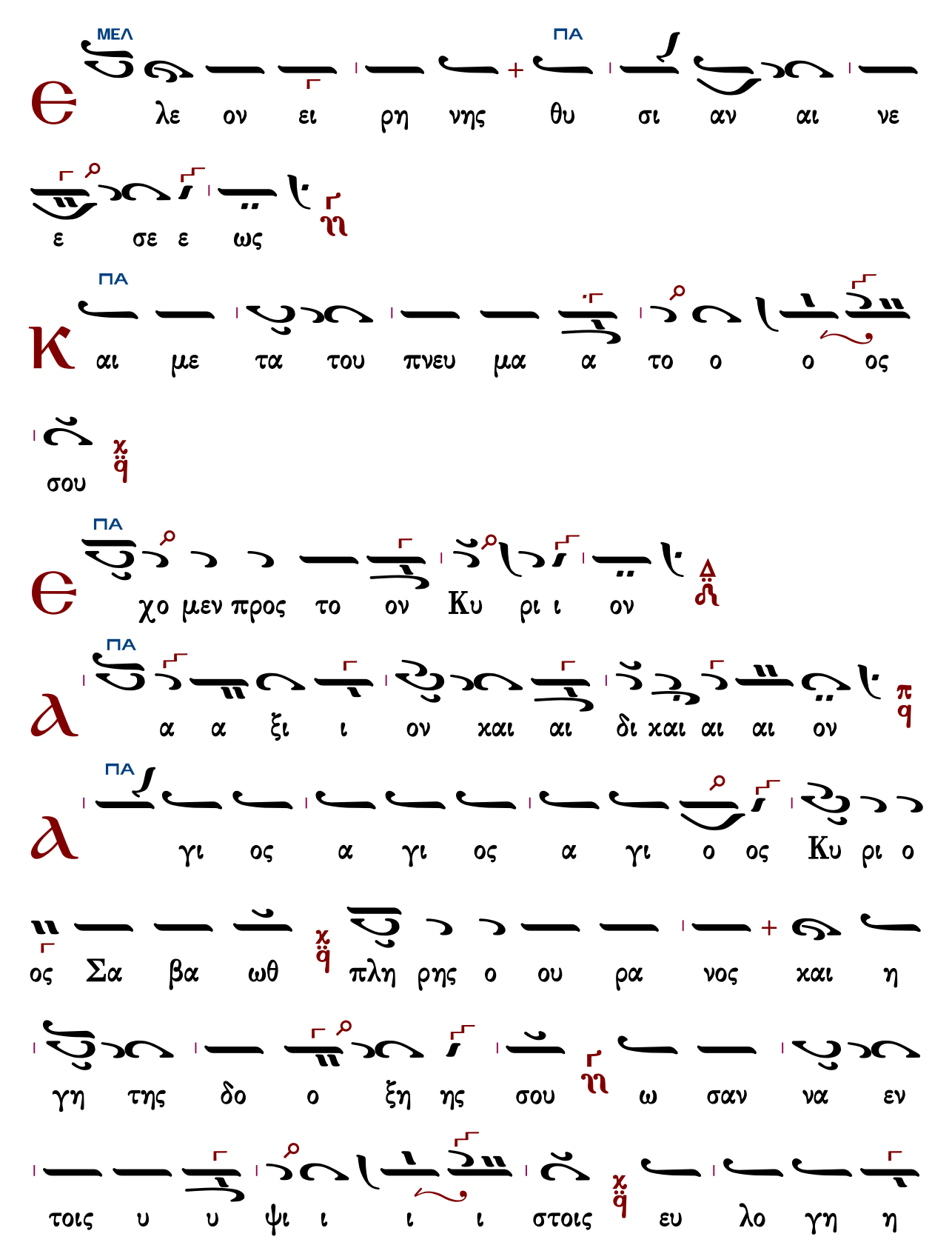
ΜΕΛ
ΠΑ
λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε
ε σε ε ως
ΠΑ
αι με τα του πνευ μα α το ο ο ος
σου
ΠΑ
χο μεν προς το ον Κυ ρι ι ον
ΠΑ
α α ξι ι ον χαι αι δι χαι αι αι ον
ΠΑ
γι ος α γι ος α γι ο ος Κυ ρι ο
ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος χαι η
γη της δο ο ξη ης σου ω σαν να εν
τοις υ υ ψι ι ι ι στοις ευ λο γη η

α α μα νο ο ο εν νος με ο ο χο ερ ο ο νος με
εν να σαν ω ου ι ι ι ρι ι Κυ ι τι
στοις ι ι ι ι ψι υ τοις
ΠΑ
μην
ΠΑ
μην
ΠΑ
ου ου ου ου μνου υ υ υ υ υ υ ε ε ε
ου ου ου ου γου λο ευ ε ε σε μεν
ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου ου μεν Κυ υ υ
α α α θα ο με ε δε αι αι χαι ε ε ρι υ υ
η η η ος ο ο ο ο ο ε Θε ο σου α

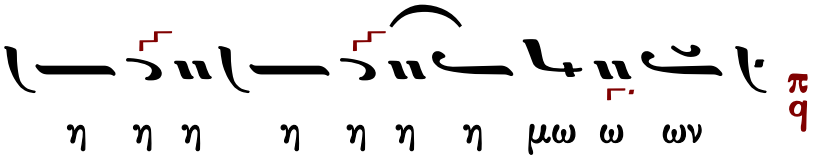

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Πατριαρχικὸ	Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Πανᾶ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Σουρλαντζῆ
Νεκταρίου μοναχοῦ	Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου

Πατριαρχικὸ

Ἦχος λ̇ π ϊ Πα

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

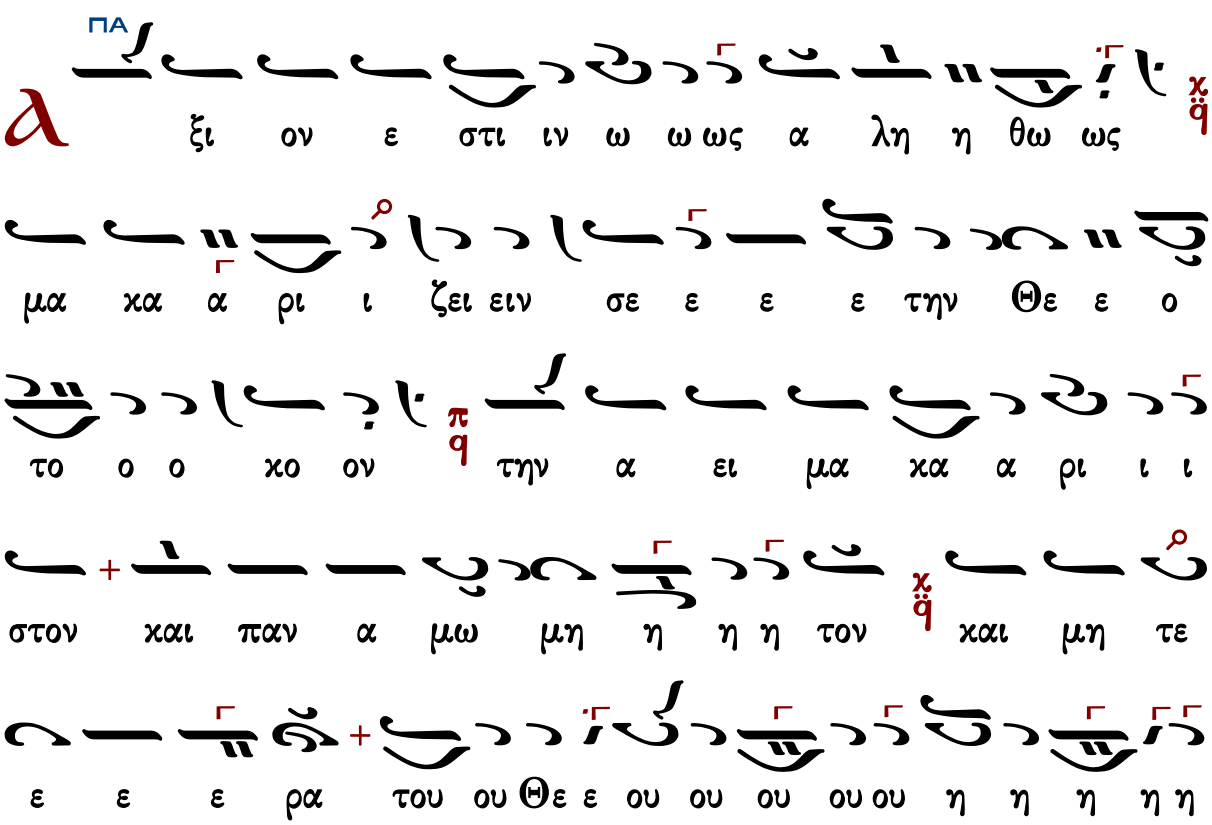

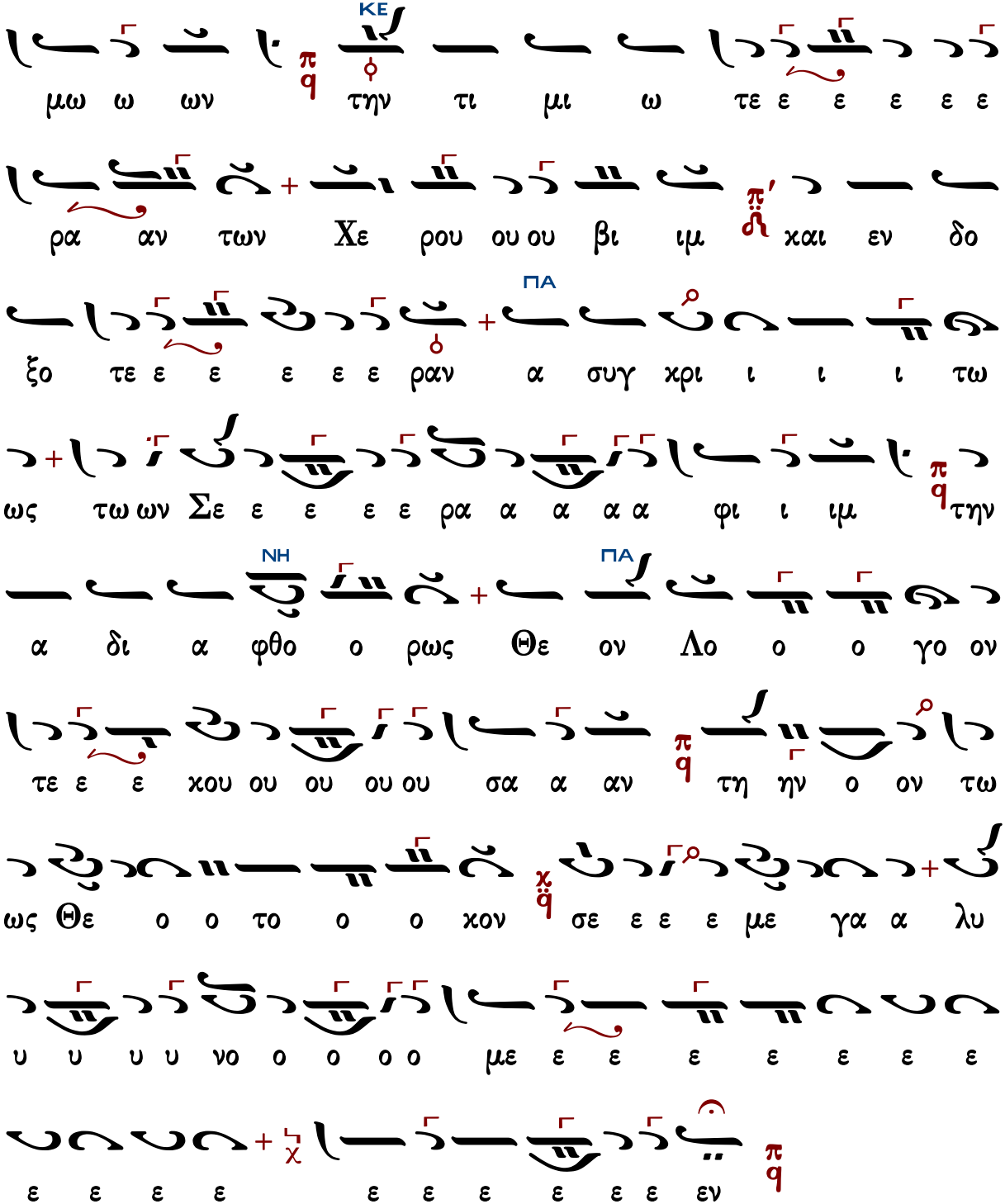

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Κε

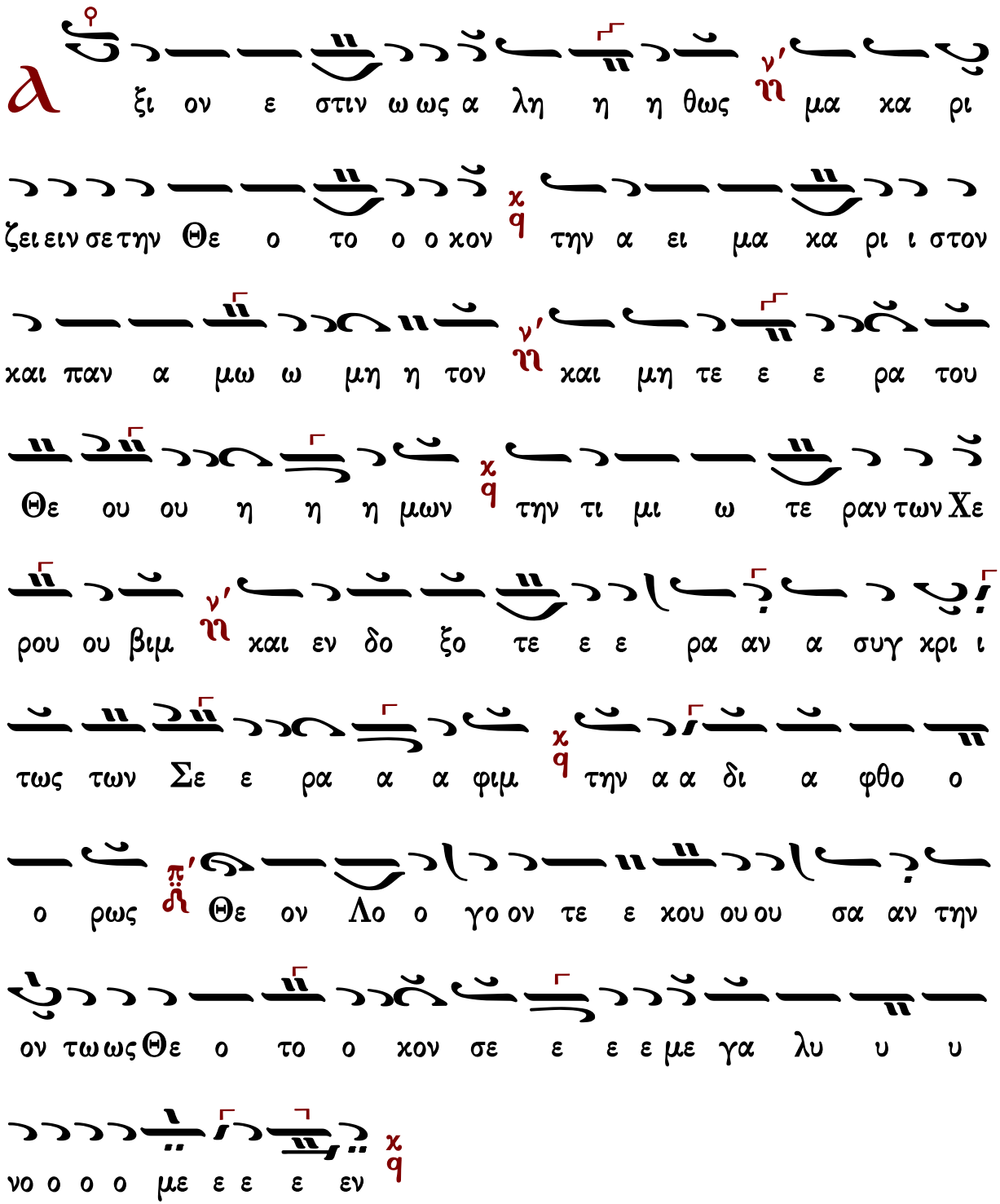
λ
ξι ον ε στιν ω ως α λη η η θως μα κα ρι
ζει ειν σε την Θε ο το ο ο χον την α ει μα κα ρι ι στον
και παν α μω ω μη η τον και μη τε ε ε ρα του
Θε ου ου η η η μων την τι μι ω τε ραν των Χε
ρου ου βιμ και εν δο ξο τε ε ε ρα αν α συγ χρι ι
τως των Σε ε ρα α α φιμ την α α δι α φθο ο
ο ρως Θε ον Λο ο γο ον τε ε κου ου ου σα αν την
ον τω ως Θε ο το ο χον σε ε ε ε με γα λυ υ υ
νο ο ο ο με ε ε ε εν

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παν. Κηλτζανίδου
1870 σ.48#

ΠΑ

λ ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ως μα κα ρι

ι ζει ει ειν σε την Θε ε ο ο ο το ο ο ο ο

χον την α ει μα κα α ρι ι ι στο ο ον και

ΔΙ ΠΑ

πα να α μω μη η το ον και μη τε ε ε ρα του

ου Θε ε ου ου ου ου ου η η η η μων την τι

μι ω τε ε ε ε ραν τω ω ων Χε ε ρου ου βι ιμ

ΚΕ

και εν δο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν α συγ

ΠΑ

χρι ι ι τω ως των Σε ε ρα α α φιμ την α δι α

φθο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο γο ο ον

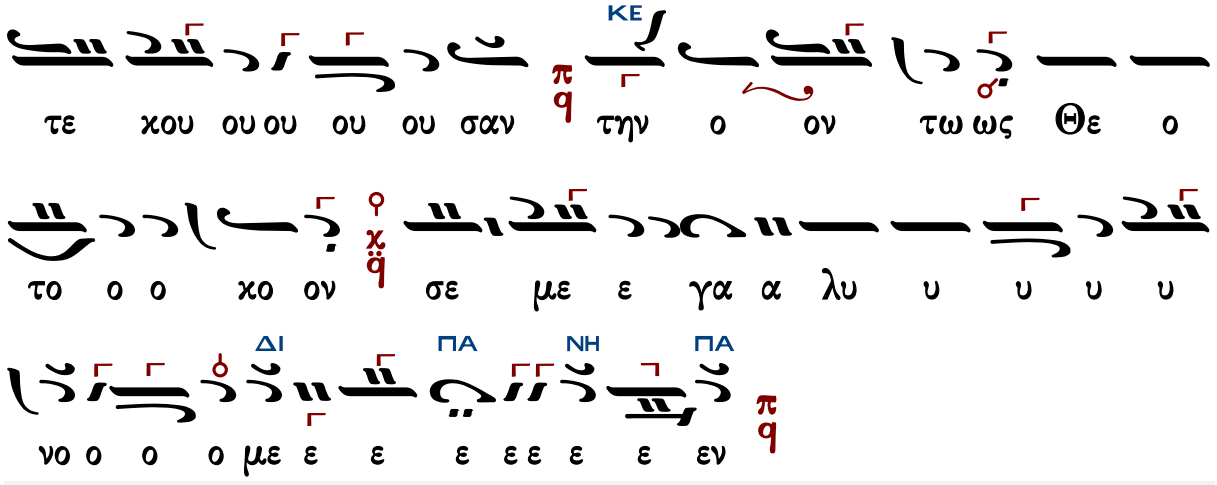

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μάρκου Βασιλείου τὸ «Πολίτικον» [Κων. Ι. Πανάς]

Ἦχος λ ϊ Πα

Κων. Ι. Πανά
Η Θεία και Ιερά Λειτουργία
1984 σ.165#

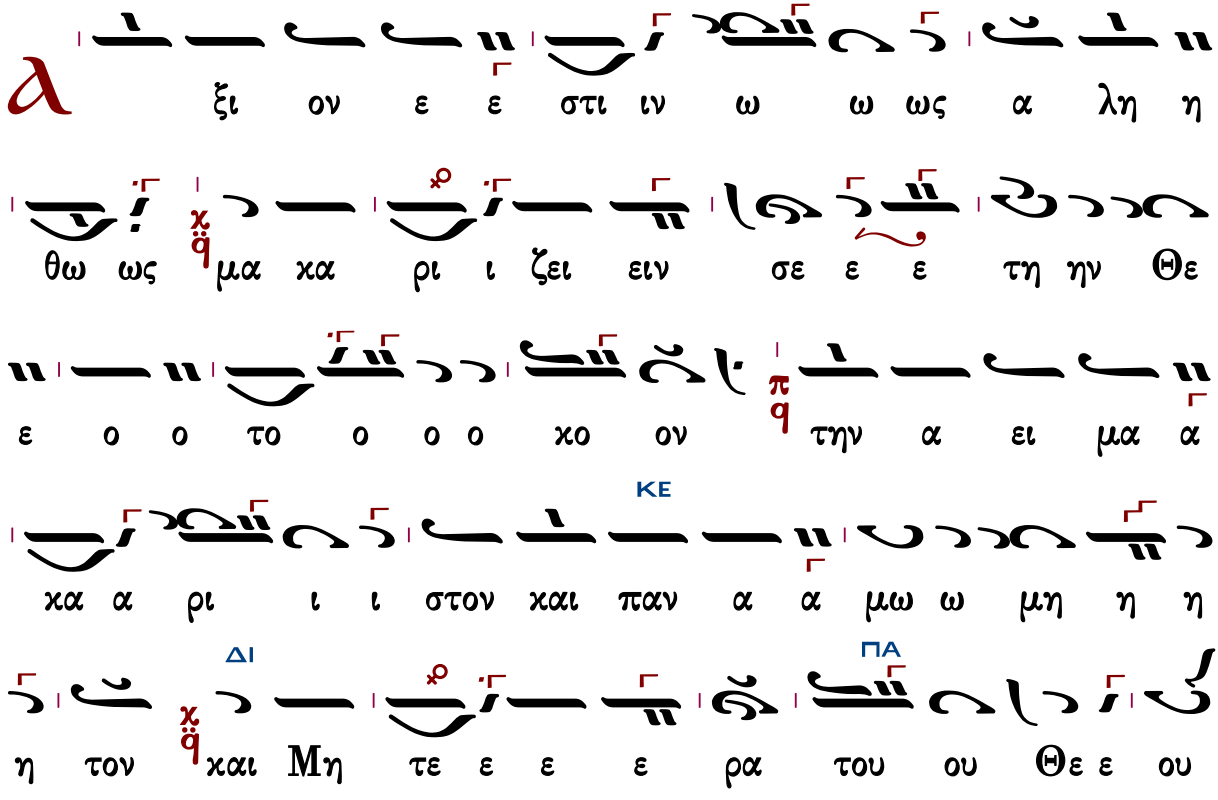

ΚΕ

τι την π/q μω ω ων η η η η η ου ου ου ου ου

των αν α α ρα ε ε ε ε ε τε ε ε ω μι

ε ε τε ξο δο εν χαι π'/q μι βι ου ου ρου Χε

ΠΑ

ΔΙ

ε ε ε ρα χ/q α συγ χρι ι ι ι τω ως τω ων

ΝΗ

α την π/q ι ιμ φι α α α α ρα ε ε ε ε ε Σε

ΚΕ

ο ο ο λο ον Θε ν/ρ ρως ο ο φθο α δι

ΠΑ

π/q αν α σα ου ου ου ου χου ε ε τε ον γο ο

ον χο ο ο το ο ο Θε ε ω ως ον η ην τη

ο ο ο ο ο υ υ υ υ υ λυ α γα ε με ε ε ε σε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χ/q ο με

Μάρκου Βασιλείου το «Πολίτικον» [Δημ. Σουρλαντζῆ]

Ἦχος λ ἀ Πα

Δ. Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.315#

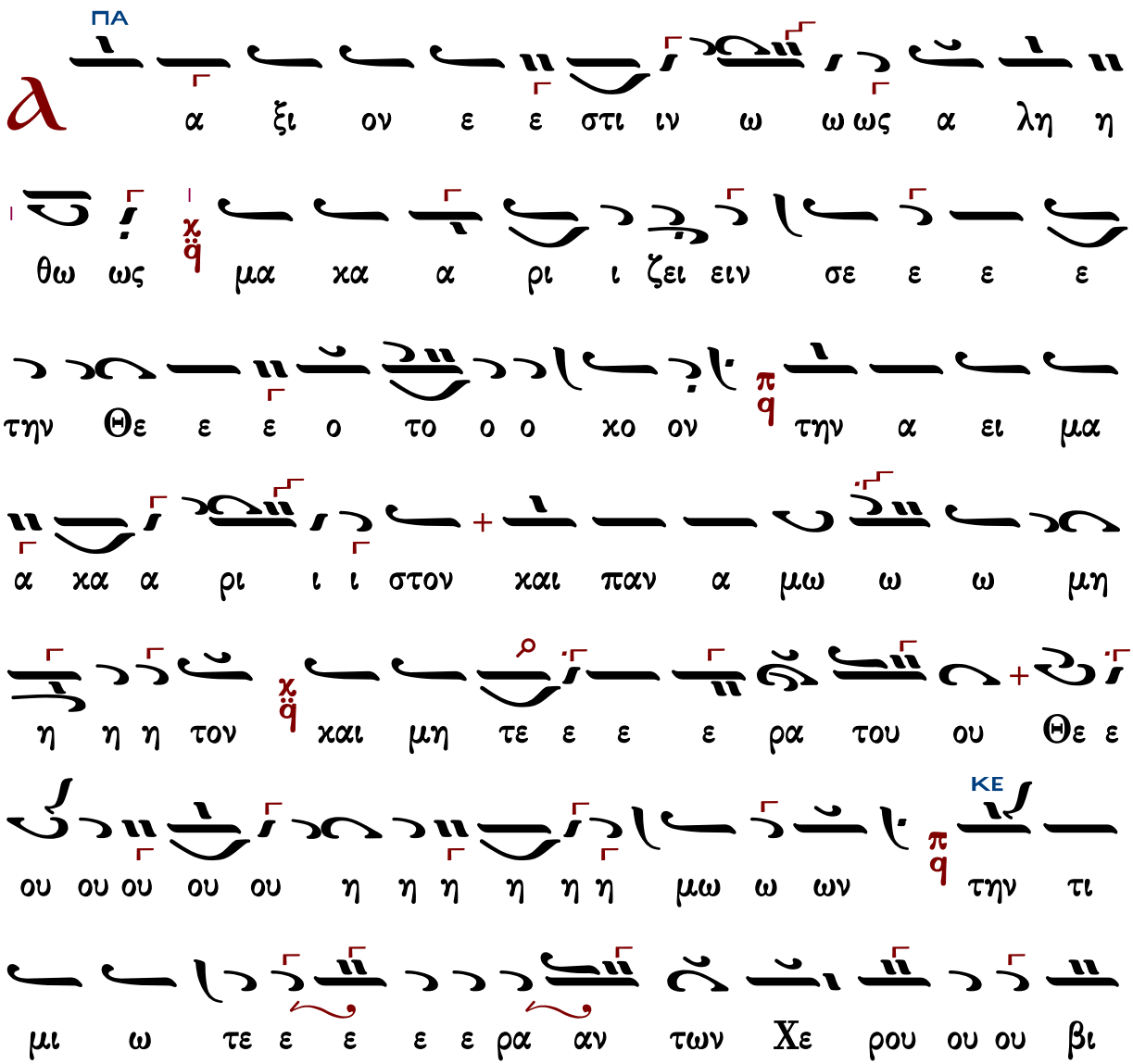

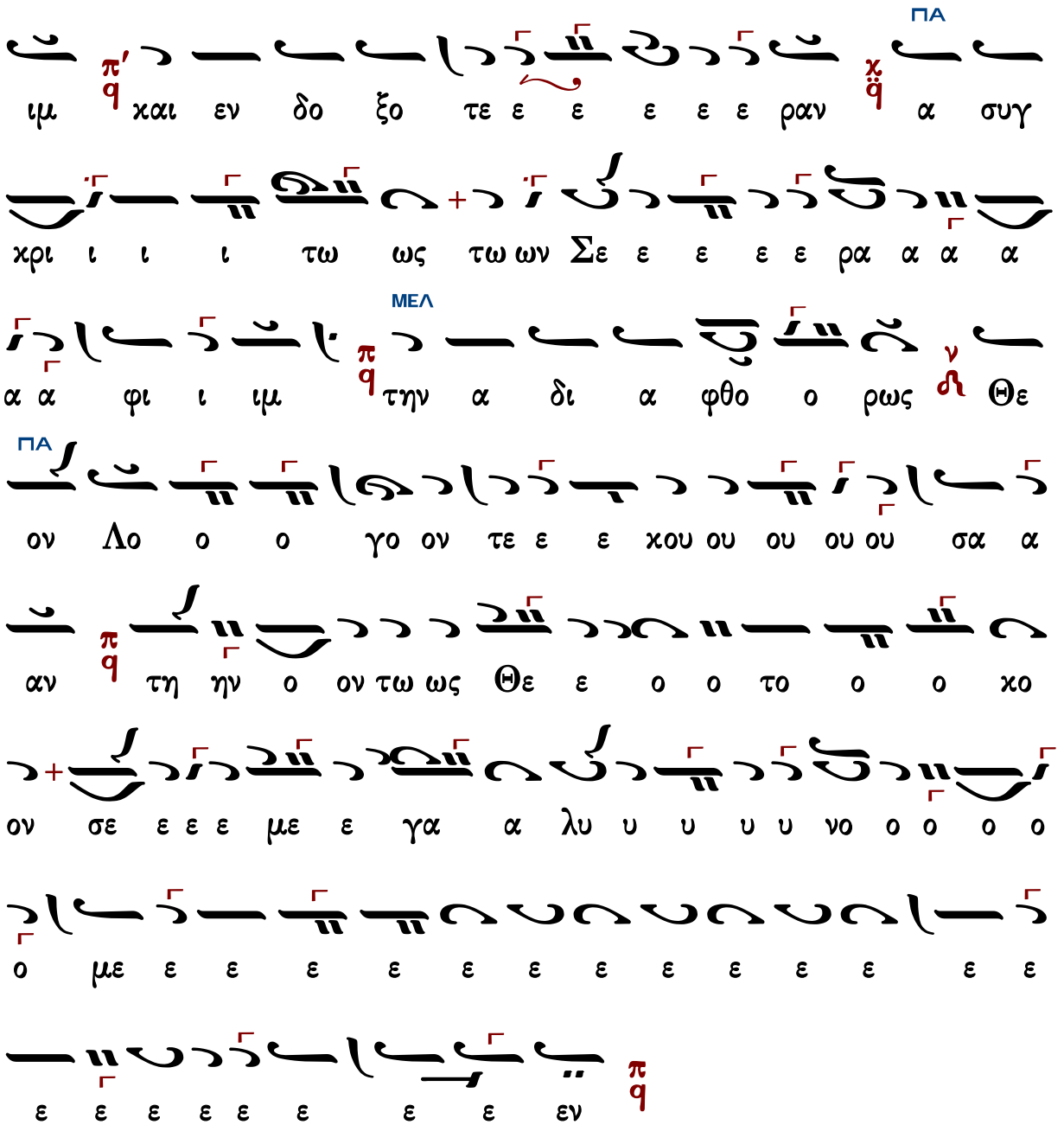

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου

Ἦχος λ π ϋ q χ

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.511*

λε ε ε

λ ξι ον ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως

μα κα ρι ι ζει ειν σε ε τη ην Θε ο το ο

ο ο ο ο ο ο κο ο ον την α ει μα κα ρι

ι στον και παν α μω ω μη η το ο ον και μη τε

ε ρα α του Θε ε ου ου ου ου ου ου ου η η

μω ω ων την τι μι ω τε ε ε ρα α

αν των Χε ε ρου ου βι ιμ και αι ε εν δο ο

ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ χρι ι ι ι τω

ως τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α φι ι ιμ την

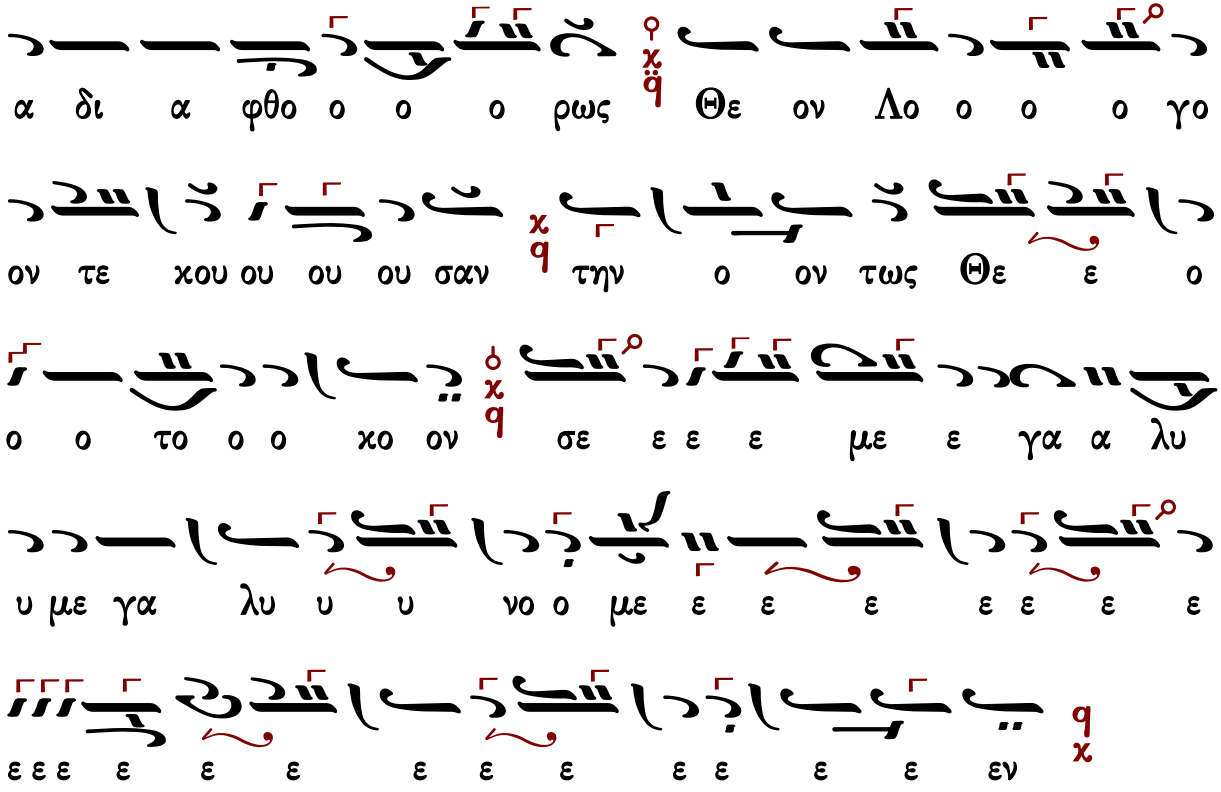

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γερασίμου Κανελλίδου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία 2006 σ.310#

ἐναρμόνιος

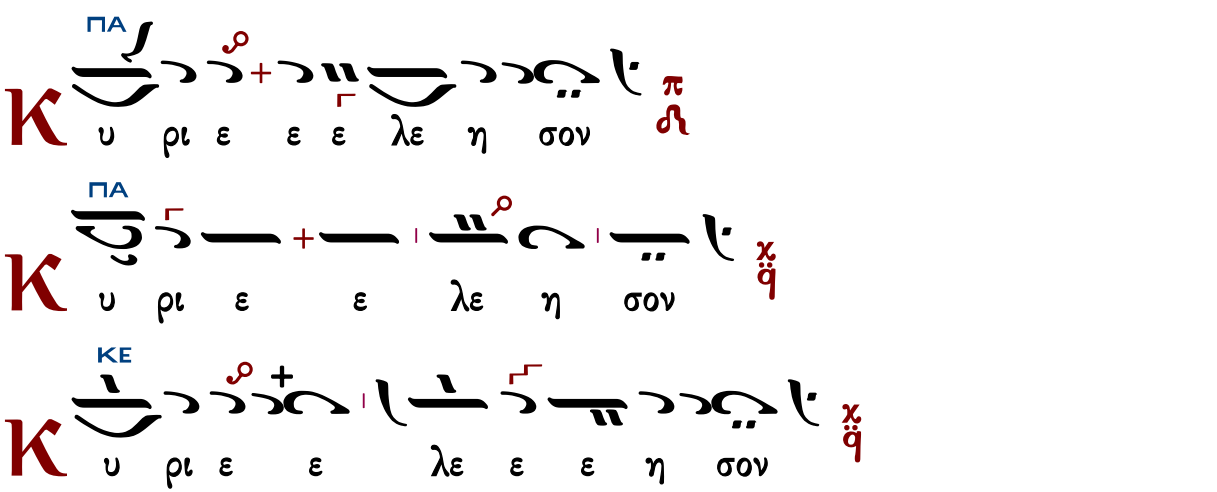

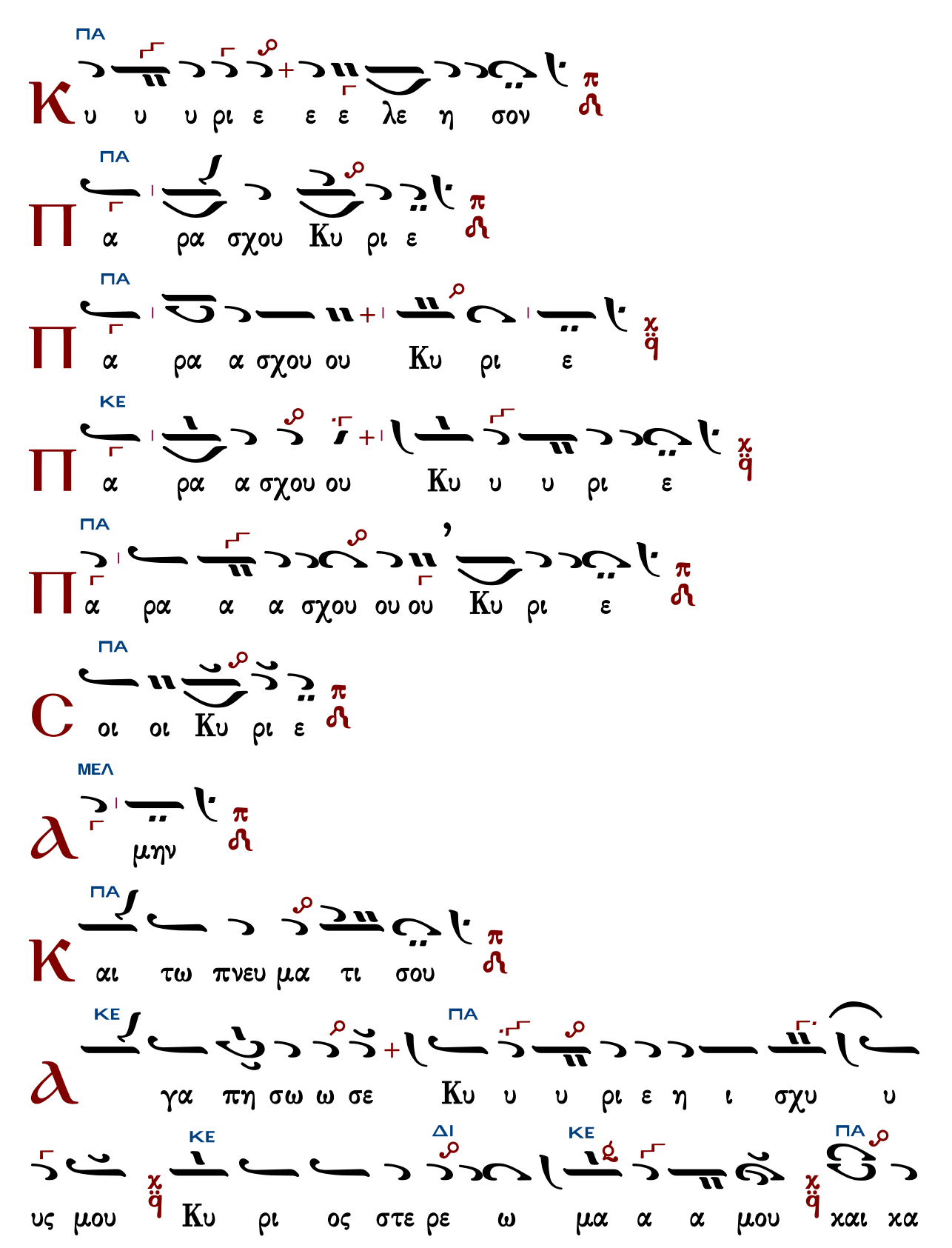
ΠΑ
Κ υ υ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ ρι ε
ΚΕ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α α σχου ου ου Κυ ρι ε
ΠΑ
C οι οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
α μην
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι σου
ΚΕ
α γα πη σω ω σε
ΠΑ
Κυ υ υ ρι ε η ι σχυ υ
υς μου
ΚΕ
Κυ ρι ος στε ρε ω
ΔΙ
ΚΕ
μα α α μου
ΠΑ
και κα

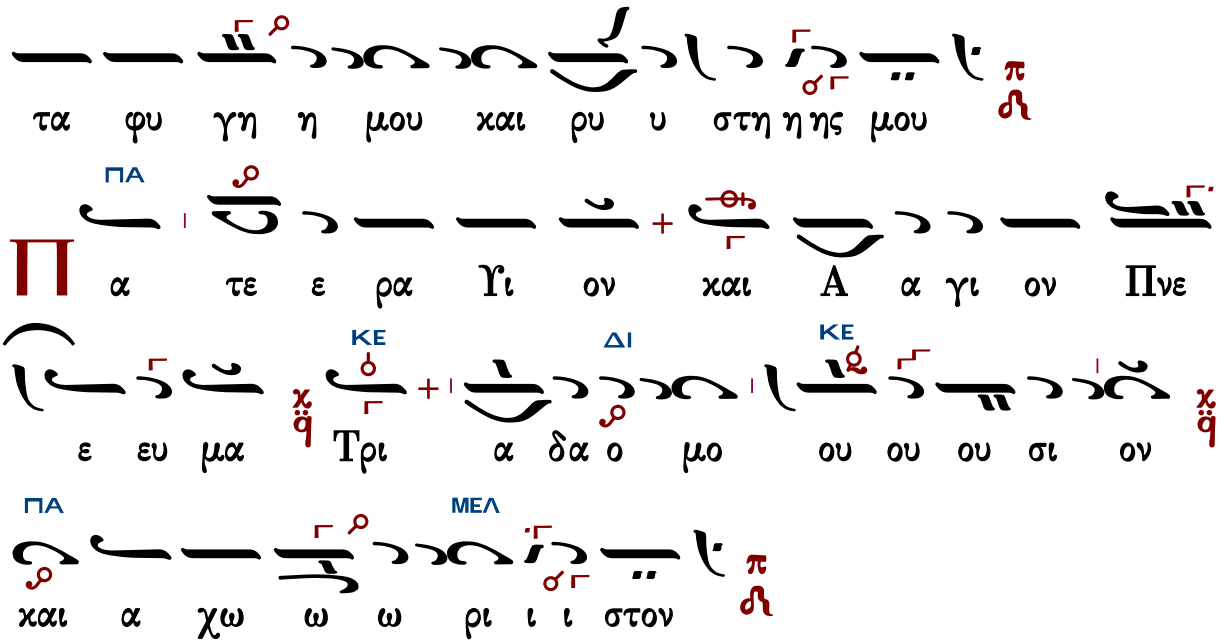

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

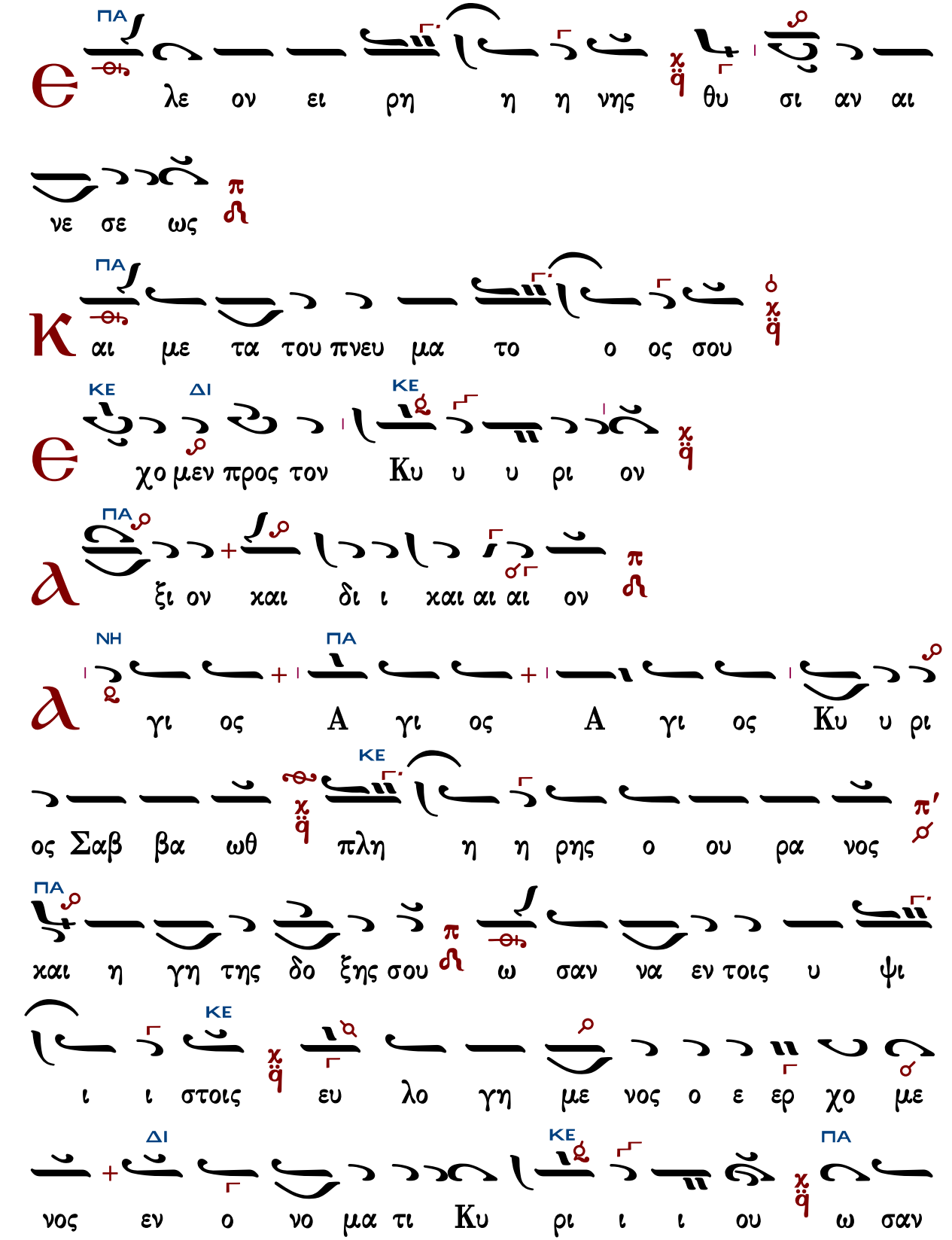

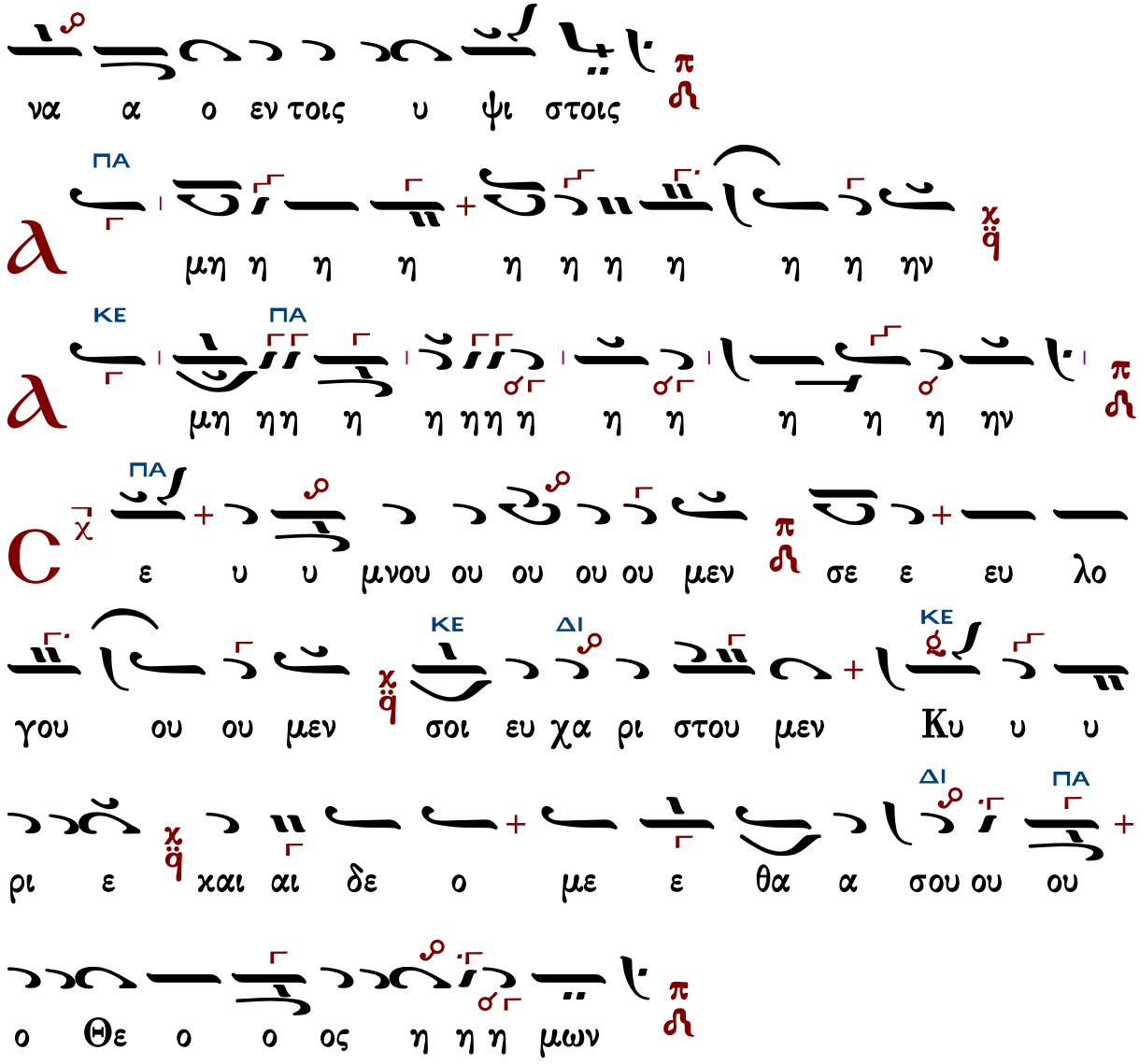

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Γεωργίου Καραντζεκκλησιώτου

Ἦχος λ ϋ Πα

Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία
Δημοσθένους Παϊκοπούλου
2006 σ.313#

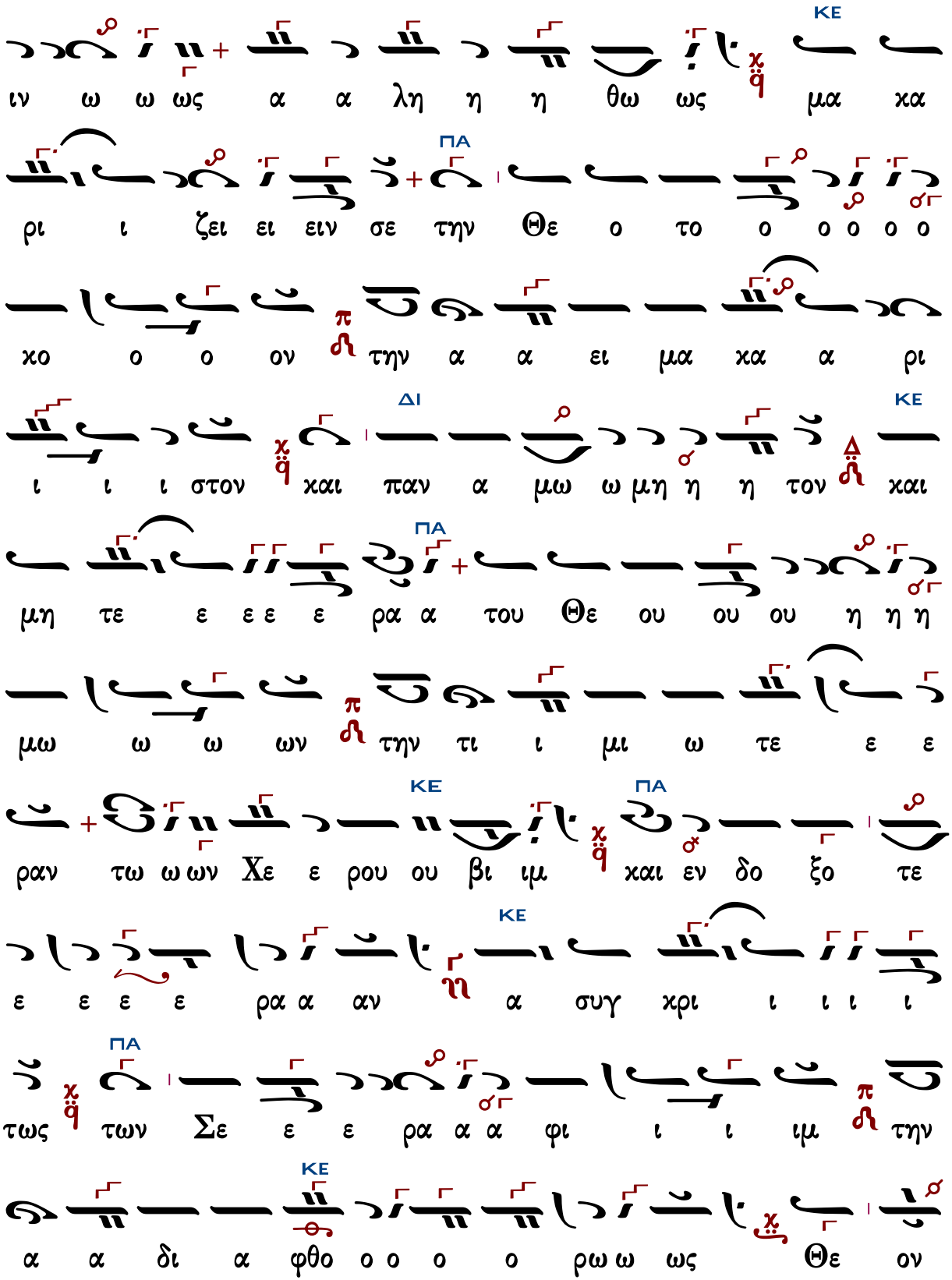
ΚΕ
χα κα μα ως ως θω η η λη α α ως ω ω ιν
ΠΑ
ο ο ο ο ο το Θε την σε ειν ει ζει ι ρι
ρι α α ει μα κα α ρι
π
ον την ο ο ο κο
ΚΕ
ΔΙ
και τον η η η μη ω μω α παν και στον ι ι ι
ΠΑ
η η η ου ου ου Θε του α ρα ε ε ε ε τε μη
ε ε τε ι μι ι τη ν π ον ω ω ω μω
ΠΑ
ΚΕ
τε ξο δο εν και χ ι μι βι ου ρου ε Χε ω ων τω ραν
ΚΕ
ι ι ι ι χρι συγ α ν η ρα α ε ε ε ε
ΠΑ
π
η ν τη ι ι φι α α ρα ε ε ε Σε ων τω ς τω
ΚΕ
ν ο Θε ω ω ρω ο ο ο ο φθο α δι α α α

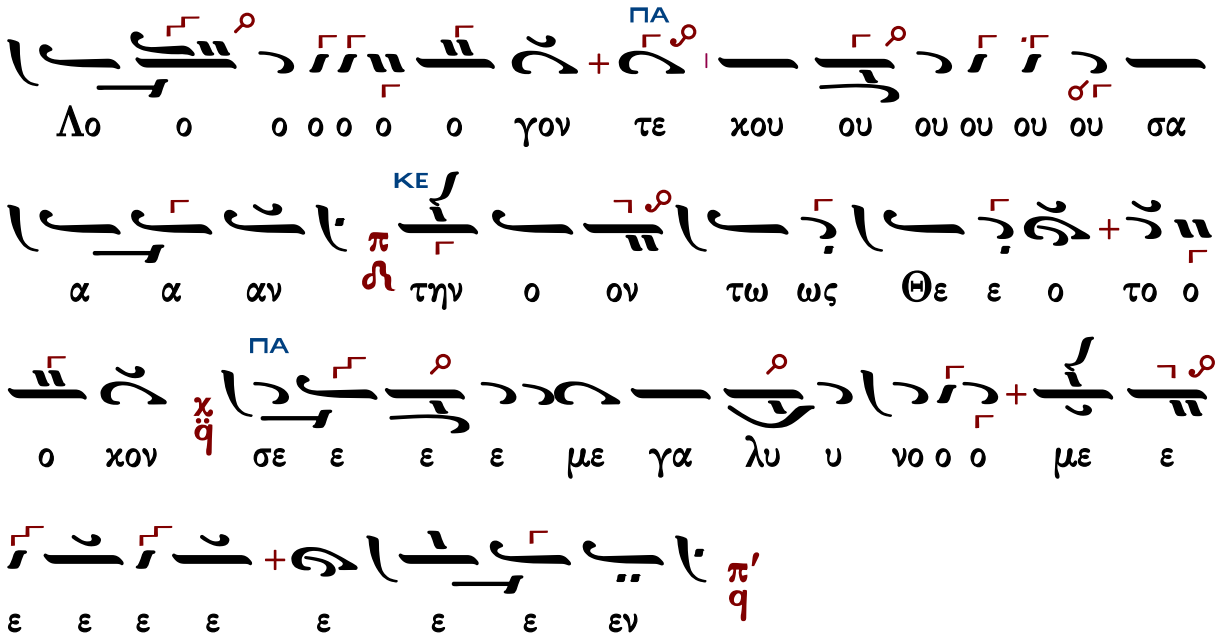

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ἀ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής,
Γ'Θεία Λειτουργία 2006 σ.319#

Ἀτζέμ Κιουρντί

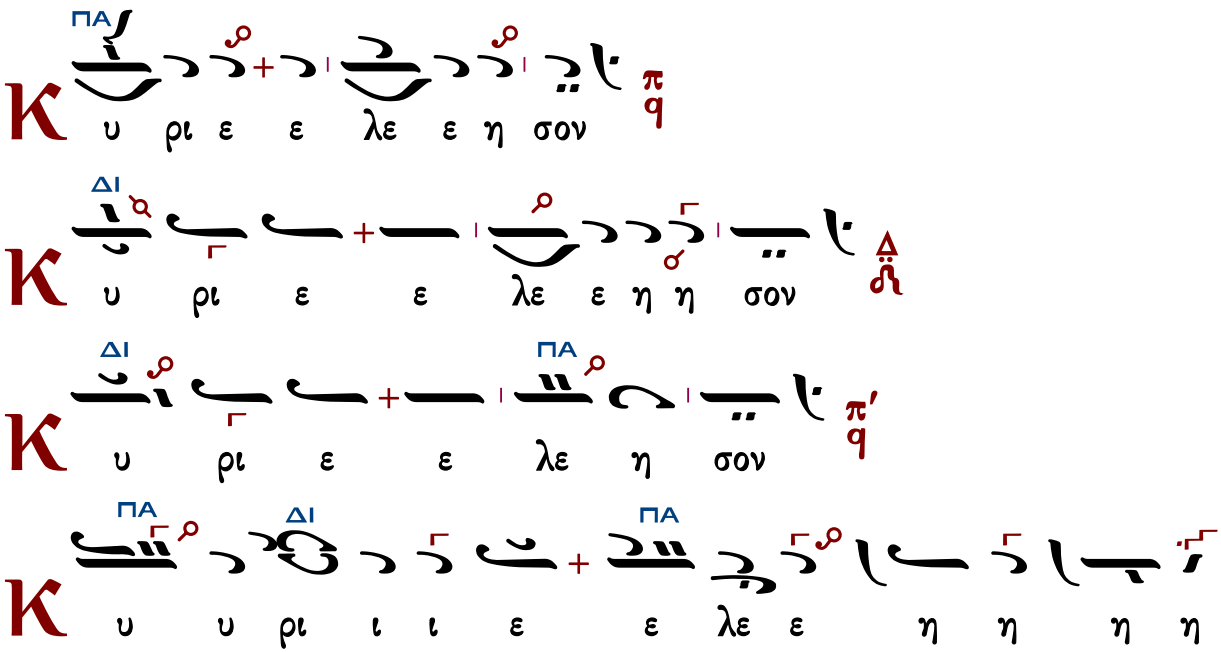

σον

Π ΔΙ α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε

Π ΔΙ ΠΑ α ρα σχου Κυ ρι ι ι ε

Π ΠΑ ΔΙ ΠΑ α ρα α α α α σχου Κυ υ ρι ι ι ι ε

C ΔΙ οι Κυ ρι ε

α μην

Κ ΠΑ ΔΙ ΠΑ αι τω πνευ μα τι σου

α ΠΑ γα πη σω σε Κυ υ υ ρι ε η ι σχυ υ

υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου

ΔΙ ΠΑ χαι χα τα φυ γη η η η η μου χαι ρυ υ στη η

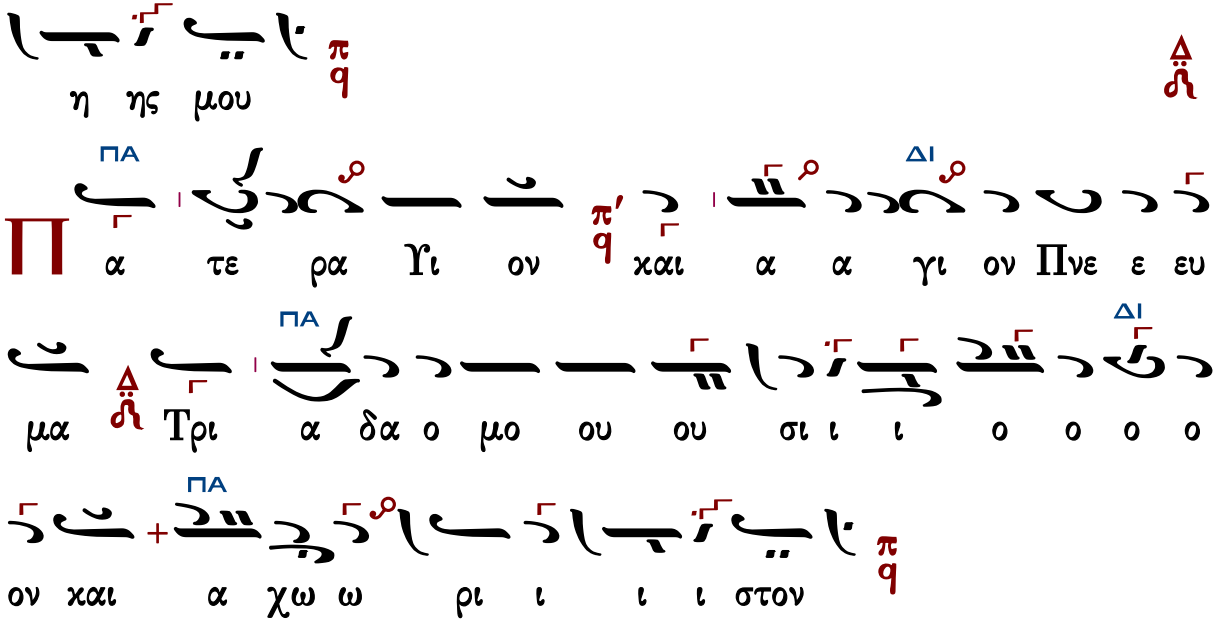

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

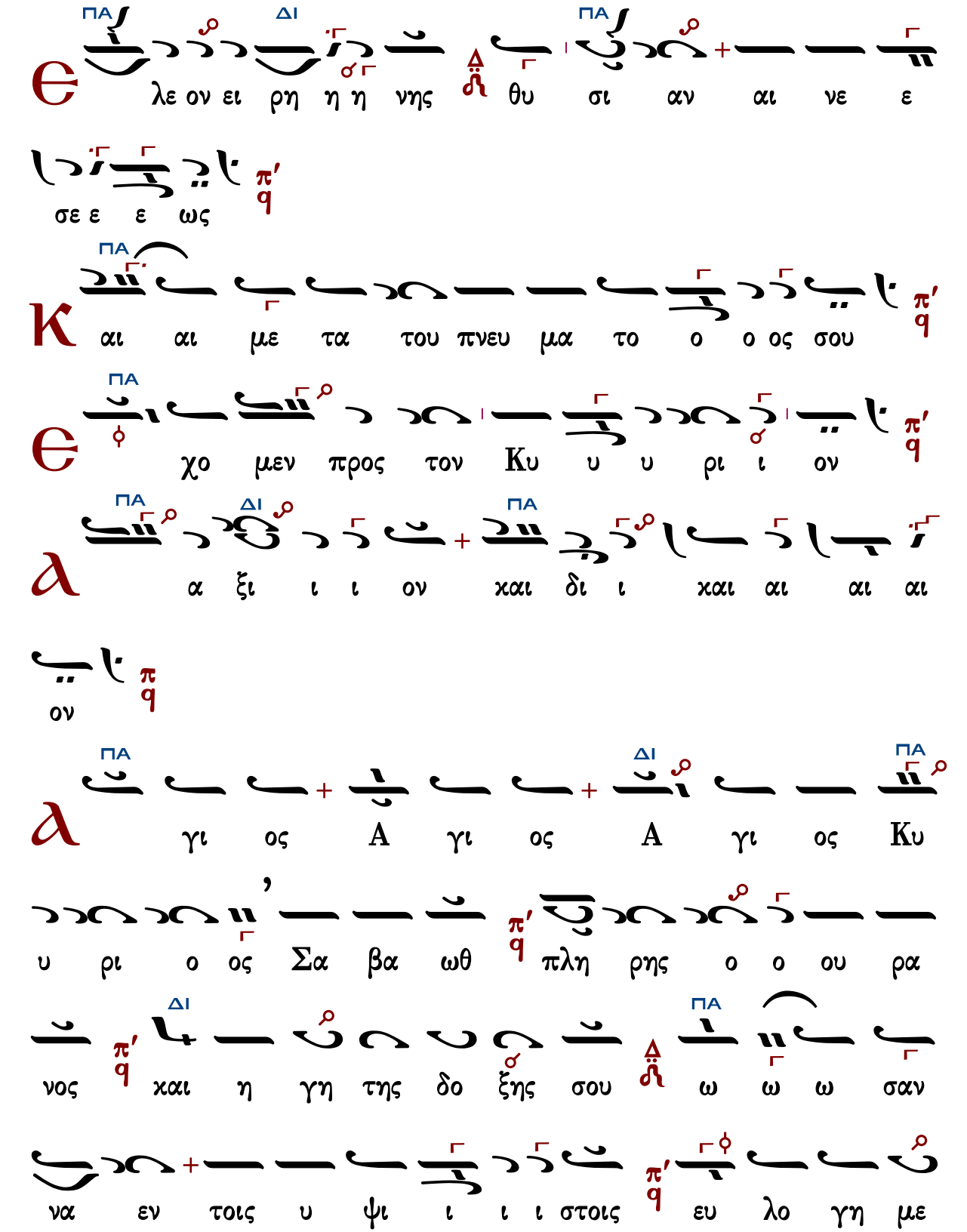

μα νο ο εν νος ε με ο χο ερ ο νος +

ν ε ε ε

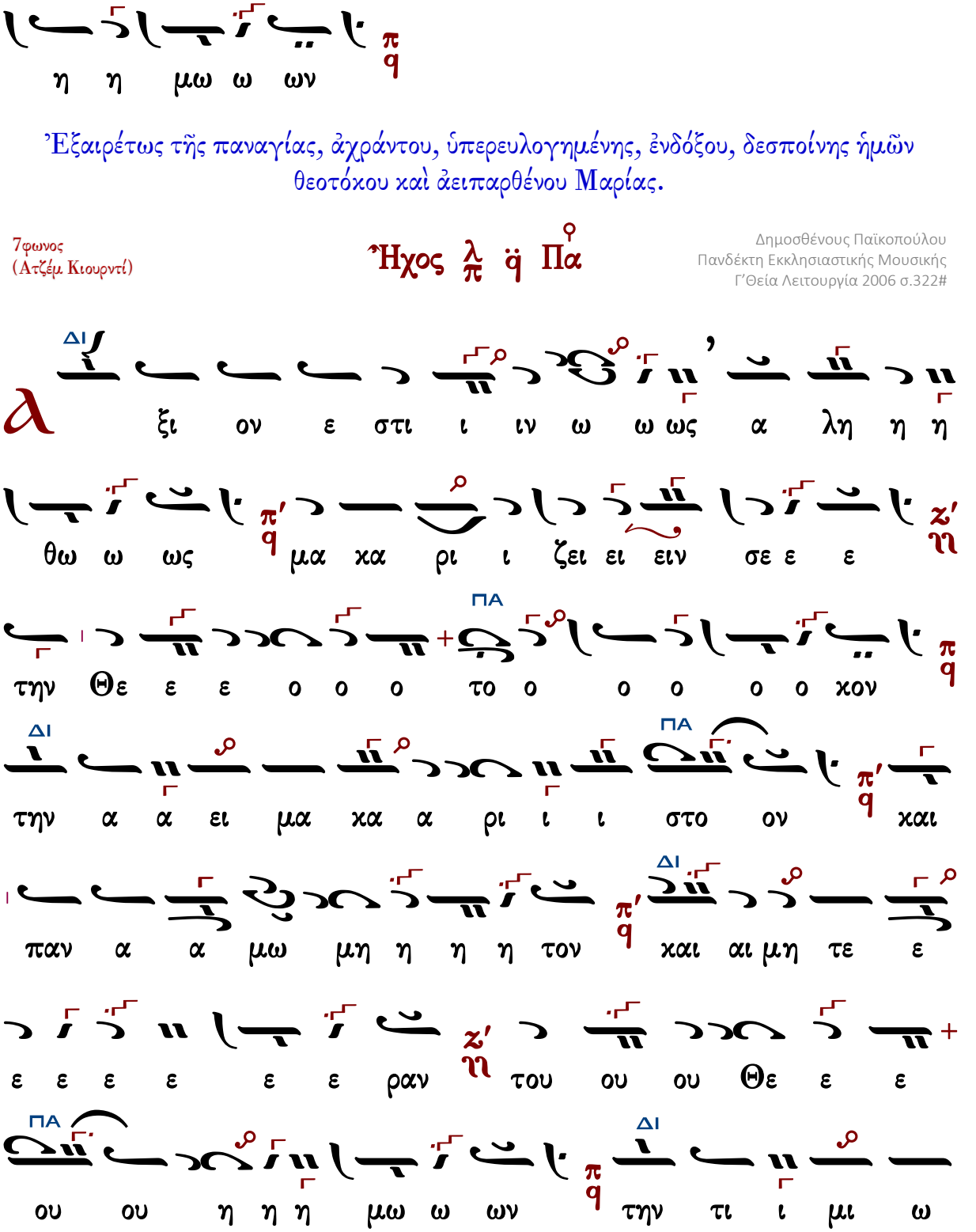
η η μω ω ων
Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.
7φωνος
(Ατζέμ Κιουρντί)
Ἦχος λ ϋ Πα
Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄Θεία Λειτουργία 2006 σ.322#
ΔΙ
ξι ον ε στι ι ιν ω ω ως α λη η η
θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ειν σε ε ε
ΠΑ
την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο ο κον
ΔΙ
ΠΑ
την α α ει μα κα α ρι ι ι στο ον και
ΔΙ
παν α α μω μη η η η τον και αι μη τε ε
ε ε ε ε ε ε ραν του ου ου Θε ε ε
ΠΑ
ΔΙ
ου ου η η η μω ω ων την τι ι μι ω

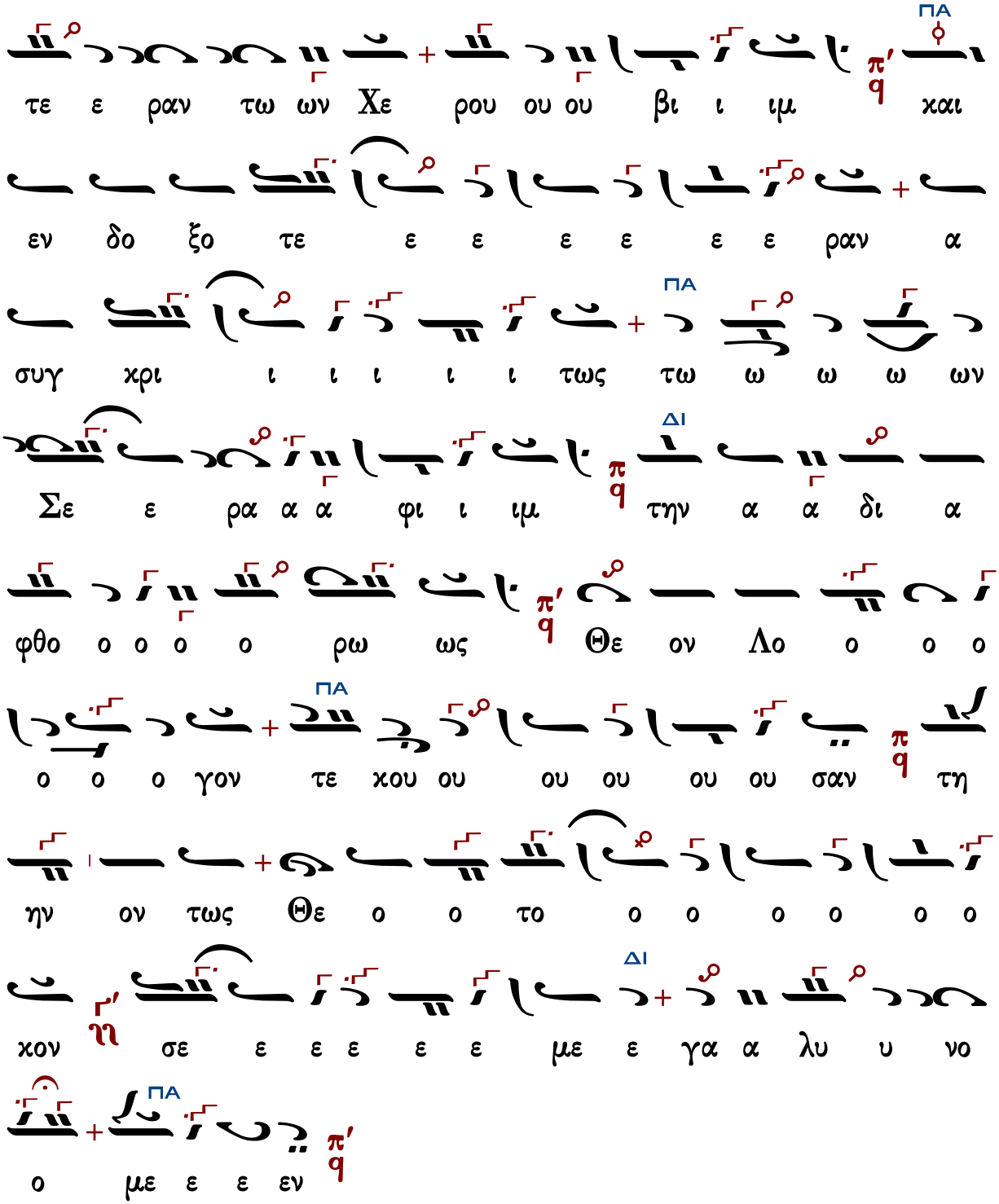

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ π ϋ ♀ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013, σ.98#

Φρύγιος

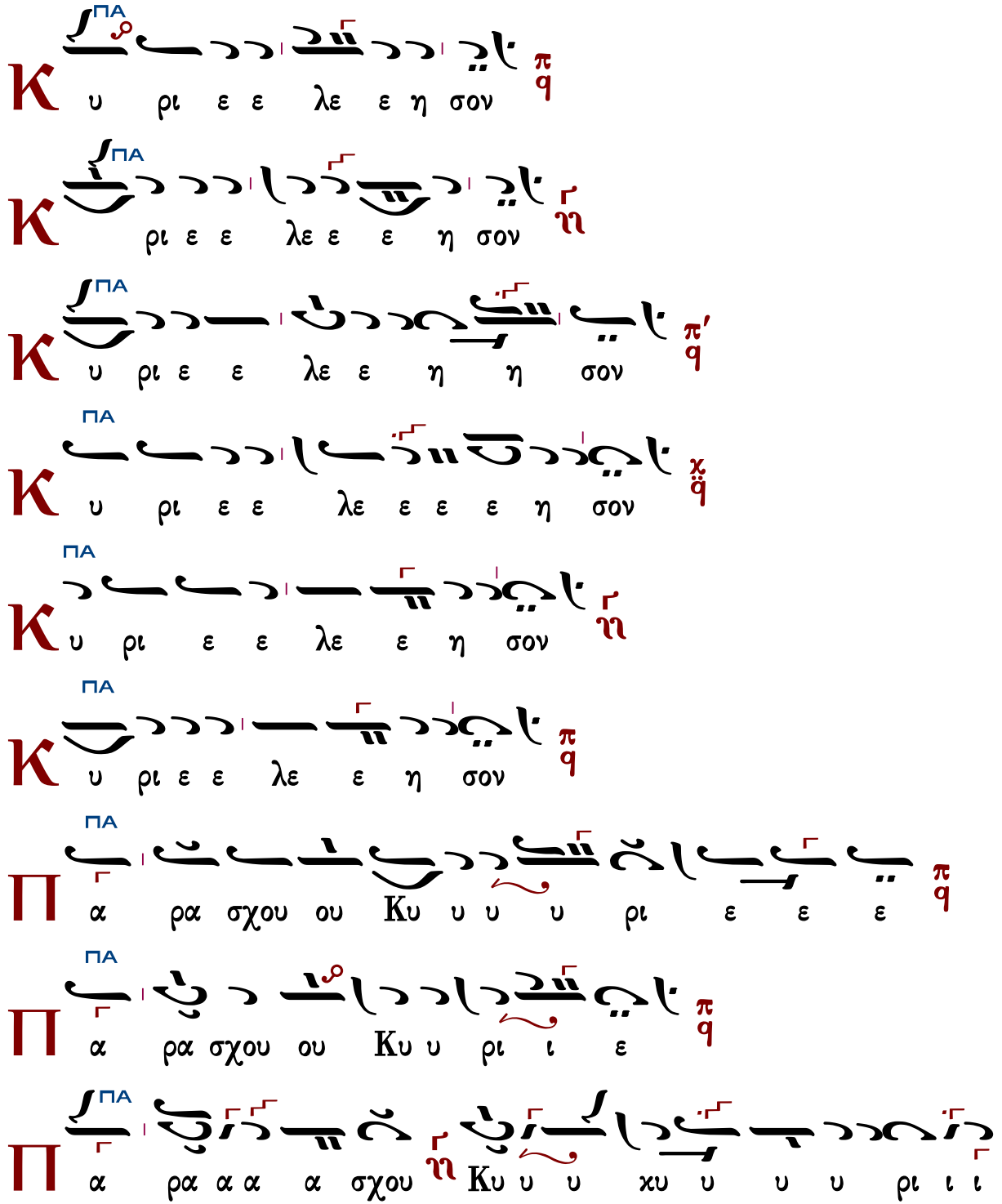

ΔΙ
ΠΑ
Π
α ρα α α α α σχου Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ΠΑ
Π
α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ ρι ι ι ε
ΔΙ
ΠΑ
Π
α ρα α α α α σχου Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ΠΑ
C
οι Κυ ρι ι ι ε
ΜΕΛ
α
μην
ΠΑ
Κ
χαι τω πνευ μα τι ι σου
ΠΑ
α
γα πη η σω σε Κυ ρι ι ε ε ε η ι ι

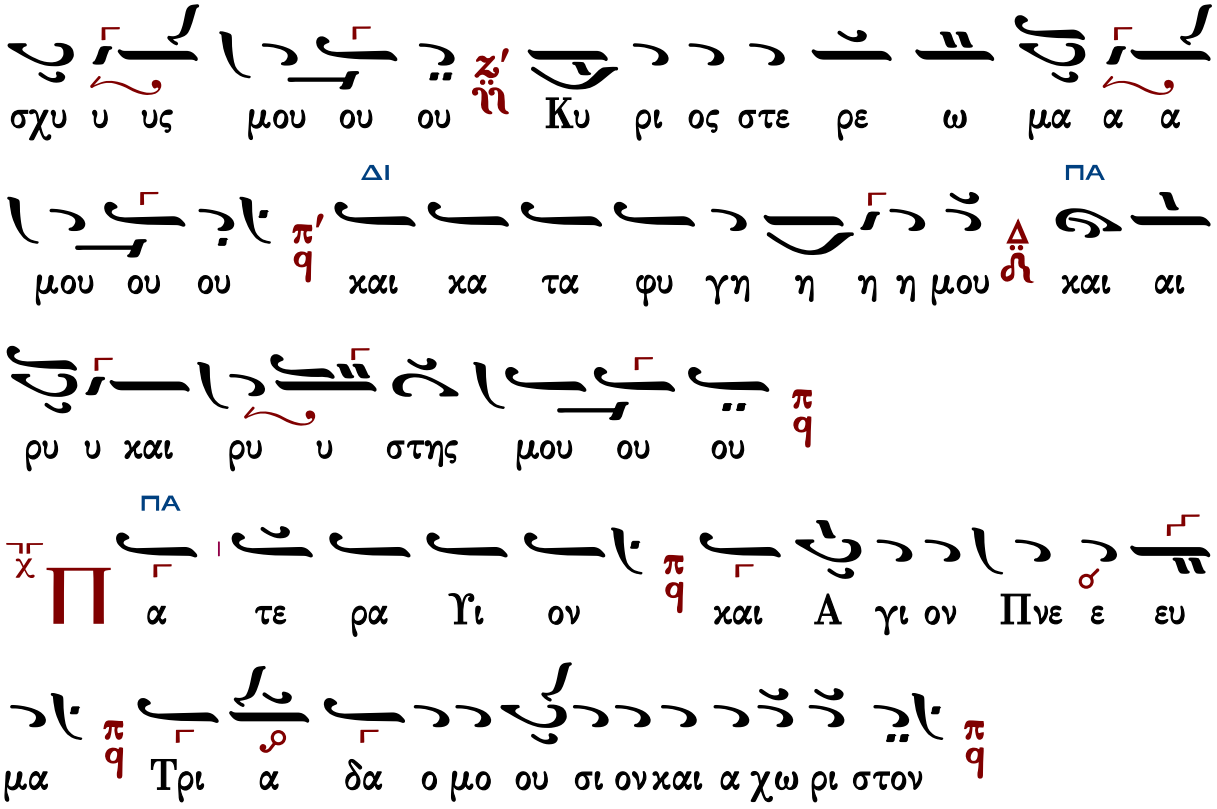

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

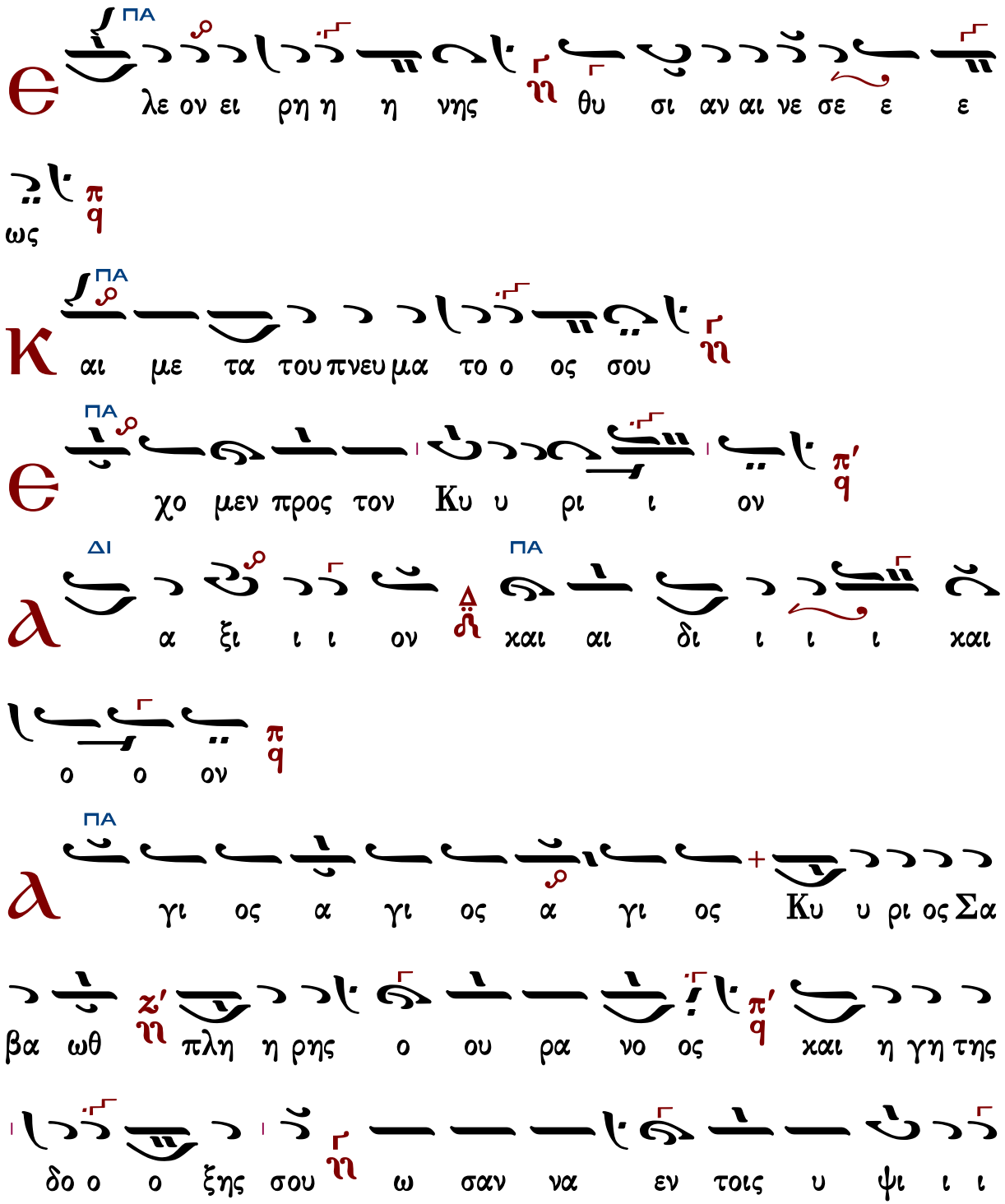

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π ϊ ♀ Πα Φρύγιος χ

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.102#

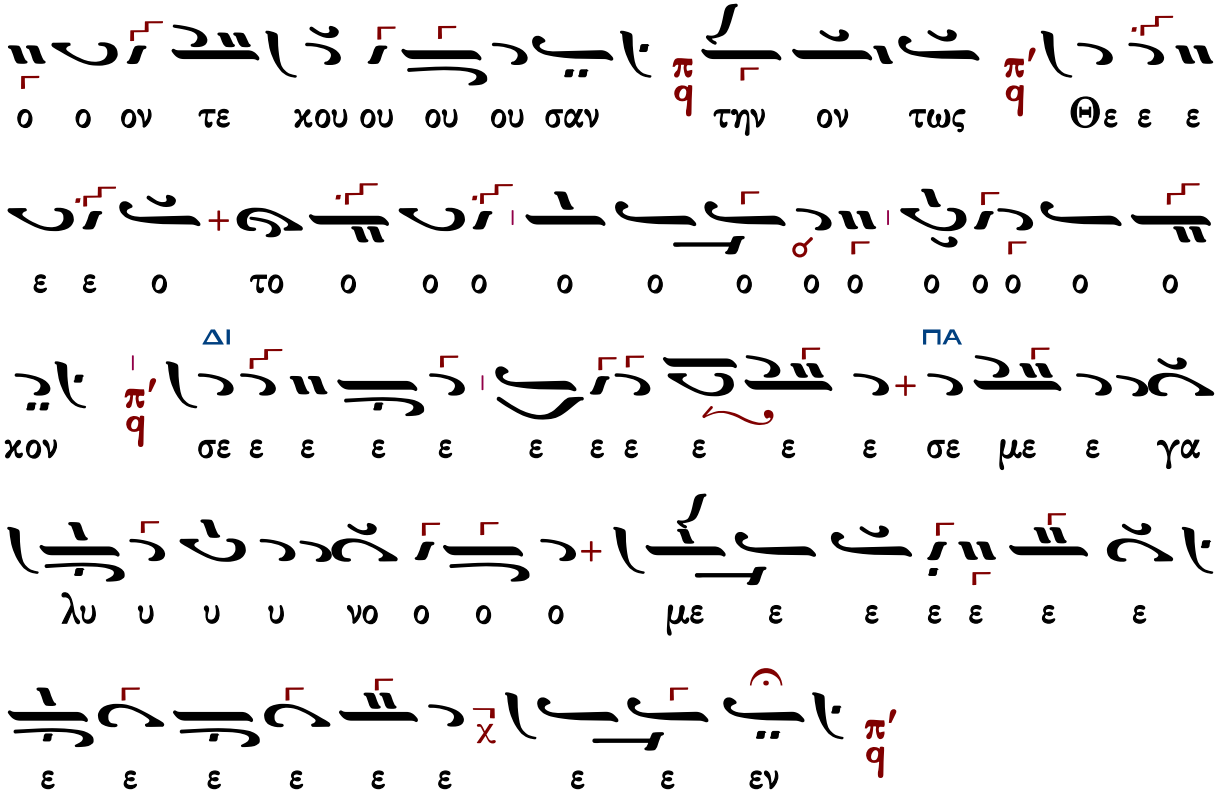

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γερασίμου Κανελλίδου
(διασκευὴ Κουντιάδου)

Ἦχος λ̀ π̀ ο̈ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.44*

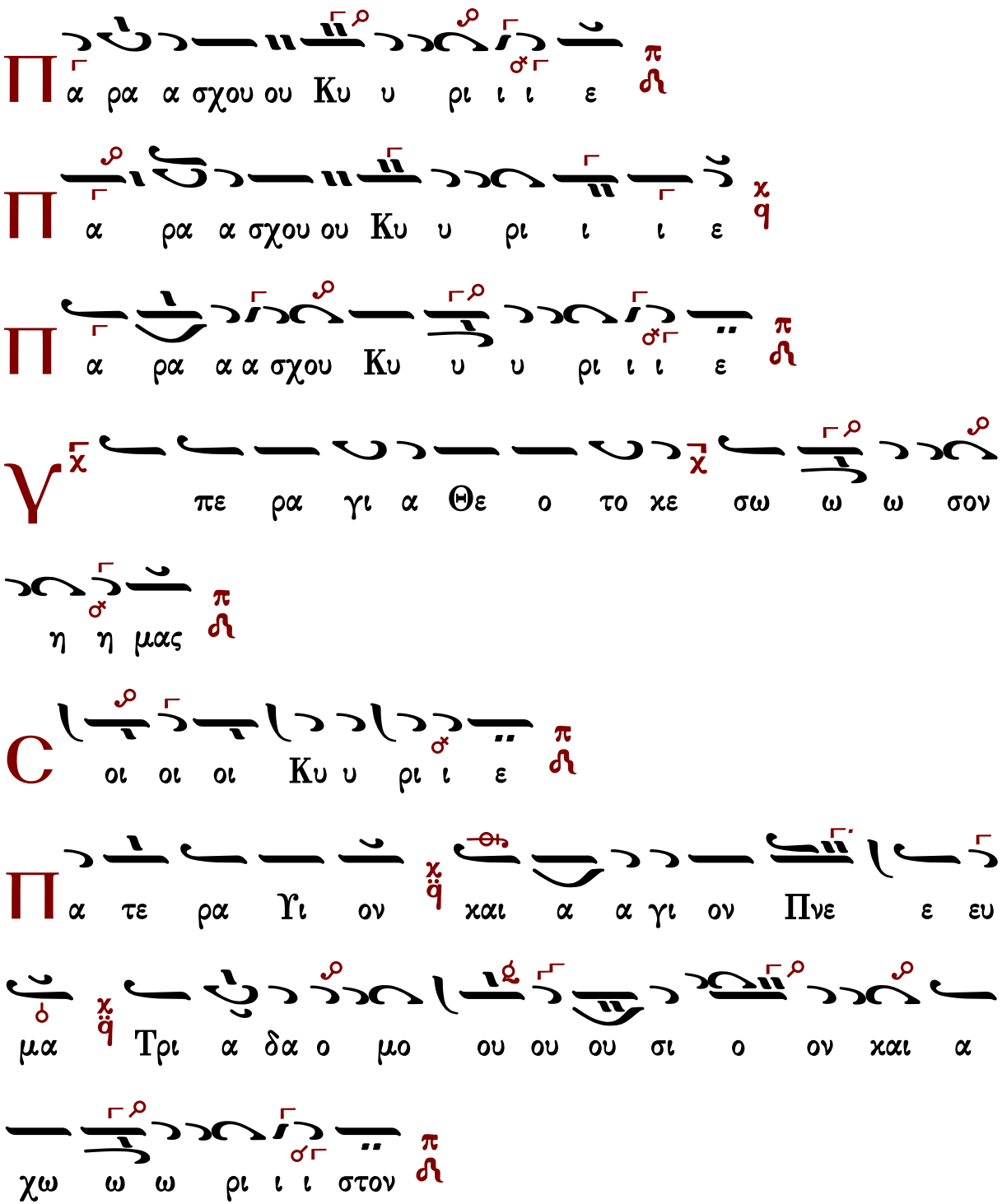

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

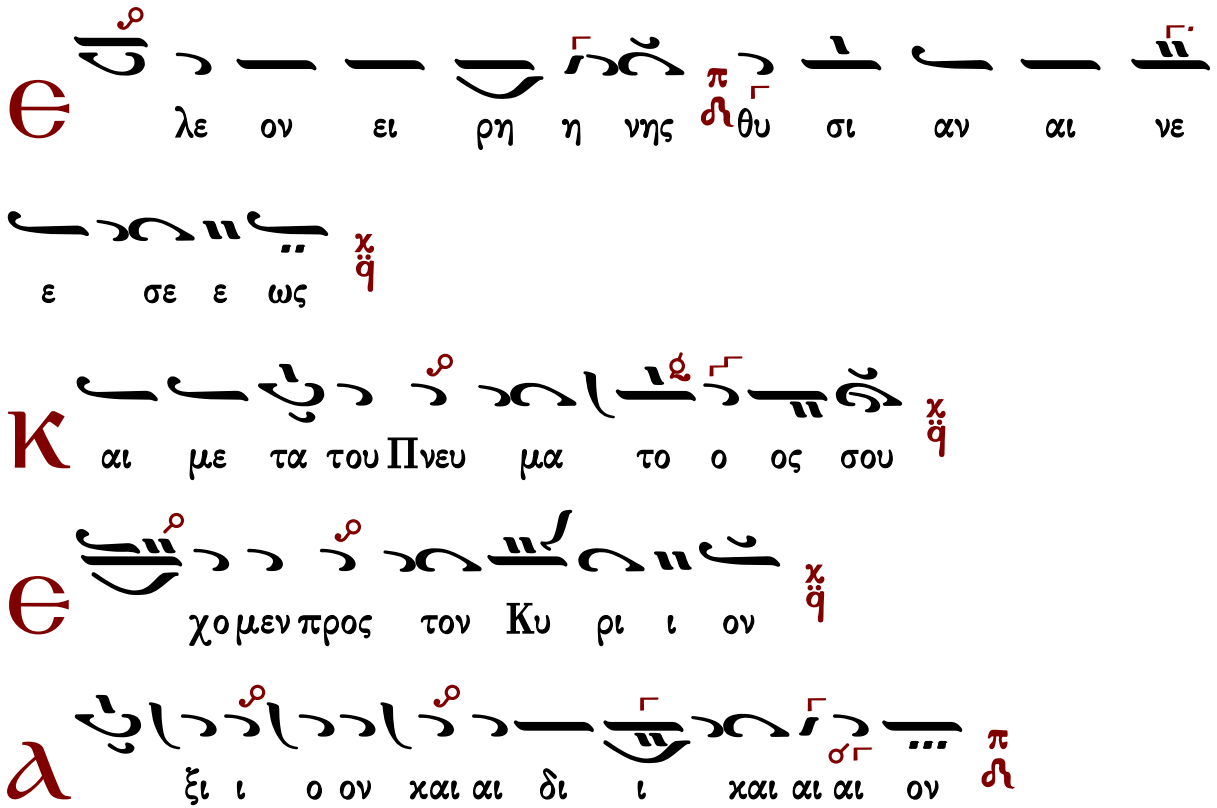

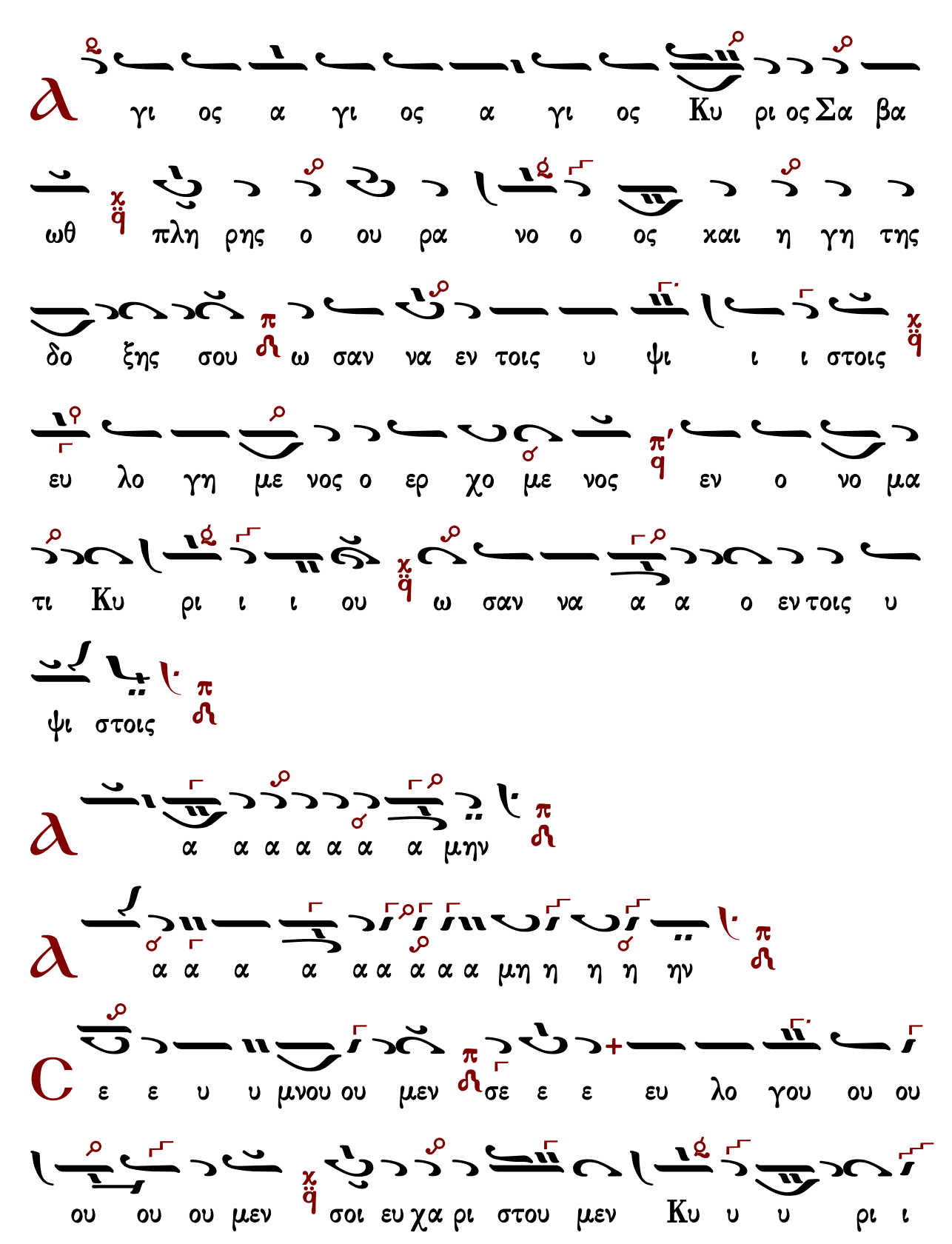
γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ωθ πλη ρης ο ου ρα νο ο ος χαι η γη της
δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α α ο εν τοις υ
ψι στοις
α α α α α α α μην
α α α α α α α α α μη η η η ην
ε ε υ υ μνου ου μεν σε ε ε ευ λο γου ου ου
ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ ρι ι

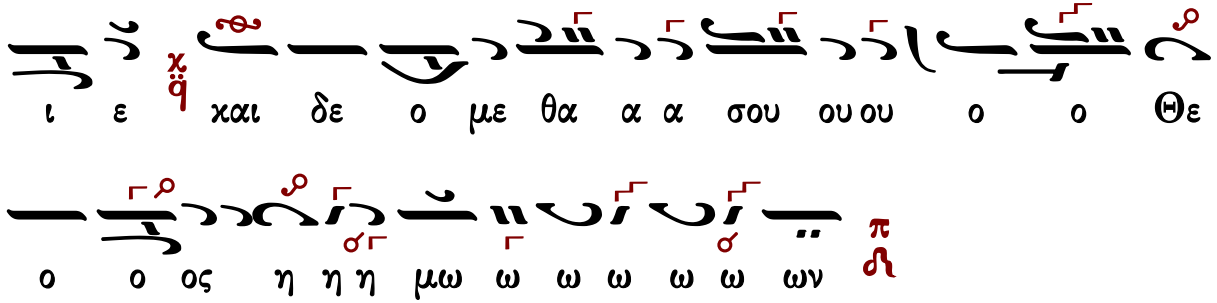

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ ϊ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.559*

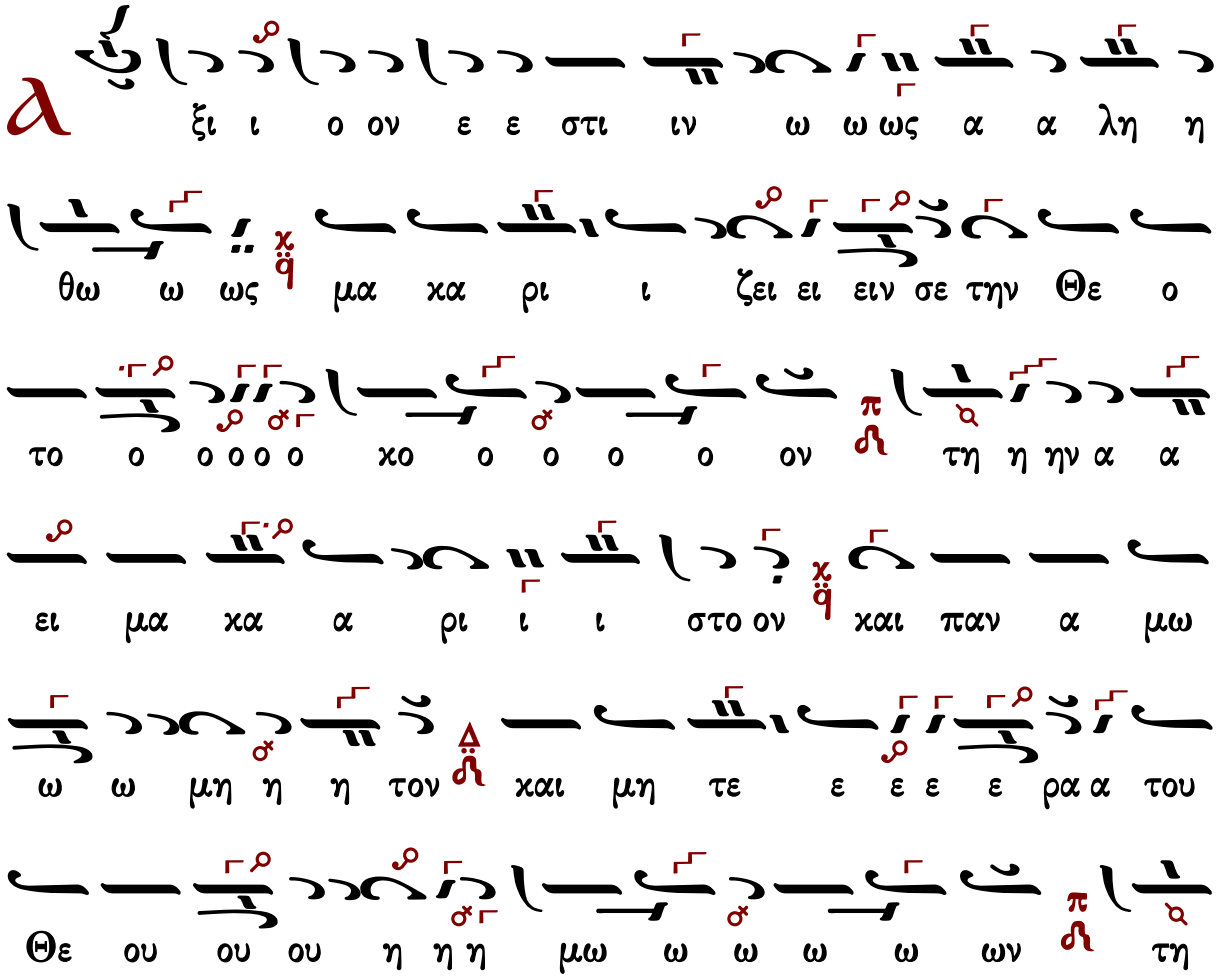

η ην τι ι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ων Χε ε

ρου ου βι ι ιμ χαι εν δο ξο τε ε ε ε ε ε

ρα α αν α συ υγ χρι ι ι ι ι τως των Σε

ε ε ρα α α φι ι ι ι ι ιμ τη η ην α α

δι α φθο ο ο ο ο ρω ς ω Θε ον Λο ο ο ο ο

ο γον τε χου ου ου ου ου ου σα α α α α αν

την ον τω ως Θε ε ο το ο ο ο ο ο

χο ον σε ε ε ε με γα λυ υ υ νο ο ο με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εν

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.345#

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα χ̇

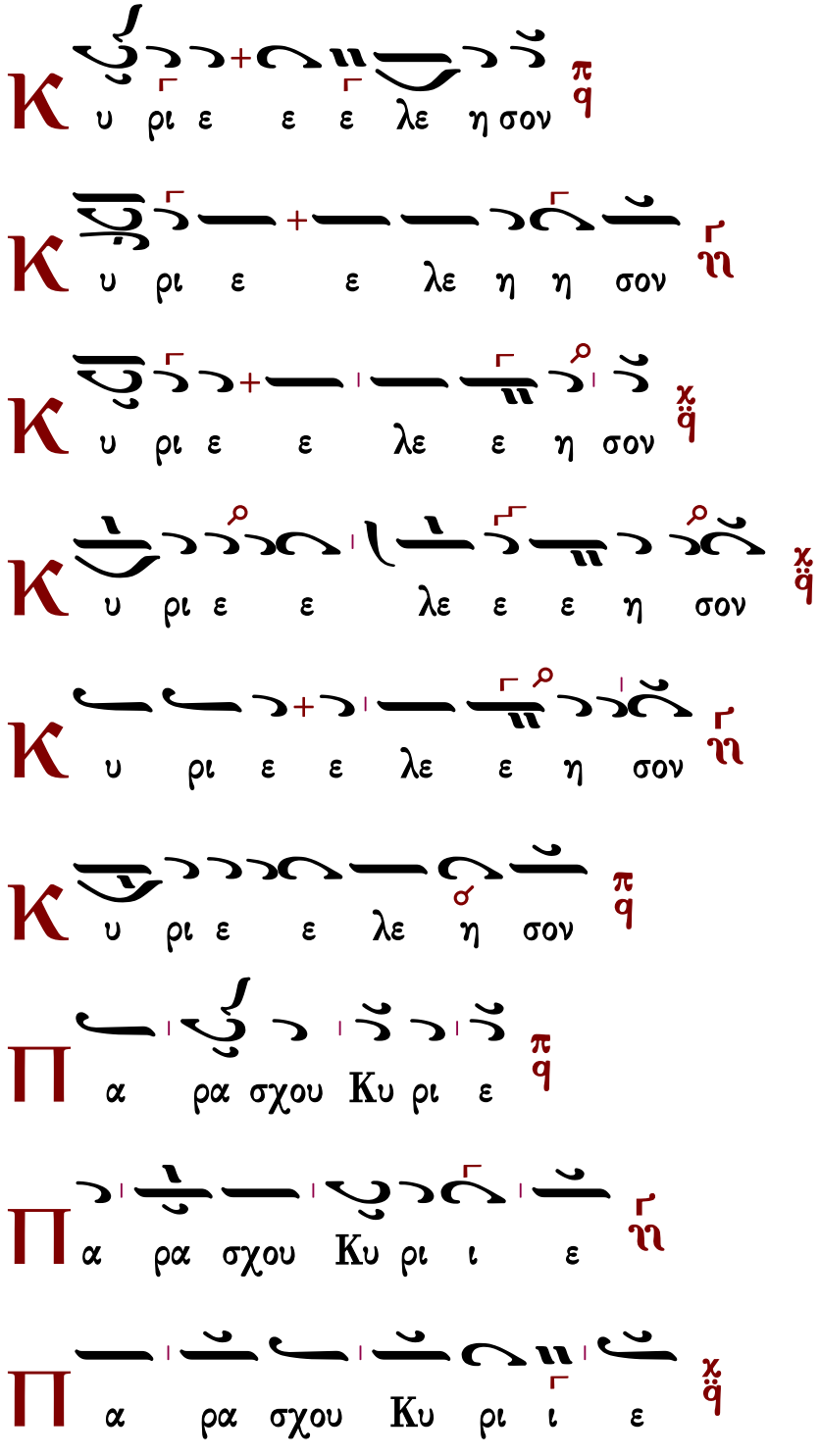

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

C οι οι οι Κυ ρι ε

Α α μη ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς

μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου και κα τα φυ

γη η μου και ρυ υ υ στη η ης μου

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε

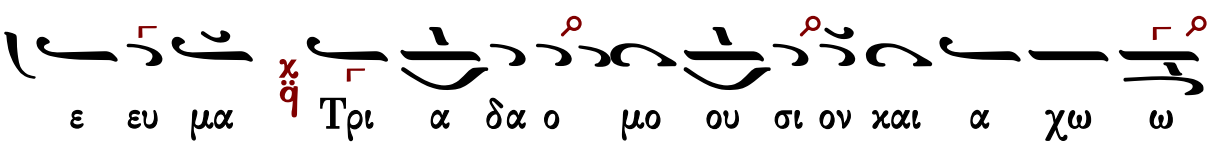

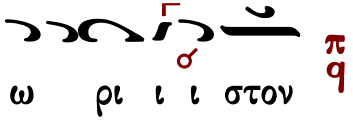

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

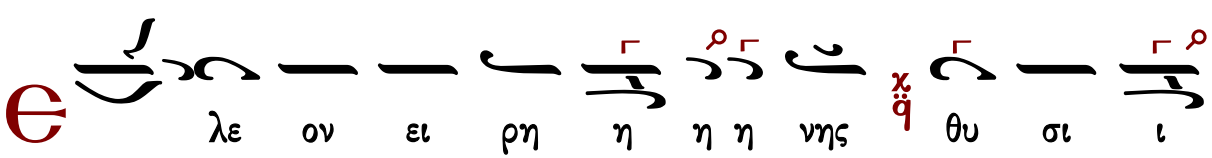

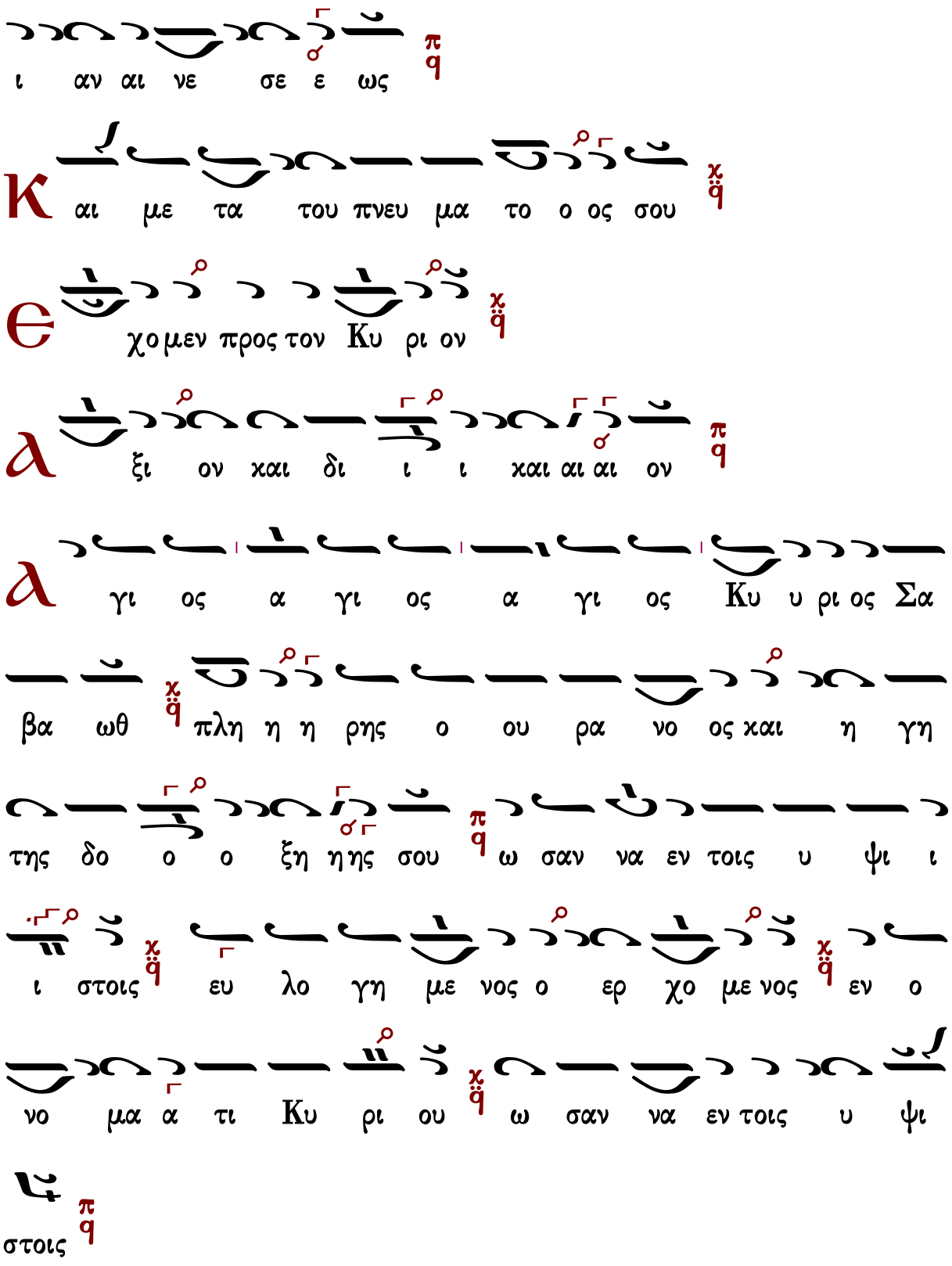
ι αν αι νε σε ε ως
κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
θ χο μεν προς τον Κυ ρι ον
λ ξι ον και δι ι ι και αι αι ον
λ γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νο ος και η γη
της δο ο ο ξη η ης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα α τι Κυ ρι ου ω σαν να εν τοις υ ψι
στοις

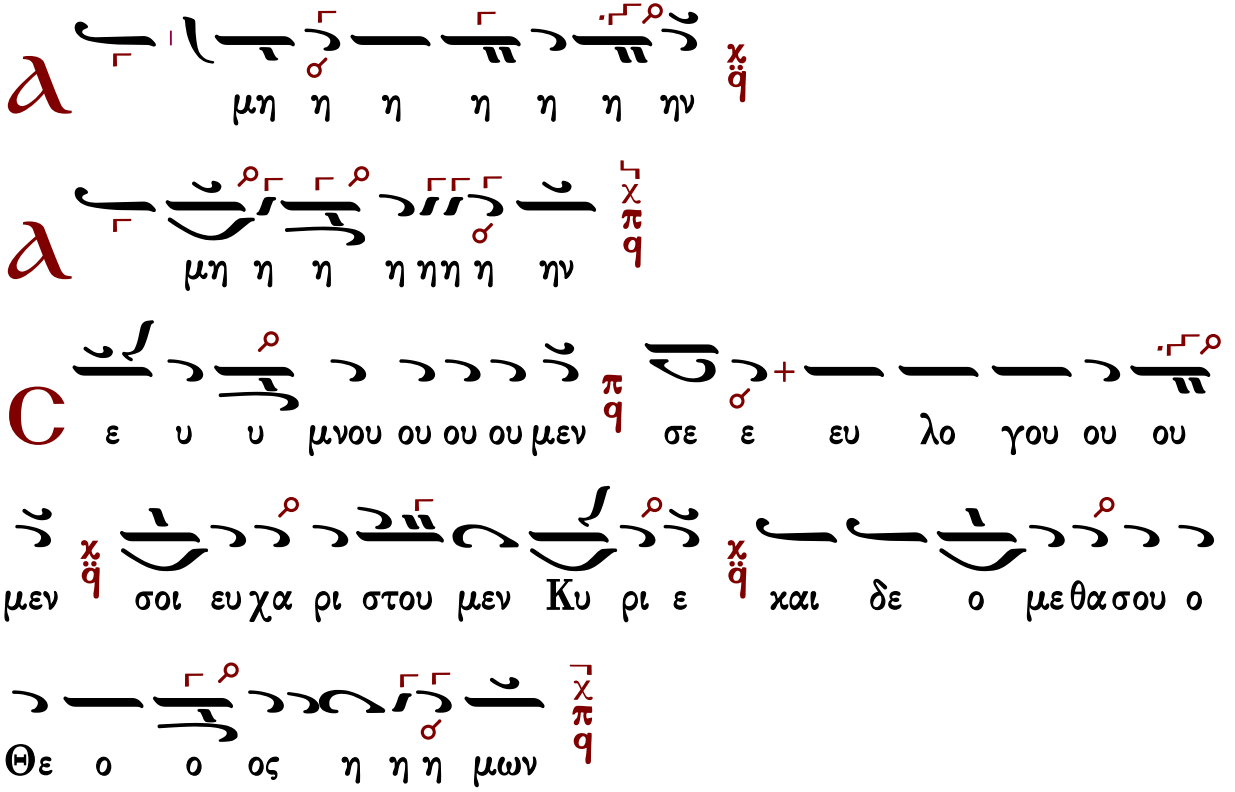

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

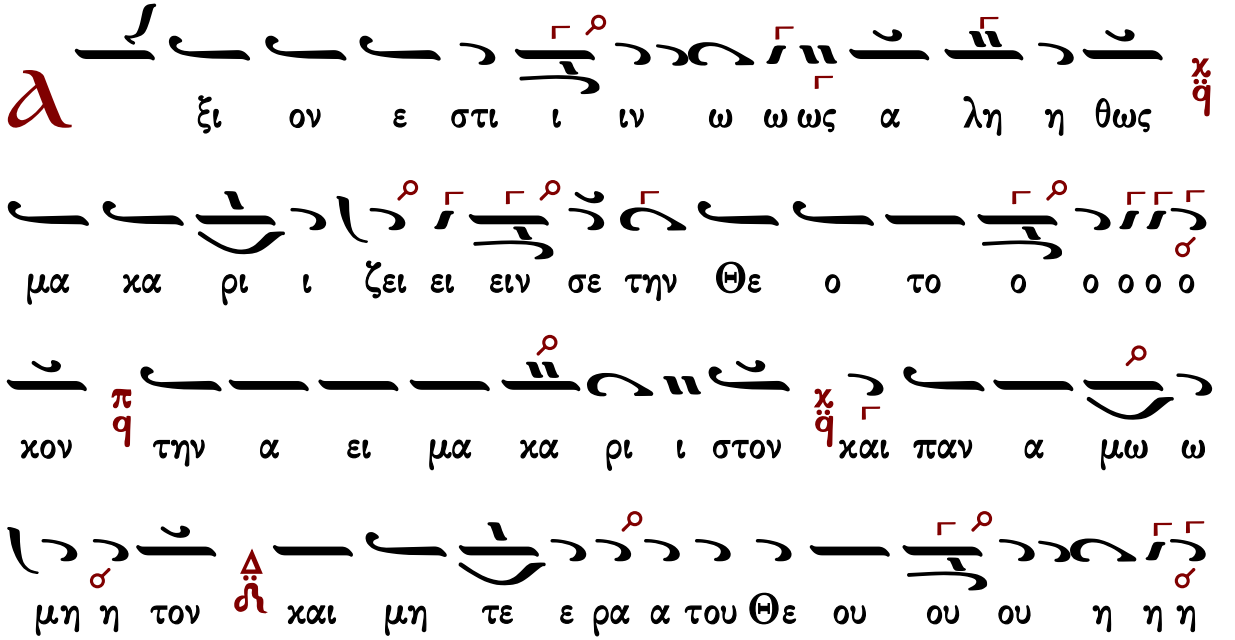

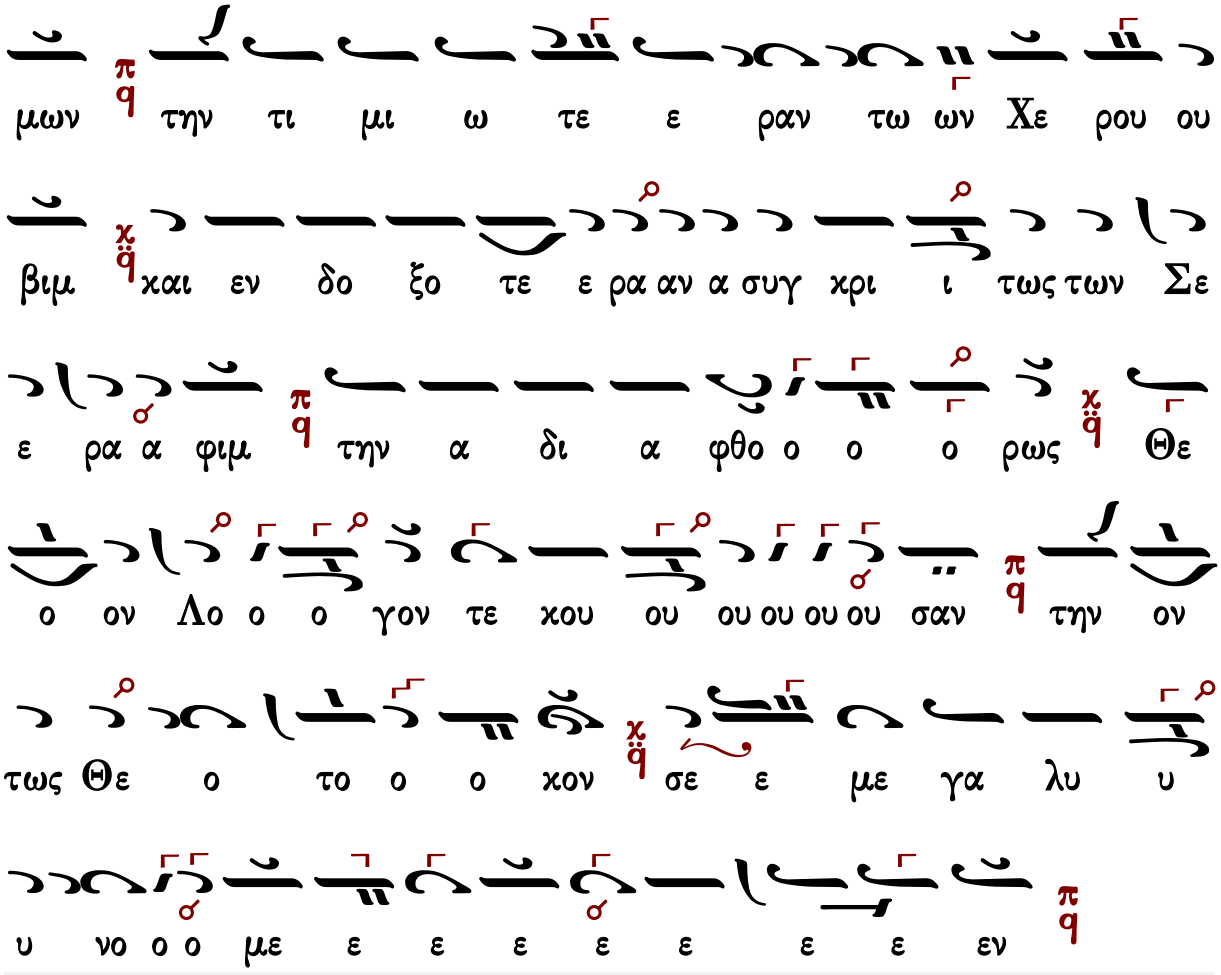

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̈ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.281*

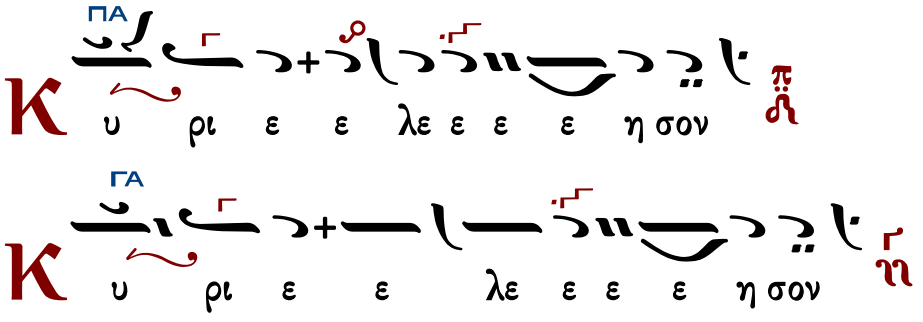

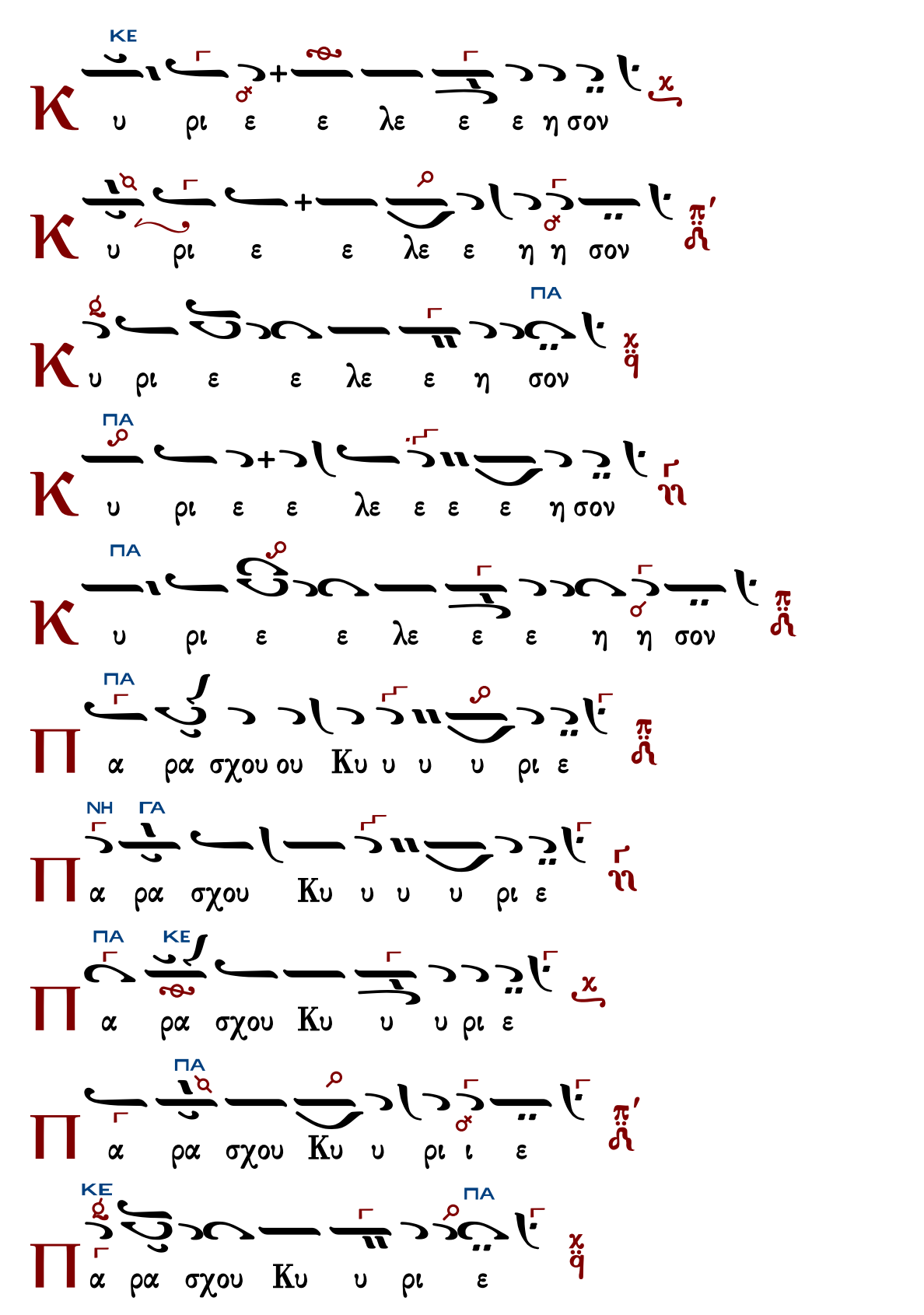
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
ΚΕ
ΠΑ
ΝΗ
ΓΑ

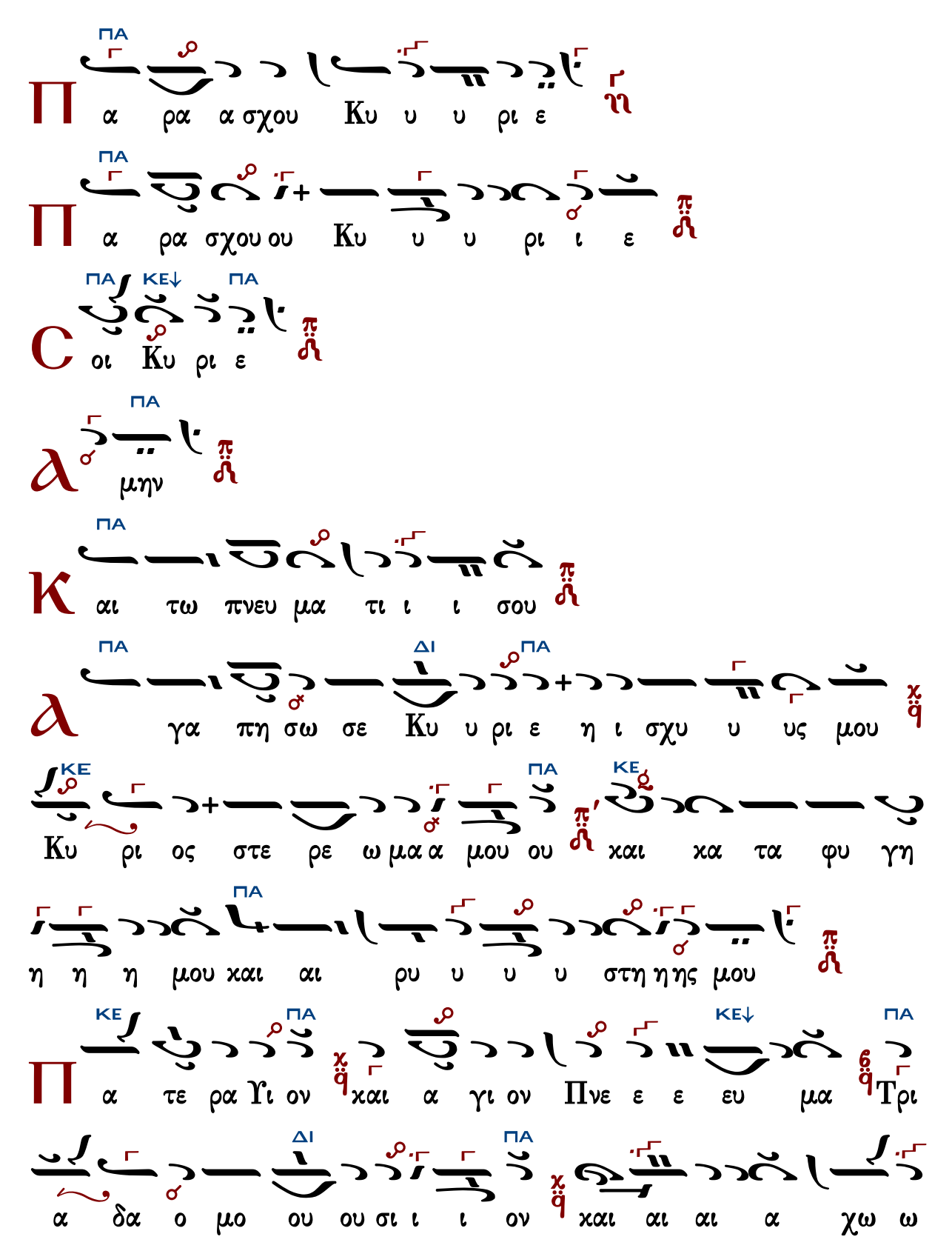
ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ
C οι Κυ ρι ε
ΠΑ
α μην
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς μου
ΚΕ ΠΑ ΚΕ
Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου ου και κα τα φυ γη
ΠΑ
η η η μου και αι ρυ υ υ υ στη η ης μου
ΚΕ ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ
Π α τε ρα Υι ον και α γι ον Πνε ε ε ευ μα Τρι
ΔΙ ΠΑ
α δα ο μο ου ου σι ι ι ον και αι αι α χω ω

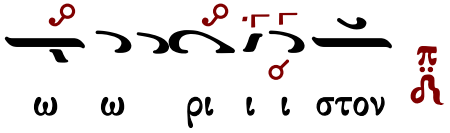

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

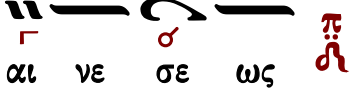

ΜΕΛ ΓΑ

Και με τα του πνευ μα το ος σου

ΠΑ

Ε ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

ΔΙ ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ

Α α ξι ι ι ο ον χαι δι ι ι χαι αι αι ον

ι

ΠΑ

Α γι ο ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα

ΚΕ ΠΑ

ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη τη η ης δο ξης

ΜΕΛ ΠΑ ΚΕ

σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη

ΠΑ

με νος ο ερ χο ο ο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ΚΕ↓ ΠΑ ΚΕ ΠΑ

ι ου ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι στοις ι

Α μην

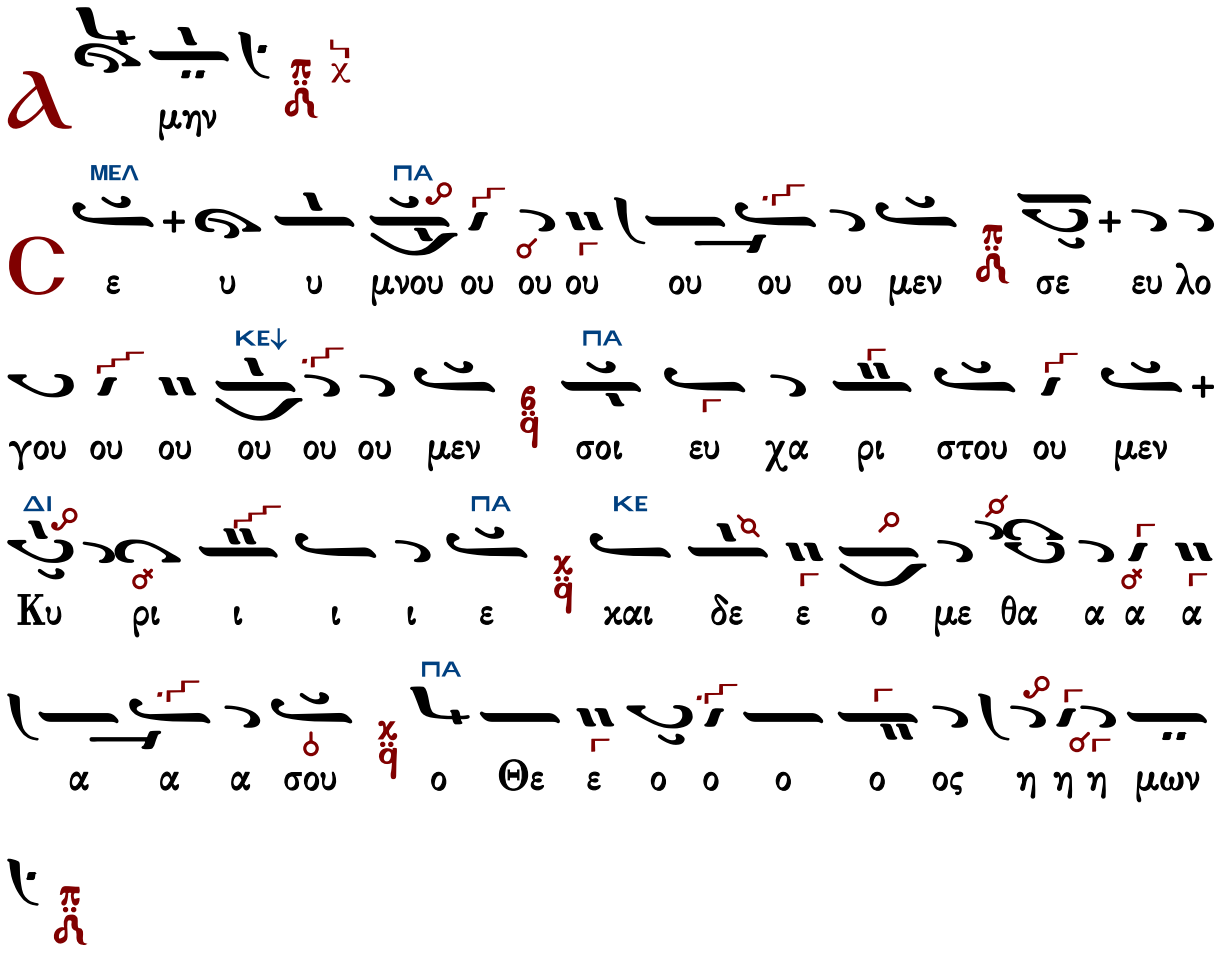

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

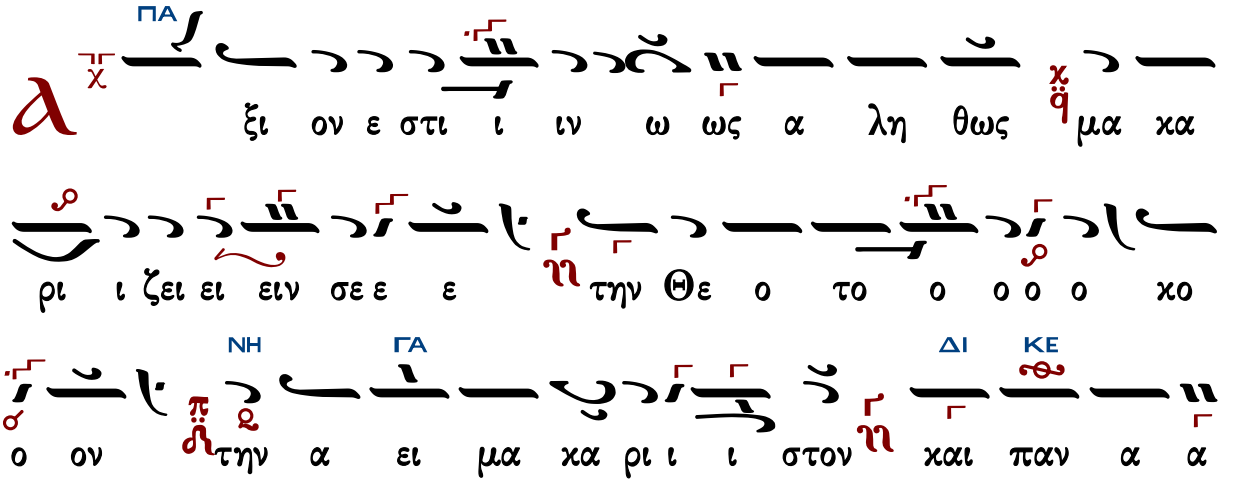

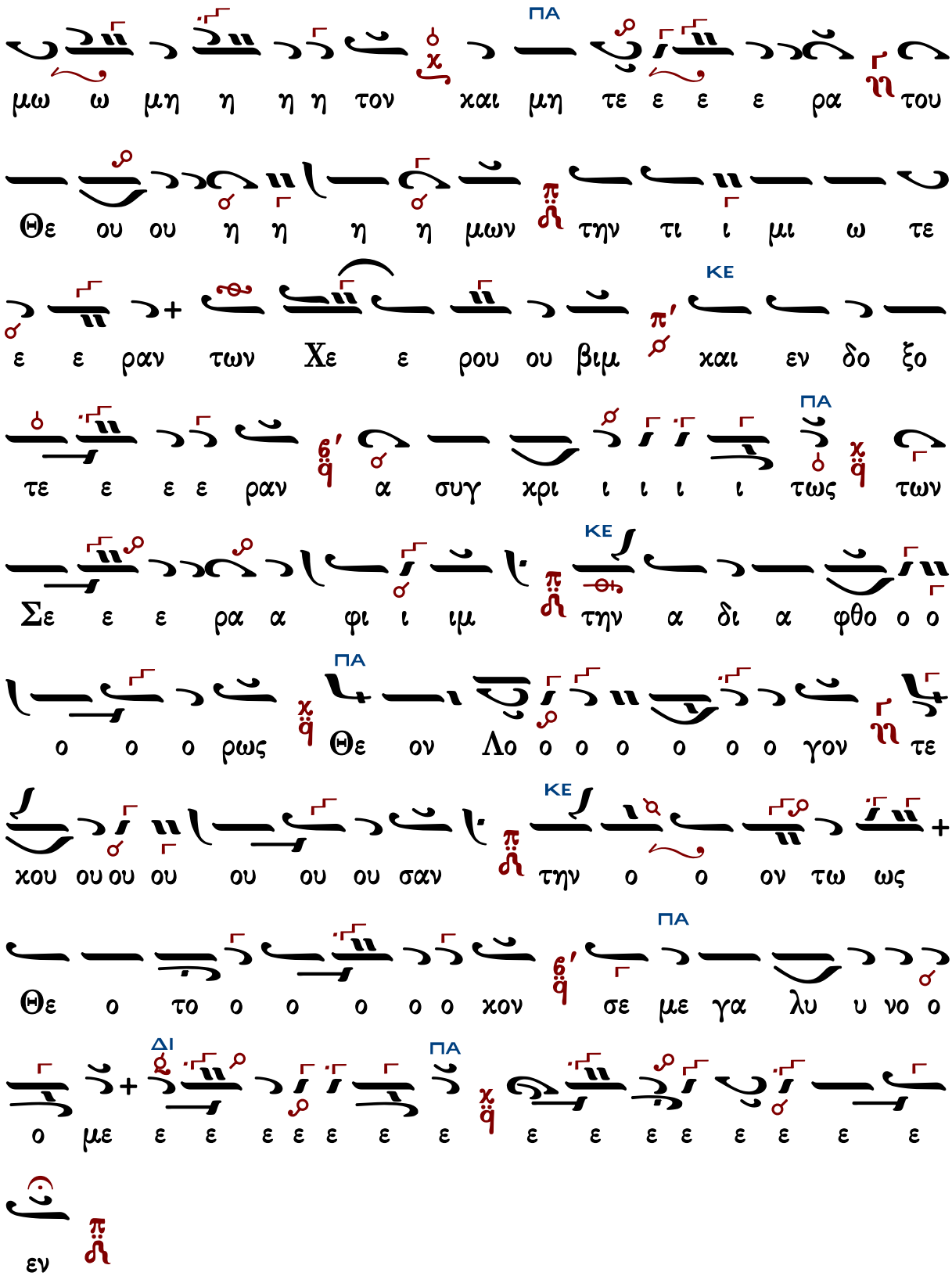
ΠΑ
μω ω μη η η η τον και μη τε ε ε ε ρα του
Θε ου ου η η η η μων την τι ι μι ω τε
ΚΕ
ε ε ραν των Χε ε ρου ου βιμ και εν δο ξο
ΠΑ
τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι τως των
ΚΕ
Σε ε ε ρα α φι ι ιμ την α δι α φθο ο ο
ΠΑ
ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο ο ο γον τε
ΚΕ
χου ου ου ου ου ου ου σαν την ο ο ον τω ως
ΠΑ
Θε ο το ο ο ο ο ο χον σε με γα λυ υ νο ο
ΔΙ
ΠΑ
ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
εν

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος 4 q Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία 1992 σ.327*

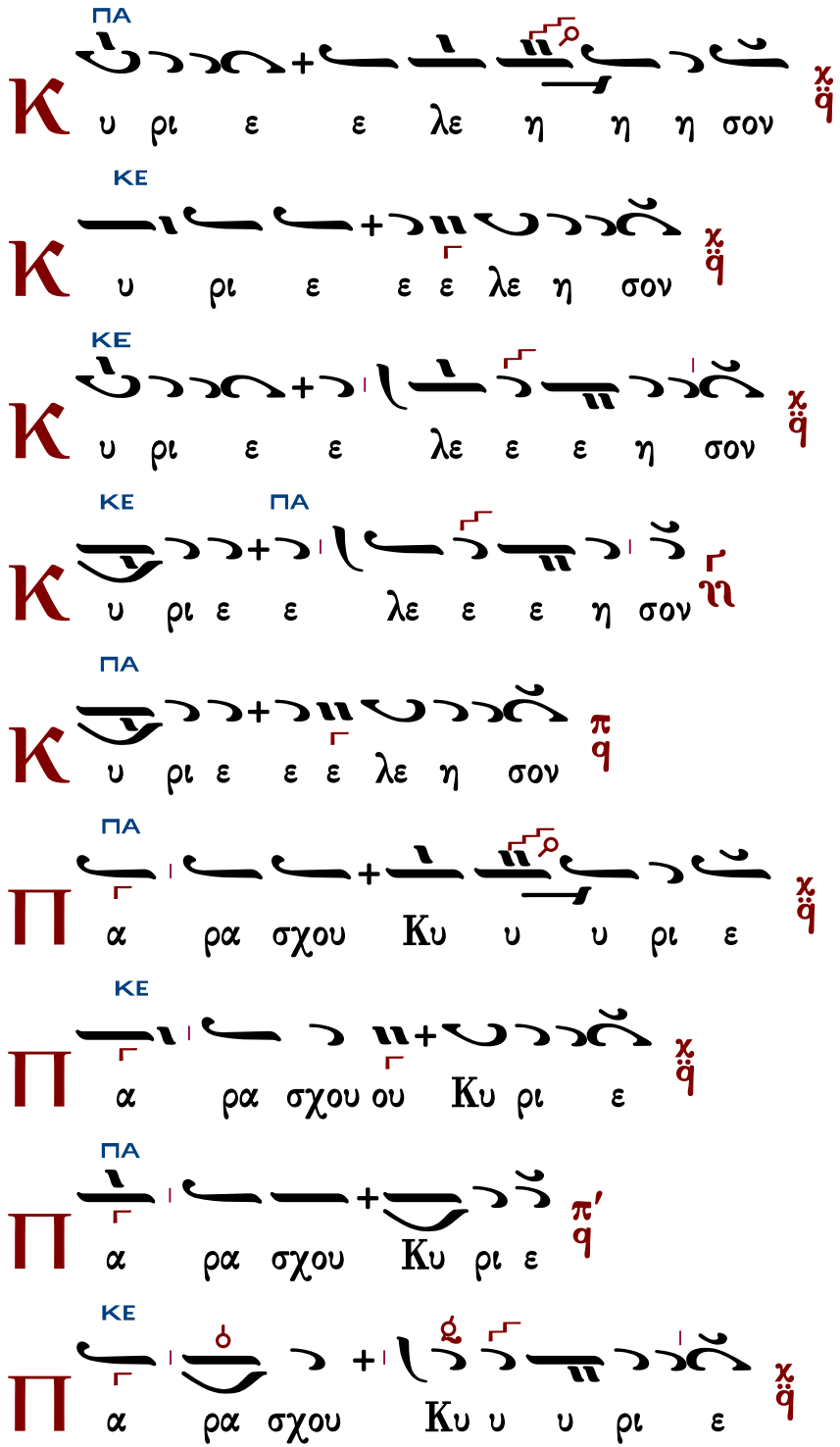

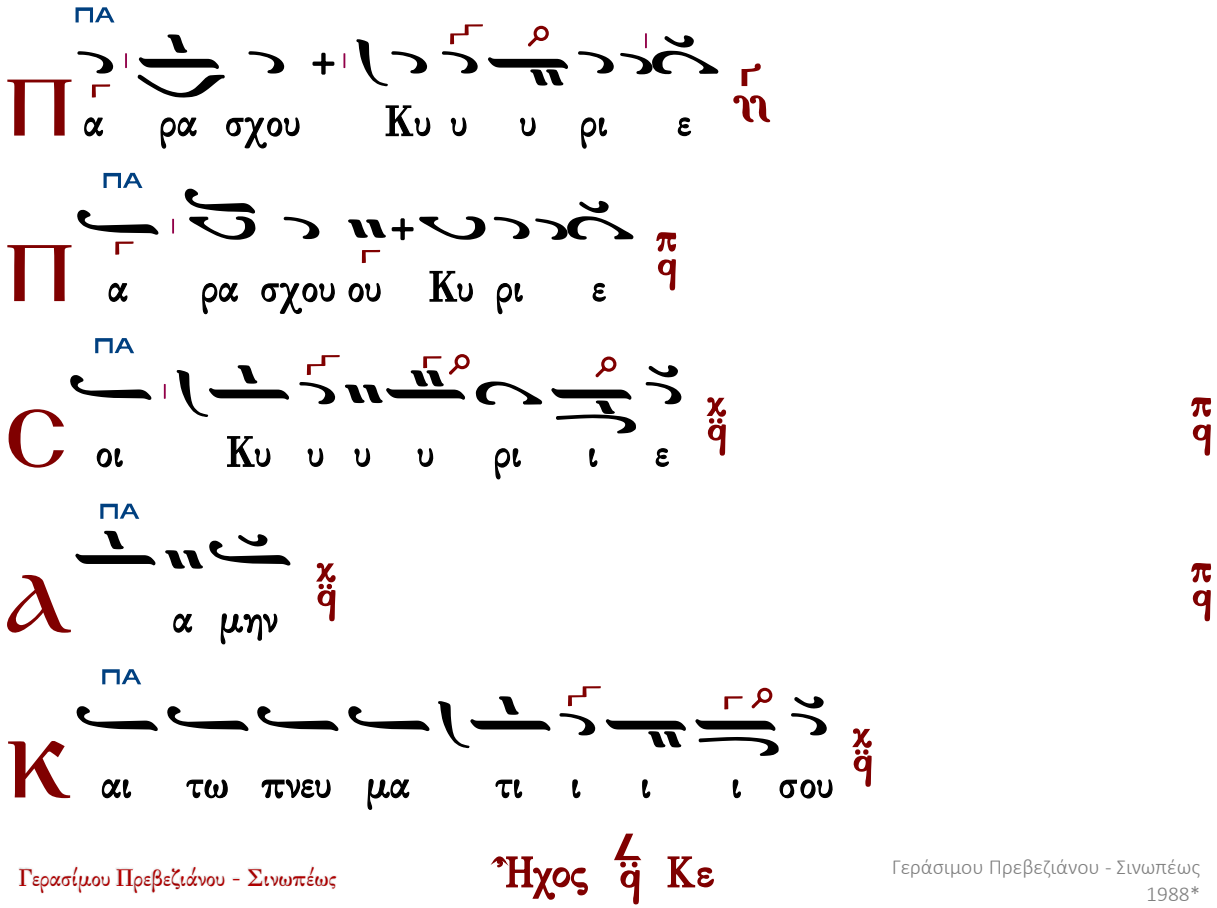

Γερασίμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἦχος ⸗ Κε

Γεράσιμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως 1988*

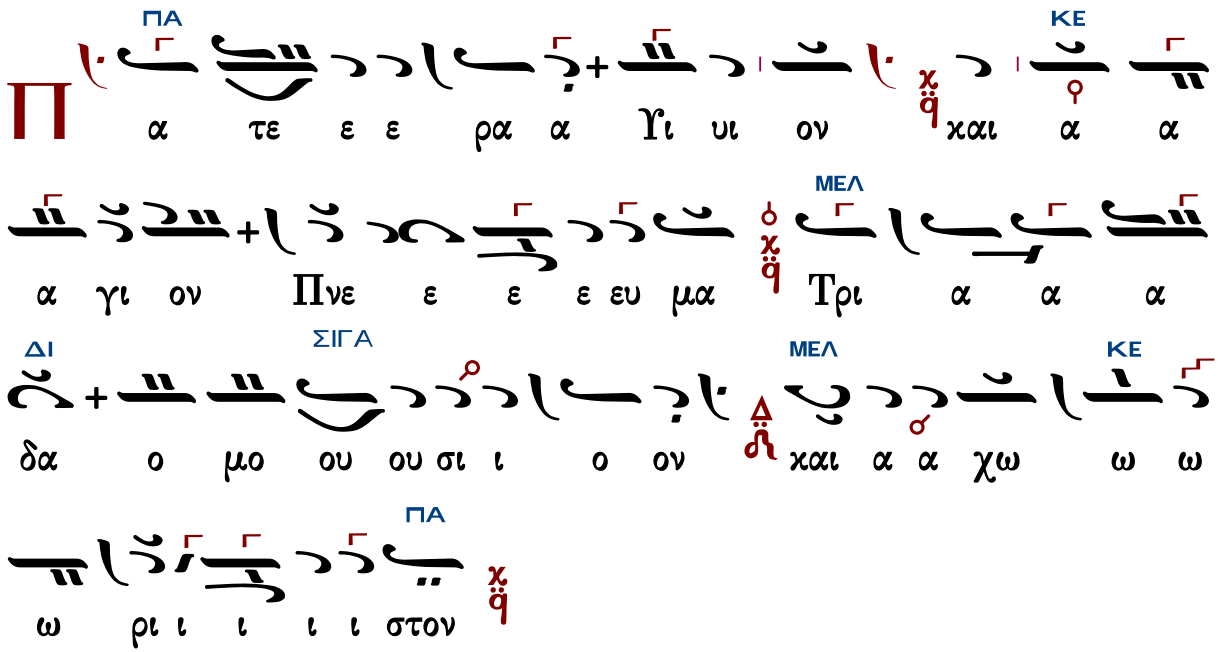

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

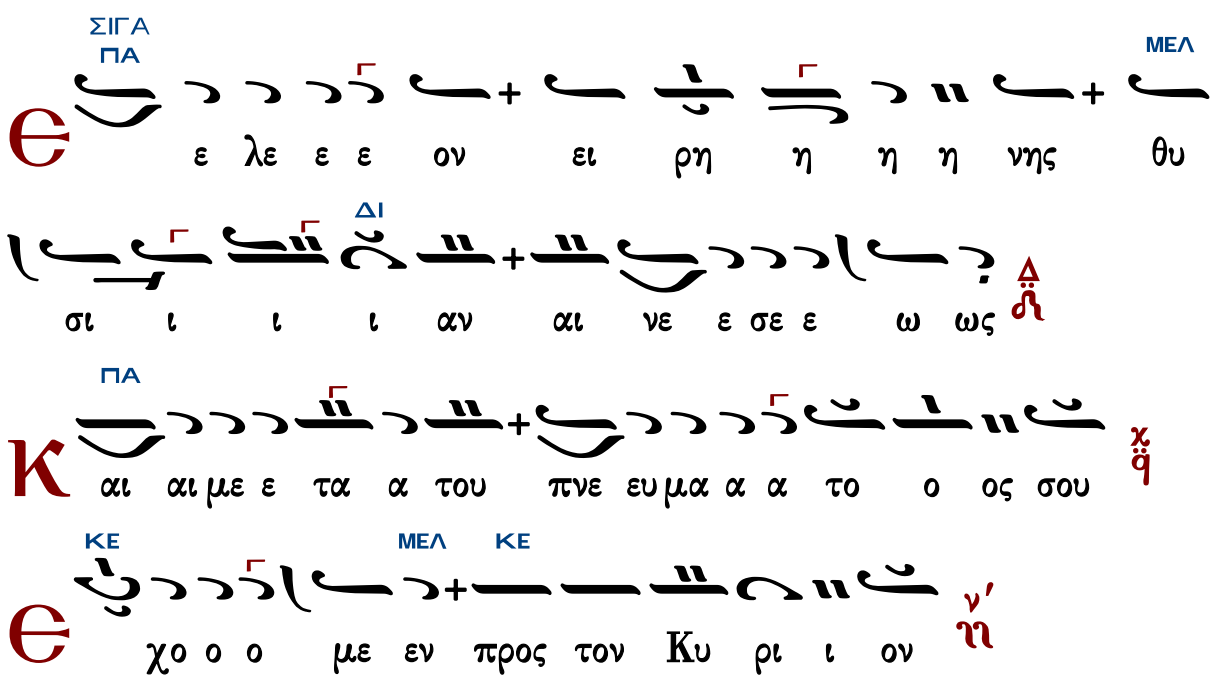

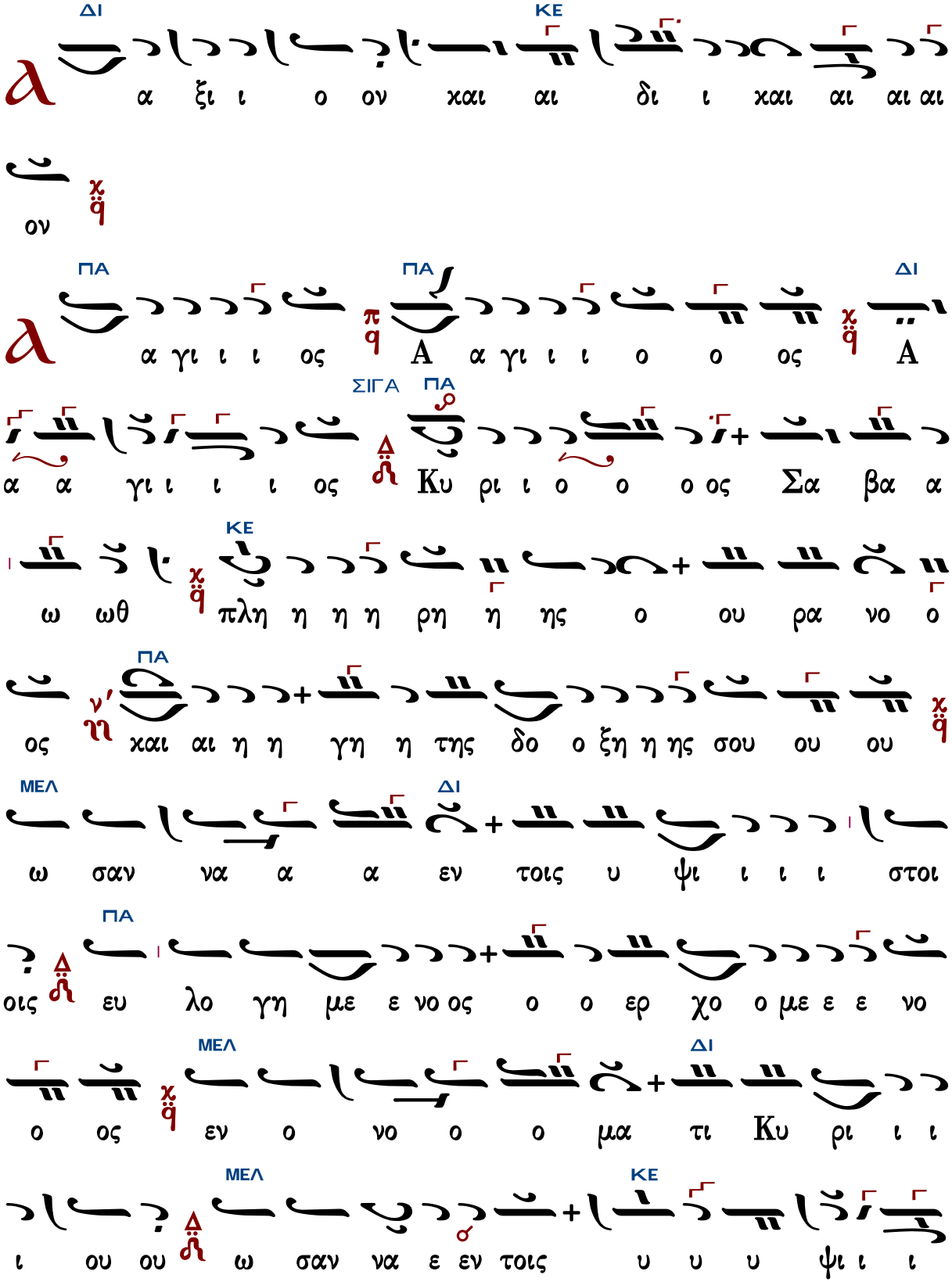
ΔΙ ΚΕ
α ξι ι ο ον χαι αι δι ι χαι αι αι αι
ον
ΠΑ ΠΑ ΔΙ
α γι ι ι ος Α α γι ι ι ο ο ος Α
ΣΙΓΑ ΠΑ
α α γι ι ι ι ος Κυ ρι ι ο ο ο ος Σα βα α
ΚΕ
ω ωθ πλη η η η ρη η ης ο ου ρα νο ο
ΠΑ
ος χαι αι η η γη η της δο ο ξη η ης σου ου ου
ΜΕΛ ΔΙ
ω σαν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι στοι
ΠΑ
οις ευ λο γη με ε νο ος ο ο ερ χο ο με ε ε νο
ΜΕΛ ΔΙ
ο ος εν ο νο ο ο μα τι Κυ ρι ι ι
ΜΕΛ ΚΕ
ι ου ου ω σαν να ε εν τοις υ υ υ ψι ι ι

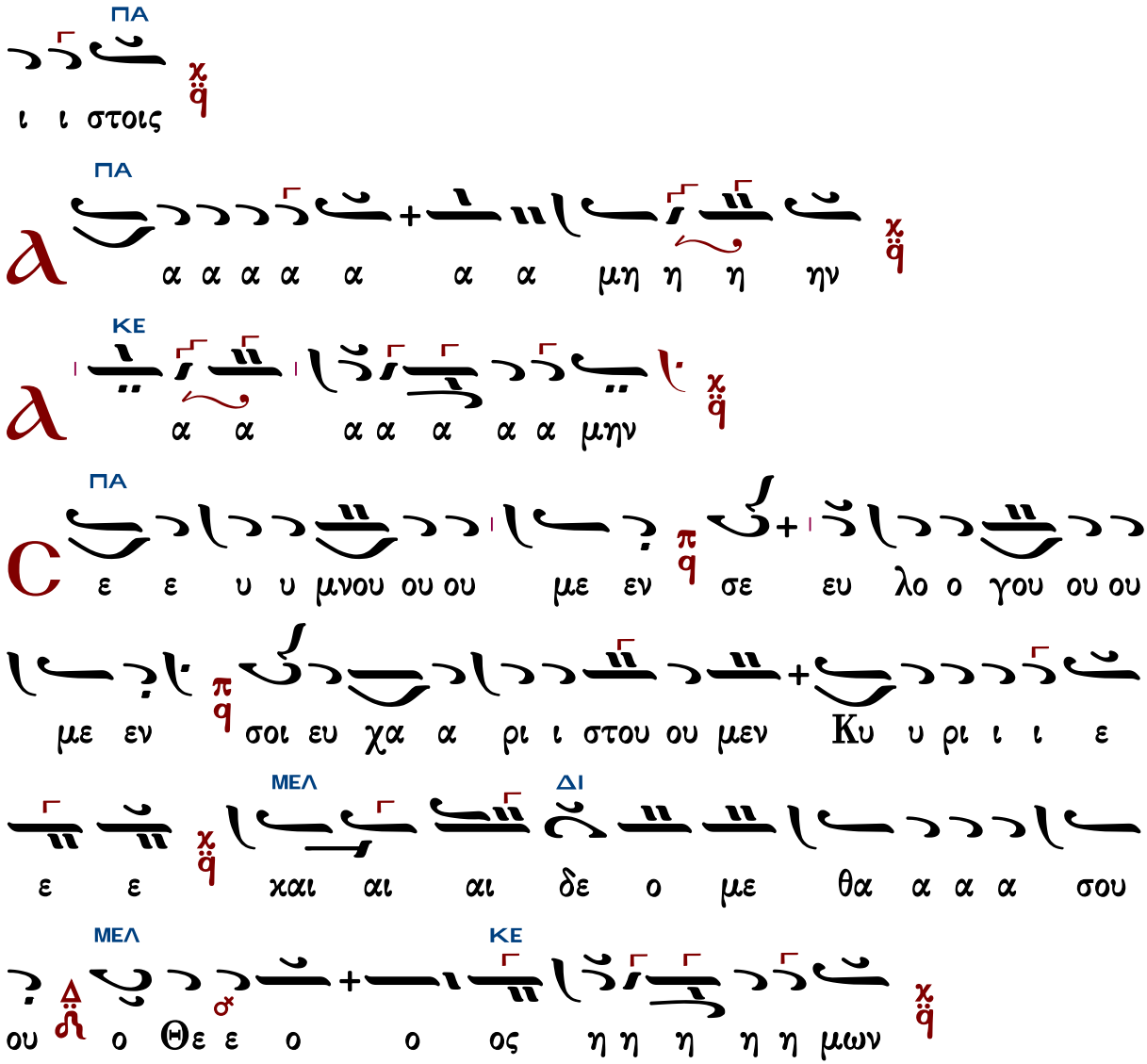

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Νεκταρίου μοναχοῦ

Ἦχος λ π ϊ Πα Κε

Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας Β'
1931, σ.485#

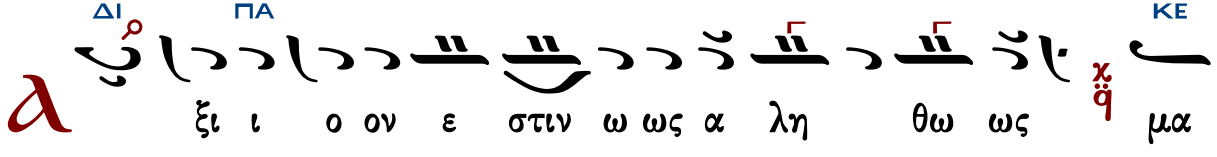

ΜΕΛ ΚΕ
κα ρι ζει ειν σε τη ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον
ΚΕ↓
την α α ει ει μα α κα ρι ι στο ον και παν α α μω
ΚΕ
μη η το ον και μη τε ρα α του Θε ε ου ου η
ΠΑ
η η μων την τι ι μι ι ω τε ε ε ραν τω ω ων Χε
ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΜΕΛ
ρου ου βι ιμ και ε εν δο ξο τε ε ε ε ρα αν α
ΚΕ
συγ κρι ι ι τως τω ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ
ΚΕ↓ ΚΕ ΜΕΛ
την α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο γον
ΚΕ ΠΑ
τε ε ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ως Θε ε
ΜΕΛ ΚΕ
ο το ο ο ο ο κον σε ε ε με γα α α α
ΜΕΛ ΚΕ ΔΙ ΠΑ
λυ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

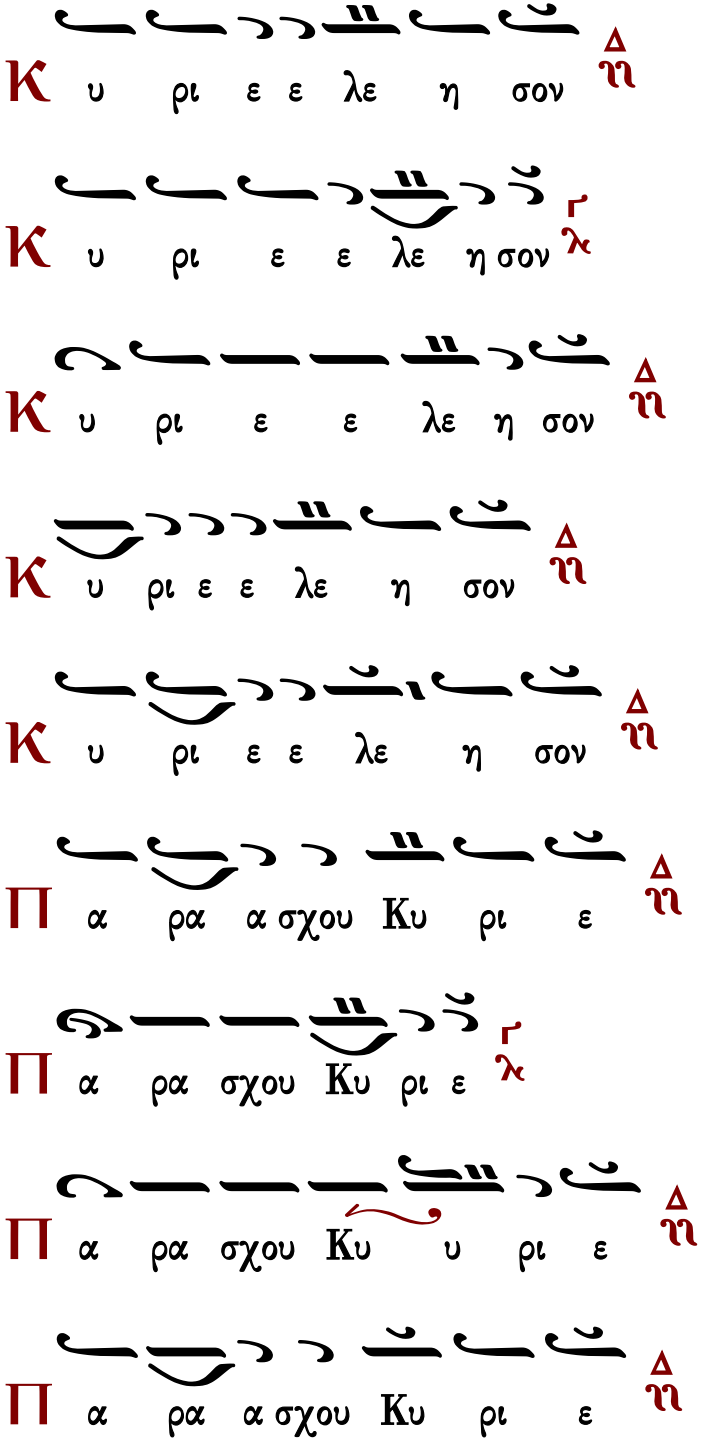

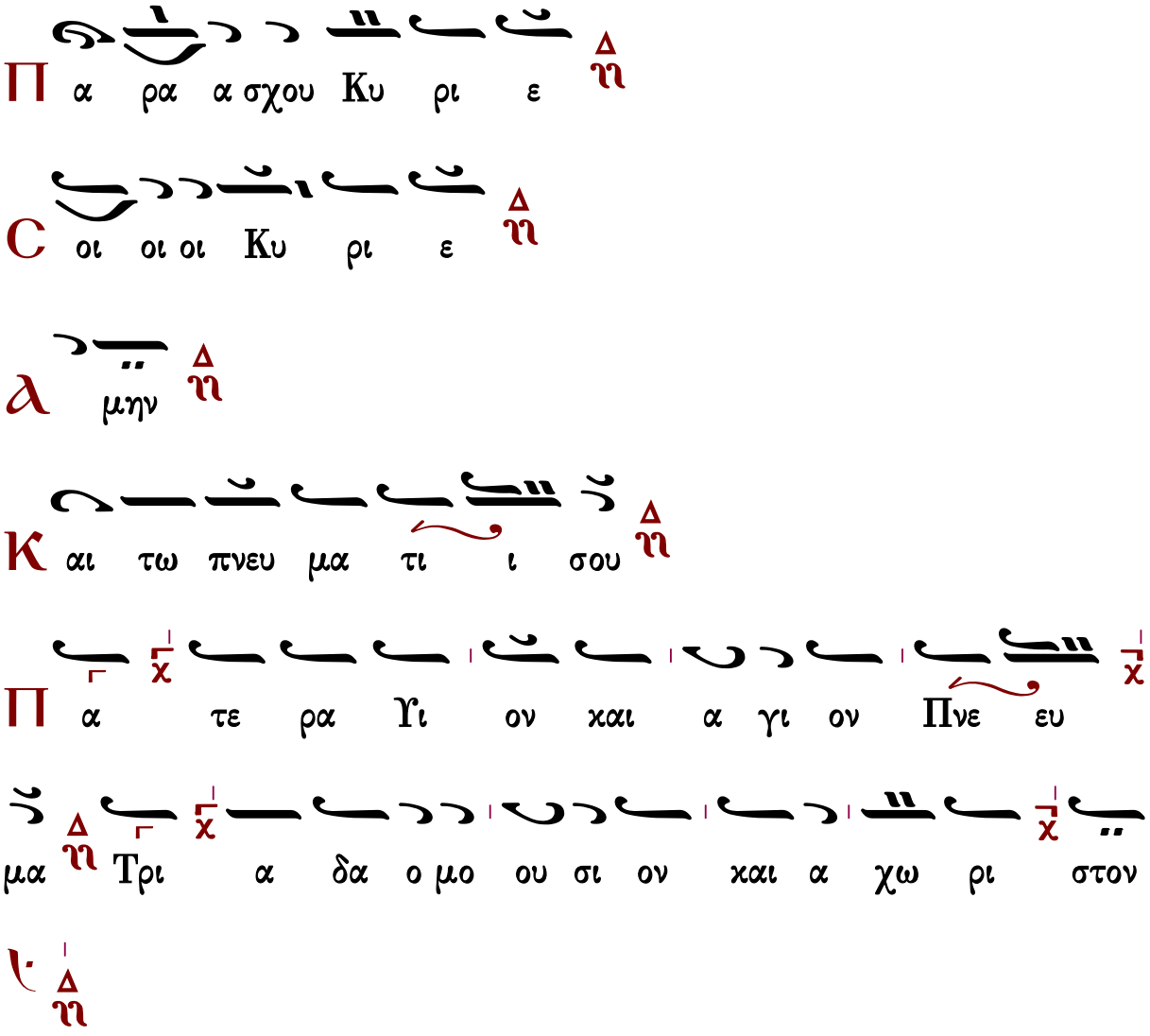

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος ⸗ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

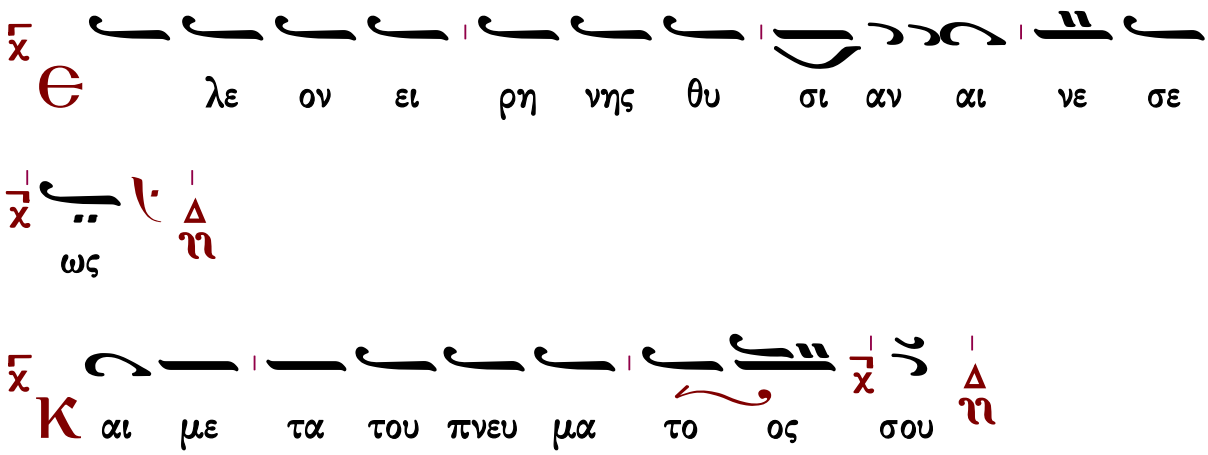

χο μεν προς τον Κυ ρι ον

ξι ον χαι δι ι ι ι ι χαι ον

γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι

ος Σαβ βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος χαι η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ου ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι ι ι ι στοις

μη η ην

μη η η ην

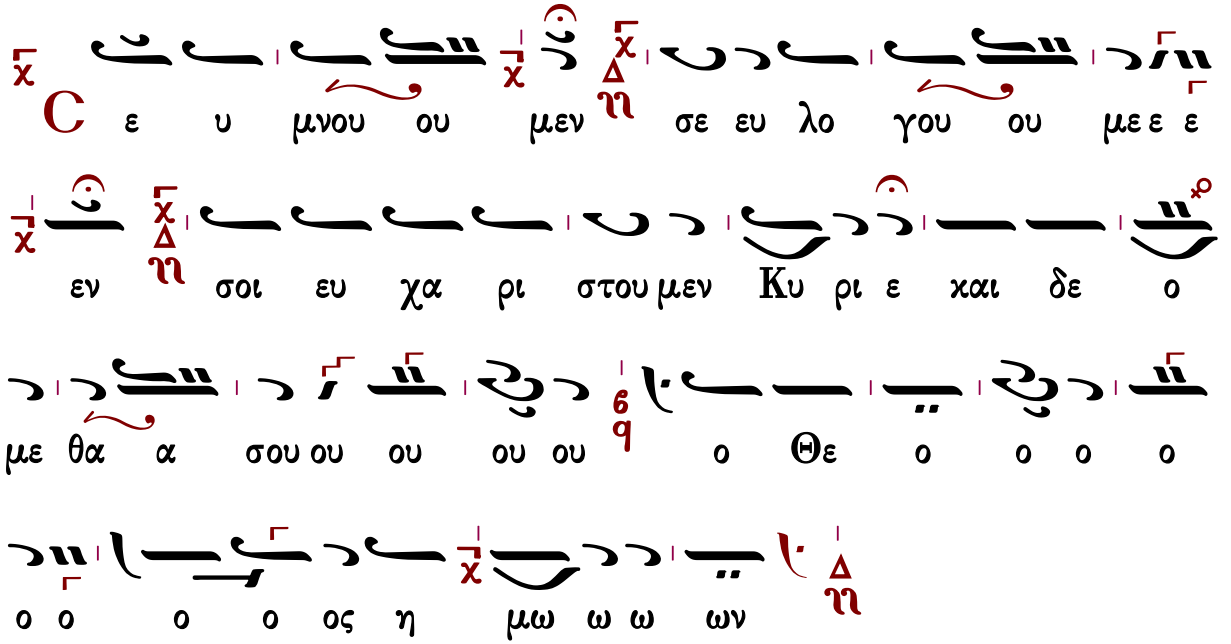

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

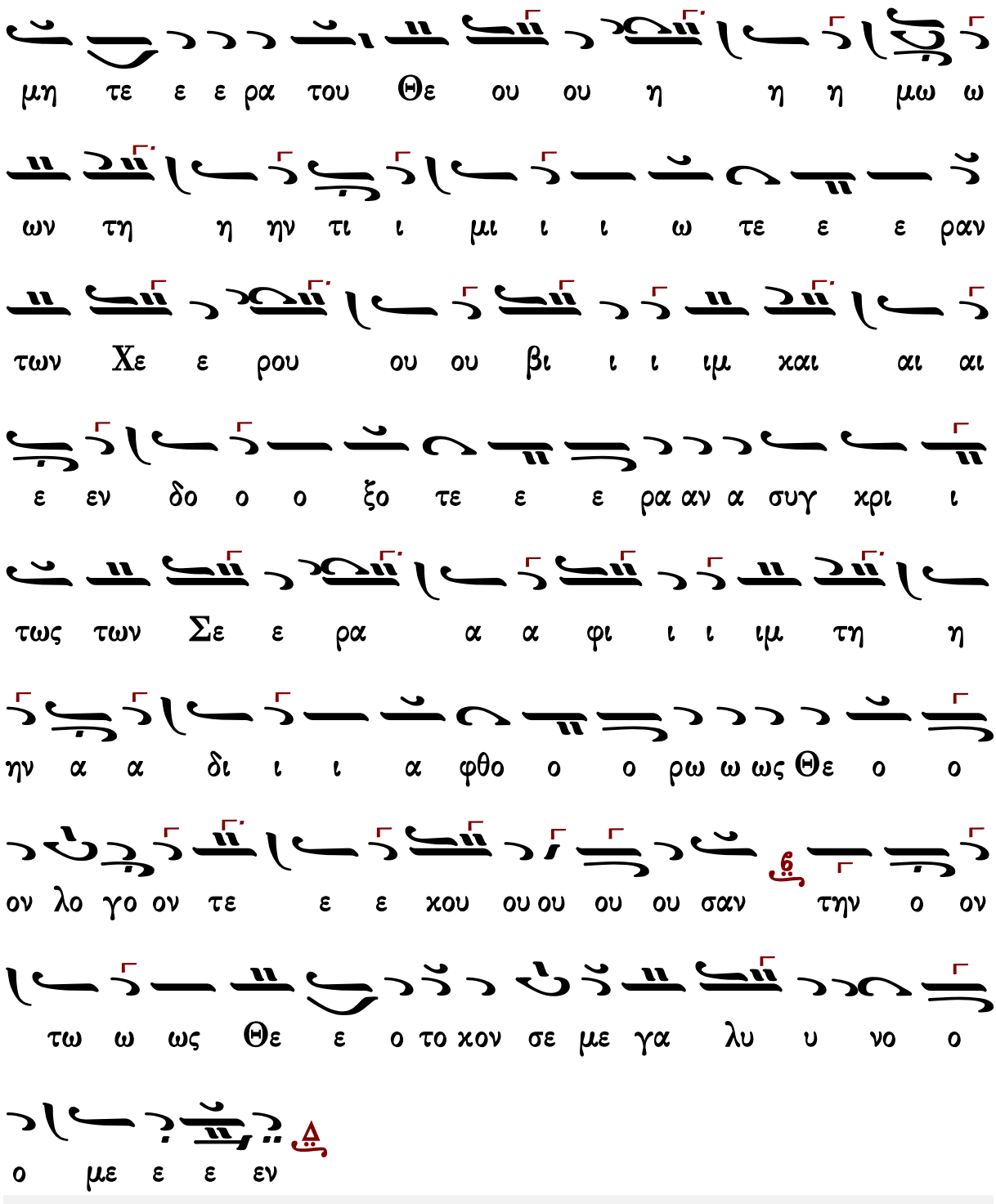

Κοινωνικόν

ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλους (ιγ' αἰών)

ἐκ τοῦ χειρογράφου 705 μετοχίου Παναγίου Τάφου
ἐν Κωνσταντινουπόλει 1829

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κοινωνικά παλαιών διδασκάλων Α
Ψαλτική Παράδοσις 2014 σ.96#

ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι (1730-1777)

Ἦχος λ̇ π̇ q̈ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.484#

ε ε ε

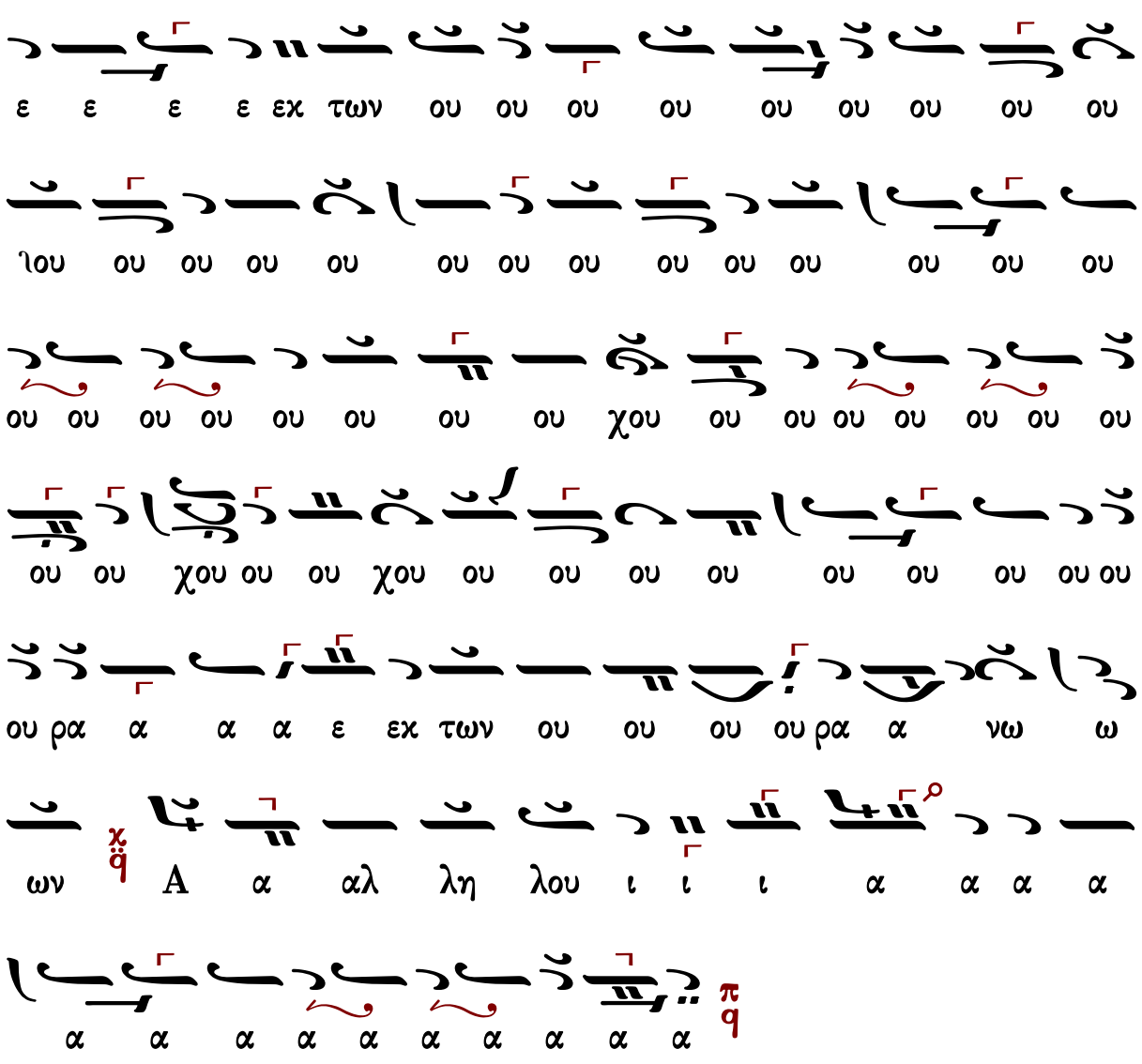
ου ου ου

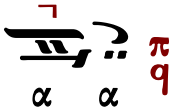

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου III (1730-1777)

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.517*

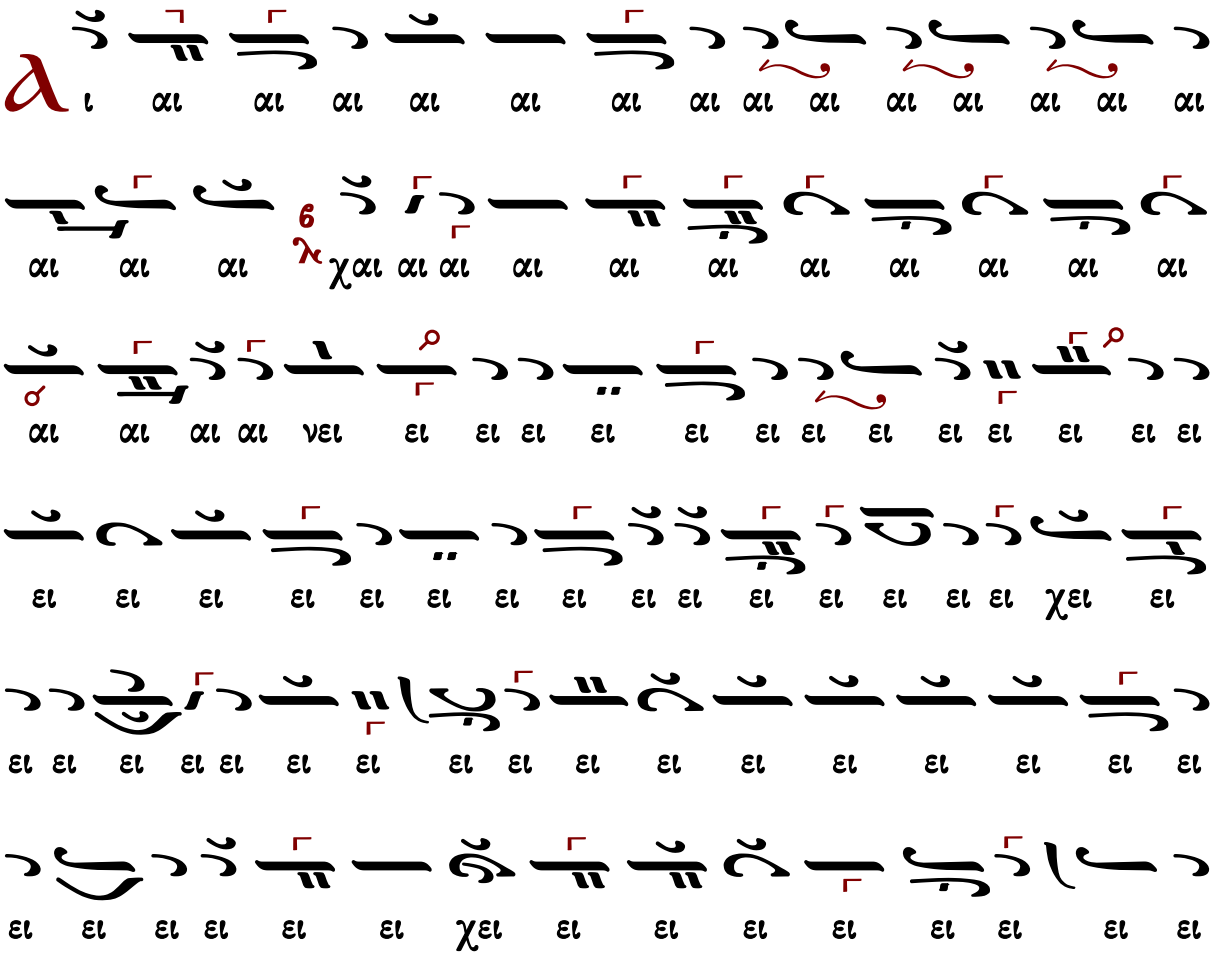

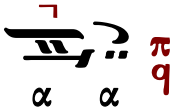

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δανιήλ Πρωτοψάλτου (†1789)

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.466#

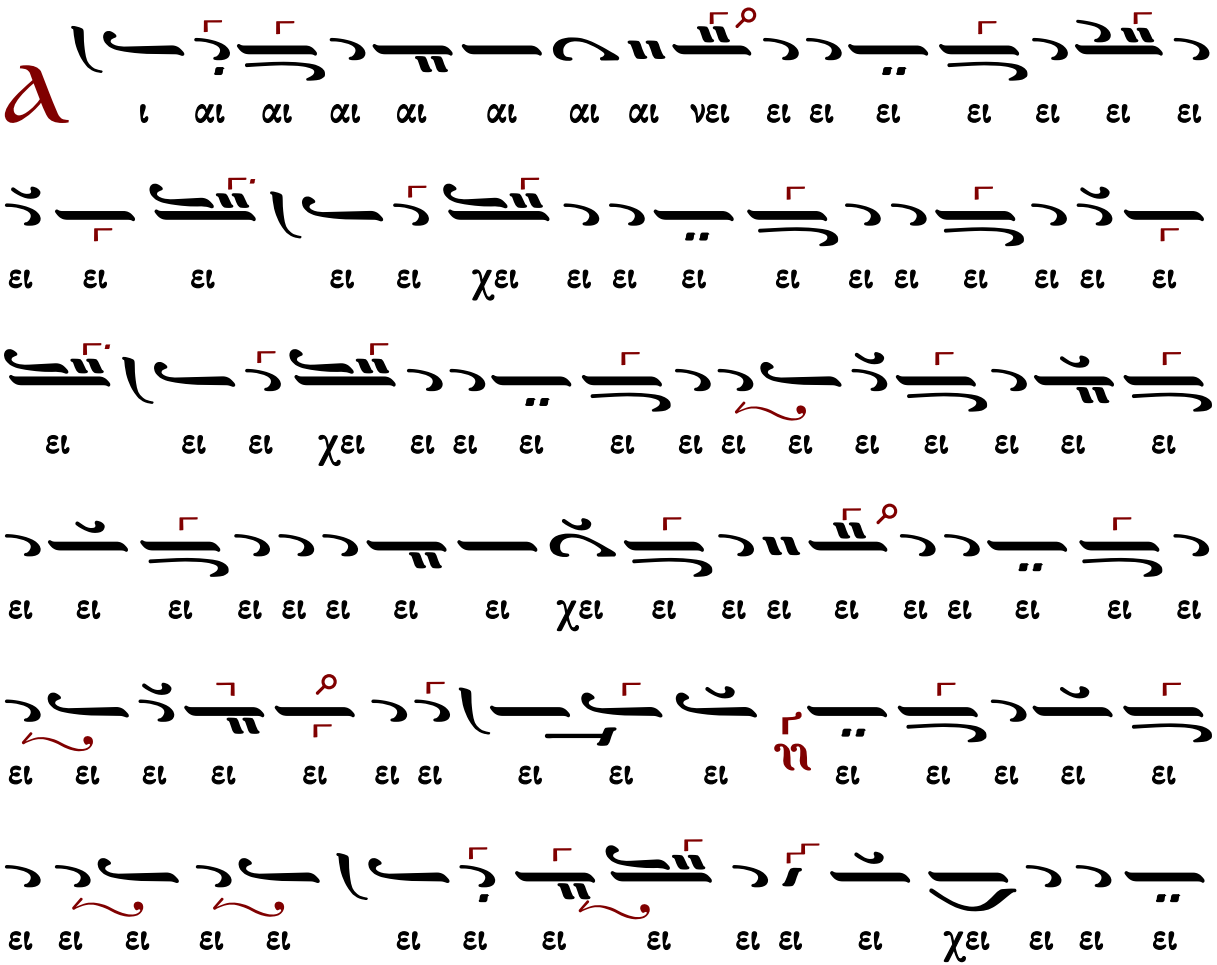

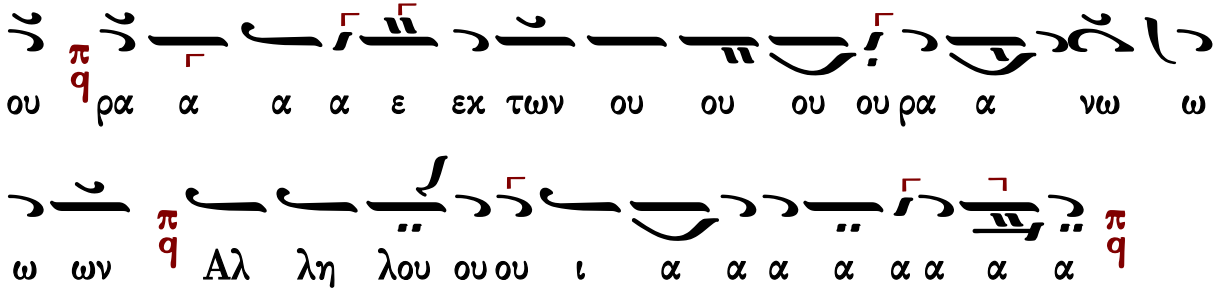

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.546#

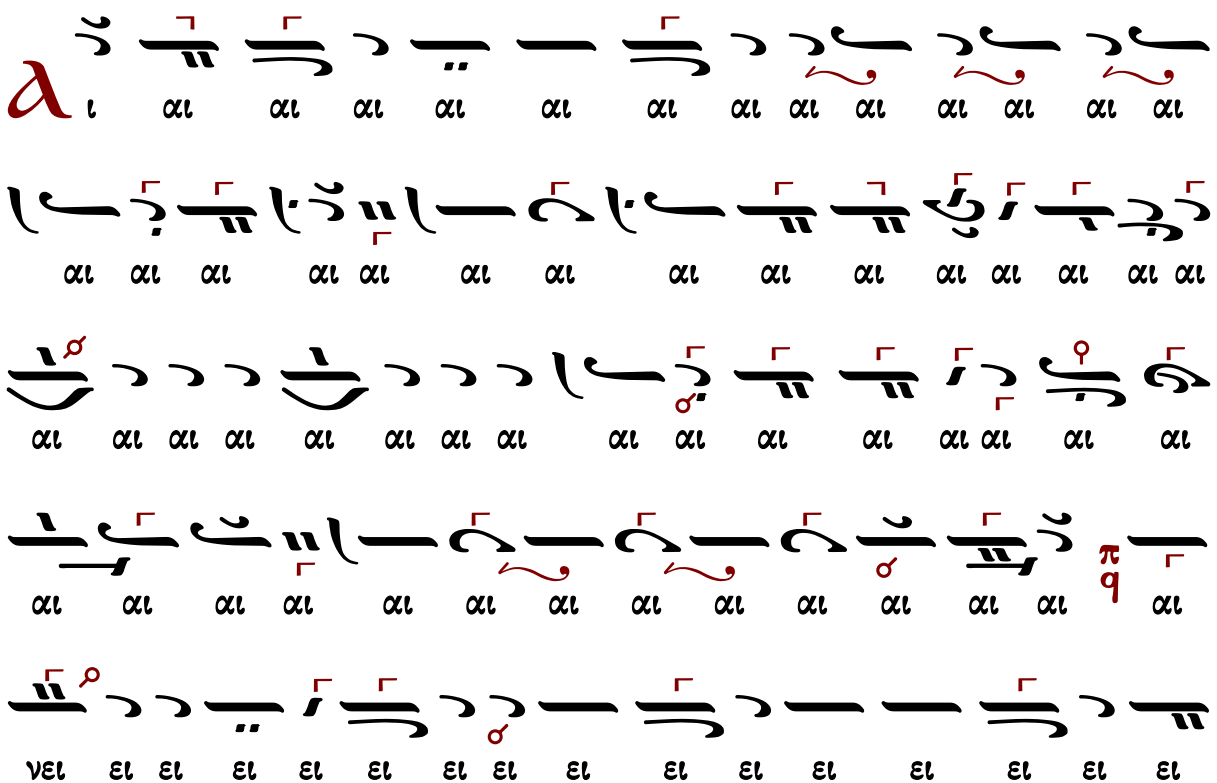

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος λ̇ ϊ Πα

Ταμείον Ανθολογίας Β
1834 σ.302
Πανδέκτη 1851 σ.572#

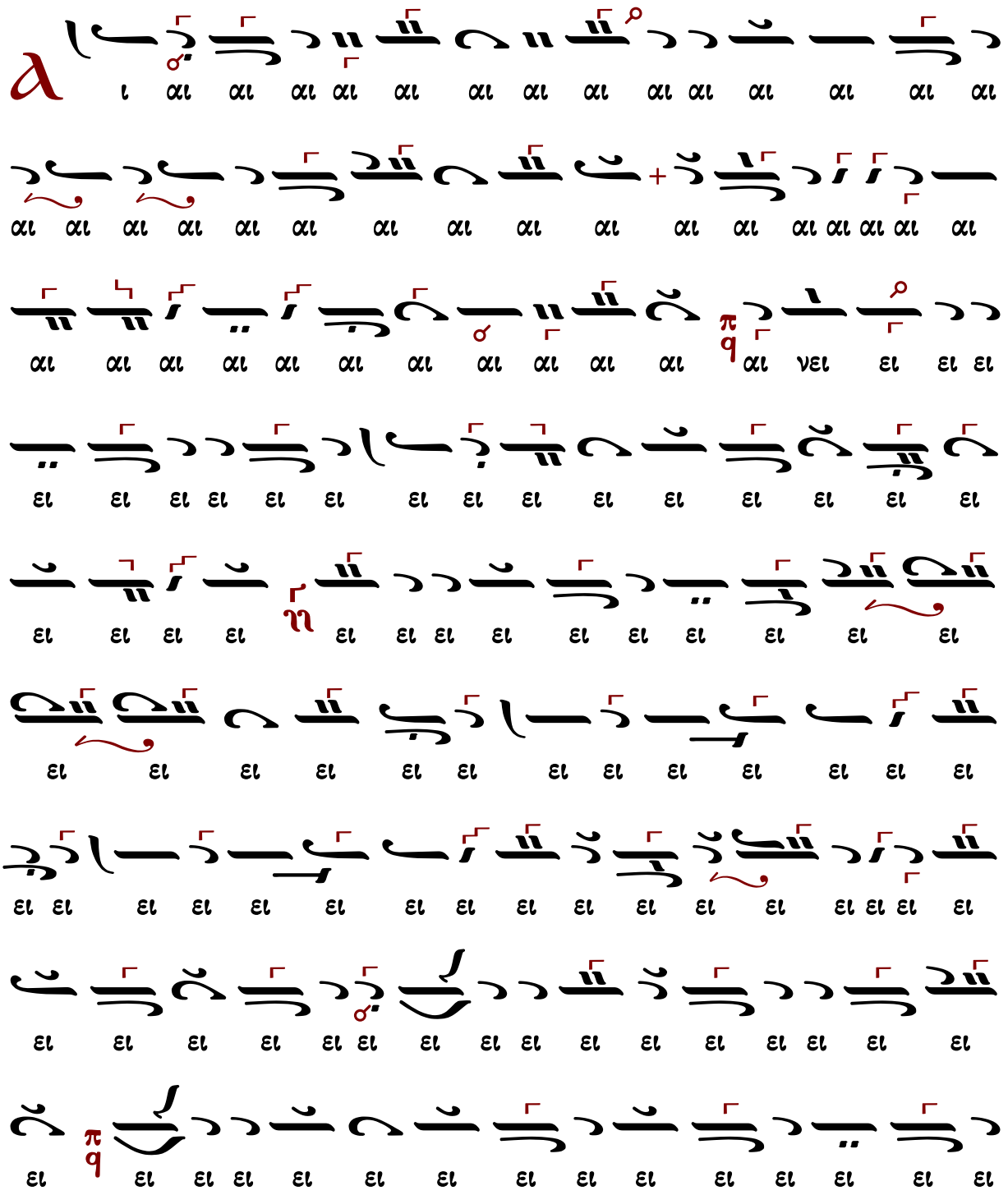

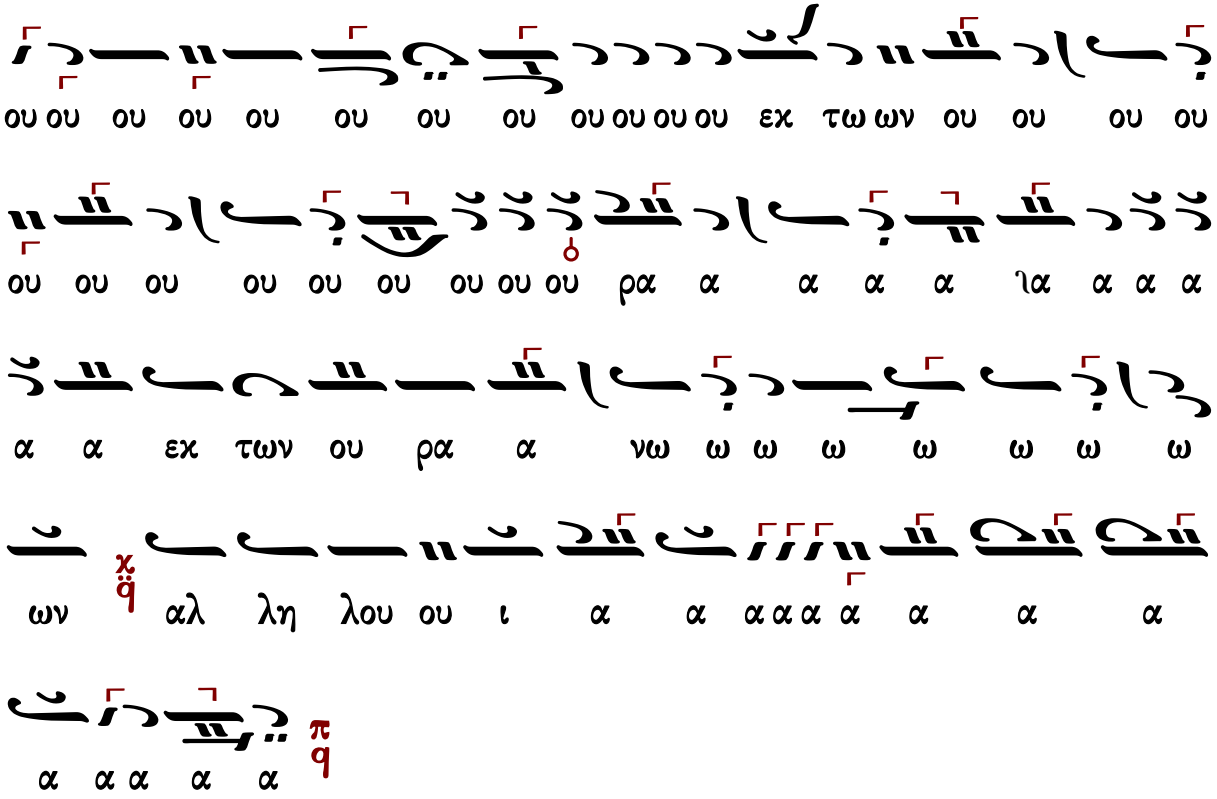

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ἦχος λ π q̈ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Θεοδώρου Φωκαέως
τόμος Γ' 1869 σ.469#

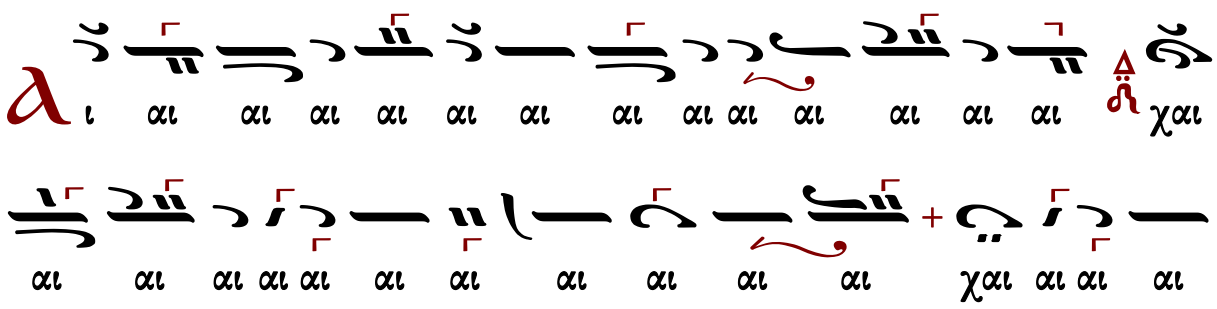

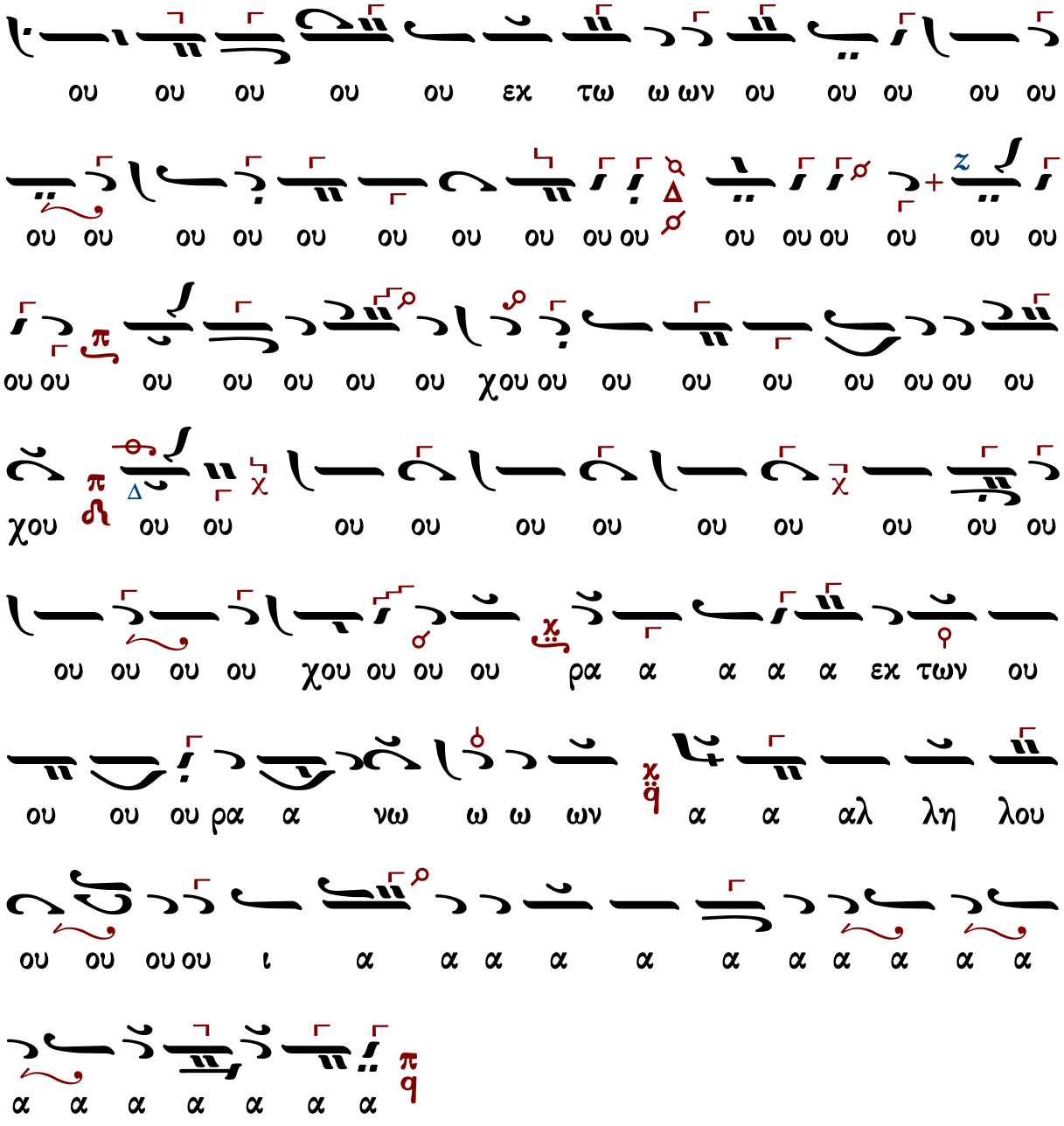

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάννου Λαμπαδαρίου (†1866)

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.596#

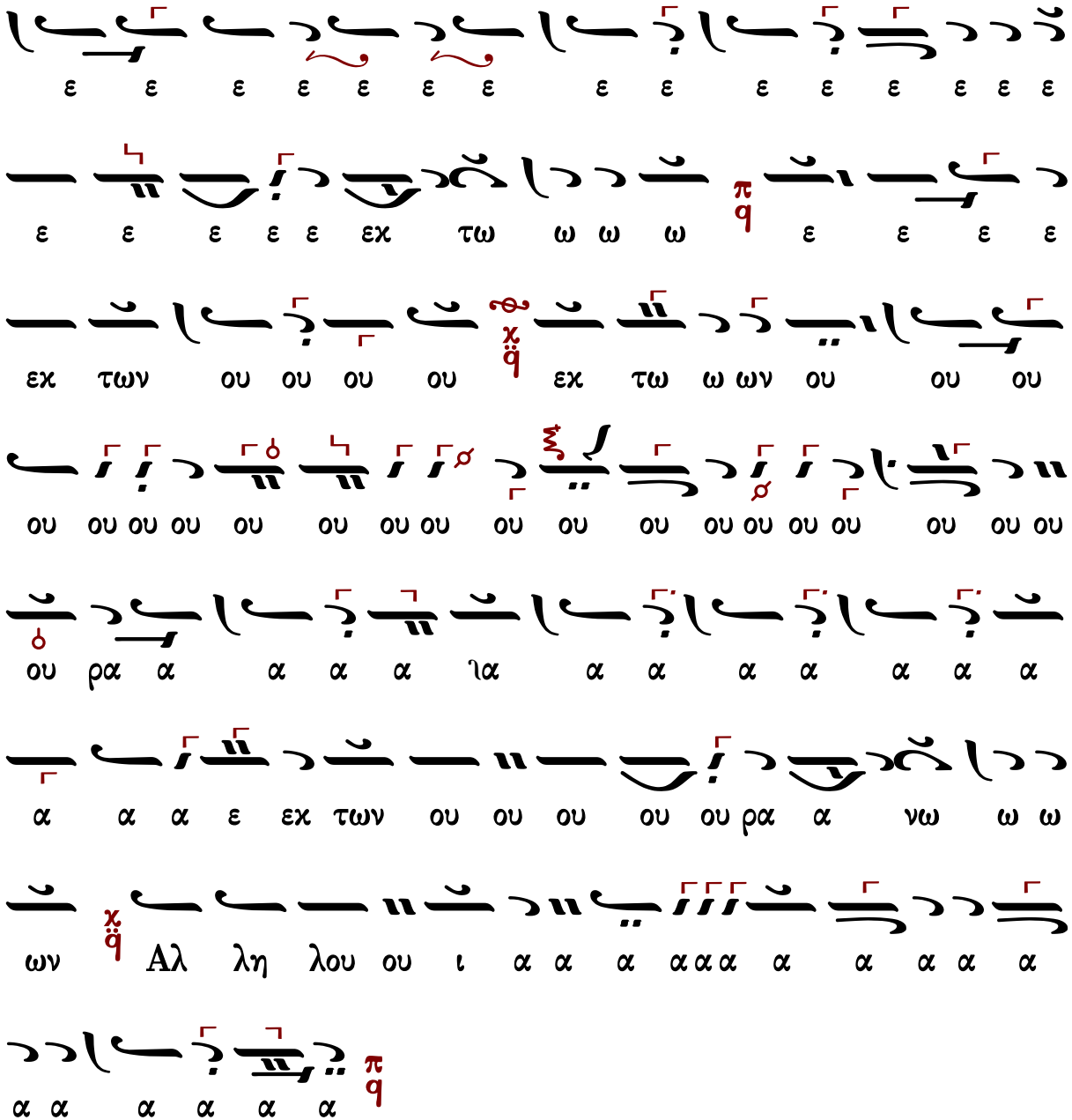

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.112*

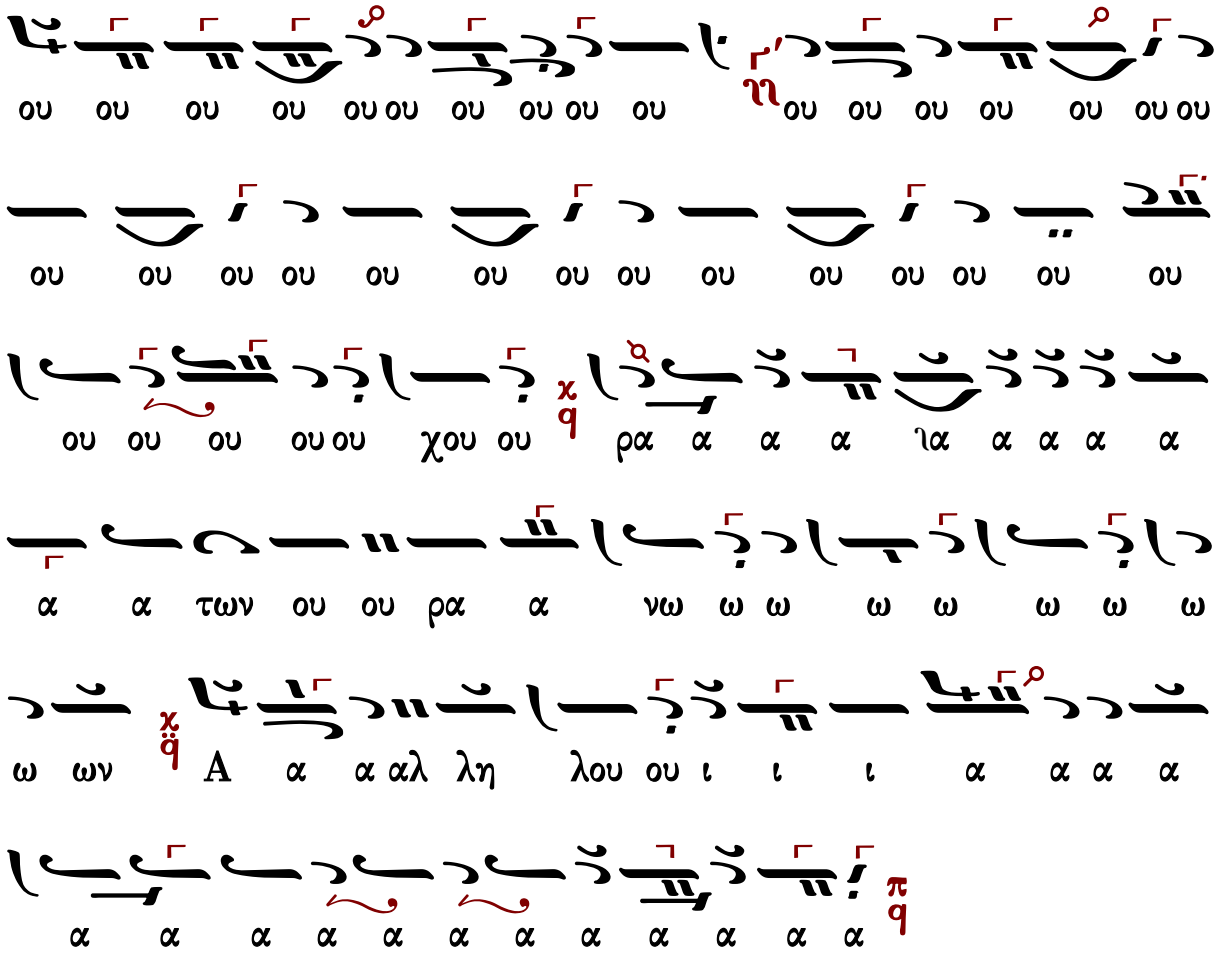

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (†1988)

Ἦχος λ ϟ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.213#

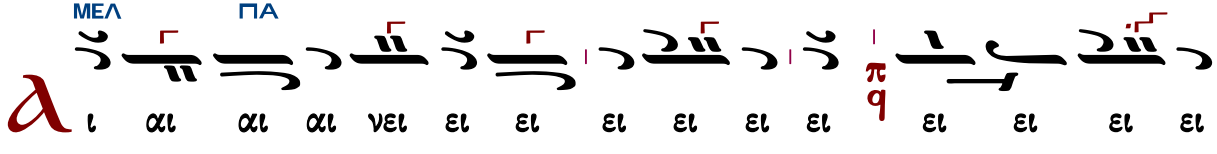

ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ
ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ
ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ
ΕΙ ΕΙ ΑΙ ΝΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΤΕ Ε Ε Ε
Ε Ε ΤΟΝ ΚΥ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ
ΤΟΝ ΚΥ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ
Υ Υ Υ Υ Υ ΤΟΝ ΚΥ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι Ι Ι
Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο ΟΝ Ε Ε Ε Ε
Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΕΧ ΤΩ
Ω Ω ΩΝ Ε Ε ΕΧ ΤΩ Ω Ω ΩΝ ΟΥ ΟΥ
ΝΗ ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΠΑ

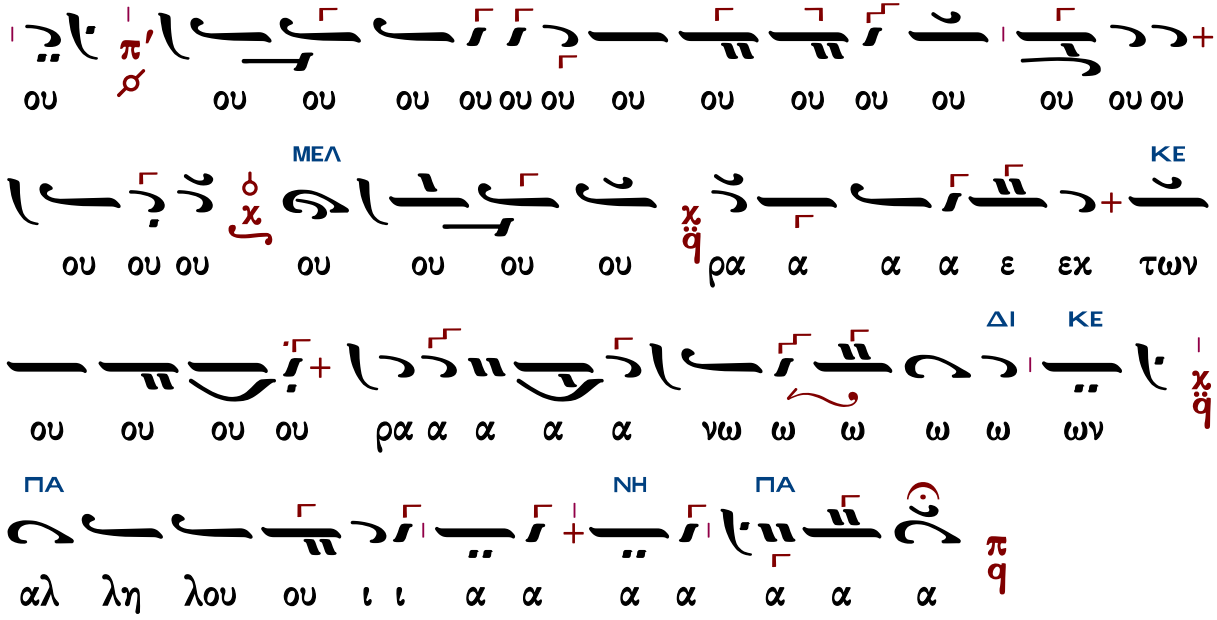

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ ϊ Πα

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Λειτουργικά 1990 σ.254#

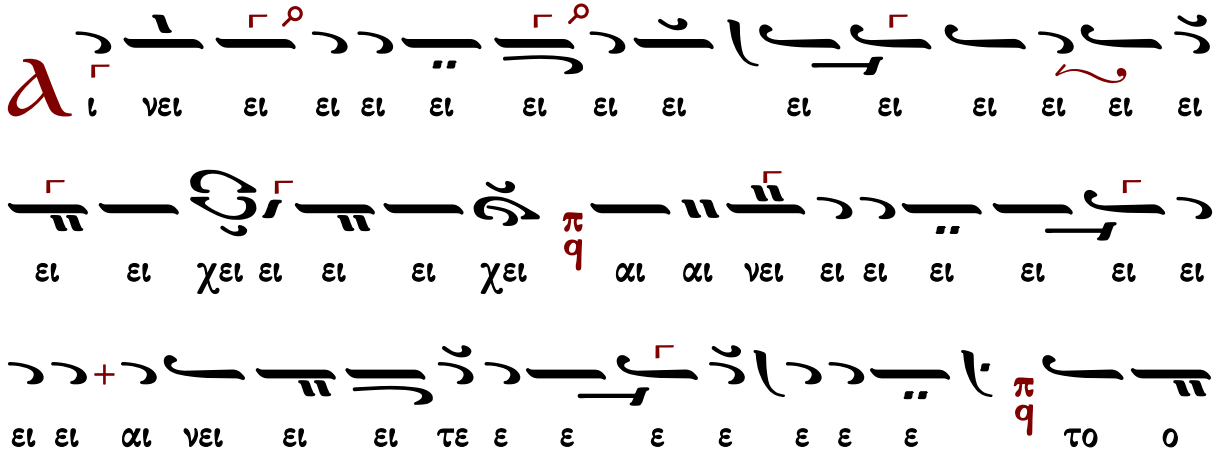

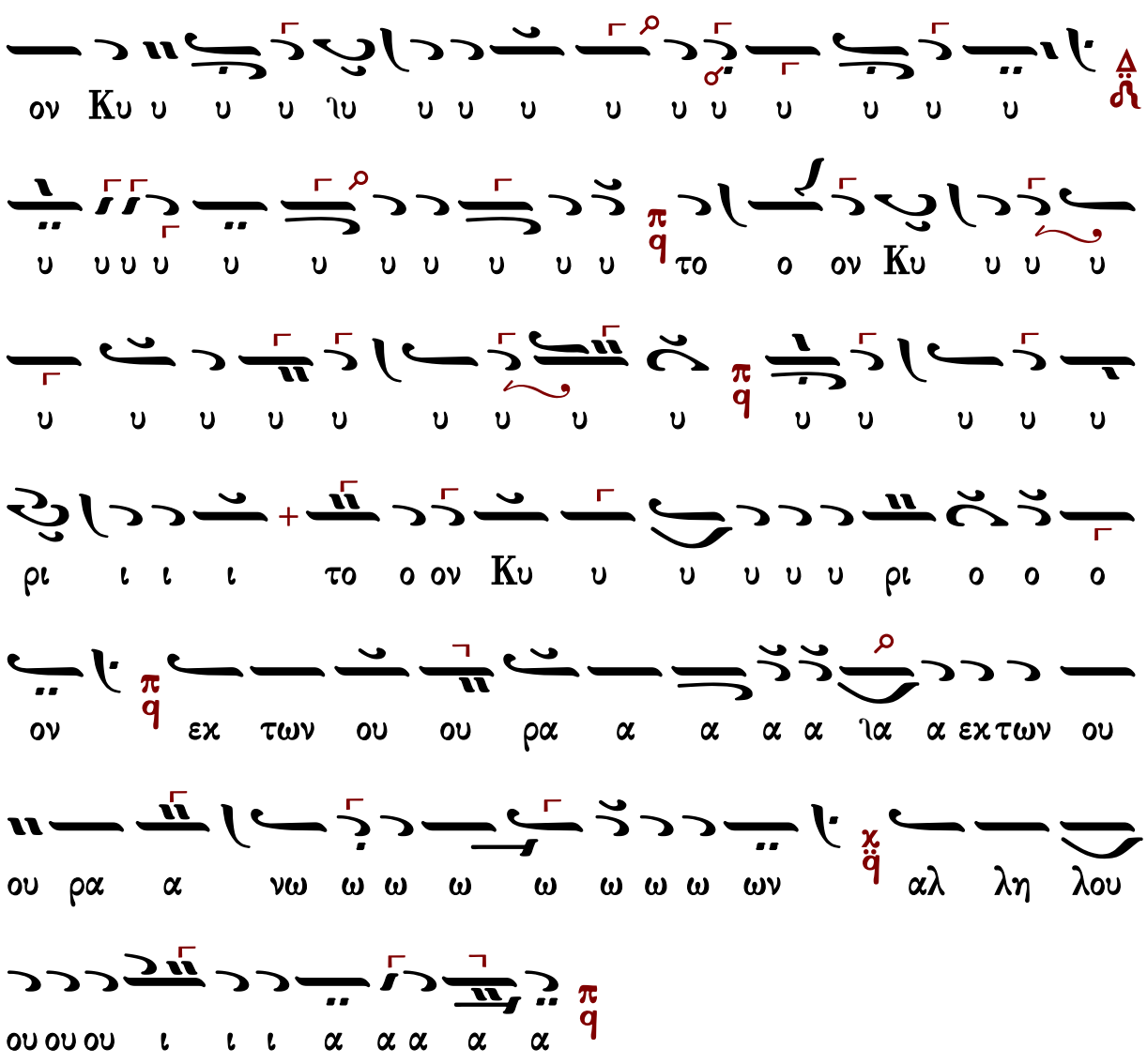
ου ου ου ι ι ι α α α α α
ρα α νω ω ω ω ω ω ω ων αλ λη λου
ον εκ των ου ου ρα α α α α ια α εκ των ου
ρι ι ι ι το ο ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο
ον το ο ον Κυ υ υ υ υ υ

ΜΕΛ
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ

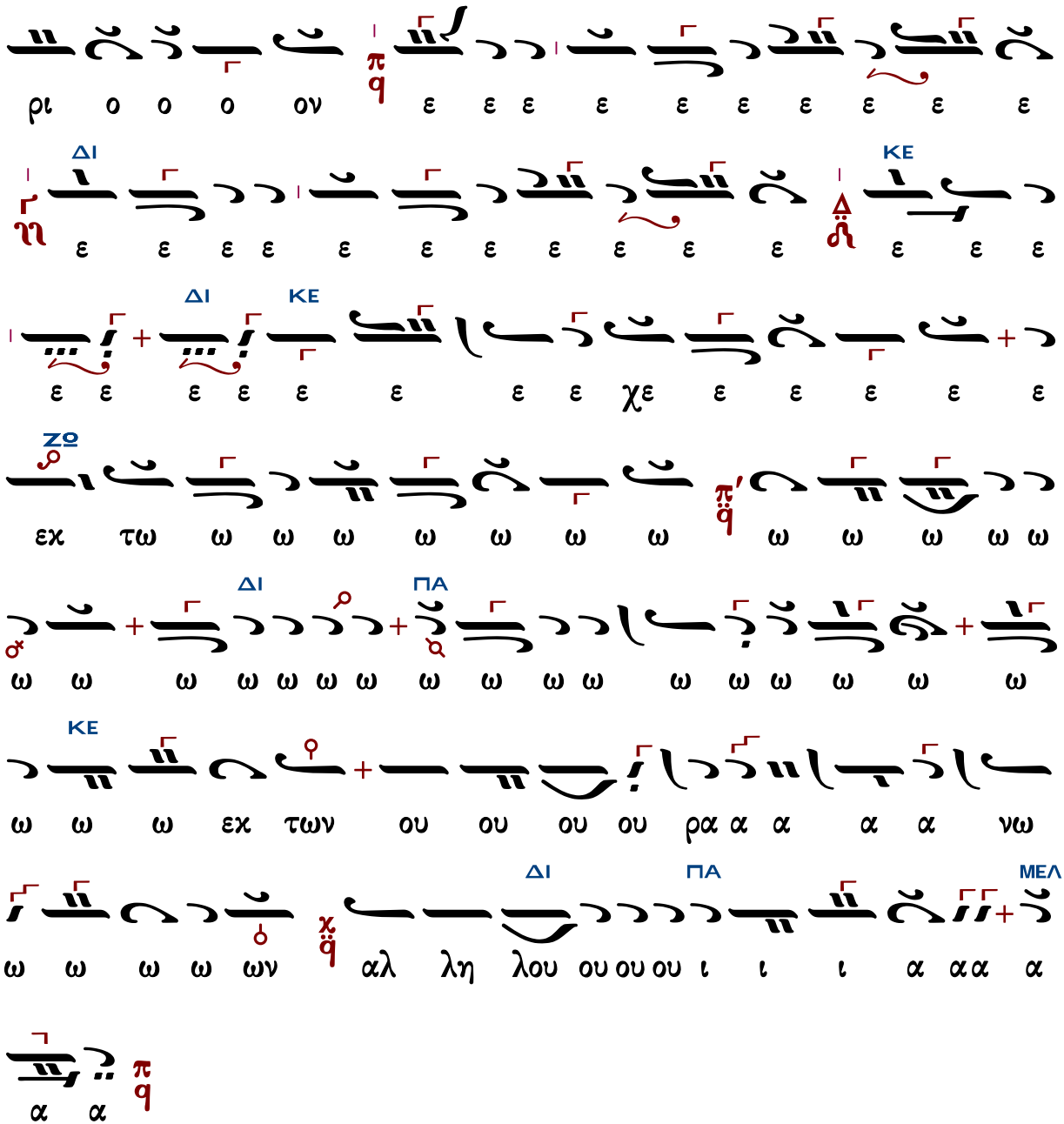

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος λ̅ π̅ ϋ̈ Πα χ̅

Άθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Β' 1955 σ.285#

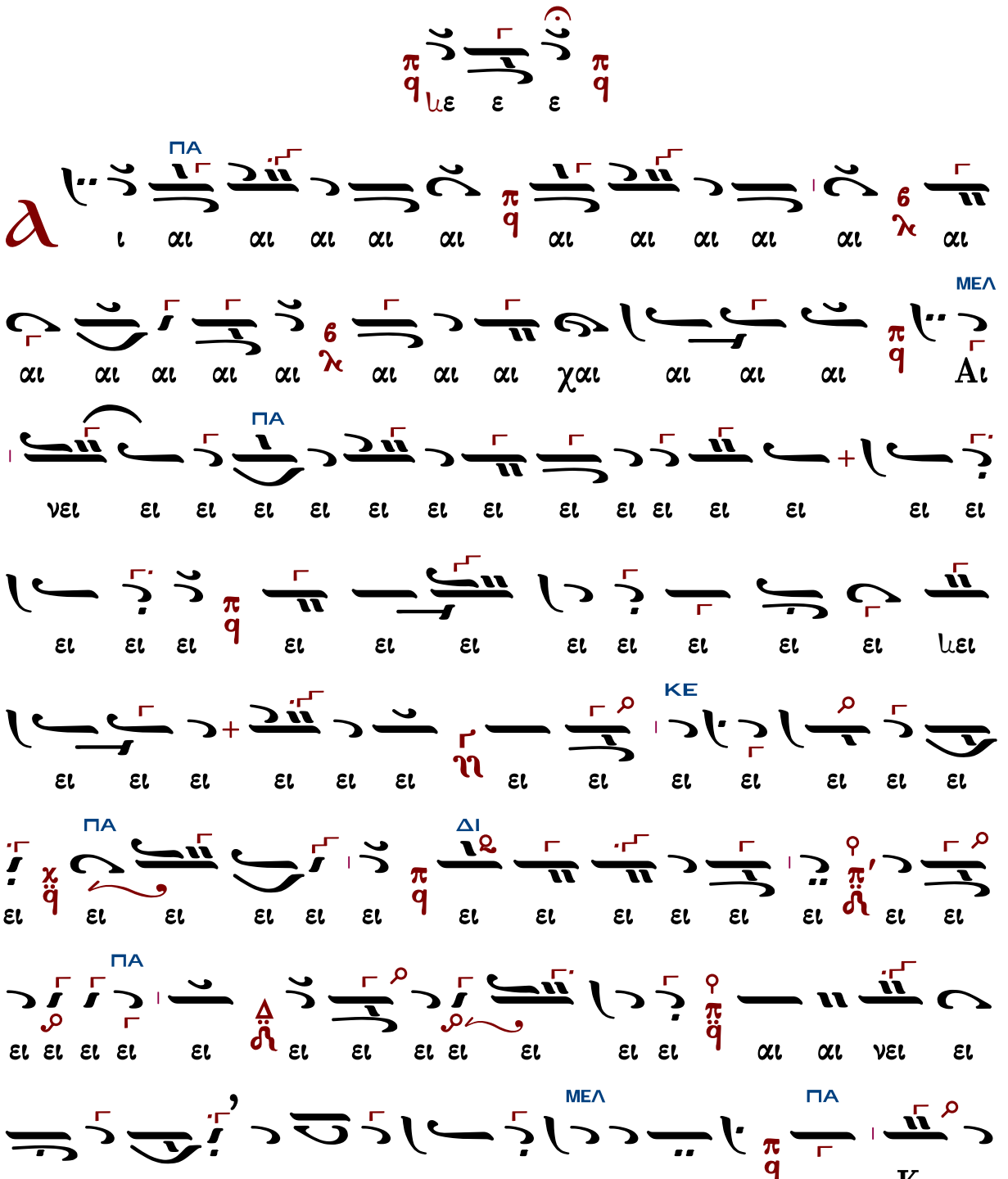

ΓΑ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΖΩ
ΚΕ
ΔΙ

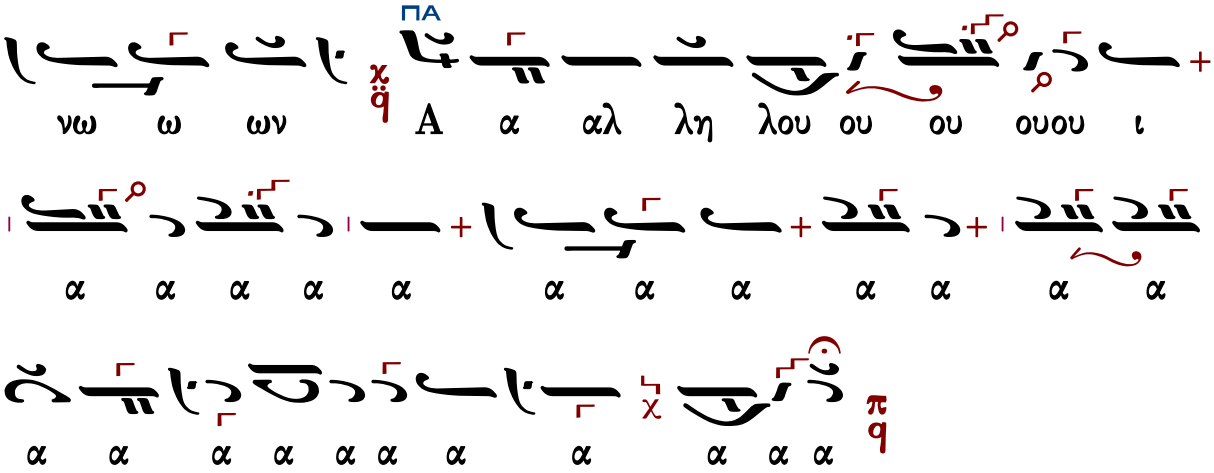

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.179*

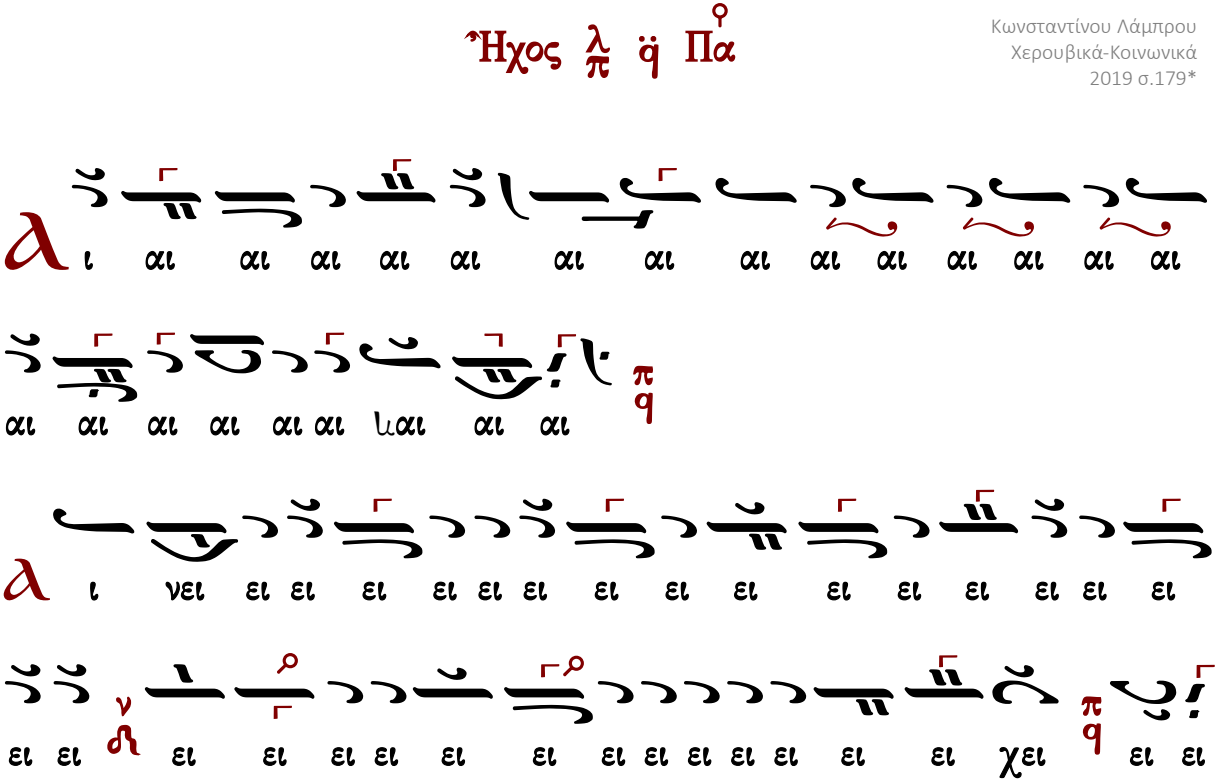

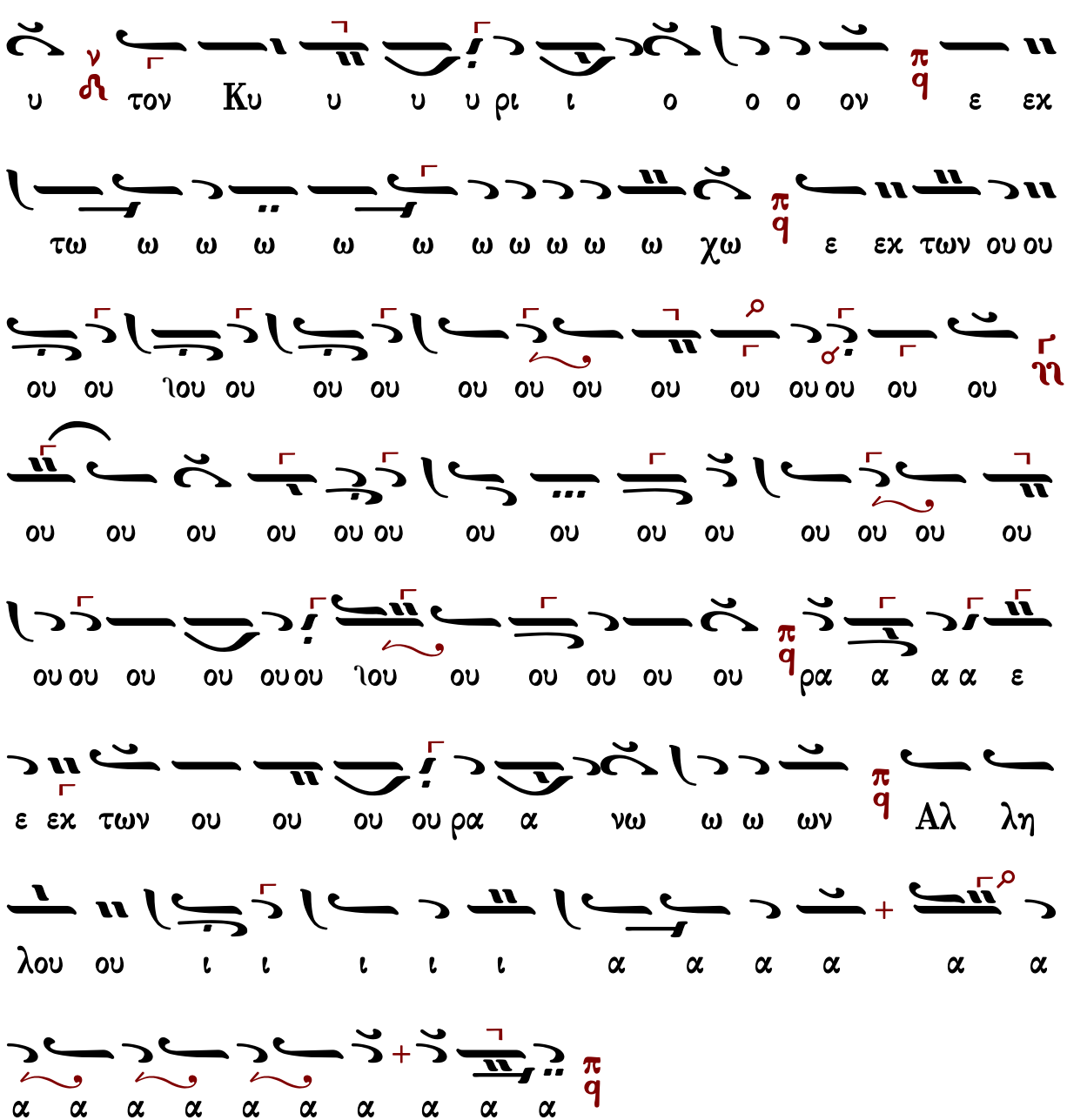

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουήλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

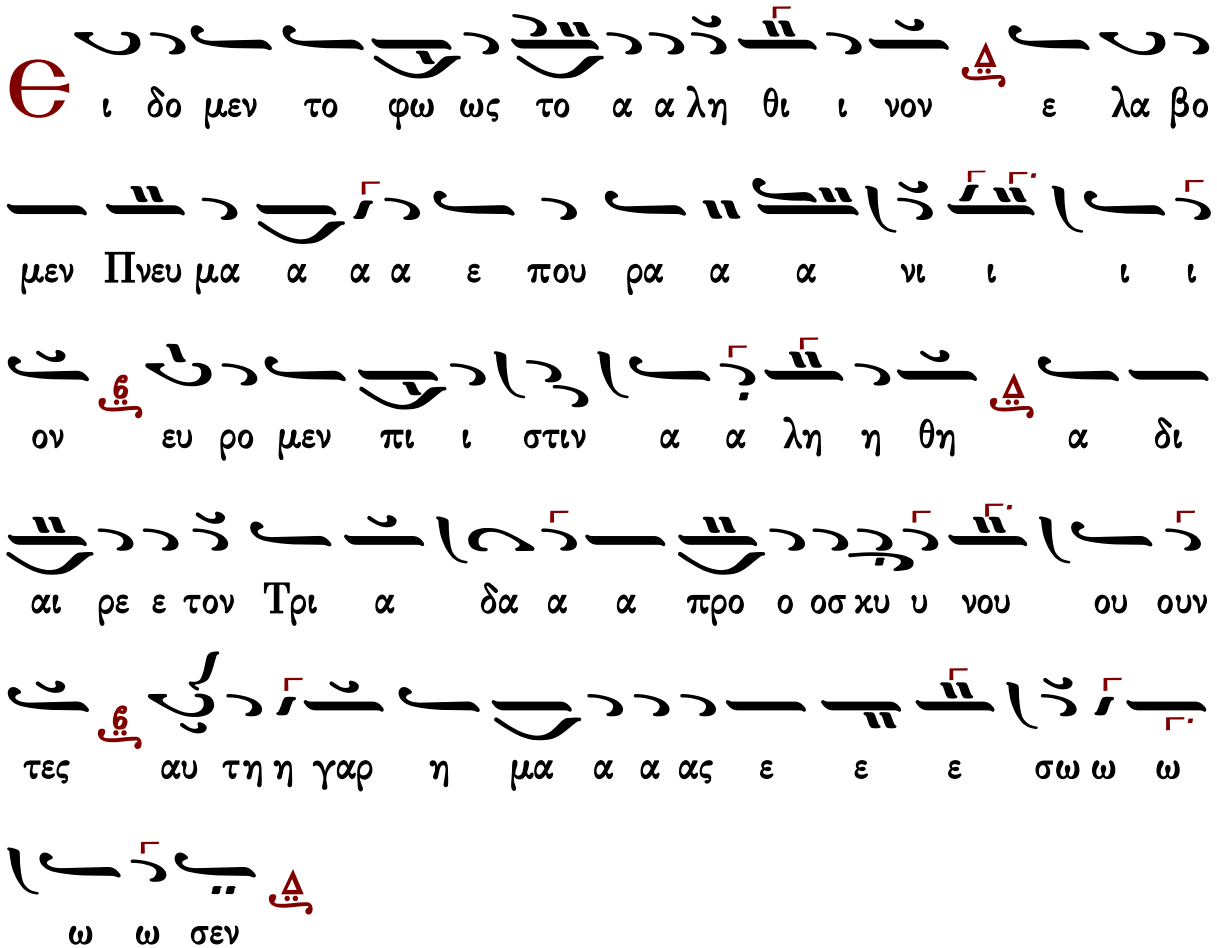

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

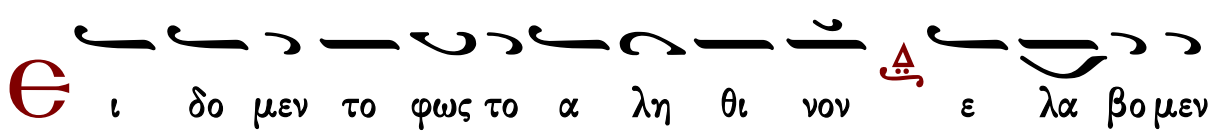

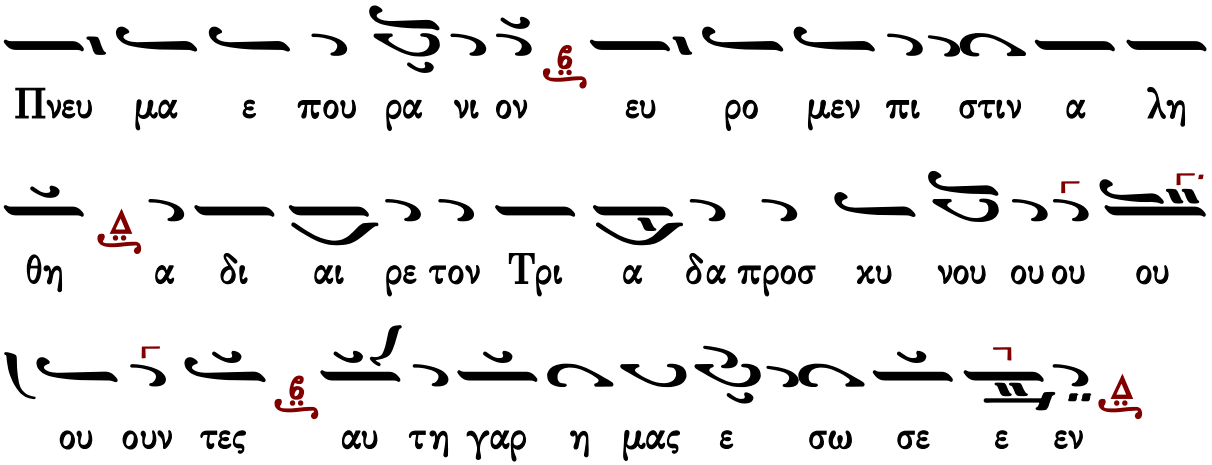

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

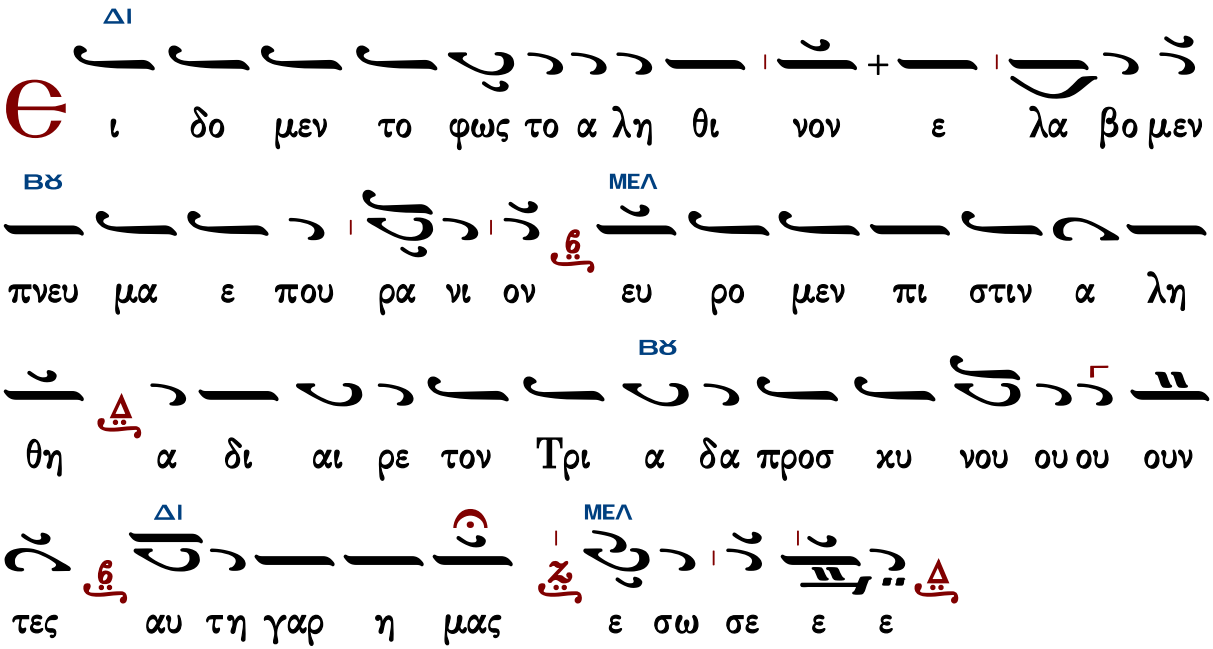

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

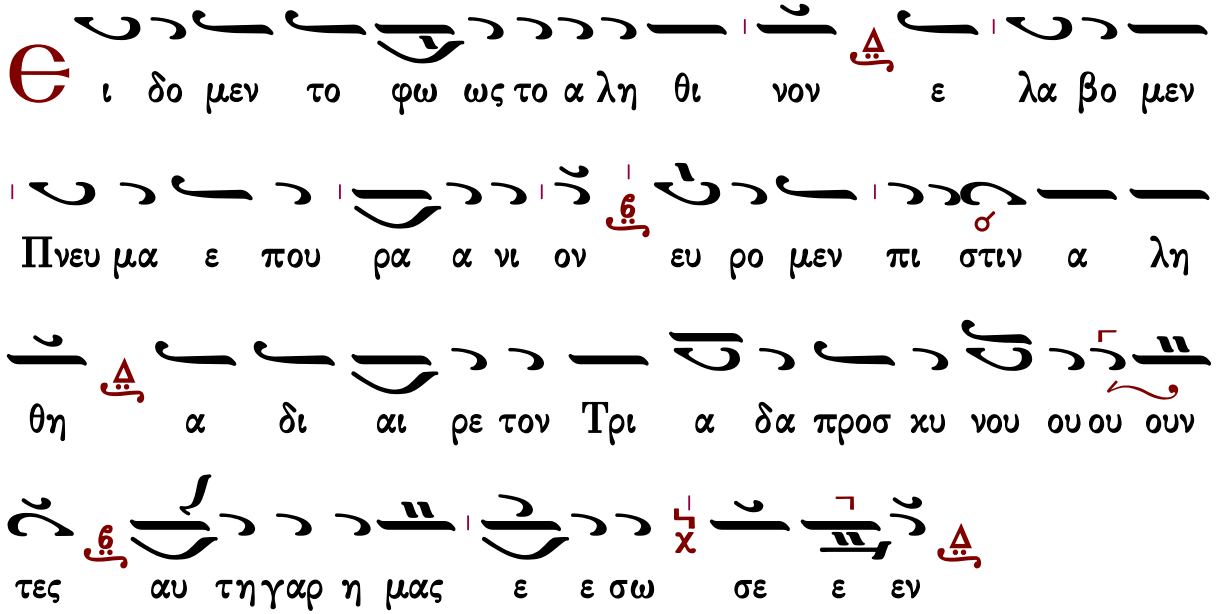

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

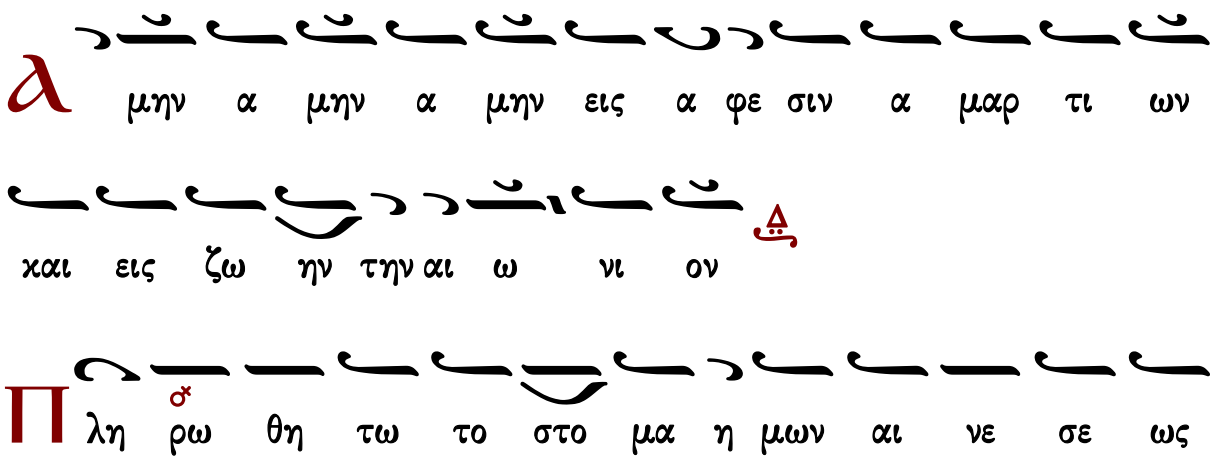

σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου

ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι

ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ξον η μας εν τω

σω α γι α σμω ο ληνν την η με ραν με λε ταν

την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη

λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

Θ ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (β΄)

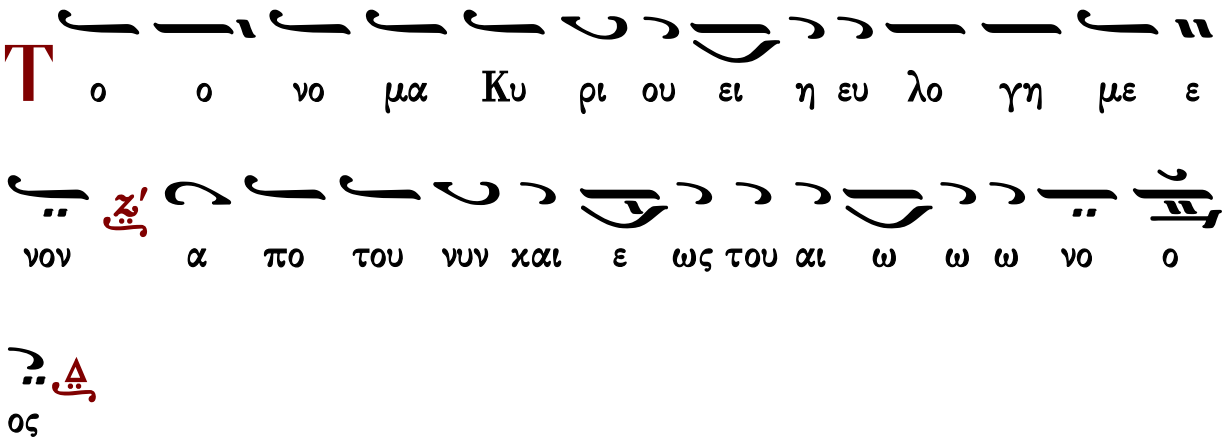

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

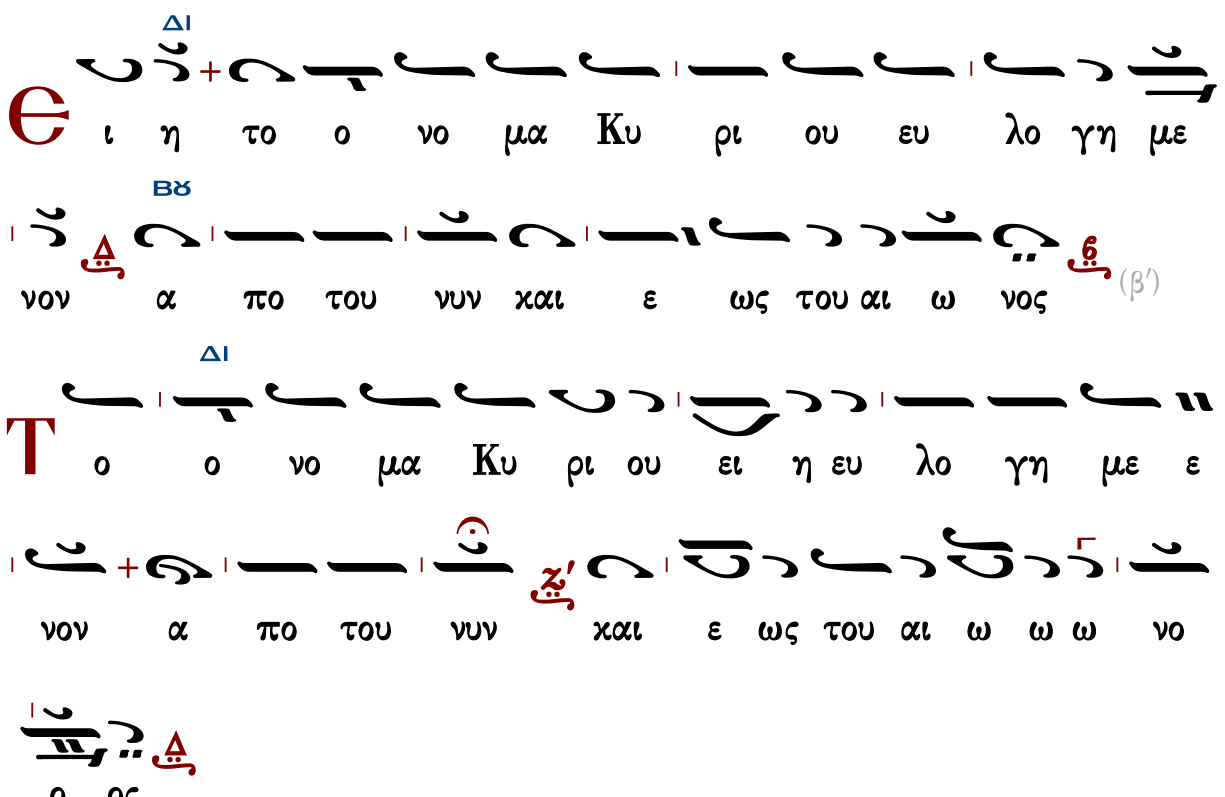

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

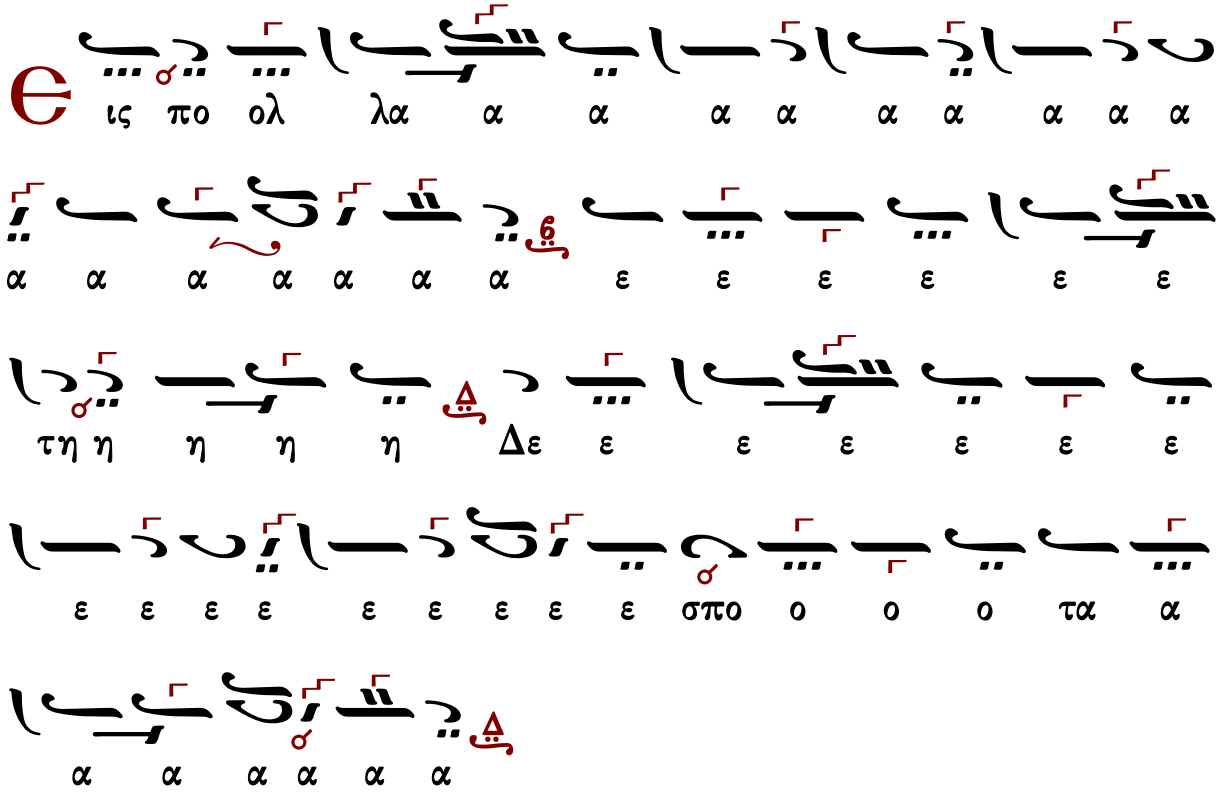

[Προοιμιακὸς ψαλμὸς](#) [Καταβασίαι](#)

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

α
α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

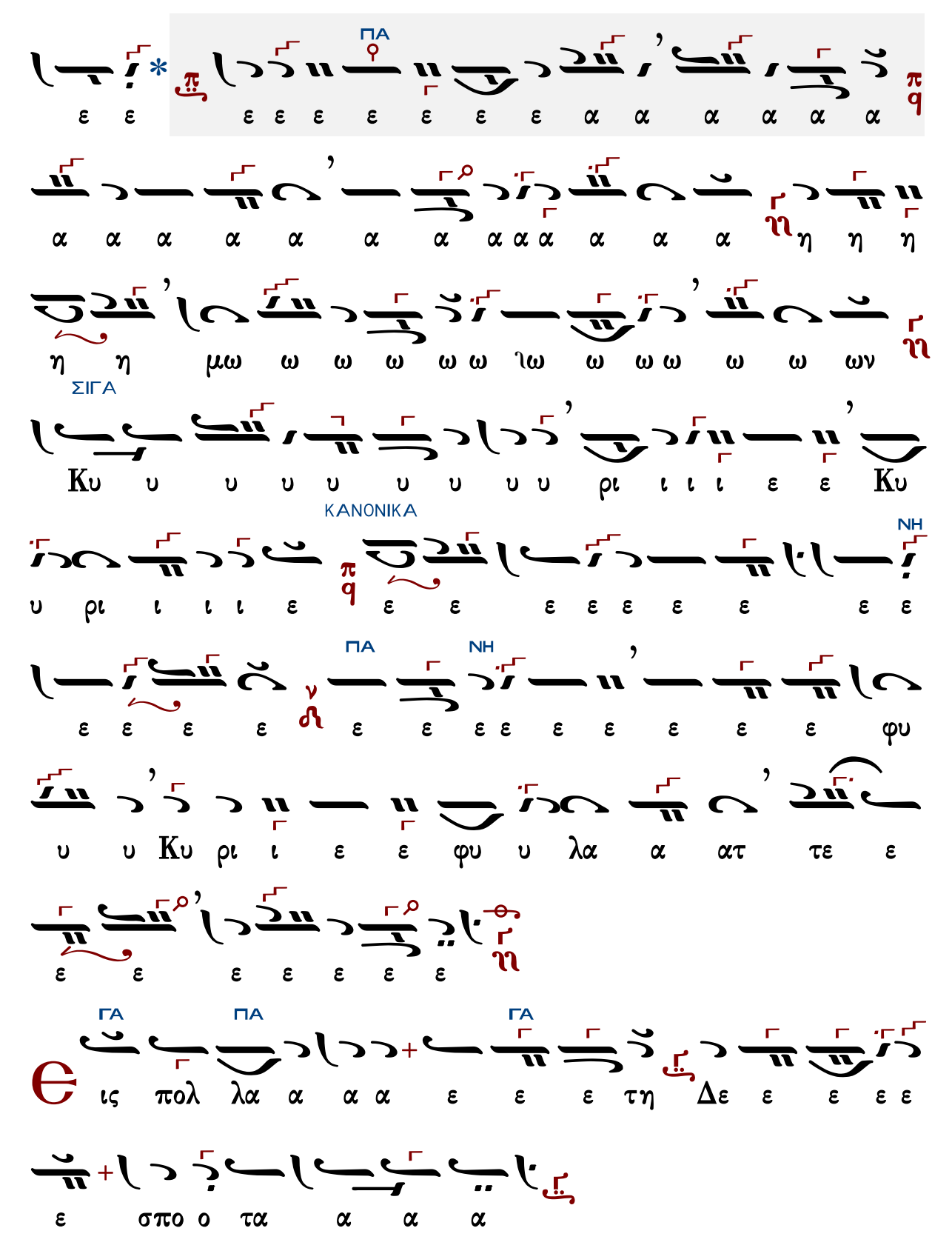
ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΓΑ
ΠΑ
ΓΑ

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

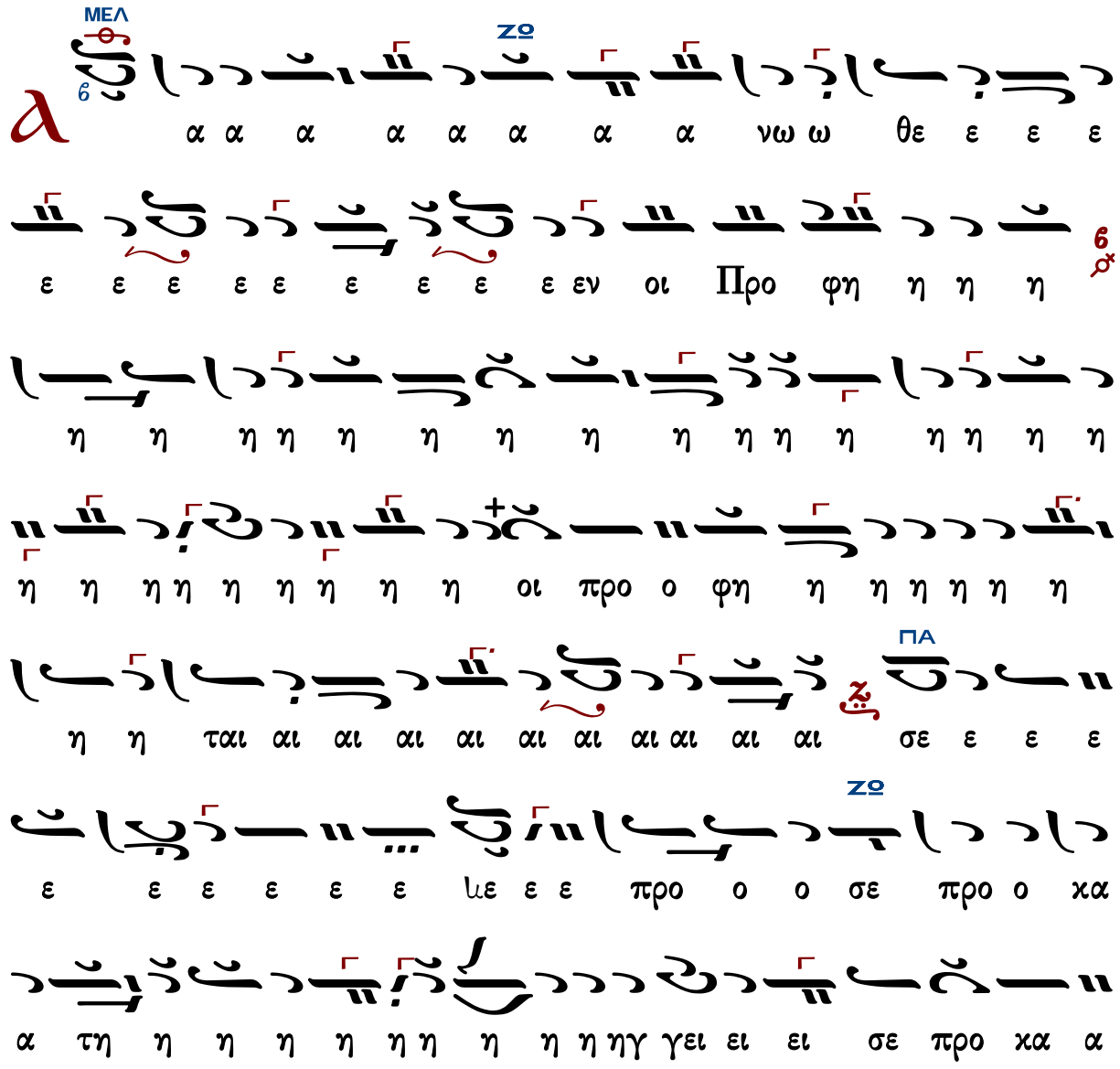

τη η η η η ηγ γει ει ει λα α α α α α α
α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
α α α ια α α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΖΩ

χαι ον ο ο ο ο ο ο ο το δευ ο ο δι α

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο

ΔΙ

ε ε ε ε λε ι σι α βα του ΜΕΛ νον ο ο ο

ΚΕ

ηγ η η η η τη κα προ ως ω ω ω ω ω ω ω ω

ΠΑ ΓΑ

η η η η η η η η φη οι προ ΠΑ α α αν ΓΑ α λα ει γει

ΝΗ ΖΩ

αι αι η ται η η η η η φη ο οι προ η η η

ΜΕΛ ΖΩ

αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε

ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε

ΔΙ

ρε ρε ε ρε ρι ριι ρι ρε ρι ριι ρι ρε ρι

ριι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ε εμ τε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχολογία Λουκᾶς Λουκᾶ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ ἀπ ἀν ΝΖ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

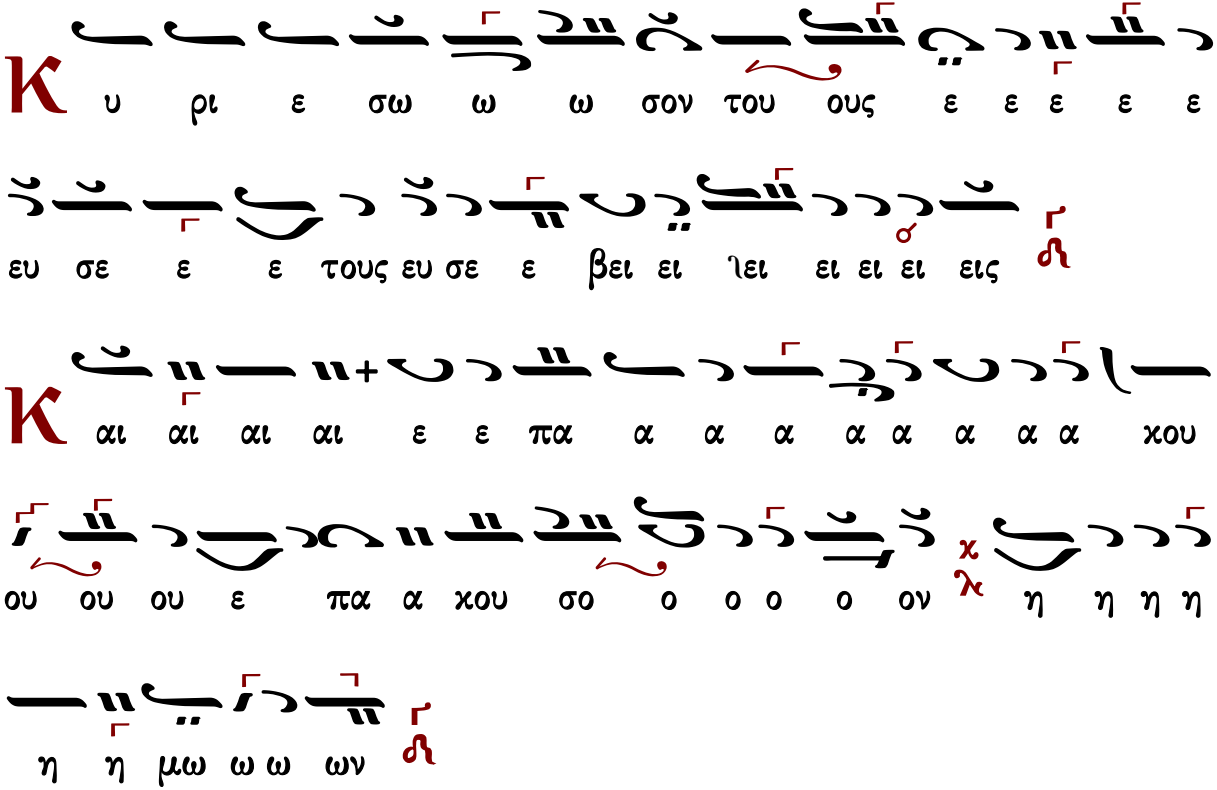
υ ρι ε σω ω ω σον του ους ε ε ε ε ε
ευ σε ε ε τους ευ σε ε βει ει ιει ει ει ει εις
αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α α χου
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον η η η η
η η μω ω ω ων